

Přehled zpráv

Alice Němcová Tejkalová: Útok na novináře je jedním z postupů politické komunikace	220
30.6.2018 ceskamedia.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Mrzena</i>	
Alice Němcová Tejkalová: ÚTOK NA NOVINÁŘE JE JEDNÍM Z POSTUPŮ POLITICKÉ KOMUNIKACE ...	223
30.6.2018 ceskamedia.cz ~ str. 00 ~ <i>Jana Mrzeny, Alicí Němcovou Tejkalovou</i>	
Summit Evropské unie pohnul s problematickými kvótami pro přerozdělování běženců	223
30.6.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Ondřej Bambas	223
29.6.2018 ČRo - radiozurnal.cz ~ str. 00 ~	
Den poté. Koruna po zvýšení sazeb nejslabší od loňského září	224
29.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Zvýšení sazeb koruně nepomohlo. Padla hranice 26 korun za euro	225
29.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Křeslo pro Fausta s ministrem Vojtěchem	225
29.6.2018 tribune.cz ~ str. 00 ~	
Rozhovor prezidenta republiky pro pořad TV Barrandov „Týden s prezidentem“	226
29.6.2018 hrad.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Kateřina Kubalová	226
28.6.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~	
Vladimír Dlouhý	227
28.6.2018 prvnizpravy.parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	
V Bruselu začal dlouho očekávaný summit Evropské unie	228
28.6.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Nová facka České televizi: Po „starém Goebbelsovi“ schytaly Kavčí hory další vtipná přirovnání	230
28.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>vef</i>	
Nová facka České televizi: Po „starém Goebbelsovi“ schytaly Kavčí hory další vtipná přirovnání	232
28.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	

Hans Štembera

PŘEHLEDNĚ: Podívejte se, kdo je kdo ve druhé Babišově vládě	233
28.6.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Anna Musilová, iDNES.cz, Lada Režňáková</i>	
Rozhovor s Milošem Zemanem, prezidentem České republiky	237
28.6.2018 TV Barrandov ~ str. 01 ~ 20:10 Týden s prezidentem	
Novou mluvčí vlády byla jmenována Petra Doležalová	238
27.6.2018 vlada.cz ~ str. 00 ~	
Návštěva bezpečnostního poradce Bílého domu Boltona v Moskvě vyvolává naději	239
27.6.2018 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 17:10 Den podle...	
Barbora Peterová jako vládní mluvčí končí	243
27.6.2018 mediaguru.cz ~ str. 00 ~	
Na pozici mluvčí vlády střídá Peterovou Doležalová	244
27.6.2018 mediaguru.cz ~ str. 00 ~ <i>Ftv Prima</i>	
Peterová jako mluvčí Babišovy vlády končí	245
27.6.2018 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>	
Za druhou Babišovu vládu bude mluvit exredaktorka Primy Doležalová	246
27.6.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Josef Kopecký</i>	
Politolog Just: Babiš se odvolává na Masaryka, přitom jde ve stopách Orbána a Kaczyńského	249
27.6.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Liebreich</i>	
ČNB v akci. Sazby byly zvýšeny na „jedničku“	250
27.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Jana Hanušová: ESSOX se zaměří na elektromobilitu a digitalizaci	253
27.6.2018 cianews.cz ~ str. 00 ~	
Poslední dny do politické smrti Merkelové? Cesta je v „ušmudlaném kompromisu“, říká expert	255
27.6.2018 info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>	
PIJAVICE Z ČSSD, POCHÉ - TOHLE VÁM O NĚM V TV NEŘEKNOU	256
27.6.2018 infokuryr.cz ~ str. 00 ~	

PIJAVICE Z ČSSD, POCHE - TOHLE VÁM O NĚM V TV NEŘEKNOU	259
27.6.2018 infokuryr.cz ~ str. 00 ~	
Jmenování vlády: Toto byste měli o nových ministrech vědět.....	260
27.6.2018 kurzy.cz ~ str. 00 ~ Z domova	
Kam se hrabe starej Goebbels! Dosud nejtvrďší odvěta proti ČT, podpořená drtivým argumentem na závěr.....	261
27.6.2018 rukojmi.cz ~ str. 00 ~	
Dosud nejtvrďší odvěta proti ČT, podpořená drtivým argumentem na závěr...Osazenstvo na Kavčích horách žije v bludu, že vlastní pravdu	262
27.6.2018 novarepublika.cz ~ str. 00 ~	
Jmenování vlády: Toto byste měli o nových ministrech vědět.....	265
27.6.2018 tn.cz ~ str. 00 ~ TN.CZ/default	
Jmenování vlády: Toto byste měli o nových ministrech vědět.....	267
27.6.2018 tnbiz.cz ~ str. 00 ~	
Mluvčí vlády Peterová končí ve funkci	267
26.6.2018 24zpravy.com ~ str. 00 ~	
Babiš mění vládní mluvčí. Peterová vydržela půl roku.....	268
26.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>nab</i>	
Babiš mění vládní mluvčí. Peterová vydržela půl roku.....	268
26.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	
Nad devizovými trhy se dál vznáší stín obchodní války.....	271
26.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
"Za všechno můžou Kalousek a uprchlíci!" Žáci si během workshopu hráli na vládu i novináře	271
26.6.2018 zena.cz ~ str. 00 ~ Magazín <i>Zuzana Hronová</i>	
Starej Goebbels se v hrobě obrací. Dosud nejtvrďší odvěta proti ČT, podpořená drtivým argumentem na závěr.....	271
26.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	
Kam se hrabe starej Goebbels! Dosud nejtvrďší odvěta proti ČT, podpořená drtivým argumentem na závěr.....	272

26.6.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Kovy		274
26.6.2018	Xantypa ~ str. 72 ~ VAŠEK VAŠÁK,	
Tomáš Bystrý		277
25.6.2018	ČRo - radiozurnal.cz ~ str. 00 ~	
Prezident jmenuje členy nové vlády		280
25.6.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Republikáni a volby do Kongresu		286
24.6.2018	ČT 24 ~ str. 08 ~ 21:05 Horizont	
USA si stojí za svým rozhodnutím uvalit cla na EU		286
24.6.2018	ČT 24 ~ str. 01 ~ 13:05 Otázky Václava Moravce II.	
Karla Šlechtová jako ministryně končí		288
24.6.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Do hry vstupuje KSČM		289
24.6.2018	ČRo Plus ~ str. 04 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Vláda v demisi pokračovala ve svých návštěvách krajů		290
24.6.2018	ČRo Plus ~ str. 03 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Ministryně spravedlnosti Taťána Malá		291
24.6.2018	ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
„Češi gaye tolerují, ale neakceptují. Pride pomáhá i heterosexuálům,” říká výzkumník		295
24.6.2018	hatefree.cz ~ str. 00 ~	
Chcete cestovat po Evropě zdarma? Mladí mají poslední šanci přihlásit se o vlakovou jízdenku		296
23.6.2018	zena.cz ~ str. 00 ~ Evropský parlament <i>Adéla Denková</i>	
Při cestování po Evropě mladí lépe poznají sami sebe. Unie jim na to přidá peníze		296
23.6.2018	euractiv.cz ~ str. 00 ~ <i>Adéla Denková</i>	
Silný dolar potopila Filadelfie		297

22.6.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Zeman doporučil Pochemu neaspirovat na pozici ministra. Zahraničí by dočasně vedl Hamáček		297
22.6.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>kozisekj</i>	
PŘEHLEDNĚ: Profily kandidátů na ministry v nové vládě		298
22.6.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>smovav</i>	
Evropská unie se za rakouského předsednictví soustředí hlavně na boj proti nelegální migraci		299
21.6.2018	ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Japonsko se připravuje na severokorejský útok		300
21.6.2018	ČRo Plus ~ str. 04 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Nepropázněte příležitosti před začátkem prázdnin.....		301
21.6.2018	vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Granty a dotace <i>Vědavýzkum.cz</i>	
Merkelová má za sebou sto dnů hrůzy. Válčí s Trumpem, Bavorsy i AfD		304
21.6.2018	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Zahraniční <i>iDNES.cz, ČTK</i>	
Věčný prezident se vrací.....		305
21.6.2018	denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>František Kalenda</i>	
Ekonom Sedláček míří do Pardubic.....		312
20.6.2018	Mladá fronta DNES ~ str. 18 ~ Kraj Pardubický <i>(jah)</i>	
Americké vystoupení z UNHRC.....		314
20.6.2018	ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont	
Reakce na výrok Angely Merkelové.....		316
20.6.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Miroslav Poche v 10 bodech: Kdo je politik ČSSD, proč ho Zeman a komunisté odmítají a co má za sebou.....		328
20.6.2018	reflex.cz ~ str. 00 ~ Profil <i>-mic-</i>	
Kulturní servis.....		330
20.6.2018	Týdeník Sokolovska ~ str. 11 ~ Kulturní servis	
Budoucnost eurozóny		332

19.6.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont

Vrtěti Pochem. Zeman nechce ve vládě muže, který podpořil Drahoše	332
19.6.2018 manipulatori.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Cemper</i>	
Thomas Kulidakis: Poche by se z profesního hlediska na šéfa diplomacie hodil.....	332
19.6.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Roman Vondrouš</i>	
„Celní přestřelka“ pokračuje. USA dráždí Rudého draka.....	332
19.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
My Češi umíme vyrobit nejlepší ležák na světě.....	333
19.6.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 12 ~ Rozhovor <i>Jakub Bartoš</i>	
Merkelová vs. Seehofer	335
18.6.2018 ČT 24 ~ str. 03 ~ 20:00 90' ČT24	
Migrace jako hlavní problém Evropy?	336
18.6.2018 ČT 24 ~ str. 09 ~ 20:00 90' ČT24	
Německá vládní koalice se zatím nekoná.....	337
18.6.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 17:10 Den podle...	
Migrace jako hlavní problém Evropy?	338
18.6.2018 ČT 24 ~ str. 04 ~ 20:00 90' ČT24	
Spor v německé vládě o přijímání běženců	341
18.6.2018 ČT 1 ~ str. 01 ~ 12:00 Zprávy ve 12	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochtepte, jsem kandidát na ministra	343
18.6.2018 prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ politika	
Sebevědomý premiér by měl na svých kandidátech trvat, říká politolog. Pro odmítnutí Pocheho nevidí důvod	195
17.6.2018 info.cz ~ str. 00 ~	
Sebevědomý premiér by měl na svých kandidátech trvat, říká politolog. Pro odmítnutí Pocheho nevidí důvod	195
17.6.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>ČTK,lup</i>	

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	196
17.6.2018 jihoceskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochopili kandidát na ministra	197
17.6.2018 jihoceskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	197
17.6.2018 libereckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	198
17.6.2018 pardubickenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	199
17.6.2018 plzenskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	200
17.6.2018 usteckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
Kdo je Miroslav Poche? Europoslanec a člen výboru, místopředseda Českého svazu cyklistiky.....	201
17.6.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Kandidát Čssd, Roman Vondrouš Zdroj</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	202
17.6.2018 jihomoravskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	202
17.6.2018 karlovarskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	203
17.6.2018 kralovehradeckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	204
17.6.2018 moravskoslezskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	205
17.6.2018 novinkyvysocina.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	206
17.6.2018 olomouckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	207
17.6.2018 prazskenovinky.cz ~ str. 00 ~	

Tk Čssd Po

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	207
17.6.2018 prvnizpravy.parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	208
17.6.2018 stredoceskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra.....	209
17.6.2018 zlinskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochtepte, jsem kandidát na ministra	210
17.6.2018 libereckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochtepte, jsem kandidát na ministra	211
17.6.2018 plzenskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
Kdo je Poche, kvůli němuž může padnout vláda, která ještě ani nevznikla	212
17.6.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Josef Kopecký</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochtepte, jsem kandidát na ministra	213
17.6.2018 kralovehradeckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochtepte, jsem kandidát na ministra	214
17.6.2018 usteckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Tk Čssd Po</i>	
Miroslav Poche ministrem zahraničí?	215
17.6.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Arabové finančně útočí v Sarajevu	220
16.6.2018 Lidové noviny ~ str. 15 ~ Česká pozice <i>ONDŘEJ ŽÍLA</i>	
Babiš by ustupovat neměl, míní politologové. Bojí se ale jedné věci.....	223
16.6.2018 24zpravy.com ~ str. 00 ~	
Babiš by ustupovat neměl, míní politologové. Bojí se ale jedné věci.....	223
16.6.2018 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~	
Sebevědomý premiér by měl na svých kandidátech trvat, říká politolog Švec	223
16.6.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>ČTK</i>	

Sebevědomý premiér by měl na svých kandidátech trvat, říká politolog Švec	224
16.6.2018 e15.cz ~ str. 00 ~	
Pokud chce být Babiš sebevědomým premiérem, měl by Pocheho podpořit, míní politolog.....	225
16.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ mp	
Politolog: Když si Zeman postaví hlavu, Poche ministrem nebude	225
16.6.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika ČTK	
Pokud chce být Babiš sebevědomým premiérem, měl by Pocheho podpořit, míní politolog.....	226
16.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	
SLOVÁCKO DNES.....	226
15.6.2018 Slovácký deník ~ str. 01 ~ Titulní strana (zs)	
Německo bude znovu přijímat rodinné příslušníky migrantů	227
15.6.2018 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Aktuální politická situace.....	228
15.6.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Vaření a pečení prý neholduje, ale jeho kuchařka má úspěch	230
15.6.2018 5plus2 ~ str. 28 ~ Česká republika NIKOLA PRAGEROVÁ	
Zeman pálí čínskou vlajku, Zeman jako toreador. Češi se baví happeningem	232
15.6.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domácí iDNES.cz, Eva Müllerová	
Globální výzvy spojené se snižováním emisí skleníkových plynů.....	233
15.6.2018 PRO-ENERGY ~ str. 36 ~ Ekologie - hospodárnost Diana Rybachenko	
Kosmetické firmy sázejí na video bloggery. Děti nevědí, že jde o reklamu.....	237
14.6.2018 ekonomika.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zahraniční iDNES.cz, Eva Moniová, ČTK	
Kosmetické firmy sázejí na video bloggery. Děti neví, že jde o reklamu	238
14.6.2018 24zpravy.com ~ str. 00 ~	
Jsem komentátor, ne turista. Lenin mě nezajímá.....	239
14.6.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 15 ~ Rozhovor Jan Palička	
Jaká má být česká vědecká diplomacie?	243

13.6.2018	vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Z domova <i>Vědavyzkum.cz</i>	
Moskva dává jasně najevo, že si nepřeje diplomatický úspěch USA-KLDR, myslí si publicista Romancov		244
13.6.2018	rozhlas.cz ~ str. 00 ~	
Než přišly prázdniny		245
13.6.2018	Respekt Speciál ~ str. 66 ~ <i>Andrea procházková</i>	
Dlužníci jsou zranitelnější		246
13.6.2018	Hospodářské noviny ~ str. 04 ~ Události <i>Martin Jašminský</i>	
Šéf pražské burzy Koblíček: Trh Start je živý projekt		249
13.6.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Ceny bydlení rostou rychleji než příjmy domácností. Úvěry se proto zvyšují a dlužníci se dostávají do rizika, říká viceguvernér ČNB		250
13.6.2018	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Martin Jašminský</i>	
Zpráva o projevech extremismu v Česku		253
12.6.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Změny v ČNB: Nový ředitel sekce regulace. Zástup ve vedení EIOPA		255
12.6.2018	opojisteni.cz ~ str. 00 ~ <i>Česká národní banka</i>	
Schůzka Donalda Trumpa s Kim Čong-unem		256
12.6.2018	ČRo Plus ~ str. 02 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Získat hypotéku bude obtížnější. ČNB zavádí nové limity		259
12.6.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Svým stárnoucím rodičům pomáhá skoro polovina Čechů		260
12.6.2018	tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK</i>	
Historické setkání v Singapuru ve stínu inflace?		261
12.6.2018	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Trumpova zahraniční politika		262
11.6.2018	ČT 24 ~ str. 07 ~ 20:00 90' ČT24	

Byli jsme přátelé, ale už nejsme. Česko-ruské fórum poznamenala arogance a nezájem Kremlu	265
11.6.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Názory <i>svitakm</i>	
Díky, že mě sledujete. Dítě skrytou reklamu těžko rozpozná.....	267
11.6.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>- red -</i>	
Díky, že mě sledujete. Dítě skrytou reklamu těžko rozpozná.....	267
11.6.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ <i>Naleznete V Aktuálním Čísle, Který Vychází Jednou</i>	
Nabízeli mi i porno, říká populární youtuber Karel Kovář alias Kovy	268
11.6.2018 ČRo - radiozurnal.cz ~ str. 00 ~ <i>Lucie Výborné, Kristýna Hladíková</i>	
Střednědobé plánování rozvoje služeb-jen pro velké?.....	268
11.6.2018 Obec & finance ~ str. 22 ~ <i>Vít Skála</i>	
Kristýna Vysloužilová posílila Marketingový institut.....	271
10.6.2018 ihned.cz ~ str. 00 ~	
Nový ředitel sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu ČNB	271
9.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~	
Okamura napsal Mayové. Ale s několika chybami.....	271
9.6.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 02 ~ Z domova <i>(bj)a</i>	
Ustupuje Evropa Rusku a je v úpadku? Podívejte se na debatní klub Majdan exkluzivně na Aktuálně.cz	272
9.6.2018 zena.cz ~ str. 00 ~ Zahraničí <i>Aktuálně.cz</i>	
Čeká nás státní převrat? Bude tu vládnout Tomáš Halík? Petr Žantovský naznačuje alarmující souvislosti	274
9.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Čeká nás státní převrat? Bude tu vládnout Tomáš Halík? Petr Žantovský naznačuje alarmující souvislosti	277
9.6.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera</i>	
Nikdy nevíš, kdy se náhle staneš menšinou.....	280
9.6.2018 Lidové noviny ~ str. 24 ~ Orientace/rozhovor <i>PETR KAMBERSKÝ</i>	
Už je celý fotřík: Veřejnoprávní syn Vladimíra Železného jde taťuldovi čím dál víc do podoby	286
8.6.2018 extra.cz ~ str. 00 ~ Celebrity <i>David Zápal</i>	

Lidé se smáli Okamurovým chybám v dopisu Mayové. Opravou to nevylepšíl	286
8.6.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Barbora Janáková</i>	
Koruna & slovní intervence. Má ČNB dost munice?	288
8.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Vaření moc neholduje, ale jeho kuchařka má úspěch	289
8.6.2018 5plus2 ~ str. 04 ~ <i>NIKOLA PRAGEROVÁ</i>	
Nový ředitel sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu ČNB	290
7.6.2018 cnb.cz ~ str. 00 ~ <i>Markéta Fišerová</i>	
(Ne)emoce v digitální éře	291
7.6.2018 Vesmír ~ str. 22 ~ Téma - komunikace <i>Noemi Zárubová a Václav Moravec</i>	
Protesty v centru Prahy	295
6.6.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Z ministra startupistou. Jak chce OIG využít chytrou energii?	296
6.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha, Oig Power</i>	
Kristýna Vysloužilová posílila Marketingový institut	296
5.6.2018 ihned.cz ~ str. 00 ~ <i>Miroslav Krupička</i>	
Kristýna Vysloužilová posílila Marketingový institut	297
5.6.2018 MaM.cz ~ str. 00 ~ <i>Miroslav Krupička</i>	
Čáslavské divadlo navštíví známý psychiatr a spisovatel Radkin Honzák	297
5.6.2018 svoboda.info ~ str. 00 ~	
Startupy v ČR zažívají boom. Chybí jim lidské zdroje a trápí byrokracie	298
5.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Přes čáru se Šlerkou, Křečkem a Charvátém: Normalizuje se v české politice extremismus?	299
5.6.2018 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Igor Šefr</i>	
Český jestřáb se ozval z Kyjeva	300
5.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Spím čtyři hodiny denně	301
5.6.2018 Týdeník Televize ~ str. 06 ~ Rozhovor	

Marek Brož

Budoucnost společných obranných projektů v Evropě	304
4.6.2018 euroskep.cz ~ str. 00 ~ <i>Libor Škácha</i>	
Vládní situace ve Španělsku a o katalánské situaci	305
4.6.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	
Alena Vodáková: Stará paní ještě píše. Deník socioložky na odpočinku	312
4.6.2018 literarky.cz ~ str. 00 ~ <i>Slon Nagy</i>	
Sestra Smrt	314
3.6.2018 ČT 24 ~ str. 04 ~ 22:05 Newsroom ČT24	
Kulatý stůl	316
2.6.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Daniel Stach je ve vesmíru. Po moderátorovi pojmenovali planetku mezi Marsem a Jupiterem	328
2.6.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Věda <i>spicakovak</i>	
Odkazují ti podnik, dítě moje aneb Předávání firem v Česku	330
2.6.2018 euro.cz ~ str. 00 ~ <i>David Tramba</i>	
Modernizace vysokoškolského areálu	332
1.6.2018 Naše Praha 5 ~ str. 04 ~ Praha 5 <i>(red)</i>	
Číslo týdne: 71	332
1.6.2018 Téma ~ str. 43 ~ Životní styl	
Diskuse: Scientists and Diplomats - State of Play	332
1.6.2018 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Akce <i>Vědavyzkum.cz</i>	
Paroubek, Mart'ani, Babiš: Podobnost čistě náhodná?	332
1.6.2018 pravyprostor.cz ~ str. 00 ~ <i>Tomáš Flaška</i>	
Stát a jeho dezinformace o protikuřáckém zákonu. Komentář Štěpána Chába	333
1.6.2018 krajskelisty.cz ~ str. 00 ~ Středočeský kraj <i>Štěpán Cháb</i>	
Posmrtný vzkaz od lékaře, statistika a velkého optimisty Hanse Roslinga aneb Proč je svět lepší, než si myslíme	335
1.6.2018 ihned.cz ~ str. 00 ~ <i>Čermák Miloš</i>	

MontyRich Invest Summit speakers: Dominik Stroukal	336
1.6.2018 montyrich.cz ~ str. 00 ~ <i>Patrik Kudláček</i>	
Donald to udělal. Obchodní válka je tu.....	337
1.6.2018 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Posmrtný vzkaz od lékaře, statistika a velkého optimisty Hanse Roslinga aneb Proč je svět lepší, než si myslíme.....	338
1.6.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Čermák</i>	
POSMRTNÝ VZKAZ OD LÉKAŘE, STATISTIKA A VELKÉHO OPTIMISTY HANSE ROSLINGA ANEB PROČ JE SVĚT LEPŠÍ, NEŽ SI MYSLÍME.....	341
1.6.2018 Hospodářské noviny ~ str. 23 ~ Autorská strana <i>Miloš Čermák</i>	
Rozhovor s Markem Bendou, poslancem za ODS.....	343
1.6.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 17:06 Dvacítko Radiožurnálu	

Plné znění zpráv

Alice Němcová Tejkalová: Útok na novináře je jedním z postupů politické komunikace

30.6.2018 ceskamedia.cz str. 00

Jan Mrzena

Doba nese zcela nové požadavky na profesi novináře. Laťka nároků stoupá, společenské vnímání novinářů klesá. Jak s tímto fenoménem bojuje **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy? Jak mají vypadat odborné analýzy, které zpracovává CEMES? A jakou odezvu mohou mít diskuse europoslanců o potřebě zlepšit ochranu novinářů (hlavně těch „nepohodlných“) v České republice? Úspěšná sportovní novinářka (spolupracovala s Českou televizí – především na přenosech handicapovaných sportovců) Alice Němcová Tejkalová je od února děkankou **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Je to práce náročná, ale zároveň hezká,“ říká o možnosti vést prestižní fakultu Alice Němcová Tejkalová, „vážím si té možnosti.“

Přímé přenosy soutěží handicapovaných sportovců se v České televizi krátce objevily v devadesátých letech. Po dlouhé pauze se vrátily až v roce 2009. „Po letech první přímý přenos byl, když jsem komentovala sledge hokejové finále mistrovství světa v Ostravě,“ připomněla Alice Němcová Tejkalová. „Teď už je to standard, který vidáme z Paralympijských her a jsem tomu moc ráda! Živé přenosy z paralympijských her se ve světě vysílají už dlouho, ale Česká televize byla v tomhle ohledu poněkud za trendem.“

Děkanka i její fakulta se musí vypořádávat s fenoménem veřejných urážek novinářů. Musí na to připravovat své studenty. „Obecně nejde očekávat, že politici a novináři jsou velcí přátelé. Pokud jsou přátelé, tak je někde ve společnosti problém,“ vysvětlila Alice Němcová Tejkalová. „Mezi lidmi by měla být pořád elementární slušnost diskuse. Tu já, bohužel, postrádám. Způsob a míra hrubosti vyjadřování o novinářích je něco, co mě nepřestává negativně překvapovat. To nastavení pochází od politických špiček.“ V mnoha případech jde však spíše o projev slabosti politika. „Někteří politici, když nevědí kam, tak volí útok v jakékoliv diskusi,“ uvedla děkanka. „Ale domnívám se, že je to na úrovni argumentačního faulu. Je to na jiné úrovni, než na které bych se chtěla pohybovat já.“

Tlak na minimalizaci nákladů při výrobě konkrétní zprávy mají dnes na svědomí nové technologie. Všechno však naráží na hranici lidských možností. „To, že se snažíte mít ideální obraz, do toho se snažíte mít aspoň nějaký zvuk a do toho vymyslíte nějakou otázku, tak ta koncentrace a ta kvalita té práce – když jste výborný, tak je výborná,“ říká Alice Němcová Tejkalová, „ale byla by ještě lepší, kdybyste se mohl věnovat jenom jedné z těch věcí. Je dobré, když si vyzkoušíte různé typy médií, protože pak víte, co vám sedí víc. Ale nedovedu si představit, že by tohle byla cesta pro všechny novináře, že by všichni byli zároveň kameramani a zároveň novináři, že by si dovedli všechno udělat sami v jedné osobě. Je to určitě sen řady produkčních společností. Ale fakticky je to věc, která je nedosažitelná.“ Z této úvahy pak vyplývá i obecný názor na možné propojování různých mediatypů. „O propojení médií se mluví jako o ideální nedosažitelné absolutní konvergenci,“ uvedla děkanka.

Před časem uzavřela Česká televize s **Fakultou sociálních věd** UK memorandu o spolupráci při vypracování analýz televizního vysílání. Memorandum vzniklo poté, co prezident Miloš Zeman v inauguračním projevu zpopularizoval analýzu předvolebního vysílání ČT a ČRo. Je možné, aby vůbec praktici z média spolupracovali při analýzách s teoretiky z akademické sféry? „Je to velmi komplexní téma, na kterém se řada lidí neshodne. Vždycky bude rozdíl mezi tím, jak vnímají danou situaci lidé v médiu, kterého se analýza týká, a jiný pohled budou mít lidé z akademické sféry, kteří třeba nemají zásadnější mediální zkušenost,“ vysvětlila Alice Němcová Tejkalová. „Na druhé straně spolu můžeme velmi efektivně spolupracovat ve chvíli, kdy je nějaké analytické zadání a fakulta si může vyžádat podklady jakým způsobem bylo to téma konkrétně zpracováno. Domnívám se, že možnost konzultace otázek teoretických v mediálních praxi může být velmi efektivní.“ Děkanka však zdůraznila, „Je třeba se odvinout od toho – je to moje práce, která je teď z nějakého důvodu v centru zájmu a já ji budu hájit až do roztrhání těla. A zkusit se zamyslet, když přicházejí některá zjištění z té teoretické sféry, zda nemohou být vlastně posunující a nemohou být nějakým způsobem funkční.“

Řeč se dotkla také tématu ochrana novinářů, tak jak jej nastolil v dubnu Evropský parlament. Tam proběhla diskuse v reakci tragické vraždy novinářů v Evropě. Je proto potřeba řešit i českou, případně slovenskou legislativu?

Celý rozhovor Jana Mrzeny s Alicí Němcovou Tejkalovou na Českých médiích již v pondělí odpoledne!

Alice Němcová Tejkalová: ÚTOK NA NOVINÁŘE JE JEDNÍM Z POSTUPŮ POLITICKÉ KOMUNIKACE

30.6.2018 ceskamedia.cz str. 00

Jana Mrzeny, Alicí Němcovou Tejkalovou

Doba nese zcela nové požadavky na profesi novináře. Laťka nároků stoupá, společenské vnímání novinářů klesá. Jak s tímto fenoménem bojuje **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy? Jak mají vypadat odborné analýzy, které zpracovává CEMES? A jakou odezvu mohou mít diskuse europoslanců o potřebě zlepšit ochranu novinářů (hlavně těch „nepohodlných“) v České republice? Úspěšná sportovní novinářka (spolupracovala s Českou televizí – především na přenosech handicapovaných sportovců) Alice Němcová Tejkalová je od února děkankou **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Je to práce náročná, ale zároveň hezká,“ říká o možnosti vést prestižní fakultu Alice Němcová Tejkalová, „vážím si té možnosti.“

Přímé přenosy soutěží handicapovaných sportovců se v České televizi krátce objevily v devadesátých letech. Po dlouhé pauze se vrátily až v roce 2009. „Po letech první přímý přenos byl, když jsem komentovala sledge hokejové finále mistrovství světa v Ostravě,“ připomněla Alice Němcová Tejkalová. „Teď už je to standard, který vidáme z Paralympijských her a jsem tomu moc ráda! Živé přenosy z paralympijských her se ve světě vysílají už dlouho, ale Česká televize byla v tomhle ohledu poněkud za trendem.“

Děkanka i její fakulta se musí vypořádávat s fenoménem veřejných urážek novinářů. Musí na to připravovat své studenty. „Obecně nejde očekávat, že politici a novináři jsou velcí přátelé. Pokud jsou přátelé, tak je někde ve společnosti problém,“ vysvětlila Alice Němcová Tejkalová. „Mezi lidmi by měla být pořád elementární slušnost diskuse. Tu já, bohužel, postrádám. Způsob a míra hrubosti vyjadřování o novinářích je něco, co mě nepřestává negativně překvapovat. To nastavení pochází od politických špiček.“ V mnoha případech jde však spíše o projev slabosti politika. „Někteří politici, když nevědí kam, tak volí útok v jakékoliv diskusi,“ uvedla děkanka. „Ale domnívám se, že je to na úrovni argumentačního faulu. Je to na jiné úrovni, než na které bych se chtěla pohybovat já.“

Tlak na minimalizaci nákladů při výrobě konkrétní zprávy mají dnes na svědomí nové technologie. Všechno však naráží na hranici lidských možností. „To, že se snažíte mít ideální obraz, do toho se snažíte mít aspoň nějaký zvuk a do toho vymyslíte nějakou otázku, tak ta koncentrace a ta kvalita té práce – když jste výborný, tak je výborná,“ říká Alice Němcová Tejkalová, „ale byla by ještě lepší, kdybyste se mohl věnovat jenom jedné z těch věcí. Je dobré, když si vyzkoušíte různé typy médií, protože pak víte, co vám sedí víc. Ale nedovedu si představit, že by tohle byla cesta pro všechny novináře, že by všichni byli zároveň kameramany a zároveň novináři, že by si dovedli všechno udělat sami v jedné osobě. Je to určitě sen řady produkčních společností. Ale fakticky je to věc, která je nedosažitelná.“ Z této úvahy pak vyplývá i obecný názor na možné propojování různých medií. „O propojení médií se mluví jako o ideální nedosažitelné absolutní konvergenci,“ uvedla děkanka.

Před časem uzavřela Česká televize s **Fakultou sociálních věd** UK memorandu o spolupráci při vypracování analýz televizního vysílání. Memorandum vzniklo poté, co prezident Miloš Zeman v inauguračním projevu zpopularizoval analýzu předvolebního vysílání ČT a ČRo. Je možné, aby vůbec praktici z média spolupracovali při analýzách s teoretiky z akademické sféry? „Je to velmi komplexní téma, na kterém se řada lidí neshodne. Vždycky bude rozdíl mezi tím, jak vnímají danou situaci lidé v médiu, kterého se analýza týká, a jiný pohled budou mít lidé z akademické sféry, kteří třeba nemají zásadnější mediální zkušenost,“ vysvětlila Alice Němcová Tejkalová. „Na druhé straně spolu můžeme velmi efektivně spolupracovat ve chvíli, kdy je nějaké analytické zadání a fakulta si může vyžádat podklady jakým způsobem bylo to téma konkrétně zpracováno. Domnívám se, že možnost konzultace otázek teoretických v mediálních praxi může být velmi efektivní.“ Děkanka však zdůraznila, „Je třeba se odvinout od toho – je to moje práce, která je teď z nějakého důvodu v centru zájmu a já ji budu hájit až do roztrhání těla. A zkusit se zamyslet, když přicházejí některá zjištění z té teoretické sféry, zda nemohou být vlastně posunující a nemohou být nějakým způsobem funkční.“

Řeč se dotkla také tématu ochrana novinářů, tak jak jej nastolil v dubnu Evropský parlament. Tam proběhla diskuse v reakci tragické vraždy novinářů v Evropě. Je proto potřeba řešit i českou, případně slovenskou legislativu?

Celý rozhovor Jana Mrzeny s Alicí Němcovou Tejkalovou můžete otevřít [zde!](#)

Summit Evropské unie pohnul s problematickými kvótami pro přerozdělování běženců

30.6.2018 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Summit Evropské unie pohnul s problematickými kvótami pro přerozdělování běženců. Je to začátek nově dosaženého konsensu, nebo evropská 28 je před dalším hlubším rozkolem? Migranti ostatně už ohrožují i vládu nejsilnější země Unie. A co teprve americká cla a evropská proticla? Je terčem Trumpova útoku skutečně Německo? Odpovíme s odborníky, kteří mají na věc nejen názor, ale i argumenty. U mikrofonu je s vámi i nadále David Štáhlavský.

A mými hosty ve studiu jsou Jakub Eberle z Ústavu mezinárodních vztahů a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A Jakub Lepš, amerikanista z University of New York in Prague. Dobrý den, pánové.

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý den.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A v Jihlavě nás poslouchá a do naší debaty se zapojí Jan Schneider, bezpečnostní analytik. I vám dobrý den.

Jan SCHNEIDER, bezpečnostní analytik

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Nejprve se zeptám tedy, pane Schneideře, vás. Co, abychom navázali na první část Názorů a argumentů, co znamená pro Evropu nově posílená prezidentská moc v Turecku? Je to dobrá zpráva?

Jan SCHNEIDER, bezpečnostní analytik

Možná to bude zřetelnější ten problém celý, Turecko je problém. Ty kontury teďka budou celkem jasné. Na druhou stranu z hlediska migrace je možné, že ta situace bude stabilizovanější. Nicméně to vyjednávání bude tvrdší. Protože pan Erdogan bude mít samozřejmě mnohem silnější pozici. Takže ta situace se vyostří podle mého soudu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A otázka také pro Jakuba Eberle. Jak vidíte prezidenta Erdogana ve vztahu k Evropské unii, zejména tedy v té části, nebo v té lince Ankara - Berlín?

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Evropská unie jako celek a Německo tedy jako ten hlavní vyjednaváč s Tureckem mají k Erdoganovi takový, takový vlastně dvojnásobný vztah. Na jednu stranu prostě to, jakým způsobem dochází k utužování toho režimu, hlavně od toho pokusu o puč tedy, to se samozřejmě nikomu nelíbí prostě, protože jakým způsobem jsou potlačovány prostě svobody, souzení, souzení lidí a další věci, to je prostě problém. Na druhou stranu, a to si myslím, že naznačil už pan Schneider, Erdogan prostě třeba na rozdíl od Putina je ten autokrat, s kterým se v tuto chvíli zatím dá mluvit. Takže prostě to je, to je ten partner, který v tuhle chvíli je konstruktivní pro Evropu. Takže právě jako to, to jeho posílení může mít, může mít dva různé následky. A to buďto, že Erdogan prostě teď bude suverénní, ale nadále, nadále prostě ten konstruktivní partner, něco za něco. Podobně jako s tím, jako s tím, s tou dohodou o přerozdělování těch uprchlíků. Nebo se může rozhodnout, že bude dělat Putina. Protože on rozhodně má prostředky a má šanci, jakým způsobem může Evropě škodit nebo komplikovat život.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

V Evropě, jak už jsme zmínili, hlavním tématem byli migranti a také summit Unie. Ohledně přerozdělování kvót migrantských. Unijní země se shodly na zvýšení také obranné spolupráce, nebo na obchodní strategii vůči dalším zemím. Součástí je například uvalení cel na některé americké výrobky. Schválení závěru oddaloval spor o migraci, Itálie trvala na tom, aby za migranty zachráněné na moři měly společnou odpovědnost všechny unijní země. Jako kompromis nabídla zejména státům Visegrádské čtyřky Unie to, že přerozdělování migrantů nebude povinné. Český premiér Andrej Babiš z hnutí ANO to přivítal.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/

Jsme prosadili jako V4 to, co jsme chtěli. To znamená, že nebudou kvóty, že relokace a přemísťování eventuelně migrantů budou dobrovolné. Že Evropa se bude snažit zřizovat hotspoty i mimo evropský kontinent.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Tolik tedy Andrej Babiš, premiér z hnutí ANO. Pane Eberle, jak vy čtete výsledky toho summitu? Je to kompromis, který je perspektivní pro další utužení spolupráce v rámci Unie, anebo to je začátek nějakého dalšího sporu?

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Já bych tomu řekl jenom, předtím, předtím jako, jako úvod. Věc, která mi přijde, že prostě je trošku, trošku nepřesná, jak se často prezentuje, nejen v českých médiích je, že tady jde o spor mezi Visegrádem a západní Evropou. Protože jádro toho sporu je naopak prostě mezi těmi zeměmi, do kterých, které díky tomu, kde jsou, to znamená u Středozemního moře, kam prostě ty migranti připlouvají. A těmi ostatními zeměmi, které pak řeší, jak se k tomu postavit. Takže prostě tady ten spor vůbec není mezi Visegrádem a někým dalším. Visegrád je někdo, kdo, koho se ten problém bezprostředně kromě Maďarska příliš netýká. A pak se k tomu nějak staví.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ale Visegrád je ten, který odmítá ty kvóty. V tom je to ...

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Přesně tak. Přesně tak. Tady je potřeba rozlišit dvě věci. Jedna věc je, jestli řešíme, řešíme dlouhodobě otázku migrace, nebo jestli řešíme politickou krizi v Evropské unii, která se prostě pod pláštíkem té migrace vede. V tuhle chvíli prostě my migrační problém nemáme. Prostě migrantů v tuhle chvíli připlouvá, připlouvají stejná čísla jako v roce 2012, 2013. Ta ohromná vlna, která byla v roce 2015, 2016, ta v tuhle chvíli je pryč. To neznámá, že se to nemůže vrátit někdy, jo. Takže tenhle ten kompromis vlastně je spíš o řešení té politické krize. Tady se našlo nějaké dočasné dílčí řešení, které vlastně z hlediska přístupu, řešení migrace jakožto problému příliš moc jako toho, toho nedělá. Ale které dokázalo najít nějaký kompromis a otevřít cestu pro to, aby se řešily ty další věci. To znamená ochrana hranic, to znamená případně rozvoj v Africe a další věci. Případně pak i to přerozdělování třeba další.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Otázka do Jihlavy Janu Schneiderovi. Jak vy tedy čtete z bezpečnostního hlediska dohody, které bylo dosaženo ohledně přerozdělování migrantů? Je teď, řekněme, Visegrádská čtyřka bezpečnější oproti těm tlakům na to, abychom přijímali migranty?

Jan SCHNEIDER, bezpečnostní analytik

Zdánlivě ano. Nicméně si myslím, že jestliže migranti, kteří budou akceptováni, dostanou podporu v té, řeknu, západoschengenské výši, tak nic jim nebude bránit v tom, přesídlit se a užívat si ty dost vysoký podpory v té, v tom východoschengenském prostoru. Takže ten pohyb uvnitř Schengenu pro ty, kteří vlastně budou akceptováni, tomu se zabránit nedá. Takže je to řešení skutečně dílčího problému. Nicméně co se týče závěrů toho summitu, já jsem rád, že ta debata se trochu strukturuje racionálním způsobem. A že se začíná Evropa zamýšlet nad dlouhodobými důvody a dlouhodobými důsledky migrace. A začíná přicházet k tomu, že veškerá opatření jsou vlastně marná. Nebo málo efektivní, když se nebudeme zabývat tím, co je dlouhodobě důležité. To znamená, zmírnit ty migrační tlaky v těch zdrojových zemích. A poté stabilizovat ty země přechodu, samozřejmě asi by se dalo mluvit o tom, že by ty jižní země schengenského prostoru se mohly, jako kdysi Chodové u nás, specializovat na tu pohraniční politiku. Protože nějaké smíšené policejní sbory nejsou myslitelné. Tam pohraniční policie je vždycky závislá na spolupráci obyvatelstva, to znamená, že to musí být rodilý mluvčí, který s nimi spolupracuje. Ale to už je příliš detail. Tam si myslím, že je prostě dobré, že se ta debata začíná strukturovat. Ty tábory v té severní Africe, je to možná sen, ale já si myslím, že je dobré tímto směrem přemýšlet. V Evropě nevím, jestli je dobré ty migranty soustřeďovat na jedno místo, já bych se spíš inspiroval těmi zkušenostmi s migrací v době před 100 lety, kdy v době první světové války tady byly velké migrační vlny před tou frontou. A Rakousku-Uherská říše ty migranty velmi důsledně rozdělovala, až do nejmenších měst. Takže jich tam bylo vždycky pomálu a nikde se nesoustřeďovaly a nevznikaly ty kritické no go zóny. Takže tolik asi k tomu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Tak, to je recept Jana Schneidera, bezpečnostního analytika. Pane Eberle, jak se díváte na dohodu o vytváření hotspotů, tedy těch detenčních táborů, řekněme, pro migranty jak na území v Evropě, na území evropských států, tak především v Africe? To je zřejmě docela problematické. A to nejen organizačně, ale i právně.

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Tady, jak říkáte správně, jsou ty dvě různé dohody. Jedny jsou ta centra na území Evropské unie, druhá ty v té Africe. To je taková mantra, prostě spousta, spousta zastánců toho represivnějšího přístupu, včetně, včetně Andreje Babiše, že by prostě ta centra měla být přímo v Africe. Problém je, že žádný stát zatím už nesouhlasil s tím, že by se to na jeho území mělo zřídit. Protože prostě logicky oni o to jako zájem nemají. To je jedna věc.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pardon, že vás přerušuji, tam padl návrh například Libye. Víme vůbec, s kým jednat v Libyi o tom, že by se tam vytvořil hotspot?

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

No, tak já si myslím, že zase v Libyi v tuhle chvíli situace vypadá, že se trošičku, trošičku uklidňuje. Takže to nakonec vlastně jako, pokud se nakonec najde někdo, kdo bude ochoten je tam hostit a bude zase za to dobře zaplacen, to se jako vyřeší takhle technicky dál, jo. Otázka je pak samozřejmě ta humanitární, protože představa, že prostě nějaká libyjská například milice spravuje, spravuje velké centrum, kde jsou prostě tisíce uprchlíků, to asi není úplně věc, kterou bychom prostě měli mít, jak říkáte, i právně prostě, lidskoprávně, kterou, kterou by jako Evropská unie pro to, aby měla pocit, že ty věci řeší někdo jiný a někde jinde, měla, měla nějakým způsobem propagovat. Druhá věc jsou pak ty tábory na tom, na tom evropském území. V té dohodě není zatím příliš specifikováno, jak by ty tábory měly, měly fungovat a probíhat. Já si myslím, že co je důležité, je hlavně, a o tom se zas moc nemluví, je, jakákoliv to řešení bude, aby hlavně bylo rychlé a transparentní. Prostě pokud budeme mít, pokud budeme schopni vyřešit ty azylové žádosti prostě v řádu týdnů nebo měsíců a pak bude jasné, jak to funguje, na základě jakých kritérií, tak prostě můžeme nějaké řešení najít. Pokud to bude fungovat tak, jak to fungovalo třeba teď v poslední době třeba v Německu přetíženém, že prostě někdo čeká třeba 2 nebo 3 roky a pak se po těch 2 nebo 3 letech, kdy prostě jeho děti chodí do školy, kdy prostě tam něco

dělají, dozví, že vlastně nemáte nárok, mohl být někam odsunut. To je samozřejmě, vzniká sekundárně problém, který je možná potenciálně ještě větší, než je ten primární. Že tam prostě ty lidi přijdou.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A jak by to bylo například s žádostmi o azyl v těch hotspotech, které by byly mimo Evropskou unii, které by byly v Africe? Tam vlastně právně by ani neměli žádat o takový azyl.

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Problém je především to, že neexistuje něco jako evropský azyl. Každá země má vlastní azylové zákony, které se významně liší. Takže to je otázka, kterou je potřeba předtím vyřešit. Protože tady je prostě to jasné prolnutí ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ale musí oni žádat, že vás přerušuji, o ten azyl musí žádat vždy v té zemi.

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Jo, jo, jo. Je to tak. Je to prostě ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Tady by v Libyi žádal migrant o azyl v některé z členských zemí?

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Je to, je to nová situace. Je to nová situace, která by fungovala přesně, přesně, jak říkáte, prostě nemá jasné vyjasněné ty právní konsekvence. A já nejsem právník, já se přiznám, že úplně ty detailní právní neznám. A ten hlavní problém, který v tom já vidím, je přesně prostě to, že existuje ten Schengen, který všichni chceme zachovat, kde prostě kdokoliv se může pohybovat víceméně bez kontrol přes hranice. Ale zároveň neexistuje azylové právo evropské. Takže prostě požádat si o azyl v Německu, v České republice nebo v Dánsku je něco úplně jiného prostě. Je to úplně jiná situace. A to není vyřešené v tuhle chvíli.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Už tady zaznělo, nakolik je pravděpodobné, že běženci, kteří požádají o azyl v Německu, v Itálii, by mohli překročit hranice dál, řekněme, na východ Evropské unie. Máme vůbec takovou praxi?

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Neděje se to moc. Oni, oni jako, co, co je pravda a co, to, co říká česká vláda, že vlastně do České republiky nebo obecně prostě do střední a východní Evropy ti migranti nemají příliš velký zájem, zájem chodit. Otázka je, jestli to není také tím, že státy jako Česká republika, Maďarsko nebo Polsko dělají všechno pro to, aby ten zájem neměli. Třeba tou svojí restriktivní politikou. Ale neděje se to, to neznamená, že se to nemůže dít za pár let.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Máme mezi námi také amerikanistu Jakuba Lepše. Jak se řeší ta migrace a problém s migrací ve Spojených státech? Víme, že tam byly velké problémy s rozdělováním rodin ilegálních běženců. To se podařilo víceméně vyřešit, byť tento týden se nepodařilo prosadit návrh zákona o těchto migrantech.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Tak, jedna věc je, co se podařilo vyřešit na papíru, kdy Donald Trump nakonec svým exekutivním rozhodnutím udělal to, co původně chtěl po Kongresu. Aby tedy Kongres přijal nějaký imigrační politiku a řekl, že se toto dít

nebude. Já si myslím, že to je samozřejmě ostuda, že se po týdny dělo to, že se v západním světě rozdělovali rodiče a děti. A ty některé děti velmi malé. A ty fotky a záběry opravdu byly, že byly drženy v něčem, co se opravdu nedá nazvat jinak než klece. Na druhou stranu Donald Trump prostě zcela pragmaticky vyšel vstříc tomu, co sliboval v kampani. A svým voličům, kteří něco takového od něj čekali, a, a toto je zase jenom jedna malá dílčí věc, jakkoli emocionálně velmi, velmi silná a v médiích velmi rozehrávaná a demokraty rozehrávaná a tak dále, toho celého migračního problému, který má mnoho dimenzí. Ty miliony, kteří tam jsou, ti jsou zase nějak strukturovaní od těch, co tam přišli jako děti, po ty opravdu ilegály, po ty, co čekají za hranicemi po, potenciální migranty z muslimských zemí. Ale to téma, který se Amerika bude zabývat nadále, tak jak se tím ostatně zabývá plus minus po celou svoji historii.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A mými dnešními hosty jsou Jakub Eberle z Ústavu mezinárodních vztahů a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jakub Lepš, amerikanista z University of New York in Prague. A Jan Schneider, bezpečnostní analytik, který je s námi účasten této debaty z jihlavského studia Českého rozhlasu. Když se ještě krátce vrátíme k migrační politice a otázce migrantů v Evropě, tak kancléřka Angela Merkelová ještě před summitem, a to po jednání v Berlíně se španělským premiérem Pedrem Sánchezem například navrhla, aby unijní státy uzavřely dvoustranné dohody se zeměmi původu migrantů a tranzitními zeměmi. Sánchez s takovým plánem souhlasí.

Pedro SÁNCHEZ, španělský premiér

Je potřeba posílit dialog se zeměmi, odkud migranti vyrážejí a přes které procházejí. Paní kancléřka Merkelová navrhuje, aby jménem Evropské unie tyto rozhovory vedly státy, které s nimi už mají zkušenost. Ujistil jsem ji, že se Španělskem může počítat.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Eberle, nebylo by to vlastně začátek konce jednotné evropské politiky? Byť v dílčí otázce migrantů, ale nebylo by to kontraproduktivní? Takové dvoustranné jednání. Anebo to je věc, kterou chce nebo navrhuje Angela Merkelová u vědomí své otřesené pozice v migrační krizi?

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Je to i plán B tohle to. Ten její plán A je samozřejmě nějaká celoevropská dohoda. A pak je jednání na úrovni Evropská unie a jako celek s těmi dílčími zeměmi. Ve chvíli, kdy prostě tři roky je jakákoliv evropská shoda neprůchozí, protože tady máme zhruba 3 tábory, jeden je ten tábor těch zemí, především Itálie a Řecko, které opravdu jsou ty první, první místa kontaktu. Částečně teda i Španělsko, ale hlavně Itálie a Řecko. Druhý tábor jsou ty země, kam tedy ta migrace směřuje. Rakousko, Německo, Skandinávie a podobně. A třetí ten Visegrád. Ale díky tomu nebylo, vlastně nebylo možné najít žádnou celkovou, celkovou dohodu. Takže její plán B v tuhle chvíli je, pokusit se to vyjednat bilaterálně. Ostatně tak to funguje právě třeba Španělsko má takhle dlouho dohodu, dohodu s Marokem právě, kde jsou dohodnuti o tom, že Maroko bude přijímat zpátky ty vrácené, tedy migranty. Protože tohle je důležité si uvědomit. Oni často tedy padají fráze hlídání hranic, vrácení migrantů a podobně. Co to znamená? To znamená, že odvezeme na hranice, tam je vypustíme? Tak tohle to přece nefunguje. Potřebujeme prostě mít někoho, kdo je přijme, prostě někoho, kdo přijme to letadlo, kam ty lidi přiletí. Někoho, kdo se pak o ně bude starat. Tam je nutná ta spolupráce. Takže tahle to, tohle to je vlastně cesta, jak účinně vymáhat tedy ten represivní akt z toho, že některé migranty prostě řekneme, ne, vy nemáte u nás, u nás to právo mít. Pomím tedy samozřejmě tu normativní otázku, jestli chceme dělat tuhle, opevňovat hranici a být pevností Evropou. Nebo naopak prostě mít jako nějakou otevřenější představu k migraci. Ale jako, jako efektivní řešení určité politiky, řekneme, té represivnější, tohle to fungovat může.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Mluvili jsme o Německu, o Angele Merkelové, podívejme se do Spojených států, protože Donald Trump hrozí zavedením nových cel na dovoz automobilů do Spojených států ve výši až 25 procent. To je útok, který míří evidentně na Německo a německou ekonomiku. Pane Lepši, je cílem americké administrativy tu nejsilnější evropskou ekonomiku tímto způsobem zasáhnout? Nebo jakkoli zasáhnout.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Já si myslím, že to má dvojitý rozměr. Jeden je opravdu ten rozměr toho, co se děje, těch faktů, že samozřejmě Američané kupují daleko víc cizích aut, včetně tedy německých. Ale to se týká i například japonských, než kolik kupují Evropané amerických aut. A v tomto pořadí asi nebudeme rozebírat kvalitu a to, jak jsou americké auty, auta přizpůsobena nebo nejsou evropskému zákazníkovi. Těch, těch důvodů, proč my v Evropě kupujeme málo amerických aut. Já bych řekl, v první řadě to je nepolitický důvod. Takže to je opravdu nějaká, řekněme, až jakoby technická otázka. No, a pak druhá otázka, jako téměř u všeho, u Donalda Trumpa, ale i u jiných prezidentů, vnitropolitická. Donald Trump byl zvolen na základě některých slibů. A jeden z těch slibů byl, že on v zásadě umění nebo, nebo zatlačí ekonomickou globalizaci, která je vnímána, že bere americkým zaměstnancům, a zejména dělníkům práci. Spousta jeho voličů byli lidé, kteří věřili a možná dál věří tomu, že budou opět zaměstnáni v amerických továrnách s dobrými mzdami, jak tomu bylo, můžeme už říct, mnoho desetiletí dříve. Donald Trump jim to slíbil, a tak se to pokouší aspoň, aspoň nějak materializovat, aby přinejmenším mohl říct, já jsem to zkusil. Pak třeba řekne, no, pod hrozbou nějaké obchodní války z toho ustoupí. Ale to by mohl říct zrovna tak i u těch imigrantů. Ať již muslimských, nebo, nebo od jihu Spojených států, já jsem to zkusil a něco jsem pro vás, své voliče udělal. A teď otázka je, jak daleko on s tím půjde. Jestli opravdu tu obchodní válku spustí, se všemi jejími důsledky, které ve výsledku se dalo očekávat, že by byly celkově pro americkou ekonomiku minusové, anebo jestli to někam dožene, dotlačí, odškrtně si, já jsem svým voličům ukázal, že jsem ochoten se s Evropou, případně s Asíí, s Čínou porvat. A potom třeba ustoupím.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

No, právě. Vy jste to zmínil. Kdyby Donald Trump udělal to, co slibuje, tak by podle analytiků a podle ekonomů to vedlo k zániku statisíců pracovních míst v americkém automobilovém průmyslu. Ano, s vidinou toho, že by dostali možná v amerických automobilkách také tuto práci. Ale otázka je, zda by to bylo ve stejném počtu a kdy by to také bylo. Takže není to trochu kontraproduktivní? Nakolik tady vlastně americký prezident operuje s něčím, co je reálné, nebo zda neohrožuje vlastní ekonomiku. Protože nemáme už ten merkantelismus tak, jak ho možná administrativa Bílého domu teď chápe.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Tak, za A, on Donald Trump někdy sám, si troufnu říct, že myslí tak opravdu jako přímočaře, trochu jako ti jeho voliči. I když má kolem sebe nepochybně i, i poradce, kteří mu to jsou schopni vysvětlit. A možná to i pochopí. Takže buďto jemu se tady takovéto přímočaré jednání prostě líbí, je to prostě jednoduchý, vy vyvážíte víc k nám, než my k vám, tak já s tím prostě ukončím, anebo tím opravdu vychází vstříc nějaké poptávce. A zejména opravdu těm jeho voličům vysvětlovat nějaké složitější, ono, ono tohle to je opravdu potom už poměrně složitá debata, které rozumí jenom, jenom zlomek společnosti. A desítky procent voličů to vnímají takto, takto jednostranně. Proč my máme kupovat německá a japonská auta, a Evropani a Asiaté nekupují americká. Je něco špatné? A Donalda Trumpa nám to právě vysvětlil. Je to v nějakých tarifech a v nějaké, v nějaké politice, není to tím, že bychom přece my Američané vyráběli špatná auta. To je strašně jednoduchá debata. Ta se úplně nabízí. A tak toho Trump využije zejména v situaci, kdy, řekněme, si je, je prostě ekonomický růst bezprecedentní. A on pořád není schopen, když se zprůměrují ty průzkumy veřejného mínění, dosáhnout aspoň na 50 procent. A pořád zkouší dělat věci, aby si aspoň tu svoji úroveň popularity, se kterou byl zvolen, udržel. Zejména před podzimními volbami do Kongresu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Zeptám se do Jihlavy Jana Schneidera, bezpečnostního analytika je politika Bílého domu. A tady ta vyhocená celní diskuse zatím, nebo nebudeme mluvit o válce, je to bezpečnostní riziko pro Evropu?

Jan SCHNEIDER, bezpečnostní analytik

To si nemyslím, že to je bezpečnostní riziko. Já si myslím, že Západ trochu ustrnul v takovém tom blahobytu a v tom přemýšlení v těch stereotypch. A ten Trump mi připadá takový, řekl bych, oráč. Leccos zvoře, ale současně umožní leccemus novému vzejít, bych řekl. Rozrušuje ty stereotypy. A nutí nás promýšlet věci, které jsou zdánlivě dané, promýšlet je znovu. Ta inspirace tím těžko odhadnutelným Trumpem by mohla být, myslím, dost pozitivní, kdyby se k tomu přistoupilo nikoli se strachem, ale prostě jako jistou výzvou, jak oni říkají. Samozřejmě tady jde o úhel pohledu, jak se, jak číst tu, ty Trumpovy aktivity. Jeden zkušený zpravodajec ze CIA kdysi napsal, sledujte stopu peněz, všechno ostatní je ideologie. Tady si myslím, že to platí stoprocentně. A

podsovat Trumpovi nějaké úvahy za, jaksi říct, mezi řádky, nebo v jeho přemýšlení za roh, myslím, že je předčasné. Tady to padlo, ten Trump je, bych řekl, čitelný na to, první čtení docela dobře on skutečně kupuje a prodává cihly a cement. A snaží se taky nezklamat ty své voliče. Zkusí splnit to, co slíbil. Nejde to, tak to vodmává a nedělá si z toho velkou hlavu. Já myslím, že tady je potřeba vidět skutečně ty finanční dopady, protože třeba v době prvního, prvních rok sankcí vůči Rusku, tak americko - ruský obchod stoupl o 16 procent, jo. Čili tady jde evidentně spíš o válku s Evropskou unií, ale to jsou takové běžné obchodní spory. Průmyslová špionáž například mezi státy Evropské unie, nebo vůbec západními je velmi rozvinutá. A prostě ta hra se hraje asi spíš na úrovni té hospodářské, než té politické. Tu ideologii já bych tam do toho příliš snadno nedával a neviděl.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Hm. Jakube Eberle, jak vnímají Němci zvýšené celní tarify? Zejména myslím v tom segmentu voličské základny Angely Merkelové. Oslabuje to její pozici?

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Naopak. Jako Donald Trump, stejně jako Erdogan nebo Putin jsou naopak prostě pro Angelu Merkelovou úplně dárkem z nebes. Protože ona prostě proti nim se může vymezovat, jako ten rozumný státník, který hájí ten současný globální řád. Já třeba myslím, a v tom souhlasím s panem Schneiderem, že jako ono není, není prostě špatné se ptát, jestli prostě volný trh, tak jak ho známe, jako je bezproblémová záležitost. Jo, v tom zrovna prostě ten Trump, i když to dělá svým způsobem, může být jako nějakým, nějak přínosným. Ale tohle to je v Německu chápáno jakou součástí nějaké destrukce toho globálního řádu. Tady prostě destruuje WTO a pravidla volného obchodu stejně jako Trump jinde destruuje prostě pravidla v boji proti klimatické změně. Stejně jako Putin porušil status quo, prostě agresí proti Ukrajině a podobně. Takže tam je to chápáno tak, že to je součástí vlastně demontáže nějakého poválečného světového multilaterálního institucionálního systému. A z toho důvodu vlastně Trump má, když to podíváme na, na průzkum veřejného mínění, tak Trump je v Německu naprosto drasticky neoblíbený. Dokonce i Putin, který není oblíbený, ale má třeba podporu, nebo důvěru třeba 20, 25, někdy 30 procent, Trump má třeba 15, protože Trump je prostě, to je, to je všechno, co německá politická kultura není. Nekonsenzuální, hlasitý, křiklavý, prostě bombastický. Takže tady ten kontrast vlastně nemůže být větší mezi Německo, nejmenom Merkelovou, ale obecně německou politickou kulturou a Trumpem.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Lepší, celní tarify, zvýšené celní tarify, pomáhá to Donaldu Trumpovi ve světle třeba těch proticel ze strany Evropské unie?

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Tak, zatím, my, když se podíváme na akciové trhy z posledních dnů, tak se zdá, že pořád tohle je taková předehra, takové šimrání, když už tam lítají miliardy. A i tím, že to není dopad na ty akciové trhy, že zatím nikdo si nemůže šáhnout, že by něco jako ztratil, že by občan se bál, že přijde za měsíců, za půl roku, za rok o práci, tak zatím si myslím, že ti, kteří Trumpa v Americe nemají rádi, tak ho nemají rádi nadále. A jeho voliči vidí, že, že něco dělá. To lámání, k tomu lámání chleba dojde, až se ty miliardy a desítky miliard, ať už se jedná o Evropskou unii nebo o Čínu, přesunou v něco dalšího. Až se případně třeba Evropa s Čínou na něčem dohodne. A zejména, kdyby teda začal hospodářský růst kulhat a zejména, kdyby se to tam mělo projevat ať už v reálu, nebo v nějakých spekulacích v médiích, který, kterým voliči věří, že hospodářský růst končí, přijde nezaměstnanost, není práce, není, není odběr. A i z toho důvodu ta Evropská unie postupuje velmi chytře. Že opravdu zavádí cla na výrobky, které mohou kousat, že už to není nějaká akademická debata. A že tam ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Třeba Harley-Davidson, myslíte,

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Přesně. Vidíte ty jasné Harleye. Vidíte ty jasné pomerančové džusy.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Džiny.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Vidíte džiny a bourbon, tak. Jo, a není to poprvé, co k tomu Evropská unie sahá, aby těm Američanům ukázala, toto může mít konkrétní dopady, toto není nějaká debata o obchodní globalizaci.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Říká Jakub Lepš, amerikanista z University of New York in Prague. Mým hostem v pražském studiu byl ještě Jakub Eberle z Ústavu mezinárodních vztahů a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A v jihlavském studiu s námi byl Jan Schneider, bezpečnostní analytik. Pánové, děkuji vám za účast.

Jan SCHNEIDER, bezpečnostní analytik

Díky, na shledanou.

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Také děkuji.

Jakub LEPŠ, amerikanista, University of New York in Prague

Taky děkuju. Na shledanou.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Hezký poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Plus přeje od mikrofonu David Štáhlavský.

Ondřej Bambas

29.6.2018 ČRo - radiozurnal.cz str. 00

Do Českého rozhlasu jsem nastoupil v létě 2016. Při studiu Mediálních studií na **Fakultě sociálních věd** Karlovy Univerzity jsem přispíval na hudební weby Koule.cz a iReport.cz, před Rozhlasem jsem vysílal na Radiu 1.

V kultuře se toho děje v současnosti tolik, že sledovat už jenom dění v jednom jejím odvětví (ať už je kultura vnímána jakkoliv) není téměř možné. I tak se snažím držet si co nejširší přehled. Do vysílání připravuji příspěvky hlavně ze světa filmu, výtvarného umění a hudby. Právě té se věnuji nejraději jak ve volném čase, tak v pořadu Art Café jednou za dva týdny na Českém rozhlasu Vltava.

Když se zrovna nevěnuji společenským aktivitám, rád si zasportuju nebo něco dobrého uvařím a upeču.

URL| <https://radiozurnal.rozhlas.cz/node/5341992>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

rozhlas.cz

Den poté. Koruna po zvýšení sazeb nejslabší od loňského září

29.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, fx, forex, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD

Koruna den po rozhodnutí bankovní rady České národní banky zvýšit sazby oslabovala. Vůči euru prolomila psychologickou úroveň 26 EURCZK, nad níž byla naposledy loni v září. Dnes ráno posiluje euro k dolaru, reaguje na zprávy o dohodě na summitu EU.

Podle Jana Vejmělka z Komerční banky koruna včera oslabila navzdory tomu, že ČNB ve středu překvapivě rozhodla o zvýšení úrokových sazeb. A jedním z důvodů byla právě slabá česká měna. „Ní méně za jejím znehodnocováním nestojí tuzemské, ale externí faktory. Výprodeje včera byly patrné i na polském zlatém a maďarském forintu. Nadále pokračuje odliv prostředků z rozvíjejících se trhů směrem do dolaru. Tomu pomáhají jak vyšší dolarové úrokové sazby, tak postavení americké měny jako bezpečného přístavu v situaci narůstajících globálních nejistot v souvislosti s obchodními válkami,“ uvedl Vejmělek.

Statistika dnes zveřejní finální čísla národních účtů za první čtvrtletí včetně sektorových účtů. HDP by měl růst meziročně o 4,4 procenta a mezičtvrtletně o 0,4 procenta. „Ekonomiku táhne domácí poptávka, rychle rostou zejména investice. Dnešek ukáže, zda i nadále rostou pouze investice soukromého sektoru či se již konečně rozhoupal i erár,“ míní Vejmělek.

Koruna se aktuálně obchoduje na 25,91 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,88 až 26,12 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,26 až 22,45 USDCZK.*

Euro dnes ráno posiluje vůči dolaru. Reaguje na zprávy, že summit Evropské unie v Bruselu skončil po dlouhém jednání dohodou, a to včetně migrace. Jednání premiérů a prezidentů zemí Evropské unie trvalo zhruba devět hodin. Výsledkem je, že EU bude moci zřídít centra k rychlému určení, kdo má nárok na azyl.

Poslední den týdne je bohatý na makroekonomická data. V Německu již byly zveřejněny maloobchodní tržby za květen a nedopadly nejlépe. Meziročně totiž klesly o 1,6 procenta, když trh čekal zvýšení o 1,9 procenta. V eurozóně bude zveřejněna jádrová inflace za červen a v Británii HDP za první kvartál. Ve Spojených státech budou odpoledne oznámeny osobní příjmy a osobní výdaje.

Aktuálně se dolar vůči euru obchoduje na 1,1635 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 94,89 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl dle naší predikce pohybovat v rozmezí 1,1513 – 1,1626 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společně Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SaxHu/den-pote-koruna-po-zvyseni-sazeb-nejslabsi-od-lonskeho-zari>

Zvýšení sazeb koruně nepomohlo. Padla hranice 26 korun za euro

29.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK

Koruna je na konci týdne slabší, než byla na jeho začátku. A to i přes středně zvednutí sazeb bankovní radou České národní banky. Kurz se dostal nad psychologickou úroveň 26 EURCZK, nad níž byl naposledy loni v září. Bankovní rada ČNB ve středu v šestičlenné sestavě, bez hlavního ještěřába viceguvernéra Mojžíra Hampla, zvýšila dvoutýdenní repo sazbu o 25 bazických bodů na jedno procento. Současně rozhodla o zvýšení lombardní sazby o 50 bazických bodů na dvě procenta a o ponechání diskontní sazby na úrovni 0,05 procenta. Naposledy bankéři zvýšili sazby letos na počátku února.

„Centrální banka tak byla progresivnější, než očekávali někteří aktéři trhu, když nečekala na novou prognózu na druhou půli léta a přistoupila k letošního druhému zvýšení úroků. Potvrdil se tak náš scénář, že centrální banka

již teď měla dostatek důvodů pro 'hike' a nebylo potřeba vyčkávat," uvedl ekonom skupiny Roklen Michal Soltés.

„Po zvýšení úrokových sazeb na jedno procento se koruna krátce podívala až na hranici 25,70 koruny za euro. O den později už ale překročila hranici 26 korun kam, pod kterou se držela od podzimu minulého roku. Za neochotou koruny posilovat v posledních týdnech však nestojí tuzemská měnová politika. Efekt přísnější úrokové politiky je z větší části smazán a přebit mezinárodní situací, kdy i vinou úrokového diferenciálu mezi jednotlivými trhy klesá poptávka po české koruně, a klesá tak její cena," dodal.

Hlavní ekonom ING Bank ČR Jakub Seidler se domnívá, že proinflační rizika a příznivý vývoj ekonomiky umožní ČNB v druhé polovině sazby ještě alespoň jednou zvýšit. „Ačkoli se jeví pravděpodobné listopadové jednání, kdy bude k dispozici nová prognóza, zářijové jednání nelze z dnešního pohledu vyloučit, pokud koruna zůstane na současných slabších hodnotách. Růst sazeb hned na příštím srpnovém jednání nepovažujeme nyní za příliš pravděpodobné, představit si ho však dokážeme například v situaci, kdy by koruna v následujících týdnech oslabila nad hranici 26 korun za euro," dodal Seidler

Podle analytika České spořitelny Jana Polanského je další vývoj koruny v tuto chvíli jen těžko predikovatelný, protože závisí více na tweetech amerického prezidenta Donalda Trumpa než na tom, v jaké kondici je česká ekonomika. „Stále věříme tomu, že koruna začne posilovat (že aktuálně špatný sentiment se otočí). Nicméně pokud zůstane koruna takto slabá, ČNB může v srpnu přistoupit k dalšímu zvýšení sazeb," uvedl Polanský.

Český statistický úřad dnes oznámil, že meziroční růst české ekonomiky v 1. čtvrtletí zpomalil na 4,2 procenta z pěti procent v loňském 4. čtvrtletí a mezičtvrtletně HDP rostl o 0,5 procenta. „Za lepší mezičtvrtletní dynamikou stála o něco silnější spotřeba domácností i vlády, směrem dolů byl revidován přebytek zahraničního obchodu. Nic se nezměnilo na příběhu velmi dobré investiční aktivity. První čtvrtletí bylo ve znamení robustního nárůstu investic," uvedl Viktor Zeisel z Komerční banky.

Euro končí týden zhruba na stejné úrovni, kde bylo v pondělí, tedy poblíž 1,165 EURUSD. V úterý společná evropská měna zpevnila až nad 1,17 EURUSD, v druhé polovině týdne byl kurz i pod úrovní 1,16 EURUSD.

Euru v závěru týdne pomohli k ziskům politici. Státy Evropské unie se totiž dohodly ohledně migrace. Premiéři a prezidenti jednali v Bruselu devět hodin. Společná evropské měna se v reakci na dohodu ráno odrazila od úrovní kolem 1,1570 EURUSD a dostala se nad 1,1600 EURUSD.

Závěr týdne také přinesl důležité číslo z eurozóny. Eurostat dnes oznámil, že meziroční tempo růstu spotřebitelských cen se v červnu poprvé za více než rok zvýšilo na dvě procenta z 1,9 procenta v květnu. Trh tento růst očekával. Na úrovni dvou procent byla inflace naposledy loni v únoru. Cíl ECB je držet inflaci těsně pod dvěma procenty.

Příští týden bude zveřejněn zápis z posledního zasedání Fedu, jehož výsledkem bylo očekávané zvýšení hlavní sazby o 25 bazických bodů do pásma 1,75 až 2,0 procenta. V závěru týdne pak americké ministerstvo práce oznámí, kolik pracovních míst mimo zemědělství vytvořila tamní ekonomika.

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SWgVp/zvyseni-sazeb-korune-nepomohlo-padla-hranice-26-korun-za-euro>

Křeslo pro Fausta s ministrem Vojtěchem

29.6.2018 tribune.cz str. 00

Foto: archiv 1. LF UK29.06.2018 11:44Zdroj: MTAutor: nam

Reforma primární péče, financování nemocnic zohledňující hodnotu pro pacienta, zveřejňování kvality péče, anebo plánování potřebného počtu lékařů jednotlivých odborností, to je výběr záměrů, o nichž 25. června hovořil ministr zdravotnictví Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch v Křesle pro Fausta, kam ho pozval děkan 1. LF UK prof. MUDr. Aleksi Šedo, DrSc.

Vojtěch byl členem první vlády Andreje Babiše a je členem i jeho vlády druhé, v letech 2014 až 2017 byl tajemníkem na ministerstvu financí. Má titul Mgr. z **Fakulty sociálních věd** UK a Právnické fakulty UK, od roku 2017 je postgraduálním studentem 1. lékařské fakulty UK. Pracoval v advokátní a patentové kanceláři Čermák a spol., na Velvyslanectví ČR v Dublinu, byl členem správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny a dozorčí rady České průmyslové zdravotní pojišťovny.

Ministrem zdravotnictví je od prosince 2017. Na tuto funkci se v dlouhodobě připravoval, na ministerstvu financí se věnoval financování zdravotnictví, takže věděl, do čeho jako ministr jde. Když pak na ministerstvo zdravotnictví přišel, byl překvapen, že úřad má jen 65procentní obsazenost. K prvním úkolům proto patřila personální stabilizace, teď už je úřad na 75 procentech. „Najít lidi, kteří by plnili mé zadání, to bylo na začátku to nejtěžší,“ řekl Vojtěch.

Kvůli ministerské funkci bude muset na čas odložit doktorandské studium na 1. LF UK, tráví v práci 16 hodin denně, i o víkendech. „Udržet si osobní život je nyní složitější, ale když chce člověk něco v práci udělat, musí tomu věnovat čas,“ řekl s tím, že se snaží alespoň o víkendech relaxovat. Věnuje se muzice, je to pro něj ventil z pracovního stresu „Mám svoji kapelu a občas hraju,“ přiznal ministr.

Volba práv byla u něj logická, otec je advokát. Rozhodně si ale v době studií nepředstavoval, že bude ministrem. Nabídkou stát se ministrem byl potěšen, i když měl respekt, je to funkce velmi odpovědná. „Určitě jsem tam nešel pro funkci nebo kvůli finančním motivům, taková pozice se z těchto důvodů dělat nedá. Šel jsem tam, byť to může znít jako klišé, protože jsem si myslel, že můžu něco dobrého udělat,“ řekl Vojtěch s odkazem na heslo Johna Fitzgeralda Kennedyho: Neptej se, co může tvá země udělat pro tebe, ptej se, co můžeš udělat pro svou zem. „Velmi se mi zalíbilo a snažím se tak přemýšlet,“ řekl.

Výlet do světa hudby

Adam Vojtěch se věnuje hudbě od šesti let, kdy začal hrát na klavír, pak i skládal písně. Sportu se věnoval okrajově, hrál tenis. „Snažím se i teď, ale čas je neúprosný, což je chyba. Z hlediska prevence by se lidé měli věnovat pohybu. O víkendu se snažím chodit,“ řekl.

Svoji účast v pěvecké soutěži Superstar v roce 2005 bere jako životní zkušenost. „Měl jsem sen, že vydám desku, a tato soutěž mi mohla otevřít dveře, byť jsem nikdy nechtěl hudbu dělat profesionálně,“ řekl. Má rád klasickou hudbu, dostává pozvánky na Pražské jaro či Dvořákovu Prahu, v tom vidí jeden z mála vítaných benefitů své funkce. Poslouchá klavírní romantiky Chopina, Schumanna, Schuberta, z novější hudby Sinatru a swing, deset let zpíval se swingovým orchestrem.

Na setkání se zdravotníky v Křesle pro Fausta zahrál ministr na klavír, mimochodem silně rozladěný. Nikdo z předchozích hostů, ani z řad profesionálních hudebníků, se toho prý neodvážil. „Chtělo by to trošku naladit,“ řekl po své produkci děkanu Šedovi, který reagoval slovy: „Tady vidíte, jak to vypadá s financováním medicínského školství.“

Má české zdravotnictví dostatek peněz?

Peněz není nikdy dost, to platí podle ministra nejen pro české zdravotnictví. Z hlediska financování na tom není resort nyní špatně, země je v konjunktuře, ale dlouhodobě bude problém zejména se zajištěním péče. „Přemýšlíme nad tím, aby financování bylo stabilní do budoucna, aby nebyly výkyvy a byly peníze pro personál. Na druhou stranu není to jen o penězích, proč lékaři chodí do zahraničí. Musíme se bavit o systému postgraduálního vzdělávání, o pracovních podmínkách pro lékaře,“ řekl a připomněl, že v posledních letech měli lékaři výrazné navýšení, od roku 2015 celkem o 30 procent, což je podle dat ČSÚ téměř největší nárůst ze všech profesí. „Peníze rostou, otázka je, kde je ta hranice, kdy lékaři řeknou, že zůstanou v ČR,“ poznamenal ministr.

Klíčový pilíř ministerstva je reforma primární péče

Z nemocnic odcházejí lékaři do ambulancí, které jsou finančně lépe hodnoceny. Zejména ve velkých městech je nadbytek ambulantních specialistů. „Oproti zahraničí poměr mezi praktiky a ambulantními specialisty není příznivý, pracujeme na posílení primární péče. Nebude to hned, je to cesta, zanedbalo se to, teď vidíme následky ve smyslu přetížených urgentních příjmů nebo prevence,“ řekl ministr.

Do konce roku chce předložit koncepční materiál, návrhy legislativních změn v primární péči. „Ve zdravotnictví je všechno běh na delší čas, výsledky se projeví za řadu let, až už na ministerstvu nebudu. Průměrná životnost ministra zdravotnictví je rok. Systémovější změny nikdo neřešil, protože věděl, že za chvíli bude pryč a výsledků se nedočká. Tak se k tomu ale nedá přistupovat,“ řekl ministr.

U dospělých praktiků se situace podle něj začíná zlepšovat, stoupá zájem mladých lékařů o tuto odbornost. Problém je u dětských praktiků, na řadě míst je jejich péče nedostupná.

„Musíme lékaře motivovat tak, abychom jim dali kompetence, aby nebyli jen administrátory, ale mohli pacienta skutečně léčit. Musíme jim zajistit lepší finanční motivaci upuštěním od kapitační platby směrem k platbě výkonové, což se už děje. Chceme také cílit na lepší vzdělávání praktických lékařů,“ řekl ministr. Je to podle něj také o lepším PR pro primární péči, což by chystané kroky měly zajistit.

Na tvorbě koncepčního dokumentu se podílejí sami praktici, jejich odborná společnost, a ministr věří, že i díky tomu se podaří problém vyřešit.

Počty lékařů v lékařských odbornostech by se měly plánovat

Hrozbou do budoucna je vysoký průměrný věk nejen praktiků, ale obecně lékařů. ÚZIS spočítal, že pokud se dnes nic neudělá, do deseti let může mít ČR v zajištění péče zásadní problém. „S počtem absolventů lékařských fakult, což je zhruba 1000 ročně, z nich 800 jde do praxe, nejsme schopni reprodukci zajistit. Lékaři budou stárnout, odcházet, potřebujeme víc absolventů, proto teď řešíme podporu lékařských fakult,“ řekl ministr. Počty lékařů se podle něj měly řešit mnohem dřív, nebyla ale data. Poskytne je čerstvě spuštěný registr zdravotnických pracovníků. Ministerstvo získá přehled, kolik je v ČR lékařů a sester a v jaké odbornosti. „Vidím jako jeden z problémů českého zdravotnictví, že se málo plánovalo. Zní to trošku zpátečnický, centrální plánování, ale myslím si, že do jisté míry to potřeba je,“ řekl.

Součástí reformy primární péče jsou větší kompetence praktiků, což ale naráží na odpor specialistů. „Pracujeme na tom, aby v souvislosti s úpravou vzdělávání měli praktici větší roli v systému. Je to i o jejich finanční motivaci, v rámci dohod se zdravotními pojišťovnami na příští rok byla uzavřena dohoda, že kapitační složka za pacienta v kartotéce se zvyšuje pouze lékařům s nejšířší ordinační dobou. Všechno zvýšení jinak cílíme na výkonovou složku. Snažíme se motivovat praktiky, aby se o pacienty více starali,“ řekl ministr.

eHealth

Pacienti mají svobodnou volbu, kde se nechají vyšetřit. Nechtějí čekat u ambulantního specialisty, zahlcují nemocnice, to je obrovský prostor pro plýtvání. Systém zatím neumí řídit pohyb pacienta. „Připravujeme zákon o eHealth, kde chceme nastavit základní standardy pro bezpečné sdílení dat, aby se nemohla zneužít. Máme harmonogram, do roku 2020 bychom chtěli mít architekturu eHealth postavenou, abychom data mohli sdílet a nedělali zbytečná vyšetření. Souvisí to i s praktiky, cílem je, aby praktik byl trochu gatekeeper, je otázka, jak to bude postaveno, zda bude finanční motivace, zkrátka aby praktik nemusel posílat pacienta po systému, pokud to není nezbytně nutné,“ řekl ministr.

Záměrem je více sledovat kvalitu

České zdravotnictví je založeno hlavně na objemovém financování. „Nalijeme určitou sumu do nemocnic, ty odléčí určitý počet pacientů, dostanou za produkci zapláceno, ale výsledky úplně sledovány nejsou,“ popsal situaci ministr.

Jako příklad vhodného přístupu uvedl Německo, které má poměrně dobrý systém sledování kvality péče. „Musíme se posunout od objemového financování k financování založenému na hodnotě pro pacienta. Není asi možno kompletně tak péči hradit, ale bylo by dobře, kdyby kvalitativní výstupy se více zohledňovaly,“ řekl ministr. Ministerstvo nyní začalo ve spolupráci s ÚZIS sledovat nežádoucí události. Nemocnice povinně hlásí pády, dekubity apod. Registr se plní daty, bude možno sledovat počty.

„Souhlasím, že bychom měli kvalitativní ukazatele sledovat více, otázkou je, co zveřejňovat. Asi se všechno zveřejňovat nedá, kdybychom zveřejňovali třeba dekubity nebo pády, možná by to nemocnice začaly falšovat a vypadalo by to, že problém nikde není,“ řekl ministr. Sledovat by se podle něj měly například počty porodů, když je někde jen 300 porodů za rok, tj. jeden za den, co tam lékaři asi jinak dělají a jaká je jejich erudice?

Pacienti mají podle ministra právo vědět, oni zdravotnictví platí. „Chystáme strategický dokument, na podzim by měl být dokončený, kde si vydefinujeme, co můžeme zveřejňovat, co nikoli, jaká data chceme sbírat. Chtěl bych mnohem víc akcentovat kvalitu péče. V Německu musí každá nemocnice jednou za dva roky zveřejnit na internetu zprávu o kvalitě péče, to u nás zatím nefunguje a myslím si, že je to špatně, informace by měly být zveřejněny, byť se to někomu nebude líbit,“ řekl ministr.

V legislativním plánu je nový zákon o veřejném zdravotním pojištění

Plánovaný zákon by měl zohlednit vedle práv také povinnosti pacienta v rámci léčebného režimu a jeho odpovědnost za zdraví. „Budeme se bavit možná i o nějakém přenastavení systému do budoucna, možná o dvousložkovém pojistném, nebo systémovějších krocích, které by měly motivačním charakterem pro pacienta,“ řekl ministr. Regulační poplatky znovu zavádět nechce, to je podle něj cesta zprofanovaná. „Ale jít cestou pozitivní motivace je na místě, souhlasím, že pacient by měl být motivován k odpovědnosti za své zdraví,“ řekl.

V plánu je také zákon o zdravotních pojišťovnách. Měla by vzniknout kontrolní instituce, aby bylo dovolání pro pacienta, když nebude zajištěna péče odpovídající časem a místem. Povinností pojišťovny je zajistit síť, za neplnění dnes sankční možnost není, jaká by měla být.

Bez zahraničních zdravotníků se české zdravotnictví neobejde

K nedostatku personálu v českém zdravotnictví ministr poznamenal, že ČR v tom není ojedinelá. Kvůli nedostatku sester začala kolabovat péče v USA, problém má Kanada, lékaře a sestry hledají Německo a

Británie. Nedostatek personálu je celosvětový trend. Je to náročná profese, mladí lidé nechtějí trávit tolik času v práci.

„Finanční motivace je jedna věc, ale je trend, že takovýto typ práce není atraktivní. Je to tedy o dobrém PR pro profesi a bohužel se asi neobejdeme bez pracovníků ze zahraničí, což ne každý rád slyší,“ řekl ministr. Hovořil o nedostatku personálu s německým ministrem zdravotnictví, který prý jezdí pro sestry do Makedonie. „ČR tedy není nikterak anomální. My se bez určité subvence, byť to není určitě záchrana pro zdravotnictví, ale aspoň částečné vykrytí problémů, neobejdeme,“ řekl ministr.

Závěrečná slova pro každého hosta v Křesle pro Fausta

Na závěr setkání se zdravotníky zodpověděl ministr otázku, kterou dostává každý, kdo do křesla zasedne: za co by jako dr. Faust upsal duši ďáblu? „Ode mě jako ministra zdravotnictví by to bylo přání, aby všichni byli pokud možno zdraví a nemocí bylo co nejméně,“ řekl.

URL| <https://www.tribune.cz/clanek/43530-kreslo-pro-fausta-s-ministrem-vojtechem>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[tribune.cz](https://www.tribune.cz)

Rozhovor prezidenta republiky pro pořad TV Barrandov „Týden s prezidentem“

29.6.2018 hrad.cz str. 00

Miloš Zeman

28. června 2018 Dobrý večer, vážení diváci televize Barrandov. Vítejte u pravidelného Týdne s prezidentem. Dobrý den i Vám, pane prezidente.

Dobrý den.

Já jsem rád, že natáčíme takřka v legendárním místě, tam kde jste trávil svůj odpočinek před návratem do politiky, na Vaší chalupě, jak říkáte ve Veselí. Děkuji Vám za to, že jste nás tady přijal. Je to pro nás čest.

Já jsem rád a rád jsem se sem také vrátil na nějakou dobu, ale milý pane Soukupe, dřív než se budeme věnovat čemukoli jinému, je naší milou povinností provést výměnu slivovic. To znamená, zde je moje slivovice,...

Děkuji Vám, pane prezidente.

...kterou jsem prohrál proto, protože vláda dostane, dá-li bůh, důvěru 11. července. A zde si beru Vaši slivovici,...

To je Vaše slivovici.

...kterou jste prohrál proto, protože jsem včera jmenoval vládu, takže vládu už máme, ale uznávám sebekriticky, že bez té důvěry.

Je to přesně tak, jak říkáte, v dalších otázkách se budeme možná zase trochu škorpit nebo spolu nebudeme nesouhlasit, ale v tomto s Vámi zcela souhlasím, tak zněla naše sázka. Pokud bude vláda do konce června, vyhráváte Vy. Já jsem říkal, že nebude, v takovém případě, pokud by nebyla, bych vyhrával já. Ale zůstalo to tak trochu na půl cesty. Tak si myslím, že výsledek té sázky je spravedlivý. Doufám, že Vám bude chutnat, pane prezidente.

Je to poctivá hra a hra má být vždycky poctivá.

A o Vás je známo, že sliby vždy plníte a pravidla dodržujete. Já se o to snažím a snad to o mně ostatní říkají také.

Určitě ano.

Pane prezidente, já začnu náš rozhovor takovým trošku lehčím tématem. My jsme se tak trochu škorpili o tom, že lidé se mají dobře. Já jsem dokládal ekonomická čísla, že sociální situace rodin a tak dále není tak růžová, jak by se na první pohled mohlo zdát z řečí politiků o tom, že ekonomice se daří, roste a tak dále. Našel jsem výzkum Masarykovy univerzity, **Fakulty sociálních věd**, ten nový a ten říká, že subjektivně se Češi cítí nejšťastnější od roku 1991, takže...

Velmi správně, tak to má být.

Něco na tom, že se lidé mají dobře, bude, protože subjektivně uvádí, že jsou nejšťastnější od doby revoluce.

No a samozřejmě, že všechno je relativní, jak už jsme si řekli minule. A důležitý je ten trend. Nezapomeňte, že se zrychluje tempo růstu reálné mzdy. A i když mzda není všechno, je to jeden z důležitých ukazatelů. Jak říkal můj předchůdce, o peníze jde až v první řadě.

Máte pravdu, ten trend, dokonce i z toho výzkumu Masarykovy univerzity vyplývá, že ten trend spokojenosti je stále stoupající, tak uvidíme, jestli nám to vydrží i v příštích letech.

Mimochodem, když jste tenhle výzkum četl a poctivě ho v našem pořadu uvádíte, nezastyděl jste se trochu za svůj pesimismus?

No, to je zajímavá otázka. Trochu zastyděl, ale ten pesimismus byl opřený o čísla, která nebyla moc optimistická. Takže se dá říci, že možná mi chybělo subjektivní hodnocení objektivních čísel, tak bych to...

Já si myslím, že kdybyste vyšel z počtu vražd v Dolní Lhotě a konstatoval, že tento počet je rostoucí, tak byste to mohl zobecnit na celou republiku, a pak tvrdit, že u nás roste kriminalita.

Ale teď trochu přeháníte, ale budiž.

Já vím, že ano, ale je před námi slivovice, a až skončí pořad, tak my si tu skleničku dáme. A už s touto vizí a s touto nadějí, slivovice z dubového sudu dokonce, tak si myslím, že to můžeme dneska brát v lehčím tónu už také proto, že je to před prázdninami náš poslední pořad, abychom neunavovali Vaše diváky.

Přesně tak to je. Myslím, že si skleničku slivovice nebo vína zasloužíme mimo jiné proto, že už nemusíme být tak ve střehu, protože před námi i před většinou lidí nebo většinou, velkou částí lidí jsou prostě prázdniny a dovolená, tak to k tomu asi trochu patří. Ale než budeme mluvit o těch lehčích tématech, přeci jenom musím mluvit o tom těžším, což je vláda. Vy jste včera jmenoval novou vládu.

Těžší? Teď už je to lehčí, pane Soukupe. Ještě nedávno to bylo velmi těžké téma. Teď poněkud zlehklo. Vidíte, to jsem ještě žádnou slivovici nepil a už se mně špatně mluví. Zlehklo, ano, teď je to správně. Teď už záleží jenom na jedenáctém červenci, jak dopadne hlasování Sněmovny.

O té vládě, která byla jmenována, ještě budeme hovořit, ale přesto, odchází, tedy v uvozovkách, první Babišova vláda, která vládla sedm měsíců. Pokud byste měl ztratit pár slov na krátké hodnocení těch sedmi měsíců z Vašeho pohledu, jak ta vláda fungovala?

Jestli jste slyšel můj projev, velmi stručný projev, při jmenování této vlády, tak jsem té odstupující vládě poděkoval a zdůraznil jsem, že to byl soudržný tým. Tomu se tedy říká team spirit, duch týmu. Že se tam nehádali, tak upřímně řečeno pod Babišovou taktovkou je dost obtížné se hádat, ale dobře, důležité je, že byli soudržní a že tam nepřevažovalo něco, čemu říkám resortismus. To znamená, že každý resort, každý ministr si jede po své koleji a vůbec ho nezajímá, co se děje v okolí. Pane Soukupe, já jsem to zažil minimálně jednou a hrozně bych si přál, aby se to neopakovalo. Víte, že já prosazuji hospici, protože i umírat se má důstojně, a námitky, které slyším třeba proti zákonné úpravě hospiců, jsou ty, že se to týká částečně sociální péče a částečně zdravotnictví a že tedy žádný resort z těch dvou vlastně neví, kdo ten zákon má zpracovat.

To je jeden z dobrých příkladů. Stejně můžeme mluvit o bydlení, částečně Ministerstvo práce, částečně Ministerstvo místního rozvoje, ano.

Ovšem. Tak já jim říkám, tak to zpracujte oba, co vám v tom brání. Ale bohužel buď jsou líní, nebo si drží své kompetence. Takže doufám, že v té nové Babišově vládě už tenhle resortismus zmizí.

Máte pravdu, že někdy to vypadá, jako kdyby ministři zapomínali, že jsou členy vlády, která je jedno těleso a odpovědná za všechny resorty. To máte pravdu a v tom asi ten styl Andreje Babiše možná do určité míry přínosný byl. No, každopádně důvěru neměl, teď je dobá jiná. Pane prezidente, ještě než půjdeme k té vládě, je tady taková aktualitka. Včera nebo předečím, myslím v úterý, byl odsouzen znovu v dalším stupni soudního řízení David Rath, což by asi nebylo tak zajímavé, zajímavá je zejména spíše ta délka toho řízení, protože stále není u konce.

Šest let, ano.

Ano a stále to není u konce. Nicméně on zmínil...

Počkejte, on ten rozsudek není pravomocný?

Není, ještě se odvolal.

Pane bože, já už myslel, že pravomocný je. Měl jsem teď před dvěma, třemi dny schůzku s vedením naší justice, Šámal, Rychetský, Baxa. A jedna věc, o které jsme mluvili, byl právě Rath a druhá věc bylo osvobození všech, kdo se podíleli na privatizaci OKD. Tak jsem se mírně podivoval a říkal jsem, že důvěra v justici není intenzivní, když občan vidí, že kauza Rath se vleče šest let. A Vy jste mně teď řekl, že to bude pokračovat dál.

Pokračovat dál, protože tamto zase vrátil ten vrchní soud k tomu prvostupňovému a teď se zase odvolává zpátky k vrchnímu soudu. No, uvidíme, každopádně on tam řekl, tohle téma, té délky soudního řízení a tak dále, to už jsme probírali. On tam řekl, že prý je to na Vaši objednávku, protože údajně je to Vaše msta za to, že byl kdysi v nějakém sporu tehdy s Jiřím Paroubkem proti Vám. Upřímně řečeno, já jsem nepátral, v jakém sporu byl s Jiřím Paroubkem proti Vám.

V žádném, v žádném sporu nebyl. To je zaprvé. A zadruhé, ano, lze se mstít za něco, co bylo důležité. Rath nikdy nebyl důležitý.

Tak asi tím výrokem se snažil získat chvilku své mediální slávy.

Ale někdo mně říkal, že při mém projevu vytáhnul červené trenky, je to tak?

Ano, ano.

Tak tady vidíte, že lidé, kteří nosí červené trenky, anebo mávají červenými trenkami, zatímco já je páším, tak jsou, no trochu ráthovštlí, tím snad nikoho neurazím.

Já myslím, že zrovna David Rath se snažil těmi červenými trenýrkami přivolat na sebe pozornost a říci, že jeho proces je zpolitizovaný a nespravedlivý. Dokonce se tam přirovnával k Miladě Horákové. No, příšerné.

Pane bože, ještě tohle, ještě tohle.

Příšerné, příšerné.

Jinak snad nemusím vyvracet, že to není na moji objednávku. Zaprvé, jsem žádnou takovou objednávku nedal. Zadruhé, i kdybych ji dal, tak ji každý poctivý soud právem odmítne.

Já o tom už dál mluvit nechci.

No samozřejmě.

To je prostě bez debaty. Pane prezidente, v Evropě se také trochu přiostrňuje situace, jaksi vnitropolitická situace jednotlivých členských států kvůli uprchlíkům. Můžeme ty tendence vidět velmi silně v Itálii po volbách a ten tvrdý postoj, postoj Mattea Salviniho k různým otázkám migrace. Vidíme to i v Belgii. V Německu jaksi vře vnitropolitická situace právě s ohledem na postoj Angely Merkelové k uprchlíkům. Můžeme to trochu zrekapitulovat a říci, jaké vidíte Vy východiska a řešení a jak odhaduje ten vývoj v Evropě?

Určitě ano. Já bych jenom připomněl, že byly doby tak před dvěma, třemi lety, spíš před dvěma, kdy někteří naivní komentátoři, ba i politici říkali, že uprchlická krize skončila, protože dočasně, opravdu jenom dočasně klesl počet uprchlíků, a to proto, že se podařilo uzavřít balkánskou cestu za cenu tří miliard eur, které Evropská unie platí Turecku. To je docela vysoká cena, ale budiž. Tak teď už to nikdo neříká, protože v Africe, ne na Středním východě, v Africe se houfují miliony a miliony ekonomických migrantů, kde nelze mluvit o uprchlících v pravém slova smyslu, a chystají se do Evropy.

Tak a teď k Vaší otázce. Já ten svůj názor opakuji po několikáté, ale proč bych ho neřekl znovu. Pomáhejme uprchlíkům v zemích jejich původu. A ta pomoc může spočívat v elektrizaci, ve vodě, ve výstavbě škol, nemocnic, v řadě dalších věcí, ale ne v Evropě. Proboha, ti lidé nejsou asimilovatelní. Oni neoživí náš trh práce. Oni zatíží jenom sociální systém a kromě toho svými kulturními zvyky výrazně zvýší kriminalitu. Takže ptáte-li se na moji radu, tak bych ji doplnil ještě jednou věcí, kterou jsem nedávno říkal na Valném shromáždění OSN. Uvědomte si, že ta uprchlická krize nepoškozuje jenom Evropu z důvodů, které jsem teď uváděl, ale ona poškozuje i ty země. To je brain drain, já tomu teda říkám muscles drain, to znamená spíše únik svalů než mozků. Ale pro rozvoj té země i ty svaly jsou důležité. A když zejména mladí a zdraví muži odcházejí z těchto zemí, no tak je odsuzují k budoucí zaostalosti.

Tam se dokonce uvádí, že až třetina obyvatel je připravena odejít za lepším životem do zahraničí,...

Přesně tak.

...což můžou být opravdu miliony lidí. Víte, ale pane prezidente, já dávám v téhle souvislosti takový příklad. To je jako mluvit o prevenci, ta je sice nepochybně dobrá, a předcházet zdravotním problémům zdravou výživou a tak dále je samozřejmě dobré. Problém je, že když už jsem nemocný, tak mluvit o prevenci už mi moc nepomůže. A ta rovina uprchlíků je přesně v těchto intencích. Jedna věc řešit problém do budoucna. To jste říkal investice, pracovní příležitosti v zemích, odkud ti lidé odcházejí. A druhá věc je samozřejmě léčit tu nemoc. Já tedy neříkám, že uprchlíci jsou nemoc. Ale máme teď akutní problém.

Já Vám rozumím, a na to jsem taky odpovídal a můj lék se dá vyjádřit jediným slovem. Deportace. A to jsem také říkal mnohokrát. Prostě ti lidé by měli být vráceni do zemí svého původu, tečka.

Ono je totiž podle mého názoru důležité o tom znovu a znovu mluvit, protože Evropská komise nebo Evropská unie přichází s různými návrhy na řešení, třeba speciální tábory pro běžence na území Albánie, aby to albánský premiér obratem dementoval a řekl, že nic takového ve své zemi nepřipustí. Tak ten přístup mi přijde takový trochu zmatený, no.

Já jsem kdysi navrhoval, aby na neobydlených řeckých ostrovech, kterých jsou desítky, těch neobydlených myslím, byly také umístěny uprchlické tábory, ale plně uznávám, že je daleko rozumnější je umístit na území zemí původu. Samozřejmě nejhorší je to v Libyi. V Libyi, pane Soukupe, nemáme jednu vládu, tam máme tři vlády. A čím více vlád, tím větší chaos. Jinými slovy, Libye, protože přes ni prochází nejvíce uprchlíků, by byla ideální pro umístění uprchlických táborů, plus ta rozvojová pomoc. I Česká republika pomáhá v tomto směru finančně. Ale co dělat se zemí, která má tři vlády?

No tak, to asi je obtížné, to asi je obtížné. Prostě Libye je nestabilní, to je zřejmé. Pane prezidente, s tou uprchlickou vlnou a zvýšenou kriminalitou, riziky, teroristickými útoky, ono to spolu tak trochu vzdáleně souvisí. Jaksi souvisí možná také vzdáleně jeden vnitropolitický krok. Vláda navrhla jaksi novelu zákona o pravomocích, o tajných službách. Ta novela zákona by měla jaksi zvýšit pravomoci tajné služby. Například prolomení bankovního tajemství, různé nové techniky rozpoznávání obličejů a tak dále. Samozřejmě, že jde o citlivou oblast. Zasahování do soukromí, posouvání jaksi znalosti státu a moci státu postupovat dál vůči občanům. Je to ospravedlnitelné? Seznámil jste se s tou novelou?

Ještě ne, ale určitě to udělám. Jinak, když mluvíte o prolomení bankovního tajemství, já proti tomu vůbec nic nemám, pane Soukupe. Vzpomeňte si na takzvané sleeping accounts, neboli spící účty nacistických válečných zločinců ve Švýcarsku. Kdyby se nepodařilo po mnoha a mnoha letech prolomit švýcarské bankovní tajemství, tak by tyto účty zůstaly spící.

Já vím, ale bankovní tajemství samozřejmě je taková jedna ze standardních ekonomických svobod, že jaksi na účty v bankách nikdo vidět nemá a stát...

A to je právě ta chyba, protože pokud jsem si něco poctivě vydělal, tak se tím naopak po americkém vzoru musím nebo mohu chlubit.

No, na druhou stranu, proč by, když nechci, proč by do toho měli koukat. Samozřejmě, že to bankovní tajemství už bylo prolomeno v případě podezřelých transakcí a tak dále. Banky musí hlásit podezřelé transakce. To je zřejmé. To se celou dobu dejme tomu posledních patnácti let postupně přitvrzuje. Je to samozřejmě na tlak Spojených států, Evropské unie. Česká republika nezůstává pozadu. Tady by šlo o novou pravomoc tajné služby, jaksi vidět na účty občanů, pokud jsou z něčeho podezřelí, respektive tajná služba má pocit, že má jaksi vyšetřovat nebo zjišťovat informace i bez souhlasu těch bank. To znamená prostřednictvím České národní banky, ale už jste na to odpověděl.

Pane prezidente, pojďme tedy k těm ministrům. To je téma, které hýbalo médiu, a politici to komentovali poslední dva týdny velmi intenzivně. Jména všechna známe. Znal jste je i dříve? Překvapilo Vás některé na tom seznamu?

Já nemluví ani sociální demokracii, s výjimkou jediného známého případu, ani hnutí ANO do toho, jaké ministry navrhne. Takže, samozřejmě jsem znal předem ty ministry, kteří pokračovali z minulé vlády. Jména těch nových ministrů mně byla prakticky neznámá. A pokládám to za velmi správné, protože jenom velmi hloupý novináři píšou o tom, že tuto vládu sestavuji já. Ve skutečnosti ji samozřejmě sestavuje premiér ve spolupráci s dalšími.

No, v téhle souvislosti se musím zeptat. Miroslav Poche, to je ten kandidát, který prostě jmenován nebyl, dává médiu rozhovory a vyjadřuje se ke svému jmenování - nejmenování a zdá se, že touhy stát se ministrem se nevzdal. Stále o tom hovoří, že je tedy stále kandidátem a tak dále. A říká, co na tom ministerstvu bude dělat. Nicméně jeho vyjádření, různá, vyvolala dojem, že byly dva seznamy. Jeden s Pochem a druhý bez Pocheho.

No, já se v tom nechci moc jaksi patlat, ale jak to bylo? Byly dva seznamy, nebo jeden? Od premiéra. Takhle, byl předběžný seznam, kde nebyl uveden žádný ministr zahraničí, a druhý, v podstatě dopis pana premiéra Babiše, kde mně navrhoval dva ministry zahraničí. Nejprve Miroslava Pocheho a v případě, když ho nepřijmu, tak navrhoval pana Jana Hamáčka. Tomuto druhému návrhu, jak víte, jsem vyhověl. K panu Pochemu bych dnes dodal už jenom to, že bych chtěl poděkovat panu Jakubu Michálkovi, místopředsedovi Pirátů, že mně dodal velmi obšírný materiál o činnosti pana Pocheho na pražském magistrátu. Je docela zajímavé zjistit, jakým způsobem si člověk může vydělat deset milionů za rok. A v každém případě my tento materiál umístíme na náš Facebook, aby se s ním všichni mohli seznámit.

A to mě zajímá, deset milionů za rok. A to bylo z dozorčích rad nebo...?

Přečtete si to, dozorčí rady, správní rady et cetera, ale nechci předbíhat, přečtete si to. Jan Hamáček mně včera říkal, že už to někde na Facebooku koluje, ale pro jistotu to uveřejníme i my.

Tak já tedy jsem to neviděl a přiznávám se, že vždycky, když vidím něco na Facebooku, tak se to snažím ověřit, ale pokud mi to říká prezident republiky, tak...

Jednak a jednak já věřím, protože pan Michálek má bohatou zkušenost s pražským magistrátem, že jeho informace jsou pravdivé.

Dobře. Pane prezidente, jména ministrů známe. Známe také ty, kteří z vlády odcházejí. S kterou změnou jste nejvíce spokojen, abychom jaksi nevyjmenovávali jednotlivé resorty po druhé? A z té Vaší odpovědi by logicky vyšlo i to, s kterým z ministrů odcházejících jste spokojen nebyl.

Dobře. Je to strašně složitá, těžká otázka. A skoro bych řekl, že jsem nejvíce spokojen s výměnou v křesle ministra spravedlnosti. Vy mně právem řeknete, že na Taťánu Malou jsou různé mediální útoky. No, na koho nejsou? Na Vás taky mimochodem. Na mě taky, na všechny. Ale, i když si myslím, že jí je potřeba dát určitou šanci, tak pan Pelikán se podle mého názoru nechoval vůči prezidentovi kolegiálně. Víte, že narážím na kauzu Nikulin. Mně to bylo líto, a jak říká Jára da Cimrman, „mně to přišlo líto, já si něco udělám, udělám si kyj a tím vás máznu po hlavě“. Tak moje kompetence nesahají tak daleko, abych majnul pana Pelikána po hlavě. Nicméně jsem uvítal, když se z vlastní vůle rozhodl odejít z politiky.

No, tak zastavme se u paní Malé. Víte, já jsem ji viděl pouze jednou, v debatě v Aréně Jaromíra Soukupa byla přítomná a byla to zdatná diskutérka, odvážná, pro ostré slovo nešla daleko. Z tohoto pohledu jsem jaksi ji kvitoval s tím, že je poměrně výraznou ženou, která jaksi se myslím, že tam byli čtyři muži politici, kteří ANU nebyli nakloněni, a ona tedy samotná. A bránila se poměrně srdnatě. Byl to sympatický výkon. Ale je pravda, že těch jaksi pochybností u ní několik je. To vzdělání, kdy právnickou fakultu vystudovala na Slovensku,

Panevropskou univerzitu, která měla problémy s akreditacemi. Myslím, že Česká advokátní komora ani ji neuznává na českém území jako...

Ale připouští výjimky. To jsem si někde přečetl v novinách.

Ano, ano. Ale je tam určitá pochybnost, je tam prostě diskuze. Pro paní Malou to samozřejmě, zpochybňování její odbornosti, asi příjemné není, ale to chápu, dá se to nějak vysvětlit. Problém je jiný, který tam vidím, třeba u toho vzdělání. Protože ta komunita právnická, vedení advokacie, soudci, státní zástupci a tak dále je hodně sebevědomá. Bývají obvykle velmi neústupní, špičky právnického světa. A samozřejmě při pochybnostech o vzdělání a erudici ministryně spravedlnosti už si tedy dovedu představit, jak tady třeba zmiňovaný předseda Ústavního soudu Rychetský, a Vy jste, paní, kdo, prosím? Já si to už dovedu představit. Nediskvalifikuje jí to, nebude to tam mít prostě nepřiměřeně těžké v tom resortu?

Teď jste mně připomněl Václava Klause, kterého jsem už jednou citoval. A který vždycky, když chtěl někoho trochu ponížit, tak mu říkal: „A vy jste kdo?“ A teď mně dovozte jednu minutovou odbočku. Jednou jsme měli, to jsem byl premiér a Klaus prezident, společné zasedání, nebo předseda Sněmovny, to teď nevím, to je jedno. Společné zasedání Bezpečnostní rady a přišel tam nějaký člověk a Klaus mu říká: „A vy jste kdo?“ A ten člověk říká: „Já jsem kandidát na prezidenta.“ Byl to blázen, kterého vzápětí odvezli do Bohnic, ale tenhle blázen na tu Bezpečnostní radu, pane Soukupe, proklouzl za zády tehdejšího policejního prezidenta jako jeho fiktivní doprovod. Takže ona ta věta, vy jste kdo, má docela oprávnění. Ale Vy znáte paní Malou z té televizní diskuze daleko hlouběji než já. Já si ponechám svoje hodnocení a řeknu Vám ho asi tak za půl roku.

Já jsem chtěl jaksi být trochu smílivý. Zeptat se na to samozřejmě musím, protože veřejnost to zajímá. Ty informace zpochybňující její erudici jaksi veřejností běží. Premiér jí navrhl, má k tomu asi své důvody, tak jsem to chtěl zmínit a také zmínit svoji osobní zkušenost, která prostě nebyla negativní, no. Ale ono upřímně řečeno obecně platí to, že ministr možná nemusí být úplně nejlepší odborník v tom konkrétním oboru, ale měl by být především dobrý manažer a umět řídit tým.

To je věčná disputace, odborník a manažer. Můj názor je, že má být obojí.

Obojí, no, víte, většina ministrů je vždycky napadána z nedostatku odbornosti, a pokud tam dáte nejlepšího univerzitního profesora a nechci se dotknout univerzitních profesorů...

Já Vám rozumím.

...a ten nedokáže vycházet s lidmi a komunikuje s lidmi podřízenými e-mailem nebo něčím podobným, tak to zase nefunguje z jiného důvodu.

Pane Soukupe, Tomáš Baťa uměl dělat dobré boty a dokonce sám stál u té linky nebo běžícího pásu, a byl to skvělý manažer a navíc starosta Zlína, čili politik. Takže už sjednocoval tři funkce. Odborníka, manažera a politika. Když to dokázal Baťa, ať se o to snaží i další.

Tak, když jsme u té kumulace funkcí. Zmínil jste Tomáše Baťu. Máme Jana Hamáčka. Toho jste jmenoval ministrem vnitra a současně pověřil řízením Ministerstva zahraničních věcí. Do toho je předseda ČSSD a samozřejmě z titulu jaksi hlavy koaličního partnera místopředsedou vlády. Myslíte si, že to bude stíhat?

Já měl taky kumulaci funkcí, pane Soukupe. Byl jsem předseda sociální demokracie a předseda vlády. Občas jsem padal na hubu, to je pravda, ale snad jsem to zvládl. Byl jsem teď u svého přítele Oldřicha Bubeníčka, který je hejtmanem Ústeckého kraje, ale současně také starostou Bíliny. Jak vidíte, také to zvládá. Stejně tak na Vysočině se to velmi dobře daří Jindřichu Běhounkovi. Takže uvedl jsem Vám tři případy, se skromností sobě vlastní jsem začal sebou, a pak je tam pan Bubeníček a pak je tam ten Běhounek. Dá se to zvládnout, ale je to dřina.

No, tam jde spíše o to, samozřejmě o to Ministerstvo zahraničních věcí, protože s tím je prostě spojená celá řada zahraničních cest, účastí na různých summitech, konferencích a tak dále. Já mám prostě obavu, že pan Hamáček to nebude stíhat fyzicky. Bude za sebe posílat náměstka, ať už to bude pan Poche nebo kdokoliv jiný, a samozřejmě v zahraničí ho nebudou brát. Co by se bavili s nějakým náměstkem. A vysvětlování, proč tam je náměstek a nejel ministr, protože k tomu má ještě jinou ministerskou funkci, myslím, že nikoho zajímat nebude. Takže mám prostě trochu obavy.

A nechtěl byste to taky trochu obrátit? Dobře, zahraničí vyžaduje četné služební cesty, ale Ministerstvo vnitra to nárok na zahraniční služební cesty tak výrazný nemá.

To nemá, takže si myslíte, že se to skloubit dá? No, uvidíme. Každopádně pan Hamáček si samozřejmě zaslouží šanci, aby ukázal, že to zvládne. On sám uvádí, že je to jaksi dočasné řešení, takže uvidíme.

Ano, měli jsme tady dočasnost, která trvala dvacet let. Ale já si myslím, že je schopen to zvládnout.

No, důležitým resortem, dalším důležitým resortem je Ministerstvo průmyslu. Tam je jmenována Marta Nováková. A jaksi ona není zase odbornice, a teď jsme u té manažerské a odborné části výkonu funkce ministra znova, na energetiku. Hovořil jste s ní o energetice?

Samozřejmě, že ano, a říkal jsem přesně totéž, co teď říkáte Vy. Blahopřál jsem jí k titulu Manažer roku 2016. A je to kromě toho předsedkyně Svazu, ne průmyslu a dopravy, to je Jaroslav Hamák, ale Svazu obchodu. To je jiná organizace, SOCR, myslím, že má tuto zkratku. Říkal jsem, paní ministryně, nejtěžším problémem českého

průmyslu je energetika. Budete muset spolupracovat s odborníky na energetiku. Nemusíte vládě předkládat energetickou koncepci, protože ta už je projednaná a schválená, ale budete ji muset umět prosazovat. Tak jsme o tom mluvili a myslím, že jsme se shodli, že tady to chce týmovou spolupráci.

Bude muset také samozřejmě umět čelit tlakům podnikatelských skupin. No, prostě to je energetická politika státu, výroba elektřiny, distribuce a tak dále je obor velmi bohatý, mocný a samozřejmě s sebou nese spoustu tlaků.

Který ministr, pane Soukupe, který ministr nečelí tlaku podnikatelských skupin?

Všichni, všichni.

V jakémkoli resortu.

Všichni, samozřejmě. No, když jsme u toho, o Ministerstvu zemědělství mluvit nebudeme. Pana Tomana už jsme probírali. Toho jsme hodnotili, tam Váš názor znám.

Kromě toho prezident Potravinářské komory, dříve i prezident Agrární komory, jak říkával Jiří Paroubek, kdo to má?

A já jsem upozorňoval, aby tam tedy nebyl reprezentantem zájmů jedné úzké skupiny zemědělců nebo potravinářů, ale i on si zaslouží šanci. Samozřejmě, že nadále se budu šťourat v jeho činnosti a tak dále, ale myslím, že si zaslouží šanci. To je naprosto jednoznačné.

Dalším případem, který mě osobně zajímá, je kultura. Mimo jiné média jaksi do gesce Ministerstva kultury spadají. Tam se stal novým ministrem kultury Antonín Staněk. No, kromě, a zase jsme u toho, že je manažerem dobrým, to nepochybují, protože je primátorem velkého města Olomouc, ale o kultuře jsem tam nic neslyšel. O čem jste s ním hovořil? Jaký je, jaký je jeho...?

Tak zaprvé, jste-li primátorem tak velkého města jako je Olomouc, tak se musíte zákonitě starat o kulturu, mimo jiné, a musíte tedy s ní mít zkušenosti. Takže myslím si, že tady je ta kvalifikace naprosto v pořádku. A o čem jsem s ním mluvil? O svém oblíbeném tématu, kvůli kterému mě většina umělců srdečně nenávidí. O tom, že Ministerstvo kultury, milý pane Soukupe, by mělo daleko více podporovat takzvanou mrtvou nebo chcete-li neživou kulturu. To jest ochranu kulturních památek, které nám někdy padají na hlavu, a redukovat svoji podporu takzvané živé kultuře, kde v avantgardních divadlech často počet herců je vyšší než počet diváků. A uváděl jsem mu jako poslední příklad Divadlo na provázku a ty červené trenýrky, které vycházely z půvabného otvoru v ženském těle.

Na druhou stranu jsou tam některé věci, na které můžeme být rádi. Váš mluvčí Jiří Ovčáček je jaksi hlavní postavou divadelní hry. A teď jsem se dozvěděl, že i já. No, tak to je...

Když na tu hru budou chodit lidi a zaplatí tučné vstupné a to divadlo nebude vyžadovat žádné dotace od města, od kraje nebo od Ministerstva kultury, proč ne. Já se těším, až se stanu také jednou nějakou postavou nějaké divadelní hry, a nebude mně to vůbec vadit. Ale znovu opakuji, ta hra by neměla být dotována.

Dotována, tam to Vaše stanovisko je zřetelné.

To není Shakespeare. Ostatně Shakespeara taky nemusíte dotovat, na to chodí diváci sami.

Sami a rádi. Tam je to stanovisko jasné. Víte, já jsem si, co se týká té kultury, četl takovou poměrně tlustou brožuru nebo prezentaci, kterou uveřejnil Andrej Babiš, o činnosti té minulé vlády a každému resortu se tam věnoval a vysvětloval, co všechno dobrého udělali. No, a u té kultury v zásadě nebylo nic jiného, než že se podařilo, ono tam tedy toho bylo více, ale vypíchnu dva body, které tam jaksi vydávali jako úspěch resortu pod vedením Andreje Babiše. Dokončení rekonstrukce Národního muzea a Státní opery, což je jistě chvályhodné. Problém je, že samozřejmě ta rekonstrukce začala už dávno, dávno předtím, než se Andrej Babiš stal předsedou vlády. To znamená, o ní nerozhodl. Takže z tohoto pohledu tam vlastně nic úspěšného nebylo.

Tak upřímně řečeno, já jsem Vám svůj vztah k české kultuře řekl a říkám to se smutkem, protože česká kultura je charakterizována mnoha slavnými jmény. Seifert, Kundera, Hrabal, kdybych tady byl půl hodiny, tak neskončím s tímto výčtem. Místo toho tedy máme někde druholigové ne-li třetiligové umělce, kteří natahují ruku po dotacích. A jediná odpověď je, přes tu ruku je plácnout, pane Soukupe, a říct, vydělej si na to sám, když jsi tak dobrý, vydělej si na to sám. Nebreč, že tvoje kniha nezískala na čtenářském trhu úspěch. Asi nebyla dobrá.

Ta Vaše argumentace má logiku. Samozřejmě si dovedu představit, kolik jaksi umělců bude protestovat, protože jsou přesvědčeni, že jaksi umění je nezisková činnost ze samé podstaty a měl by ji platit stát. Ale to je dlouhá debata, diskuze, můžeme se jí samozřejmě někdy věnovat, ale myslím si, že dnes na to už dál prostor není. Pane prezidente, mě zaujal ministr dopravy Dan Ťok. On několikrát říkal, že v další vládě už nebude, že nesouhlasí se směřováním ANO, nesouhlasí s vývojem ve společnosti a tak dále. Tak trochu i naznačoval, že nesouhlasil s výsledky prezidentských voleb a tak dále, a přesto ministrem zůstal.

No vidíte, a pak se o mně říká, že preferuji každého, kdo s výsledkem prezidentských voleb souhlasí, a naopak. Nicméně s Danem Ťokem na expertním týmu v Lánech jsem měl velmi dlouhou debatu a to, co musím poctivě uznat, je, že předložil velmi podrobný dlouhodobý investiční plán rozvoje dopravního systému. Včetně toho, kdy se ta stavba zahájí, kdy skončí a kolik bude stát. No výborně, tak teď jde o to, aby se to také skutečně splnilo.

Ale musím si trochu postěžovat, před chvílečkou jsme mluvili o energetice a já žádný takový analogický plán o energetické investice nevidím. Tady byl jeden tendr na Temelín, který se zrušil, a to je pomalu všechno. Čili tady vidím největší mezeru v té jinak velmi sympatické myšlence desetiletého investičního plánu.

Já jsem se na to koukal. Víte, já když to zmíním, teď dvě věci. Mně se líbí vyjádření Dana Ťoka na pro mě nepochopitelný plán Českých drah za státní peníze, nebo státní podnik bude kupovat své konkurenty, aby se znovu stal monopolem. Poměrně ostře se vůči tomu ohradil. Mně to přišlo neprosto nepochopitelné. Ta konkurence donutila České dráhy, aby se chovaly slušně, zlepšily kulturu cestování a ty nenapadne nic jiného, než uvažovat o tom, že miliardy ze státního podniku použijí na koupi těch konkurentů. No, tak to mi přišlo nesmyslné. Na druhou stranu...

Když jim dáte volnou ruku, tak to možná tohle zvěrstvo udělají. Je potřeba je držet na krátké oprati.

A ministr Ťok dal jasné stanovisko, že takový plán považuje za minimálně diskutabilní. Co se mi teda ale zase hrubě nelíbí, anebo respektive nelíbí, já to nechápu, je ten tendr na mýto.

Jo, já už jsem to musel nastudovat, tak dlouho, a byl jsem neovlivňován, ale řekněme diskutován s tolika lidmi, že už z toho mám hlavu v pejru, jak se říká, a přece jenom o tom něco vím. Při vypsání tendru na mýto, ale to už jsme jednou diskutovali.

Diskutovali, no.

Byla udělaná základní strategická chyba, a sice že se tam dostalo těch devět set kilometrů silnic první třídy. A já mám silné podezření, že hlavně kvůli tomu, aby vyhrál ten satelitní systém.

Samozřejmě, o tom jsme diskutovali.

Teď Hospodářská komora, Svaz průmyslu a dopravy, Svaz měst a obcí, mimochodem jejich prezidenty mám ve svém expertním týmu, všichni proti tomu protestovaly. Já jsem říkal, víte co? Pojdme se dohodnout na tom, že odpískáte ten požadavek na devět set kilometrů, protože je to absolutní blbost. A všichni víme motivy, které k tomu vedly, to zaprvé.

A zadruhé, a to mně teď zrovna ministr Ťok včera říkal, dejte nám seriózní přehled využití mýtných bran, aby to nebyly jenom plakátovací tabule. Do toho už se investovaly takové peníze, že udělat z nich staré železo, je chybná investice. To znamená, tvrdí mi, a já si to rád přečtu, až to dostanu, že to může sloužit například pro policii, SPZtky a tak dále. A pro řadu dalších konkrétních věcí. Víte co mě tam nejvíce zajímalo? Vážení kamionů, protože kamiony jsou často přetěžovány. Tím samozřejmě ničí naše silnice. Jednou Mirek Grégr přišel s takovou hezkou ideou pojízdného, jak se tomu říká? No vážidlo. Říkejme tomu vážidlo. A tak to se moc neosvědčilo. Ale tohle ty mýtné brány by zřejmě zvládly.

To údajně dokáží, ano.

A tím by si na sebe možná i vydělaly, protože to přetěžování je obecný nešvar, který je, troufám si tvrdit, u většiny kamionů.

Mně to je jasné a myslím, že jste to pojmenoval správně. Já jenom prostě nechápu principiálně, proč takovou činnost jako výběr mýta od kamionů, které jezdí po státní silnici, která patří státu, a jsou kontrolovány tedy mýtnými branami, které patří státu, nemůže provozovat stát sám, ale dobře.

Vy jste takový etatista, pane Soukupe, ale podívejte se, mně by to v zásadě nevadilo. Já si ale myslím, že tam jsou nějaká obchodní tajemství, nějaké licence spjaté například s firmou Kapsch, abych byl konkrétní.

Ano, anebo vstup do té firmy a tak.

A je zase otázka, jestli se vám vyplatilo při té etatizaci nejdřív zaplatit za ty licence.

No, etatista ono to tak úplně, asi v určitém směru ano, protože naše debaty, ne jen s Vámi, ale i s jinými politiky, jsou vždy o výdajích státu, co by se mělo zvýšit, důchody, investovat a tak dále a tak dále, co všechno by se mělo udělat ze státních prostředků. No a já zase vidím tu stranu příjmů. No, tak se snažím diskutovat samozřejmě o daních, což je ten základní zdroj příjmů státu, ale také o činnostech, které prostě státu mohou přinést peníze, o nic jiného nejde.

Zapomněl jste na třetí činnost a budete první, kdo o tom bude slyšet, protože jinak o tom budu mluvit jedenáctého července před Sněmovnou. Částečně, ale jenom jednou větou, o tom mluvil i premiér Babiš, když se zavazoval, že nepřipustí plýtvání. Pane Soukupe, tahle země, kdysi se říkalo, že je rozkradená, částečně je to pravda. Kdysi se říkalo, že je spálená, ale to souviselo s tím rozkradením nebo vytunelováním. Poslední vytunelování nám předvedl pan Bakala v kauze OKD, že? Takže to pokračuje, bohužel.

Ale tahle země je proplýtvaná, jestli tomu rozumíte. Plýtvání není totéž co krádež. Plýtvání v podstatě znamená, že to, co můžete udělat za určitý obnos peněz, díky své neschopnosti nebo manažerské nezkušenosti uděláte několikrát draž. Ty prostředky jsou prostředky státu. Takže je zaplatíme my všichni jako daňoví poplatníci. A dovolte jenom jeden jediný příklad, protože vím, že máme málo času. Předminulé Ministerstvo, tedy paní Marksová, práce a sociálních věcí si objednalo tři počítačové systémy v celkové hodnotě jedna celá jedna desetina miliardy korun. Ty systémy nefungují a v podstatě se musejí vyhodit.

Takových příkladů ve státní správě najdete více.

Najdeme, ano, samozřejmě, že ano, ale najdete někde na ulici miliardu. Víte, co byste za tu miliardu dokázal udělat?

Ano, to je jaksi legitimní názor nebo legitimní stanovisko, že i úspory jsou zdrojem příjmů, to je pravda.

A dokonce se říkalo, a i když nemám ekology rád, tak v tomhle mají pravdu, že nejlevnější energie je energie, která se nevyrobila a uspořila. A velmi, velmi fandím tomu programu Zelená úsporám. Je to snad jediný program včetně kotlíkových dotací, kde ti ekologové prospěli republice.

Od prezidenta Zemana jsou pochváleni ekologové. To prostě svědčí o tom, že už jste jednou nohou na dovolené, protože jinak si to nedovedu představit.

No je to pravda. Je to pravda.

Ale máte v tomto naprostou pravdu.

Pane prezidente, my jsme hovořili o vládě a probrali jsme několik ministrů celkem optimisticky. Co ale tak úplně optimistické není, jsou ta jednání o té důvěře. Za Vámi přišel, byl v týdnu, myslím že v úterý, předseda komunistů Vojtěch Filip, a dal velmi nervózní stanovisko, že komunisté ještě tu svoji podporu zvažují, protože prostě nejsou spokojeni s vágním programovým prohlášením vlády, které neobsahuje termíny. S tím, že jim Andrej Babiš nevyšel vstříc v resortu spravedlnosti, v resortu zdravotnictví, ve státních podnicích, obsazení míst v dozorcí radě. Konkrétně šlo o jedno místo v dozorcí radě ČEZU a tam chtěli myslím dát nějakého auditora. No, myslíte si, že na tomhle, na té nespokojenosti Vojtěcha Filipa a vedení komunistů ten projekt vlády s důvěrou zhavaruje?

Všichni jsme sice nespokojeni, to je dokonce dobrý motor pro život, ale v tomto případě ta nespokojenost nemá raciono. Mimochodem, když se podíváte z okna, tak s Filipem byl, ale ono to vlastně odsud není vidět, Pavel Kovalčík, který mně sem přivezl višničku. Ta višnička byla malá, ale po těch patnácti letech už plodí, a vždycky, když se spolu vidíme, tak vzpomínáme, jak špačci žerou višně. Ale občas něco zbyde i na mě. Nuže oba dva jsem ujistil, že pokud jde o Andreje Babiše, ta záležitost s ČEZEM se vyřeší do září. Tam byly nějaké problémy opožděných nominací, pokud jsem správně informován. A říkal jsem jim, podívejte se, nespěchejte. Máte před sebou, když to dobře dopadne, tři a půl roku. I Bůh stvořil svět za sedm dní. A vy byste chtěli mít všechno v jednom jediném dnu, dnu hlasování o důvěře. Já velmi rád pomohu, budete-li si to přát, při prosazování vašich požadavků, protože samozřejmě tolerance nebo podpora si zaslouží takovou vstřícnost. Ale na druhé straně následujte Boha a čekejte i zbývajících šest dnů.

Uvidíme, jak na to zareaguje. No já tedy úplně optimistický nejsem.

Komunisté na srovnání s Bohem...

No právě no, asi nebyli úplně nadšení.

...asi nebudou reagovat jako ateisté příliš nadšeně, to máte svatou pravdu.

No, tak aby, no uvidíme, v sobotu má jejich jaksi Ústřední výbor, tak myslím, že se ten orgán jmenuje, nejvyšší kolektivní orgán strany, rozhodnout. No, uvidíme, já tedy osobně optimistický příliš nejsem, ale jak je vidět, sázky ne úplně vyhrávám, tak se o to tedy sázet, pane prezidente, nechci. No, když by to nedopadlo, ty předčasné volby, stále si myslíte, že by to byl podvod na voličích?

Byl by to dokonalý důkaz neschopnosti politiků. A v tomto případě, kdyby někteří sociální demokraté hlasovali proti, tak neschopnosti sociálních demokratů. Kdyby někteří komunističtí poslanci nehlasovali pro, tak neschopnosti dalekého výhledu ze strany komunistů. V tomto případě bych byl asi nucen změnit svůj názor a říci, tak si tedy zvolme schopnější politiky, ale já jsem, pane Soukupe, stejně optimista. Já myslím, že vláda tu důvěru dostane.

V podstatě to bude zřejmé v sobotu, protože komunisté řeknou, zda ji podpoří, nebo nepodpoří. A jestli to udělají odchodem ze Sněmovny a snížením kvora, anebo aktivním hlasováním, to asi už důležité není. Každopádně...

Ne, to se hluboce mýlíte. To důležité je. Když hlasujete pro, má to daleko větší efekt. Nemyslím psychologický, aritmetický, tak si to spočítejte, než když jenom snížíte kvorum.

To ano, ale tam, víte, jak to je. Pokud by komunisté odešli, tak by museli hlasovat pro vládu úplně všichni poslanci hnutí ANO a ČSSD.

No a o to právě jde, což se nikdy nestane.

A bylo by to velmi rizikové.

Někdo je nemocný, anebo je zdravý, ale chce kamuflovat svůj protest fiktivní nemocí.

No a tam by to bylo velmi rizikové a potom komunisté by museli říkat, ale proboha to už byl váš problém, ne náš. My jsme se zachovali státotvorně. No, to uvidíme nejpozději jedenáctého července.

Tak tak.

Pane prezidente, já jsem Vám chtěl poděkovat za dnešní rozhovor. Poděkovat Vám samozřejmě za celý půl rok do prázdnin, který jsme spolu strávili, každý čtvrtek jste mi věnoval hodinu, já si toho velmi vážím a děkuji za to.

A já se těším, že najdete chvílečku času, abychom ne tuto slivovici, ale jinou, kterou zde už mám připravenou, vypili a připili si na to, že někdy koncem srpna nebo začátkem září podle toho, jak nám to oběma vyjde,

obšťastníme naše milé diváky televize Barrandov další přátelskou diskuzí. A já si nesmírně vážím našeho přátelství. Je to málokdy a o to je to cennější.

Děkuji, pane prezidente. Ode mě, nemá se říkat, já také, ale tentokrát řeknu, já také. A přeji Vám, abyste si odpočinul, abyste příjemně v klidu strávil dovolenou a nabral síly do dalších bitev. Víím, že si to velmi zasloužíte, pane prezidente.

Děkuji a loučím se, nakrátko doufám, i s diváky televize Barrandov.

A mně nezbyvá, než se přidat ke slovům pana prezidenta. Děkuji Vám za pozornost a těším se po dovolených na konci srpna.

Miloš Zeman, prezident republiky, TV Barrandov, 28. června 2018

URL| <https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/soucasny-prezident-cr/vybrane-projevy-a-rozhovory/rozhovor-prezidenta-republiky-pro-porad-tv-barrandov-tyden-s-prezidentem-55-14175>

Kateřina Kubalová

28.6.2018 rozhlas.cz str. 00

Novinářské řemeslo mě okouzilo už jako školou povinné dítě, které o přestávkách i během hodiny smolilo články a články do školního časopisu.

Odtud už byl jen krůček ke spolupráci s jedním nejmenovaným regionálním deníkem a ke štosu publikovaných materiálů, se kterými jsem neohroženě předstoupila před přijímací komisi na **Fakultě sociálních věd**.

Úplnou náhodou jsem se pak dozvěděla o Tvůrčí skupině elévů Českého rozhlasu - tedy o takové líhni rozhlasáků, a od té doby jsem tu - nejdřív jako elévka, pak jako redaktorka, už tady v domovské Regině, a pak také jako editorka. Slyšet mě můžete každou neděli v pořadu Až na dřeň.

URL| <https://regina.rozhlas.cz/katerina-kubalova-5002257>

Vladimír Dlouhý

28.6.2018 prvnizpravy.parlamentnilisty.cz str. 00

Ekonom, bývalý ministr a místopředseda vlády. Po absolvování studia ekonomie na Vysoké škole ekonomické v Praze, působil jako pedagog na VŠE. V letech 1984–1989 se stal vědeckým pracovníkem, později zástupcem ředitele Prognostického ústavu ČSAV. V prosinci 1989 byl občanským fórem nominován do československé vlády. Ve vládách let 1990–1992 postupně zastával různé ministerské posty. V letech 1991–1997 byl za ODA ministrem průmyslu a obchodu ve vládách Václava Klause. Po roce 1997 odchází z politiky a působí jako prestižní ekonomický poradce mezinárodních společností ABB a Goldman Sachs. Od roku 1999 přednáší na VŠE a **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. Je členem exekutivního výboru, Trilaterální komise a jeho jméno figuruje ve statutárních orgánech několika firem. Od roku 2009 je s přestávkou členem Národní ekonomické rady vlády. Od roku 2011 je člen dozorčí rady Telefónica Czech Republic, a.s. 5. října 2012 oznámil oficiální kandidaturu na prezidenta ČR.

Od roku 2012 působí ve správní radě think tanku Aspen Institute Prague o.p.s (spolu s Michaelem Žantovským, Tomášem Klvaňou, poslancem za TOP 09 a STAN Janem Farským, poslancem za ČSSD Janem Hamáčkem, Janem Zahradilem a dalšími osobnostmi z politiky i byznysu); v dozorčí radě zasedá mj. Zdeněk Bakala.

Dne 22. května 2014 byl v Plzni zvolen na sněmu Hospodářské komory ČR jejím prezidentem. Získal 128 hlasů a porazil tak Zdeňka Somra, který obdržel 87 hlasů.[13]

Vladimír Dlouhý je ženatý a má dvě děti.

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/profil/vladimir-dlouhy/>

V Bruselu začal dlouho očekávaný summit Evropské unie

28.6.2018 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Evropští politici hledají řešení migrační krize. Může být bruselský summit klíčový i pro další kariéru spolkové kancléřky Angely Merkelové? Donald Trump a Vladimir Putin se setkají v pondělí 16. července v Helsinkách. Co bude hlavním bodem jejich jednání? Řezníci ve Francii požádali vládu o policejní ochranu před radikálními ochránci zvířat. Proč podle nich mediální podpora veganství ohrožuje jejich bezpečnost? A Německo vypadlo z dalších bojů na Mistrovství světa ve fotbale. Je to pro naše sousedy opravdu národní tragédie? I na to se zeptáme. Tak vítejte.

V Bruselu začal dlouho očekávaný summit Evropské unie. Šéfové unijních států by měli vyřešit téma, které se dosud v Evropě vyřešit nepodařilo. Téma migrace. Najde se společně unijní řešení, které prosazuje německá kancléřka Angela Merkelová? Zeptáme se Filipa Nerada, zpravodaje Českého rozhlasu právě v Bruselu. Zdravím, dobrý den.

Filip NERAD, redaktor

Hezký podvečer.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Nejprve ale s jakými nápady šéfové států EU do Bruselu přijíždějí?

Filip NERAD, redaktor

Ty nápady se poměrně liší, což jen potvrzuje ten fakt, že jednotná strategie se bude hledat poměrně obtížně. Asi nejširší podporu má posilování spolupráce s africkými státy. Budování záchytných center pro migranty zachráněné na moři, kde by se rozhodlo o jejich nároku na azyl v Evropě. Nizozemský premiér Mark Rutte a další se tu vyslovili pro uzavírání migračních dohod s těmito zeměmi na severu Afriky po vzoru té s Tureckem. Například ale Německo kvůli té vypjaté vnitropolitické situaci chce řešit spíš ten takzvaný sekundární pohyb žadatelů o azyl a jejich vracení do států, kde o mezinárodní ochranu požádali. To ale odmítá třeba Itálie, která naopak přijela s požadavkem, aby odpovědnost za migranty zachráněné na moři převzali společně všechny unijní země a neležela jen na bedrech těch jihoevropských. Pokud tento příslib nezíská, tak italský premiér Conte tady dokonce veřejně pohrozil zablokováním závěrů tohoto summitu. Třeba český premiér Andrej Babiš z hnutí ANO ale už před příjezdem prohlásil, že Česko něco takového rozhodně nepodpoří.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak, slyšeli jsme celou řadu názorů. Ale co z toho vyplývá? Že ta dohoda se bude hledat jen velmi těžko?

Filip NERAD, redaktor

Je to tak. Jak už jsem říkal, asi největší podporu mají ta opatření namířená na spolupráci s africkými státy a na posilování vnější evropské hranice. Podle návrhů závěrů tohoto summitu, který má Český rozhlas k dispozici, by měli státníci mimo jiné podpořit výrazné navýšení počtu příslušníků evropské pohraniční agentury Frontex. Evropská komise před časem navrhla, že by to mělo být z těch současných asi 1300 mužů a žen až 10 tisíc příslušníků do roku 2027. Při přípravách tohoto summitu se ale začalo mluvit i o mnohem ambicióznějším plánu. A chtěli by někteří toto navýšení stihnout už do roku 2020.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Filipe, otázka kvót. Rozdělení migrantů tedy podle kvót. To už je mrtvý projekt definitivně?

Filip NERAD, redaktor

Mrtvý rozhodně není. Návrh na jejich začlenění do reformy unijního azylového systému je stále na stole. A je to i jeden z důvodů, nebo možná hlavní důvod toho, proč se na té reformě státy už 2 roky nejsou schopné dohodnout. Podle těch návrhů závěrů se na tom nedomluví ani dnes. Tady, i když si právě do tohoto summitu lídři dali lhůtu na nalezení nějakého kompromisu, ten kompromis by tak mělo hledat nastupující rakouské předsednictví Unie v příštím půlroce.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak, my se k Rakousku ještě dostaneme. Ale než se dostaneme k Rakousku, tak mě zajímá, ty už jsi zmínil, co říkal Andrej Babiš před tím summitem. Ale v jaké pozici jsou vůbec na tom dnešním summitu země V4? Tedy nejenom Česko, ale také Polsko, Slovensko a Maďarsko.

Filip NERAD, redaktor

Tak, tyto země přijely kromě toho tradičního odporu proti přerozdělování žadatelů o azyl, tak hlavně s požadavkem na to už zmiňované posílení ochrany vnější evropské hranice a na přijetí opatření. Takových, aby se migranti z Afriky do Evropy vůbec nevydávali. Podle Visegrádské čtyřky by měla Unie těmto lidem pomáhat v jejich domovských zemích. A ne až v Evropě, aby ti migranti neměli důvod se na tu nebezpečnou cestu přes Středomoří vůbec vydávat.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak, teď k tomu Rakousku. Protože to se ujímá vedení Evropské unie. Tak jednak s ohledem na tento summit, ale obecně, jakým způsobem se bude stejně měnit ta rétorika minimálně kolem migrace? I s tím, že Rakousko a jeho kancléř Sebastian Kurz má trochu jinou rétoriku, než jsme zvyklí třeba právě do kancléřky Merkelové.

Filip NERAD, redaktor

Je to tak. Ty názory rakouského kancléře se v mnoha oblastech shodují s postoji Visegrádské čtyřky. A Rakousko během toho svého předsednictví, ale i tady, když Sebastian Kurz přijel, tak zdůrazňoval, že ten, jaksi ten hlavní důraz chce klást na zabezpečení vnější evropské hranice. Rakousko tvrdí, že pokud se podaří zajistit Evropu před příchodem nelegálních migrantů, tak pak bude snazší domluvit se i na těch ostatních migračních tématech, včetně té sporné reformy azylového systému.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak, to byl Filip Nerad, zpravodaj Českého rozhlasu v Bruselu. Děkujeme, pokud možno klidný večer. Na shledanou.

Filip NERAD, redaktor

Díky moc, na slyšenou.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy nás poslouchá. Dobrý den.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Jak důležitý je tento summit pro spolkovou kancléřku Angelu Merkelovou?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ten summit by měl ukázat, jestli skutečně se daří postupovat na té cestě k evropskému řešení, jestli se podařilo bilaterálními jednáními a teď právě summitem prolomit takovou tu zastydlou pozici Evropské unie, která sice má návrhy, Evropská komise předkládá návrhy, ale vlastně členské státy nebyly ochotny se jimi pořádně zabývat. Čili teď pod tím tlakem vládní krize německé skutečně Evropská unie začala daleko intenzivněji ty otázky řešit. Proto to je pro Merkelovou skutečně zásadní otázka.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ještě jinak. Pokud tam neuspěje, nic neprosadí Angela Merkelová, může to znamenat její konec v politice?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To si nemyslím, že by byl nutně konec v politice. My hlavně nevíme, jak se k tomu, k té otázce postaví ten koaliční partner CSU, nebo sesterská strana CSU, protože CSU vyvolali tuto krizi tím svým požadavkem, že budou z hranic Německa vraceni uprchlíci, nicméně ona vlastně nedefinovala přesně, co očekává od kancléřky. Ona to její formulace, která dnes je ve vzduchu, je ta, že kancléřka musí dosáhnout takové dohody, která by byla adekvátně, adekvátně stejně účinná, jako právě případně jaksi jednostranné vracení uprchlíků. Takovou dohodu kancléřka Merkelová samozřejmě z Bruselu přijet, přivést nemůže. A dnes tedy si myslím, že největší debata probíhá ve špičkách samotné CSU, kdy ta strana si v podstatě nejasnila, co jí bude stačit a jaké jsou požadavky na kancléřku a na CDU a vůbec na vládu, aby teda v té koalici pokračovali. Toto myslím, že je vlastně hlavní momentální problém CSU, že prostě v určité dynamice a v určité i pasti, bych řekl, toho, té krize, kterou vyvolala. A není vlastně jednotná sama o sobě v tom, jak ji řešit.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak, ale ví Angela Merkelová, jak tu migrační krizi řešit? Ona neustále mluví o nějakém celoevropském řešení. Na druhou stranu spousta lidí by mohla namítnout, že to byla právě spolková kancléřka, která evropské řešení na počátku té migrační krize porušila tím, že otevřela hranice a umožnila těm lidem, kteří byli v jiné zemi EU, aby se vydali do Německa. Tak co vlastně Angela Merkelová dnes chce navrhnout za celoevropské řešení?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, Angela Merkelová v tom, v tom září 2015 reagovala na požadavky sousedního Rakouska, které bylo pod tlakem migrantů, které vlastně se cítilo vlastně ohrožené ve své vnitřní stabilitě. A žádalo teda Německo, aby otevřelo hranici. Takž to nebyla nějaká jednostranná, jednostranná politika Německa, která by si vybrala tento moment a otevřela hranice. To byla reakce na situaci, která nastala až v střední Evropě. A samozřejmě i to od samého počátku Angela Merkelová nebo německá politika říkala, že tento pok..., tento postup jednostranný v tomto smyslu toho otevření, že samozřejmě může být funkční jenom v případě, že se na tom, na dalším postup dohodnou všechny ostatní evropské státy. Čili tam nebylo nikdy předpoklad, že Německo teďka bude otevřenou zemí, do které budou proudit miliony ...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ano, ale ona to nezkonultovala s nikým, kromě toho Rakouska, jiným. To jí je také vyčítáno. Proto vlastně, jestli nepůsobí dnes zpětně poněkud komicky, že ona hledá evropské řešení společné, které právě jaké jí spousta lidí vyčítá, že ona narušila.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, samozřejmě Merkelová říká, že Francii teda konzultovala, nebo aspoň informovala. Otázka je, jestli v té krizové situaci, ve které se na ni Werner Faymann skutečně opakovaně obracel, jestli v té době měla jaksi volat a svolat, svolat summit, nebo žádat o svolání summitu v Evropě, v Bruselu, to je skutečně velká otázka. Ano, myslím si, že by mohla nějakým způsobem víc třeba zapojit ostatní státy. Ale já si myslím, že ten, že ten problém je ten, že ona vlastně učinila určitý bílý šek, že převzala teda ta německá politika převzala teda ten tlak migrační, který v té době tedy narůstal. A tím vlastně Evropě spíš pomohla, než že by ji podkopala. Druhá otázka je to, jestli Evropa vůbec kdy měla nějaký koncept řešení té, této krize nebo toho rostoucího tlaku migračního. A tam si myslím, že jsou vinni všichni, protože ten migrační tlak rostl každý rok od roku 2012 o 100 procent. Čili vlastně ta Evropská unie včetně nás tedy jsme už měli mít dávno samozřejmě připravenou nějakou

strategii a koncepci, s jakou teda tomuto tlaku budeme čelit, že jo. Takže já si myslím, že toto tady je. Druhá věc je ta, že i CSU přispěla stejně jako CDU A Merkelová přispěly k tomu, že Evropa postupně a německá politika postupně ty kroky k řešení té krize, nebo snížení toho přílivu uprchlíků samozřejmě realizovaly. Dneska máme o 80 procent méně těch uprchlíků přicházejících k nám, než v tom roce 2015. Takže jako výsledky ...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

To se samozřejmě vůbec nedá srovnat s tím prvním rokem takové té největší, největší krize. Ale přece jen. Angela Merkelová je jakousi tvář, možná nespravedlivě, ale je jakousi tvář migrační krize. Je to člověk, kterého si bere spousta lidí do úst. Je možné s Angelou Merkelovou v čele najít nějaké společné řešení vůbec? Nebo bude muset Angela Merkelová odejít, aby se situace pohnula?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, samozřejmě Angela Merkelová má v podstatě jako představitelka národní politiky německé má nadále největší podporu v německé společnosti. Když se podíváte na popularitu a důvěru v politiky v Německu, tak přes všechnu kritiku, a kritika tam samozřejmě je, viděli jsme to ve volbách, tak Angela Merkelová zcela jednoznačně vede tu tabulku těch důvěryhodných politiků. Ti skuteční oponenti, kteří by její politiku odmítali jako celek, to znamená Alexander Gauland a ta takzvaná Alternativa pro Německo, tak ty jsou někde na desátém, dvanáctém místě s nějakými 8, 6 procenty. Takže Angela Merkelová má tu německou politickou legitimitu. To určitě má. Druhá otázka je samozřejmě, jestli má dostatečně silné koncep..., silný koncept, se kterým by předstoupila. A tam teda si samozřejmě nejsem úplně jist, jestli si německá politika ujasnila ty postupné kroky. To, že teda odmítá jednostranné kroky, tak to si myslím, že odpovídá německé tradici, že hledá společné řešení. Tak to si taky myslím, že je vlastně typická německá politika. A v tom asi bychom měli i my jako jim držet palce.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Říká Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Mockrát vám děkuju, na shledanou.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji, hezký den. Na shledanou.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

No, a vedle Německa je migrační krizí nejvíce postižena Itálie, kam migranti z Afriky nejčastěji připlouvají. Nová italská vláda začíná měnit kurz. A nepochybně to bude slyšet i na tom dnešním summitu. Voláme do Itálie, tam je Vědunka Lunardi, naše spolupracovnice, spolupracovnice Českého rozhlasu. Vědunko, vítejte, dobrý den.

Vědunka LUNARDI, spolupracovnice Českého rozhlasu v Itálii

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Co si od toho summitu Itálie slibuje?

Vědunka LUNARDI, spolupracovnice Českého rozhlasu v Itálii

Italové nečekají nic moc od dnešního summitu. Podle komentátorů se rýsuje pro Itálii značné zklamání. Její návrhy zřejmě přijaty nebudou. Pravděpodobně jen z malé části. Itálie je celkem připravena i bojkotovat závěrečné prohlášení, tedy vetovat. No, a zatímco v Libyi čeká na cestu do Itálie, a tudíž do Evropy na 90 tisíc lidí ze subsaharské Afriky, Evropa bude pravděpodobně financovat více pomoc pro Turecko, tvrdí, že nemá dost peněz na pomoc pro africké země, že se to musí všechno odložit. Přerozdělování migrantů nepřipadá v úvahu, odměnit zastaralé a dnešní situaci nevyhovující dublinské dohody se ani jednat nebude. Italové nedovedou dost dobře pochopit, proč Evropská unie tolerovala po léta minulé vlády, které přivedly Itálii do této dramatické

situace. A týká se to i situace ekonomické. A proč odmítá vyjít vstříc vládě, která chce řešit problémy nově, možná účinněji. Mají dokonce dojem, že tuto novou vládu bojkotuje.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Pojďme si popsat, jak je vlastně Itálie migranty zatížena? A jak vlastně migranti změnili Itálii?

Vědunka LUNARDI, spolupracovnice Českého rozhlasu v Itálii

Tak, Italové už 10 let slyší od představitelů Evropské unie politování nad tím, že ponechali Itálii osamocenou s problémy migrace, ale konkrétní pomoci se prozatím nedočkali. Jestliže poslední migrační vlna stojí kolem 5 miliard eur ročně, Evropa jí přispívá několika desítkami milionů. Itálie má 5 milionů lidí, kteří žijí na pokraji chudoby či přímo v chudobě. Zejména se to týká starých lidí. Ale na chudobu doplácují i děti z rodin, kde třeba jeden z rodičů přišel o práci. Je mezi nimi také mnoho imigrantů, kteří se do vlastní nevracejí. Itálie se o ně musí postarat. Musí jim zaručit minimum. Ekonomická situace Italů se zhoršila, chybí pracovní příležitosti, chybí práce, není ani pro migranty, kteří také chtějí dál do Evropy. Nechtějí zůstat v Itálii. Například Londýn upozornil na takový divný případ Italo-bangladěšanů, tedy lidí z Bangladéše, kteří přišli jako migranti do Itálie. Pak se odstěhovali, a je jich mnoho, do Londýna. No, a pak je tu také kriminalita. Ta narostla do té míry, že dneska kolem 35 procent Italů chce mít doma zbraně. Narostla například obchod s drogami, prostě tu cer..., tím se zabývají třeba nigerské gángy. A je tu spousta dalších problémů. Itálie se opravdu hodně změnila. A narostly ekonomické, celkové ekonomické problémy. Právě i kvůli imigraci.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak, o čem se teď hodně mluví, je to, že Itálie už nechce pouštět lodě neziskových organizací do svých přístavů. Mě by zajímala jedna věc. Jestli už jsou proti práci některých neziskových organizací jasné důkazy, tedy jinými slovy, jestli má pravdu ministr vnitra italský Matteo Salvini, který říká, že neziskovky dělají taxikáře migrantům.

Vědunka LUNARDI, spolupracovnice Českého rozhlasu v Itálii

Tak, je to vyšetřování. Vyšetřuje se případ dvou lodí neziskových organizací. Prozatím ale tohle vyšetřování není ještě u konce. Zabývá se jím prokuratura v Katánii. Sbírá další důkazy. Ale na veřejnost třeba už pronikly odposlechy hovorů mezi kapitány lodí /nesrozumitelné/ a převážeci. Či přímo s organizacemi, které třeba organizují. Někteří novináři upozornili na to, že, na signály mezi převažeci a mezi loděmi ONG, neziskovkami. To, co se přičítá těm neziskovým organizacím v první řadě za vinu, je fakt, že svou činností prakticky jednak živí nelegální migraci, obohacují převažeci a současně ale ohrožují také lidské životy. Protože lidé se vydávají na moře ve stále chatrnějších a přeplněných gumových člunech. Prostě převažeci neberou absolutně ohled na jejich bezpečnost. Počítají s tím, že lodi neziskovek jsou, řekněme, 10 námořních mil od pobřeží, kam nějakým způsobem se ty čluny mohou dostat, ale také nemusí. A pak je tu fakt, že 10 námořních mil od pobřeží, to jsou teritoriální vody Libye. A Libyi se vůbec nelíbí, že tyto lodě neziskových organizací porušují tedy, neměly by pronikat do těchto teritoriálních vod.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Říká Vědunka Lunardi, která nám popsala situaci v Itálii. Vědunko, mockrát děkujeme, na shledanou.

Vědunka LUNARDI, spolupracovnice Českého rozhlasu v Itálii

Na shledanou.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Mluvíme o tom, že v Bruselu začal dlouho očekávaný summit Evropské unie, kde šéfové unijních států řeší téma migrace, konkrétně se tím tématem budou zabývat dnes večer. My jsme si ukázali, jak funguje migrace, nebo jaké problémy mohou nastat v některých zemích. Pojďme se podívat, jak to vypadá tady u nás v České republice. Protože Česku se migrační krize zatím vyhýbá. Loni požádalo u nás o azyl 1450 cizinců nejčastěji chtěli azyl získat občané Ukrajiny. V roce 2017 podle statistik ministerstva získalo azyl 29 lidí. Tak, čeští politici odmítali kvóty na migranty, to bylo velké téma, které se tady v posledních letech řešilo. A jako řešení oni sami

prosazují třeba ochranu vnější hranice. Se mnou ve studiu Petr Hartman, komentátor Českého rozhlasu. Petře, vítěj.

Petr HARTMAN, komentátor

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Patrně i s novou vládou Andreje Babiše se ten postoj k migrační krizi měnit nebude nějak výrazně.

Petr HARTMAN, komentátor

Rozhodně se měnit nebude, protože budeme mít stejného premiéra, který opakovaně dává najevo, že chce problémy s migrací řešit takovým způsobem, aby do České republiky žádní migranti nemířili. Což je logický postoj. Andrej Babiš chce, aby byla lépe střežena vnější hranice. Aby se různá registrační a jiná centra budovala mimo vlastně území Evropy a tak dále. Což jsou všechno požadavky, které asi jsou shodné i s celou řadou jiných evropských politiků. Ale je otázka, jakým způsobem se to dá prosadit. A samozřejmě to neřeší ten další problém s migrací. A to je problém s lidmi, kteří už jsou v rámci schengenského prostoru, v rámci Evropské unie. Neřeší to vlastně problém určité solidarity. Protože Česká republika těží jednak z toho, že politici různými způsoby dávali a dávají najevo, že o přistěhovalce, o migranty nestojí. Alespoň ne ty, kteří jsou vázáni s nějakými krizemi typu konfliktu v Sýrii a podobně, že maximálně stojí o přistěhovalce nebo migranty, kteří sem přijdou pracovat z Ukrajiny a podobně.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak, to je ale jeden postoj. Na druhou stranu si člověk říká, jestli by mohla mít tato vláda, nebo ta předchozí přístup jiný, protože kdyby měla přístup, řekněme, přátelštější k migraci, jak dalece by to posílilo třeba hnutí pana Okamury?

Petr HARTMAN, komentátor

Tak, některá politická uskupení si právě z toho problému udělala politickou živnost, když to takto řeknu, protože na tom sbírají body u voličů. A dosáhla toho jednoduchým způsobem. Pochopitelně problémy kolem migrace se nedají zlehčovat. Musí je člověk brát vážně. Ale tady se vytvořila taková atmosféra strach. A pak se objevili lidé, kteří nabídli jednoduchá řešení, jak lidi před tímto strachem, před tímto nebezpečím budou chránit. A politici se tím dostali do určité pasti. Protože vlastně v České republice je velmi obtížná nějaká racionální debata. Protože když člověk začne připouštět, že třeba nějakou formu solidarity by Česká republika měla projevit, tak hned je nálepkován, hned je pomalu z něj ...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Je sluníčkář.

Petr HARTMAN, komentátor

... dělán nepřítel lidí, byť třeba europoslanec Poche nepostupoval nějak velmi vstřícně vůči migraci, tak to bylo dáváno za hlavní jeden z argumentů, proč se nemůže stát ministrem zahraničí, protože ho prezident nechce jmenovat. A podobně.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Petře, v rámci férovosti je ale potřeba říct, že se nálepkují obě dvě ty strany. Že sluníčkáři zase křičí, že ti druzí jsou /nesrozumitelné/.

Petr HARTMAN, komentátor

Přesně tak. Právě proto říkám, že ta debata racionální není možná v tomto prostředí, že je to tak vyhoceno, že se normálně diskutovat nedá.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

A proč nás to tak nadzvedává ze židle toto téma?

Petr HARTMAN, komentátor

No, protože lidé mají pocit, že jsou ohroženi, tak teoreticky ohroženi jsou. Protože, znovu opakuji, je to důležité téma, které trápí celou Evropskou unii. A vlastně politici si s tím neví úplně rady, čehož názorným příkladem jsou právě různé summity, kde se snaží řešit problémy, které jsou zdánlivě jednoduché. A stále nemohou nalézt společnou řeč. Tak je logické, že občané v České republice tuto věc vnímají. A vnímají ji na základě momentální zkušenosti a nevnímají ji třeba na základě dlouhodobých zkušeností. Ostatně Ondřej Houska velmi trefně v Hospodářských novinách na to upozornil. Česká republika v minulosti přijímala ne tisíce, ale desetitisíce lidí. A přijímala ne jenom křesťany, ale také muslimy. A přijímala třeba lidi kvůli válečnému konfliktu z Bosny a Hercegoviny. Ale také tisíce Afghánců a podobně. To kdyby k něčemu takovému došlo v současné době, tak je zde hysterie, jak zamyká svébytnost České republiky, jak bude ohrožena Česká republika. V té době ...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Byla to doba, kdy jsme se nemohli vykřičet na Facebooku. To také možná k tomu přispělo.

Petr HARTMAN, komentátor

To také. A také bych dodal jenom paradoxně možná, aby si lidé uvědomili, že to byla také doba, kdy tuto vstřícnou politiku uplatňovala vláda a tím premiérem byl, víte kdo?

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

No, pojdte nám to připomenout. Já ...

Petr HARTMAN, komentátor

Miloš, Miloš Zeman.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Ano, Miloš Zeman. Doufám, že to slyšeli teď na Pražském hradě. Ale teď je tedy ta situace jaká? Že budeme raději platit, než abychom někoho přijali?

Petr HARTMAN, komentátor

Tak, já si myslím, že skutečně čeští politici budou dělat maximum pro to, aby ten problém nemuseli řešit tím, že na území České republiky budou nějakí migranti. Ale že skutečně se budou snažit ten problém řešit zprostředkovaně. To znamená posilováním policistů, vojáků a tak dále právě v souvislosti s těmi vnějšími hranicemi, případně nějakým financováním různých věcí, které by měly pomoci řešit ten problém mimo Evropu. Ale když se na to pak podíváme reálně, tak ta ochota zas není tak velká, jakou jsou ta proklamovaná slova. Čili ta čísla jsou relativně malá.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Petr Hartman, komentátor Českého rozhlasu. Petře, děkuju.

Petr HARTMAN, komentátor

Pěkný den.

Nováacka České televizi: Po „starém Goebbelsovi“ schytaly Kavčí hory další vtipná přirovnání

28.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

vef

Do veřejnoprávní České televize se obul analytik Jan Schneider. „Chce Česká televize dezinformace, nebo demokracii?“ ptá se na serveru Česká pozice. Navazuje tak na kritická slova člena Rady Českého rozhlasu Tomáše Kňourka. A nebyl sám, v otevřeném dopisu členům Rady České televize se k pořadu Newsroom ČT vyjadřuje i Michal Semín. Nový text navazuje na úspěšný článek, jehož titulky začíná: „Kam se hrabe starý Goebbel!“ Také Schneider nešetřil příměry.

Pořad Newsroom ČT se věnoval udílení tzv. Krameriových cen za žurnalistiku. Moderátor Luboš Rosí s cenami zúčtoval. Vypočítal všechny, podle kterých jde o dezinformační brak. Mezi nimi neopomněl ani „bezpečnostní odborníky z Evropských hodnot“. „Gaurer Rosí“, zaznělo pak od bývalého místopředsedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, společně s údivem nad tím, co všechno se platí z koncesionářských poplatků. Ty mimochodem čeká změna. Česká televize tímto svým posledním vydáním pořadu Newsroom ČT24 posunula laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo. Tvrdí to člen Rady Českého rozhlasu Tomáš Kňourek, podle něhož jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru, které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy České televize ve vysílání, ale samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Kňourek se věnuje způsobu, jakým pořad ČT napadl TV Prima za způsob referování o Krameriových cenách. Článek navazuje na dřívější Kňourkovo vyjádření, začínající výrokem 'Starý Goebbelš bledne závistí!' Psali jsme ZDE. Pan Rosí říká, že „za Krameriovou cenou stojí lidé z dezinformačních webů. Za dezinformační je nepovažujeme jen my, vycházíme z publikovaných zjištění novinářů i mediálních odborníků, ti jasně říkají: Tito lidé často šíří zavádějící informace, polopravdy i naprosté lži. Tvrdí to analytici z Masarykovy univerzity, server manipulatoři.cz, bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot, weby irozhlas.cz, aktuálně.cz či neovlivní.cz“, poznamenal Kňourek k nedělnímu vysílání. „No aby ne. Ti všichni se modlí ke stejnému neoliberálnímu bohu, jehož démon a zlaťáky zcela ovládli jejich mysl. Mají identické názory, znají se. Před lety Hlas Ameriky či Svobodnou Evropu označovali zástupci ÚV KSČ, ROH, SSM, Svazu československo-sovětského přátelství a 99 Pragováků v jednom šiku jako štvavé vysílačky. Zdroje pana Rosího jsou ve svoji validitě na velmi podobné úrovni. Působí i spojení ‚bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot‘. Není to tak dávno, co lidé působící na **Fakultě sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzitu Praha a v Asociaci pro mezinárodní otázky podrobili Jandovy výstupy podrobné analýze. Nejen redaktorům z Kavek ji doporučuji k přečtení, až zase budou Evropské hodnoty používat jako ‚zdroj‘,“ dodal vzápětí ve své analýze. „Česká televize se šířením fejků zařadila mezi dezinformační média, když v pořadu Newsroom podrobila kritice Asociaci nezávislých médií, která uděluje Krameriovy ceny. To je však v rozporu s jejím veřejnoprávním statutem,“ poznamenal pak velmi kriticky k veřejnoprávnímu médiu Schneider. „Za ANM podle redaktorů ČT stojí třeba web AC24, o němž redaktori ČT v pořadu řekli, že ‚je na seznamu dezinformátorů ministerstva vnitra, stejně jako třeba Aeronet‘. Místo dokazování se přitom pouze odvolali na ‚zjištění serveru aktuálně.cz‘,“ poznamenává Schneider a konstatuje, že Česká televize se tímto zařadila mezi dezinformační média. To je však zcela v rozporu s jejím veřejnoprávním statutem, konstatuje Schneider. „Není to první případ, kdy ČT rozšiřuje nepravdivé informace – například v době kampaně pro umístění amerického radaru na českém území šířila dezinformaci, že by radar měl být namířen proti íránským a severokorejským raketám, přestože severokorejské rakety by obléhaly zeměkouli opačným směrem, jak dnes ví každé vzdělatelné individuuum,“ dodal dále Schneider.

Veřejnost si podle jeho slov musí zvykat, že demokracie, má-li být skutečně demokracií, v žádném případě není jednohlas a soulad a nerozborná jednomyslnost a podobné severokorejské libůstky. „Jádrem demokracie je inteligentní řešení sporů, proto je náročná a musí být i dost tvrdá. Podle Chestertona je dokonce velmi demokratické srazit soka ze schodů, když se mu dopřeje výsady čelního souboje. Nemusíme ani chodit daleko,“ dodal Schneider. Závěrem pak poznamenal, že je třeba hájit zásadní právo – zpochybňovat a přehodnocovat v politické oblasti vše a zgruntu a periodicky, a nenechat se převálcovat tsunami lží ruděprávního stříhu. „Ale zvykneme-li si na to, nic jiného si nezasloužíme. Už jednou jsme to totiž zažili. Ale kdo si lže o vlastních dějinách, spadne do toho znovu,“ uzavřel Schneider. Otevřený dopis zaslal i Michal Semín. „Normalizační Československá televize měla několik pořadů a ‚moderátorů‘, které sledovali jen kovaní bolševici nebo političtí masochisté. Jejich ‚veřejnoprávní‘ hodnota však byla nesporná – připomínali nám, v jak absurdním režimu žijeme. Úplně stejný pocit jsem měl, když jsem si v neděli pozdě večer pustil pořad Luboše Rosího Newsroom,“ spustil Semín.

Původní text ZDE „Věčně rozhněvaný Rosí ve svém ‚politickém školení mužstva‘ do omrzení opakoval, že se na Krameriové ceně podílejí

„dezinformační“ weby. A nezapomněl zdůraznit, že server AC24 je v hledáčku ministerstva vnitra. Estébácké praktiky jako vyšité. Jistě, i mimo média hlavního proudu se tu a tam objeví zjevná pitomost, šířená patrně předsudečnou zaujatostí a nedostatkem profesionality,“ podotýká Semín, jenž se svým otevřeným dopisem obrací na Radu České televize. „Neobracím se na vás se žádostí o jednání s ředitelem Dvořákem, požadující výměnu moderátora Newsroomu či personální změny na jakýchkoli pozicích v ČT. Je to stejné, jako bych v letech osmdesátých apeloval na ÚV KSČ, aby si prohodili svoje fleky Lenárt s Mohoritou. Věřte, nevěřte, dnes, stejně jako tehdy, není problém jen v lidech, ale v samotném systému. K zjednání nápravy z vaší strany to proto bude vyžadovat rozhodnější a odvážnější činy, než jen podání stížnosti na odvysílání jednoho ‚obsahově nevyváženého‘ pořadu,“ uzavřel.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Nova-facka-Ceske-televizi-Po-starem-Goebbelsovi-schytaly-Kavci-hory-dalsi-vtipna-prirovnani-541868?utm_source=nm&utm_medium=xml

Nová facka České televizi: Po „starém Goebbelsovi“ schytaly Kavčí hory další vtipná přirovnání

28.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Hans Štembera

Do veřejnoprávní České televize se obul analytik Jan Schneider. „Chce Česká televize dezinformace, nebo demokracii?“ ptá se na serveru Česká pozice. Navazuje tak na kritická slova člena Rady Českého rozhlasu Tomáše Kňourka. A nebyli sami, v otevřeném dopisu členům Rady České televize se k pořadu vyjadřuje i Michal Semín. Jde o přímé pokračování úspěšného článku "Kam se hrabe starej Goebbels!". Novými příklady Schneider rozhodně nešetřil, nezůstalo jen u Goebbelse.

Pořad Newsroom ČT se věnoval udílení tzv. Krameriových cen za žurnalistiku. Moderátor Luboš Rosí s cenami zúčtoval. Vypočítal všechny, podle kterých jde o dezinformační brak. Mezi nimi neopomněl ani „bezpečnostní odborníky z Evropských hodnot“. „Gauner Rosí“, zaznělo pak od bývalého místopředsedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, společně s údivem nad tím, co všechno se platí z koncesionářských poplatků. Ty mimochodem čeká změna. Česká televize tímto svým posledním vydáním pořadu Newsroom ČT24 posunula laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo. Tvrdí to člen Rady Českého rozhlasu Tomáš Kňourek, podle něhož jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru, které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy České televize ve vysílání, ale samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Kňourek se věnuje způsobu, jakým pořad ČT napadl TV Prima za způsob referování o Krameriových cenách.

Článek navazuje na dřívější Kňourkovo vyjádření, začínající výrokem "Starej Goebbels bledne závistí!"

Psalí jsme ZDE.

Pan Rosí říká, že „za Krameriovou cenou stojí lidé z dezinformačních webů. Za dezinformační je nepovažujeme jen my, vycházíme z publikovaných zjištění novinářů i mediálních odborníků, ti jasně říkají: Tito lidé často šíří zavádějící informace, polopravdy i naprosté lži. Tvrdí to analytici z Masarykovy univerzity, server manipulátoři.cz, bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot, weby irozhlas.cz, aktuálně.cz či neovlivní.cz“, poznamenal Kňourek k nedělnímu vysílání.

„No aby ne. Ti všichni se modlí ke stejnému neoliberálnímu bohu, jehož démon a zlaťáky zcela ovládli jejich mysl. Mají identické názory, znají se. Před lety Hlas Ameriky či Svobodnou Evropu označovali zástupci ÚV KSČ, ROH, SSM, Svazu československo-sovětského přátelství a 99 Pragováků v jednom šiku jako štvavé vysílačky. Zdroje pana Rosího jsou ve svoji validitě na velmi podobné úrovni. Působí i spojení ‚bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot‘. Není to tak dávno, co lidé působící na **Fakultě sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzitu Praha a v Asociaci pro mezinárodní otázky podrobili Jandovy výstupy podrobné analýze. Nejen redaktorům z Kavky ji doporučuji k přečtení, až zase budou Evropské hodnoty používat jako ‚zdroj‘,“ dodal vzápětí ve své analýze.

„Česká televize se šířením fejků zařadila mezi dezinformační média, když v pořadu Newsroom podrobila kritice Asociaci nezávislých médií, která uděluje Krameriovy ceny. To je však v rozporu s jejím veřejnoprávním statutem,“ poznamenal pak velmi kriticky k veřejnoprávnímu médiu Schneider.

„Za ANM podle redaktorů ČT stojí třeba web AC24, o němž redaktori ČT v pořadu řekli, že ‚je na seznamu dezinformátorů ministerstva vnitra, stejně jako třeba Aeronet‘. Místo dokazování se přitom pouze odvolali na

„zjištění serveru aktuálně.cz,“ poznamenává Schneider a konstatuje, že Česká televize se tímto zařadila mezi dezinformační média. To je však zcela v rozporu s jejím veřejnoprávním statutem, konstatuje Schneider.

„Není to první případ, kdy ČT rozšiřuje nepravdivé informace – například v době kampaně pro umístění amerického radaru na českém území šířila dezinformaci, že by radar měl být namířen proti íránským a severokorejským raketám, přestože severokorejské rakety by oblétały zeměkouli opačným směrem, jak dnes ví každé vzdělavatelné individuum,“ dodal dále Schneider.

Veřejnost si podle jeho slov musí zvykat, že demokracie, má-li být skutečně demokracií, v žádném případě není jednohlas a soulad a nerozborná jednomyslnost a podobné severokorejské libůstky. „Jádem demokracie je inteligentní řešení sporů, proto je náročná a musí být i dost tvrdá. Podle Chestertona je dokonce velmi demokratické srazit soka ze schodů, když se mu dopřeje výsady čelního souboje. Nemusíme ani chodit daleko,“ dodal Schneider.

Závěrem pak poznamenal, že je třeba hájit zásadní právo – zpochybňovat a přehodnocovat v politické oblasti vše a zgruntu a periodicky, a nenechat se převálcovat tsunami lží ruděprávního stříhu. „Ale zvykneme-li si na to, nic jiného si nezasloužíme. Už jednou jsme to totiž zažili. Ale kdo si lže o vlastních dějinách, spadne do toho znovu,“ uzavřel Schneider.

Otevřený dopis zaslal i Michal Semín. „Normalizační Československá televize měla několik pořadu a ‚moderátorů‘, které sledovali jen kovaní bolševici nebo političtí masochisté. Jejich ‚veřejnoprávní‘ hodnota však byla nesporná – připomínali nám, v jak absurdním režimu žijeme. Úplně stejný pocit jsem měl, když jsem si v neděli pozdě večer pustil pořad Luboše Rosího Newsroom,“ spustil Semín.

„Věčně rozhněvaný Rosí ve svém ‚politickém školení mužstva‘ do omrzení opakoval, že se na Krameriově ceně podílejí ‚dezinformační‘ weby. A nezapomněl zdůraznit, že server AC24 je v hledáčku ministerstva vnitra. Estébácké praktiky jako vyšíté. Jistě, i mimo média hlavního proudu se tu a tam objeví zjevná pitomost, šířená patrně předsudečnou zaujatostí a nedostatkem profesionality,“ podotýká Semín, jenž se svým otevřeným dopisem obrací na Radu České televize.

„Neobracím se na vás se žádostí o jednání s ředitelem Dvořákem, požadující výměnu moderátora Newsroomu či personální změny na jakýchkoli pozicích v ČT. Je to stejné, jako bych v letech osmdesátých apeloval na ÚV KSČ, aby si prohodili svoje fleky Lenárt s Mohoritou. Věřte, nevěřte, dnes, stejně jako tehdy, není problém jen v lidech, ale v samotném systému. K zjednání nápravy z vaší strany to proto bude vyžadovat rozhodnější a odvážnější činy, než jen podání stížnosti na odvysílání jednoho ‚obsahově nevyváženého‘ pořadu,“ uzavřel.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Nova-facka-Ceske-televizi-Po-starem-Goebbelsovi-schytaly-Kavci-hory-dalsi-vtipna-prirovnani-541868>

PŘEHLEDNĚ: Podívejte se, kdo je kdo ve druhé Babišově vládě

28.6.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

iDNES.cz, Anna Musilová, iDNES.cz, Lada Režňáková

Ve středu jmenoval prezident Miloš Zeman menšinovou vládu premiéra Andreje Babiše složenou ze zástupců ANO a ČSSD. Oproti prvnímu Babišovu kabinetu v ní zasedlo šest nováčků, Lubomír Metnar se pak přestěhoval z vnitra na obranu.

Vláda má prozatím třináct ministrů, protože vedením ministerstva zahraničí je pověřen první místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Kromě čtveřice sociálních demokratů, Jana Hamáčka, Petra Krčála, Miroslava Tomana a Antonína Staňka, se v novém Babišově kabinetu objevily i dvě nové ministryně, spravedlnost vede Taťána Malá a průmysl Marta Nováková.

Naopak staronovými tvářemi ve vládě jsou místopředseda kabinetu a ministr životního prostředí Richard Brabec, ministryně financí Alena Schillerová, ministr dopravy Dan Ťok, ministr zdravotnictví Adam Vojtěch, ministr školství Robert Plaga a ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Exministr vnitra Lubomír Metnar se v nové Babišově kabinetu přesunul na post ministra obrany.

Podívejte se na profily jednotlivých ministrů. Jan Hamáček ministerstvo vnitra a ministerstvo zahraničí

Jan Hamáček se narodil 4. listopadu 1978. Studoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy obor překladatelství/tlumočnictví v kombinaci s ekonomikou, své studium na vysoké škole nicméně nedokončil.

Jan Hamáček se ujal resortu ministerstva zahraničních věcí. (28. července 2018)

Členem ČSSD je od roku 2001, od roku 1998 byl členem Mladých sociálních demokratů, kterým v letech 2002 až 2006 předsedal. V minulosti byl též šéfem české delegace při Parlamentním shromáždění NATO. Členem strany ČSSD od roku 2001. Ve volebním období 2010 až 2013 byl stínovým ministrem obrany ČSSD, v roce 2010 působil také jako ústřední volební manažer ČSSD.

V roce 2006 byl poprvé zvolen do Sněmovny. Ve volbách 2017 svůj poslanecký mandát obhájil a v listopadu 2017 byl zvolen místopředsedou Sněmovny. Od března 2015 byl místopředsedou ČSSD, v únoru 2018 se stal jejím předsedou.

Mimo svoji politickou kariéru má za sebou práci v mladoboleslavské automobilce Škoda Auto či jako překladatel z angličtiny. Mluví plynule anglicky, španělsky, německy a francouzsky, ovládá také základy ruštiny a polštiny. Je ženatý, se svou manželkou Kamilou má syny Lukáše a Matyáše. Zajímá se o historii, baví ho jízda na kole a rád hraje squash.

Od června 2018 zastává také post prvního místopředsedy vlády. Richard Brabec ministerstvo životního prostředí

Brabec se narodil 5. července 1966. Svůj magisterský titul získal na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Aktivně se politicky zapojil již v období po 17. listopadu 1989. Svobodných voleb se poprvé zúčastnil jako člen Občanského fóra, jehož organizaci v Kladně spoluzakládal.

Ministr životního prostředí Richard Brabec

Stal se zde zastupitelem města a v této funkci vydržel i jako člen ODS, do níž přestoupil v roce 1991, se stranou se rozloučil o šest let později, kdy ji poškodila aféra kolem vlastního financování. Krátce byl členem Unie svobody, kandidoval jako neustraník také za koalici US-DEU.

Zastupitelem Středočeského kraje se stal v roce 2000, ve funkci však byl pouze jedno období a neuspěl ani v komunálních volbách roku 2002. V průběhu politické kariéry byl zároveň členem představenstev soukromých podniků Spolana, Agrohemie, Unipetrol Trade nebo Lovochemie. Pracoval také jako generální sekretář Českomoravské komoditní burzy Kladno.

Členem hnutí ANO je od roku 2012, jejím místopředsedou od února 2017. Zastával také post místopředsedy vlády poté, co premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) odvolal vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše.

Ve funkci ministra životního prostředí prosadil „kotlíkové dotace“ na výměny starých kotlů za nové, ekologické, nebo dotační program Dešťovka, který podporuje využívání dešťové vody anebo použité vody ze sprch.

Je ženatý a má dva syny. Označuje se za „srdcem ekologa a rozumem ekonoma“. Alena Schillerová ministerstvo financí

Alena Schillerová se narodila 18. března 1964. Vystudovala právnickou fakultu dnešní Masarykovy univerzity, kde získala i titul PhD.

Ministryně financí Alena Schillerová

Celý profesní život se věnuje daňové problematice. V roce 1991 začínala jako právníčka na Finančním úřadě Brno-venkov, v letech 2006 až 2012 tento finanční úřad vedla. Krátce působila jako zástupkyně ředitele a vedoucí odboru metodiky a výkonu daní jihomoravského krajského finančního úřadu. Byla také ředitelkou odboru právního a daňového procesu Generálního finančního ředitelství.

Na ministerstvu financí se pohybuje od ledna 2016, začínala jako náměstkyně ministra financí pro daně a cla. Během vládní krize v květnu 2017 kvůli korunovým dluhopisům tehdejšího ministra financí Andreje Babiše a

jeho ovlivňování médií se o ní spekulovalo jako o možné nástupkyni v čele resortu financí. Premiér Sobotka její nominaci však odmítl. Ministryně se tak stala až v první vládě Andreje Babiše a je i v té druhé.

Jako ministryně financí představila vládou schválený návrh rámce státního rozpočtu na příští rok se schodkem 50 miliard korun. Podle ní je schodek 50 miliard Kč nepřekročitelný.

Od roku 1994 externě působí na katedře finančního práva a národního hospodářství Právnické fakulty Masarykovy univerzity, je členka Vědecké rady Fakulty podnikatelské VUT v Brně. Je vdaná a má dvě děti. Mezi své koníčky řadí lyžování a četbu. Lubomír Metnar ministerstvo obrany

Současný ministr obrany se narodil 6. října 1967. Při zaměstnání vystudoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity.

Ministr obrany Lubomír Metnar

Metnar pracoval u policie již od roku 1988, kdy nastoupil do pohotovostního pluku Veřejné bezpečnosti. Od roku 1992 pracoval u severomoravské kriminálky, kde vyšetřoval nejzávažnější trestnou činnost. Mimo jiné se podílel na odhalení pachatelů rasově motivovaného žhářského útoku ve Vítkově, při němž byla v dubnu 2009 těžce popálena malá dívka.

Po odchodu od policie v roce 2011 nastoupil jako bezpečnostní manažer do společnosti Vítkovice, v červenci 2013 začal pracovat na ministerstvu vnitra jako náměstek pro vnitřní bezpečnost. Z úřadu odešel v červenci 2014, vrátil se zpátky do Vítkovic, kde byl až do jmenování ministrem vnitra v roce 2017 šéfem bezpečnosti. V minulosti mimo jiné zasedal v dozorčí radě mateřské společnosti Vítkovice a v dozorčí radě firmy Vítkovice Heavy Machinery.

Ministerstvo vnitra pod Metnarovým vedením provedlo řadu personálních změn, Metnar například odvolal generálního ředitele České pošty Martina Elkána, vláda na jeho návrh zprostila funkce ředitele civilní rozvědky (ÚZSI) Jiřího Šaška. Taťána Malá ministerstvo spravedlnosti

Taťána Malá se narodila 1. října 1981. Je absolventka Mendelovy univerzity v Brně, kde studovala ekonomiku, a Panevropské vysoké školy v Bratislavě. Tam se věnovala právu. Podle Lidových novin se s titulem z této instituce nicméně nemá uchazeč šanci stát v Česku koncipientem či advokátem.

Ministryně spravedlnosti Taťána Malá

Od října 2017 je poslankyní ve Sněmovně. Dříve pracovala jako právnička a mediátorka či jako pedagog na Fakultě podnikatelské Vysokého učení technického v Brně. Byla také společník ve firmě All 4 Law. V současnosti je stále na postu zastupitelky a náměstkyně hejtmana Jihomoravského kraje pro oblast majetku a investic. Podle webu Echo24.cz se Malá v roce 2013 dvakrát pokoušela složit zkoušky na insolvenčního správce, avšak neuspěla.

Členkou hnutí ANO 2011 se stala v roce 2013, je předsedkyní ANO v Jihomoravském kraji. Malá se proslavila zejména jako horlivá zastánkyně stranického šéfa Babiše v kauze Čapí hnízdo. „O vině a trestu rozhoduje soud. To rozhodně. Jen se ale pojďme bavit o tom, zda je opravdu nutné, aby ten soud rozhodoval teď. Co brání tomu, aby se řešení té kauzy posunulo o čtyři roky, nebo prostě do doby, než budou nové volby? Co se stane?“ řekla jako místopředsedkyně mandátového a imunitního výboru v rozhovoru pro Info.cz letos v lednu.

Ve Sněmovně je mimo jiné místopředsedkyní mandátového a imunitního výboru a členkou ústavně právního výboru. Je podruhé vdaná, manželem je Ondřej Malý, advokát a insolvenční správce. Má dvě dcery a syna. Ke svým zájmům Malá řadí lyžování, cestování a četbu. Marta Nováková ministerstvo průmyslu a obchodu

Marta Nováková je podnikatelka a prezidentka Svazu obchodu a cestovního ruchu, druhého největšího zaměstnavatelského svazu v Česku. Absolventka Vysoké školy báňské v Ostravě v roce 1979 začala pracovat v ostravském obchodním domě Prior, kde se postupně vypracovala až na náměstkyni.

Ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková

V roce 1991 se podílela na založení společnosti Sluno Corporation, od roku 1998 je majitelkou a předsedkyní představenstva IT firmy U&Sluno a od roku 2013 ředitelkou a spolumajitelkou společnosti Language Planet. V roce 2016 byla vyhlášena Manažerkou roku.

Nováková je rovněž členkou představenstva a viceprezidentkou Hospodářské komory ČR. Televizní diváci ji mohou znát z pořadu České televize Den D, v němž vystupovala v roli investora.

Nováková, která má v chystané koaliční vládě s ČSSD vystřídat ve funkci ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera (za ANO), považuje za své priority omezení byrokracie pro podnikatele, rozhodnutí o dostavbě jaderných bloků či posílení oblasti služeb a obchodu. Na ministerstvu chce vytvořit sekci pro služby a maloobchod. Podnikatelské svazy i odborníci v energetice její nominaci uvítali. Oceňují, že do čela resortu přichází člověk z byznysu. Petr Krčál ministerstvo práce a sociálních věcí

Narodil se 20. srpna 1964 ve Velkém Meziříčí. Absolvoval Střední odborné učiliště strojírenské ve Žďáru nad Sázavou, později si dodělal maturitu na středním odborném učilišti elektrotechnickém a mezi roky 2003 a 2007 získal i diplom ze sociální pedagogiky. Později vystudoval ještě andragogiku a řízení lidských zdrojů.

Ministr práce a sociálních věcí Petr Krčál

Předtím, než začal podnikat v oblasti ekonomického a organizačního poradenství, pracoval jako technik ve strojírnách a slévárnách. Působil jako asistent Karla Černého, poslance za ČSSD a jako tajemník a poradce ministra obrany ČR.

Před listopadem 1989 vstoupil do KSČ, od roku 1996 je členem ČSSD. V minulosti několikrát kandidoval v komunálních volbách, do vyšší politiky vstoupil, když byl v roce 2008 zvolen do Zastupitelstva Kraje Vysočina a také radním kraje pro sociální oblast, protidrogovou prevenci a multikulturní spolupráci.

Na post ministra práce kandidoval už v roce 2014, ale nominace se kvůli osobním důvodům vzdal. Ministryně práce Michaela Marksová ho pak jmenovala svým politickým náměstkem, odkud poté přešel na pozici náměstka ministra pro lidská práva, kde působil až do prosince loňského roku.

Je ženatý a má tři dcery. Dan Ťok ministerstvo dopravy

Rodák z Uherského Hradiště vystudoval fakultu strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně.

Ministr dopravy Dan Ťok

Začínal v První brněnské strojírně, kde v letech 1983 až 1996 prošel řadou funkcí od konstruktéra, projektového manažera, ředitele divize až po generálního ředitele. V letech 1996 až 1999 byl generálním ředitelem společnosti ABB Energetické systémy, poté vedl tři roky českou a slovenskou pobočku koncernu Alstom.

Mezi roky 2003 až 2006 byl předsedou představenstva Jihomoravské plynárenské a poté dva roky vedl KKCG Industry miliardáře Karla Komárka. V únoru 2008 nahradil v čele Skansky jejího dlouholetého šéfa Zdeňka Burdu.

Ťok v minulosti vystupoval proti údajným machinacím kolem zadávání stavebních zakázek, kritizoval i ministerstvo dopravy, se kterým Skanska vedla několik sporů. V červenci 2014 byl Ťok zvolen prezidentem Americké obchodní komory v ČR, předtím v komoře vedl mj. platformu pro transparentní veřejné zakázky.

Ťokova nominace do čela ministerstva dopravy se stala předmětem kritiky kvůli možnému střetu zájmu, jeho kandidaturu proto zvažoval i premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD). Nakonec podle předsedy vlády rozhodla Ťokova dobrá pověst člověka aktivně vystupujícího proti netransparentním veřejným zakázkám.

V květnu 2018 řekl, že zvažuje konec svého vládního působení z důvodu stupňujících se požadavků komunistů a malé podpory hnutí ANO v prosazování tendru na výběr mýta. Babiš ho však na začátku června podpořil a do nové vlády opět navrhl. Miroslav Toman ministerstvo zemědělství

Miroslav Toman je podnikatel v oblasti zemědělství a od roku 2007 také prezident Potravinářské komory. Od března 2014 do roku 2017 byl i prezidentem Agrární komory.

Ministr zemědělství Miroslav Toman

Do politiky vstoupil v roce 2002. Tehdy se stal náměstkem ministra zemědělství, jako ministr resortu poprvé působil v roce 2013 ve vládě Jiřího Rusnoka. Jako vhodného kandidáta na post ministerstva zemědělství ho ČSSD schválilo v květnu.

Narodil se v roce 1960 v Žatci. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Praze, kde později působil jako odborný asistent. Jako ministr zemědělství působil už jeho otec, a to ve Štrougalově vládě v 80. letech.

Je ženatý a má tři děti. Adam Vojtěch ministerstvo zdravotnictví

Narodil se v roce 1986 v Českých Budějovicích. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a mediální studia na tamní **Fakultě sociálních věd**.

Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch

V letech 2013 až 2014 působil jako právník ve společnosti MAFRA, v červnu 2014 se stal tajemníkem na ministerstvu financí. Pracoval také jako poradce předsedy hnutí ANO Andreje Babiše pro zdravotnictví. V letech 2012 až 2018 byl členem ODS, od roku 2014 měl členství pozastavené, v pondělí pak strana Vojtěchovi členství zrušila. Ministr zdravotnictví tvrdí, že od konce studií neplatil členské příspěvky, tudíž už členem strany ani nebyl.

„ODS má evidentně nepořádek v evidenci členů. Od konce studií neplatím příspěvky a bylo mi řečeno, že členství již dávno zaniklo,“ reagoval v pondělí Vojtěch (podrobnosti v článku ODS zrušila ministru Vojtěchovi členství kvůli spolupráci vlády s KSČM)

Koncertoval v dětských pěveckých sborech a vystupoval v dětských muzikálech. V roce 2005 se zúčastnil pěvecké soutěže Česko hledá SuperStar, kde se dostal do semifinále. O rok později vydal hudební album Portugal.

Robert Plaga ministerstvo školství

Brněnský rodák Robert Plaga vystudoval veřejnou správu, finance, daně a účetnictví na Mendelově univerzitě, kde později získal i doktorát a stal se vedoucím Ústavu regionálního rozvoje a veřejné správy. Pracoval také jako ředitel Centra pro transfer technologií Mendelovy univerzity.

Ministr školství Robert Plaga

V prosinci roku 2011 nastoupil na ministerstvo školství, kde se stal vrchním ředitelem sekce řízení operačních programů EU. Funkci na ministerstvu, které tehdy vedl Josef Dobeš, však brzy kvůli rozdílným představám o odborném vedení agendy opustil.

Do úřadu se vrátil v únoru 2015 jako politický náměstek za hnutí ANO, jehož členem je již od roku 2011. Má na starosti sekci vysokých škol, vědy a výzkumu. Post ministra školství, mládeže a tělovýchovy poprvé obsadil už v roce 2017, kdy ho do funkce jmenoval Miloš Zeman. Klára Dostálová ministerstvo pro místní rozvoj

Absolventka Vysoké školy ekonomické v Praze Klára Dostálová se narodila 13. března 1971. Po studiích pracovala jako účetní, později jako úvěrová specialista v České spořitelně. Na Krajském úřadě Královéhradeckého kraje dva roky vedla Sekretariát Regionální rady NUTS II Severovýchod.

Ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová

Souběžně s řízením Centra evropského plánování (CEP) poskytovala královéhradeckému krajskému úřadu konzultace o investicích. Námitku, že bere dva platy za jednu práci odmítla s tím, že v každé funkci vykonává jinou práci, nahrazuje i ředitelku investičního odboru, a kraji peníze naopak šetří.

Později Dostálová čelila kritice i za to, že souběžně s postem náměstkyně zastávala i funkci krajské zastupitelky, což je podle některých výkladů v rozporu se zákonem. V dubnu 2017 na post zastupitelky rezignovala.

V roce 2014 byla náměstkyní ministryně pro místní rozvoj Věry Jourové. Na ministerstvu zůstala i po příchodu Karly Šlechtové.

Je dvojnásobnou držitelkou titulu Lady pro (2005, 2012) určeného ženám, které dokážou profesionálně spojit pracovní a osobní život. Je vdaná a má dvě děti. Antonín Staněk ministerstvo kultury

Antonín Staněk je vytudovaný pedagog se zaměřením na český jazyk a občanskou nauku. Titul získal na Univerzitě Palackého v Olomouci. Na pedagogické fakultě UPOL nyní působí jako vedoucí Katedry společenských věd a jako proděkan pro studijní záležitosti.

Ministr kultury Antonín Staněk

Dříve kandidoval v komunálních volbách, dvakrát se pokoušel za ČSSD dostat do Zastupitelstva Olomouckého kraje, ale neuspěl. V únoru letošního roku kandidoval na mimořádném sjezdu ČSSD na předsedu strany, avšak také neúspěšně.

Poslancem se stal v roce 2017. V květnu 2018 ho předsednictvo ČSSD schválila jako kandidáta na post místra kultury.

Staněk je ženatý a má syna. Žije v Olomouci a angažuje se jako viceprezident Českého svazu házené a předseda Sředomoravského svazu házené.

URL| https://zpravy.idnes.cz/prehledne-babisova-druha-nova-vlada-souhrn-mala-metnar-brabec-tok-schillerova-187-/domaci.aspx?c=A180628_090605_domaci_lre

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

idnes.cz

Rozhovor s Milošem Zemanem, prezidentem České republiky

28.6.2018 TV Barrandov str. 01 20:10 Týden s prezidentem

Jaromír SOUKUP, moderátor

Dobrý večer, vážení diváci televize Barrandov. Vítejte u pravidelné Týdne s prezidentem. Dobrý den i vám pane prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Dobrý den.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já jsem rád, že natáčíme takřka v legendárním místě, tam kde jste trávil svůj odpočinek před návratem do politiky na vaší chalupě, jak říkáte ve Veselí. Děkuji vám za to, že jste nás tady přijal. Je to pro nás čest.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já jsem rád a rád jsem se sem také vrátil na nějakou dobu, ale milý pane Soukupe, dřív než se budeme věnovat čemukoliv jinému, je naší milou povinností provést výměnu slivovic. To znamená, zde je moje slivovice.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Děkuju vám pane prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Kterou jsem prohrál proto, protože vláda dostane, dá-li bůh důvěru 11. července. A zde si беру vaší slivovici.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To je vaše slivovici.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Kterou jste prohrál proto, protože jsem včera jmenoval vládu, takže vládu už máme, ale uznávám sebekriticky, že bez té důvěry.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Je to přesně tak, jak říkáte, v dalších otázkách se budeme možná zase trochu škorpit nebo spolu nebudeme nesouhlasit, ale v tomto s vámi zcela souhlasím, tak zněla naše sázka. Pokud bude vláda do konce června, vyhráváte vy. Já jsem říkal, že nebude, v takovém případě, pokud by nebyla, bych vyhrával já. Ale zůstalo to tak trochu na půl cesty. Tak si myslím, že výsledek té sázky je spravedlivý. Doufám, že vám bude chutnat prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Je to poctivá hra a hra má být vždycky poctivá.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A o vás je známo, že sliby vždy plníte a pravidla dodržujete. Já se o to snažím a snad to o mně ostatní říkají také.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Určitě ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, já začnu náš rozhovor takovým trochu lehčím tématem. My jsme se tak trochu škorpili o tom, že lidé se mají dobře. Já jsem dokázal ekonomická čísla, že sociální situace rodin a tak dále není tak růžová, jak by se na první pohled mohlo zdát z řečí politiků. O tom, že ekonomice se daří, roste a tak dále. Našel jsem výzkum Masarykovy univerzity, **fakulty sociálních věd** ten nový. A ten říká, že subjektivně se Češi se cítí nejšťastnější od roku 1991 takže.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Velmi správně, tak to má být.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Něco, něco na tom, že se lidé mají dobře bude, protože subjektivně uvádí, že jsou nejšťastnější od doby revoluce.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No a samozřejmě, že všechno je relativní, jak už jsme si řekli minule. A důležitý je ten trend. Nezapomeňte, že se zrychluje tempo růstu reálné mzdy. A i když mzda není všechno, je to jeden z důležitých ukazatelů, jak říkal můj předchůdce, o peníze jde až v první řadě.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Máte pravdu, ten trend dokonce i v tom, z toho výzkumu Masarykovy univerzity vyplývá, že ten trend spokojenosti je stále stoupající, tak uvidíme, jestli nám to vydrží i v příštích letech.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Mimochodem, když jste tenhle výzkum četl a poctivě ho v našem pořadu uvádíte, nezastyděl jste se trochu za svůj pesimismus?

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, to je zajímavá otázka. Trochu zastyděl, ale ten pesimismus byl opřený o čísla, která nebyly, nebyly moc optimistická. Takže se dá říci, že možná mi chyběl subjektivní hodnocení objektivních čísel, tak bych to.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já si myslím, že kdybyste vyšel z počtů vražd v Dolní Lhotě a konstatoval, že tento počet je rostoucí, tak byste to mohl zobecnit na celou republiku, a pak tvrdit, že u nás roste kriminalita.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ale teď trochu přeháníte, ale budiž.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já vím, že ano, ale je před námi slivovice, a až skončí pořad, tak my si tu skleničku dáme. A už s touto vizí a s touto nadějí slivovica z dubového sudu dokonce. Tak si myslím, že to můžeme dneska brát v lehčím tónu už také proto, že je to před prázdninami náš poslední pořad, abychom neunavovali vaše diváky.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Přesně tak to je. Myslím, že si skleničku slivovice nebo vína zasloužíme mimo jiné proto, že už nemusíme být tak ve střehu, protože před námi i před většinou lidí nebo většinou, velkou částí lidí jsou prostě prázdniny a dovolená, tak to k tomu asi trochu patří, ale než budeme mluvit o těch lehčích tématech, přeci jenom musím mluvit o tom těžším, což je vláda. Vy jste včera jmenoval novou vládu.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Těžší? Teď už je to lehčí pane Soukupe. Ještě nedávno to bylo velmi těžké téma. Teď poněkud zlehklo. Vidíte, to jsem ještě žádnou slivovici nepil a už se mně špatně mluví. Zlehklo ano, teď je to správně. No a teď už záleží jenom na 11. červenci, jak dopadne hlasování sněmovny.

Jaromír SOUKUP, moderátor

O té vládě, která byla jmenována ještě budeme hovořit, ale přesto, odchází tedy v uvozovkách první Babišova vláda, která vládla 7 měsíců. Pokud byste měl ztratit pár slov na krátké hodnocení těch 7 měsíců z vašeho pohledu, jak ta vláda fungovala?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Jestli jste slyšel můj projev velmi stručný projev při jmenování této vlády, tak jsem té odstupující vládě poděkoval a zdůraznil jsem, že to byl soudržný tým. Tomu se tedy říká team spirit, duch týmu. Že se tam nehádali, tak upřímně řečeno pod Babišovou taktovkou je dost obtížné se hádat, ale dobře, důležité je, že byli

soudrzní, že tam nepřevažovalo něco, čemu říkám resortismus. Tomu znamená, že každej resort, každý ministr si jede po své koleji a vůbec ho nezajímá, co se děje v okolí. Pane Soukupe, já jsem to zažil minimálně jednou a hrozně bych si přál, aby se to neopakovalo. Víte, že já prosazuji hospici, protože i umírat se má důstojně. A námitky, které slyším třeba proti zákonné úpravě hospiců, jsou ty, že se to týká částečně sociální péče a částečně zdravotnictví, že tedy žádný resort z těch dvou vlastně neví, kdo ten zákon má zpracovat.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To je jeden z dobrých příkladů. Stejně můžeme mluvit o bydlení. Částečně ministerstvo práce, částečně místního rozvoje ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak já jim říkám, tak to zpracujte oba, co vám v tom brání. Ale bohužel buď jsou líní nebo si drží své kompetence. Takže doufám, že v té nové Babišově vládě už tenhle resortismus zmizí.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Máte pravdu, že někdy to vypadá jako, kdyby ministři zapomínali, že jsou členy vlády, které je jedno těleso a odpovědná za všechny resorty. To máte pravdu a v tom asi ten styl Andreje Babiše možná do určité míry přínosný byl. No, každopádně důvěru neměl, teď, teď je dobrá jiná. Pane prezidente, ještě než půjdeme k té vládě. Je tady taková aktualitka. Včera nebo převčirem myslím úterý. Byl odsouzen znovu další stupní, v dalším stupni soudního řízení David Rath, což by asi nebylo tak zajímavé. Zajímavé zejména spíše ta délka toho řízení, protože stále není u konce.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

6 let ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano a stále to není u konce. Nicméně on zmínil.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Počkejte, on ten rozsudek není pravomocný?

Jaromír SOUKUP, moderátor

Není, ještě se odvolal.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pane bože, já už myslel, že pravomocný je. Měl jsem teď před dvěma, třemi dny schůzku s vedením naší justice. Šámal, Rychetský, Baxa. A jedna věc, o které jsme mluvili, byl právě Rath a druhá věc bylo osvobození všech, kdo se podíleli na privatizaci OKD. Tak jsem se mírně podívoval, mírně podívoval. A říkal jsem, že důvěra v justici není intenzivní, když občan vidí, že kauza Rath se vleče 6 let. A vy jste mně teď řekl, že to bude pokračovat dál.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pokračovat dál, protože tamto zase vrátil ten vrchní soud k tomu prvostupňovému a teď se zase odvolává zpátky k vrchnímu soudu. No, uvidíme každopádně on tam řekl, tohle téma té délky soudního řízení a tak dále, to už jsme probírali. On tam řekl, že prý je to na vaší objednávku. Protože údajně, údajně je to vaše msta za to, že byl kdysi v nějakém sporu tehdy s Jiřím Paroubkem proti vám. Upřímně řečeno já jsem nepátral v jakém sporu byl s Jiřím Paroubkem.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

V žádném nebyl, v žádném sporu nebyl. To je za prvé. A za druhé ano, lze se mstít za něco, co bylo důležité. Rath nikdy nebyl důležitý.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tak asi tím výrokem se snažil získat chvíli své mediální slávy.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale někdo mně říkal, že při svém projevu vytáhnul červené trenky, je to tak?

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak tady vidíte, že lidé, kteří nosí červené trenky a nebo mávají červenými trenkami, zatímco já je páším, tak jsou no trochu Ráthovští. Tím snad nikoho neurazím.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, já myslím, že zrovna David Rath se snažil těmi červenými trenýrkami přivolat na sebe pozornost a říci, že jeho proces je zpolitizovaný a nespravedlivý. Dokonce se tam přirovnával k Miladě Horákové. No, přišené.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pane bože, ještě tohle, ještě tohle. Jinak snad nemusím vyvracet, že to není na mojí objednávku. Za prvé jsem žádnou takovou objednávku nedal. Za druhé, i kdybych jí dal, tak jí každý poctivý soud právem odmítne.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já o tom už dál mluvit nechci.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No samozřejmě.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To je prostě bez debaty. Pane prezidente, v Evropě se také trochu přirovnává situace jaksi vnitropolitická situace jednotlivých členských států kvůli uprchlíkům. Můžeme ty tendence vidět velmi silně v Itálii po volbách. A ten tvrdý postoj, postoj Mattea Salviniho k různým otázkám migrace. Vidíme i to v Belgii, v Německu jaksi vře vnitropolitická situace právě s ohledem na postoj Angely Merkelové k uprchlíkům. Můžeme to trochu zrekapitulovat a říci, jaké vidíte vy východiska a řešení? A jak odhaduje ten vývoj v Evropě?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Určitě ano. Já bych jenom připomněl, že byly doby tak před dvěma, třemi lety, spíš před dvěma. Kdy někteří naivní komentátoři ba i politici říkali, že uprchlická krize skončila, protože dočasně opravdu jenom dočasně klesl počet uprchlíků. A to proto, že se podařilo uzavřít balkánskou cestu za cenu 3 miliard eur, které Evropská unie platí Turecku. To je docela vysoká cena, ale budiž no. No, tak teď už to nikdo neříká, protože v Africe, ne na středním východě, v Africe se houfují miliony a miliony ekonomických migrantů, kde nelze mluvit o uprchlících v pravém slova smyslu a chystají se do Evropy. Tak a teď k vaší otázce. No, já ten svůj názor opakuji po několikáté, ale proč bych ho neřekl znovu. Pomáhejme uprchlíkům v zemích jejich původu. A ta pomoc může spočívat v elektrizaci, ve vodě, ve výstavbě škol, nemocnic, v řadě dalších věcí, ale ne v Evropě. Proboha, ti lidé nejsou asi milovatelní. Oni neoživí náš trh práce. Oni zatíží jenom sociální systém a kromě toho svými kulturními

zvyky výrazně zvýší kriminalitu. Takže ptáte-li se na mojí radu, tak bych jí doplnil ještě jednou věcí, kterou jsem nedávno říkal na valném shromáždění OSN. Uvědomte si, že ta uprchlická krize nepoškozuje jenom Evropu z důvodu, které jsem teď uváděl, ale ona poškozuje i ty země. To je brejn drejn, já tomu teda říkám masl drejn, to znamená spíše únik svalů než mozku. Ale pro rozvoj té země i ty svaly jsou důležité. A když zejména mladí a zdraví muži odcházejí z těchto zemí, no tak je odsuzují k budoucí zaostalosti.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tam se dokonce uvádí, že až třetina obyvatel je připravena odejít za lepším životem do zahraničí.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Přesně tak.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Což můžou být opravdu miliony lidí. Víte, ale pane prezidente, já dávám v téhle souvislosti takový příklad. To je jako mluvit o prevenci, ta je sice nepochybně dobrá a předcházet zdravotním problémům zdravou výživou a tak dále. Je samozřejmě dobré. Problém je, že když už jsem nemocný, tak mluvit o prevenci už mi moc nepomůže. A ta rovina uprchlíků je přesně v těchto intencích. Jedna věc řešit problém do budoucna. To jste říkal investice, pracovní příležitosti v zemích, odkud ty lidé odcházejí. A druhá věc je samozřejmě léčit tu nemoc. Já tedy neříkám, že uprchlíci jsou nemoc. Ale mám teď akutní problém.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, já vám rozumím, to jsem taky odpovídal a můj lék se dá vyjádřit jediným slovem. Deportace. A to jsem také říkal mnohokrát. Prostě tito lidé by měli být vráceni do zemí svého původu tečka.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Podle mého názoru je důležité znovu a znovu mluvit, protože Evropská komise nebo Evropská unie přichází s různými návrhy na řešení třeba speciální tábory pro běžence na území Albánie, aby to albánský premiér obratem dementoval a řekl, že nic takového ve své zemi nepřipustí. Tak ten přístup mi přijde takový trochu.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já jsem kdysi navrhoval, aby na neobydlených řeckých ostrovech, kterých jsou desítky, těch neobydlených myslím, byly také umístěny uprchlické tábory, ale plně uznávám, že je daleko rozumnější je umístit na území zemí původu. Samozřejmě nejhorší je to v Libyi. V Libyi pane Soukupe nemáme jednu vládu, tam máme 3 vlády a čím více vlád, tím větší chaos. Jinými slovy, Libye, protože přes ní prochází nejvíce uprchlíků, by byla ideální pro umístění uprchlických táborů plus ta rozvojová pomoc i Česká republika pomáhá v tomto směru finančně. No, ale co dělat se zemí, která má 3 vlády?

Jaromír SOUKUP, moderátor

No tak, to asi je obtížné, to asi je obtížné prostě. Libye je nestabilní, to je, to je zřejmé. Pane prezidente, s tou uprchlickou vlnou a zvýšenou kriminalitou, riziky, teroristickými útoky. Ono to spolu tak trochu vzdáleně souvisí. Jaksi souvisí možná také vzdáleně jeden vnitropolitický krok. Vláda navrhla jaksi novelu zákona o pravomocích, o tajných službách. Ta novela zákona by měla jaksi zvýšit pravomoce tajné služby. Například prolomení bankovního tajemství, různé nové techniky rozpoznávání obličejů a tak dále. Samozřejmě, že jde o citlivou oblast. Zasahování do soukromí, posouvání jaksi znalosti státu a moci státu postupovat dál vůči občanům. Je to ospravedlnitelné? Seznámil jste se s tou novelou?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ještě ne, ale určitě to udělám. Jinak, když mluvíte o prolomení bankovního tajemství, já proti tomu vůbec nic nemám pane Soukupe. Vzpomeňte si na takzvané sleeping account nebo-li spící účty nacistických válečných

zločinců ve Švýcarsku. Kdyby se nepodařilo po mnoha a mnoha letech prolomit švýcarské bankovní tajemství, tak by tyto účty zůstaly spící.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já vím, ale bankovní tajemství je samozřejmě je taková jedna ze standardních ekonomických svobod, že do, do jaksi na, na účty v bankách nikdo vidět nemá a stát.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A to je právě ta chyba, protože pokud jsem si něco poctivě vydělal, tak se tím naopak po americkém vzoru musím nebo mohu chlubit.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, na druhou stranu, proč by když nechci, proč by do toho měli koukat. Samozřejmě, že to bankovní tajemství už bylo prolomeno v případě podezřelých transakcí a tak dále. Banky musí hlásit podezřelé transakce. To je zřejmé. To se celou dobu dejme tomu posledních 15 let postupně přitvrzuje. Je to samozřejmě na tlak Spojených států Evropské unie. Česká republika nezůstává pozadu. Tady by šlo o novou pravomoc tajné služby, jaksi vidět na účty občanů, pokud jsou z něčeho podezřelý, respektive tajná služba má pocit, že má, má jaksi vyšetřovat nebo zjišťovat informaci i bez souhlasu těch bank. To znamená prostřednictvím České národní banky, ale už jste na to odpověděl.

/ Reklama /

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, pojďme tedy k těm ministrům. To je téma, které hýbalo médií a politici to komentovali poslední 2 týdny velmi intenzivně. Jména všechny známe. Znal jste je i dříve, překvapilo vás některé na tom seznamu?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já nemluvím ani sociální demokracii s výjimkou jediného známého případu. Ani hnutí ANO do toho jaké ministry navrhne. Takže samozřejmě jsem znal předem ty ministry, kteří pokračovali z minulé vlády. Jména těch nových ministrů mně byla prakticky neznámá. A pokládám to za velmi správné, protože jenom velmi hloupý novinář píše o tom, že tuto vládu sestavuje vláda. Ve skutečnosti ji samozřejmě sestavuje premiér ve spolupráci s dalšími.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, v téhle souvislosti se musím zeptat. Miroslav Poche, to je ten kandidát, který prostě jmenován nebyl. Dává médiím rozhovory a vyjadřuje se ke svému jmenování, nejmenování a zdá se, že touhou stát se ministrem se nevzdal. Stále o tom hovoří, že je tedy stále kandidátem a tak dále. A říká, co na to ministerstvo bude dělat. Nicméně jeho vyjádření různá vyvolaly dojem, že byly 2 seznamy. Jeden s Pochem a druhý bez Pocheho. No, já se v tom nechci moc jaksi patlat, ale jak to bylo? Byly 2 seznamy, nebo jeden? Od premiéra.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Takhle byl předběžný seznam, kde nebyl uveden žádný ministr zahraničí a druhý v podstatě dopis pana premiéra Babiše, kde mně navrhoval 2 ministry zahraničí. Nejprve Miroslava Pocheho a v případě, když ho nepřijmu, tak navrhoval pana Jana Hamáčka. Tomuto druhému návrhu jak víte jsem vyhověl. K panu Pochemu bych dnes dodal už jenom to, že bych chtěl poděkovat panu Jakubu Michálkovi, místopředsedovi Pirátů, že mně dodal velmi obšírný materiál o činnosti pana Pocheho na pražském magistrátu. Je docela zajímavé zjistit, jakým způsobem si člověk může vydělat 10 milionů za rok. A v každém případě my tento materiál umístíme na náš Facebook, aby se s ním všichni mohli seznámit.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A to mě zajímá, 10 milionů za rok a to bylo z dozorčích rad nebo?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Přečtete si to dozorčí rady, správní rady, ale nechci předbíhat, přečtete si to. Jan Hamáček mě včera říkal, že už to někde na Facebooku kuluje. Ale pro jistotu uveřejníme i my.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tak já tedy, já tedy jsem to neviděl a přiznávám se, že vždycky, když vidím něco na Facebooku, tak se to snažím ověřit, ale pokud mi to říká prezident republiky.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Jednak a já věřím /souzvuk zvuků/ věřím, protože pan Michálek má bohatou zkušenost s pražským magistrátem, že jeho informace jsou pravdivé.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Dobře. Pane prezidente, jména ministrů známe. Známe také ty, kteří z vlády odcházejí. S kterou změnou jste nejvíce spokojen, abychom jaksi nevyjmenovávali jednotlivé resorty po druhé? A z té vaší odpovědi by logicky vyšlo i to, s kterým z ministrů odcházejících jste spokojen nebyl.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No a tak dobře. Je to strašně složitě, těžká otázka. Ale skoro bych řekl, že jsem nejvíc spokojen s výměnou v křesle ministra spravedlnosti. Vy mně právem řekněte, že na Taťánu jsou různé mediální útoky. No, na koho nejsou? Na vás taky mimochodem. Na mě taky jo, na všechny. Ale, i když si myslím, že jí je potřeba dát určitou šanci, tak pan Pelikán se podle mého názoru nechoval vůči prezidentovi kolegiálně. Víte, že narážím na kauzu Nikulin. No a mně to bylo líto a jak říká Jára Cimrman, mně to přišlo líto, já si něco udělám. Já si udělám kyj a tím vás máznu po hlavě. Tak moje kompetence nesahají tak daleko, abych majznul pana Pelikána po hlavě. Nicméně jsem uvítal, když se z vlastní vůle rozhodl odejít z politiky.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, tak zastavme se u paní Malé. Víte, já jsem jí viděl pouze jednou v debatě v Aréně Jaromíra Soukupa byla přítomna a byla to zdatná diskutérka, odvážná pro ostré slovo nešla daleko. Z tohoto pohledu jsem jaksi jí kvitoval s tím, že je poměrně výraznou, výraznou ženou, která jaksi se myslím, že tam bylo 4 muži politici, kteří ANU nebylo, nebyli nakloněni. A ona tedy samotná. A ta bránila se poměrně srdnatě. Byl to sympatický výkon. Ale je pravda, že těch jaksi pochybností u ní několik je. To vzdělání, kdy právnickou fakultu vystudovala na Slovensku. Pak Evropskou univerzitu, která měla problémy s akreditacemi. Myslím, že Česká advokátní komora ani jí neuznává na českém území.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale připouští výjimky. To jsem si někde přečetl.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

V novinách.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ale je tam určitá pochybnost, je tam prostě diskuze. Pro paní Malou to samozřejmě zpochybňování její odbornosti asi příjemné není, ale to chápu, dá se to nějak vysvětlit. Problém je jiný, který tam vidím třeba u toho

vzdělání. Protože ta komunita právnická, vedení advokacie, soudci, státní zástupci a tak dále je hodně sebevědomá. Bývají obvykle velmi neústupní špičky právnického světa. A samozřejmě při pochybnostech o vzdělání a erudici ministryně spravedlnosti už se tedy dovedu představit, jak tady třeba zmiňovaný předseda ústavního soudu Rychetský a vy jste paní kdo prosím? Já si to určitě dovedu představit. Nediskvalifikují nebude to tam mít prostě přes nepřiměřeně těžké v tom resortu?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Teď jste mě připomněl Václava Klause, kterého jsem už jednou citoval. A který vždycky, když chtěl někoho trochu ponížit, tak mu říkal a vy jste kdo? A teď mně dovoluňte jednu minutovou odbočku. Jednou jsme měli, to jsem byl premiér a Klaus prezident společné zasedání nebo předseda sněmovny. To teď nevím, to je jedno. Společné zasedání bezpečnostní rady a přišel tam nějaký člověk. A Klaus mu říká a vy jste kdo? A ten člověk říká, já jsem kandidát na prezident. No, byl to blázen, kterého vzápětí odvezli do Bohnic, ale tenhle blázen na tu bezpečnostní radu pane Soukupe proklouzl za zády tehdejšího policejního prezidenta jako jeho fiktivní doprovod. Takže ona ta věta, vy jste kdo má docela oprávnění. Ale vy znáte paní Malou z té televizní diskuze daleko hlouběji než já. Já si ponechám svoje hodnocení a řeknu vám ho asi tak za půl roku.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já jsem chtěl jaksi být trochu smířlivý. Zeptat se na to samozřejmě musím, protože veřejnost to zajímavá. Ty informace zpochybňující její erudici jaksi veřejností běží. Premiér jí navrhl, má k tomu asi své důvody, tak jsem to chtěl zmínit a také zmínit svojí osobní zkušenost, která prostě nebyla negativní no. Ale ono upřímně řečeno obecně platí to, že ministr možná nemusí být úplně nejlepší odborník v tom konkrétním oboru, ale měl by být především dobrý manažer a umět řídit tým.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

To je věčná, věčná dispute odborník a manažer. Můj názor je, že má být obojí.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Obojí no, víte, většina ministrů je vždycky napadána z nedostatku odbornosti. A pokud tam dáte nejlepšího univerzitního profesora a nechci se dotknout univerzitních profesorů.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já vám rozumím.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A ten nedokáže vycházet s lidmi a komunikuje s lidmi podřízenými e-mailem nebo něčím podobným. Tak to zase nefunguje z jiného důvodu.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pane Soukupe, Tomáš Baťa uměl dělat dobré boty a dokonce sám stál u té linky nebo běžícího pásu. A byl to skvělý manažer a navíc starosta Zlína, čili politik. Jo takže už sjednocoval 3 funkce. Odborníka, manažera a politika. Když to dokázal Baťa, ať se o to snaží i další.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tak, když jsme u té kumulaci funkcí. Zmínil jste Tomáše Baťu. Máme Jana Hamáčka. Toho jste jmenoval ministrem vnitra a současně pověřil řízením ministerstva zahraničních věcí. Do toho je předseda ČSSD a samozřejmě z titulu jaksi hlavy koaličního partnera, místopředsedou vlády. Myslíte si, že to bude stíhat?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já měl taky kumulaci funkcí. Byl jsem předseda sociální demokracie a předseda vlády. Občas jsem padal na hubu, to je pravda, ale snad jsem to zvládnul. Byl jsem teď u svého přítele Oldřicha Bubeníčka, který je hejtmanem Ústeckého kraje, ale současně také starostou Bíliny jo. Jak vidíte, také to zvládá. Stejně tak na Vysočině se to velmi dobře daří Jindřichu Běhounkovi. Takže uvedl jsem vám 3 případy se skromností sobě vlastní jsem začal sebou. No a pak je tam ten Bubeníček, a pak je tam ten Běhounek. Dá se to zvládnout, ale je to dřina.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, tam jde spíše o to, samozřejmě o to ministerstvo zahraničních věcí, protože s tím je prostě spojená celá řada zahraničních cest, účastí na různých summitech, konferencích a tak dále. Já mám prostě obavu, že pan Hamáček to nebude stíhat fyzicky. Bude za sebe posílat náměstka, ať už to bude pan Poche nebo kdokoliv jiný. A samozřejmě v zahraničí ho nebudou brát. Co by se bavili s nějakým náměstkem a vysvětlování, proč tam je náměstek a nejel ministr, protože k tomu má ještě jinou ministerskou funkci, myslím, že nikoho zajímat nebude. Takže mám prostě trochu obavy.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A nechtěl byste ho taky trochu obrátit? Dobře, zahraničí vyžaduje četné služební cesty, ale ministerstvo vnitra to nárok na zahraniční služební cesty tak výrazné nemá.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To nemá, takže si myslíte, že se to skloubit dá? No, uvidíme. Každopádně pan Hamáček si samozřejmě zaslouží šanci, aby ukázal, že to zvládne. On sám uvádí, že je to jaksi dočasné řešení, takže uvidíme.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ano, měli jsme tady dočasnost, která trvala 20 let. Ale já si myslím, že je schopen to zvládnout.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, důležitým resortem, dalším důležitým resortem je ministerstvo průmyslu. Tam je jmenována Marta Nováková. A jaksi ona není zase odbornice a teď jsme u té manažerské a odborné části výkonu funkce ministra znova na energetiku. Hovořil jste s ní o energetice?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Samozřejmě, že ano a říkal jsem přesně totéž, co teď říkáte vy. Blahopřál jsem jí k titulu Manažer roku 2016. A je to kromě toho předsedkyně Svazu ne průmyslu a dopravy, to je Jaroslav Hamák, ale Svazu průmyslu a obchodu. To je jiná organizace, SOC myslím, že má tuto zkratku. No, říkal jsem paní ministryně nejtěžším problémem českého průmyslu je energetika. Budete muset spolupracovat s odborníky na energetiku. Nemusíte vládě předkládat energetickou koncepci, protože ta už je projednaná a schválená. Ale budete jí muset umět prosazovat. No, a tak jsme o tom mluvili a myslím, že jsme se shodli, že tady to chce týmovou spolupráci.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To bude muset také samozřejmě umět čelit tlakům podnikatelských skupin. No, prostě to je energetická politika státu, výroba elektřiny, distribuce a tak dále je, je obor velmi bohatý, mocný a samozřejmě s sebou nese spoustu tlaků.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Který ministr pane Soukupe, který ministr nečelí tlaku podnikatelských skupin?

Jaromír SOUKUP, moderátor

Všichni všichni.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

V jakémkoliv resortu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Všichni samozřejmě. No, když jsme u toho, o ministerstvu zemědělství mluvit nebudeme. Pana Tomana už jsme probírali. Toho jsme hodnotili, tam váš názor znám.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Kromě toho prezident Potravinářské komory, dříve i prezident Agrární komory, jak říkával Jiří Paroubek, kdo to má?

Jaromír SOUKUP, moderátor

A já jsem upozorňoval, aby tam tedy nebyl reprezentantem zájmů jedné úzké skupiny zemědělců nebo potravinářů, ale i on si zaslouží šanci. Samozřejmě, že nadále se budu šourat v jeho činnosti a tak dále, ale myslím, že si zaslouží šanci. To je naprosto, naprosto jednoznačné. Dalším případem, který mě osobně zajímá je kultura. Mimo jiné média jaksí do gesce ministerstva kultury spadají. Tam se stal novým ministrem kultury Antonín Staněk. No, kromě a zase jsme u toho, že je manažerem dobrým, to nepochybuji, protože je primátorem velkého města Olomouc. Ale o kultuře jsem tam nic neslyšel. O čem jste s ním hovořil jaký je, jaký je jeho?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak za prvé, jste-li primátorem tak velkého města jako je Olomouc, tak se musíte zákonitě starat o kulturu mimo jiné a musíte tedy s ní mít zkušenosti. Takže myslím si, že tady je ta kvalifikace naprosto v pořádku. A o čem jsem s ním mluvil. O svém oblíbeném tématu, kvůli kterému mě většina umělců srdečně nenávidí. O tom, že ministerstvo kultury milý pane Soukupe by mělo daleko více podporovat takzvanou mrtvou nebo chcete-li neživou kulturu. To jest ochran kulturních památek, které nám někdy padají na hlavu. A redukovat svojí podporu takzvané živé kultuře, kde v avangardních divadlech často počet herců je vyšší než počet diváků a uváděl jsem ho jako poslední příklad Divadlo Na Provázku a ty červené trenýrky, které vycházely z půvabného otvory v ženském těle.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Na druhou stranu jsou tam některé věci, na které můžeme být rádi. Váš mluvčí Jiří Ovčáček je jaksí hlavní postavou divadelní hry. A teď jsem se dozvěděl, že i já. No, tak to je.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No a když na tu hru budou chodit lidi a zaplatí tučné vstupné a to divadlo nebude vyžadovat žádné dotace od města, od kraje nebo od ministerstva kultury, proč ne. Já se těším, až se stanu také jednou nějakou postavou nějaké divadelní hry a nebude mně to vůbec vadit. Ale znovu opakuji, ta hra by neměla být dotována.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Dotována ne, tam to vaše stanovisko je zřetelné.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

To není Shakespear. Ostatně Shakespeara taky nemusíte dotovat, na to chodí diváci sami.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Sami a rádi. Tam je to stanovisko jasné. Víte, já jsem si co se týká té kultury četl takovou poměrně tlustou brožuru nebo prezentaci, kterou uveřejnil Andrej Babiš o činnosti té minulé vlády a každému resortu se tam věnoval a vysvětloval, co všechno dobrého udělali. No a u té kultury v zásadě nebylo nic jiného, než že se podařilo, ono tam tedy toho bylo více, ale vypíchnu 2 body, které tam jaksi vydávali jako úspěch resortu pod vedením Andreje Babiše. Dokončení rekonstrukce Národního muzea a státní opery, což je jistě chvályhodné. Problém je, že samozřejmě ta rekonstrukce začala už dávno, dávno předtím, než se Andrej Babiš stal předsedou vlády. To znamená, o ní nerozhodl. Takže z tohoto pohledu tam vlastně nic úspěšného nebylo?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak upřímně řečeno, já jsem vám svůj vztah k české kultuře řekl a říkám to se smutkem, protože česká kultura je charakterizována mnoha slavnými jmény. Seifert, Kundera, Hrabal, kdybych tady byl půl hodiny, tak neskončím s tímto výčtem. No a místo toho tedy máme někde druholigové ne-li třetiligové umělce, kteří natahují ruku po dotacích. A jediná odpověď je, přes tu ruku ji plácnout pane Soukupu a říct, vydělej si na to sám, když jsi tak dobrý, vydělej si na to sám. Nebreč, že tvoje kniha nezískala na čtenářském trhu úspěch. Asi nebyla dobrá.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ta vaše argumentace má logiku. Samozřejmě si dovedu představit, kolik jaksi umělců bude protestovat, protože jsou přesvědčeni, že jaksi umění je nezisková činnost ze samé podstaty a měl by jí platit stát. Ale to je dlouhá debata, diskuze můžeme se jí samozřejmě někdy věnovat, ale myslím si, že dnes na to už dál prostor není. Pane prezidente, mě zaujal ministr dopravy Dan Ťok. On několikrát říkal, že v další vládě už nebude, že nesouhlasí se směřováním ANO, nesouhlasí s vývojem ve společnosti a tak dále. Tak trochu i naznačoval, že nesouhlasil s výsledky prezidentských voleb a tak dále, a přesto ministrem zůstal.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No vidíte, a pak se o mně říká, že preferuji každého, kdo z výsledkem prezidentských voleb souhlasí a naopak. Nicméně s Danem Ťokem na expertním týmu v Lánech jsem měl velmi dlouhou debatu a to co musím poctivě uznat je, že předložil velmi podrobný dlouhodobý investiční plán rozvoje dopravního systému. Včetně toho, kdy se ta stavba zahájí, kdy skončí a kolik bude stát. No výborně, tak teď jde o to, aby se to také skutečně splnilo. Ale musím si trochu postěžovat, před chvílí jsme mluvili o energetice a já žádný takový analogický plán o energetické investice nevidím. Tady byl jeden tendr na Temelín, který se zrušil a to je pomalu všechno jo. Čili tady vidím největší mezeru v té jinak velmi sympatické myšlence 10letého investičního plánu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já jsem se na to koukal. Víte, já když to zmíním teď 2 věci. Mně se líbí vyjádřením Dana Ťoka na pro mě nepochopitelný plán Českých drah za státní peníze nebo státní podnik bude kupovat své konkurenty, aby se znovu stal monopolem. Poměrně ostře se vůči tomu ohradil. Mně to přišlo neprosto nepochopitelné. Ta konkurence donutila České dráhy, aby se chovaly slušně. Zlepšily kulturu cestování a ty nenapadne nic jiného, než uvažovat o tom, že miliardy ze státního podniku použijí na koupi těch konkurentů. No, tak to mi přišlo nesmyslné. Na druhou stranu.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Když jim dáte volnou ruku, tak to možná tohle zvěrstvo udělají. Je potřeba je držet na krátké oprati.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A ministr, ministr Ťok dal jasné stanovisko, že takový plán považuje za minimálně diskutabilní. Co se mi teda zase hrubě nelíbí nebo respektive nelíbí. Je ten tendr mýto.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Jo já už jsem to musel nastudovat tak dlouho a byl jsem neovlivňován, ale řekněme diskutován s tolika lidmi, že už z toho mám hlavu v pejru, jak se říká, ale přece jenom o tom něco vím. Při vypsání tenderu na mýto, ale to už jsme jednou diskutovali.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Diskutovali no.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Byla udělaná základní strategická chyba a sice, že se tam dostalo těch 900 kilometrů silnic první třídy. A já mám silné podezření, že hlavně kvůli tomu, aby vyhrál ten satelitní systém.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Samozřejmě o tom jsme diskutovali.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No a teď Hospodářská komora, Svaz průmyslu a dopravy. Svaz města obcí. Mimochodem jejich prezidenty mám ve svém expertním týmu. Všichni proti tomu protestovali. No a tak já jsem říkal, víte co? Pojdme se dohodnout na tom, že odpískáte ten požadavek na 900 kilometrů, protože je to absolutní blbost. A všichni víme motivy, které k tomu vedly. To za prvé. A za druhé a to mě teď zrovna ministr Ťok včera říkal, dejte nám seriózní přehled využití mýtných bran, aby to nebyly jenom plakátovací tabule. Do toho už se investovaly takové peníze jo, že udělat z nich staré železo, je chybná investice. No, to znamená, tvrdí mi a já si to rád přečtu, až to dostanu, že to může sloužit například pro policii jo, SPZ a tak dále. A pro řadu dalších konkrétních věcí. Víte co mě tam nejvíce zajímalo? Vážení kamionů. Protože kamiony jsou často přetěžovány. Tím samozřejmě ničí naše silnice. Jednou Mirek Gröger přišel s takovou hezkou ideou pojízdného, jak se tomu říkáte? No vážidlo. Říkejme tomu vážidlo jo. A tak to se moc neosvědčilo. Ale tohle ty mýtné brány, by zřejmě zvládly.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To údajně dokáží ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A tím by si na sebe možná i vydělali, protože to přetěžování je obecný nešvar, který je, no troufám si tvrdit u většiny kamionů.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Mně to je jasné a myslím, že jste to pojmenoval správně. Já jenom prostě nechápu principiálně, proč takovou činnost jako výběr mýta od kamionů, který, které jezdí po státní silnici, která patří státu a jsou kontrolovány tedy mýtnými branami, které patří státu. Nemůže provozovat stát sám, ale dobře.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Vy jste takový etátista pane Soukupe. Ale podívejte se, mně by to v zásadě nevadilo. Já si ale myslím, že tam jsou nějaká obchodní tajemství, nějaké licence spjaté například s firmou Kapsch, abych byl konkrétní.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano a nebo vstup do té firmy a tak.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A je zase otázka, jestli se vám vyplatilo při té etatizaci nejdřív zaplatit za ty licence.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No a etatista ono to tak úplně, asi, asi v určitém směru ano, protože naše debaty ne jen s vámi, ale i s jinými politiky jsou vždy o výdajích států, co by se mělo zvýšit důchody, investovat a tak dále a tak dále, co všechno by se mělo udělat ze státních prostředků. No a já zase vidím tu stranu příjmů. No, tak se snažím diskutovat samozřejmě daních, což je ten základní zdroj příjmů státu, ale také o činnostech, které prostě státu mohou přinést peníze o nic jiného nejde.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Zapomněl, zapomněl jste na třetí činnost a budete první, kdo o tom bude slyšet, protože jinak o tom budu mluvit 11. července před sněmovnou. Částečně ale jenom jednou větou o tom mluvil i premiér Babiš, když se zavazoval, že nepřipustí plýtvání. Pane Soukupe, takhle země, kdysi se říkalo, že je rozkradena. Částečně je to pravda. Kdysi se říkalo, že je spálená, no ale to souviselo s tím rozkradením nebo vytunelováním. Poslední vytunelování nám předvedl pan Bakala v kauze OKD, že? Takže to pokračuje bohužel. Ale tahle země je proplytvaná, jestli tomu rozumíte. Plýtvání není totéž co krádež. Plýtvání v podstatě znamená, že to, co můžete udělat za určitý obnos peněz díky své neschopnosti nebo manažerské nezkušenosti uděláte několikrát draž. No a ty prostředky jsou prostředky státu. Takže je zaplatíme my všichni jako daňoví poplatníci. A dovolte jenom jeden jediný příklad, protože vím, že máme málo času. Předminulé ministerstvo, tedy paní Marksová práce a sociálních věcí si objednalo 3 počítačové systémy v celkové hodnotě 1,1 deseti miliardy korun. No a ty systémy nefungují.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Takových příkladů ve státní /souzvuk zvuků/ najdete více.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Najdeme ano samozřejmě, že ano, ale najdete někde na ulici miliardu. Víte, co byste za tu miliardu dokázal udělat?

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano, to je jaksi legitimní názor nebo legitimní stanovisko, že i úspory jsou zdrojem příjmů, to je pravda.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A dokonce se říkalo, a i když nemám ekology rád, tak v tomhle mají pravdu, že nejlevnější energie je energie, která se nevyrobila a uspořila. A velmi, velmi fandím tomu programu Zelená úsporám. Je to snad jediný program včetně kotlíkových dotací, kde ti ekologové prospěli republice.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Od prezidenta Zemana jsou pochválení ekologové. To prostě svědčí s tím, že už jste jednou nohou na dovolené, protože jednak si to nedovedu představit.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Je to pravda.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ale máte v tomto naprostou pravdu.

/ Písnička /

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, my jsme hovořili o vládě a probrali jsme několik ministrů celkem optimisticky. Co ale tak úplně optimistické není je ta jednání o té důvěře. Za vámi přišel, byl v týdnu myslím, že v úterý předseda komunistů Vojtěch Filip a dal velmi nervózní stanovisko, že komunisté ještě tu svojí podporu zvaží, protože prostě nejsou spokojeni s vágním, s vágním programovým prohlášením vlády, které neobsahuje termíny. S tím, že jim Andrej Babiš nevyšel vstříc v resortu spravedlnosti, v resortu zdravotnictví, ve státních podnicích. Obsazení míst v dozorčí radě. Konkrétně šlo o jedno místo v dozorčí radě ČEZU. A tam chtěli myslím dát nějakého auditora. No, myslíte si, že na tomhle, na té nespokojenosti Vojtěcha Filipa a vedení komunistů ten projekt vlády s důvěrou zhavaruje?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Všichni jsme sice nespokojení, to je dokonce dobrý motor pro život, ale v tomto případě ta nespokojenost nemá raciono. Mimochodem, když se podíváte z okna, tak s Filipem byl, ale ono to vlastně odsud není vidět Pavel Kovalčík, který mě sem přivezl višničku. Ta višnička byla malá, ale po těch 15 letech už plodí a vždycky, když se spolu vidíme, tak vzpomínáme, jak špačci žerou višně. Ale občas něco zbyde i na mě. Nuže oba dva jsem ujistil, že pokud jde o Andreje Babiše, ta záležitost s ČEZEM se vyřeší do září. Tam byly nějaké problémy opožděných nominací, pokud jsem správně informoval. A říkal jsem jim, podívejte se, nespěchejte. Máte před sebou, když to dobře dopadne 3 a půl roku. I bůh stvořil svět za 7 dní. A vy byste chtěli mít všechno v jednom jediném dnu, dnu hlasování o důvěře. Já velmi rád pomohu, budete-li si to přát při prosazování vašich požadavků, protože samozřejmě tolerance nebo podpora si zaslouží takovou vstřícnost. Ale na druhé straně následujte boha a čekejte i zbývajících 6 dnů.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Uvidíme, jak na to zareaguje.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, komunisté na srovnání s bohem.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No právě asi nebyli úplně nadšení.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Asi nebudou reagovat jako ateisté příliš nadšeně, to máte svatou pravdu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, tak aby, no uvidíme, v sobotu má jejich jaksi ústřední výbor, tak myslím, že se ten orgán jmenuje Nejvyšší kolektivní orgán strany rozhodnout. No, uvidíme, já tedy osobně optimistický příliš nejsem, ale jak je vidět, sázky ne úplně vyhrávám, tak se o to tedy sázet pane prezidente nechci. No, když by to nedopadlo ty předčasné volby, stále si myslíte, že by to byl podvod na voličích?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak byl by to dokonalý důkaz neschopnosti politiků. A v tomto případě, kdyby někteří sociální demokraté hlasovali proti tak neschopnosti sociálních demokratů. Kdyby někteří komunističtí poslanci nehlasovali pro tak neschopnosti dalekého výhledu ze strany komunistů. V tomto případě bych byl asi nucen změnit svůj názor a říci, tak si tedy zvolme schopnější politiky, ale já jsem pane Soukupe stejně optimista. Já myslím, že vláda tu důvěru dostane.

Jaromír SOUKUP, moderátor

V podstatě to bude zřejmé v sobotu, protože komunisté řeknou, zda ji podpoří nebo nepodpoří. A jestli to udělají odchodem ze sněmovny a snížením kvórum a nebo aktivní hlasování, to asi už důležité není každopádně.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ne, to se hluboce mýlíte. To důležité je. Když hlasujete pro, má to daleko větší efekt. Nemyslím psychologický, aritmetický, tak si to spočítejte, než když jenom snížíte kvórum.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To to ano, ale tam víte, víte jak to je. Pokud by komunisté odešli, tak by museli hlasovat pro vládu úplně všichni poslanci proti ANO a ČSSD.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No a o to právě jde, což se nikdy nestane.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A bylo by to velmi rizikové.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Někdo je nemocný a nebo je zdravý, ale chce kamuflovat svůj protest fiktivní nemocí.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No a tam by to bylo velmi rizikové a potom komunisté by museli říkat, ale proboha to už byl váš problém ne náš. My jsme se zachovali státoporně. No, to uvidíme nejpozději 11. července.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak tak.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, já jsem vám chtěl poděkovat za dnešní rozhovor. Poděkovat vám samozřejmě za celý půl rok do prázdnin, který, který jsme spolu strávili každý čtvrtek jste mi věnoval hodinu, já si toho velmi vážím a děkuji za to.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A já se těším, že najdete chvílečku času, abychom ne tuto slivovici, ale jinou kterou zde už mám připravenou vypili a připili si na to, že někdy koncem srpna nebo začátkem září podle toho, jak nám to oběma vyjde, obšťastníme naše milé diváky televize Barrandov další přátelskou diskuzí a já si nesmírně vážím našeho přátelství. Je to málokdy a o to je to cennější.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Děkuji pane prezidente. Ode mne, nemá se říkat já také, ale tentokrát řeknu já také. A přeji vám, abyste si odpočinul, abyste příjemně v klidu strávil dovolenou a nabral síly do dalších bitev. Víím, že si to velmi zasloužíte pane prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Děkuji a loučím se na krátko doufám i s diváky televize Barrandov.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A mně nezbyvá, než se přidat ke slovům pana prezidenta. Děkuji vám za pozornost a těším se po dovolených na konci srpna.

Novou mluvčí vlády byla jmenována Petra Doležalová

27.6.2018 vlada.cz str. 00

Vláda Andreje Babiše na první schůzi ve středu 27. června 2018 jmenovala novou mluvčí vlády Petru Doležalovou.

Petra Doležalová se narodila 19. května 1987 v Děčíně. Studovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a obor Sociální a marketingová komunikace na Univerzitě Jana Ámose Komenského Praha.

Kontakty pro média:

tel.: 723 037 865, 224 002 058

Životopis

Mgr. Petra Doležalová

Narozena 19. 5. 1987 v Děčíně

Vzdělání:

2002–2003: denní studium Střední pedagogické školy Jeronýmova Liberec

2003–2009: denní studia Pražské konzervatoře (Hudebně dramatický obor)

2004–2006: (zároveň s Pražskou konzervatoří) dálkové studium na Střední pedagogické škole Evropská, Praha 6

2007: maturita

2009: absolutorium – titul DiS.

2009–2012: denní studia **FSV UK** – katedra žurnalistiky

2012–2016: denní studia (individuální) UJAK Praha – Sociální a marketingová komunikace

Státní závěrečná zkouška – titul Mgr. květen 2016

Dosavadní novinářská praxe:

- dramaturgyně pravidelné týdenní politické debaty FTV Prima PARTIE (od ledna 2018 - doposud)
- zpravodajství FTV Prima (říjen 2013 – červen 2018), politická redaktorka domácí redakce
- zpravodajství rádia Fajn (listopad 2015 – červen 2018)
- redakce domácího zpravodajství ČRo 1 Radiožurnál (únor 2014 – duben 2014)
- moderátorka a reportérka pořadu Young Life (2013–2014)
- moderace ranního vysílání Frekvence 1 (leden 2014)
- zpravodajství rádia Frekvence 1 (2012 – leden 2014)
- redaktorka českého vysílání BBC + kompletace víkendového vysílání + produkční práce (pod skupinou Lagardere 1. 3. 2013 – leden 2014)
- měsíční stáž ve zpravodajství ČT a ČT24 (2011)
- natáčení zpravodajských relací a publicistických záznamů ve studiu RTL **FSV UK** (2011/2012)

Jazykové znalosti:

angličtina, němčina

URL| <https://www.vlada.cz/cz/media-centrum/aktualne/novou-mluvci-vlady-byla-jmenovana-petra-dolezalova-167053/>

Návštěva bezpečnostního poradce Bílého domu Boltona v Moskvě vyvolává naději

27.6.2018 ČRo Plus str. 04 17:10 Den podle...

Libor DVOŘÁK, moderátor

Dnešní návštěva bezpečnostního poradce Bílého domu Johna Boltona v Moskvě vyvolává naději na úplné narovnání vztahů mezi Ruskem a Spojenými státy. Lze-li to tak říci. Boltonovi to podle agentury Reuters řekl ruský prezident Vladimir Putin. Podle ruských tiskových agentur šéf Kremlu od návštěvy očekává první kroky ke

vzájemnému sblížení. Rusko a Spojené státy se podle Putinova poradce dohodly na době a místě vrcholné schůzky svých prezidentů Putina a Trumpa. Podrobnosti budou oznámeny zítra, tedy ve čtvrtek. A u telefonu už je Karel Svoboda z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Karle, zdravím tě.

Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ahoj, Libore.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Proč je tenhle summit, ať už se uskuteční kdekoli, mluvilo se o Vídni, teď čerstvě o Helsinkách, tak důležitý?

Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak hlavně proto, že se prostě sejdou. Ono já zase nečekám, že by tam byly nějaké velké, velké průlomy. I když u Donalda Trumpa člověk nikdy neví. Ale jde prostě o to, že se sejdou, že spolu budou mluvit. A je to hlavně z ruské strany vnímané jako, jako jakési ukončení toho pokusu, nebo, nebo reálné izolace Ruska ze strany západních zemí, jmenovitě tedy Spojených států a jejich spojenců.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Navážu na to, co jsi právě říkal, washingtonský komentátor ruského vysílání Rádía Svoboda Vladimír Abarincev soudí, že to bude summit bez agendy. Souhlasíš? A je to nicméně jedno, i když tam ta konkrétní agenda třeba nakonec nebude?

Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že oni si popovídají o všem. Oni si popovídají o Sýrii, oni si popovídají o Ukrajině. Každý si bude říkat to svoje. A není s tím problém. Ale samozřejmě, že ta hlavní, ta důležitost opravdu nespočívá v tom, že, co dohodnou. Protože opravdu se nečeká, že by dohodli něco zásadního. Ale spíše to, že spolu budou mluvit.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Donald Trump byl původně v amerických prezidentských volbách v 16. roce ruským favoritem, jemuž Rusové dle četných zatím jednoznačně nedoložených tvrzení dokonce k vítězství aktivně pomáhali. Pak ale jejich očekávání nenaplnil. Proč asi?

Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, já bych hlavně trochu, trochu brzdil s tím očekáváním a naděje. Protože ono pro Rusy to byla jednoduchá volba. Buď Hillary Clinton, která od začátku byla naladěna prostě nepřátelsky vůči Rusku, anebo Donald Trump, u kterého se nevědělo. A oni prostě brali Donalda Trumpa, aspoň takhle mně připadalo to uvažování Kremlu. Jiná věc, jiná situace samozřejmě byla, byla v ruské Dumě, kde začali jásat a tleskat a já nevím, co všechno. Ale jako Kreml, bych řekl, že v tomhle tom byl výrazně mírnější. Takže oni nejsou ani zas tak překvapení z toho, co se, co se děje teď. Takže já si myslím, že oni to berou prostě tak, že Donald Trump dobře, pokračuje v té předchozí politice. Nicméně je tam aspoň nějaká šance.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Ty jsi, Karle, před chvílí říkal, že budou patrně mluvit doslova o všem. Nicméně jakým tématem tohoto summitu by mohla být snaha Ruska o zmírnění či dokonce zrušení západních sankcí? A také na uznání ruského práva na Krym?

Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, řekněme, ta první, ta první otázka, ona je pro Rusko docela složitá. Protože Rusko od začátku říká, nám vlastně sankce nevadí. My, pro nás jsou sankce vlastně skvělé. A pomáhají naší ekonomice. Což samozřejmě vám bude říkat každý, že, že prostě pro něj ty sankce vlastně nic neznamenají. A zároveň tedy usiluje o jejich zrušení a nečekám, že tam bude nějaký extrémní tlak na to. Co se týče Krymu, tam Rusové se o tom ani nebudou bavit. Oni prostě budou říkat, Krym je náš. A jestli vy to uznáte, nebo ne, nás nějak nemusí trápit. Prostě je náš. Takže ani to nečekám, že by nějak jako, jako se hlásili o to uznání. Prostě, prostě oni to oznamují.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Karle, otázka spíše psychologická. Jsou pánové Putin a Trump čistě lidsky politici, kteří by se spolu mohli dohodnout? Z obou stran už jsme takovéto signály několikrát slyšeli.

Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jsou. Ale oba dva jedou ten styl macho, který prostě nedovoluje dělat nějaké velké ústupky. V tom smyslu, že, že by jako jeden řekl, OK, udělal jsem chybu a uznávám to, takže tam jako oni paradoxně se mohou dohodnout, ale taky se mohou ještě hádat víc. Prostě jenom na základě toho, že ani jeden z nich nebude chtít ustoupit. Je to, je to opravdu jako složitější. A hlavně u Donalda Trumpa některé ty kroky už dělala jeho administrativa pod ním. Zatímco třeba u Severní Korey tam jako ty kroky byly, byly, řekněme, kroky Obamovy administrativy. Čili tam se mu ten ústupek nebo tedy to pozvání k jednání dělalo daleko jednoduše.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Když to všechno shrneme, Karle, jaký by tedy mohl být konkrétní výsledek této schůzky? Protože už k ní patrně opravdu dojde.

Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To se strašně těžko zatím, zatím určuje. Zatím, zatím si řekli jenom místo a den. A my to ani neznáme. Nicméně, nicméně já si osobně myslím, že výsledkem bude projednali mnoho otázek, projednali otázku Sýrie, Ukrajiny, shodli se na tom, že je potřeba stabilizovat světové, svět. A nějaký konkrétní výstup z toho nebude. Ale tady tak trochu větším z křišťálové koule.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Ano. Říká politolog Karel Svoboda. Karle, děkujeme a na slyšenou.

Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji, na slyšenou.

Barbora Peterová jako vládní mluvčí končí

27.6.2018 mediaguru.cz str. 00

Mluvčí vlády Barbora Peterová odchází po půl roce ze své funkce.

Mluvčí vlády Barbora Peterová končí ve funkci. Uvedla to na svém twitterovém účtu. Za kabinet premiéra Andreje Babiše (ANO) mluvila Peterová od poloviny prosince loňského roku, kdy nahradila Martina Ayrera.

„Stejně jako dneškem končí Andrej Babiš se svou první vládou, končím i já,“ napsala Peterová s odkazem na střeďeční plánované jmenování nové vlády prezidentem. Svě působení ve funkci vládní mluvčí označila za 195 dnů neocenitelných zkušeností. „Šest měsíců a 13 dnů plných zážitků a nových kontaktů, které věřím využiji i nadále,“ dodala.

Barbora Peterová vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V minulosti pracovala mimo jiné jako redaktorka České televize, v online sekci časopisu Týden či v Krkonošských novinách. Od roku 2015 byla mluvčí provozovatele české přenosové soustavy ČEPS. Funkci mluvčí Babišovy vlády vykonávala od 13. prosince 2017.

-čtk-

Při poskytování služeb nám pomáhají soubory cookie. Používáním našich služeb vyjadřujete souhlas s naším používáním souborů cookie.

URL| <https://www.mediaguru.cz/clanky/2018/06/barbora-peterova-jako-vladni-mluvci-konci/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

mediaguru.cz

Na pozici mluvčí vlády střídá Peterovou Doležalová

27.6.2018 mediaguru.cz str. 00

Ftv Prima

Mluvčí vlády se stala Petra Doležalová z Primy, na pozici střídá Barboru Peterovou.

Mluvčí menšinové vlády hnutí ANO a ČSSD premiéra Andreje Babiše se stala Petra Doležalová, která doposud pracovala jako redaktorka televize Prima. Nahrazuje v pozici

Barboru Peterovou, která za první Babišův kabinet mluvila od jeho vzniku v polovině prosince loňského roku.

Svůj odchod Peterová v úterý oznámila na twitteru na svém twitterovém účtu. „Stejně jako dneškem končí Andrej Babiš se svou první vládou, končím i já,“ napsala Peterová s odkazem na střeďeční plánované jmenování nové vlády prezidentem. Svě působení ve funkci vládní mluvčí označila za 195 dnů neocenitelných zkušeností. „Šest měsíců a 13 dnů plných zážitků a nových kontaktů, které věřím využiji i nadále,“ dodala.

Barbora Peterová vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V minulosti pracovala mimo jiné jako redaktorka České televize, v online sekci časopisu Týden či v Krkonošských novinách. Od roku 2015 byla mluvčí provozovatele české přenosové soustavy ČEPS. Funkci mluvčí Babišovy vlády vykonávala od 13. prosince 2017.

Mluvčím předchozího kabinetu Bohuslava Sobotky (ČSSD) byl po celou dobu jeho existence Martin Ayrer. Před nástupem do Strakovy akademie byl mluvčím ČSSD.

-čtk-

Při poskytování služeb nám pomáhají soubory cookie. Používáním našich služeb vyjadřujete souhlas s naším používáním souborů cookie.

URL| <https://www.mediaguru.cz/clanky/2018/06/na-pozici-mluvci-vlady-strida-peterovou-dolezalova/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

mediaguru.cz

Peterová jako mluvčí Babišovy vlády končí

27.6.2018 mediar.cz str. 00 Články

Ondřej Aust

Mluvčí vlády Barbora Peterová končí ve funkci. Uvedla to dnes na Twitteru. Za kabinet premiéra Andreje Babiše (ANO) mluvila od 13. prosince loňského roku, kdy nahradila Martina Ayrera. Předtím od roku 2015 byla mluvčí provozovatele České přenosové soustavy (ČEPS). V minulosti pracovala jako redaktorka České televize, v online redakci časopisu Týden či v Krkonošských novinách. Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Stejně jako dneškem končí @AndrejBabis se svou první vládou, končím i já. Jako nejdelší mluvčí vlády v demisi. Bylo to 195 dnů neocenitelných zkušeností. Šest měsíců a 13 dnů plných zážitků a nových kontaktů, které věřím využiji i nadále. Díky za takovou příležitost! pic.twitter.com/GjWFy1geaL

— Bára Peterová (@BaraPeterova) 26. června 2018

"Stejně jako dneškem končí Andrej Babiš se svou první vládou, končím i já," napsala Peterová s odkazem na střední plánované jmenování nové vlády prezidentem. Své působení ve funkci vládní mluvčí označila za 195 dnů neocenitelných zkušeností. "Šest měsíců a 13 dnů plných zážitků a nových kontaktů, které věřím využiji i nadále," dodala.

Novou mluvčí bude Petra Doležalová, která dosud pracovala jako redaktorka televize Prima. Dnes oficiálně informovala za Strakovu akademii o jmenování nového kabinetu na Hradě.

URL| <https://www.mediar.cz/peterova-jako-mluvci-babisovy-vlady-konci/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
[mediar.cz \(Články\)](https://www.mediar.cz), [mediar.cz](https://www.mediar.cz)

Za druhou Babišovu vládu bude mluvit exredaktorka Primy Doležalová

27.6.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Josef Kopecký

S novou vládou přichází i nová mluvčí. Tiskovou konferenci po prvním jednání menšinového kabinetu ANO a ČSSD už moderovala jako mluvčí kabinetu Petra Doležalová. Bývalá politická redaktorka televize Prima vystřídala na postu mluvčí Barboru Peterovou.

Doležalové je 31 let. Studovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a obor Sociální a marketingová komunikace na Univerzitě Jana Ámose Komenského Praha.

Její předchůdkyně Peterová nastoupila do funkce loni v polovině prosince. „Bylo to 195 dnů neocenitelných zkušeností. Šest měsíců a 13 dnů plných zážitků a nových kontaktů, které, věřím, využiji i nadále,“ napsala Peterová v úterý na svém Twitteru. Bára Peterová (Twitter) @BaraPeterova 26.června 2018 v 19:50, příspěvek archivován: 27.června 2018 v 11:30

Stejně jako dneškem končí @AndrejBabis se svou první vládou, končím i já. Jako nejdelší mluvčí vlády v demisi. Bylo to 195 dnů neocenitelných zkušeností. Šest měsíců a 13 dnů plných zážitků a nových kontaktů, které věřím využiji i nadále. Díky za takovou příležitost! <https://t.co/GjWFy1geaL> 12 lidí to sdílí odpovědět retweet oblíben

Předchozí kabinet Bohuslava Sobotky z ČSSD zastupoval po celou dobu jeho trvání mluvčí Martin Ayrer.

URL| https://zpravy.idnes.cz/nova-mluvci-vlada-dolezalova-tv-prima-d84-domaci.aspx?c=A180627_112328_domaci_kop

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[idnes.cz](https://www.idnes.cz)

Politolog Just: Babiš se odvolává na Masaryka, přitom jde ve stopách Orbána a Kaczyńského

27.6.2018 e15.cz str. 00

Jiří Liebreich

Několikaměsíční sestavování vlády v Evropě neobvyklé není, řízení více rezortů jedním ministrem ano. Myslí si to politolog Petr Just z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který v rozhovoru pro E15.cz hodnotí průběh sestavování vládní koalice. Její šéf Andrej Babiš (ANO) se navíc krátce po jmenování svého kabinetu odvolal na úspěchy první republiky. "Zatím to ale vypadá, že zemi vede spíše stejným směrem jako Viktor Orbán v Maďarsku nebo Lech Kaczyński v Polsku," říká Just.

Jak hodnotíte cestu od podzimních voleb k první vládě, která může reálně získat důvěru Sněmovny?

Ten proces byl poznamenán velkým množstvím rozporuplných informací, které se dostávaly na veřejnost. Jednali jsme, nejednali, sešli se, nesešli, dohodli, nedohodli. Například v otázce, zda měl Babiš skutečně zájem o ustavení koalice. Směsice informací, která vyšla na povrch, značně zpřehlednila celý proces. Oproti minulým sestavování vlády je to značně odlišné. Dříve strany působily jako lépe organizované, ne tolik chaotické.

Považujete dobu mezi volbami a jmenováním vlády, která zřejmě získá důvěru, za standardní?

Zájmem každého státu je funkční, legitimní a co nejdříve sestavená vláda. Je ale jasné, že do toho významně vstupuje rozložení sil na politické scéně. I z jiných zemí máme zkušenosti, že sestavení vlády může trvat několik měsíců – v Belgii trpěli poměrně dlouhou vládní krizí, než ustavili vládu. Také Angela Merkelová skládala poslední vládu delší dobu, došlo k řadě zádrhelů.

Naše dnešní situace se hodnotí těžko, nevíme, kdo nám lže a kdo říká pravdu. Zda skutečně byl či nebyl od začátku zájem na sestavení jednobarevné vlády. Úplně standardní to ale není, i s těmito situacemi si ovšem politický systém musí poradit a najít řešení. To nám trochu chybí, jednou z možností může být úprava ústavy, pokud jde o působnost vlády v demisi. Tak to udělali na Slovensku v roce 2011.

Nakolik neobvyklá je dvojrole předsedy ČSSD Jana Hamáčka, který byl jmenován ministrem vnitra a dočasně i ministrem zahraničí?

Že je ministr pověřen řízením více rezortů, to je aplikováno například při změnách vlády, když ministr rezignuje a nový ještě není vybrán. Smyslem je docílit stavu, aby nebylo ministerstvo bez nejvyššího představitele. Ale začínat vládnutí od začátku tím, že máme jeden post neobsazený, a tudíž jeden ministr řídí dvě ministerstva, to standardní není.

Podobnou situaci jsme nicméně zažili v roce 1998, kdy byl Otakar Motejl jmenován ministrem spravedlnosti až měsíc po jmenování vlády. Od začátku bylo ale jasné, že Motejl jmenován bude. Nyní není jasné, zda původní nominant se někdy ministrem stane. Hamáček dostal dva plnohodnotné dekrety. Ty o časové dočasnosti nemluví. Je otázka, jak dlouhá tato dočasnost bude trvat.

Lze vůbec vykonávat souběžně funkce ministra vnitra a spravedlnosti plnohodnotně?

Ne. Pan Hamáček bude muset navenek vypadat, že to zvládá. Zrovna tyto dva rezorty jsou ale velmi obsáhlé a důležité svým významem dovnitř republiky i navenek. Pokud by tato situace měla trvat pár dní či týdnů, dá se to překlenout. V opačném případě by to budilo špatný dojem. Samozřejmě že část jeho agendy mohou přebírat náměstci, je ale rozdíl, když například na setkání ministrů zahraničí Visegrádské čtyřky nepřijede ministr, ale náměstek.

Babiš se ve své řeči odvolával na období první republiky. „Máme na to být znovu špičkou Evropy,“ prohlásil. Do jaké míry je idealizace tohoto období opodstatněná?

První republika skutečně někdy bývá hodně idealizována. Pokud to Babiš myslel v politickém kontextu, tak tehdejší Československo bylo ve srovnání s okolními zeměmi státem nejdemokratičtější. Ve všech okolních státech se totiž objevily autoritářské tendence. Pokud to myslel ekonomicky, je známo, že první republika patřila k vyspělým zemím Evropy.

Nevnímáte to odvolávání se na Masaryka problematicky spíše z etického hlediska? Zařítuje se jím bývalý člen KSČ a člověk vedený ve svazcích StB.

I dnes se bývalí komunisté na Masaryka odvolávají, už se z toho stává klišé. Nehraje roli, jestli to říká bývalý nebo současný komunist.

Vede podle vás Babiš Česko k obrazu první republiky, která byla výspou demokracie v regionu?

Zatím to vypadá, že zemi vede spíše stejným směrem jako Viktor Orbán v Maďarsku nebo Lech Kaczyński v Polsku. Ačkoliv nemá takovou sílu jako oni, místo Masaryka raději volí tuto cestu.

Zbyněk Stanjura (ODS) předpokládá, že bude vláda stabilní, neboť se v případě potřeby opře i o hlasy SPD. Vnímáte situaci podobně?

Vláda vznikla na půdorysu ČSSD a ANO s předpokládanou podporou komunistů. Že by fungovala i s podporou SPD, to si nemyslím. Pravděpodobnější je, že Babiš občas udělá úrok k alternativní koalici. Když nebude chtít ČSSD pro něco hlasovat, hlasy najde u SPD. Nehovořil bych o čtvrtém nepsaném partnerovi koalice, ale o alternativní koalici s SPD. Nebyl by to v Česku první takový případ, v letech 2005-2006, kdy byla u moci vláda

ČSSD, KDU-ČSL a Unie svobody, sociální demokraté také občas hlasovali s komunisty, se kterými měli většinu. Co neprohlasovali s koaličními partnery, prosadili s komunisty.

Hrozí podle vás v případě nepodařeného vládního angažmá ČSSD zánik?

Zatím bych takto katastrofický scénář nerýsoval, strana se pořád ještě může opřít o relativně důležité jádro, které má. Žádná strana ale nemůže dlouhodobě působit jako silná jen díky jádru. To je minimum, na které musí nabalovat se stranou volně identifikované voliče. Tady ČSSD ztrácí.

URL| <https://www.e15.cz/domaci/politolog-just-babis-se-odvolava-na-masaryka-pritom-jde-ve-stopach-orbana-a-kaczynskeho-1348361>

ČNB v akci. Sazby byly zvýšeny na „jedničku“

27.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: ČNB, sazby, koruna, Rusnok

AKTUALIZOVÁNO – Bankovní rada České národní banky dnes zvýšila dvoutýdenní repo sazbu o 25 bazických bodů na jedno procento. Současně rozhodla o zvýšení lombardní sazby o 50 bazických bodů na dvě procenta a o ponechání diskontní sazby na úrovni 0,05 procenta. Nově stanovené úrokové sazby jsou platné od 28. června. Naposledy ČNB zvýšila úrokové sazby letos na počátku února.

„Centrální banka tak byla progresivnější, než očekávali někteří aktéři trhu, když nečekala na novou prognózu na druhou půli léta a přistoupila k letošnímu druhému zvýšení úroků. Potvrdil se tak náš scénář, že centrální banka již teď měla dostatek důvodů pro ‘hike’ a nebylo potřeba vyčkávat. Koruna na zvýšení sazeb reaguje prozatím posilováním,“ uvedl ekonom skupiny Roklen Michal Šoltés.

Dodal, že další impuls pro formování očekávání finančního trhu o měnové politice, a tedy i o další trajektorii koruny přijde během tiskové konference guvernéra Rusnoka za necelou hodinu. „Očekáváme, že dojde k potvrzení, že klíčovou rolí pro zvýšení sazeb hrála slabá koruna a pokračující vysoká dynamika mezd, která se začíná projevovat do růstu cenové hladiny. Směrem k dalším měsícům bude guvernér vystupovat opatrně s důrazem na chování kurzu. Příští větší měnově politický milník, ke kterému se Rusnok bude rovněž odkazovat, bude příští vydání zprávy o inflaci,“ poznamenal Šoltés.

„Zvýšení sazeb na dnešním jednání ČNB dle konsensu Bloomberg čekalo sice pouze šest analytiků z 20, tržní hráči byli ohledně možnosti dnešního růstu sazeb více optimističtí a tržní sazby naznačovaly dnešní růst sazeb z více než 50procentní šancí. To je zároveň i důvod, proč neočekáváme ani navzdory dnešnímu zvýšení sazeb citelnější posílení koruny, protože dnešní rozhodnutí centrální banky bylo již do velké míry trhem zacenoáno,“ uvedl hlavní ekonom ING Bank pro ČR Jakub Seidler. Koruna tak podle něj posílí, patrně však zůstane nad hranicí 25,50 Kč za euro, a to i v případě jestřábí tiskové konference.

Podle Seidlera lze dnešní rozhodnutí centrální banky považovat za správné. Ekonomika vykazuje známky přehřívání a není tlumena silnějším kurzem koruny, jak se předpokládalo. Ve své poslední prognóze ČNB čekala průměrný kurz koruny vůči euru ve druhém čtvrtletí na úrovni 25,2 Kč za euro. Skutečný průměrný kurz koruny se však pohybuje kolem 25,6 Kč za euro, a je tak o více než 1,5 % slabší.

„Vzhledem k současnému vývoji ekonomiky a menší citlivosti koruny na úrokový diferencál v eurozóně pak předpokládáme, že ČNB bude se zvyšováním sazeb v druhé polovině roku ještě dále pokračovat. Prozatím se bude jako nejpravděpodobněji zdát listopadové jednání, kdy bude k dispozici nová prognóza. Zároveň ale nelze vyloučit ani měnové jednání v září, tak jako jsme začátkem dubna nevyklučovali šanci dnešního červnového zvýšení sazeb,“ míní Seidler.

Spotový kurz koruny již před zveřejněním rozhodnutí o sazbách posiloval o cca 0,2 %. Tyto zisky posléze ještě rozšířil až krátce k 25,69 za euro, což je nejsilnější hodnota od zhruba poloviny června. Aktuálně domácí měna část zisků koriguje nad hranicí 25,70 za euro.

„V tuto chvíli bude záležet, jak vyzní tisková konference guvernéra Rusnoka,“ uvedl analytik skupiny Roklen Jan Berka. „Ostře sledovaným tématem budou bezesporu možné náznaky dalšího výhledu sazeb, i když v tomto případě se bude Rusnok spíše odvolávat až na srpen, kdy bude zveřejněna aktualizovaná prognóza,“ doplnil.

Co se týče koruny, podle Berky jsou její další zisky omezené především kvůli zahraničnímu dění. „V poslední době byl kurz domácí měny pod tlakem vinou výprodeje na rozvojových trzích. Ten byl vyvolán nervozitou ohledně eskalující obchodní války USA vs. zbytek světa. Vzhledem k tomu, že jsou tento týden očekávána další opatření v rámci obchodního sporu USA s Čínou, nečekáme, že by se koruna v příštích dnech posunula k silnějším hodnotám než k 25,50 za euro, a i to je dost možná až příliš optimistický scénář“ uvedl Berka.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SjB8x/cnb-v-akci-sazby-byly-zvyseny-na-1>

Jana Hanušová: ESSOX se zaměří na elektromobilitu a digitalizaci

27.6.2018 cianews.cz str. 00

Společnost ESSOX představí v srpnu program pro elektromobilitu a ekofinancování. Ten bude zahrnovat poradenství pro všechny součásti komplexního

pojetí elektromobility – fotovoltaické panely, bateriová úložiště, pořízení elektromobilů, elektrické motocykly, ale i kola s elektrickým pohonem. Tento balíček budou moci využít jak jednotlivci, tak korporátní klientela ale i municipality. Pro ČIANEWS to uvedla generální ředitelka Jana Hanušová s tím, že k hlavním partnerům v oblasti zeleného financování patří společnosti ČEZ ESCO a OIG Power. Mezi další priority firmy patří e-commerce a digitalizace, do které ESSOX investuje řádově desítky milionů korun.

Vaše výsledky za rok 2017 i za 1. čtvrtletí 2018 ukazují dvouciferný růst, jak se vyvíjí vaše hospodaření za 1. pololetí a jaké jsou očekávané výsledky za celý rok 2018?

Ano, je to tak. Za 1. čtvrtletí letošního roku jsme generovali dvojciferný růst. Celková produkce skupiny ESSOX činila 2,1 mld. Kč a profinancovali jsme více než 20 tisíc smluv jak na auta, tak na spotřební zboží. Trh spotřebitelského financování, a to hlavně v oblasti financování aut, zůstává příznivý. Podle čísel za leden až květen předpokládáme, že dvojciferný růst bude pokračovat i nadále.

Kolik nových klientů se vám již letos podařilo získat?

Na konci 1. čtvrtletí jsme měli 215 tisíc aktivních klientů, z toho pět tisíc na Slovensku, kde působí naše dceřiná společnost ESSOX FINANCE. Na 60 % našich klientů jsou spotřebitelé a 40 % tvoří korporátní klientela. Ve spotřebitelském financování převažuje spíše úvěrové financování nad leasingovým, z 90 % jde o úvěrový byznys.

Podle průzkumu, který pro ESSOX dělala agentura IPSOS, si letos půjčku plánuje vzít 45 % lidí. Jaký je skutečný zájem a na co si lidé nejvíce půjčují?

Skutečný zájem kopíruje výsledky průzkumu, přičemž klienti využívají spotřebitelské financování nejčastěji na koupi produktů ze segmentu bílé a černé techniky a mobilních telefonů. V posledních letech vzrostl taky zájem o financování komodity motocyklů. ESSOX patří v této oblasti mezi lídry na trhu. Poskytujeme značkové financování například pro motocykly Kawasaki.

Významnou roli ve vašem portfoliu hraje i značkové financování vozidel PSA. Roste i tento segment? A jak byla ukončena fúze vašich dceřiných společností, co na ní bylo nejobtížnější?

Akvizice PSA Finance jak v ČR, tak na Slovensku splnila naše očekávání. Z mého pohledu je při akvizici nejdůležitější začlenění nových zaměstnanců do stávajícího týmu. Kupujete totiž firmu s jinou mentalitou i managementem a integrace do chodu vlastní společnosti je to hlavní a zároveň nejtěžší. Stěžejním je přitom zvládnout řízení změn. A to se nám, myslím, podařilo na výbornou. Od 1. ledna 2018 je PSA Finance CR součástí společnosti ESSOX a na Slovensku PSA Finance SK působí nově pod názvem ESSOX FINANCE.

V 1. čtvrtletí letošního roku zaujímal ve skupině ESSOX segment financování automobilů 66 % z celkového objemu nově uzavřeného retailového financování, v případě značkového financování PSA to bylo 24 % z celku. Ano, také značkové financování vykazuje ve skupině ESSOX slušnou dynamiku s meziročním 23% nárůstem.

Na rozdíl od českého trhu se na Slovensku prostřednictvím dceřiné společnosti ESSOX FINANCE zaměřujeme hlavně na financování nových vozů, Peugeot a Citroen. Stejně jako v České republice, tak i na Slovensku rosteme dvojciferným tempem.

Když zmiňujete slovenský trh, jak se vám daří právě tam?

Na rozdíl od českého trhu se na Slovensku prostřednictvím dceřiné společnosti ESSOX FINANCE zaměřujeme hlavně na financování nových vozů, Peugeot a Citroen. Stejně jako v České republice, tak i na Slovensku rosteme dvojciferným tempem.

Plánujete nějaké další akvizice? A jaké jsou vaše další plány ve střednědobém horizontu?

Tuto otázku mohu pouze komentovat tak, že ambice máme velké a příležitosti na trhu sledujeme.

ESSOX je součástí Skupiny Komerční banky, jak ve skupině spolupracujete a jak využíváte synergie?

Spolupráce uvnitř skupiny funguje více než dobře. Vstup Komerční banky do společnosti ESSOX nám před 15 lety zabezpečil nejen finanční zázemí, ale banka jako taková nám pomohla i s tvorbou firemní kultury a umožnila nám rozšíření produktové škály.

S bankou úzce spolupracujeme například v oblasti úvěrového fleet managementu, které nabízíme jejím klientům. Pro operativní leasing je naším partnerem ALD Automotive.

Aktuálně se zaměřujete na podporu elektromobility, co vše v rámci tohoto projektu nabídnete? Spolupracujete v této oblasti s nějakými partnery a na čem konkrétně?

Naše aktuální strategie navazuje na letité zkušenosti s financováním energeticky úsporných projektů pro klienty Skupiny ČEZ a zaměřujeme se především na komplexní elektromobilitu. V případě spolupráce s ČEZ, která již trvá delší dobu, jsme profinancovali ekologické projekty řádově za desítky milionů korun.

Dlouhodobě patříme mezi lídry v oblasti financování automobilů na českém trhu, a proto máme potenciál přispět k přeměně vozového parku v České republice, aby ekologické dopady automobilové dopravy byly co nejnižší. Mou vizí je využití elektromobilu jako druhého auta v rodině. Elektromobil je ideálním dopravním prostředkem pro jízdy v okolí bydliště, kde vystačí kapacity baterií automobilů a zároveň je lze dobíjet zelenou energií z vlastních fotovoltaických panelů.

V případě elektromobility a dalšího ekofinancování, jako jsou třeba hybridní auta, je naší ambicí stát se lídrem trhu. V květnu jsme představili komplexní balíček služeb pro financování, kdy ESSOX pomůže s vykoupením dieselového či benzinového automobilu a profinancuje elektrovůz včetně všech potřebných doplňkových zařízení.

V srpnu pak odstartujeme program, který bude zastřešovat poradenství a veškeré součásti nezbytné pro komplexní pojetí elektromobility – fotovoltaické panely, bateriová úložiště, pořízení elektromobilů, elektrické motocykly, ale i kola s elektrickým pohonem, a to vše včetně projektu, dodavatele elektrické energie a případné státní dotace. Služby budou moci využít jak jednotlivci, tak korporátní klienti, ale i municipality.

A co se týká našich hlavních partnerů pro financování zelených projektů, jsou jimi především společnosti ČEZ ESCO a OIG Power.

Na jaké další oblasti se zaměřujete?

V tuto chvíli máme zhruba tři tisíce aktivních partnerů, kteří mají jak kamenné obchody, tak e-shopová řešení. To je důvod, proč se poslední dobou hodně zabýváme tématem e-commerce a digitalizace. Optimalizujeme procesy, chceme být paperless, a to nejen z důvodu interních procesů, ale i s ohledem na společenskou odpovědnost a firemní kulturu jako takovou.

Kromě toho i klasický model spotřebitelského financování se mění a přesouvá právě do světa e-commerce. E-shopové řešení financování již máme, chtěli bychom však v této oblasti výrazně posílit a zvýšit produkci. Proto do digitalizace investujeme řádově desítky milionů korun.

Jaké další nové produkty či služby letos klientům nabídnete? Připravujete i nějaké marketingové kampaně?

Neděláme klasické nadlinkové marketingové kampaně. Náš obchodní model je nastavený na B2B2C spolupráci, a proto se spíše soustředíme na podporu našich dealerů a spolupracujících partnerů. Aktuálně cílíme hlavně na zmiňované financování zelených projektů a e-commerce. Nechceme tyto priority ředit něčím dalším. Zelené projekty jsou pro nás nyní klíčové.

Jinak interně žijeme naším velkým jubileem, letos slavíme 25. výročí založení firmy ESSOX. Během této doby jsme ušli opravdu velký kus cesty, kdy se nám z malé regionální firmy o 15 lidech podařilo „vyspět“ na mezinárodní skupinu s dceřinou společností na Slovensku a jednoho z lídrů na trhu spotřebitelského financování. Během této doby jsme uzavřeli 1,5 milionu smluv v celkovém objemu okolo 65 mld. Kč a vydali stovky tisíc kreditních karet.

Věnujete se i oblasti CSR, Specializujete se na nějaké konkrétní projekty?

Troufám si tvrdit, že společenská zodpovědnost vždy byla, je a bude v DNA naší společnosti. Začátkem tohoto roku jsme přišli s novým projektem Společně bezpečně. Pro mateřské školy jsme spolu s Hasičským sborem Jihočeského kraje připravili programy s přednáškami, kde se zaměřujeme na bezpečnost na silnicích, v domácnostech, v přírodě a na vzdělávání v oblasti finanční gramotnosti dětí. Každoročně věnujeme na oblast společenské odpovědnosti stovky tisíc korun. Spolupracujeme také s nadací Komerční banky Jistota, prostřednictvím které podporujeme potřebné. Pravidelně organizujeme i zaměstnanecké sbírky, ze kterých putuje výtěžek na podporu handicapovaných dětí.

Jana Hanušová je generální ředitelkou společnosti ESSOX od 1. května 2015. Předtím působila od roku 2010 jako poradkyně generálního ředitele pro synergie Skupiny Komerční banky a Sociétés Générale. Do oddělení marketingu KB nastoupila v roce 1999, v letech 2000 až 2004 byla vedoucí řízení segmentů v rámci retailového bankovníctví. Následně se podílela na vytváření koncepce společnosti ESSOX, kde působila v roli vedoucí

marketingu do srpna roku 2006. V září roku 2006 se stala ředitelkou marketingu ve společnosti Rusfinance/Rusfinance Bank (SG Russia). Vystudovala **Fakultu sociálních věd** na Univerzitě Karlově.

ESSOX patří mezi nejvýznamnější nebankovní poskytovatele finančních služeb v oblasti financování spotřebního zboží a automobilů v České republice, na trhu působí 25 let. Je významnou součástí skupiny Komerční banky a patří také do mezinárodní finanční skupiny Société Générale. Je specialistou na podporu prodeje nových i ojetých vozů pod značkou ESSOX i poskytovatelem značkového financování pro automobily značek Peugeot, Citroën a DS. Nabízí produkty v oblasti úvěru a finančního leasingu soukromým osobám, podnikatelům a firmám. Má více než 400 zaměstnanců a roční objem produkce 7,7 mld. Kč. Společnost je zakládajícím členem největšího registru dlužníků SOLUS a také členem České leasingové a finanční asociace.

URL| <http://www.cianews.cz/cs/3631212-jana-hanusova-essox-se-zameri-na-elektromobilitu-a-digitalizaci>

Poslední dny do politické smrti Merkelové? Cesta je v „ušmudlaném kompromisu“, říká expert

27.6.2018 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Čas na hodinkách Angely Merkelové neúprosně ubíhá. Na hledání „evropského řešení“ migrace má prostor jen do začátku července, kdy má sesterská strana CSU zhodnotit, čeho německá kancléřka dosáhla na summitu EU i mimo něj. Na čtvrtěční jednání Evropské rady se tak upíná pozornost právě i v souvislosti s ostrým sporem mezi CDU a CSU, který může skončit rozpadem vlády nejsilnější ekonomiky Evropy. Sama Merkelová ale přiznává, že k celounijní dohodě na summitu nedojde. Je tedy vůbec šance, že se podaří krizi v Německu zvrátit? Podle experta na německou politiku Jakuba Eberleho ano – vedle optimistického tu je ale také scénář, který může skončit černě. „Je tu velké množství proměnných a Merkelová hraje naráz několik šachovnic, které musí zvládnout,“ říká odborník pro INFO.CZ.

Ostrý spor kvůli vracení migrantů na německých hranicích, který se rozhořel mezi sesterskými stranami CDU Angely Merkelové a CSU Horsta Seehofera, zachvátil Německo před dvěma týdny a hrozí, že může skončit rozpadem těžce sestavované německé koalice.

Kancléřka, která se obává, že pokud přistoupí na Seehoferovy návrhy, spustí v Evropě nekontrolovatelný dominový efekt protiimigračních opatření, si na hledání „evropského řešení“ vyžádala u koaličního partnera dva týdny. Termín stanovený na 1. července se ale neúprosně blíží a Merkelová musí mít brzy v ruce něco, co krizi může zvrátit.

Čtrnáctidenní termín nebyl stanoven náhodou – Merkelová chtěla počkat na summit evropských lídrů, který se koná tento čtvrtek a pátek v Bruselu. Po nedělním „předkole“ v podobě minisummitu 16 zemí EU je ale stále jasnější, že čtvrtěční jednání Evropské rady ovoce – tedy celoevropskou dohodu o migraci – nepřinese. „Do pátku nedospějeme k řešení celého azylového balíku, tedy pro všech sedm směrnic,“ přiznala včera Merkelová. Německá kancléřka se proto soustředí především na dojednávání dvoustranných dohod s jednotlivými státy unie i zeměmi, ze kterých migranti do EU míří. I to se ale za dva týdny dá stihnout jen stěží.

Šéf CSU přitom zůstává nekompromisní – jak potvrdil o víkendu, ze svého požadavku o navracení migrantů, kteří už byli registrováni v jiné zemi EU, prý ustupovat nehodlá. Pro list Süddeutsche Zeitung také zopakoval, že pokud čtvrtěční summit prezidentů a premiérů EU nepřinese účinné řešení, zavede dočasné kontroly na hranicích a začne migranty navzdory vůli kancléřky na vlastní pěst odmítat. Takový krok by zřejmě vedl k pádu vlády a měl by mimo jiné i přímý dopad na Česko. Odborník na německou politiku z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Eberle však věří, že se černý scénář stále ještě dá zvrátit.

„Je potřeba si uvědomit jednu věc, která se děje mezi CDU a CSU, jak historicky, tak poslední tři roky od migrační krize v létě 2015 – opakuje se tady spirála významné rétorické eskalace, která byla vidět například už při debatách o horní hranici pro přijímání uprchlíků a dalších opatření, která se pak vždy vyřeší nějakým ušmudlaným kompromisem,“ říká Eberle pro INFO.CZ s tím, že nyní je tato spirála vyhocená až příliš, protože se blíží bavorské volby, které jsou pro CSU naprosto zásadní. Seehoferova strana přitom má spoustu důvodů se bát, že pro ní nedopadnou právě nejlépe.

„Němčtě, já si celou dobu říkám, co je pro Seehofera a bavorského premiéra Markuse Sädera vlastně ten konec hry, protože oni vědí, že pokud by bylo cílem sestřelit Angelu Merkelovou a pokračovat s někým jiným, je to pro ně šíleně rizikový scénář. To by znamenalo, že proti nim bude kandidovat CDU v Bavorsku, že se celá ta

frakce rozpadne a že právě oni budou ti, co za to můžou, což pro ně nebude dobré. Tohle jim tedy vyjít nemůže," uvažuje Eberle.

Jestli Merkelová nepřiveze nic, má problém Kvůli zažehnání nebývalé krize má teď Angela Merkelová plné ruce práce a přebíhá vyjednávat od jedné fronty ke druhé. Po nedělním summitu, který byl svolán Evropskou komisí na její popud, se včera kvůli migraci sešla s předsedou Evropské rady Donaldem Tuskiem, následně se španělským premiérem Pedrem Sánchezem a večer kancléřku čekalo jednání se špičkami stran německé koalice. Tato schůzka lídrů CDU, CSU a německé sociální demokracie (SPD) však zásadní kroky při řešení krize nepřinesla.

Přestože účastníci noční schůzky označili spor CDU a CSU za velmi vážný, podle Eberleho po jednání zazněly i smířlivější výroky, které by mohly věštit zlepšení situace. „Tři vládní strany po jednání nevydaly žádné komuniké, ale ta atmosféra byla taková, že se zástupci CDU a CSU snažili situaci deeskalovat a tvrdili, že konec společné frakce nehrozí,“ říká Eberle s tím, že po včerejšku jsou šance na zažehnání německé krize o krok blíž.

„Po včerejším jednání to teď vypadá, že se objevují první smířlivé signály. Takže bych si tipnul, že se to opět svede na nějaký ušmudlaný kompromis. Je jasné, že ke komplexní dohodě o migraci na summitu nedojde, ale může dojít k nějakým dílčím krokům. Angela Merkelová bude například souhlasit s přitvrzením nějakého jiného konkrétního opatření, třeba co se týče režimu v azylových centrech nebo urychlení procedur. Pokud se Merkelové podaří uzavřít bilaterální dohody – například s rakouským premiérem Sebastianem Kurzem, s Italy nebo s Francouzi, bude to vnímáno také jako další malý krok. To je tedy ten optimistický scénář a myslím, že mu jsme blíž než před pár dny,“ tvrdí Eberle.

Podle odborníka z Univerzity Karlovy by tak řešením vyostřeného sporu mezi CDU a CSU mohla být shoda na nějaké zlaté střední cestě. „Dělají to tak vždycky, že na začátku mají dvě nesmiřitelné pozice – buď kontroly ano, nebo ne – a nakonec se najde řešení někde mezi tím,“ dodává Eberle s tím, že je třeba si také uvědomit to, že do slavného Seehoferova „Masterplanu“ o řešení migrace, jehož součástí je právě i odmítání běženců na hranicích, zatím měl možnost nahlédnout jenom velmi úzký okruh lidí. Nikdo vlastně neví, jak si tedy právě on představuje ideální řešení.

„Seehoferův plán vidělo minimum lidí – Seehofer, Merkelová a lidi kolem nich, ale že by ten plán znala předsednictva stran a frakcí, nebo nedej bože poslanci, to ne – drtivá většina z nich to vůbec neviděla,“ říká odborník o tajemném 63bodovém plánu, ze kterého zná veřejnost jen velmi malý útržek. Nezveřejnění plánu tak podle něj Seehoferovi dává větší manévrovací prostor.

„Plán ukazuje možnost ústupků – pokud by chtěl být Seehofer úplně nekompromisní, tak plán nějakým způsobem unikne na veřejnost. On tvrdí, že ze svých stanovisek neuhne a pokud by do toho střetu chtěl jít naplno, tak se plán dostane na veřejnost a pak by se dalo posoudit, kde ze svých plánů uhnul. Když ten plán není venku, jak my poznáme, že on ustoupil, nebo ne?,“ říká Eberle.

„Jedna věc jsou tedy deklarované principy a druhá jejich uvedení do praxe – můžeme říct, že obnovíme kontroly na hranicích, ale jak by se to udělalo, je velmi složité. Seehofer nemůže lusknout prstem a uzavřít hranice, které jsou otevřené 30 let,“ říká Eberle, podle kterého se spor Merkelové se Seehoferem vyřeší určitým typem výměnného obchodu. „V něčem dojde k přitvrzení politiky, což bude moct Seehofer veřejně prodat, ale zároveň to bude ujednání, které může Merkelová uvést jako něco, co je v souladu s dohodou s ostatními. Ale říkám, to je optimistický scénář,“ dodává Eberle.

Pořád je totiž ve hře i černý scénář, který může skončit rozkladem frakce CDU/CSU nebo koncem současné vlády. Pokud totiž Seehofer bude jednat navzdory vůli kancléřky a kontroly na hranicích ze své pozice ministra vnitřní záležitosti zavede, nebude mít Merkelová jinou možnost, než ho z vlády vyhodit. To by opět mohlo vést k rozpadu mnohaleté spolupráce CDU/CSU a připravit vládu o parlamentní většinu. V čele země by pak mohla stanout menšinová vláda v čele s Merkelovou, vyloučeny by však nebyly ani předčasné volby. „Psalo se také o variantě nebo spíš spekulaci, že by mohlo dojít na takovou heroickou kolektivní sebevraždu, že by skončil nejdříve Seehofer a pak Merkelová. To ale není styl, jakým tyto strany dělají politiku,“ říká expert.

Který ze dvou scénářů se nakonec vyplní, je zatím ve hvězdách. O tom, zda se nová německá vláda ocitne na pokraji zhroutení, bude Německo i celá Evropa vědět víc v neděli. Právě první červencový den se totiž má sejít vedení CSU, aby o zavedení kontrol na hranicích rozhodlo.

„Je tu velké množství proměnných a Merkelová hraje naráz několik šachovnic, které musí v tuto chvíli zvládnout. Důležité je, jestli kancléřka dosáhne něčeho, co se bude dát prodat jako úspěch. Víme, že na summitu nějaké významné řešení nebude, ale pokud se podaří uzavřít jen některé ze zmiňovaných směrnic a k tomu se Merkelová s určitými státy EU na něčem dohodne, bude mít v ruce něco, s čím se dá něco dělat. Pokud by ta Evropská rada úplně spadla a Merkelová nepřivezla domu vůbec nic, byl by to samozřejmě velký problém,“ uzavírá Eberle.

Jsou ženy v migračním procesu zranitelnější než muži? Je tedy možné jasně rozlišit mužskou a ženskou migraci? Na cestu se ale vydávají i bezdětné ženy. Jak vypadá jejich situace? Jaká jsou tedy největší rizika,

kterým ženy čelí?Myslíte, že tato změna je trvalá?Vidíte tento nový přístup i konkrétních krocích evropských politiků?Právo versus ženská obřízkaTaké není možné tyto dva zákroky srovnávat.

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/posledni-dny-do-politicke-smrti-merkelove-cesta-je-v-usmudlanem-kompromisu-rika-expert-33045.html>

PIJAVICE Z ČSSD, POCHE - TOHLE VÁM O NĚM V TV NEŘEKNOU

27.6.2018 infokuryr.cz str. 00

Pridal tk Středa 27 červen 2018 - 02:41:19 Cist komentare / psat: 0 / Trackbacks: 0

V posledních dnech o něm všichni mluví, ale nikdo neví, co je vlastně zač. Miroslav Poche, který má být ministrem zahraničí, je podle ČSSD vhodným kandidátem, protože „hovoří několika jazyky“. Po Sobotkovi je to určitě pokrok, jinak bychom se ale nejspíš měli začít bát.

Začneme zlehka, od toho nejmírnějšího. Miroslav Poche PRACOVAL PRO MILIARDÁŘE ZDEŇKA BAKALU, který z miliard vyvedených z OKD financoval (kromě štědrých příspěvků na kampaně ODS a TOP 09) časopis Respekt nebo Knihovnu Václava Havla. Je také známé, že ostravským horníkům slíbil, že si budou moci odkoupit své nájemní byty z majetku OKD, ovšem místo toho bytový fond z firmy vyvedl a i s nájemníky prodal britské společnosti Round Hill Capital.

Způsob, jakým se OKD dostalo do majetku Zdeňka Bakaly je vyšetřován soudy (kde byl vyslýchán i bývalý premiér Bohuslav Sobotka), celou kauzu zkoumá i sněmovní vyšetřovací komise a prezident Miloš Zeman Bakalu opakovaně nazval „druhým Viktorem Koženým“, „lidskou hyenou“ a „gaunerem“.

Další Bakalovou „hračkou“, kterou platí z peněz vyvedených z Ostravy, jsou cyklistické týmy. Bakala financoval mezinárodní tým Quick Step Floors a také společnost D-Continental Team, kterou spravoval přes rodinný svěřenecký fond.

Poche v Bakalově firmě fungoval jako člen dozorčí rady od roku 2012 až do roku 2017, kdy byla z obchodního rejstříku vymazána. Poche k tomu tvrdí, že Bakalu za těch pět let nikdy neviděl, ale pochválil ho, že se podporou českého cyklistického týmu předvedl jako dobrosrdečný mecenáš. „Tím, že činnost cyklistického týmu financoval, vrátil peníze do České republiky,“ řekl Poche serveru Seznam.

Může být hůř? Ano, může

Není to jediný kostlivec v šatníku tohoto pána. Poche vzešel z klientelistického prostředí pražské komunální politiky, a rozhodně v tomto zapáchajícím rybníce nebyl nějakou „čudlou“, ale jedním z nejvyzránejších sumců.

Komentátor serveru Info.cz Petr Holec o něm dokonce napsal, že v roce 2014 byl ČSSD do Evropského parlamentu víceméně uklizen, protože jeho pověst v Praze už byla tak hrůzná, že ohrožovala celou stranu.

Miroslav Poche vystudoval obor „Evropská agrární diplomacie“ na České zemědělské univerzitě (ano, něco takového se dnes opravdu studuje) a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Od roku 2002 až do roku 2014 byl členem pražského zastupitelstva, tedy i v nejdvořechších časech koalice ODS-ČSSD za primátora Béma. Jak dnes přiznává třeba i server IDNES.cz, získal si za tu dobu pověst „šibra“.

„Spolu s Petrem Hulinským a KARLEM BŘEZINOU Poche dlouho tvořil pražskou svatou trojici ČSSD, jež psala politicko-podnikatelské noty Prahy,“ vzpomíná komentátor Holec. Poche prý patřil k nejvýkonnějším „sběračům“ funkcí a peněz, navíc podle něj v roce 2010 sám přiznal, že peníze z firem přes nejrůznější fiktivní dárce posílá na „KRMENÍ BESTIE“, jak se (jak víme už z odposlechů Davida Ratha) přezdívalo v ČSSD stranické pokladně.

Při vysvětlování kauzy se nastávající šéf diplomacie blýskl opravdu mimořádnými vyjadřovacími schopnostmi:

„To je jednoduchý, protože já to prostě... když to napíšete anonymně, tak budu mnohem radši... nebo rozumíte... já jsem ten dar rozepsal na nějakých deset členů tak, aby se z toho nemusela platit daň. Protože když dám dvě stě tisíc straně, tak ta z toho zaplatí patnáct procent daň. Kdežto když to rozepíšu mezi deset svých členů na obvodě a oni zaplatí padesát tisíc jako členský příspěvek, tak se z toho daň neplatí,“ vysvětloval tehdy novinářům z webu IHNED.cz, poté co jim nechtěně prozradil, že statisíce ze svých příjmů posílá do stranické pokladny ČSSD.

Bude to veselé, až toto předvede ostatním ministrům zahraničí...

Ale pokračujeme v Pocheho kariéře. V roce 2010 se mu po dvou neúspěšných pokusech podařilo dostat do zastupitelstva Prahy 3 (v Praze patří toto „zdvojování“ funkcí na obvodě a „velkém magistrátě“ k běžným zvyklostem), na které není tak vidět.

Deset milionů pro pijavice...

Třetí obvod byl navíc známý jako „divoký Žižkov“. Média psala, že právě tento obvod je Pocheho „revírem“. Tam měl pod palcem veškeré investice a rozpočet. Na celopražském magistrátě dělal paralelně předsedu klubu zastupitelů ČSSD.

„Je znám svým žižkovským slovníkem a řečí těla prodavače ojetin,“ vzpomínal na jeho tehdejší léta komentátor Holec (tato slova z jeho komentáře později zmizela).

Podle médií si komunální léta Poche „zpřijemňoval“ množstvím funkcí v městských podnicích: „Předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s., předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s., místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s.“.

Podle obvykle dobře informovaného ekonomického novináře Miroslava Motejlka si jenom z Pražské energetiky a jenom z průběžných „tantiém“ přišel na přibližně DESET MILIONŮ. Na jednorázových odměnách mu pak přitékaly další miliony. A to byla jenom jedna z firem, ve které seděl. Motejlek jej za to neváhal nazvat „PIJAVICÍ Z ČSSD“.

Po všech těchto skandálech se v roce 2014 Pochemu podařilo „uprchnout“ do Bruselu, když jej Sobotkovo vedení dosadilo na vysoké místo kandidátky a nakonec mandát v Evropském parlamentu získal, i když voliči dali najevo, co si o něm myslí, a získal mnohem méně preferenčních „kroužků“ než kandidáti pod ním.

Bereme velké dotace, tak udělejme humanitární gesto a přijměme uprchlíky

V Bruselu pan Poche rychle načichl tamními názory a neváhal se s nimi veřejně chlubit. Například v roce 2015, když do Evropy proudily miliony běženců, napsal článek nazvaný „NEOTÁČEJME SE K UPRCHLÍKŮM ŽÁDY“. V něm vyzýval Českou republiku, aby dodržovala princip evropské solidarity a nevyhýbala se přijímání běženců. Také psal, že pokud přijmeme 525 „zoufalých“ imigrantů, bude to „symbolické humanitární gesto“.

„Česká republika je velkým příjemcem dotací z EU, za evropské peníze stavíme dálnice a silnice, školy a školky, vybavujeme nemocnice, provádíme rekvalifikace nezaměstnaných a mnoho a mnoho dalšího přínosného pro naši zemi. Ale logika, solidarita i základní slušnost mně říká, že nelze ruku natahovat. Proto se osobně přikláním k tomu imigranty v České republice přijmout a poskytnout jim prostor pro nový život,“ napsal tehdy Poche.

Teď tvrdí, že „moje vnímání migrace se v průběhu let vyvíjelo“.

V prezidentských volbách Poche, nyní už jako seriózní bruselský europoslanec, podporoval Jiřího Drahoše. Za sebe i za pražské sociální demokraty před prezidentskou volbou řekl, že podporují kandidáta, který „nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávisť a ctí Ústavu a zákony“. A pro hloupější dodal, že TAKOVÝM KANDIDÁTEM JE PRO NĚJ JIŘÍ DRAHOŠ.

Komentátor Holec si ale myslí, že pokud se Poche stane ministrem čehokoliv, jeho SKANDÁLNÍ MINULOST jednou doběhne celou ČSSD. Tuší to prý i Jan Hamáček s Jiřím Zimolou. „Udělat z Pocheho s jeho minulostí ministra, je jako rozsvítit si doma při náletu. Něco špatného vás určitě nemine,“ napsal komentátor Holec.

A proč vlastně vedení ČSSD na Pochem tolik lpí?

Novináři se shodují, že hlavním důvodem je fakt, že pražská ČSSD, kterou Poche po léta ze zákulisí ovládá, dodala na sjezdu při volbách předsedy KLÍČOVÉ HLASY JANU HAMÁČKOVÍ.

A teď za to chce svou odměnu.

Sdílet na:

URL| <http://infokuryr.cz/news.php?item.21972>

PIJAVICE Z ČSSD, POCHE - TOHLE VÁM O NĚM V TV NEŘEKNOU

27.6.2018 infokuryr.cz str. 00

Pridal tk Středa 27 červen 2018 - 02:41:19 Cist komentare / psat: 0 / Trackbacks: 0

V posledních dnech o něm všichni mluví, ale nikdo neví, co je vlastně zač. Miroslav Poche, který má být ministrem zahraničí, je podle ČSSD vhodným kandidátem, protože „hovoří několika jazyky“. Po Sobotkovi je to určitě pokrok, jinak bychom se ale nejspíš měli začít bát.

Začneme zlehka, od toho nejmírnějšího. Miroslav Poche PRACOVAL PRO MILIARDÁŘE ZDEŇKA BAKALU, který z miliard vyvedených z OKD financoval (kromě štědrých příspěvků na kampaně ODS a TOP 09) časopis Respekt nebo Knihovnu Václava Havla. Je také známé, že ostravským horníkům slíbil, že si budou moci odkoupit své nájemní byty z majetku OKD, ovšem místo toho bytový fond z firmy vyvedl a i s nájemníky prodal britské společnosti Round Hill Capital.

Způsob, jakým se OKD dostalo do majetku Zdeňka Bakaly je vyšetřován soudy (kde byl vyslýchán i bývalý premiér Bohuslav Sobotka), celou kauzu zkoumá i sněmovní vyšetřovací komise a prezident Miloš Zeman Bakalu opakovaně nazval „druhým Viktorem Koženým“, „lidskou hyenou“ a „gaunerem“.

Další Bakalovou „hračkou“, kterou platí z peněz vyvedených z Ostravy, jsou cyklistické týmy. Bakala financoval mezinárodní tým Quick Step Floors a také společnost D-Continental Team, kterou spravoval přes rodinný svěřenecký fond.

Poche v Bakalově firmě fungoval jako člen dozorčí rady od roku 2012 až do roku 2017, kdy byla z obchodního rejstříku vymazána. Poche k tomu tvrdí, že Bakalu za těch pět let nikdy neviděl, ale pochválil ho, že se podporou českého cyklistického týmu předvedl jako dobrosrdečný mecenáš. „Tím, že činnost cyklistického týmu financoval, vrátil peníze do České republiky,“ řekl Poche serveru Seznam.

Může být hůř? Ano, může

Není to jediný kostlivec v šatníku tohoto pána. Poche vzešel z klientelistického prostředí pražské komunální politiky, a rozhodně v tomto zapáchajícím rybníce nebyl nějakou „čudlou“, ale jedním z nejvyžranějších sumců.

Komentátor serveru Info.cz Petr Holec o něm dokonce napsal, že v roce 2014 byl ČSSD do Evropského parlamentu víceméně uklizen, protože jeho pověst v Praze už byla tak hrůzná, že ohrožovala celou stranu.

Miroslav Poche vystudoval obor „Evropská agrární diplomacie“ na České zemědělské univerzitě (ano, něco takového se dnes opravdu studuje) a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Od roku 2002 až do roku 2014 byl členem pražského zastupitelstva, tedy i v nejdvořejších časech koalice ODS-ČSSD za primátora Béma. Jak dnes přiznává třeba i server IDNES.cz, získal si za tu dobu pověst „šibra“.

„Spolu s Petrem Hulinským a KARLEM BŘEZINOU Poche dlouho tvořil pražskou svatou trojici ČSSD, jež psala politicko-podnikatelské noty Prahy,“ vzpomíná komentátor Holec. Poche prý patřil k nejvýkonnějším „sběračům“ funkcí a peněz, navíc podle něj v roce 2010 sám přiznal, že peníze z firem přes nejrůznější fiktivní dárce posílá na „KRMENÍ BESTIE“, jak se (jak víme už z odposlechů Davida Ratha) přezdívalo v ČSSD stranické pokladně. Při vysvětlování kauzy se nastávající šéf diplomacie blýskl opravdu mimořádnými vyjadřovacími schopnostmi:

„To je jednoduchý, protože já to prostě... když to napíšete anonymně, tak budu mnohem radši... nebo rozumíte... já jsem ten dar rozepsal na nějakých deset členů tak, aby se z toho nemusela platit daň. Protože když dám dvě stě tisíc straně, tak ta z toho zaplatí patnáct procent daň. Kdežto když to rozepíšu mezi deset svých členů na obvodě a oni zaplatí padesát tisíc jako členský příspěvek, tak se z toho daň neplatí,“ vysvětloval tehdy novinářům z webu IHNEP.cz, poté co jim nechtěně prozradil, že statisíce ze svých příjmů posílá do stranické pokladny ČSSD.

Bude to veselé, až toto předvede ostatním ministrům zahraničí...

Ale pokračujeme v Pocheho kariéře. V roce 2010 se mu po dvou neúspěšných pokusech podařilo dostat do zastupitelstva Prahy 3 (v Praze patří toto „zdvojování“ funkcí na obvodě a „velkém magistrátě“ k běžným zvyklostem), na které není tak vidět.

Deset milionů pro pijavice...

Třetí obvod byl navíc známý jako „divoký Žižkov“. Média psala, že právě tento obvod je Pocheho „revírem“. Tam měl pod palcem veškeré investice a rozpočet. Na celopražském magistrátě dělal paralelně předsedu klubu zastupitelů ČSSD.

„Je znám svým žižkovským slovníkem a řečí těla prodavače ojetin,“ vzpomínal na jeho tehdejší léta komentátor Holec (tato slova z jeho komentáře později zmizela).

Podle médií si komunální léta Poche „zpřijemňoval“ množstvím funkcí v městských podnicích: „Předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s., předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s., místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s.“.

Podle obvykle dobře informovaného ekonomického novináře Miroslava Motejlky si jenom z Pražské energetiky a jenom z průběžných „tantiém“ přišel na přibližně DESET MILIONŮ. Na jednorázových odměnách mu pak přitékaly další miliony. A to byla jenom jedna z firem, ve které seděl. Motejlek jej za to neváhal nazvat „PIJAVICÍ Z ČSSD“.

Po všech těchto skandálech se v roce 2014 Pochemu podařilo „uprchnout“ do Bruselu, když jej Sobotkovo vedení dosadilo na vysoké místo kandidátky a nakonec mandát v Evropském parlamentu získal, i když voliči dali najevo, co si o něm myslí, a získal mnohem méně preferenčních „kroužků“ než kandidáti pod ním.

Bereme velké dotace, tak udělejme humanitární gesto a přijmeme uprchlíky

V Bruselu pan Poche rychle načichl tamními názory a neváhal se s nimi veřejně chlubit. Například v roce 2015, když do Evropy proudily miliony běženců, napsal článek nazvaný „NEOTÁČEJME SE K UPRCHLÍKŮM ZÁDY“. V něm vyzýval Českou republiku, aby dodržovala princip evropské solidarity a nevyhýbala se přijímání běženců. Také psal, že pokud přijmeme 525 „zoufalých“ imigrantů, bude to „symbolické humanitární gesto“.

„Česká republika je velkým příjemcem dotací z EU, za evropské peníze stavíme dálnice a silnice, školy a školky, vybavujeme nemocnice, provádíme rekvalifikace nezaměstnaných a mnoho a mnoho dalšího přínosného pro naši zemi. Ale logika, solidarita i základní slušnost mně říká, že nelze ruku natahovat. Proto se osobně přikláním k tomu imigranty v České republice přijmout a poskytnout jim prostor pro nový život,“ napsal tehdy Poche.

Ted' tvrdí, že „moje vnímání migrace se v průběhu let vyvíjelo“.

V prezidentských volbách Poche, nyní už jako seriózní bruselský europoslanec, podporoval Jiřího Drahoše. Za sebe i za pražské sociální demokraty před prezidentskou volbou řekl, že podporují kandidáta, který „nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávisť a ctí Ústavu a zákony“. A pro hloupější dodal, že **TAKOVÝM KANDIDÁTEM JE PRO NĚJ JIŘÍ DRAHOŠ**.

Komentátor Holec si ale myslí, že pokud se Poche stane ministrem čehokoliv, jeho **SKANDÁLNÍ MINULOST** jednou doběhne celou ČSSD. Tuší to prý i Jan Hamáček s Jiřím Zimolou. „Udělat z Pocheho s jeho minulostí ministra, je jako rozsvítit si doma při náletu. Něco špatného vás určitě nemine,“ napsal komentátor Holec.

A proč vlastně vedení ČSSD na Pochem tolik lpí?

Novináři se shodují, že hlavním důvodem je fakt, že pražská ČSSD, kterou Poche po léta ze zákulisí ovládá, dodala na sjezdu při volbách předsedy **KLÍČOVÉ HLASY JANU HAMÁČKOVI**.

A teď za to chce svou odměnu.

Zpět na přehled kategorií Zpět na přehled novinek

Starší novinky

URL| <http://infokuryr.cz/news.php?extend.21972.2>

Jmenování vlády: Toto byste měli o nových ministrech vědět

27.6.2018 kurzy.cz str. 00 Z domova

Prezident Miloš Zeman ve středu jmenuje novou vládu složenou z ministrů za hnutí ANO a sociální demokracie. Necelá polovina navrhovaných kandidátů bude ve své funkci pokračovat, na seznamu Andreje Babiše se ale objevila i jména nová, z nichž některá bu...

Prezident Miloš Zeman ve středu jmenuje novou vládu složenou z ministrů za hnutí ANO a sociální demokracie. Necelá polovina navrhovaných kandidátů bude ve své funkci pokračovat, na seznamu Andreje Babiše se ale objevila i jména nová, z nichž některá budí velké emoce.

Hlava státu jmenuje členy nové vlády ve středu v 9:00 hodin na Pražském hradě. Informaci potvrdil prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. Událost můžete sledovat i v přímém přenosu na TN.cz.

Pokud premiér Andrej Babiš dojedná podporu komunistů, kteří mají koalici zajistit většinu poslanců, může vláda získat důvěru ve sněmovně už 11. července a vznikne i přesto, že Zeman odmítá europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD) coby nového ministra zahraničí. Hnutí ANO na jeho jmenování trvá kvůli dodržení koaliční smlouvy, je však možné, že ve výsledku resort diplomacie převezme šéf sociální demokracie Jan Hamáček, který má současně řídit i ministerstvo vnitra.

Miroslav Poche ale není jediným kandidátem, jehož působení v nové vládě se stalo trnem v oku některým politikům. Ostré kritice čelí třeba i kandidátka na post ministryně spravedlnosti Taťána Malá.

Noví ministři

Miroslav Poche - ministerstvo zahraničí

Český politik a ekonom Miroslav Poche (40) v současné době zastává funkci europoslance, nyní si brousí zuby na post ministra zahraničí. Premiér Andrej Babiš ho do funkce navrhnul kvůli koaliční smlouvě s ČSSD, která trvala na tom, aby se na ministerském seznamu objevil.

Vzdělání a kariéra: Poche vystudoval obor evropské agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Při misích v Kosovu a Bosně a Hercegovině byl zástupcem Organizace pro bezpečnost a spolupráci v

Evropě. Na ministerstvu zahraničí už působil - zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva. Pracoval i na ministerstvu zemědělství. Z titulu pražského zastupitele působil v orgánech několika společností. Nyní kromě jiného podniká v oblasti cestovního ruchu.

Skandál s financováním ČSSD: Před komunálními volbami v roce 2010 se Poche přiznal ke skrytému financování ČSSD. Tvrdil, že chtěl, aby se strana vyhnula povinnosti platit daň, svůj několikasettisícový dar straně proto rozdělil a napsal na jiné členy strany. Poche se tehdy vzdal svých stranických funkcí, post zastupitele Prahy 3 ale obhájil.

Konflikt se Zemanem: Prezident Miloš Zeman Pocheho kritizuje zejména kvůli jeho postojům k migraci. Europoslanci kvůli tomu doporučil, aby kandidaturu na post ministra zahraničí ještě zvážil. To však Poche odmítl. V případě, že by ho Zeman odmítl jmenovat (ukládá mu to Ústava ČR), chce prezidenta k podpisu přimět žalobou. 'Pan premiér by musel využít svého práva a podat kompetenční žalobu,' uvedl pro Hospodářské noviny.

Taťána Malá - ministerstvo spravedlnosti

Místo Roberta Pelikána se má do čela ministerstva spravedlnosti postavit poslankyně za ANO Taťána Malá (36). Té opoziční poslanci vyčítají zejména nedostatečnou odbornost, přílišnou oddanost Babišovi a možný střet zájmů.

Vzdělání a kariéra: Taťána Malá vystudovala zemědělské inženýrství na Agronomické fakultě Mendelově univerzitě v Brně a právo na Panevropské vysoké škole v Bratislavě. Působila jako právnička a mediátorka (byla jedním z prvních zapsaných mediátorů v ČR). Externě vyučuje na Fakultě podnikatelské Vysokého učení technického v Brně. Působí jako společník ve firmě All 4 Law.

Právě kvůli vzdělání se ale stala terčem kritiky. Malá totiž nemá složené advokátní zkoušky, opozice navíc pochybuje o jejím diplomu z Panevropské vysoké školy v Bratislavě. To ale podle České advokátní komory (ČAK) výkonu její práce nebrání. 'Považujeme za důležité být vhodným manažerem a asi možná mít dokončené právnické vzdělání, což ona splňuje,' pronesla mluvčí Iva Chaloupková. Advokátní zkoušky podle ní slouží k vykonávání už určitého typu právnické profese.

Zastánkyně Babiše: Malá si vysloužila nálepku zastánkyně Babiše - a to kvůli jejímu výroku o o vydání šéfa hnutí ANO a jeho zástupce k trestnímu stíhání v kauze Čapí hnízdo. 'Co brání tomu, aby se řešení té kauzy posunulo o čtyři roky nebo prostě do doby, než budou nové volby?' pronesla tehdy v rozhovoru pro Info.cz. Malá později řekla, že výrokiem chtěla otevřít debatu o imunitě.

Možný střet zájmů: Malá čelí kritice i kvůli tomu, že její manžel je insolvenčním správcem a že spoluvlastní firmu na poskytování půjček. Nový ministr spravedlnosti přitom bude v příštích měsících řešit úpravu podmínek oddlužení pro lidi, kteří se ocitli v insolvenci.

Pokračování na další stránce

Marta Nováková - ministerstvo průmyslu a obchodu

Novou ministryní průmyslu se stane šéfka Svazu obchodu a cestovního ruchu Marta Nováková, která nahradí Tomáše Hünera. Za cíle si vytyčila zatočit s byrokracií, rozhodnout o dostavbě jaderných bloků nebo posílit služby a obchod.

Vzdělání a kariéra: Nováková vystudovala systémové inženýrství na Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské v Ostravě, v roce 1991 se pak podílela na založení společnosti Sluno Corporation. Je viceprezidentkou Hospodářské komory ČR, v současnosti stojí i v čele společnosti Language Planet, s. r. o., kterou spoluzakládala. Od května 2014 je prezidentkou Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR.

Lubomír Metnar - ministerstvo obrany

Bývalý policista a dosavadní ministr vnitra Lubomír Metnar se přesune do čela ministerstva obrany, kde končí Karla Šlechtová. Metnar byl před revolucí příslušníkem komunistické Veřejné bezpečnosti a jejího Pohotovostního pluku.

Vzdělání a kariéra: Vystudoval Vyšší policejní školu Ministerstva vnitra ČR a následně Ostravskou univerzitu v Ostravě se specializací na ekonomiku, obchod a služby. Od roku 1998 působil u policie, kde prošel různými funkcemi. Od bývalého ministra vnitra Martina Peciny dostal medaili za to, že s týmem vyšetřovatelů dostal před soud pachatele žhářského útoku ve Vítkově, při kterém byla těžce popálená malá Natálka. Později se stal dokonce jeho prvním náměstkem. Ministerstvo vnitra ČR opustil v červenci 2014. Poté se vrátil zpátky do Vítkovic, kde byl až do jmenování ministrem šéfem bezpečnosti.

Jednání při volbě prezidenta: Před lednovou volbou prezidenta Metnar na oficiálním webu Ministerstva vnitra ČR dementoval žertovnou informaci, že Miloš Zeman postupuje jakožto stávající prezident automaticky do druhého kola. Lživé informace o protikandidátovi ve druhém kole Jiřím Drahošovi včetně nepravdivého nařčení z jeho členství v StB však veřejně nevyvracel, protože měly podle Metnara jiný charakter závažnosti.

Pokračování na další stránce

Antonín Staněk - ministerstvo kultury

Vysokoškolský pedagog a primátor Olomouce Antonín Staněk (ČSSD) chce coby ministr kultury klást důraz hlavně na obnovu památek a prezentaci české kultury v cizině. Dále se chce zaměřit na platy vysokoškoláků.

Vzdělání a kariéra: Staněk vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Učil na Vojenské střední škole protivzdušné obrany v Liptovském Mikuláši na Slovensku nebo na Gymnáziu Šternberk. Nyní na Univerzitě Palackého v Olomouci působí jako proděkan pro studijní záležitosti a vedoucí Katedry společenských věd. Angažuje se jako viceprezident Českého svazu házené a předseda Středomoravského svazu házené. Od roku 2014 je primátorem Olomouce.

Petr Krčál - ministerstvo práce a sociálních věcí

Do čela ministerstva práce a sociálních věcí se nově postaví Petr Krčál (ČSSD), který tu dříve už působil jako náměstek. Stejnou funkci později zastával i na ministerstvu pro lidská práva. Ve funkci skončil v prosinci 2017.

Vzdělání a kariéra: Pracoval jako technik ve Ždárských strojárnách a slévárnách, po odmaturování na Středním odborném učilišti elektrotechnickém si dodělal ještě půlroční kurz psychologie, sociologie, politologie a řízení podniku. V roce 1998 začal soukromě podnikat, později se stal tajemníkem náměstka ministra obrany ČR a poradcem ministra obrany ČR.

Krčál si nakonec doplnil ale i vysokoškolské vzdělání, a to v oboru sociální pedagogika na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a na Institutu mezioborových studií Brno. V letech 2007 až 2009 přidal navíc obor andragogika a řízení lidských zdrojů na Univerzitě Jana Amose Komenského v Praze.

Trestní oznámení: Petr Krčál oznámil, že nebude zasahovat do trestních oznámení podaných ministerstvem za dosavadní ministryně Jaroslavy Němcové (ANO). Úřad podal za Němcové 11 oznámení na předchozí vedení ministerstva, kdy byla v jeho čele sociální demokratka Michaela Marksová. Sociální demokraté již dříve ohlásili, že pokud ministerstvo povedou, stáhnou návrh Němcové na redukci v doplatecích na bydlení. Podle Krčála je nejprve nutný zákon o sociálním bydlení.

Pokračování na další stránce

Miroslav Toman - ministerstvo zemědělství

Šéfem ministerstva zemědělství bude Miroslav Toman - č podnikatel a bývalý náměstek ministrů zemědělství.

Vzdělání a kariéra: Toman se do rodiny ministra zemědělství narodil. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Praze, později působil jako manažer v zemědělských společnostech Agrotec Hustopeče a Agrotrade (později

zkrachovala). Pracoval jako obchodní rada na velvyslanectví ve Washingtonu a v Bratislavě. Od roku 2007 je prezidentem Potravinářské komory ČR, mezi roky 2014 a 2017 byl i prezidentem Agrární komory ČR.

Jan Hamáček - ministerstvo vnitra

Do čela ministerstva vnitra se nově postaví šéf ČSSD Jan Hamáček. Ten by se mohl kromě jiného dočasně chopit i resortu diplomacie, pokud by prezident odmítl jmenovat Miroslava Pocheho.

Vzdělání a kariéra: Hamáček studoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze obor překladatelství / tlumočnictví. Studia ale nedokončil. Předsedal Zahraničnímu výboru, působil ve Výboru pro evropské záležitosti a ve Stálé komisi Poslanecké sněmovny pro kontrolu BIS. Byl stínovým ministrem obrany sociální demokracie. V tajné volbě v listopadu 2013 byl zvolen předsedou Sněmovny. V současné době zastává post jejího místopředsedy, je úřadujícím šéfem ČSSD.

Kritika kvůli alkoholu: Hamáček čelil kritice kvůli videu ze Sněmovny, které se v roce 2015 objevilo v médiích a kde se mu značně plete jazyk. Později přiznal, že vypil dva panáky, které špatně reagovaly s léky na bolest zad.

Kompletní složení nové vlády:

- premiér: Andrej Babiš (ANO) - doprava: Dan Ťok (ANO) - finance: Alena Schillerová (ANO) - místní rozvoj: Klára Dostálová (ANO) - školství: Robert Plaga (ANO) - zdravotnictví: Adam Vojtěch (ANO) - životní prostředí: Richard Brabec (ANO) - obrana: Lubomír Metnar (ANO) - průmysl a obchod: Marta Nováková (ANO) - spravedlnost: Taťána Malá (ANO) - kultura: Antonín Staněk (ČSSD) - práce a sociální věci: Petr Krčál (ČSSD) - vnitra: Jan Hamáček (ČSSD) - zahraničí: Miroslav Poche (ČSSD) - zemědělství: Miroslav Toman (za ČSSD)

URL| <https://www.kurzy.cz/zpravy/459247-jmenovani-vlady-toto-byste-meli-o-novych-ministrech-vedet/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[kurzy.cz](https://www.kurzy.cz)

Kam se hrabe starej Goebbels! Dosud nejtvrdší odvěta proti ČT, podpořená drtivým argumentem na závěr

27.6.2018 rukojmi.cz str. 00

NEWSROOM TOMÁŠE KŇOURKA Česká televize svým posledním vydáním pořadu Newsroom ČT24 posunula laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo.

Tvrdí to člen Rady Českého rozhlasu Tomáš Kňourek, podle něhož jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru, které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy České televize ve vysílání, ale samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Kňourek se věnuje způsobu, jakým pořad ČT napadl TV Prima za způsob referování o Kramériových cenách. Ptá se: Proč ČT v reportáži o Novinářské ceně od nadace George Sorose nepřipomněla, kdo je George Soros?

Kam se hrabe starej Goebbels, napadne racionálně uvažujícího diváka po zhlédnutí nedělního vydání pořadu Newsroom ČT24, a ihned hbitě sáhne do baru pro něco ostřejšího na uklidněnou.

Za sebe říkám, že kolegové z podobně nazvané relace (asi tu naši budeme muset kvůli zachování dobrého jména přejmenovat) posunuli laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo. Dokonce jsem si některé pasáže pouštěl znovu a znovu, nemohl jsem uvěřit. Druhý den mi po delší době volal známý, že TO také viděl. „Recese, vid“, ptal se...

Nicméně NEWSROOM je tu od toho, aby práci novinářů komentoval, takže se na pořad pana Rosého podíváme důkladněji. Reportáž o udílení Kramériových cen (bylo mi ctí být v porotě) redaktoři postavili na dvou východiscích. Za prvé za Kramériovou cenou stojí zástupci údajných dezinformačních webů, za druhé televize Prima, která předávání cen zařadila do svého zpravodajství, o této „kontroverzi“ nereferovala. Pravý důvod obsahu reportáže je ale jinde. Jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru (do něhož TV

Prima částečně rovněž patří), které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy „České“ televize ve vysílání, ale samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Toto nejen šéf Newsroomu ČT24 pan Rosí nemůže nikdy strpět, a proto v podstatě v každém pořadu vede svatou válku za vaše peníze proti názorovým oponentům. Statisíce čtenářů Parlamentních listů odvádějí každý měsíc povinné výpalné na Kavčí hory, aby pak za ně dostali vylitý kýbl špíny na jejich oblíbený server.

Česká televize je na špici dezinformačního a cenzorského pelotonu

Funguje velmi úzká spolupráce mezi Českou televizí a tvrdým mainstreamem, který má mocenský a ekonomický základ. Jeden druhého vždy podrží, když je spojují stejné zájmy a postoje. Jejich nervozita ale setrvale roste s tím, jak ztrácejí kredit, kdy lidé cítí, že jsou manipulováni, podstatné informace zatajovány. Obracejí se tedy k alternativě, jako tomu bylo před listopadovým převratem. A tím, jak alternativa sílí, sílí i její přitažlivost pro potenciální inzerenty. I proto se jede tato kampaň mající už i ekonomický rozměr.

Za reportáže Newsroomu ČT24 budme vlastně vděční. Na konkrétních faktech si ukážeme, že Česká televize je dlouhodobě na špici dezinformačního a cenzorského pelotonu. Ještě před tím ale přináším text mého známého, který mi v pondělí přistál v e-mailu:

Ani Rosí, ani nikdo jiný z redakce se nesnaží zjistit fakta

Žádný seznam „dezinformačních webů“ MV ČR neexistuje, s nástupem nové Babišovy vlády byla tato Chovancem udržovaná sorosovská fáma vyvrácena. „Ministerstvo vnitra neposuzuje konkrétní weby, ale konkrétní informace. Žádné seznamy tedy rezort vnitra nevytváří,“ řekla redakci PL 5. ledna 2018 Hana Malá z tiskového odboru MV ČR. Proč slečně či paní Malé z tiskového odboru Ministerstva vnitra nebo komukoli jinému odtud nezavolá pan Rosí nebo někdo z jeho redakce a neověří si to? Co může být jednoduššího?

Psali jsme:

ČT plýtvá! A fláká to, udeřil kontrolor. Ty hlavy, co tam mluví...

Mainstream chrlí o Skripalovi informace, kdy jedna popírá druhou. Jde tedy o fejky a konspiraci. Rozhlasový radní ukazuje na příkladu, jak do nás ládují propagandu

Česká televize je česká pouze tím, že jí povinně platí čeští občané. Výročí německé okupace našeho území připomíná v rozsahu nehody na dálnici, žasne veřejnoprávní radní

Janek Kroupa a Český rozhlas: Hod' špínu, nějaká ulpí. Bakalův mravokárce spílá PL. „Kontrolor ČRo“ vnáší jasný pohled

Žádný takový seznam ani existovat nemůže, protože ústřední orgán státní správy si nemůže dovolit postupovat protiprávně, i kdyby ho nutil samotný George Soros, a ne jen jeho tuzemské nátlakovky. Vydavatelé označených webů by mohli vnitro žalovat a s pravděpodobností hraničící s jistotou by to stát prohrál. Pokud tedy platí ještě Ústava ČR.

Osazenstvo na Kavčích horách žije v bludu, že vlastní pravdu

Médium je zprostředkovatel a ČT si nemůže dovolit tvrdit, že je to či ono médium dezinformační a na podporu toho ukazovat na obrazovce tituly typu: „Na Měsíci žije 250 milionů bytostí, tvrdí bývalý pilot CIA“ nebo „Šest židovských společností ovládá 96 procent světových médií“. Tím, že tyto redakce dávají prostor zamíchaným faktům, neotřelým či velmi bizarním názorům, přece nic netvrdí a neuvádí čtenáře v omyl. Média jsou totiž službou veřejnosti až ve svém celku. Nikde není psáno, že ČT je povinná a ostatní média zakázaná.

Ale to je právě útok na podstatu České televize, jejíž osazenstvo je přesvědčeno, že pravdu vlastní výhradně ono, protože na to má zákon a hybridní daň zvanou koncesionářské poplatky a to všechno kryté schopností zaplnit nějaké to náměstí. Tedy obejít pravidla, jak mají na Kavkách od spacákové revoluce na přelomu let 2000 a 2001 ve zvyku.

Pro hosty s naučenými floskulami sahá ČT do sorosovských neziskovek

Tímto způsobem je krystalicky odhalena práce zpravodajství a publicistiky ČT. Důraz je zde kladen na vytváření reality, nikoli na její popis. Veřejnoprávní redakce ČT s menšinou všeho schopných politiků a nikomu se nezodpovídajících neziskovek takto během těch 17 let stvořily kruhovou argumentaci, na všechna tvrzení si ze sorosovských neziskovkových stájí seženou „experty“ s naučenými floskulami a kdokoli se tento zhoubný systém snaží nabourat, je nálepkován antidemokratem a extremistou. Spoléhaly a nadále ve své informační omezenosti bláhově spoléhají na to, že jim jejich kruh nikdo nerozbije. Teď, když už je naprosto neudržitelné, vypadají mladí a životem nepolíbení redaktori jako karikatura sebe sama. Oni sami to ale pocítí, až vyschnou sorosovské penězovody a vznikne mohutný a oprávněný tlak na dodržování zákonů, kodexů a všech vysílacích regulí, které jsou brutálně pošlapávané. Už teď ale vyvolenci ztratili to nejdůležitější - důvěryhodnost.

Role ČT a jejích štvavých pořadů Reportéři ČT, 168 hodin, OVM a Newsroom ČT 24 není nic jiného, než úpornou snahou udržet tuto kruhovou argumentaci odtrženou od reality, která tuto zemi přivedla na mizinu. Lidem už mažou soukromé e-maily a kde se kdo dovolá? Už máme jen ČEZ a lesy, které neschopností Sobotkovy vlády a lidoveckého ministra nyní masivně hynou. Když má stát udeřit na lidi, tak nám nepatří nebo nás hází bankéřským a exekutorským lvům, zato jeho vlastní bilionové dluhy jsou jistojistě naše. České televize je od této falše futrál.

Spojení „bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot“ má půvab

K uvedenému bych měl jen několik konkrétních doplnění. Pan Rosí říká, že „za Krameriovou cenou stojí lidé z dezinformačních webů. Za dezinformační je nepovažujeme jen my, vycházíme z publikovaných zjištění novinářů i mediálních odborníků, ti jasně říkají: Tito lidé často šíří zavádějící informace, polopravdy i naprosté lži. Tvrdí to analytici z Masarykovy univerzity, server manipulatoři.cz, bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot, weby irozhlas.cz, aktuálně.cz či neovlivní.cz“.

No aby ne. Ti všichni se modlí ke stejnému neoliberálnímu bohu, jehož démon a zlaťáky zcela ovládli jejich mysl. Mají identické názory, znají se. Před lety Hlas Ameriky či Svobodnou Evropu označovali zástupci ÚV KSČ, ROH, SSM, Svazu československo-sovětského přátelství a 99 Pragováků v jednom šiku jako štvavé vysílačky. Zdroje pana Rosého jsou ve svoji validitě na velmi podobné úrovni. Půvab má i spojení „bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot“. Není to tak dávno, co lidé působící na **Fakultě sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzitě Praha a v Asociaci pro mezinárodní otázky podrobili Jandovy výstupy podrobné analýze. Nejen redaktorům z Kavek ji doporučuji k přečtení, až zase budou Evropské hodnoty používat jako „zdroj“. Pár úryvků: Maskované ideologické projevy ve spojení s oslňující mediální (sebe)prezentací jsou pro vystupování Evropských hodnot příznačné. Byť se jejich úsilí „bránit liberální demokracii“ může na první pohled jevit chvályhodné, zvolené způsoby, bohužel, pouze přispívají k neutěšenému stavu veřejné debaty o bezpečnosti.

Evropské hodnoty jsou jen jedním, byť krajním příkladem, kam až může stírání hranic ideologie a odbornosti ve veřejné debatě dojít.

Fejk, dvojí metr, provaření a názorově uniformní pánové

Za zmínku stojí i zmíněný server irozhlas.cz. Jeho redaktori tak dlouho psali o „dezinformačních webech“, až Rada Českého rozhlasu odhlasovala porušení jeho Kodexu.

Nicméně na závěr ještě pár postřehů:

v reportáži se s patřičnou porcí dehonestace uvádí, že za Krameriovými cenami alias Asociací nezávislých médií stojí i Ondřej Geršl ze serveru AC24.cz. Je to lež, pan Geršl už dlouho nemá s výše uvedeným nic společného. Krystalický fejk.

otázka: Proč redaktori Newsroomu ČT 24 na předávání cen nepřijeli? Byli by vítáni a mohli by si nabrat potřebné a hlavně přesné informace. A také třeba diváky seznámit se slovy poslance Václava Klause či Alexandra Tomského, kterého pan Rosí považuje za uznávaného publicistu (více zde:

). My také, a proto cenu dostal. A pane Rosí, když je pan Tomský tak uznávaný, nemohl by být ve vysílání České televize častěji?

s tímto souvisí i názor, že Krameriovu cenu záměrně dostávají vcelku kvalitní žurnalisté, čímž máme vzbuzovat dojem serióznosti. Ano, pane Rosí, jsme rafinovaní. Ale díky za nápad. Příště vymyslíme i cenu pro špatné novináře. Předem slibuji, že ji i s celým vaším ansámblem dostanete.

Newsroom napadl TV Prima, že v reportáži opomněla referovat o údajné kontroverznosti Krameriové ceny. Dobrá, a jak na tom byla ČT 6. května 2018, když odvysílala oslavný příspěvek z předávání Novinářské ceny udělovaných nadací Open Society Fund? Ani slovo o tom, že za ní stojí George Soros, netřeba představovat. „Filantrop“, jehož neskrývaná ingerence do politického vývoje řady zemí dokonce přinutila třeba maďarskou vládu hledat různé řešení.

když už si na pomoc pozvete provařené a názorově uniformní pány z jednotky úderné pěsti posvátného neoliberalismu (Šídla, Kyšu, Půra, Nutila či Šlerku), dejte si pro příště pozor, aby něco neprokeclí. Jako třeba zmíněný Michal Půr: „On (Petr Žantovský, pozn. aut.) se evidentně těmi svými bláboly neuživí, potřebuje nějakou práci. Člověk který potřebuje nějakou práci, pro vás pak udělá cokoliv“. Nemá cenu komentovat první větu, ale ta druhá přesně popisuje současný stav mainstreamu. Její autor totiž mluví o sobě a svých soudruzích, kterých jsou plné redakce. O kariéře, vysokých platech, postavení, moci. Napadá jiné, anižto mají odlišný názor. Ale to samozřejmě nejsou špatní žurnalisté, jen se nechťejí stát součástí nynější propagandy. Svoji práci dělají na koleni, obrazejí každou korunu. Mají můj obdiv.

„Dostal ji Ján Kuciak, ten investigatovec, který byl kvůli své práci zavražděn,“ lamentuje detektiv Rosí k dalšímu oceněnému. Vyzývám ho, aby okamžitě předal své informace slovenským vyšetřovatelům, kteří stále ještě tápou..

Psali jsme:

Když sloužím propagandě, můžu být i za šaška. Fejkmistrem týdne se stává Bakalův reportér. Povinná rusofobie ale nekončí, přijde další šaškárna, tuší rozhlasový radní

Václav Moravec vyvinul zcela nový model objektivity. Lynč prezidenta Zemana za koncesionářské výpalné od jeho voličů. A George Soros v pozadí nové hvězdy mezi experty

Další nálož pokrytectví mainstreamových médií. Rozhlasový radní ukazuje, jak si eskadra bojovníků s dezinformacemi nakálela do vlastního hnízda

Ať si lidé platí médium, které se jim líbí. Desetník na ČT, 30 korun pro PL. Převratný názor odborníka z ČRo, který se nebojí a říká: ČT není česká, je to součást hybridní sorosovské, nevládní mašinerie na Majdany a špinavé převraty <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Kam-se-hrabe-starej-Goebbels-Dosud-nejtvrdsi-odveta-proti-CT-podporena-drtivym-argumentem-na-zaver-541548>

URL| <http://www.rukojmi.cz/clanky/6423-kam-se-hrabe-starej-goebbels-dosud-nejtvrdsi-odveta-proti-ct-podporena-drtivym-argumentem-na-zaver>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
rukojmi.cz

Dosud nejtvrdší odveta proti ČT, podpořená drtivým argumentem na závěr...Osazenstvo na Kavčích horách žije v bludu, že vlastní pravdu

27.6.2018 novarepublika.cz str. 00

27.6. 2018 Rukojmí

Česká televize svým posledním vydáním pořadu Newsroom ČT24 posunula laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo. Tvrdí to člen Rady Českého rozhlasu Tomáš Křourek, podle něhož jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru, které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy České televize ve vysílání....Samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Křourek se věnuje způsobu, jakým pořad ČT napadl TV Prima za způsob referování o Kramériových cenách. Ptá se: Proč ČT v reportáži o Novinářské ceně od nadace George Sorose nepřipomněla, kdo je George Soros?

Kam se hrabe starej Goebbels, napadne racionálně uvažujícího diváka po zhlédnutí nedělního vydání pořadu Newsroom ČT24, a ihned hbitě sáhne do baru pro něco ostřejšího na uklidňenou.

Za sebe říkám, že kolegové z podobně nazvané relace (asi tu naši budeme muset kvůli zachování dobrého jména přejmenovat) posunuli laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo. Dokonce jsem si některé pasáže pouštěl znovu a znovu, nemohl jsem uvěřit. Druhý den mi po delší době volal známý, že TO také viděl. „Recese, vid“, ptal se...

Nicméně NEWSROOM je tu od toho, aby práci novinářů komentoval, takže se na pořad pana Rosého podíváme důkladněji. Reportáž o udílení Krameriových cen (bylo mi ctí být v porotě) redaktoři postavili na dvou východiscích. Za prvé za Krameriovou cenou stojí zástupci údajných dezinformačních webů, za druhé televize Prima, která předávání cen zařadila do svého zpravodajství, o této „kontroverzi“ nereferovala. Pravý důvod obsahu reportáže je ale jinde. Jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru (do něhož TV Prima částečně rovněž patří), které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy „České“ televize ve vysílání, ale samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Toto nejen šéf Newsroomu ČT24 pan Rosí nemůže nikdy strpět, a proto v podstatě v každém pořadu vede svatou válku za vaše peníze proti názorovým oponentům. Státisíce čtenářů Parlamentních listů odvádějí každý měsíc povinné výpalné na Kavčí hory, aby pak za ně dostali vylitý kýbl špíny na jejich oblíbený server.

Česká televize je na špici dezinformačního a cenzorského pelotonu

Funguje velmi úzká spolupráce mezi Českou televizí a tvrdým mainstreamem, který má mocenský a ekonomický základ. Jeden druhého vždy podrží, když je spojují stejné zájmy a postoje. Jejich nervozita ale setrvale roste s tím, jak ztrácejí kredit, kdy lidé cítí, že jsou manipulováni, podstatné informace zatajovány. Obracují se tedy k alternativě, jako tomu bylo před listopadovým převratem. A tím, jak alternativa sílí, sílí i její přitažlivost pro potenciální inzerenty. I proto se jede tato kampaň mající už i ekonomický rozměr.

Za reportáže Newsroomu ČT24 budme vlastně vděční. Na konkrétních faktech si ukážeme, že Česká televize je dlouhodobě na špici dezinformačního a cenzorského pelotonu. Ještě před tím ale přináším text mého známého, který mi v pondělí přistál v e-mailu:

Ani Rosí, ani nikdo jiný z redakce se nesnaží zjistit fakta

Žádný seznam „dezinformačních webů“ MV ČR neexistuje, s nástupem nové Babišovy vlády byla tato Chovancem udržovaná sorosovská fáma vyvrácena. „Ministerstvo vnitra neposuzuje konkrétní weby, ale konkrétní informace. Žádné seznamy tedy rezort vnitra nevytváří,“ řekla redakci PL 5. ledna 2018 Hana Malá z

tiskového odboru MV ČR. Proč slečně či paní Malé z tiskového odboru Ministerstva vnitra nebo komukoli jinému odtud nezavolá pan Rosí nebo někdo z jeho redakce a neověří si to? Co může být jednoduššího?

Psali jsme:

ČT plýtvá! A fláká to, udeřil kontrolor. Ty hlavy, co tam mluví...

Mainstream chrlí o Skripalovi informace, kdy jedna popírá druhou. Jde tedy o fejkky a konspiraci. Rozhlasový radní ukazuje na příkladu, jak do nás ládují propagandu

Česká televize je česká pouze tím, že jí povinně platí čeští občané. Výročí německé okupace našeho území připomíná v rozsahu nehody na dálnici, žasne veřejnoprávní radní

Janek Kroupa a Český rozhlas: Hod' špínu, nějaká ulpí. Bakalův mravokárce spílá PL. „Kontrolor ČRo“ vnáší jasný pohled

Žádný takový seznam ani existovat nemůže, protože ústřední orgán státní správy si nemůže dovolit postupovat protiprávně, i kdyby ho nutil samotný George Soros, a ne jen jeho tuzemské nátlakovky. Vydavatelé označených webů by mohli vnitro žalovat a s pravděpodobností hraničící s jistotou by to stát prohrál. Pokud tedy platí ještě Ústava ČR.

Médium je zprostředkovatel a ČT si nemůže dovolit tvrdit, že je to či ono médium dezinformační a na podporu toho ukazovat na obrazovce titulky typu: „Na Měsíci žije 250 milionů bytostí, tvrdí bývalý pilot CIA“ nebo „Šest židovských společností ovládá 96 procent světových médií“. Tím, že tyto redakce dávají prostor zamlčovaným faktům, neotřelým či velmi bizarním názorům, přece nic netvrdí a neuvádí čtenáře v omyl. Média jsou totiž službou veřejnosti až ve svém celku. Nikde není psáno, že ČT je povinná a ostatní média zakázaná.

Ale to je právě útok na podstatu České televize, jejíž osazenstvo je přesvědčeno, že pravdu vlastní výhradně ono, protože na to má zákon a hybridní daň zvanou koncesionářské poplatky a to všechno kryté schopností zaplnit nějaké to náměstí. Tedy obejít pravidla, jak mají na Kavkách od spacákové revoluce na přelomu let 2000 a 2001 ve zvyku.

Pro hosty s naučenými floskulami sahá ČT do sorosovských neziskovek

Tímto způsobem je krystalicky odhalena práce zpravodajství a publicistiky ČT. Důraz je zde kladen na vytváření reality, nikoli na její popis. Veřejnoprávní redakce ČT s menšinou všeho schopných politiků a nikomu se nezodpovídajících neziskovek takto během těch 17 let stvořily kruhovou argumentaci, na všechna tvrzení si ze sorosovských neziskovkových stájí seženou „experty“ s naučenými floskulami a kdokoli se tento zhoubný systém snaží nabourat, je nálepkován antidemokratem a extremistou. Spoléhaly a nadále ve své informační omezenosti bláhově spoléhají na to, že jim jejich kruh nikdo nerozbije. Teď, když už je naprosto neudržitelné, vypadají mladí a životem nepolíbení redaktoři jako karikatura sebe sama. Oni sami to ale pocítí, až vyschnou sorosovské penězovody a vznikne mohutný a oprávněný tlak na dodržování zákonů, kodexů a všech vysílacích regulí, které jsou brutálně pošlapávané. Už teď ale vyvolenci ztratili to nejdůležitější - důvěryhodnost.

Role ČT a jejích štvavých pořadů Reportéři ČT, 168 hodin, OVM a Newsroom ČT 24 není nic jiného, než úpornou snahou udržet tuto kruhovou argumentaci odtrženou od reality, která tuto zemi přivedla na mizinu. Lidem už mažou soukromé e-maily a kde se kdo dovolá? Už máme jen ČEZ a lesy, které neschopností Sobotkovy vlády a lidoveckého ministra nyní masivně hynou. Když má stát udeřit na lidi, tak nám nepatří nebo nás hází bankéřským a exekutorským lvům, zato jeho vlastní bilionové dluhy jsou jistojistě naše. České televize je od této falše futrál.

Spojení „bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot“ má půvab

K uvedenému bych měl jen několik konkrétních doplnění. Pan Rosí říká, že „za Krameriovou cenou stojí lidé z dezinformačních webů. Za dezinformační je nepovažujeme jen my, vycházíme z publikovaných zjištění novinářů i mediálních odborníků, ti jasně říkají: Tito lidé často šíří zavádějící informace, polopравdy i naprosté lži. Tvrdí to analytici z Masarykovy univerzity, server manipulatoři.cz, bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot, weby irozhlas.cz, aktuálně.cz či neovlivní.cz“.

No aby ne. Ti všichni se modlí ke stejnému neoliberálnímu bohu, jehož démon a zlaťáky zcela ovládli jejich mysl. Mají identické názory, znají se. Před lety Hlas Ameriky či Svobodnou Evropu označovali zástupci ÚV KSČ, ROH, SSM, Svazu československo-sovětského přátelství a 99 Pragováků v jednom šiku jako štvavé vysílačky. Zdroje pana Rosého jsou ve svoji validitě na velmi podobné úrovni. Půvab má i spojení „bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot“. Není to tak dávno, co lidé působící na **Fakultě sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzitu Praha a v Asociaci pro mezinárodní otázky podrobili Jandovy výstupy podrobné analýze. Nejen redaktorům z Kavek ji doporučuji k přečtení, až zase budou Evropské hodnoty používat jako „zdroj“. Pár úryvků: Maskované ideologické projevy ve spojení s oslňující mediální (sebe)prezentací jsou pro vystupování Evropských hodnot příznačné. Byť se jejich úsilí „bránit liberální demokracii“ může na první pohled jevit chvályhodné, zvolené způsoby, bohužel, pouze přispívají k neutěšenému stavu veřejné debaty o bezpečnosti.

Evropské hodnoty jsou jen jedním, byť krajním příkladem, kam až může stírání hranic ideologie a odbornosti ve veřejné debatě dojít.

Fejk, dvojitý metr, provaření a názorově uniformní pánové

Za zmínku stojí i zmíněný server irozhlas.cz. Jeho redaktoři tak dlouho psali o „dezinformačních webech“, až Rada Českého rozhlasu odhlasovala porušení jeho Kodexu.

Nicméně na závěr ještě pár postřehů:

v reportáži se s patřičnou porcí dehonestace uvádí, že za Krameriovými cenami alias Asociací nezávislých médií stojí i Ondřej Geršl ze serveru AC24.cz. Je to lež, pan Geršl už dlouho nemá s výše uvedeným nic společného. Krystalický fejk.

otázka: Proč redaktoři Newsroomu ČT 24 na předávání cen nepřijeli? Byli by vítáni a mohli by si nabrat potřebné a hlavně přesné informace. A také třeba diváky seznámit se slovy poslance Václava Klause či Alexandra Tomského, kterého pan Rosí považuje za uznávaného publicistu (více zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=RokgfPushB0>). My také, a proto cenu dostal. A pane Rosí, když je pan Tomský tak uznávaný, nemohl by být ve vysílání České televize častěji?

s tímto souvisí i názor, že Krameriovu cenu záměrně dostávají vcelku kvalitní žurnalisté, čímž máme vzbuzovat dojem serióznosti. Ano, pane Rosí, jsme rafinovaní. Ale díky za nápad. Příště vymyslíme i cenu pro špatné novináře. Předem slibuji, že ji i s celým vaším ansámblem dostanete.

Newsroom napadl TV Prima, že v reportáži opomněla referovat o údajné kontroverznosti Krameriovy ceny. Dobrá, a jak na tom byla ČT 6. května 2018, když odvysílala oslavný příspěvek z předávání Novinářské ceny udělovaných nadací Open Society Fund? Ani slovo o tom, že za ní stojí George Soros, netřeba představovat. „Filantrop“, jehož neskrývaná ingerence do politického vývoje řady zemí dokonce přinutila třeba maďarskou vládu hledat rázná řešení.

když už si na pomoc pozvete provařené a názorově uniformní pány z jednotky úderné pěsti posvátného neoliberalismu (Šídla, Kyšu, Půra, Nutila či Šlerku), dejte si pro příště pozor, aby něco neprokeclí. Jako třeba zmíněný Michal Půr: „On (Petr Žantovský, pozn. aut.) se evidentně těmi svými bláboly neužíví, potřebuje nějakou práci. Člověk který potřebuje nějakou práci, pro vás pak udělá cokoli“. Nemá cenu komentovat první větu, ale ta druhá přesně popisuje současný stav mainstreamu. Její autor totiž mluví o sobě a svých soudruzích, kterých jsou plné redakce. O kariéře, vysokých platech, postavení, moci. Napadá jiné, anižto mají odlišný názor. Ale to samozřejmě nejsou špatní žurnalisté, jen se nechtějí stát součástí nynější propagandy. Svoji práci dělají na koleni, obrazejí každou korunu. Mají můj obdiv.

„Dostal ji Ján Kuciak, ten investigatívec, který byl kvůli své práci zavražděn,“ lamentuje detektiv Rosí k dalšímu oceněnému. Vyzývám ho, aby okamžitě předal své informace slovenským vyšetřovatelům, kteří stále ještě tápou..

Psali jsme:

Když sloužím propagandě, můžu být i za šaška. Fejkmistrem týdne se stává Bakalův reportér. Povinná rusofobie ale nekončí, přijde další šaškárna, tuší rozhlasový radní

Václav Moravec vyvinul zcela nový model objektivitu. Lynč prezidenta Zemana za koncesionářské výpalné od jeho voličů. A George Soros v pozadí nové hvězdy mezi experty

Další nálož pokrytectví mainstreamových médií. Rozhlasový radní ukazuje, jak si eskadra bojovníků s dezinformacemi nakálela do vlastního hnízda

Ať si lidé platí médium, které se jim líbí. Desetník na ČT, 30 korun pro PL. Převratný názor odborníka z ČRo, který se nebojí a říká: ČT není česká, je to součást hybridní sorosovské, nevládní mašinerie na Majdany a špinavé převraty

Vystavil v 14:03:00

Odeslat e-mailem [BlogThis!](#) Sdílet ve službě [Twitter](#) Sdílet ve službě [Facebook](#) Sdílet na [Pinterestu](#)

URL| <http://www.novarepublika.cz/2018/06/dosud-nejtvrdsi-odveta-proti-ct.html>

Jmenování vlády: Toto byste měli o nových ministrech vědět

27.6.2018 tn.cz str. 00 TN.CZ/default

Prezident Miloš Zeman ve středu jmenoval novou vládu složenou z ministrů za hnutí ANO a sociální demokracie. Necelá polovina navrhovaných kandidátů ve své funkci pokračuje, na seznamu Andreje Babiše se ale objevila i jména nová, z nichž některá budí velké emoce.

Hlava státu jmenovala členy nové vlády ve středu v devět hodin na Pražském hradě. Slavnostní ceremoniál byl poměrně krátký, trval jen kolem deseti minut.

Pokud premiér Andrej Babiš dojedná podporu komunistů, kteří mají koalici zajistit většinu poslanců, může vláda získat důvěru ve sněmovně už 11. července a vznikne i přesto, že Zeman odmítá europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD) coby nového ministra zahraničí.

Hnutí ANO na jeho jmenování trvá kvůli dodržení koaliční smlouvy, nakonec ale resort diplomacie převezme šéf sociální demokracie Jan Hamáček, který má současně řídit i vnitro. Prezident Pocheho totiž opravdu nejmenoval.

Miroslav Poche ale není jediným kandidátem, jehož působení v nové vládě se stalo trnem v oku některým politikům. Ostré kritice čelí třeba i kandidátka na post ministryně spravedlnosti Taťána Malá.

Miroslav Poche - ministerstvo zahraničí (nakonec nejmenovaný)

Český politik a ekonom Miroslav Poche (40) v současné době zastává funkci europoslance, nyní si brousí zuby na post ministra zahraničí. Premiér Andrej Babiš ho do funkce navrhnul kvůli koaliční smlouvě s ČSSD, která trvala na tom, aby se na ministerském seznamu objevil.

Vzdělání a kariéra: Poche vystudoval obor evropské agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Při misích v Kosovu a Bosně a Hercegovině byl zástupcem Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. Na ministerstvu zahraničí už působil - zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva. Pracoval i na ministerstvu zemědělství. Z titulu pražského zastupitele působil v orgánech několika společností. Nyní kromě jiného podniká v oblasti cestovního ruchu.

Skandál s financováním ČSSD: Před komunálními volbami v roce 2010 se Poche přiznal ke skrytému financování ČSSD. Tvrdil, že chtěl, aby se strana vyhnula povinnosti platit daň, svůj několikasettisícový dar straně proto rozdělil a napsal na jiné členy strany. Poche se tehdy vzdal svých stranických funkcí, post zastupitele Prahy 3 ale obhájil.

Konflikt se Zemanem: Prezident Miloš Zeman Pocheho kritizuje zejména kvůli jeho postojům k migraci. Europoslanci kvůli tomu doporučil, aby kandidaturu na post ministra zahraničí ještě zvážil. To však Poche odmítl. V případě, že by ho Zeman odmítl jmenovat (ukládá mu to Ústava ČR), chce prezidenta k podpisu přimět žalobou. "Pan premiér by musel využít svého práva a podat kompetenční žalobu," uvedl pro Hospodářské noviny.

Noví ministři

Taťána Malá - ministerstvo spravedlnosti

Místo Roberta Pelikána se má do čela ministerstva spravedlnosti postavit poslankyně za ANO Taťána Malá (36). Té opoziční poslanci vyčítají zejména nedostatečnou odbornost, přílišnou oddanost Babišovi a možný střet zájmů.

Vzdělání a kariéra: Taťána Malá vystudovala zemědělské inženýrství na Agronomické fakultě Mendelovy univerzity v Brně a právo na Panevropské vysoké škole v Bratislavě. Působila jako právnička a mediátorka (byla jedním z prvních zapsaných mediátorů v ČR). Externě vyučuje na Fakultě podnikatelské Vysokého učení technického v Brně. Působí jako společník ve firmě All 4 Law.

Právě kvůli vzdělání se ale stala terčem kritiky. Malá totiž nemá složené advokátní zkoušky, opozice navíc pochybuje o jejím diplomu z Panevropské vysoké školy v Bratislavě. To ale podle České advokátní komory (ČAK) výkonu její práce nebrání. "Považujeme za důležité být vhodným manažerem a asi možná mít dokončené právnické vzdělání, což ona splňuje," pronesla mluvčí Iva Chaloupková. Advokátní zkoušky podle ní slouží k vykonávání už určitého typu právnické profese.

Zastánkyně Babiše: Malá si vysloužila nálepku zastánkyně Babiše - a to kvůli jejímu výroku o o vydání šéfa hnutí ANO a jeho zástupce k trestnímu stíhání v kauze Čapí hnízdo. "Co brání tomu, aby se řešení té kauzy posunulo o čtyři roky nebo prostě do doby, než budou nové volby?" pronesla tehdy v rozhovoru pro Info.cz. Malá později řekla, že výrokiem chtěla otevřít debatu o imunitě.

Možný střet zájmů: Malá čelí kritice i kvůli tomu, že její manžel je insolvenčním správcem a že spoluvlastní firmu na poskytování půjček. Nový ministr spravedlnosti přitom bude v příštích měsících řešit úpravu podmínek oddlužení pro lidi, kteří se ocitli v insolvenci.

Pokračování na další stránce

Marta Nováková - ministerstvo průmyslu a obchodu

Novou ministryní průmyslu se stane šéfka Svazu obchodu a cestovního ruchu Marta Nováková, která nahradí Tomáše Hůlčáka. Za cíle si vytyčila zatočit s byrokracií, rozhodnout o dostavbě jaderných bloků nebo posílit služby a obchod.

Vzdělání a kariéra: Nováková vystudovala systémové inženýrství na Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské v Ostravě, v roce 1991 se pak podílela na založení společnosti Sluno Corporation. Je viceprezidentkou Hospodářské komory ČR, v současnosti stojí i v čele společnosti Language Planet, s. r. o., kterou spoluzakládala. Od května 2014 je prezidentkou Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR.

Lubomír Metnar - ministerstvo obrany

Bývalý policista a dosavadní ministr vnitra Lubomír Metnar se přesune do čela ministerstva obrany, kde končí Karla Šlechtová. Metnar byl před revolucí příslušníkem komunistické Veřejné bezpečnosti a jejího Pohotovostního pluku.

Vzdělání a kariéra: Vystudoval Vyšší policejní školu Ministerstva vnitra ČR a následně Ostravskou univerzitu v Ostravě se specializací na ekonomiku, obchod a služby. Od roku 1998 působil u policie, kde prošel různými funkcemi. Od bývalého ministra vnitra Martina Peciny dostal medaili za to, že s týmem vyšetřovatelů dostal před soud pachatele žhářského útoku ve Vítkově, při kterém byla těžce popálená malá Natálka. Později se stal dokonce jeho prvním náměstkem. Ministerstvo vnitra ČR opustil v červenci 2014. Poté se vrátil zpátky do Vítkovic, kde byl až do jmenování ministrem šéfem bezpečnosti.

Jednání při volbě prezidenta: Před lednovou volbou prezidenta Metnar na oficiálním webu Ministerstva vnitra ČR dementoval žertovnou informaci, že Miloš Zeman postupuje jakožto stávající prezident automaticky do druhého kola. Lživé informace o protikandidátovi ve druhém kole Jiřím Drahošovi včetně nepravdivého nařčení z jeho členství v StB však veřejně nevyvracel, protože měly podle Metnara jiný charakter závažnosti.

Pokračování na další stránce

Antonín Staněk - ministerstvo kultury

Vysokoškolský pedagog a primátor Olomouce Antonín Staněk (ČSSD) chce coby ministr kultury klást důraz hlavně na obnovu památek a prezentaci české kultury v cizině. Dále se chce zaměřit na platy vysokoškoláků.

Vzdělání a kariéra: Staněk vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Učil na Vojenské střední škole protivzdušné obrany v Liptovském Mikuláši na Slovensku nebo na Gymnáziu Šternberk. Nyní na Univerzitě Palackého v Olomouci působí jako proděkan pro studijní záležitosti a vedoucí Katedry společenských věd. Angažuje se jako viceprezident Českého svazu házené a předseda Středomoravského svazu házené. Od roku 2014 je primátorem Olomouce.

Petr Krčál - ministerstvo práce a sociálních věcí

Do čela ministerstva práce a sociálních věcí se nově postaví Petr Krčál (ČSSD), který tu dříve už působil jako náměstek. Stejnou funkci později zastával i na ministerstvu pro lidská práva. Ve funkci skončil v prosinci 2017.

Vzdělání a kariéra: Pracoval jako technik ve Ždárských strojárnách a slévárnách, po odmaturování na Středním odborném učilišti elektrotechnickém si dodělal ještě půlroční kurz psychologie, sociologie, politologie a řízení podniku. V roce 1998 začal soukromě podnikat, později se stal tajemníkem náměstka ministra obrany ČR a poradcem ministra obrany ČR.

Krčál si nakonec doplnil ale i vysokoškolské vzdělání, a to v oboru sociální pedagogika na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a na Institutu mezioborových studií Brno. V letech 2007 až 2009 přidal navíc obor andragogika a řízení lidských zdrojů na Univerzitě Jana Amose Komenského v Praze.

Trestní oznámení: Petr Krčál oznámil, že nebude zasahovat do trestních oznámení podaných ministerstvem za dosavadní ministryně Jaroslavy Němcové (ANO). Úřad podal za Němcové 11 oznámení na předchozí vedení ministerstva, kdy byla v jeho čele sociální demokratka Michaela Marksová. Sociální demokraté již dříve ohlásili, že pokud ministerstvo povedou, stáhnou návrh Němcové na redukci v doplatecích na bydlení. Podle Krčála je nejprve nutný zákon o sociálním bydlení.

Pokračování na další stránce

Miroslav Toman - ministerstvo zemědělství

Šéfem ministerstva zemědělství bude Miroslav Toman - podnikatel a bývalý náměstek ministrů zemědělství.

Vzdělání a kariéra: Toman se do rodiny ministra zemědělství narodil. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Praze, později působil jako manažer v zemědělských společnostech Agrotec Hustopeče a Agrotrade (později zkrachovala). Pracoval jako obchodní rada na velvyslanectví ve Washingtonu a v Bratislavě. Od roku 2007 je prezidentem Potravinářské komory ČR, mezi roky 2014 a 2017 byl i prezidentem Agrární komory ČR.

Jan Hamáček - ministerstvo vnitra (pověřený vedením ministerstva zahraničí)

Do čela ministerstva vnitra se nově postaví šéf ČSSD Jan Hamáček. Ten by se mohl kromě jiného dočasně chopit i resortu diplomacie, pokud by prezident odmítl jmenovat Miroslava Pocheho.

Vzdělání a kariéra: Hamáček studoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze obor překladatelství / tlumočnictví. Studia ale nedokončil. Předsedal Zahraničnímu výboru, působil ve Výboru pro evropské záležitosti a ve Stálé komisi Poslanecké sněmovny pro kontrolu BIS. Byl stínovým ministrem obrany sociální demokracie. V tajné volbě v listopadu 2013 byl zvolen předsedou Sněmovny. V současné době zastává post jejího místopředsedy, je úřadujícím šéfem ČSSD.

Kritika kvůli alkoholu: Hamáček čelil kritice kvůli videu ze Sněmovny, které se v roce 2015 objevilo v médiích a kde se mu značně plete jazyk. Později přiznal, že vypil dva panáky, které špatně reagovaly s léky na bolest zad.

Kompletní složení nové vlády:

- premiér: Andrej Babiš (ANO)
- doprava: Dan Ťok (ANO)
- finance: Alena Schillerová (ANO)
- místní rozvoj: Klára Dostálová (ANO)
- školství: Robert Plaga (ANO)
- zdravotnictví: Adam Vojtěch (ANO)
- životní prostředí: Richard Brabec (ANO)
- obrana: Lubomír Metnar (ANO)
- průmysl a obchod: Marta Nováková (ANO)
- spravedlnost: Taťána Malá (ANO)

- kultura: Antonín Staněk (ČSSD)
 - práce a sociální věci: Petr Krčál (ČSSD)
 - vnitro: Jan Hamáček (ČSSD)
 - zahraničí: Miroslav Poche (ČSSD)
 - zemědělství: Miroslav Toman (za ČSSD)
- Foto příloha: <http://img.cz.prg.cmestatic.com/media/images/440x248/Jun2018/2156344.jpg?d41d>

URL| <http://tn.nova.cz/clanek/jmenovani-vlady-toto-byste-meli-o-novych-ministrech-vedet.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
nova.cz

Jmenování vlády: Toto byste měli o nových ministrech vědět

27.6.2018 tnbiz.cz str. 00

Prezident Miloš Zeman ve středu jmenuje novou vládu složenou z ministrů za hnutí ANO a sociální demokracie. Necelá polovina navrhovaných kandidátů bude ve své funkci pokračovat, na seznamu Andreje Babiše se ale objevila i jména nová, z nichž některá budí velké emoce.

Hlava státu jmenuje členy nové vlády ve středu v 9:00 hodin na Pražském hradě. Informaci potvrdil prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. Událost můžete sledovat i v přímém přenosu na TN.cz.

Pokud premiér Andrej Babiš dojedná podporu komunistů, kteří mají koalici zajistit většinu poslanců, může vláda získat důvěru ve sněmovně už 11. července a vznikne i přesto, že Zeman odmítá europoslance Miroslava Pocheho (ČSSD) coby nového ministra zahraničí. Hnutí ANO na jeho jmenování trvá kvůli dodržení koaliční smlouvy, je však možné, že ve výsledku resort diplomacie převezme šéf sociální demokracie Jan Hamáček, který má současně řídit i ministerstvo vnitra.

Miroslav Poche ale není jediným kandidátem, jehož působení v nové vládě se stalo trnem v oku některým politikům. Ostré kritice čelí třeba i kandidátka na post ministryně spravedlnosti Taťána Malá.

Noví ministři

Miroslav Poche - ministerstvo zahraničí

Český politik a ekonom Miroslav Poche (40) v současné době zastává funkci europoslance, nyní si brousí zuby na post ministra zahraničí. Premiér Andrej Babiš ho do funkce navrhnul kvůli koaliční smlouvě s ČSSD, která trvala na tom, aby se na ministerském seznamu objevil.

Vzdělání a kariéra: Poche vystudoval obor evropské agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Při misích v Kosovu a Bosně a Hercegovině byl zástupcem Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. Na ministerstvu zahraničí už působil - zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva. Pracoval i na ministerstvu zemědělství. Z titulu pražského zastupitele působil v orgánech několika společností. Nyní kromě jiného podniká v oblasti cestovního ruchu.

Skandál s financováním ČSSD: Před komunálními volbami v roce 2010 se Poche přiznal ke skrytému financování ČSSD. Tvrdil, že chtěl, aby se strana vyhnula povinnosti platit daň, svůj několikasettisícový dar straně proto rozdělil a napsal na jiné členy strany. Poche se tehdy vzdal svých stranických funkcí, post zastupitele Prahy 3 ale obhájil.

Konflikt se Zemanem: Prezident Miloš Zeman Pocheho kritizuje zejména kvůli jeho postojům k migraci. Europoslanci kvůli tomu doporučil, aby kandidaturu na post ministra zahraničí ještě zvážil. To však Poche odmítl. V případě, že by ho Zeman odmítl jmenovat (ukládá mu to Ústava ČR), chce prezidenta k podpisu přimět žalobou. "Pan premiér by musel využít svého práva a podat kompetenční žalobu," uvedl pro Hospodářské noviny.

Taťána Malá - ministerstvo spravedlnosti

Místo Roberta Pelikána se má do čela ministerstva spravedlnosti postavit poslankyně za ANO Taťána Malá (36). Té opoziční poslanci vyčítají zejména nedostatečnou odbornost, přílišnou oddanost Babišovi a možný střet zájmů.

Vzdělání a kariéra: Taťána Malá vystudovala zemědělské inženýrství na Agronomické fakultě Mendelově univerzitě v Brně a právo na Panevropské vysoké škole v Bratislavě. Působila jako právnička a mediátorka (byla jedním z prvních zapsaných mediátorů v ČR). Externě vyučuje na Fakultě podnikatelské Vysokého učení technického v Brně. Působí jako společník ve firmě All 4 Law.

Právě kvůli vzdělání se ale stala terčem kritiky. Malá totiž nemá složené advokátní zkoušky, opozice navíc pochybuje o jejím diplomu z Panevropské vysoké školy v Bratislavě. To ale podle České advokátní komory (ČAK) výkonu její práce nebrání. "Považujeme za důležité být vhodným manažerem a asi možná mít dokončené právníké vzdělání, což ona splňuje," pronesla mluvčí Iva Chaloupková. Advokátní zkoušky podle ní slouží k vykonávání už určitého typu právníké profese.

Zastánkyně Babiše: Malá si vysloužila nálepku zastánkyně Babiše - a to kvůli jejímu výroku o o vydání šéfa hnutí ANO a jeho zástupce k trestnímu stíhání v kauze Čapí hnízdo. "Co brání tomu, aby se řešení té kauzy posunulo o čtyři roky nebo prostě do doby, než budou nové volby?" pronesla tehdy v rozhovoru pro Info.cz. Malá později řekla, že výrokem chtěla otevřít debatu o imunitě.

Možný střet zájmů: Malá čelí kritice i kvůli tomu, že její manžel je insolvenčním správcem a že spoluvlastní firmu na poskytování půjček. Nový ministr spravedlnosti přitom bude v příštích měsících řešit úpravu podmínek oddlužení pro lidi, kteří se ocitli v insolvenci.

Pokračování na další stránce

Marta Nováková - ministerstvo průmyslu a obchodu

Novou ministryní průmyslu se stane šéfka Svazu obchodu a cestovního ruchu Marta Nováková, která nahradí Tomáše Hünera. Za cíle si vytyčila zatočit s byrokracií, rozhodnout o dostavbě jaderných bloků nebo posílit služby a obchod.

Vzdělání a kariéra: Nováková vystudovala systémové inženýrství na Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské v Ostravě, v roce 1991 se pak podílela na založení společnosti Sluno Corporation. Je viceprezidentkou Hospodářské komory ČR, v současnosti stojí i v čele společnosti Language Planet, s. r. o., kterou spoluzakládala. Od května 2014 je prezidentkou Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR.

Lubomír Metnar - ministerstvo obrany

Byvalý policista a dosavadní ministr vnitra Lubomír Metnar se přesune do čela ministerstva obrany, kde končí Karla Šlechtová. Metnar byl před revolucí příslušníkem komunistické Veřejné bezpečnosti a jejího Pohotovostního pluku.

Vzdělání a kariéra: Vystudoval Vyšší policejní školu Ministerstva vnitra ČR a následně Ostravskou univerzitu v Ostravě se specializací na ekonomiku, obchod a služby. Od roku 1998 působil u policie, kde prošel různými funkcemi. Od bývalého ministra vnitra Martina Peciny dostal medaili za to, že s týmem vyšetřovatelů dostal před soud pachatele žhářského útoku ve Vítkově, při kterém byla těžce popálená malá Natálka. Později se stal dokonce jeho prvním náměstkem. Ministerstvo vnitra ČR opustil v červenci 2014. Poté se vrátil zpátky do Vítkovic, kde byl až do jmenování ministrem šéfem bezpečnosti.

Jednání při volbě prezidenta: Před lednovou volbou prezidenta Metnar na oficiálním webu Ministerstva vnitra ČR demontoval žertovnou informaci, že Miloš Zeman postupuje jakožto stávající prezident automaticky do druhého kola. Lživé informace o protikandidátovi ve druhém kole Jiřím Drahošovi včetně nepravdivého nařčení z jeho členství v StB však veřejně nevyvracel, protože měly podle Metnara jiný charakter závažnosti.

Pokračování na další stránce

Antonín Staněk - ministerstvo kultury

Vysokoškolský pedagog a primátor Olomouce Antonín Staněk (ČSSD) chce coby ministr kultury klást důraz hlavně na obnovu památek a prezentaci české kultury v cizině. Dále se chce zaměřit na platy vysokoškoláků.

Vzdělání a kariéra: Staněk vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Učil na Vojenské střední škole protivzdušné obrany v Liptovském Mikuláši na Slovensku nebo na Gymnáziu Šternberk. Nyní na Univerzitě Palackého v Olomouci působí jako proděkan pro studijní záležitosti a vedoucí Katedry společenských věd. Angažuje se jako viceprezident Českého svazu házené a předseda Středomoravského svazu házené. Od roku 2014 je primátorem Olomouce.

Petr Krčál - ministerstvo práce a sociálních věcí

Do čela ministerstva práce a sociálních věcí se nově postaví Petr Krčál (ČSSD), který tu dříve už působil jako náměstek. Stejnou funkci později zastával i na ministerstvu pro lidská práva. Ve funkci skončil v prosinci 2017.

Vzdělání a kariéra: Pracoval jako technik ve Ždárských strojárnách a slévárnách, po odmaturování na Středním odborném učilišti elektrotechnickém si dodělal ještě půlroční kurz psychologie, sociologie, politologie a řízení podniku. V roce 1998 začal soukromě podnikat, později se stal tajemníkem náměstka ministra obrany ČR a poradcem ministra obrany ČR.

Krčál si nakonec doplnil ale i vysokoškolské vzdělání, a to v oboru sociální pedagogika na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a na Institutu mezioborových studií Brno. V letech 2007 až 2009 přidal navíc obor andragogika a řízení lidských zdrojů na Univerzitě Jana Amose Komenského v Praze.

Trestní oznámení: Petr Krčál oznámil, že nebude zasahovat do trestních oznámení podaných ministerstvem za dosavadní ministryně Jaroslavy Němcové (ANO). Úřad podal za Němcové 11 oznámení na předchozí vedení ministerstva, kdy byla v jeho čele sociální demokratka Michaela Marksová. Sociální demokraté již dříve ohlásili, že pokud ministerstvo povedou, stáhnou návrh Němcové na redukci v doplatecích na bydlení. Podle Krčála je nejprve nutný zákon o sociálním bydlení.

Pokračování na další stránce

Miroslav Toman - ministerstvo zemědělství

Šéfem ministerstva zemědělství bude Miroslav Toman - č podnikatel a bývalý náměstek ministrů zemědělství.

Vzdělání a kariéra: Toman se do rodiny ministra zemědělství narodil. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Praze, později působil jako manažer v zemědělských společnostech Agrotec Hustopeče a Agrotrade (později zkrachovala). Pracoval jako obchodní rada na velvyslanectví ve Washingtonu a v Bratislavě. Od roku 2007 je prezidentem Potravinářské komory ČR, mezi roky 2014 a 2017 byl i prezidentem Agrární komory ČR.

Jan Hamáček - ministerstvo vnitra

Do čela ministerstva vnitra se nově postaví šéf ČSSD Jan Hamáček. Ten by se mohl kromě jiného dočasně chopit i resortu diplomacie, pokud by prezident odmítl jmenovat Miroslava Pocheho.

Vzdělání a kariéra: Hamáček studoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze obor překladatelství / tlumočnictví. Studia ale nedokončil. Předsedal Zahraničnímu výboru, působil ve Výboru pro evropské záležitosti a ve Stálé komisi Poslanecké sněmovny pro kontrolu BIS. Byl stínovým ministrem obrany sociální demokracie. V tajné volbě v listopadu 2013 byl zvolen předsedou Sněmovny. V současné době zastává post jejího místopředsedy, je úřadujícím šéfem ČSSD.

Kritika kvůli alkoholu: Hamáček čelil kritice kvůli videu ze Sněmovny, které se v roce 2015 objevilo v médiích a kde se mu značně plete jazyk. Později přiznal, že vypil dva panáky, které špatně reagovaly s léky na bolest zad.

Kompletní složení nové vlády:

- premiér: Andrej Babiš (ANO)
- doprava: Dan Ťok (ANO)
- finance: Alena Schillerová (ANO)
- místní rozvoj: Klára Dostálová (ANO)
- školství: Robert Plaga (ANO)
- zdravotnictví: Adam Vojtěch (ANO)
- životní prostředí: Richard Brabec (ANO)
- obrana: Lubomír Metnar (ANO)
- průmysl a obchod: Marta Nováková (ANO)
- spravedlnost: Taťána Malá (ANO)
- kultura: Antonín Staněk (ČSSD)
- práce a sociální věci: Petr Krčál (ČSSD)
- vnitra: Jan Hamáček (ČSSD)
- zahraničí: Miroslav Poche (ČSSD)
- zemědělství: Miroslav Toman (za ČSSD)

URL| <http://tnbiz.cz/domaci-a-politika/652786>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

tnbiz.cz

Mluvčí vlády Peterová končí ve funkci

26.6.2018 24zpravy.com str. 00

"Stejně jako dneškem končí Andrej Babiš se svou první vládou, končím i já. Jako nejdelší mluvčí vlády v demisi," uvedla na twitteru.

"Bylo to 195 dnů neocenitelných zkušeností. Šest měsíců a 13 dnů plných zážitků a nových kontaktů, které věřím využiji i nadále. Díky za takovou příležitost!" dodala.

Peterová vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V minulosti pracovala mimo jiné jako redaktorka České televize.

Mluvčí vlády Peterová končí ve funkci Mluvčí vlády Peterová končí ve funkci Mluvčí vlády Peterová končí ve funkci

URL| <http://www.24zpravy.com/domaci/mluvci-vlady-peterova-konci-ve-funkci/204668-zpravy>

Babiš mění vládní mluvčí. Peterová vydržela půl roku

26.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

nab

Mluvčí vlády Barbora Peterová končí ve funkci. Uvedla to dnes na svém twitterovém účtu. Za kabinet premiéra Andreje Babiše (ANO) mluvila Peterová od poloviny prosince loňského roku, kdy nahradila Martina Ayrera.

„Stejně jako dneškem končí Andrej Babiš se svou první vládou, končím i já," napsala Peterová s odkazem na střeďeční plánované jmenování nové vlády prezidentem. Své působení ve funkci vládní mluvčí označila za 195 dnů neocenitelných zkušeností. „Šest měsíců a 13 dnů plných zážitků a nových kontaktů, které věřím využiji i nadále," dodala. Peterová vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V minulosti pracovala mimo jiné jako redaktorka České televize, v on-line sekci časopisu Týden či v Krkonošských novinách. Od roku 2015 byla mluvčí provozovatele české přenosové soustavy ČEPS. Funkci mluvčí Babišovy vlády vykonávala od 13. prosince 2017.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Babis-meni-vladni-mluvci-Peterova-vydrzela-pul-roku-541634?utm_source=nm&utm_medium=xml

Babiš mění vládní mluvčí. Peterová vydržela půl roku

26.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Mluvčí vlády Barbora Peterová končí ve funkci. Uvedla to dnes na svém twitterovém účtu. Za kabinet premiéra Andreje Babiše (ANO) mluvila Peterová od poloviny prosince loňského roku, kdy nahradila Martina Ayrera.

„Stejně jako dneškem končí Andrej Babiš se svou první vládou, končím i já," napsala Peterová s odkazem na střeďeční plánované jmenování nové vlády prezidentem. Své působení ve funkci vládní mluvčí označila za 195 dnů neocenitelných zkušeností. „Šest měsíců a 13 dnů plných zážitků a nových kontaktů, které věřím využiji i nadále," dodala.

Peterová vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. V minulosti pracovala mimo jiné jako redaktorka České televize, v on-line sekci časopisu Týden či v Krkonošských novinách. Od roku 2015 byla mluvčí provozovatele české přenosové soustavy ČEPS. Funkci mluvčí Babišovy vlády vykonávala od 13. prosince 2017.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Babis-meni-vladni-mluvci-Peterova-vydrzela-pul-roku-541634>

Nad devizovými trhy se dál vznáší stín obchodní války

26.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, EURUSD, EURCZK, USDCZK, koruna, euro, dolar

Na devizových trzích je dál cítit napětí z obchodní války, která nabývá stále reálnějších kontur. A vypadá to především na souboj Trump vs. Čína, Evropa ale není pozadu. Kurzem dolaru a eura tak mohou hýbat prohlášení představitelů Trumpovy administrativy. Euro včera posilovalo vůči americkému dolaru a dostalo se nad psychologickou úroveň 1,1700 EURUSD, v jejíž blízkosti se drží také dnes ráno.

Kurz eura by nadále mohla ovlivňovat regionální politická nestabilita, německá kancléřka Angela Merkelová totiž dál čelí tlaku na řešení migračního sporu, který rozděluje Evropu a ohrožuje německou vládu.

Americký ministr financí Steven Mnuchin včera prohlásil, že blíží se investiční omezení nebudou konkrétní pro Čínu, budou ale platit „pro všechny země, které se pokouší ukrást americkou technologii“. Jeho prohlášení však bylo v rozporu s tím, co řekl obchodní poradce Bílého domu Peter Navarro. Ten poznamenal, že navržená investiční omezení by směřovala k Číně a ne k jiným zemím.

Tohru Sasaki z JPMorgan Chase Bank v Tokyu se domnívá, že akciové a devizové trhy pravděpodobně zůstanou k novinkám souvisejícím s obchodem nervózní. A to až do 6. července, kdy by Trumpova administrativa měla ohlásit další kroky vůči Číně. Wall Street každopádně včera zažila prudký pád. Pohoršily si akcie výrobce motocyklů Harley-Davidson. Firmě by nová evropská cla mohla přinést dodatečné náklady v objemu až 100 milionů dolarů.

Dnešek je chudý na makroekonomická data. Z Evropy se nedozvíme nic a ve Spojených státech bude zveřejněn index spotřebitelské důvěry za červen. Do hry se dostanou také dva představitelé americké centrální banky, a to prezident dallaské pobočky Fedu Robert Kaplan a šéf atlantského Fedu Raphael Bostic.

Dnes ráno se dolar vůči euru obchoduje na 1,1699 EURUSD a dolarový index se nachází na hodnotě 94,263 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1639 do 1,1771 EURUSD.*

Koruna na počátku nového týdne oslabovala vůči euru a přibližovala se na dostřel úrovně 26 korun za euro, nad níž byla naposledy loni v září. Nový týden přinesl poslední červnová data od statistiků. Celková důvěra v ekonomiku se v červnu meziměsíčně zvýšila.

Podle hlavního ekonoma ING Bank pro ČR Jakuba Seidlera byl růst důvěry patrný zejména mezi podnikateli, zatímco u spotřebitelů se důvěra ve srovnání s květnem mírně snížila. Mírná korekce v důvěře domácností však není natolik překvapující, zejména ve světle toho, že v květnu dosáhla u domácností nového historického maxima.

„Z pohledu ČNB včerejší údaje nepřinášejí žádné nejistoty, že by červnové zvýšení sazeb mohlo být unáhlené. Spíše naopak, data potvrzují pokračující silný spotřebitelský sentiment, který by měl vytvářet proinflační tlaky. Z toho důvodu tak spíše podporují naše očekávání, že ČNB již nebude zvyšování sazeb dále odkládat a přistoupí k němu již tuto středu,“ míní Seidler.

Koruna se aktuálně obchoduje na 25,90 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,87 až 26,00 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,03 do 22,30 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SHVMv/nad-devizovymi-trhy-se-dal-vznasi-stin-obchodni-valky>

"Za všechno můžou Kalousek a uprchlíci!" Žáci si během workshopu hráli na vládu i novináře

26.6.2018 zena.cz str. 00 Magazín
Zuzana Hronová

Pomocí workshopů se projekt Stučák snaží žákům ukázat, jak funguje společnost, jak důležité je kritické myšlení či jak poznat dezinformace. Jsou studenty

Jsou studenty sociálních věd, dali se dohromady symbolicky 17. listopadu 2016 na Národní třídě a rozhodli se, že zkusí něco udělat s tehdejšími stavem české společnosti. Chtěli hlavně přimět mladé lidi, aby se začali zajímat o veřejné dění.

"Říkali jsme si, že každý žák, kterého přesvědčíme, aby byl aktivnější, bude dobrý," vypráví Tereza Dundáčková, absolventka politologie Fakulty mezinárodních vztahů na VŠE. Vznikl projekt Studenti žákům, neboli Stučák a začal pořádat workshopy pro základní a střední školy.

Navštívili jsme dva z nich v karlínských kasárnách v rámci konference "Kdo jiný". Na ní Člověk v tísni učí mladé lidi měnit svět kolem nich k lepšímu.

Ze zrakového testu se vyklubal test konformity

Chvíli to vypadalo, že žáky budou více zajímat pohodlná žlutá lehátka a opalovačka na někdejší "buzerplace", brzy je ale mladí instruktoři dokázali vtáhnout do hry. Stačila jednoduchá hra s lístečky a už se děti družily a sdružovaly: "Všichni, kdo mají červený trojúhelník se žlutým okrajem, tak ke mně!" "Nemáš taky náhodou modrý čtverec s červeným okrajem?"

Po tomto rozechřívacím předkole přišel na řadu sociologický workshop zaměřený na konformit. Měl zjistit, jak se žáci přizpůsobují převažujícím názorům a jak se dají ovlivnit názorovými vůdci.

Instruktoři ze Stučáku zde vychází z experimentu polsko-amerického sociálního psychologa Solomona Asche z roku 1951, jenž rovněž schoval test konformity za zrakovou zkoušku. Pravidla jemně upravili, princip byl ale stejný: "Zkusíme si test zrakového vnímání - jak dobře umíte poznávat různé obrazce." Mimochodem, slovo "obrazec" vyvolalo salvy smíchu.

Nikdo netušil žádný úskok, experiment ale dopadl podobně jako před více jak šedesáti lety. Při rozhodování ve skupinkách, zda jsou dva obrazce stejné, nebo různé, mělo zásadní vliv, co si myslí kapitán a jeho zástupce. Ti však byli instruováni organizátory, že mají někdy i u zcela zjevných případů odpovídat záměrně špatně.

Pouze u jedné skupiny na žlutých lehátkách tenhle trik nefungoval. "Jsou různé!" mátl přesvědčivě kapitán. "Stejně! Jsem rebel!" prohlásil vždy opačně než lídr vedle sedící mladík za bujarého veselí ostatních. Ti pak nebyli názorovým vůdcem tolik ovlivněni jako v jiných týmech a snažili se spíše rozvažovat sami.

Organizátoři ze Stučáku pak dětem spočítali, že v 63 procentech případů se chovaly konformně, tedy hlasovaly podle kapitána, i když jeho odpověď byla leckdy zcela nesmyslná.

Politik? Babiš. Podnikatel? Babiš. Noviny? Babišovy

Následoval workshop na kritické myšlení. Skupinky dostaly lísteček s fiktivní zprávou ČTK: "V našem městě, v okolí základní školy, se objevila neidentifikovatelná mlha, která vyvolává záchvaty kašle. Žádné odborné prohlášení prozatím není dodáno. Časem přineseme více informací."

Skupinkám organizátoři rozdělili jednotlivé role. Největší rvačka se strhla o bulvární novináře, ty chtěl představovat každý. Další týmy se pak ujaly rolí seriózních žurnalistů, představitelů vlády, zástupců továren a ekologů. Jejich úkolem bylo vydat ke zprávě prohlášení dle daných instrukcí, především ale tak, aby nepoškodili své zájmy.

"Ukazujeme žákům, jak lidé na různých pozicích si vždy vezmou z informací jen to, co se jim hodí, zbytek zamlčí či překroučí," líčí Tereza. "Následně vyvracíme všechny 'fake news', které si děti v rámci cvičení navymyslí a učíme je, jak je potřeba si informace ověřovat a kriticky při nich uvažovat. Třeba o tom, kdo mi je říká a proč mi je takto říká."

Zpráva vychází ze skutečné události, která se stala v prosinci 1952 v Londýně. Ten na čtyři dny zahalil extrémní smog, na jehož následky zemřelo 12 tisíc lidí.

Děti se velmi zdatně ujaly svých rolí. Vláda se snaží uklidnit občany, že mají situaci plně pod kontrolou, asociace továren se snaží vyloučit jakoukoliv souvislost mezi podezřelou mlhou a svou výrobou, novináři chtějí informovat, ale zároveň zprávu dobře prodat, ekologové hlásají, že na zvýšenou koncentraci jedů v ovzduší upozorňovali dávno, ale nikdo s tím nic nedělal.

Tyhle čtrnáctiletí žáci ve svých prohlášeních dokazují, že mají triky a slovní obraty jednotlivých oborů celkem dobře naposlouchané a přečtené. "Předseda SPD Tomio Okamura obvinil z tvorby mlhy emigranty," zazní ve zprávě, kterou sepsala skupinka představující seriózní novináře.

Jen možná někoho trochu mate, že mají představovat různé zájmové skupiny, a přitom si týmy politiků, továrníků i novinářů v podstatě hrají stále na téhož člověka - premiéra Babiše.

Korunu tomu nasadí tým zastupující výrobní podniky: "S mlhou nemáme nic společného, za všechno může Kalousek a přečtete si to v mých novinách, že mám pravdu, ty jsou totiž jediné objektivní!"

Žáci se dozvědí i o dalších slavných experimentech sociálních psychologů, které ukazují, jak snadno se nechají lidé zmanipulovat či zradikalizovat. Poslouchají celkem napjatě a pro příklady nemusí chodit příliš daleko.

Na dotaz, zda by projekt Stučák nepotřebovali i dospělí, když jsou ochotni věřit i těm nejbizarnějším zprávám na obskurních webech, instruktoři se smíchem odpovídají: "No je pravda, že jsme hodně řešili, na jakou cílovou skupinu se budeme zaměřovat, ale stěžejní jsou pro nás středoškoláci."

Pravda je jen jedna

Proti podobným seminářům a workshopům v posledních dnech systematicky vystupuje na sociálních sítích poslanec SPD Lubomír Volný. Člověka v tísní označuje za "fašistickou organizaci" a za "agenta zahraničního vlivu", kteří prý po školách, navíc prostřednictvím nezkušených studentů, šíří nikým neschválenou "oficiální pravdu", tedy podle něj lež. Děti si podle něj mají rozhodnout samy, co je dezinformace.

"A také by si děti mohly rozhodnout samy, zda je Země kulatá, nebo placatá," usmívá se mluvčí Stučáku Barbora Urbanová. "Pro nás je dezinformace jakákoliv prezentovaná 'pravda', u které jde ale buď snadno, nebo i méně snadno ověřit, že to pravda není. Zatím stále platí, že pravda je jen jedna," dodává.

Jak rovněž upozorňují instruktorky z karlínského workshopu, Linda Sekvensová a Tereza Dundáčková, Stučák sice je studentskou iniciativou, nicméně všechny workshopy vystavěli spolu s odborníky na dané oblasti a spolu se svými vysokoškolskými pedagogy. "Každý workshop má svého garanta, jenž ručí za odbornou správnost," říkají.

Cílem Stučáku je přispět k vytvoření uvědomělejší generace, která se zajímá o veřejné dění a aktivně do něj zasahuje. Chtějí také mladým ukázat, že i humanitní obory, které jsou v posledních letech negativně nálepkovány, má smysl studovat.

"Ale částečně už tou uvědomělou generací jsme my sami. Protože jinak bychom si toho 17. listopadu 2016 na Národní třídě neřekli, že s takto se vyvíjející společností chceme něco dělat," říká Tereza Dundáčková.

"Náš postoj a naše snahy vyplývají i z toho, co studujeme," doplňuje ji Linda Sekvensová z Institutu sociologických studií na **Fakultě sociálních věd**. Mladí sociologové, politologové či ekonomové se již zkrátka nemohli dívat na to, jak lhostejné žákům je, co se kolem nich děje a kam se společnost ubírá.

Video: Vyhlášení cen Gratias Tibi provázely emoce i strach o svobodu

URL| <https://magazin.aktualne.cz/stuzak-gratias-tibi-clovek-v-tisni-dezinformace/r~358ebd36788111e88980ac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:

aktualne.cz (*Magazín*), magazin.aktualne.cz (*Magazín*), sport.aktualne.centrum.cz (*Magazín*)

Starej Goebbels se v hrobě obrací. Dosud nejtvrdší odvěta proti ČT, podpořená drtivým argumentem na závěr

26.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

NEWSROOM TOMÁŠE KŇOURKA Česká televize svým posledním vydáním pořadu Newsroom ČT24 posunula laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo. Tvrdí to člen Rady Českého rozhlasu Tomáš Kňourek, podle něhož jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru, které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy České televize ve vysílání, ale samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Kňourek se věnuje způsobu, jakým pořad ČT napadl TV Prima za způsob referování o Kramériových cenách. Ptá se: Proč ČT v reportáži o Novinářské ceně od nadace George Sorose nepřipomněla, kdo je George Soros?

Kam se hrabe starej Goebbels, napadne racionálně uvažujícího diváka po zhlédnutí nedělního vydání pořadu Newsroom ČT24, a ihned hbitě sáhne do baru pro něco ostřejšího na uklidněnou.

Za sebe říkám, že kolegové z podobně nazvané relace (asi tu naši budeme muset kvůli zachování dobrého jména přejmenovat) posunuli laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo. Dokonce jsem si některé pasáže pouštěl znovu a znovu, nemohl jsem uvěřit. Druhý den mi po delší době volal známý, že TO také viděl. „Recese, vid“, ptal se...

Nicméně NEWSROOM je tu od toho, aby práci novinářů komentoval, takže se na pořad pana Rosého podíváme důkladněji. Reportáž o udílení Kramériových cen (bylo mi ctí být v porotě) redaktoři postavili na dvou východiscích. Za prvé za Kramériovou cenou stojí zástupci údajných dezinformačních webů, za druhé televize Prima, která předávání cen zařadila do svého zpravodajství, o této „kontroverzi“ nereferovala. Pravý důvod obsahu reportáže je ale jinde. Jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru (do něhož TV Prima částečně rovněž patří), které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy „České“ televize ve vysílání, ale samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Toto nejen šéf Newsroomu ČT24 pan Rosí nemůže nikdy strpět, a proto v podstatě v každém pořadu vede svatou válku za vaše peníze proti názorovým oponentům. Statisíce čtenářů Parlamentních listů odvádějí každý měsíc povinné výpalné na Kavčí hory, aby pak za ně dostali vylitý kýbl špíny na jejich oblíbený server.

Česká televize je na špici dezinformačního a cenzorského pelotonu. Funguje velmi úzká spolupráce mezi Českou televizí a tvrdým mainstreamem, který má mocenský a ekonomický základ. Jeden druhého vždy podrží, když je spojují stejné zájmy a postoje. Jejich nervozita ale setrvale roste s tím, jak ztrácejí kredit, kdy lidé cítí, že jsou manipulováni, podstatné informace zatajovány. Obracují se tedy k alternativě, jako tomu bylo před listopadovým převratem. A tím, jak alternativa sílí, sílí i její přitažlivost pro potenciální inzerenty. I proto se jede tato kampaň mající už i ekonomický rozměr.

Za reportáže Newsroomu ČT24 budme vlastně vděční. Na konkrétních faktech si ukážeme, že Česká televize je dlouhodobě na špici dezinformačního a cenzorského pelotonu. Ještě před tím ale přináším text mého známého, který mi v pondělí přistál v e-mailu:

Ani Rosí, ani nikdo jiný z redakce se nesnaží zjistit fakta. Žádný seznam „dezinformačních webů“ MV ČR neexistuje, s nástupem nové Babišovy vlády byla tato Chovancem udržovaná sorosovská fáma vyvrácena. „Ministerstvo vnitra neposuzuje konkrétní weby, ale konkrétní informace. Žádné seznamy tedy rezort vnitra nevytváří,“ řekla redakci PL 5. ledna 2018 Hana Malá z tiskového odboru MV ČR. Proč slečně či paní Malé z tiskového odboru Ministerstva vnitra nebo komukoli jinému odtud nezavolá pan Rosí nebo někdo z jeho redakce a neověří si to? Co může být jednoduššího?

Žádný takový seznam ani existovat nemůže, protože ústřední orgán státní správy si nemůže dovolit postupovat protiprávně, i kdyby ho nutil samotný George Soros, a ne jen jeho tuzemské nátlakovky. Vydavatelé označených webů by mohli vnitro žalovat a s pravděpodobností hraničící s jistotou by to stát prohrál. Pokud tedy platí ještě Ústava ČR.

Médium je zprostředkovatel a ČT si nemůže dovolit tvrdit, že je to či ono médium dezinformační a na podporu toho ukazovat na obrazovce tituly typu: „Na Měsíci žije 250 milionů bytostí, tvrdí bývalý pilot CIA“ nebo „Šest židovských společností ovládá 96 procent světových médií“. Tím, že tyto redakce dávají prostor zamlčovaným faktům, neotřelým či velmi bizarním názorům, přece nic netvrdí a neuvádí čtenáře v omyl. Média jsou totiž službou veřejnosti až ve svém celku. Nikde není psáno, že ČT je povinná a ostatní média zakázaná.

Ale to je právě útok na podstatu České televize, jejíž osazenstvo je přesvědčeno, že pravdu vlastní výhradně ono, protože na to má zákon a hybridní daň zvanou koncesionářské poplatky a to všechno kryté schopností zaplnit nějaké to náměstí. Tedy obejít pravidla, jak mají na Kavkách od spacákové revoluce na přelomu let 2000 a 2001 ve zvyku.

Tímto způsobem je krystalicky odhalena práce zpravodajství a publicistiky ČT. Důraz je zde kladen na vytváření reality, nikoli na její popis. Veřejnoprávní redakce ČT s menšinou všeho schopných politiků a nikomu se nezodpovídajících neziskovek takto během těch 17 let stvořily kruhovou argumentaci, na všechna tvrzení si ze sorosovských neziskovkových stájí seženou „experty“ s naučenými floskulami a kdokoli se tento zhoubný systém snaží nabourat, je nálepkován antidemokratem a extremistou. Spoléhalo a nadále ve své informační omezenosti bláhově spoléhá na to, že jim jejich kruh nikdo nerozbije. Teď, když už je naprosto neudržitelné, vypadají mladí a životem nepolíbení redaktori jako karikatura sebe sama. Oni sami to ale pocítí, až vyschnou sorosovské penězovody a vznikne mohutný a oprávněný tlak na dodržování zákonů, kodexů a všech vysílacích regulí, které jsou brutálně pošlapávané. Už teď ale vyvolenci ztratili to nejdůležitější - důvěryhodnost.

Role ČT a jejích štvavých pořadů Reportéři ČT, 168 hodin, OVM a Newsroom ČT 24 není nic jiného, než úpornou snahou udržet tuto kruhovou argumentaci odtrženou od reality, která tuto zemi přivedla na mizinu. Lidem už mažou soukromé e-maily a kde se kdo dovolá? Už máme jen ČEZ a lesy, které neschopností Sobotkovy vlády a lidoveckého ministra nyní masivně hynou. Když má stát udeřit na lidi, tak nám nepatří nebo nás hází bankéřským a exekutorským lvům, zato jeho vlastní bilionové dluhy jsou jistojistě naše. České televize je od této falše futrál.

K uvedenému bych měl jen několik konkrétních doplnění. Pan Rosí říká, že „za Krameriovou cenou stojí lidé z dezinformačních webů. Za dezinformační je nepovažujeme jen my, vycházíme z publikovaných zjištění novinářů i mediálních odborníků, ti jasně říkají: Tito lidé často šíří zavádějící informace, polopравdy i naprosté lži. Tvrdí to analytici z Masarykovy univerzity, server manipulatoři.cz, bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot, weby irozhlas.cz, aktuálně.cz či neovlivní.cz“.

No aby ne. Ti všichni se modlí ke stejnému neoliberálnímu bohu, jehož démon a zlaťáky zcela ovládli jejich mysl. Mají identické názory, znají se. Před lety Hlas Ameriky či Svobodnou Evropu označovali zástupci ÚV KSČ, ROH, SSM, Svazu československo-sovětského přátelství a 99 Pragováků v jednom šiku jako štvavé vysílačky. Zdroje pana Rosého jsou ve svoji validitě na velmi podobné úrovni. Působí i spojení „bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot“. Není to tak dávno, co lidé působící na **Fakultě sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzitu Praha a v Asociaci pro mezinárodní otázky podrobili Jandovy výstupy podrobné analýze. Nejen redaktorům z Kavek ji doporučují k přečtení, až zase budou Evropské hodnoty používat jako „zdroj“. Pár úryvků: Maskované ideologické projevy ve spojení s oslňující mediální (sebe)prezentací jsou pro vystupování Evropských hodnot příznačné. Byť se jejich úsilí „bránit liberální demokracii“ může na první pohled jevit chvályhodné, zvolené způsoby, bohužel, pouze přispívají k neutěšenému stavu veřejné debaty o bezpečnosti.

Evropské hodnoty jsou jen jedním, byť krajním příkladem, kam až může stírání hranic ideologie a odbornosti ve veřejné debatě dojít.

Za zmínku stojí i zmíněný server irozhlas.cz. Jeho redaktori tak dlouho psali o „dezinformačních webech“, až Rada Českého rozhlasu odhlasovala porušení jeho Kodexu.

Nicméně na závěr ještě pár postřehů:

v reportáži se s patřičnou porcí dehonestace uvádí, že za Krameriovými cenami alias Asociací nezávislých médií stojí i Ondřej Geršl ze serveru AC24.cz. Je to lež, pan Geršl už dlouho nemá s výše uvedeným nic společného. Krystalický fejk.

otázka: Proč redaktori Newsroomu ČT 24 na předávání cen nepřijeli? Byli by vítáni a mohli by si nabrat potřebné a hlavně přesné informace. A také třeba diváky seznámit se slovy poslance Václava Klause či Alexandra Tomského, kterého pan Rosí považuje za uznávaného publicistu (více zde: <https://www.youtube.com/watch?v=RokgfPushB0>). My také, a proto cenu dostal. A pane Rosí, když je pan Tomský tak uznávaný, nemohl by být ve vysílání České televize častěji?

s tímto souvisí i názor, že Krameriovu cenu záměrně dostávají vcelku kvalitní žurnalisté, čímž máme vzbuzovat dojem serióznosti. Ano, pane Rosí, jsme rafinovaní. Ale díky za nápad. Příště vymyslíme i cenu pro špatné novináře. Předem slibuji, že ji i s celým vaším ansámblem dostanete.

Newsroom napadl TV Prima, že v reportáži opomněla referovat o údajné kontroverznosti Krameriovy ceny. Dobrá, a jak na tom byla ČT 6. května 2018, když odvysílala oslavný příspěvek z předávání Novinářských cen udělovaných nadací Open Society Fund? Ani slovo o tom, že za ní stojí George Soros, netřeba představovat. „Filantrop“, jehož neskrývaná ingerence do politického vývoje řady zemí dokonce přinutila třeba maďarskou vládu hledat rázná řešení.

když už si na pomoc pozvete provařené a názorově uniformní pány z jednotky úderné pěsti posvátného neoliberalismu (Šidla, Kyšu, Půra, Nutila či Šlerku), dejte si pro příště pozor, aby něco neprokecli. Jako třeba

zmíněný Michal Půr: „On (Petr Žantovský, pozn. aut.) se evidentně těmi svými bláboly neužíví, potřebuje nějakou práci. Člověk který potřebuje nějakou práci, pro vás pak udělá cokoliv“. Nemá cenu komentovat první větu, ale ta druhá přesně popisuje současný stav mainstreamu. Její autor totiž mluví o sobě a svých soudruzích, kterých jsou plné redakce. O kariéře, vysokých platech, postavení, moci. Napadá jiné, anižto mají odlišný názor. Ale to samozřejmě nejsou špatní žurnalisté, jen se nechtějí stát součástí nynější propagandy. Svoji práci dělají na koleni, obrazejí každou korunu. Mají můj obdiv.

„Dostal ji Ján Kuciak, ten investigatívec, který byl kvůli své práci zavražděn,“ lamentuje detektiv Rosí k dalšímu oceněnému. Vyzývám ho, aby okamžitě předal své informace slovenským vyšetřovatelům, kteří stále ještě tápou..

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Starej-Goebbels-se-v-hrobe-obraci-Dosud-nejtvrdsi-odveta-proti-CT-podporena-drtivym-argumentem-na-zaver-541548>

Kam se hrabe starej Goebbels! Dosud nejtvrdší odveta proti ČT, podpořená drtivým argumentem na závěr

26.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

NEWSROOM TOMÁŠE KŇOURKA Česká televize svým posledním vydáním pořadu Newsroom ČT24 posunula laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo. Tvrdí to člen Rady Českého rozhlasu Tomáš Kňourek, podle něhož jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru, které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy České televize ve vysílání, ale samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Kňourek se věnuje způsobu, jakým pořad ČT napadl TV Prima za způsob referování o Kraméřových cenách. Ptá se: Proč ČT v reportáži o Novinářské ceně od nadace George Sorose nepřipomněla, kdo je George Soros?

Kam se hrabe starej Goebbels, napadne racionálně uvažujícího diváka po zhlédnutí nedělního vydání pořadu Newsroom ČT24, a ihned hbitě sáhne do baru pro něco ostřejšího na uklidněnou. Za sebe říkám, že kolegové z podobně nazvané relace (asi tu naši budeme muset kvůli zachování dobrého jména přejmenovat) posunuli laťku propagandy a nenávisti na úroveň, která by se dala stroze okomentovat jako svinstvo. Dokonce jsem si některé pasáže pouštěl znovu a znovu, nemohl jsem uvěřit. Druhý den mi po delší době volal známý, že TO také viděl. „Recese, vid,“ ptal se... Nicméně NEWSROOM je tu od toho, aby práci novinářů komentoval, takže se na pořad pana Rosého podíváme důkladněji. Reportáž o udílení Kraméřových cen (bylo mi ctí být v porotě) redaktoři postavili na dvou východiscích. Za prvé za Kraméřovou cenou stojí zástupci údajných dezinformačních webů, za druhé televize Prima, která předávání cen zařadila do svého zpravodajství, o této „kontroverzi“ nereferovala. Pravý důvod obsahu reportáže je ale jinde. Jde o jakousi permanentní vendetu vůči alternativnímu spektru (do něhož TV Prima částečně rovněž patří), které na rozdíl od spřízněných redakcí a odborníků poukazuje jednak na přešlapy „České“ televize ve vysílání, ale samozřejmě i na kejkle v jejím hospodaření. Toto nejen šéf Newsroomu ČT24 pan Rosí nemůže nikdy strpět, a proto v podstatě v každém pořadu vede svatou válku za vaše peníze proti názorovým oponentům. Statisíce čtenářů Parlamentních listů odvádějí každý měsíc povinné výpalné na Kavčí hory, aby pak za ně dostali vylitý kýbl špíny na jejich oblíbený server. Česká televize je na špici dezinformačního a cenzorského pelotonu Funguje velmi úzká spolupráce mezi Českou televizí a tvrdým mainstreamem, který má mocenský a ekonomický základ. Jeden druhého vždy podrží, když je spojují stejné zájmy a postoje. Jejich nervozita ale setrvale roste s tím, jak ztrácejí kredit, kdy lidé cítí, že jsou manipulováni, podstatné informace zatajovány. Obracejí se tedy k alternativě, jako tomu bylo před listopadovým převratem. A tím, jak alternativa sílí, sílí i její přitažlivost pro potenciální inzerenty. I proto se jede tato kampaň mající už i ekonomický rozměr. Za reportáže Newsroomu ČT24 budme vlastně vděční. Na konkrétních faktech si ukážeme, že Česká televize je dlouhodobě na špici dezinformačního a cenzorského pelotonu. Ještě před tím ale přináším text mého známého, který mi v pondělí přistál v e-mailu: Ani Rosí, ani nikdo jiný z redakce se nesnaží zjistit fakta Žádný seznam „dezinformačních webů“ MV ČR neexistuje, s nástupem nové Babišovy vlády byla tato Chovancem udržovaná sorosovská fáma vyvrácena. „Ministerstvo vnitra neposuzuje konkrétní weby, ale konkrétní informace. Žádné seznamy tedy rezort vnitra nevytváří,“ řekla redakci PL 5. ledna 2018 Hana Malá z tiskového odboru MV ČR. Proč slečně či paní Malé z tiskového odboru

Ministerstva vnitra nebo komukoli jinému odtud nezavolá pan Rosí nebo někdo z jeho redakce a neověří si to? Co může být jednoduššího? Žádný takový seznam ani existovat nemůže, protože ústřední orgán státní správy si nemůže dovolit postupovat protiprávně, i kdyby ho nutil samotný George Soros, a ne jen jeho tuzemské nátlakovky. Vydavatelé označených webů by mohli vnitro žalovat a s pravděpodobností hraničící s jistotou by to stát prohrál. Pokud tedy platí ještě Ústava ČR. Osazenstvo na Kavčích horách žije v bludu, že vlastní pravdu Médium je zprostředkovatel a ČT si nemůže dovolit tvrdit, že je to či ono médium dezinformační a na podporu toho ukazovat na obrazovce titulky typu: „Na Měsíci žije 250 milionů bytostí, tvrdí bývalý pilot CIA“ nebo „Šest židovských společností ovládá 96 procent světových médií“. Tím, že tyto redakce dávají prostor zamlčovaným faktům, neotřelým či velmi bizarním názorům, přece nic netvrdí a neuvádí čtenáře v omyl. Média jsou totiž službou veřejnosti až ve svém celku. Nikde není psáno, že ČT je povinná a ostatní média zakázaná. Ale to je právě útok na podstatu České televize, jejíž osazenstvo je přesvědčeno, že pravdu vlastní výhradně ono, protože na to má zákon a hybridní daň zvanou koncesionářské poplatky a to všechno kryté schopností zaplnit nějaké to náměstí. Tedy obejít pravidla, jak mají na Kavkách od spacákové revoluce na přelomu let 2000 a 2001 ve zvyku. Pro hosty s naučenými floskulami sahá ČT do sorosovských neziskovek Tímto způsobem je krystalicky odhalena práce zpravodajství a publicistiky ČT. Důraz je zde kladen na vytváření reality, nikoli na její popis. Veřejnoprávní redakce ČT s menšinou všeho schopných politiků a nikomu se nezodpovídajících neziskovek takto během těch 17 let stvořily kruhovou argumentaci, na všechna tvrzení si ze sorosovských neziskovkových stájí seženou „experty“ s naučenými floskulami a kdokoli se tento zhoubný systém snaží nabourat, je nálepkován antidemokratem a extremistou. Spoléhaly a nadále ve své informační omezenosti bláhově spoléhají na to, že jim jejich kruh nikdo nerozbije. Teď, když už je naprosto neudržitelné, vypadají mladí a životem nepolíbení redaktori jako karikatura sebe sama. Oni sami to ale pocítí, až vyschnou sorosovské penězovody a vznikne mohutný a oprávněný tlak na dodržování zákonů, kodexů a všech vysílacích regulí, které jsou brutálně pošlapávané. Už teď ale vyvolenci ztratili to nejdůležitější - důvěryhodnost. Role ČT a jejich štvavých pořadů Reportéři ČT, 168 hodin, OVM a Newsroom ČT 24 není nic jiného, než úpornou snahou udržet tuto kruhovou argumentaci odtrženou od reality, která tuto zemi přivedla na mizinu. Lidem už mažou soukromé e-maily a kde se kdo dovolá? Už máme jen ČEZ a lesy, které neschopností Sobotkovy vlády a lidoveckého ministra nyní masivně hynou. Když má stát udeřit na lidi, tak nám nepatří nebo nás hází bankéřským a exekutorským lvům, zato jeho vlastní bilionové dluhy jsou jistojistě naše. České televize je od této falše futrál. Spojení „bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot“ má půvab K uvedenému bych měl jen několik konkrétních doplnění. Pan Rosí říká, že „za Krameriovou cenou stojí lidé z dezinformačních webů. Za dezinformační je nepovažujeme jen my, vycházíme z publikovaných zjištění novinářů i mediálních odborníků, ti jasně říkají: Tito lidé často šíří zavádějící informace, polopravdy i naprosté lži. Tvrdí to analytici z Masarykovy univerzity, server manipulatoři.cz, bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot, weby irozhlas.cz, aktuálně.cz či neovlivni.cz“. No aby ne. Ti všichni se modlí ke stejnému neoliberalnímu bohu, jehož démon a zlaťáky zcela ovládli jejich mysl. Mají identické názory, znají se. Před lety Hlas Ameriky či Svobodnou Evropu označovali zástupci ÚV KSČ, ROH, SSM, Svazu československo-sovětského přátelství a 99 Pragováků v jednom šiku jako štvavé vysílačky. Zdroje pana Rosého jsou ve svoji validitě na velmi podobné úrovni. Půvab má i spojení „bezpečnostní odborníci z Evropských hodnot“. Není to tak dávno, co lidé působící na **Fakultě sociálních věd** UK, Ústavu mezinárodních vztahů, Metropolitní univerzitu Praha a v Asociaci pro mezinárodní otázky podrobili Jandovy výstupy podrobné analýze. Nejen redaktorům z Kavek ji doporučuji k přečtení, až zase budou Evropské hodnoty používat jako „zdroj“. Pár úryvků: Maskované ideologické projevy ve spojení s oslňující mediální (sebe)prezentací jsou pro vystupováníání Evropských hodnot příznačné. Byť se jejich úsilí „bránit liberální demokracii“ může na první pohled jevit chvályhodné, zvolené způsoby, bohužel, pouze přispívají k neutěšenému stavu veřejné debaty o bezpečnosti. Evropské hodnoty jsou jen jedním, byť krajním příkladem, kam až může stírání hranic ideologie a odbornosti ve veřejné debatě dojít. Fejk, dvojí metr, provaření a názorově uniformní pánové Za zmínku stojí i zmíněný server irozhlas.cz. Jeho redaktori tak dlouho psali o „dezinformačních webech“, až Rada Českého rozhlasu odhlasovala porušení jeho Kodexu. Nicméně na závěr ještě pár postřehů: v reportáži se s patřičnou porcí dehonestace uvádí, že za Krameriovými cenami alias Asociací nezávislých médií stojí i Ondřej Geršl ze serveru AC24.cz. Je to lež, pan Geršl už dlouho nemá s výše uvedeným nic společného. Krystalický fejk. otázka: Proč redaktori Newsroomu ČT 24 na předávání cen nepřijeli? Byli by vítáni a mohli by si nabrat potřebné a hlavně přesné informace. A také třeba diváky seznámit se slovy poslance Václava Klause či Alexandra Tomského, kterého pan Rosí považuje za uznávaného publicistu (více zde: <https://www.youtube.com/watch?v=RokgfPushB0>). My také, a proto cenu dostal. A pane Rosí, když je pan Tomský tak uznávaný, nemohl by být ve vysílání České televize častěji? s tímto souvisí i názor, že Krameriovu cenu záměrně dostávají vcelku kvalitní žurnalisté, čímž máme vzbuzovat dojem serióznosti. Ano, pane Rosí, jsme rafinovaní. Ale díky za nápad. Příště vymyslíme i cenu pro špatné novináře. Předem slibuji, že ji i s celým vaším ansámblem dostanete. Newsroom napadl TV Prima, že v reportáži opomněla referovat o údajné

kontroverznosti Krameriovy ceny. Dobrá, a jak na tom byla ČT 6. května 2018, když odvysílala oslavný příspěvek z předávání Novinářské ceny udělovaných nadací Open Society Fund? Ani slovo o tom, že za ní stojí George Soros, netřeba představovat. „Filantrop“, jehož neskrývaná ingerence do politického vývoje řady zemí dokonce přinutila třeba maďarskou vládu hledat rázné řešení. když už si na pomoc pozvete provařené a názorově uniformní pány z jednotky úderné pěsti posvátného neoliberalismu (Šídla, Kyšu, Půra, Nutila či Šlerku), dejte si pro příště pozor, aby něco neprokeclí. Jako třeba zmíněný Michal Půr: „On (Petr Žantovský, pozn. aut.) se evidentně těmi svými bláboly neuživí, potřebuje nějakou práci. Člověk který potřebuje nějakou práci, pro vás pak udělá cokoliv“. Nemá cenu komentovat první větu, ale ta druhá přesně popisuje současný stav mainstreamu. Její autor totiž mluví o sobě a svých soudruzích, kterých jsou plné redakce. O kariéře, vysokých platech, postavení, moci. Napadá jiné, anižto mají odlišný názor. Ale to samozřejmě nejsou špatní žurnalisté, jen se nechtějí stát součástí nynější propagandy. Svoji práci dělají na koleni, obracejí každou korunu. Mají můj obdiv. „Dostal ji Ján Kuciak, ten investigavec, který byl kvůli své práci zavražděn,“ lamentuje detektiv Rosí k dalšímu oceněnému. Vyzývám ho, aby okamžitě předal své informace slovenským vyšetřovatelům, kteří stále ještě tápou..

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Kam-se-hrabe-starej-Goebbels-Dosud-nejtvrdsi-odveta-proti-CT-podporena-drtivym-argumentem-na-zaver-541548?utm_source=nm&utm_medium=xml

Kovy

26.6.2018 Xantypa str. 72
VAŠEK VAŠÁK,

Mladý a vlivný

Jedenadvacetiletý Karel Kovy Kovář byl loni vyhlášen časopisem Forbes sedmnáctým nejvlivnějším Čechem na so cial ních sítích. V té době byl také vybrán televizí Euronews, aby jako jeden ze tří evropských youtuberů (a první Čech vůbec) absolvoval interview s předsedou Evropské komise Jeanem-Claudem Junckerem.

* V čem spočívá vaše činnost na YouTube?

Někteří youtubeři vyprávějí o tom, co zažili. To dělám taky, ale jen jednou za čas. Nebo je „vezmu s sebou“ na zahraniční cestu. Většinou ale vytvářím tematická videa a jako prostředník předávám lidem různé informace.

* Čím jste na YouTube začínal?

Komentoval jsem videohry. Když jsem ale zjistil, že to dělají všichni, našel jsem se v parodiích, které byly tehdy něco nového. Na nich mě lidi objevili. Něco se mi povedlo, něco ne, každopádně s každým dalším videem přicházeli noví a noví fanoušci. V červnu 2016 jsem začal pociťovat vyhoření a založil jsem nový kanál. Spousta lidí na něj přešla a já jsem začal točit spíš tematická videa. Dnes je větší než kanál, na kterém jsem začínal.

* Co by se stalo s vašimi sledovateli, kdybyste nějaký čas nevyvíjel žádnou aktivitu?

Pokud bych se odmlčel na tři měsíce a nic předtím neohlásil, tak by přešli jinam. Na YouTube fungují principy jako v televizi. Tedy i pravidelnost. Když si lidi zvyknou, že máte v určitý den nové video, tak už je to potom pro ně rituál. Já ho měním vždycky jednou týdně.

* Dostal jste už nabídky z nějakých televizí?

Televize v mém angažování viděly automaticky vysokou sledovanost, ale jejich formáty jsou úplně jiné. Většinou za mnou přišly už s něčím hotovým, což by nefungovalo. Moje tvorba je postavená na tom, že si můžu dělat, co chci, takže pro mě je televize dost mimo.

* Třeba si jednou vytvoříte svou vlastní...

Já už ji mám. YouTube je ohromná televize, kde si lidi volí, co chtějí sledovat a kdy to chtějí sledovat, a mají na výběr z milionů hodin obsahu.

* Kdy vás začala činnost na YouTube živit?

V roce 2014. Ne moc velké příjmy jsou z reklamy, která se zobrazuje přímo u videí. Lepší je, když vám nabídnou spolupráci značky. Buď jde o product placement (umístění výrobku jako součást skryté reklamy) nebo kampaň. Za to jsou podstatně větší peníze.

* Jak to funguje v zahraničí?

Tam se videa obměňují denně a mají i čtyři miliony zhlédnutí. Anglicky mluvící komunita je obrovský trh, takže jsou tam mnohonásobně vyšší příjmy. Čech vydělává z reklam na YouTube desateronásobně méně než Američan.

* V čem jsou zahraniční youtubeři kvalitnější než naši?

Mají na výrobu videí profesionální štáb, herce. Já si dělám všechno sám. Jsou tam ohromné osobnosti, které třeba začínaly na ulici jako bezdomovci a k práci na YouTube se dostali po mnoha letech filmařiny.

* Vaši parodii DESPACITO zhlédlo osm a půl milionu lidí...

Písničky si lidi pouštějí víckrát. Tím spíš parodie. Ale občas se snažím do nich dát i nějaké poselství, třeba jim říct: Jak jednou něco dáte na internet, už nikdy to nezmizí, myslíte na to!

* Poslední dobou představujete mladé generaci politická témata. Zajímá ji politika?

Zájemců o moje politická videa naštěstí přibývá. Hlavní důvod je, že se spousta lidí v politice nevyzná. Mladí mají jiné zájmy, mě naopak odjakživa baví číst články, sledovat, co se děje, zjišťovat, proč se to děje, a pak to lidem zprostředkovat. Anebo jim říct: Tohle je důležité.

* Nabídlý vám spolupráci politické strany?

Nabízely za ni dost peněz, ale já chci být nezávislý.

* Většina lidí přijímá politické informace z Facebooku. Jak se na to díváte?

Důležité je si uvědomit, že Facebook vytváří určitou bublinu, uvnitř níž jsou lidé názorově podobní, takže nejste konfrontován s ničím odlišným a konzervuje vás to v určitých škatulkách. Na druhou stranu před volbami dokáže Facebook lidi vyburcovat, protože nechtějí, aby se stalo něco, s čím nesouhlasí. Tím se ovšem zařadí spíš mezi protestní hlasy.

* Umí se lidi orientovat v dezinformacích?

Víc se v nich dokážou orientovat lidi mého věku, než ti starší. Pro generaci, která je ještě mladší, než jsem já, už ani neexistuje on-line svět. Pro ně je to svět. Já jsem s tím začal ve čtrnácti, proto jsou to pro mě pořád dva světy. Tím spíš pro lidi, kteří ještě zažili minulý y p p , j režim a pamatují na jedné straně oficiální zprávy, a na druhé ty, které se říkají mezi lidmi. Jelikož dnes existuje deset různých interpretací jedné události, je to pro ně matoucí, jsou odtrženi od reality a lehce podlehnou dezinformačním webům. To je určitě téma.

* Loni jste byl vybrán k rozhovoru s předsedou Evropské komise Jeanem-Claudem Junckerem. Na vaši otázku o plýtvání penězi neustálým pendlováním mezi Štrasburkem a Bruselům odpověděl, že je to historická záležitost a že historie je prostě drahá, což mi přijde nehorázné...

Tahle jeho první odpověď byla opravdu šokující. Z ní jsem pochopil, co obnáší být europoslancem. Pak se člověk nemůže divit, když spousta lidí tvrdí, že je Evropská unie odtržená od reality, ačkoli řada věcí, které

dělá, je samozřejmě užitečná. Bohužel je ničí nešťastné výroky těch, kteří se neumějí vcítit do kůže normálních lidí.

* O čem jste se ještě bavili?

Snažil jsem se z něj vytáhnout, jestli jsou připraveni na nějakou další eventuální uprchlickou krizi, a z jeho odpovědi vyplynulo, že moc nejsou. Pak jsem s ním probíral „turecké schizma“, kdy mají na jedné straně s Tureckem dohodu o uprchlících a na druhé straně ho kritizují za nedemokratické chování.

* Jaký jste měl z pana Junckera pocit?

Nijak se nad nás nevyvyšoval. To bylo fajn. Bohužel jen jeho první odpověď byla přímá, ostatní by se daly nazvat jako nicneříkající. Navíc těsně předtím, než skončil můj segment, přiznal, že takhle rozvláčně odpovídá proto, abych nestihl klást další dotazy. Sice se přitom smál, takže to mohl být bonmot, i když chápu, že spousta politiků má jako taktiku posluchače totálně unudit, aby nebyl schopen rozpoznat, co říká.

* Aspoň to byla pro vás zkušenost...

To ano, do té doby jsem si neuměl představit, jak povedu rozhovor v angličtině s tak zkušeným politikem. Nakonec mě potěšilo, když jsem se dozvěděl, že jsem byl vůbec první Čech, který ho zpovídal. To je super.

* Jak vás televize Euronews vybírala?

Ve spolupráci s Googlem a YouTube se snažila zjistit, kteří mladí tvůrci by byli vůbec schopni se takového setkání zúčastnit. Ne každý umí anglicky, ne každý se zabývá politikou. Nakonec padla volba na mě, Němku a Belgičana.

* Kde jste se naučil tak dobře anglicky?

Je legrační, že když jsem nastupoval do prváku na gymnázium, byl jsem v ní skoro nejhorší, ale začal jsem koukat na seriály a filmy a stalo se pro mě motivací vědět, o čem jsou. Angličtina mi otevřela svět. A to mě v mnohém inspirovalo.

* Předpokládám, že jste extrovert...

Jsem naopak introvert, podobně jako většina youtuberů, kteří s tím začali často proto, že neměli kamarády nebo byli ve škole šikanováni. Proto začali natáčet příspěvky na YouTube a komunikovat s lidmi, kteří se s nimi identifikovali. To nebyl můj případ. Mě baví bavit lidi.

* Přednášíte někde?

Občas vystupuji na konferencích. Naposledy jsem se zúčastnil jedné, zaměřené na osobní růst, kterou organizoval GrowJOB Institute, jejímž majitelem je Petr Ludwig – autor knihy

* KONEC PROKRASTINACE (jak přestat věci odkládat a začít žít naplno

– pozn. aut.). Byla o osobním růstu, zúčastnili se jí moc zajímaví lidé a já jsem vyprávěl, co funguje dobře pro mě. Taky jsem přednášel na Leadership konferenci, jak sdělovat lidem své názory a myšlenky tak, aby vás poslouchali.

* Co byste považoval obecně za úspěch?

Kdyby se mi podařilo docílit nějaké změny ve vzdělávání. To je klíčové pro to, aby tu vyrostla dobrá generace. Škola je musí naučit, jak s informacemi, ke kterým přicházejí, zacházet. To se v dnešní době neděje.

* Zklamala vás univerzita, že jste z ní odešel?

Nezklamala, protože jsem tam měl spoustu úžasných profesorů. U nich se musí začít, protože každý z nich může ovlivnit třeba dvě stě dětí. Teď řeším s neziskovými organizacemi systém vzdělávání, protože je tu mnoho lidí, kteří v něm chtějí změnu, ale jejich snahy jsou roztržštěné. Mým, možná naivním snem je pomoci se vznikem společné iniciativy, která by to mohla dostat zespoda na ministerstvo. To je ochromeno střídáním ministrů a úředníků a moc se tam prosadit nedá. Věřím ale, že pokud by ministr viděl platformu s velkou podporou lidí, mohl by to být pro něj impulz s tím něco udělat. Jestliže za ním přijdou tři lidi z neziskovky, nemá jediný důvod se pro jejich věc exponovat.

* Má se dítě naučit všechno ve škole?

Naopak. Dneska se děti naučí víc na internetu. Když něco čtu, zjišťuju, že už jsem to slyšel ve škole, ale nestačily se mi ty informace uložit v paměti. Dostat dobrou známku je nižší motivace, než porozumět tomu z vlastní iniciativy. Škola motivaci trochu dusí, takže si děti hledají cesty k tématům samy.

* Děti se většinou od svých rodičů v pubertě oddálí. Jak to bylo u vás?

Průběh mé puberty byl naštěstí lehký a rodičů jsem si nepřestal vážit. Neměl jsem období vzdoru, kdy bych si myslel, že všechno, co říkají, je špatně. Spíš jsem hledal vlastní cestu.

* Co říkali rodiče tomu, že jste nedokončil vysokou školu?

Nezbývá jim nic jiného, než mi věřit. Nikdy nepochybovali o tom, že to, co dělám, není závadné. Nic mi nezakazovali. Toho jsem si vážil. Když viděli na YouTube moji první parodii, poznali, že to má něco do sebe, a když zjistili, kolik to zajímá lidí, tak je to asi uklidnilo. Teď se snažím dělat videa tak, aby se na ně mohly dívat děti s rodiči a každý si z nich něco vzal.

* Ale odjinud: proč jste se přiznal k tomu, že jste gay, v knize OVŠEM, a ne na videu, což by od vás každý čekal?

Napsal jsem to do knihy jako součást nějakého příběhu a dal jsem to tam proto, že jsem věděl, že si ji koupí moji fanoušci, kdežto video by zhlédlo hodně lidí, kteří mě neznají a ani by nevěděli, jak se na to mají tvářit.

* Kdy vám došlo, že jste jiný?

V patnácti. Randil jsem i s holkama, ale když jsem zlomil pár dívčích srdcí, řekl jsem si: To nemá význam.

* Báli jste se, co tomu řeknou lidi?

Přál jsem si, aby si řekli: Vždyť to přece není tak úplně nenormální. Udělal jsem to pro ty, kteří jsou na tom stejně jako já, aby měli někoho blízkého, protože youtuber je pro fanoušky jako kamarád. Jestli jsem tím mohl někomu pomoci – a ze zpráv, které mi lidi píšou, vím, že jsem tím někomu pomohl – jsem rád. V zahraničí je tohle běžné.

* Jak jste to oznámil rodičům?

Došlo k tomu při takovém normálním posezení u vína dlouho do večera s celou rodinou, kdy to ze mě nějak vypadlo a oni všichni řekli: Tak jo. Můj starší bratr má děti, pokračování rodu je zajištěno, takže bylo sňato z mých beder. Rodiče jsou skvělí.

* Ještě mi na závěr řekněte: umíte si představit situaci, že vás jednou nebude YouTube živit a třeba ani bavit?

Internet se mění rychle. Vznikají nové sítě, platformy, jiné zanikají, takže za tři roky už tady třeba YouTube ani nebude. Nebo bude naopak třikrát větší. Proto moc neplánuju a beru to tak, jak to je. Jestliže se mi naskytne příležitost udělat další krok, tak ho udělám.

KAREL KOVÁŘ Narodil se 11. září 1996 v Pardubicích. Po absolvování gymnázia nedostudoval **Fakultu sociálních věd** UK (marketing a PR). Známy se stal jako youtuber Kovy, má přes sedm set tisíc followerů. Jeho parodie na píseň DESPACITO zhlédlo 8,5 milionu lidí. První kanál založil v roce 2012, nyní má čtyři, objevují se na něm jeho politické názory, cestopisy, využívá propojení informací a zábavy (infotainment). Vydal autobiografickou knihu OVŠEM. V letech 2016 a 2017 se stal videoblogerem roku. ZAJÍMAVOSTI Měsíčně se dívá na YouTube 1,5 miliardy lidí (v Česku 5,2 milionů), kteří zhlédnou 1,9 miliardy videí (polovinu v mobilu). Muži jsou častějšími návštěvníky. Pro čtvrtinu mladých jsou postoje youtuberů důležité k formování jejich názoru. Velká část se nechá ovlivnit k tomu, aby si koupila výrobek, který youtubeři nabízejí. Nejvíce si loni vydělal youtuber Daniel Middleton (DanTDM) – 16,5 milionu USD – , který má 16 milionů odběratelů. Švéd Felix Kjellberg (PewDiePie) získal 12 milionů USD a sleduje ho 58 milionů uživatelů. Zhruba 20 nejlepších českých youtuberů si vydělá přes milion korun ročně.

Foto autor| FOTO LUKÁŠ DAVID

Tomáš Bystrý

25.6.2018 ČRo - radiozurnal.cz str. 00

Znamení: Blíženeček (* 1989) Životní motto: A bude hůř... :-)

Co dělám v rozhlasu: Hlavně domácí zpravodajství. Spolupracuji ale taky s romskou redakcí, pro kterou připravuji reportáže do zpravodajsko-publicistického pořadu O Roma vakere, jediného romského vysílání v Česku. Zároveň jsem jedním z moderátorů tohoto pořadu.

Před rozhlasem: Škola, škola, škola. Po maturitě na gymnáziu studium žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, později navazující magisterské studium mediálních studií na Metropolitní univerzitě Praha, jež jsem úspěšně dokončil v roce 2015.

Co mě baví: Má práce, čtení literatury faktu, hudba všeho druhu, občas plavání a v posledních letech vaření. Obzvláště, když to jídlo chutná také ostatním.

Co mě vždycky dostane: Děti, dobrá kniha, poutavý film, chutné jídlo, italské víno. Ze všeho nejvíce mě ale vždy dostanou svědomití, milí a zároveň skromní lidé.

Z rozhlasové pavlače: (aneb víte, co se o Vás říká?) Upřímně nevím. A upřímně mě to nemrzí :-)

URL| <https://radiozurnal.rozhlas.cz/node/5002440>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

rozhlas.cz

Prezident jmenuje členy nové vlády

25.6.2018 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Martin KARLÍK, moderátor

Ve středu v 9 hodin prezident Miloš Zeman na Pražském hradě jmenuje členy nové Vlády České republiky. Dnes na lánském zámku přijal kandidáty na ministryně a ministry v chystané menšinové koalici ANO a ČSSD. Setkal se s poslankyní ANO Taťánou Malou, která je kandidátkou na ministryni spravedlnosti, po ní potom také přivítal prezidentku Svazu obchodu Martu Novákovou, ta by měla být ministryní průmyslu za hnutí ANO, a prezident se potkal i s Petrem Krčálem a Antonínem Staňkem, dalšími dvěma adepty do vlády za sociální demokracii. Přimo v Lánech natáčela reportérka Českého rozhlasu Lenka Jansová.

Lenka JANSOVÁ, redaktorka

Kandidátka na ministryni spravedlnosti a poslankyně Taťána Malá z hnutí ANO strávila u prezidenta Miloše Zemana zhruba hodinu. Probrala s ním své priority v resortu. Kromě personálního posílení soudů by také chtěla zvýšit nezabavitelnou částku dlužníkům při jejich oddlužení.

Taťána MALÁ, poslankyně, kandidátka na ministryni spravedlnosti /ANO/

Z těch dalších priorit jsme se zastavili u insolvenčního zákona, kdy jsme intenzivně debatovali potřebu zvýšení nezabavitelné části u dlužníků v oddlužení, kdy je potřeba ty dlužníky motivovat k tomu, aby měli motivaci vydělávat víc peněz, aby odváděli sociální a zdravotní pojištění a aby plnili věřitelům.

Lenka JANSOVÁ, redaktorka

Nominaci Taťány Malé kritizuje opozice. Piráti, ODS a TOP 09. Připomínají hlavně její výrok o možném odkladu trestního stíhání Andreje Babiše do doby, než skončí volební období. Taťána Malá se hájila, že kritizovaným výrokem chtěla jen začít debatu o poslanecké imunitě. Po Taťáně Malé se s prezidentem sešla šéfka Svazu obchodu a cestovního ruchu Marta Nováková. Kandidátka hnutí ANO na ministryni průmyslu. O svých prioritách chce ale mluvit až po jmenování. Kandidát ČSSD na ministra práce Petr Krčál po setkání s prezidentem řekl, že chce prosadit zákon o sociálním bydlení. Pak podle něj může přijít na řadu omezení dávek. Informoval o dalších svých prioritách:

Petr KRČÁL, kandidát na ministra práce a sociálních věcí /ČSSD/

Já bych chtěl připravit přes prázdniny balíčky, které by se týkaly vždycky té určité sociální kategorie. Ať už to jsou senioři nebo rodiny, kde by bylo bydlení, kde by byly mateřské školy a kde bychom samozřejmě promítli i ty záležitosti týkající se současného systému dávek.

Lenka JANSOVÁ, redaktorka

Kandidát na ministra kultury Antonín Staněk z ČSSD chce zdůrazňovat obnovu památek a zaměřit se na prezentaci české kultury v zahraničí. Nová vláda by podle premiéra Andreje Babiše z hnutí ANO mohla poprvé zasednout ve středu, až ji jmenuje prezident Miloš Zeman. Do pátku pak chce Andrej Babiš uvést ministry do úřadu.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/

První vláda zasedne, počítám, kolem půl jedenácté ve středu. Musí zasednout, musí samozřejmě i udělat některé rozhodnutí a požádat Poslaneckou sněmovnu o program na toho 11. 7., aby se hlasovalo o důvěře.

Lenka JANSOVÁ, redaktorka

Prezident Zeman už dostal od Babiše seznam kandidátů na ministry včetně nominace europoslance Miroslava Pocheho z ČSSD na šéfa diplomacie. Už dřív řekl, že Miroslav Poche ministr zahraničí nebude. Vytýká mu třeba to, že byl v minulosti pro imigrační kvóty. Podobný názor mají i komunisté. Ti by měli koaliční vládu ANO a ČSSD tolerovat při žádosti o důvěru. Lenka Jansová, Český rozhlas.

Martin KARLÍK, moderátor

A na lince je teď Petr Jüptner, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Hezký večer.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Martin KARLÍK, moderátor

Jak reagovala po schůzce s prezidentem budoucí ministryně spravedlnosti Taťána Malá na tu kritiku, která se zvedla právě kvůli její nominaci, což se týká tedy výroku, kdy novinářům řekla, že chtěla snahou ochránit svého šéfa před trestním stíháním, otevřít debatu o imunitě?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak je zjevné, že paní Malá se snažila, řekněme, vyvrátit, vrátit, řekněme, nebo odrazit ty útoky, které vůči ní směřovaly. A snažila se využít to setkání s prezidentem Zemanem ve svůj, ve svůj prospěch. Bylo to vidět i z toho, jak popisovala to jednání, ve kterém, které popisovala tak, že prezident Zeman se na ty věci, které jsou na ní jako na kandidátce na ministryni považovány za kontroverzní, neptal.

Martin KARLÍK, moderátor

Podle vašeho názoru, od kterého z ministrů lze očekávat zásadní změny v jeho resortu?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já si myslím, že z těch informací, které, které proběhly dnes, z těch dnešních, z těch dnešních setkání, tak se nic převratného neděje. Dá se říci, že v těch resortech, resortech sociálních věcí například to jsou případně kultury, to jsou priority, které jsou v těch resortech dlouhodobé. Takže já tam v tuto chvíli zásadní posun, zásadní posun nevidím. Ty zajímavější, ty zajímavější věci jsou spíše v osobnostech těch, těch kandidátů na ministry nebo těch budoucích, budoucích ministrů. A samozřejmě celá ta diskuse o budoucí vládě je tak trochu ve stínu toho rýsujícího se sporu o post ministra zahraničí.

Martin KARLÍK, moderátor

Jak nebo je už jisté, že v nové vládě zasedne, nebo nezasedne ve funkci ministra zahraničních věcí Miroslav Poche z ČSSD?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jisté to určitě není. Lze to označit za určitou, určitou hru, určitou, určitou přetahovanou. Miloš Zeman se tady pohybuje na hranici, na hranici ústavy. Nicméně velmi, velmi šikovně. To on je povinen, povinen kandidáta na návrh premiéra jmenovat. Na druhou stranu je tady odpor komunistů jako, jako, řekněme, té síly, která tu vládu bude, bude držet. A je vidět i z výroků samotného premiéra Andreje Babiše, že na Miroslavu Pochem mu zas ani tak tolik nezáleží a navrhl ho zejména z povinnosti, aby neporušil závazek, závazek vůči ČSSD.

Martin KARLÍK, moderátor

A v čem spatřujete slabiny a naopak silné stránky vznikající vlády jako celku?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak těžko, těžko říci. To je, to je všechno jakoby politická otázka, otázka politického profilu tý rýsující se vlády. Co se týče těch případných slabin, tak ty můžeme vidět, vidět případně v těch, v těch personálních, personálních otázkách. Byly zmíněny a diskutovány ty kontroverze, které se týkají ministryně, ministryně Malé. To si myslím, že bylo poměrně důkladně rozebráno. A potom předmětem diskuse mohou být, může být i určitě, řekněme, politika jmenování, jmenování zástupců zájmových, zájmových skupin, zájmových skupin do funkce, do funkce ministrů. Například v případě ministra, ministra Tomana i nebo budoucího ministra Tomana, budoucí ministryně Novákové se dá říci, že to jsou právě jako významní zástupci hráčů nebo, nebo skupin, skupin podnikajících v zemědělství nebo v průmyslu, které se samy budou podílet, řekněme, na tvorbě norem a politiky v oblasti průmyslu a zemědělství. Takže je to určitý směr k určitému korporativismu, který může být terčem kritiky.

Martin KARLÍK, moderátor

"Poslanci ČSSD nejpozději v úterý podepíší koalici smlouvu," řekl v České televizi předseda poslaneckého klubu strany Jan Chvojka. Můžeme očekávat, že KSČM bude mít k podobě té koaliční smlouvy výhrady?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já se domnívám, že nakonec, nakonec komunisté tu vládu, tu vládu podpoří. To znamená, umožní, umožní jí vznik nebo umožní vyslovení, vyslovení důvěry, důvěry vládě. Na druhou stranu komunisté jsou velmi zkušení, velmi zkušení vyjednávači a nedají, nedají nic zadarmo. Takže já předpokládám, že komunisté určitě budou mít některé dílčí výhrady ať už k personálním otázkám, což už naznačili, tak i případně k programovým, programovým prioritám. Nicméně využijí to pouze k získání většího, většího vlivu nebo k udržení vlivu na tu, na tu vládu. A ve finále, ve finále umožní, umožní, umožní vznik této vlády.

Martin KARLÍK, moderátor

A co rozhodne o tom, jestli druhá vláda Andreje Babiše získá důvěru?

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak budou to, budou to právě, budou to právě komunisté a může do toho promluvit, může do toho promluvit i ten rýsující se spor kolem, kolem nominace Miroslava Pocheho na post, na post ministra zahraničí. To jsou asi ty dvě klíčové proměnné, které, které o tom rozhodnou. Nicméně v tuto chvíli vznik, vznik vlády s důvěrou vypadá jako velmi pravděpodobný.

Martin KARLÍK, moderátor

Říká Petr Jüptner, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky za váš čas a hezký večer.

Petr JÜPTNER, ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Republikáni a volby do Kongresu

24.6.2018 ČT 24 str. 08 21:05 Horizont

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Zavedení cel na výrobky svých spojenců kritizuje i řada republikánů, kteří se obávají také důsledků Trumpovy politiky vůči migrantům. To by se podle nich mohlo negativně projevit v podzimním volbách do Kongresu, kde se prezidentova strana snaží udržet většinu. Boj o znovuzvolení už ale vzdala řada republikánských zákonodárců, včetně Paula Ryana, předsedy Sněmovny reprezentantů. A našim hostem ve studiu je Kryštof Kozák, vedoucí katedry severoamerických studií z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer, vítejte.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý večer.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Váš pohled, jsou republikáni schopni vyhrát podzimní volby?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak překvapivé je, že vlastně republikáni ještě pořád mají poměrně velkou šanci ty volby vyhrát a je to proto, že vlastně americké ekonomice se zatím daří překvapivě dobře, to znamená, že taková ta konvenční, konvenčně to je tak, že ta strana, která, jejíž prezident je u moci, tak v těch doplňkových volbách po 2 letech většinou dostává,

dostává velký zásah, stalo se to i Baracku, Baracku Obamovi, je to takové politické pravidlo. A samozřejmě stala se řada věcí, která by jako napomáhala tomu, že demokraté, demokraté získají obě komory Kongresu. Nicméně teďka ty poslední průzkumy ukazují, že to budou ty volby spíš velmi vyhrčené a velmi těsné.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Jak se Republikánská strana změnila pod vedením Donalda Trumpa?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Ta se změnila právě dramaticky a ty odchody předních republikánů, zajímavé, to jsou spíš odchody těch tradičních konzervativních republikánských elit, tak Donald Trump tu stranu proměnil velmi dramaticky a ty obchodní spory jsou z toho jako největším příkladem, protože Republikánská strana vždycky byla spíše na straně volného obchodu, byla stranou, která prosazovala globalizaci, protože ji chápala tak, že ve výsledku vlastně Americe pomůže, to znamená, že Donald Trump v tomhle tom provedl vlastně obrat o 180 stupňů a řadě lidí z té tradiční Republikánské strany, tak těm to jako dramaticky vadí, /nesrozumitelné/, jeho vlastně šéf ekonomických poradců, ten kvůli tomu přímo, přímo odstoupil. A ty vyhrčené postoje vůči, vůči migrantům, teďka včetně toho odebírání dětí, také to není jako úplně tradiční pozice Republikánské strany.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Můžeme tedy z vašeho pohledu říct, že právě ta celní válka uškodila republikánům nejvíc?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Ta celní válka, já si myslím, že tam jim zas tolik neuškodila v tom, že vlastně se ještě neprojevila, pokud dojde k nějaké výraznější ekonomické recesi a jednou dříve nebo později v rámci ty cyklické kapitalistické ekonomiky k tomu musí, k té korekci dojít, tak potom vlastně určitě ta obchodní válka, jako bude tam, bude to důležitou příčinou, jenže teď pořád ještě, ještě dnes ta ekonomika je na vzestupu, to znamená, že ta obchodní válka ještě není úplně reálná a američtí spotřebitelé jako necítí na sobě ty negativní dopady.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Ono se mluví o odklonu voličů, kdo jsou ti voliči, co se odklánějí, jsou to ti tradiční voliči republikánů?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Tam se to právě proměňuje. A je vidět, teďko to bylo vidět na primárákách, že vlastně ty, obě ty strany se spíš jako polarizují, to znamená, že se zjistilo, že Donald Trump, přesně podobně jako, jako Silvio Berlusconi a další, jako další vůdci tohoto, tohoto typu, tak on je poměrně jako velmi schopný v tom kultivovat si ty svoje, ty svoje voliče a jak to dělá, spíše to vyhrčenou, vyhrčenou polarizací, ale na té demokratické straně, tak také tam to vede k určité polarizaci, bude velmi zajímavé profilově, i genderově, protože spusta primárek vlastně vyhrály, vyhrály ženy, to znamená, že v těch soubojích to bylo často jako demokratické ženy, které jsou jakoby rozčilené a našťvané, jako na politiku Donalda Trumpa, a budou vlastně jako bojovat proti těm Trumpovým loajalistům, kteří také vlastně jako ta Trumpova agenda v těch primárákách velmi, velmi pomohla.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Kryštof Kozák, děkuji velmi za vaši analýzu.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Děkuju za pozvání.

USA si stojí za svým rozhodnutím uvalit cla na EU
24.6.2018 ČT 24 str. 01 13:05 Otázky Václava Moravce II.

anonymní vystupující

Spojené státy svým rozhodnutím uvalit cla na Evropu jdou proti nim a proti veškeré logice a historii. Naše odpověď musí být jasná a cílená.

komentátor

Jak smrtící může být útok celní sazbou. Jaké výstřely v takzvané obchodní válce ještě padnou. A jde už o globální konflikt. Hosty otázek ekonomové Ondřej Schneider z Institutu mezinárodních financí ve Washingtonu. Tomáš Sedláček z Institutu ekonomických studií v Praze a ekonom, zároveň státní náměstek pro evropské záležitosti Aleš Chmelař.

anonymní vystupující

Nízká nezaměstnanost doopravdy tlačí ty formy k tomu, aby si ty své zaměstnance udržovali navýšením mezd.

komentátor

Pracant jako vzácné zboží. Tuzemský pracovní trh drtí nedostatek lidí. Ať už pilných nebo i líných. Firmy berou vše. Platy a mzdy míří vzhůru. Současný růst ekonomiky se zdá nekonečný. Kdy skončí? I o tom ve druhé části tohoto pořadu.

Václav MORAVEC, moderátor

Témata, kterých se po dnešních otázkách začne mluvit s nadhledem a v souvislostech. Ještě jednou vám všem divákům zpravodajské 24 České televize hezké nedělní odpoledne. Začíná druhá hodina otázek. Obchodní válka také začíná. Po zavedení amerických cel na dovoz oceli a hliníku přišla odpověď z Bruselu. Od pátku platí evropská cla ve výši 25 % na dovoz vybraného zboží ze Spojených států amerických. Na seznamu jsou krom výrobků z oceli a hliníku také whisky, jeany nebo motocykly. Ekonomové i evropští politici varují, že vzájemné uvalování cel nebude mít vítěze a obchodní válka, kterou rozpoutal americký prezident Donald Trump poškodí nakonec všechny.

Jean-Claude JUNCKER, předseda Evropské komise, 21. 6. 2018

Obchod, ke který věříme, je postaven na pravidlech důvěry a spolehlivého partnerství. Spojené státy se svým rozhodnutím uvalit cla na Evropu jdou proti nim a proti veškeré logice a historii. Naše odpověď musí být jasná a cílená.

Václav MORAVEC, moderátor

Slova předsedy Evropské komise Jeana-Clauda Junkera. Do hry vstupuje další hráč. Peking. Americký prezident Donald Trump tento týden pohrozil uvalením dalších cen i na čínské zboží. Před celní válkou varoval v rozhovoru pro Českou televizi viceprezident vazů průmyslu a dopravy Zbyněk Frolík. Tady jsou jeho slova.

Zbyněk FROLÍK, viceprezident, Svaz průmyslu a dopravy, 20. 6. 2018

Ten problém, který vytváří pan prezident Trump je mnohem komplexnější, protože se shoduje pravděpodobně k celní válce a to takových gigantů jako je Čína, Spojené státy, Evropská unie a to nemůže k ničemu dobrému vést, protože každá akce vytváří nějakou reakci a končí to nějakými nenávislivými protiakcemi, což samozřejmě vliv ze země ztíží obchod jako takový.

Václav MORAVEC, moderátor

Slova viceprezidenta Svazu průmyslu a dopravy Zbyňka Frolíka. A v pátek přišla další reakce. Tentokrát z Washingtonu. Americký prezident Donald Trump pohrozil Evropské unii zavedením 20% cla na dovoz evropských automobilů pokud Evropa brzy nezruší svá ochranná opatření proti americkým firmám. Dalšími

hosty otázek jsou tři ekonomové. Mám tu čest přivítat mezi Ondřeje Schneidera z Institutu mezinárodních financí ve Washingtonu. Vítejte v Praze, Ondřeji, dobrý den.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

Dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor

Vítám Tomáše Sedláčka z Institutu ekonomických studií **fakulty sociálních věd** v Praze. Vítejte.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Děkuju.

Václav MORAVEC, moderátor

A mé pozvání přijal také ekonom, ale zároveň státní náměstek pro evropské záležitosti Aleš. Aleši, vítejte.

Aleš CHMELAŘ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor

První otázka pro vás pro všechny stejná. V jaké fázi obchodní války jsme, Ondřeji.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No, jsme fázi, kde se ti partneři ořukávají. Vlastně zkoušejí, jaká bude ta reakce z té druhé strany. Já si myslím, že ještě nejsme ve stavu, kdy vlastně někdo vážně skutečně uvažoval o tom, že chce rozbit ten systém toho světového obchodu, jak fungoval do teďka a ty kruhy, kde se dějí, tak ty mají vlastně dynamiku, mají vlastní filozofii a je nebezpečí, že nasedneme na něco, co nebudeme umět zastavit, takže já si myslím, že ta fáze je počáteční a už je nebezpečná.

Václav MORAVEC, moderátor

Tomáši.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Já si myslím, že ta obchodní válka už začla těma slovy to je jak v hospodě, že se nejdřív jako pánové trochu popostrkávají, tak si myslím, že už je to za verbálními instultacemi a že už teď jako do sebe tak trochu strkaj. Ty dopady mohou být katastrofický. Co je pro mě dost strašidelný je to, ta konzistence, se kterou zrovna třeba Trump se rozmotrovává se svými tradičními spojenci, jako byla Evropská unie nebo G7 nebo Kanada. Spojenci, kteří za ně vedli války a zastávali se jakéhosi společného směřování a spíš vypadá, že je přátelský vůči totalitním zemím jako je třeba Severní Korea nebo Čína nebo teda spíš Rusko.

Václav MORAVEC, moderátor

Počkejte, ale v obchodních, v obchodních vztazích asi není moc přátelský k Číně, když se podíváme na.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

No Číňané, to je jediná výjimka, ale co třeba Ruska se týče, tak celý summit G7 z jeho strany byl z jeho strany tlačen, aby se Rusko opět přizvalo mezi G7 + 1, což je věc, která nemá jakékoliv odůvodnění, takže to vypadá, jako kdyby tam tlačil zájmy Ruska, který už nedávaj vůbec žádný smysl a to samé se stalo s Kimem. Vemte si, že o žádném západním vůdci neřekl ani z deseti tak lichotivá slova, jako jsme teď slyšeli o totalitním vůdci

Severní Korei. Představte si, že by toto řekl o Junkerovi nebo o /nesrozumitelné/ nebo o jakémkoliv evropském vůdci. Tam je spíš urážka a naopak se kamarádí s netradičními zeměmi, kteří byli spíše prezentováni ne jako spojenci, ale jako nepřátelé.

Václav MORAVEC, moderátor

Aleši, v jaké fázi obchodní války jsme?

Aleš CHMELAR, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Tak jsme opravdu pouze na jejím začátku, protože se zde provádí stále jenom určitá signalizace a do toho 1. června.

Václav MORAVEC, moderátor

I když už ta cla platí?

Aleš CHMELAR, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

I když do toho 1. června už platí cla ze strany Spojených států na hliník a ocel, tak se jedná do velké míry rovněž o symbolické produkty nebo o symbolické sektory a v této věci doufáme tedy, že nebude moci dojít nebo nebude muset dojít ještě k dalším krokům, ale Evropská unie už oznámila další krok, které jste už popsal, od 1. Července, takže v této věci jsme stále ještě na počátku, protože ty dopady mohou být opravdu dalekosáhlé. Ty sektory, kterých se to nyní týká jsou stále ještě malé. Jsou symbolické a jde vidět, že obě dvě strany spíše se snaží signalizovat nějakou vůli vyjednávání respektive nějakou vůli k silnému sporu.

Václav MORAVEC, moderátor

A vy myslíte, že dojde ke kompromisu? /nesrozumitelné/ zastavit?

Aleš CHMELAR, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Do velké míry k němu málem došlo v době vyjednávání právě stažení se strany Spojených států těch cel na hliník a ocel, to se nepovedlo, ale nemyslím si, že jsme byli úplně daleko dohody, ale je pravda, že byly státy, které se dokázali dohodnout se Spojenými státy. Byly státy, které se nedokázaly, překvapivě Kanada a Mexiko, kteří jsou mnohem více svázáni obchodně se Spojenými státy než třeba Evropa a rovněž ta dohoda neproběhla úplně dobře mezi Čínou a Spojenými státy. Tam je ten řekněme, ta úroveň chaotičnosti nebo spor, hloubka toho sporu je ještě horší.

Václav MORAVEC, moderátor

A pokud byste si měl tipnout, podle vás dojde nakonec i na ta cla, která se budou týkat dovozu evropských aut do Spojených států? Dojde na ti?

Aleš CHMELAR, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Já doufám, že nebude muset. Na druhou stranu je potřeba, aby Evropská unie už teď signalizovala vůli toho dalšího kroku. Bohužel ocitáme se v situaci, ve které již nemůžeme ustoupit. Ten krok ze Spojených států nebyl vyžádaný a my už jsme již několikrát litovali všechny členské státy. Všichni premiéři a prezidenti členských států jasně vyslovili, že tento krok je velice nešťastný, ale v této fázi my nemůžeme ustupovat. To bychom si z nás udělali opravdu, ukázaly bychom, že nejsme seriózní partner.

Václav MORAVEC, moderátor

Jaký by měl přijít tedy krok, pokud Američané zavedou ta 20% cla na evropská auta.

Aleš CHMELAR, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Tak my jsme doposud zavedli nebo budeme zavádět od 1. července opravdu symbolické sektory, které se týkají pouze zhruba poloviny objemu, který, na který uvalil cla Spojené státy. A tím dalším krokem jsou opravdu ty citlivé záležitosti, které se mohou týkat finančního sektoru. Mohou se týkat i nějaké změny pozice vůči rezervní měně, což je co signalizovala Čína. To už by byla opravdu nukleární volba jak se říká. To už by byla opravdu, to už by byla válka.

Václav MORAVEC, moderátor

A to by měla být odpovědná reakce Evropy na 20% cla dovážených aut evropských do Ameriky.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Je to jedna z možností samozřejmě. Já doufám, že se k těm autům nedostane, protože to je věc, která na rozdíl od oceli a hliníku by velice silně dopadla i na Českou republiku, ať už přímo nebo nepřímo, skrze naši účast v dodavatelských řetězcích například německých firem. Tam už by opravdu šlo o naši ekonomiku a týkalo by se to řekněme desetin procent HDP, ale v podstatě a pravděpodobně i tisíců pracovních míst, takže tam už je to vážná situace.

Václav MORAVEC, moderátor

Ondřeji, zastaví se to? Kolotoč?

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

To já nevím. Já si myslím, že musíme si dát trošku pozor na rozlišovat to, o čem mluvil Tomáš, to je strašně politika, to je čistá politika a ty ekonomické vztahy. To, co Evropa teďka navrhuje je jakoby automatický posud té eskalaci. A oni mi pohrozí, já jim pohrozím. Já si myslím, že je to trošku nebezpečné. Já chápu, že vyjednávat s americkou legislativou je neobyčejně obtížné a asi je to i osobně nepříjemní, já to chápu. Na druhou stranu tam v tom nastavení světového obchodu tak, jak je dneska, tak tam přece jenom jsou určité věci, které by bylo vhodné se podívat a možná opravit. To, jakým způsobem Čína zneužívá i třeba i ochranu toho/nesrozumitelné/práv, to je fakt, to je skutečnost. Američané k tomu přistupují nešťastným způsobem. Oni dělají nepřátele ze svých potenciálních partnerů, já tomu rozumím, ale přesto si myslím, že bychom my neměli skákat na stejnou notu a třeba říct, vy my 20 % cla na to, já vám dám 20 % clo na to. A vedle stojí Čína.

Václav MORAVEC, moderátor

Považujete tedy, reakci Evropy považujete za nemoudrou.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

Já si myslím, že to je trošku jako legalistický postup. Příliš jako my s držíme nějaké periody, který jsme si nadefinovali, i když jsme se definovali my sami a postupujeme jakoby automaticky, ale já si myslím, že by jsme možná měli snažit o trošku empatictější přístup.

Václav MORAVEC, moderátor

A podíváme-li se na tu obchodní válku mezi Spojenými státy a Čínou, o které tady byla řeč, tak tento týden například Číně Donald Trump vyhrožoval zavedením dalších cel na zboží v hodnotě 200 miliard dolarů. Mezi tím čínské investice do Spojených států klesají kvůli rostoucímu napětí mezi oběma zeměmi se za prvních 5 měsíců letošního roku snížily meziročně o 92 % na necelé 2 miliardy dolarů. To je nejnižší hodnota za 7 let. To vyplývá se studie jedné z poradenských společností, které v tomto týdnu citovala americký CNN ještě ve druhé polovině roku 2016 jak vidíte činily čínské investice skoro 28 miliard dolarů, tedy Ondřej, aby jste odpovědě, kompromis mezi Čínou a Spojenými státy, ten obchodní kompromis, aby se podařilo dojednat do 6. července je velmi nepravděpodobné.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No to je nepravděpodobné. To Čína samozřejmě to nebude chtít a k tomu nedojde k tomu kompromisu já si myslím do té doby. Určitě ne. Ta cla o kterých jste hovořil, těch 200 miliard to je dla na vývozy v tomto objemu. To nejsou cla ve výši 200 miliard dolarů a to jsou samozřejmě obrovská čísla. To je zhruba třetina čínského exportu do Spojených států pokud k tomu dojde, pokud to Američané skutečně udělají, tak ta eskalace bude pokračovat. Ale prostě Američané zvolili vyhnávací strategii toho hochy, který má velký klacek a který se prostě snaží uspořádat ty poměry /nesrozumitelné/ podle svých představ a dělají to nešťastným způsobem, ale by my bychom si neměli zapomenout, že skutečně jsou tady země, které ty, která ta pravidla zneužívají.

Václav MORAVEC, moderátor

Takže Čína?

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

Čína je především ten hlavní případ.

Václav MORAVEC, moderátor

A v tom vy oceňujete, chápu to správně, Donalda Trumpa, že tady upozornil na to, že Čína si může dovolit všechno a tak hezky po trumpovsku.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

On na to neupozornil. My to všichni víme a i předchozí administrativa se snažila vyjednávat, ale před tím administrativa to dělala tím způsobem, který by jí chtěl vyvlastnit, to znamená snažila se racionálně, dávala argumenty, říkat to vy děláte, když to děláte, tak my musíme dělat tohle a ti Číňané to ignorovali a teďka přišel prostě jiný spis do toho vyjednávání, který je nebezpečný, nepříjemný, ale které možná, vzhledem k tomu, že Amerika je skutečně jako největší ekonomika na světě doposud, který možná povede k jiným výsledkům.

Václav MORAVEC, moderátor

Tomáši, tenhle argument, který zmiňuje Ondřej plus se objevuje v právě v těch ekonomických žurnálech, že Čína podřívá instituce a normy, jejichž cílem je řešit nahromaděné spory jako světová obchodní organizace. Čína, která si namísto silnějšího hlasu v mezinárodním měnovém fondu vytvořila konkurenční organizaci, tedy asijskou banku pro investice do infrastruktury. Není Trump, neměli bychom mu poděkovat, že do toho všeho hezky po trumpovsku.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Hodil vidle.

Václav MORAVEC, moderátor

No, do těch nahromaděných problémů, které se řešily tak, že se neřešily.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Jak říká Ondřej, je to taková zvláštní strategie. Je to prostě do místnosti vstoupí, když to trochu přeženu, kovboj, kterej 5 minu poslouchá a pak jako někoho odstřelí a jestli to bude na Čínu fungovat nebo ne, těžko říct. Je to asi takový pokračování toho nového zákonního problému, asi jestli teda když ti někdo dá facku na jednu tvář, jestli mu ji vrátit nebo jestli nastavit druhou, to těžko říct, v jakým případě je lepší ten tvrdý odvetný přístup, tedy je spíš snaha tu situaci zklidnit. Já si myslím, že Čína teďkon nabývá sebevědomí a nenechá si to líbit. Ono totiž těžko dát na stůl všechny věci, kde jsme si co jsme si. Tady se tady hodně dlouho hovoří o tom, že evropské státy nepřispívají dostatečně na obranu Severoatlantické aliance a tak dále a tak dále. Teď jde o to, jestli se tyhle věci budou řešit nějakým způsobem diplomaticky, pomalu a možná nudně pro mnohé, anebo jestli teď přijde Donald Trump a řekne prostě "bude to takhle".

Václav MORAVEC, moderátor

Vy byste šel tou první cestou.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Takhle jsme doposud, takhle to fungovalo. Proto se schází G7, nejenom aby se jednalo, ale zejména aby se ujistilo, že jsme kamarádi, že si budeme pomáhat nějakým způsobem budeme ty hrany obměkčovat tím, že se bude zvat na návštěvy a jezdit se navštěvovat. Je to asi jako v rodině jo. Taky najednou když si začneme vyčítat kdo komu co před pěti lety, tak ten finální účet, který je dvakrát podepsanej a podtrženej, že opravdu na to někdo tratí 13 % a druhé vydělává 2, 6, tak /nesrozumitelné/ součtu vyjde moc dobře, dolít nejde, protože to bysme se museli vrátit já nevím k Marshálově pomoci po druhé světové válce, takže je to velice nebezpečné, je to nebezpečná strategie a je to vlastně i vidět hezky v bezpečnostní radě spojených národů, jak tam minulý týden vlastně taky zástupci Ameriky řekli, že v momentě, kdy se nebudou respektovat dodržování lidských práv v některých členských zemích, tak Amerika odstupuje a uvidíme, co to udělá. Je to velice riskantní, riskantní strategie a není to tak Amerika First, jak Amerika sama. Prostě my to chceme takhle a ostatní se budete muset nějakým způsobem přizpůsobit. Jako kdyby v Evropské unii najednou začal křičet třeba Česká republika nebo Německo, že jim jde především o naše zájmy, o české zájmy a ne o zájmy celé.

Václav MORAVEC, moderátor

Vy nesdílíte ten pohled Ondřeje Schneidera, který mluví o tom, že Evropa by přece jenom měla počkat se zaváděním těch protiopatření.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Jo, já si myslím, že by bylo dobrý chvíli čekat, zkusit teda s tímhle s tím novým vyjednávacím stylem jednat možná měkčeji, než takhle drsně, protože je pravda, že v mnoha věcech přece jenom ta Amerika má přece jenom ruku, ruku navíc, drží tu delší stranu ona. Na druhou stranu Trump měl to heslo volební: Let's make America great again, tak tam byl froidiánský přefek, protože žádná země se nejmenuje Amerika. Země, o které hovořil jsou Spojené státy americké a jediným způsob udělat Spojené státy americké opět velkým je právě udělat Ameriku velkou. To je základní princip ekonomie a konec konců i diplomacie, že se to lépe dělá dohromady než proti sobě. Potřebujeme spíš ten kabát, než tu košili.

Václav MORAVEC, moderátor

Ondřeji, vy jste chtěl reagovat?

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No, nechtěl jsem reagovat bezprostředně, ale samozřejmě velká chyba, podle mého názoru, kterou Amerika pořád dělá, že si dělá nepřátele ze svých přátel. Evropská unie, spory obchodní mezi Evropskou unií a Amerikou jsou směšné. Je neuvěřitelné, že vůbec k té eskalaci dochází. Já chápu ty problémy, které mají Spojené státy s Čínou, především s Čínou a jinými zeměmi, které stojí jakoby mimo ten proud, ale hledat si nebo dělat si nepřátele z Německa, z Velké Británie, Francie samozřejmě nedává žádný smysl a ta strategie je, je, je zvláštní, je těžko snesitelná na druhé, ale ta musí být někdo dospělý v té místnosti, kdo udrží chladnou hlavu. Já si myslím, že by to měla Evropa.

Václav MORAVEC, moderátor

Proč Evropa není schopna udržet tu chladnou hlavu.

Aleš CHMELÁŘ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Protože by jí neměla udržet. Ve chvíli, když se podíváte na kroky prezidenta Trumpa před tím, než byl prezident. Už prakticky od 70. let ve městě New Yorku, tak to byly vždycky kroky velice podobné. To znamená já hodím nějakou rukavici, udělám dva kroky dopředu a pak budete čekat, že budete reagovat, pak možná udělám krok dozadu, ale budu stát ten krok vpředu. Ve chvíli, a ukazovalo se to při celé řadě jeho způsobu vyjednávání jakožto obchodníka, tak pouze tvrdší přístup vedl k nějakým konkrétním výsledkům. Kdybychom ustoupili nebo

kdybychom vyčkávali, kdybychom ukázali nějakou nejasnou zprávu ze strany Evropské unie, tak je to pozvánka k dalším krokům a v podstatě ukázka velké slabosti Evropské unie. Evropská.

Václav MORAVEC, moderátor

To podle vás může zafungovat, pokud Trump sáhne k těm 20% clům na dovoz aut, tak ty jaderné zbraně odchodní, o nichž jste mluvil v té možné další fázi protipatření evropských protipatření by podle vás na Trumpa psychologicky zafungovaly nejlépe.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Jsem si jistý, že pokud podobné, podobná opatření by se chystala připravit i jiné státy jako je právě Kanada, Mexiko nebo Čína nebo jiné, se kterými ještě nedošlo úplně k dohodě, tak by to bylo v takovém silném nezájmu Spojených států, že už by to zkrátka si uvnitř rozebrali způsobem, který podle nás mohl být konstruktivnější. Samozřejmě je potřeba proto nastavit určitý kontexte, to znamená komunikovat velice korektně, velice citlivě, vyjednávat, držet tu vyjednávací linku vlastně na úrovni ministru obchodní nebo úrovni komisařky pro obchod a zkrátka snažit se to vést ke zdárnému konci. Jak jsem řekl, ten náš kruh byl symbolický. Týká se pouze poloviny toho, té řečneme toho objemu cel, na který Trump nebo Spojené státy, aplikovaly cla a snažíme se tímto ukázat, že je to věc, kde nebudeme ustupovat, ale ve Spojených státech.

Václav MORAVEC, moderátor

I když, jenom vstoupím do vaší řeči, i když tu Evropu poškodí, protože stačí se podívat na nejnovější data, protože obavy z eskalace obchodních sporů se podrážejí kupříkladu v důvěře investorů v Německu ekonomiku. Důvěra v Německou ekonomiku je teď nejslabší od roku 2012. To uvádí ve své poslední zprávě evropský ekonomický výzkumný institut ZEW. Jeho index snížil oproti květnu o zhruba 8% bod na minus 16, 1 bodu. Pro srovnání ještě index důvěry v německou ekonomiku byl na hodnotě zhruba 20, 5 bodu. Nejsou ta výše citovaná data ukázkou toho, že to neprospěje i Evropě a že možná ona obchodní válka, když jste se všichni 3 shodly, že jsme na jejím počátku, může vést ke globální ekonomické krizi?

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Evropská unie nevyprovokovala tady tento krok a je v rámci mezinárodních vztahů nucena zkrátka činit nějaká opatření, která jsou to v tom vyjednávání nejefektivnější. Bohužel a samozřejmě a to už činila americký administrativní s tímto vědomím, že zkrátka nabourávají určitou rovnováhu a že tato rizika mohou přijít. Já si jsem jistý, že dlouhodobě, protože Amerika vede tu válku na více frontách, tak vždycky s celým zbytkem světa, tak to pro Spojené státy je mnohem rizikovější, než pro samotnou Evropu.

Václav MORAVEC, moderátor

A myslíte, že ta globální obchodní válka rozpoutá globální ekonomickou krizi?

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Nemyslím si, že úplně ekonomickou krizi. My ještě nejsme ve vztahu, kdy bychom se patrně přehřívali. Je možné, že to povede ke zvýšení úrokových sazeb a k určité řečneme snaze o stabilizaci ekonomiky a nebo spíše, že jsou tady dvě protichůdné dynamiky právě zvyšování úrokových sazeb a možné nějaké zeslabení obchodní výměny. Na druhou stranu, ta situace by přišla tak jako tak určité zpomalení nebo ochlazení lze očekávat v dalších pěti /nesrozumitelné/.

Václav MORAVEC, moderátor

Takže my si ho urychlíme tou světovou obchodní válkou.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Nemyslím si, že si to urychlíme. My možná nedovolíme, aby určitá bublina nebo nějaký větší nárůst pokračovat. My víme, že máme nedostatek na trhu práce prakticky v celé Evropě. To už je známka určitého přehřívání. V

případě, že v podstatě zpomalíme před tím, než se dostaneme na vrchol té bubliny nebo na vrchol nějaké konjunktury silné, tak si nemyslím, že by to mohlo mít úplně negativní dopad.

Václav MORAVEC, moderátor

Ondřej, vy hluboce nesouhlasíte s Alešem Chmelařem?

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

Ne, no já ne, že by hluboce ale já se obávám, že to je to trošku lehkovážně jako. Kdyby skutečně mělo dojít k obchodní válce, tak jak ji známe, jak si představujeme. To znamená cla na dovoz automobilů, přerušení těch obchodních spojení mezi Spojenými státy a Americkou a Evropou, tak by samozřejmě došlo k velké komické recesi. To samozřejmě si nemůžeme namlouvat, že bychom to ustáli tím, že se zpomalí růst. Ne, to by byla recese a to by byla recese, která by byla hlubší a která by byla strukturálně buď hůře řešitelná, než recese, která byla v roce 2009, která měla finanční pozadí. Tam centrální banka ví, co má dělat, ale v případě, že by došlo k omezení toho /nesrozumitelné/, tak tam prostě. Tam se mění struktura ekonomiky. Tam se mění skutečné reálné toky a tam vám centrální banka nepomůže, takže já si myslím, že to bylo skutečně vážné a bylo by to, bylo by to ekonomická recese, žádné zpomalení.

Václav MORAVEC, moderátor

Vy se nedivíte, že klesá důvěra investorů v Německu.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No tak ta německá, já nevím, neznám ta čísla, která by se ukazovala, ale ta důvěra v Německu a v celé Evropské unie v 1. a 2. čtvrtletí se zpomalovala, ale pořád je to na úrovni, která jsou celkem na slušné úrovni. To znamená, ani evropští podnikatelé neočekávají, že by mělo okamžitě dojít k nějaké velké recesi, ale pokud najednou jsou /nesrozumitelná/ cla na německá auta, tak to se změní ze dne na den samozřejmě.

Václav MORAVEC, moderátor

No ale Aleš tady říkal, že to je jediná strategie, která může na Donalda Trumpa zafungovat.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No tak teď se bavíme o tom, jaké /nesrozumitelné/ vyjednávat s člověkem odvolatelným jako je Donald Trump a já nejsem psycholog ani psychiatr, takže já mám svůj návod, jak bych si myslel, že je to správné, ale samozřejmě akceptuju, že lidi na to mění názory a uvidíme, kdo uspěje.

Václav MORAVEC, moderátor

I když se podíváme na ekonomiku a růst ekonomik v Evropské unii a dáme do kontextu růst ekonomiky české, tak česká ekonomika patří v současnosti k nejrychleji rostoucím ekonomikám. V prvním čtvrtletí byla podle dostupných dat pátou nejrychleji rostoucí ekonomikou v evropské osmadvacítce. Vyšší meziroční růst v prvním čtvrtletí vykázaly Lotyšsko, Polsko, Slovinsko a Maďarsko. Ještě chybí údaje o růstu irské ekonomiky na 1. čtvrtletí, která rovněž patří mezi nejrychleji rostoucí nad průměrem Unie se pohybuje Slovensko, Maďarsko. Naopak Německo, Francie, Itálie mají růst hrubého domácího produktu nižší, než je průměr Evropské unie. Tomáši, jaký očekáváte vliv už té počáteční obchodní války právě na ekonomiku. Už teď může ekonomika jít do té fáze recese silnější globální recese kvůli počátku té obchodní války nebo ne.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

No světová banka přesně před měsícem dodala zprávu, že pokud dojde k eskalaci té obchodní války, že dojde ke stejnému a možná i většímu propadu v mezinárodním obchodu. A co se těch bublin týče, tak já se spíš bojím, že ty bubliny přijdou z virtuálního světa, ať už to budou kryptomniny nebo co se stalo na začátku tisíciletí, kdy ta krize byla dotcomová, taková jako virtuální a určitě vůbec nepomůže, pokud ta reálná část té ekonomiky, se kterou se blbě točí v těch abstraktech, bude dostávat takovoudle, takovoudle zátěž. Další problém je, že česká

ekonomika se přehřívá celkem jednoznačně i světový růst není tak impresivní, jako býval před roky, ale co je spíš dost smutný je, že pokles potenciál globálního růstu, to znamená, že ta ekonomika jakoby fouká na krátké vítr. Nedošlo k nějakým fundamentálním, kvalitativním změnám. Máme tady kvantitativní uvolňování, to znamená, že tiskneme víc, ale furt toho stejného, ta stejná metoda, která nefungovala už tenkrát a teď s jenom jakoby znásobila kvantitativně, ale ne kvalitativně, to znamená, drtivá většina zemí neprošla podobnou reformou pracovního trhu, jako třeba Německo a nebo teď se k tomu chystající Francie. Určitě ne Česká republika, určitě ne, takže ta struktura té ekonomiky se vlastně nemění, což je dost paradoxní, když si vezmete, jaký tady máme technologický pokrok, který se odlepuje. Další věc, proč si myslím, že ta krize, která určitě přijde, nevíme kdy je podobná, ta situace je podobná roku 2007. Kapitálově trhy tedy americké jsou taky utržené ze řetězů. To znamená ten virtuální nebo ten abstraktní svět těch abstraktních papírových hodnot se nám zase ztrácí někde v nedohlednu a co je problematictější, než v roce 2007, 2008 je, že organizační kapitál chcete-li nebo politický kapitál nebo schopnost řešit věci dohromady, je dneska mnohem, mnohem nižší, než byla v roce 2007. 2007 jsme všichni netušili, co se může stát a snažili jsme se, spíš než házet klacky pod nohy si pomáhat. Dneska ta situace jak uvnitř Evropské unie, tak co se týče Ameriky a Evropy je na nože nebo na kordy a bohužel to, co dělá Trump je konzistentní. On vlastně zrušil T-typ, není to nic, jde to furt čím dál tím hlouběji. Co by mohlo paradoxně dopadnout dobře je, že v momentě, kdy už si budeme držet ty kudly pod krkem, ještě k tomu řekněme přijde problém odněkud jinud, že to možná dojde k tomu, co občas americká administrativa naznačuje, že by došlo k totálnímu zrušení cel mezi Evropou a Amerikou, takže paradoxně takhle ta ostřejší strategie, ale to je možná trošku pohádka, vést k tomu, že se, tak víte co, vrátíme se vlastně k T-typu a přestaneme /nesrozumitelně/ těch položek, na kterých se můžeme pohádat nejsou tisíce, ale desetitisíce. Tady clo, támhle clo. To je v momentě, kdy se někde něco rozhodní v tom velice jemném a ne úplně optimálně fungujícím mechanismu, tak se dá vyjednávat opět na desetitisíci položkami.

Václav MORAVEC, moderátor

Já tady záhy se dostaneme k situaci, k ekonomické situaci České republiky včetně těch reforem pracovního trhu, penzijní reformy a podobně v čase ekonomického růstu, ale abychom ukončili tu část, která se týká cel, tak my vysvětlíte jestli existuje a obracím se na Aleše Chmelaře, nějaký propočít, jak by se právě české ekonomiky dotklo zavedení těch 20% cel na evropská auta, protože se z těch zdrojů, které jsem přes týden četl, tak ty informace od ekonomů a analytiků se výrazně liší. Máte vy zpracovány na úřadu vlády tyto propočty, jak by se odrazila ta cla na českou ekonomiku?

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Tak v první řadě to clo nebylo absolutní. Bylo by to 20 %. My už dnes máme 25 % na evropská auta, která jsou importována do USA, které jsou nákladní nebo které jsou ty SUWéčka. V případě, že by došlo k zavedení 20% cla, tak by se to týkalo zhruba půlky procentního bodu HDP na 25 tisíc pracovních míst. To neznamená, že bychom o ně přišli, může dojít k přeorientaci. Ten dopad by nebyl takový, že zkrátka ta auta se přestanou dovážet do Spojených států, protože Spojené státy by je museli dovážet odněkud jinud nebo by si je museli sami vyrobit. Otázka je, v jaké kapacitě výrobní jsou, takže řekněme, to, kde se pohybujeme, tak jsou řády jednotek tisíc pracovních míst. Nemyslím si, že je to věc, která by zrovna v tento moment byla akutní a řekněme desetin procenta hrubého domácího produktu. Je to už opravdu něco výrazného, na druhou stranu a to je důležité říct v tom vyjednávání i ze strany Trumpa, tak padají velice protiřečící se výroky a hlavně se mění prakticky z týdne na týden, ne-li ze dne na den, takže když někoho miluju, pak ho nenávidím, pak ho zase miluju, tak si myslím, že něco podobného může nastat v podstatě i ve vztahu mezi Spojenými státy a Evropou.

Václav MORAVEC, moderátor

To máte trochu jak v životě teď.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Kdybychom, kdybychom se nechovali o něco drsněji, tak si myslím, že bychom vůbec nedávali možnost tomu, že tam dojde k nějakému sblížení, jak o něm mluvil tady pan Sedláček v tom smyslu, že dobře, co jsme si to jsme si, to jsme možná přehnali, teďka se dohodněme na tom, že zkrátka zde může být nějaká větší spolupráce nebo i klidně nějaká nová dohoda o obchodu.

Václav MORAVEC, moderátor

Tak jsme slyšeli ta oficiální čísla od Aleše Chmelaře. Půl, zhruba půl procenta hrubého domácího produktu.

Aleš CHMELAŘ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Maximálně.

Václav MORAVEC, moderátor

Maximálně a 22 tisíc pracovním míst kvůli těm clům, což nevnímáte jako příliš silná čísla.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No já obdivuju odvalu úřadu vlády, že dokáže přijít s takovými čísly. Kdyby skutečně došlo k zavedení těch cel, tak to lidé přizpůsobení celého trhu automobily, to znamená německé firmy, které vlastní většinu těch kapacit musí rozhodnout, co s tou kapacitou budou děla a je možné, že z těch jejich rozhodnutí bude naprosto nelineární. Prosím?

Václav MORAVEC, moderátor

Nenajdou jiné /nesrozumitelné/?

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No, tak kdo si bude kupovat ty /nesrozumitelné/ Američani. To nikdo jinej nekoupí..

Václav MORAVEC, moderátor

Čína.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No, možná, ale tak proč si je nekupují teďka, že jo tak jakoby vy jako firma, vy se vždycky brát maximum a když vám najednou se sníží ten trh o desítky procent, tak samozřejmě musíte se nějakým způsobem přizpůsobit a to přizpůsobení může být nelineární, může být překvapivé, ty kapacity se mohou měnit výrazně, takže já respektuju to, že to jsou první odhady. Samozřejmě je dobře, že jako máme nějakou představu, ale myslím si, že pokud by ty tarify byly skutečně zavedeny a byly funkční po několika let, tak to přizpůsobené může být i větší, než /nesrozumitelné/.

Václav MORAVEC, moderátor

My jsme, my jsme tady mluvili o těch dobrých letech, které stále ještě trvají v české ekonomice a Andrej Babiš v tomto týdnu mluvil o tom, že naše ekonomika se přehřívá a v souvislosti s trhem práce mluvil o trhu práce jako o brzdě, který tedy brzdí další rozvoj ekonomiky. Připomeňme si Babišova slova z tohoto týdne.

Andrej BABIŠ, designovaný premiér 12. 6. 2018

My vycházíme z nějaké, z nějakých i makro předpokladů. Ta naše ekonomika dneska už je asi přehřátá a náš hlavní problém je, že nejsou lidi. To už dneska už je skutečně negativní dopad a bude hůř, protože ten problém evropský a má to obrovský dopad na firmy, na instituce, na nemocnice a tak dále.

Václav MORAVEC, moderátor

Mluvíme-li o nedostatku pracovních sil, podívejme se na data, jak jsme na tom v České republice. Nezaměstnanost v Česku v květnu opět klesla a to z dubnových 3, 2 % na procenta 3. Dokonce pod 2 % se dostala v Plzeňském, Pardubickém kraji. 2 % činila v Praze a těsně nad 2 % se ocitla v královéhradeckém a jihočeském kraji. Nejvyšší naopak tradičně kraj Ústecký, Moravskoslezský, kde se přiblížila k 5 % a ještě se podíváme na nezaměstnanost z hlediska nabídky volných pracovních míst za posledních rok jich přibýlo víc než

100 tisíc. Loni v květnu úřady nabízely 174 tisíc volných pozic. V září poprvé bylo volných pracovních míst více než 200 tisíc. Letos v lednu pak 230 tisíc a květnový údaj je 283 tisíce volných pracovních míst v České republice. Přehřátí ekonomiky souvisí s tím pracovním trhem, Ondřeji.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No ten pracovní trh to odráží, takže to je asi takový indikátor, který nejlépe ukazuje, jak na tom jsou, ale to není kolem české ekonomiky. To vidíme v celé východní Evropě nebo ve střední a východní Evropě. Já jsem byl v Polsku tenhle týden a tam ta situace je ještě větší nezaměstnanost. V Polsku je nejnižší historicky, ale různé země to řeší různým způsobem, tak například Polsko je jeden dobrý případ. Tam imigrace za prací vlastně z Ukrajiny a nejenom z Ukrajiny, Běloruska i zemích indický, Indie, Pákistánu dosahuje čísel nesrovnatelných s námi. Tam je 1, 5 milionu lidí, který tam pracují, což je, což je opravdu obrovská změna. Naproti tomu existuje země jako Maďarsko, kde ta situace je podobná jako u nás. Je to tam velký nedostatek pracovních míst, pracovníků a imigrace není žádná, takže my máme vlastně volbu, jakým způsobem to řešit a na druhou stranu já si myslím, že premiér má pravdu v to, že my jsme možná úplně nedocenili, jaké efekty té evropské integrace bude mít na. My jsme vždycky očekávali, že my jako střední Evropa budeme příjemcem kapitálu, firmy sem půjdou vyrábět. My jsme si neuvědomili, že to má obrácenou stranu, že prostě řada lidí může odcházet a je to vidět třeba v Polsku, kde 2 miliony lidí odešlo, odešlo a žijí v západní Evropě, takže ten region přišel o hodně, hodně pracovníků, který odešli na Západ a teďka je otázka, jestli jsme schopni, jestli jsme schopni nějakým způsobem to řešit. Já si myslím, že to není neřešitelné. Krátkodobě jediná možnost je, je být trochu tolerantnější na emigraci a dovolit vyšší příchod lidí ze zahraničí.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale platí to, co naznačoval Tomáš Sedláček, že jsme v rámci těch tučných let, která prožíváme od roku 2012, tak že jsme nezreformovali pracovní trh a proto máme i nedostatek pracovní sil?

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No ono každý ekonom vždycky vám řekne, že ten pracovní trh není dostatečně flexibilní. Já si myslím, že ve srovnání s jinými ten český pracovní trh jako není nějak zvlášť, není horší než jiné. Samozřejmě vždycky najdete věci, které můžete zlepšit a je o tom nutné už mluvit, ale to by nezměnilo naši nezaměstnanost. To by nebyla prostě tady není víc lidí, kteří by tady mohli pracovat. My jsme neudělali i jiné věci. My jsme neudělali ty strukturální věci na té rozpočtové straně. Při tom jsme udělali /nesrozumitelné/ a tak dále, o tom můžeme mluvit dál, ale já si myslím, že samotný trh práce v Česku celku není ten hlavní problém.

Václav MORAVEC, moderátor

Tomáši.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

No hlavní problém není v té nízké nezaměstnanosti. Tam jsme /nesrozumitelné/, to jsme měli i v 90. letech uprostřed transformace, který se všichni báli, že budeme, že tady bude propad a sociální nepokoje, tak my Česká republika, na rozdíl třeba od Slovenska, Maďarska, Polska, to znamená srovnatelných zemí, jsme to propluli s touhle tou filozofií, kterou plujeme dodnes, totiž že tady máme nízkou nezaměstnanost, ale zároveň nízké platy a to že ten pracovní trh je nereformovaný je právě škoda v tom, že my i při takhle nízké nezaměstnanosti furt máme největší rozdíl mezi příjmy, teda mezi platy a HDP, to znamená tato ekonomika produkuje 87 % evropského průměru, ale naše platy jsou podstatně nižší, takže kdyby se třeba udělala reforma důchodu, což tady mimochodem Ondřej je jeden z prvních, kdo tady o tom hovořil, tak bychom mohli mít podobnou strukturu co se týče té funkčnosti, ale měli bychom zde vyšší platy, což- je právě problém toho našeho trhu, nebo problém, my jsme to možná takhle chtěli. Máme tady ta dohoda je nízký, pracujeme zalevno, ale máme tady konzistentně nejnižší nezaměstnanosti široko daleko.

Václav MORAVEC, moderátor

No dohoda to úplně není, když se podívá člověk na odbory, které si v těch uplynulých letech daly do štítu konec levné práce. Ostatně si můžeme poslechnout Josefa Středulu, předsedu nejsilnější centrály, který v tomto týdnu

zopakoval, že chtějí plošný nárůst tarifů o 10 % všem zaměstnancům států, případně učitelů navýšení sumy na platy o 15 %, což by automaticky pak vedlo k nárůstu platů v soukromém sektoru. Připomeňme si Středulova slova.

Josef STŘEDULA, předseda Českomoravské konfederace odborových svazů, 19. 6. 2018

Jsme připraveni hledat nějakou formu dohodu v tom pásmu, který je mezi těmi 6 % a 10 %. My bychom rádi, kdyby to bylo plošně protože ty tabulky mají svou logiku, všechny které jsou odstupňované podle náročnosti práce a věřím tomu, že najdeme způsob a formu dohody.

Václav MORAVEC, moderátor

Připomínám, že vláda se odbory zatím nedohodla. Má se dál jednat o termínu navýšení, poměru rozdělení přidávané sumy na tarify a odměny a případném rušení platové tabulky pro lidi s nejnižším výdělkem, při čemž soukromí sektor říká, že takový růst platů, který byl v uplynulých letech i v soukromém sektoru už není možný, to znamená, že ta dohoda asi neplatí, když ty odbory tady si vynutili v posledních letech poměrně vysoký nárůst-

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

To nejde jako si vystávkovat vyšší životní standard, což došlo teď Francouzům myslím zhruba před rokem, že ty stávky fungují krátkodobě. Tady je problém v celé struktuře. Hrozně hezký je podívat se, jak vlastně vypadají, jaký je místa jsou poptávána a jaké nejsou. Když se na to podíváte, kolik lidí se pere o jedno pracovní místo, tak dneska ta naše ekonomika hladoví po extrémně nízko kvalifikovaných pracích. Nejlépe semají lidé se základním vzděláním nebo úplně nejlepší je to s nižším středním vzděláním.

Václav MORAVEC, moderátor

Co se týče nabízených míst jenom

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Co se týče nabízených, pak ty platy jsou nízký, ale třeba člověk s doktorátem nebo co se trošku /nesrozumitelně/ vzděláním a poměr 2, 5 - 7, to znamená 7 doktorandů se pere o jedno doktorandské místo, kdežto člověk, který horkotěžko dodělal někde nějakou střední školu, tak má, tak je to naopak 0, 09 nebo 0, 7, to znamená tam těch volných míst je víc, než těch uchazečů a tohle to si myslím, že je možná hezkej nebo zajímavé by mě, jak se na to díváte vy, ale tohle to je podle mě možná hezkej nebo ošklivej, ale věrnej obrázek toho, jak ta česká ekonomika, po jakým druhu práce je tady kýženo. To znamená, my teďko to co jsme měli tady těch 10 let dělat, tak jsme si najednou vzpomněli a ta naše ekonomika jako fungovala jako celkem dobře a ta nezaměstnanost taky byla ne úplně takhle rekordní, jako je teď, ale teď jsme se probudili, ale my už jsme tady prostě zvyklí na to, že tady se prostě dodávají věci, na který stačí člověk s nízkou přidanou hodnotou a tohle to změnit nepůjde, nepůjde přes noc.

Václav MORAVEC, moderátor

Nikoliv vzdělanostní ekonomika, Aleši.

Aleš CHMELAR, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

No tak ono to souvisí s dlouhodobou strukturou české ekonomiky, která byla ještě navíc posílena do velké míry mírovou intervencí, protože pro české podniky se stal drahý kapitál, který kupuje zvnějšku a stala se levná nebo levnější pracovní síla, takže budou logičtější třeba upozadit některé investice, v čase je zkrátka oddálit a nabrat více lidí, protože byla větší poptávka po exportu, takže my tady máme 2 dynamiky, které samy sebe posilují, ta naše struktura dlouhodobá a k tomu ještě řekneme levnější koruna. Možná je pravděpodobné, že s tím posilováním koruny, které nepostupuje tak rychle, máme tady přece jenom ještě celou řadu peněz na investovanou i tady všude po Praze, která to svým způsobem brzdí, tak si myslím, že by se ten trh mohl stabilizovat alespoň na úroveň stejného nedostatku míst jako v Evropské unii, protože Česká republika nebo všude v Evropě se hledají pracovní místa. My jsme byli nedávno s panem premiérem ve Finsku, tam je to podobný problém. Je to problém samozřejmě i ve střední a východní Evropě, ale v Česku je to extrémní i kvůli

té měnové intervenci. A to rozdělení mezi vzdělanostní a řekněme méně kvalifikovanou ekonomiku, tak to je věc, kterou musíme opravdu řešit strukturovaně. Ty impulzy, které přicházejí z odborů, tak jsou do velké míry zdravé v tom, že nám připomínají, že je tohle třeba činit. Že je tohle třeba dělat. Nemůžeme úplně začít pouze zvyšování platů nebo mezd, tam bychom nedošli, ale je to i dobrá signalizace vůči podnikům, že musí změnit prakticky svojí strukturu zaměstnávání, jinak nebudou moci najít pracovníky za dostatečně nízkou cenu, aby mohli pokračovat v tom své podniku.

Václav MORAVEC, moderátor

A námitka, že stále dělá poměrně málo, aby ten pracovní trh se změnil, aby Česko bylo připraveno i na tu průmyslovou revoluci 4.0?

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Tak já si myslím, že i v průmyslu 4.0 a obecně v digitalizaci, tak ze strany toho, co stát může činit, tak jsme relativně daleko. Dovolím si říct, že spolu s Německem se na to připravujeme velice řekněme vzebrubně a velice zodpovědně, ale stát do určité míry může činit jenom některé kroky. Ve chvíli, kdy máme strukturu ekonomiky, která třeba nemá investiční potenciál, aby se vnitřně modernizovala. Nemáme tady silný finanční sektor, nemáme tady kapitálové trhy, které by dovolily nějaké dlouhodobé financování. Nebo ten typ financování, které potřebují třeba digitální technologie, tak zkrátka stát toho může činit hodně, ale v ekonomice, která není centrálně řízená, tak to má samozřejmě svoje limity.

Václav MORAVEC, moderátor

Ondřeji.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No já si myslím, že tady neplatí nějaká definitivní dohoda. My jsme se nedohodly, že bude mít nějakou /nesrozumitelné/ ekonomiky. Ta struktura ekonomiky se vyvíjí a vyvíjí se v nějaké rovnovážném vztahu. My jsme úplně přesně tuhle tu debatu si pamatuju, že jsme měli v letech 2007 jsme říkali, že jsou nízká, možná bychom měli něco dělat, ale v tom stavu, jako vy máte nějakou danou strukturu v té ekonomice. Máte lidi, kteří mají nějaké vzdělání a nějaké zkušenosti. Oni jsou ochotni pracovat nebo schopni pracovat v určitém druhu zaměstnání a pak máte, pak máte to, přicházejí lidé, kteří přišli ze škol a tam je možno dosazovat ty /nesrozumitelné/, tam je možné změnit trochu co se vzdělávání ty připravit, jak můžou být úspěšnější to na /nesrozumitelné/ já si myslím, že tam stát selhává. My produkujeme lidi, kteří stále, stále máme velký podíl lidí, kteří odcházejí ze školy a vlastně nemají dostatečné, nemají dostatečně připravení na to, aby obstáli a chodí do té struktury ekonomiky a nemění ji. Zase hledají stejné práce jak tatínkové a dosazují je do škodovky a tak dále. Pokud tohle to nezměníme, tak samozřejmě pak budeme ekonomika, která bude mít nízkou nezaměstnanost, bude mít nízké mzdy. Jako tahle ta situace není špatná, ale ta situace nám brání v tom dostat se na tu vyšší úroveň.

Václav MORAVEC, moderátor

Což by ale znamenalo výraznou reformu školství.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Já si myslím, že školství je základ samozřejmě.

Václav MORAVEC, moderátor

A proč se to nedaří od roku 2007.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Je to těžká práce. Já myslím, že je to těžká, já když se ozbrojím ve vzdělání /nesrozumitelné/ nám o tom řekl víc, ale je to těžká práce. Jsou tam potřeba udělat ty reálné strukturální země, to znamená my musíme ty

správné učitele, musíme učitele, kteří jsou kvalifikovaní, kteří chtějí dělat tu svoji práci. Musí nám to zaplatit a musíme mít systém, který ti, kteří nejsou dobří vytlačí ven a to, co říkal předseda odboru, že ty tarify mají určitou logiku, no oni maj logiku, ale maj logiku, která bohužel často drží při zaměstnání lidí, kteří tam nemají být, takže /nesrozumitelné/, ale ona je těžká nejenom v Česku. Ta je těžká v Polsku, v Mexiku, to vidíme, že je to těžké, protože ty setrvačnosti, ta politická váha těch daných struktur je veliká.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Je to možná, jestli můžu přirovnání, prostě když neumíš anglicky nebo německy, tak budeš dostávat práci, u který není potřeba se domluvit německy nebo anglicky. Je to vlastně takhle jednoduchý a co se týče zrovna teda Aus / nesrozumitelné/ výuky jazyků nebo výuky matematiky, kde jsme byli tradičně celkem dobrý, tak tam ztrácíme i vůči Polsku v mezinárodně srovnatelných studií a už vůbec ne vůči Finsku nebo je to vůbec nesrovnatelný z Finskem, kde zavádí úplně nové systémy vzdělávání. Něco, o čem se tady nám nikdy nezdálo a to jsme paradoxně my tady země, kde na Amose Komenský, který zrovna a myslím, že to trefil i před těmi staletími přesně řečeno, že to nejdůležitější je vzdělávání a my tady prostě se sebou tam moc nehli a u toho u tý angličtiny je to zrovna třeba hezky vidět takovou tou jako měkkou kulturou typu vysoce kvalitního dabingu. Ten náš dabing opravdu je vysoce kvalitní mně se to mnohdy líbí víc než originál, ale výsledkem toho je, že prostě tady ty lidi nebo ty děti v 15 letech místo, aby na sebe pokřikovaly anglicky, tak jak je to běžný všude, protože ty děti v drtivý většině zemí ty filmy, teďka je to blběj příklad, ale myslím, že to vystihuje celkem hezky. Že my si tady radši vychováme velice kvalitní uměleckou skupinu, která je závislá finančně na těch dabinzích, ale pak se tady prostě to, to za nás odmaká takhle malá skupina lidí, pak má za výsledek to, že národ neumí cizími jazyky.

Václav MORAVEC, moderátor

Aleši, to že stát nevytváří dobré podmínky právě v proměně té vzdělávací, toho kurikula.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Tak v první řadě jakákoliv reforma vzdělávání, tak má dlouhodobí dojezd, který je minimálně 15 let, ale spíše i více, takže v této věci i ve věci, které se probírají a implementují dnes, tak nebudou mít okamžitý dopad, to je zkrátka fakt a na druhou stranu my jsme rovněž v systému vzdělávání, který je velice řekněme decentralizovaný nebo není, má strukturu, ve které je spousta takových bodů, které mohou činit takzvané právo veta, nějakým reformám, ať už jsou to třeba ředitelé škol, ať už jsou to studenti, taky do velké míry a obecně ta struktura je rovněž ve vysokoškolském systému taková, že máme obrovské množství soukromých vysokých škol, které činí samozřejmě tlak i na ty veřejné. Ve Finsku právě tam mají 12 vysokých škol jako takových. Konsolidovali to nedávno, z toho 2 jsou soukromé a v podstatě ani tam se neplatí, například. Ten finský systém je velice úspěšný tady v tomhle. To neznamená, že bych tady navrhol reformu nebo snížení počtu vysokých škol, ale zkrátka.

Václav MORAVEC, moderátor

No je otázka, jestli schválně na to by někdo neměl mít tu politickou odvahu, když se podíváte, protože vy se bojíte popsat, že je tady 14 školských systémů, protože máme 14 krajů, těm podléhají střední školy, máme tady 6 800, teď mě neberte za to číslo, máme tady 6800 měst a obcí, tak když si člověk vezme síť základních škol, které spadají pod obce a pak tady máme ty vysoké školy s tím, že na počet univerzit jsme lídři v zemích Evropské unii, jestli by někdo neměl najít politickou odvahu, aby se tato věc změnila.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

To je dobrá otázka. Dovolím si na ní úplně jednoznačně odpovědět, protože ta politická odvaha by musela být obrovská. Navíc my jsme si zkrátka nastavili systém, který má své výhody v tom, že je takto decentralizovaný. I špatné rozhodnutí, třeba centrální tím pádem nemá tak velký dopad na chod těch škol, ale je to více méně konzervativní systém a například v míře soukromých škol ve vysokoškolském vzdělávání, tak to je zkrátka volba, kterou jsme učinili v 90. letech, které asi velice těžko nějakým způsobem odporovat, ale důležité je opět si uvědomit, že stát jako takový nemá zkrátka teď v ruce nástroje, který by dovolil nějakým jednoznačným způsobem mířit ten celý systém školství nějakým směrem. To je systémový problém.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No já si myslím, že většina těch problémů začíná v lidech. Tak já si myslím, že pokud by se nám a to stát myslím udělat může, pokud by se nám podařilo postupně /nesrozumitelné/ učitelské povolání je to, co je elitní, které mu je prestiž, které je dobře zaplacené, tak řada těch problémů se řeší. My máme problémy to řešit, protože prostě ty lidi, kteří jsou na tom místě, často jsou demotivováni a mají další zaměstnání a nemají čas na to se připravovat a to si myslím, že stát může dělat a prezident Zeman před 20 lety říkal, že jeho sen je, aby učitel byl ten nejprestižnější povolání /nesrozumitelné/, tak je to 20 let, ta diagnóza byla správná, tak po 20 letech už bysme se někam měli dostat, ale bohužel to se nám nedaří, to je ten problém.

Václav MORAVEC, moderátor

No stejně jako se nám nedaří už zmiňovaná penzijní reforma a problematika odvodů za zaměstnance a odvodů, které jsou i do penzijního systému. Vyšší mzdy znamenají vyšší náklady na zaměstnance. Kromě mzdy platí zaměstnavatelé i odvody. Podívejme se opět na data. Tak v Česku jedny z nejvyšších, pokud jde o procentuální srovnání. Zaměstnavatelé v české republice zaplatí na odvodech ze mzdy svých zaměstnanců 34 % z hrubé mzdy. Více ze střední a východní Evropy zaplatí na Slovensku, zhruba 35 %, pro srovnání například v Rakousku 21 %, Německo 19 %, v Polsku 21 %, kolem 30 % z hrubé měsíční mzdy platí zaměstnavatelé například v Belgii nebo ve Španělsku. Jedny z nejvyšších odvodů mají ve Francii 45 % z hrubé měsíční mzdy. Vyšší mzdy zatěžují zaměstnavatele, protože jim právě zvyšují odvody. Ty odvody se asi nesníží že, Tomáši, že o tom taky mluvíme už tady 20 let.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Je to /nesrozumitelné/, že se tady v této republice už nevím kolik desítek let hádáme o daně z příjmu většinou tedy fyzických osob, to znamená to, co platí zaměstnanec řekněme a to činí 12 % příjmu státního rozpočtu. Máme tady já nevím kolik /nesrozumitelné/ sedíme komára a samozřejmě největší daň, akorát, že se to zrovna nejmenuje, tak se to jako nějakým způsobem z toho seznamu vypařilo, je právě to sociální nebo ty vedlejší náklady práce. Mělo by se tomu říkat daň. Já si pamatuju, i s panem Kalouskem, měl dlouhou debatu o tom jestli to teda daň je nebo není. Já jsem tvrdil, že to je daň, protože se to chová úplně přesně jako daň, takže když se to chová daň musí se to danit.

Václav MORAVEC, moderátor

Je to daň.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Je to daň. Ta daň je naprosto, ještě musím říct, řekněme sociálně necitlivá, protože ta jede lineárně úplně od první koruny na rozdíl od daní, takže my máme dokonce i v České republice ty odvody máme dvojnásobné co se týče průměru zemí OECD, kde ten průměr je 17 % a my teda ve statistice OESD máme 34% zatížení, zatížení práce a to samý platí a to samý platí u evropský metodiky, kde jsme téměř na dvojnásobku, ale zase máme nízké daně a máme také nízké daně z příjmu právnických osob, protože to možná taky vysvětluje vlastně tu vysokou ziskovost, ne úplně 100%, ale do jisté míry ano. My tady máme nízké daně, jak teda právní, firemní, tak i jakoby osobní. Ty jsou skoro nejnižší ze všech srovnatelných zemí.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale vybíráme si to právě na těch odvodech.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Vybíráme si to na těch odvodech a tam ty odvody jsou více méně důchody. Tam největší položka v tomto jsou důchody.

Aleš CHMELAR, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Dvě důležité věci, tady vždycky když se bavíme o ekonomice ať už příliš mnoho roste nebo příliš málo roste, tak se zmiňuje téma odvodů a jejich snižování jako nějaký všelék. V případě a ve chvíli, kdy máme nedostatek na

trhu práce, tak by to mělo opačný efekt a nevedlo by to k těm výsledkům a důležité je rovněž zvýraznit ty statistiky tak, jak jsou zde prezentovány, tak hovoří o odvodech, které se týkají právě plateb na sociální pojištění, na zdravotní pojištění, zatímco třeba Dánsku ty platby jsou minimální, ale za to platí skrze daňový systém, běžný daňový systém. U nás si skrze sociální odvody a skrze zdravotní v podstatě kupujete určitou službu, takže není to daň tom opravdu smyslu daně, ale na základě toho, kolik odvedete, tak na základě toho máte určitou službu v podobě například penzijní nebo nemocenské.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

/nesrozumitelné/

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Ne úplně u daní. Ve chvíli, vy tam nemáte závislost, nemáte v podstatě ač virtuální účet na jednoho člověka.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Ale to /nesrozumitelné/ taky není. Přímá úměra mezi výší příjmu nebo odevzdaného důchodu a přijatého důchodu je minimální.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No je slabá, ale existuje.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Ale důležitá druhá věc je to, že ty statistiky tak, jak jsou prezentovány a zvláště ty u OECD, tak se týkají velice často jednoho člověka s průměrným příjmem, bezdětným, takzvaným ten jediný řekněme ten, co přináší do domácnosti nějaký příjem. Když se podíváme, to je jediná statistika ještě jenom v segmentu kolem 100 % průměrné mzdy. Ve chvíli, kdy jdete nahoru i dolů, tak Česká republika už ten systém má nastavený tak, že není mezi těmi nejvíce odváděnými nebo naši zaměstnanci nejsou mezi těmi nejvíce platícími a hlavně, když se podíváte na náš systém, tak je zkrátka koncipovaný a byl tak tam mířený posledních 20 let, že se dostáváte do určité míry řekněme degrese nebo progrese právě tím, že máte děti, například, a to je volba politická, která zkrátka s ním souvisí. Ty statistiky, tak jak se srovnávají na jednoho člověka bezdětného, tak jsou velice zavádějící. Ve výsledku jako objem ekonomiky, měra na sociální systém, na zdravotní systém, neplatíme výrazně víc, než /nesrozumitelné/.

Václav MORAVEC, moderátor

A vy byste výrazně ten systém neměnil, Aleši, vycházím dobře z toho. k

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Můj osobní názor je takový, že ten systém je v dobré rovnováze. Teď máme vyrovnaný například důchodový účet. Máme zdravotnictví, které by samozřejmě bylo schopno absorbovat více peněz, ale stejně tak by bylo možné dále najít nějaké.

Václav MORAVEC, moderátor

Jakýkoliv systém. Absorbovat.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Ale na druhou stranu si myslím, že jsme opravdu v dobré rovnováze, když se podíváte na to, jak plní důchody naši nějakou sociální roli, to znamená například snižování absolutní chudoby, tak jsou v tom opravdu velice dobré. Náš zdravotní systém z hlediska zvyšování míry dožití z toho, jak efektivně jsou nastaveny ty peníze, že řešíme tam nebo ty lidi, kteří mají největší, kde je největší šance, že jim to zkrátka pomůže v životě, ne jak ve Spojených státech, kde obrovské prostředky jsou věnovány řekněme lidem, kteří mají 90 let, aby žili ještě další

dva roky, to je realita. U nás je to jinak. U nás ten zdravotní systém funguje, i ten sociální a důchodový velice dobře a v případě, že budeme nějakým neohrabaným způsobem sahat na sociální a zdravotní odvody, tak se obávám, že bychom tu rovnováhu mohli narušit. O nějaké reformě může být řeč, ale když bude příliš radikální, tak se dostaneme podle mě do horší situace.

Václav MORAVEC, moderátor

Poslední slovo Ondřeje Schneidera?

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

No, ta debata je trošku, se nám zamíchaly dohromady odvody a sociální systém a to jsou různé věci, ale já se vlastně tím /nesrozumitelné/, že není až tak důležité, jestli ty odvody, jestli to financování probíhá přes ty sociální odvody nebo přes daňové seznamy. Různé země mají různé systémy, různý mix. My jsme si zvolili mix, který hodně výrazně jde po těch sociálních odvodech, to /nesrozumitelné/ jsou vysoké. Sám osobě má efekt i na to, že třeba ta hladina mezd je o trošku nižší, ale zase máme jiné danění nižší, než mají třeba Dánové nebo Švédové. Co je rozhodující, ale co o čem je třeba vést debatu je, jak vysoké jsou ty výdaje. To je koneckonců vybíráme daně proto, abychom platili výdaje. Žádný jiný důvod to nemá a je pravda, že ten náš český důchodový systém je relativně není nijak exesivní, není nijak dražší, než jsou jiné /nesrozumitelné/ v Evropě, ale má jednu fatální nevýhodu je, že proto, jak je drahý, proto já každý měsíc odvádím 34 %, tak ten důchod, který dostanu po těch 30 nebo 40 letech je relativně nízký. To znamená z hlediska mé osobní volby, jakoby z toho pohledu mikroekonomického ten systém je hodně nevýhodný. On makroekonomicky celkem funguje, ale mikroekonomicky /nesrozumitelné/, proto je celkem často vidět a je to rozhodnutí, které je racionální z individuálního pohledu, že ty lidi se snaží utéct z toho systémem, takže pro mě je lepší, když si tu stejnou dávku, ty peníze uložím na účet a dostanu vyšší příjem, než dostanu od státu. To neplatí pro současné staré lidi. To platí pro ty lidi, kterým je dneska 20 nebo 30 let. Oni budou dalších 40 nebo 45 let na tom systému, budou každý měsíc odvádět tu dávku a až půjdou do důchodu, tak budou dostávat důchod, který bude poměrně nízký. To je nebezpečný systém.

Václav MORAVEC, moderátor

Problému nasvědčuje, který bude hrozit.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

Ta meziroční /nesrozumitelné/ je tam velmi nízká. /nesrozumitelné/, aby se vyřešil ten problém současnosti na úrok budoucnosti a vyřešili jsme ho tak, že jsme řekli "vaše důchody budou prostě nízké". Jaká je to otázka? Je to politicky udržitelné, je možné, že za 30 let skutečně ty důchody budou nižší, než jsou dneska, jako porovnání ke mzdám. Já si myslím, že /nesrozumitelné/ jsme vyřešili aritmeticky a neřešili jsme ho skutečně a těch 30 let máme vlastně problém, který má každá jiná evropská země. A já si myslím, že tady byla určitá /nesrozumitelné/ tomu manévru, o kterém vy jste mluvil a Tomáš to naznačovat, jelikož ty mzdy jsou relativně nízké, to znamená náklady českých firem jsou relativně nízké, tak tam je určitý prostor proto, aby ti lidé si sami utvářeli ty úspory, aby si spočítali ten důvod. My jsme jako společnost jsme se dohodli, že se nám to nelíbí, že je to nějaké podezřelé, že nebudeme dávat peníze bankám a vláda tomu moc nepomohla tím, že se k tomu stavěla hodně rezervovaně, takže ten pokus selhal. Já nevidím nyní způsob nebo možnost, jak bychom se k tomu vraceli. Prostě musíme si projít těmi dalšími 15 lety, kdy to bude fungovat celkem dobře, protože ten počet lidí /nesrozumitelné/ bude relativně omezený. Po těch 15 letech se k tomu vrátíme a budeme tady sedět na stejném studiu a budeme říkat, tak je potřeba něco dělat.

Václav MORAVEC, moderátor

No, al to bude asi jediný okamžik, kdy dojde k nějaké důchodové reformě, až do toho spadnou ti, kteří dnes jsou OSVČ, odvádějí si málo a pak se budou divit, jak nízké jsou důchody a kolik budeme mít pod hranicí chudoby. To bude ten okamžik.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

No dalo by se to třeba řešit tím, že by se snižovali tyhle přímý daně, to znamená sociální a dávalo by se to třeba do DPH. Tím pádem bychom udělali takovou jako elegantní devalvaci, že by se zlevnila interně práce, ale to DPHčko by se zase vyúčtovalo zpětně. To znamená, bylo by to jako když se dělá v celcích, kde máte stejnou měnu, tak nemůžete devalvovat měnou, nemůžete jako podvádět tím, že shodíte korunu, ale uděláte přeskupení daní tak, aby ta ekonomika fungoval líp a .

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

Těch manévřů je celá řada. To se o tom můžeme bavit hodiny. To důležité je, aby ty lidé, když jdou do důchodů, z čeho budou platit, z čeho budou financovat svůj důchod. Bude to pořád jenom od státu 95 % jako teďka?

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

94.

Ondřej SCHNEIDER, ekonom, Institut mezinárodních financí, Washington D. C.

Nebudou mít žádné úspory.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

My jim utrácíme v současnosti na důchody zhruba 9 % HDP: ten průměr zemí například Polsko nebo Itálie, tak je vysoce nad 13 % tuším nebo Řecko nebo Itálie snad k 16 %. Průměr Evropské unie, mě neberte úplně za slovo je nějakých 12 % snad HDP nebo 11 alespoň nebo 10 celá něco a já tady nevidím úplně bezprostředně nějakou velké riziko vzhledem k tomu, že ten náš důchodový systém plní tu svoji roli. Samozřejmě je zde možné provádět změny. Je zde možné provádět nějakou reformu, ale ty ukázky reform, které se týkají například druhého důchodového pilíře nejenom u nás, ale i v zahraničí, tak ukazují, že ten systém do velké míry stabilnější není. Cesta skrze třetí pilíř, skrze dobrovolné příspěvky si myslím, že je stabilnější.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Stabilnější je skutečně komunismus tohle to ten systém náš je velice stabilní, protože dneska to nene nejde vykrást, což je zase další česká výhoda, protože ty peníze dneska vezmete zaměstnanci a zítra je dáte tomu důchodci, oni vlastně nikde nečekají, není tam žádný fond.

Václav MORAVEC, moderátor

Jsou peníze na cestě.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Ale pak ten těžkej zadek bude muset holt financovat pracující a my se, to je taky potřeba i uvědomit, že člověk pracuje jenom půlku svého života. Do 25 let studuje a pak je 20 v důchodu.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Ale tady je důležitá jedna věc, my tady sedíme mezi kluky, ale myslím, že kdyby tady byla žena ekonomka tak rovněž vzpomene to, že jak důchodový systém, tak například nedostatek pracovní síly, tak lze do určité míry řešit třeba aktivací žen na trhu práce anebo nějakým vyrovnáním, který by vedl řekněme ke spravedlivějšímu.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Ale /nesrozumitelné/ na to máme. My teď.

Václav MORAVEC, moderátor

Ale budu rád, když, kluci, jak je označil Aleš Chmelař, a přijdou a děkuju za tuto vzácnou sestavu. Mými hosty byli tři ekonomové Ondřej Schneider, který působí v institutu ekonomických v Institutu mezinárodních financí ve

Washingtonu. Děkuju. Těším se, až zase přiletíte do Prahy. Děkuji. Děkuji Tomáši Sedláčkovi z Institutu ekonomických studií **Fakulty Sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, děkuji.

Tomáš SEDLÁČEK, ekonom, vysokoškolský pedagog, IES **FSV UK**

Děkuju za pozvání.

Václav MORAVEC, moderátor

A děkuji Aleši Chmelařovi, který je zároveň státním náměstkem pro evropské záležitosti. Děkuju.

Aleš CHMELARĚ, /ČSSD/, ekonom, státní tajemník pro evropské záležitosti

Děkuji.

Václav MORAVEC, moderátor

Děkuji vám, že jste se dívali, připomínám jsme na internetových stránkách, na sociálních sítích, hezký zbytek neděle pokud možno ve společnosti zpravodajské 24.

Karla Šlechtová jako ministryně končí

24.6.2018 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

... nedělní večer, zdravím vás od kulatého stolu Názorů a argumentů, u něhož se v tomto čase scházíme pravidelně, abychom reflektovali aktuální dění na vnitropolitické scéně. Těšit se můžete na zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex Bohumila Pečinku, politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Josefa Mlejnka, politologa Jana Kubáčka, taktéž z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, a Erika Besta ze zpravodaje Flead Sheet. A naše diskuze bude oscilovat především po ose Hamáček - Babiš - Zeman, to znamená v hledání modu operandi k něčemu, co Česko nepoznalo už hezky dlouho, a nazývá se to kabinet s podporou poslanecké sněmovny. To je mimo jiné naše dnešní téma. Nedělní kulatý stůl se tedy pomalu roztáčí, od mikrofonu vás srdečně zdraví Tomáš Procházka.

Andrej Babiš oznámil jména konkrétních členů vlády za hnutí ANO. Samozřejmě nic nelze mít za definitivní, ale pojďme se u některých zastavit. Odchází například Karla Šlechtová, ministryně obrany. Už se o tom hovořilo dříve. Je to pro vás, pánové, překvapení? Josef Mlejnek.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Pro mě to překvapení není, právě i kvůli tomu, že se o tom hovořilo dříve, koneckonců Karla Šlechtová vedla i takový trochu boj, asi trochu zoufalý, o udržení ve funkci, a snažila se to nějak prezentovat i na sociálních sítích, a bylo zřejmé, že asi to úspěšné nebude. Ona v té funkci ministryně obrany podle mě totálně selhala. Samozřejmě ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

V čem konkrétně?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Tam je nějaká, já bych to rozdělil na dvě věci. Tam jsou nějaké zakázky a nějaké spory o zakázky, a přiznám se, že do toho nevidím, tak nechci to detailně komentovat, ale tuším, že by tam samozřejmě jedna z příčin toho, proč ona skončila, mohl být nějaký prostě lobbistický tlak, zájem. Ale podle mě naprosto selhala v tom, jak se prezentovala jako ministryně obrany. Ona prostě do toho vletěla takovým způsobem, že vyvolávala spíše smích než nějakou úctu nebo přesvědčení veřejnosti, že je odbornicí na svém místě. Pak to vyvrcholilo tím pudlem u

věnce na, na hrobu neznámého vojína, tak ona se vlastně zesměšnila ve funkci, a co může být horšího pro politika, pro političku než to, že, to, že je směšný?

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

No, ona komentovala to své odvolání slovy, že vyhrála zbrojařská lobby. Tam je samozřejmě problém v tom, že my nevíme přesně, nemůžeme to o ní vědět, co přesně Karla Šlechtová zjistila a jak závažná jsou tato zjištění. Takže musíme pracovat s informacemi, které máme.

Erik BEST, zpravodaj, Flead Sheet

Tak, samozřejmě nevím, jestli vyhrála, vyhrávala, ale určitě bojovala. A je to trošku paradox, protože je pravda, že Babiš chce právě dělat právě to, co ona se snažila, nebo aspoň o tom takhle mluvila, a jakmile se začala se podívat, se dívat na různé kontrakty, smlouvy, tak začal i proti ní obrovský odpor. A je zajímavé, protože já z hlediska Američana se na to dívám tak, že je to do určité míry boj Američanů proti Evropanům, a mám pocit, že trošku vyhrávají Američané v tomhle případě, a já i když jsem Američan, tak si myslím, že Trump nemá právo přijet do Evropy, mluvit o tom, že by Evropané měli investovat víc do obrany, a pak vyžadovat, aby kupovali právě to vyzbrojení od Američanů. A tam si myslím, že je problém. A tam aspoň zvenku to trošku vypadá, že proti tomu bojovala Šlechtová, a nakonec vyhraje Američané, co se týče vrtulníků aspoň.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tak, Karla Šlechtová, pokud vím, tam šlo o zakázky pro Izrael.

Erik BEST, zpravodaj, Flead Sheet

To je, to je podobná situace. Protože Izrael, to přece není americká firma, ale je to skoro, protože ta americká a izraelská politika je tak propojená, a tam zase, tam konkurent je evropská firma. Málo se o tom mluví, ale to je francouzská firma. Takže z tohoto hlediska to vypadá tak, že prohrávají evropské firmy a vyhrávají americké a izraelské.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já se zeptám Bohumila Pečinky. Ten problém s Karlou Šlechtovou nastal ještě před tím sporem s Martinem Stropnickým? Diskutovalo se přece už dříve o tom, že by měla ten post opustit.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex

Já myslím, že paní Šlechtová se nikdy neměla stát ministryní. Jakoukoli ministryní. Už ministryní pro místní rozvoj. On ji přivedl tehdy bývalý náměstek tehdejšího ministra financí pana Babiše pan Vagenknecht, doporučil ji, pan Va..., pan Babiš byl tehdy v časovém presu, a jmenoval ji. Krátce na to se ukázalo, že je to osoba velmi excentrická, která sice byla odborníci na evropské fondy, ale když má řídit ministerstvo, tak postrádá úplně osobnostní některé rysy pro, pro manažerský výkon. A to, co předváděla na ministerstvu pro, ministerstvu obrany, tak to byl jenom krycí manévr jaksí, kdy rozehrávala nějaké hry. Samozřejmě ministerstvo obrany je ministerstvem, kde se stýkají různé zájmy, kde velké zbrojovky si podávají dveře a kde se snaží prosadit tu svou zakázku. Ale ona to otevírala, tyhle ty dlouhodobé problémy, nebo dlouhodobé, to nejsou ani problémy, to je, to je dlouhodobé věci, tohle dlouhodobé soupeření, tak otevírala účelově a stavěla se do takové té své obehnané pozice bojovníka proti korupci a bojovníka proti plýtvání. Já jsem jí ani na vteřinu ani na ministerstvu pro místní rozvoj, ani na ministerstvu obrany nevěřil, že by to byl autentický postoj. Byl to jenom postoj zachovat si svou politickou pozici. Takže to, že dnes odchází z ministerstva obrany, je tak odchod, který měl být tak už před 3 lety.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já ještě jenom přidám jednu věc.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jan Kubáček, ano.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já jsem si, ano, jenom kterou tady kolegové navzpomínali, o tom, jestli se to dalo čekat, ten odchod, myslím si, že se dal čekat dlouhodobě, protože podle mě tím pověstným Rubikonem pro Karlu Šlechtovou vedle té cowbojské přepálené na, na provokaci postavení prezentaci osobní a své činnosti, což do..., to je mise sebevraha, protože tak dlouho provokujete, až opravdu pak můžete provokovat jenom až do značné míry nejapností nebo necitlivostí, což se jí přesně stalo, třeba v souvislosti ve vztahu k naší minulosti, válečným veteránům a obecně té jakoby širší souvislosti naší státnosti, ale kuriózně si myslím, že ten Rubikon pro Karlu Šlechtovou byla přílišná emancipace na Andreji Babišovi. Její taktizování a rozložení těch ohnisek moci nejenom ve vztahu k premiérovi, na což vsadili mnozí ministři, i mnozí ministři, kteří tam zůstávají, ale vlastně začala se poměrně silně orientovat na prezidenta republiky, a to tak vehementně, že dokonce její jméno padalo jako jedno z možných jmen například nějaké překlenovací premiérky nebo přinejmenším emisara hradní skupiny prezidenta republiky, a to si myslím, že byl červený signál té pověstné kontrolky Andreje Babiše, že je tady něco špatně, že to do ni..., pro něho může do budoucna mít velký problém, když mu tady začne ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jenom Andreje Babiše nebo i Miloše Zemana?

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že primárně Andreje Babiše. Miloš Zeman je ve fázi a jeho personální je politika je taková, dnes se hodíš, jsi, jsi pro mě významný a vním..., vnímám tě, zítra můžeš být zapomenut. Takže já si dovedu představit, že Miloš Zeman si zase začne hledat a oslovovat jiného ministra, možná i stejného rezortu.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Takže myslíš si, rozumím, takže myslíš si, že Andrej Babiš se bál rozkolu ve vlastní straně.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že pro Andreje Babiše bylo velmi nebezpečné, když tam měl skupinku solitérů typu Stropnického, typu Pelikána, typu Šlechtové, který, kdy každý ten svůj rezort vedl velmi svébytně, bylo vidět, že často nebyli schopni ani týmové souhry, ale bylo pro ně charakteristické co, že si relativně vybudovali nějaké povědomí, vytvořili si jistou jakoby základnu, někteří větší, někteří menší popularity, a to pro hnutí postavené na jako principiální loajalitě ke svému lídrovi, prostě to je klasická Berlusconiho strana, tak Andrej Babiš tohle dlouhodobě tolerovat nemohl. Čili proto přichází s jinými tvářemi, které zase spojuje to, že primárně vyznávají loajalitu premiérovi, a uvědomují si, že je do politiky vnesl a rezort jim přinesl Andrej Babiš. Takže si myslím, že to je určitý signál do hnutí ANO, přátelé, pozor, kdo začne přerušovat tento základní strom jménem Andrej Babiš, tak se může se zlou potázat, protože tady potom personální vichřice a obměna vlády. A je to podle mě klasické opravdu jak pro Stropnického, tak pro Pelikána, tak pro Šlechtovou. A hned jedním dechem říkám, ač si uvědomuju, že každý z těch osobností je úplně jiného naturelu, a na mnohém by se nepotkali, neshodli, viz ostatně Karla Šlechtová, co i vlastně dělala předchůdce Stropnickému, když přebírala rezort obrany.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dobrá. Tak nebudou ty známé tváře hnutí ANO chybět? Martin Stropnický, Karla Šlechtová? Přece jenom to byli nejznámější, nejpoblárnější politici hnutí ANO, samozřejmě až tedy za Andrejem Babišem, ale přece jen. Josef Mlejnek.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Andrej Babiš skutečně má problém nebo může mít problém v tom, že mu odpadají a odcházejí z toho hnutí politici někteří, kteří přeci jenom byli přijatelní pro část veřejnosti nebo i třeba pro část, řekněme, liberálně orientované veřejnosti, to se týká určitě současného končícího ministra zahraničí Stropnického, a ukazuje se, že nakonec vlastně samozřejmě on jediným nebo nejlepším politikem hnutí ANO je Andrej Babiš sám, nebo že on

sám ze sebe dokázal dobře jako začít hrát tu roli politika, a jakoby už mu tam zůstali spíš lidé, kteří mají právě tu přednost jako loajalitu vůči němu, nebo od nich se nedá moc očekávat, že by pro to hnutí jako celej získávali kdovíjaké body. A asi to souvisí i s tím formátem té vlády, který, která teď vzniká, že je to vláda, která si půjde říct o důvěru ke komunistům, že je to, že je to vlastně od, od voleb vláda, která v parlamentu hnutí ANO intenzivně spolupracuje s hnutím SPD Tomia Okamury, čili třeba ministr zahraničí Stropnický a někteří jiní ministři, postavy z hnutí ANO toto jako velmi kritizovali, hnutí ANO třeba přišlo úplně o klub poslanců v Evropském parlamentu, že ty europoslanci právě tuto inklinaci ke komunistům a k SPD velmi kritizovali, a byla příčina jako rozchodu jejich prostě s hnutím ANO, takže tady jsme svědky dost jako proměny, že čím dál tím obtížněji si Andrej Babiš bude získávat z někoho, koho by mohl jako vedle sebe nastrčit jako politika, političku, schopného oslovit za sebou voliče, kteří třeba ANO dosud nevolili, nebo třeba ho volili a pak přece jen od něho trochu odešli, když zjistili, jak, že se jako posouvá směrem ke spolupráci s komunisty nebo SPD, a že to čím dál tím víc bude prostě one man show na, na Andreji Babišovi, i z hlediska toho jako marketingu a medializace politiky a tak dále.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já jsem si jenom vzpomněl, co tady před, tuším, 3 týdny říkal Martin Fendrych, že Šlechtová byla pro hnutí ANO jako stvořená, je akční na sociálních sítích a dlouhodobě si vytváří svoji image. To je nepochybně pravda. Jakým způsobem si ji vytváří a jaká ta image je, to tady samozřejmě můžeme zpochybňovat. Ale v tuto chvíli už pojďme dále od Karly Šlechtové.

Do hry vstupuje KSČM

24.6.2018 ČRo Plus str. 04 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ano, přeji vám stále krásný nedělní večer od kulatého stolu, kde diskutujeme s Bohumilem Pečinkou, Janem Kubáčkem, Josefem Mlejnkem a Erikem Bestem. Do hry teď vstoupí nebo vstupuje KSČM. To v každém případě, protože na jejich tiché podpoře stojí jakákoliv potenciální vláda. Lukáš Jelínek z Masarykovy demokratické akademie vidí komunisty následovně.

Lukáš JELÍNEK, Masarykova demokratická akademie

Podstatné je, že asi komunisté hrají roli ve všech těch scénářích, které se Andreji Babišovi nabízejí. A z tohoto hlediska jsou pro něj nepostradatelní, také se k němu chovají ze všech stran zdaleka nejloajálněji. Když zaznívaly hlasy, že sociální demokraté spolu s komunisty mohli proti ANO vyjednat víc, protože přeci jenom jsou to dvě levicové strany, tak komunisté sami říkali, každé vydírání má své meze, my už nemůžeme vyjednávat o daňových změnách, protože my jsme ty volby nevyhráli, přitom kdyby chtěli tlačit Andreje Babiše do kouta, tak by samozřejmě mohli, ale oni ho nechtějí tlačit do kouta, oni chtějí být legitimizováni Andrejem Babišem a novou vládou a chtějí ukázat svým voličům, že jsou ještě k něčemu, že sice mají 7 %, ale dokážou alespoň něco sehrát na pozadí formování té vlády.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tolik tedy Lukáš Jelínek a jeho názor na KSČM, stejně tak Jiří Štefek z Reflexu charakterizuje KSČM jako nejstabilnější pilíř ze všech politických stran. Není to vzhledem k té totalitní éře trochu ad absurdum, že ta nejstabilnější strana by v tuto chvíli byla KSČM? Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, nejstabilnější, otázka je do kdy. Já si myslím, že ta stabilita bude končit v momentě, pokud komunisté zjistí, že ta jejich chytrá horákyně oblečená, neoblečená, vládní, mimo vládu stojící, opoziční, do vlády promlouvající politická strana a strategie, když by se ukázalo, že prostě nefunguje. Že voliči se začínají dívat po jiných stranách, že jim chybí ten protest, že mají pocit, že ta témata buď přebírá Andrej Babiš, nebo nějaký jiný sub..., opoziční subjekt, tak si dovedu představit, že komunisté rázem začnou couvat, začnou hledat jakoby zpátky ta

svá témata, tu svoji naštvanost, a začnou najednou si uvědomovat, že Andrej Babiš de facto je miliardář, s kterým oni nemohou souznít, a témata jsou jiná a logická. Myslím si, že tohle období přijde. S blížícími se sněmovními volbami. Myslím, že tohle období přijde, v situaci, kdy se začnou zpomalovat kolečka ekonomického růstu a přestane se české ekonomice tak dařit, v závěsu na evropské ekonomice, protože to pro ně bude v tu chvíli jedinečná a asi nezbytná strategie nějakého návratu a přežití. Teď si uvědomují, že v situaci, kdy získali od roku 90 ve všech svobodných volbách vlastně nejhubenější, nejtloukanější volební výsledek, tak jsou tam pro něj dvě strategické polohy. První uznání, jako de facto koaliční subjekt, to je vláda 4, Andreje Babiše, prezidenta republiky, komunistů, a možná tedy ČSSD, pokud 11. července zvednou ruku a podpoří vládu, zároveň je tam pro ně ta libůstka, zejména pro Vojtěcha Filipa, a to, že samozřejmě spousta těch straníků, soudruhů, ztratila práci, tím, že ztratili pozice poslanců, asistentů poslanců, případně jiných loajálních pracovníků sekretariátu, a teď se jim nabízí pro ně věc navýsost symbolická a prestižní, a to jsou státní firmy.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Státní, polostátní podniky.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Polostátní podniky, ministerstva, kde je bonus, že se vrací, pro ně. Kde je bonus pro ně, že se dostanou k citlivým a důležitým strategickým informacím, a budou, lidově řečeno, moci do toho mluvit.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Erik Best si, zatímco jsi mluvil, dělal poznámku. Čeho se týkala, Eriku?

Erik BEST, zpravodaj, Flead Sheet

Já definuji tuto stabilitu v tom, že KSČM se rozhoduje, a pak poslanci poslechnou. A u ostatních politických stran, momentálně, až na nějaký výjimky, ale u těch silnějších je to obrovský problém. ČSSD stále má rozkol, TOP 09 si, minulý týden jsme viděli rozkol mezi, mezi Kalouskem a Pospíšilem, a SPD má problém trochu jiný v tom smyslu, že stále má, jak říká /nesrozumitelné/, lidi, kteří sbírali z ulic, ale KSČM i když nesouhlasí s nějakým rozhodnutím, tak nakonec to podpoří. A my zvenku ani nevíme přesně, kdo s tím nesouhlasí, proč s tím nesouhlasí. A to je momentálně obrovská síla. Jakmile Filip říká, že proti, pardon, /nesrozumitelné/, no, tak prostě je to tak, že KSČM, KSČM je proti, a další politické strany musí se rozhodnout, jak to, jak to obejít, zatímco když někdo v ČSSD řekne, že je proti, tak pro nás to vlastně nic neznamená, protože nevíme, jak to nakonec dopadne.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dobrá. Takže konzistentní KSČM, tak bychom to mohli nazvat, Josef Mlejnek?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Já si nemyslím, že KSČM lze vnímat jako nějaký stabilizační faktor, minimálně ze 2 důvodů. Zaprvé KSČM si klade nějaké podmínky, třeba zdanění církevních restitucí, určitě si nedávno kladla podmínky týkající se zahraniční politiky, a vůbec zahraničně-politické orientace České republiky. Čili dá se říct, že ty podmínky komunistů, jak nějaké vstupní, tak samozřejmě oni to budou chtít udělat tak, že půjde jenom o to, podpořit nějakým způsobem vznik té vlády, oni samozřejmě z toho budou chtít těžit jako po celé to volební období, takže tam budou vnášet nestabilitu kvůli tomu, že vlastně budou jakoby vylamovat zahraničně-politickou orientaci České republiky nebo ji rozvíklávat od listopadu 89, ale budou chtít i revidovat některé věci, zákony z minulosti, a koneckonců i církevní restituce, jakkoliv člověk může být kritický k tomu jejich konkrétnímu provedení, tak jsou velmi důležitým symbolickým aktem, a že to je jako vyrovnání se se zločiny komunistické minulosti. Takže pokud oni do toho budou vnášet byť jen, já řeknu jako relativizaci, že se to nezruší, ale jenom jako zdání, tak to může znamenat jako dost rozkývání, rozhýbání poměrů. A potom další prvek nestability může spočívat v tom, že právě komunisté přišli hodně o voliče v těch posledních volbách. Hodně o voliče přišla ČSSD, to jsou dvě jako levicové strany, které teď si budou muset položit otázku, kde my ty voliče nabereme a jakým způsobem, a myslím si, že jak komunistům, tak ČSSD je stejně jasné, že to, že budou jako pilně pomáhat nějakým způsobem té vládě a že voliči ocení nějaký pozitivní, konstruktivní státoporný příspěvek, to asi ti voliči, ať už ti reální nebo

potenciální, přeci jenom jako neocení. Budou chtít přeci jenom něco víc. A dokonce se může stát, že právě třeba ČSSD a komunisté se ocitnou v daleko jako ostřejším konkurenčním vztahu, poněvadž mají podobný elektorát, ten koláč se zužuje, a tudíž může, můžou si jít navzájem po krku v boji o ty voliče, takže ta budoucnost může být docela divoká v tomto ohledu.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Bohumil Pečinka, nebude to tak trochu labutí píseň komunistů, vzhledem k tomu, že se říká, že to jejich voličstvo postupně vymírá a noví nepřicházejí, mladí?

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex

Jasně. To se říká už 28 let ovšem. Ale já bych chtěl navázat tady na Josefa Mlejníka. My jsme po volbách, po parlamentních volbách v říjnu 2017 v Reflexu přinesli sérii analýz posledních voleb, a na tom jsme jasně ukázali, že ten, kdo převzal voliče, jak sociální demokracii, ale hlavně komunistů, v těch jejich baštách severozápadních Čech a severo, severní Moravy, byl Andrej Babiš. Andrej Babiš získal, on dnes je největší levicovou stranou. Samozřejmě on má ten elektorát širší. Má tam i protestní hlasy ze středu a zprava, ale kdybychom se podívali na to detailně, jaké okresy ho volí, tak on je dnes největší levicovou stranou. Takže dnes vytváří tu budoucí vládní koalici 3 strany, které se uchází o stejný, stejné voličské skupiny. A já myslím, že na tom, na levém místě politického spektra je místo jenom pro dva takové subjekty, a teď se hraje o to, kdo bude, kdo půjde z kola ven, kdo dostane toho Černého Petra.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Očekáváte, že KSČM bude hodně aktivní, anebo že bude hrát opravdu jenom tu roli toho tichého podporovatele?

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex

Jestli Vojtěch Filip splní ty své představy, které řekl, v rozhovoru pro Mladou frontu DNES, že chce všechna být, chce mít zastoupení ve všech správních a dozorčích radách všech státních a polostátních podniků, tak to znamená takových 150 funkcí, a 150 funkcí, to znamená 50 skandálů. A tím by se skutečně komunistická strana mohla, mohla dostat do úplně jiné pozice, než byla teď. Čili z pozice jednostranného kritika do pozice toho, který se chová stejně jako strany, které jsme 28 let kritizovali.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dalibor Balšínek na tomto místě před 2 týdny řekl, komunisté byli vždycky kšeftaři, ale zato vždycky drželi slovo. Souhlasíte s tím, pánové?

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já, nutno dodat, přikyvuji. Absolutně souhlasím. Protože v podstatě od 90. let komunisté si uměli říct, a znali svou cenu. Asi si to uvědomili na začátku, když viděli "své předchůdce" při první volbě vlastně prezidenta, prezidenta, tehdy ještě teda federativní socialistické republiky Václava Havla, kde je vlastně svými hlasy podpořili jejich předchůdci, pak s tím kalkulovali mnohokrát, ať to byla prezidentská volba v čase Václava Klause, ať to byla situace okolo vzniku některých vlád, jejich tolerance, prostě všeobecně se ví, že ve sněmovně, jestli je někdo nejen, že politickým harcovníkem, matadorem, ale i politickým obchodníkem, tak že jsou to komunisté, komunisté často, a zejména pak reprezentovaní Vojtěchem Filipem. Myslím si, že to i hodně ovlivní tu jejich budoucnost. Protože Vojtěch Filip samozřejmě se bude snažit zvýhodňovat své křídlo, protože hraje o nějakou konzervaci poměrů v komunistické straně, hraje o budoucího nástupce komunistické straně, a viděli jsme, že i komunisté začali zažívat něco, co jinak téměř neprožili, a to určité otřesy ve svém monolitu, kdy Vojtěch Filip to zdaleka neměl tentokrát jisté, to znovuzvolení, takže si myslím, že i to do toho bude promlouvat. A ukázalo se, že je velmi tvrdým pragmatikem a on si uvědomuje, že pro něho je taktické, teď v podstatě kam může, tak vyslat své spolubojovníky, a dělat ty dlouhodobé dohody s prezidentem Milošem Zemanem, protože ten má poslední mandát, už mu žádné volby nehrozí, není tolik sešněrován preferencemi a sledováním preferencí, a jeho taktika bude asi mačkat, ždímat, dělat složitější situaci Andreji Babišovi, protože to je taková hezká česká tradice po vzoru té francouzské, že v momentě i dokonce expremiér, když se stane prezidentem,

tak jeho hlavní mantra je znepríjemňovat život aktuálnímu premiérovi, a myslím si, že to nás čeká i na soužití Babiš - Zeman, a tam si myslím, že bude ta klíčová mise komunistů. Že oni budou takovým tykadlem, takovým spoluhráčem prezidenta republiky. Ono se to mimochodem teď ukazovalo velmi dobře ohledně personálií, ohledně vlády, ohledně některých témat. Že de facto zdvihoval..., zdvihali ta témata prezidenta, byli prodlouženou ozvěnou prezidenta republiky, takže tam si myslím, že je jakoby teďka jejich aktuální strategie, horizont rok, dva, no, a pak se ukáže, kam se bude vydávat ekonomika, jak se bude dařit preferenčně, jak se jim bude dařit ve vztahu k Andreji Babišovi. A tam je dost dobře možné, že kdyby začali ztrácet a hrozilo by jim něco, co si prožili jejich spoludruzi, soudruzi ve Francii v Mitteranově vládě, kdy je účast ve vládě vlastně stála doslova existenci a dostali se, stali se marginální silou, tak je dost dobře možné, že začnou couvat a začnou zase hledat nějaký protest, možná s nějakou jinou tváří, ale aby prostě přežili.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Ty jsi se dotkl jednoho zajímavého tématu, a to je budoucí vztah, ta zatím trvající synergie Babiš - Zeman. To znamená premiér a prezident. Souhlasíte, pánové, s tím, co napsal ve svém komentáři Martin Fendrych, "Babiš už v tuto chvíli ví, že Zeman není jeho spojenec, ale nepřítel." Je to budoucnost? Josef Mlejnek.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

No, budoucnost být může, já bych možná tady uvedl takový jiný, jiný výrok, který se tak různými ústy projevovat po volbách prezidentských, že už vlastně Miloš Zeman Andreje Babiše k ničemu nepotřebuje. Jo? A, no, tak nepotřebuje už ho ke znovuzvolení, to už má jisté, ale přece jen to je výrok velmi nepřesný. Protože Miloš Zeman potřebuje Andreje Babiše. A jemu se právě náramně hodí Andrej Babiš trestně stíhaný, jo? Ten jakoby postřelený srnec nebo něco takového. Protože on ho takhle má pěkně v hrsti. Kdyby Andrej Babiš nebyl trestně stíhaný, tak už dávno tady máme nějakou vládu s důvěrou, možná i v tom formátu koaličním, jako byl v tom před, předchozím volebním období, nebo s někým jiným, ale to, že je Andrej Babiš trestně stíhaný, tak s tím nikdo nechce jít, tak jenom jako komunisté projevovali ochotu, SPD, v ČSSD se kvůli tomu museli udělat referendum, a právě tady ta trestní stíhání umožňuje Miloši Zemanovi mít nad tou vládou daleko větší kontrolu, samozřejmě už zejména v té fázi vzniku, jakmile ta vláda tu důvěru získá, tak zdánlivě se Andrej Babiš osvobodí, poněvadž prezident vládu odvolat nemůže, a i proto se Miloš Zeman snaží i při skládání té vlády si tam prosadit své lidi a mít tam nějaký vliv a myslím si, že stejně se bude snažit na tu, tu vládu na ní mít vliv i mimo jiné kvůli tomu, že prostě Andrej Babiš je trestně stíhaný, tak ví, že nemůže nějak v dohledné době uklouznout /nesrozumitelné/ koaličního řešení a kdoví, co všechno může na něho vytáhnout jako v zákulisí, nějaké věci, které se právě toho trestního stíhání týkají. Takže Miloš Zeman určitě není jenom prezident, který tak jako pomůže v sestavení vlády a pak řekne voličům, podívejte se, jaký jsem borec, pomohl jsem jim, a oni už teď budou vládnout, on je další koaliční strana, a Andreje Babiše potřebuje, poněvadž těžko by hledal premiéra, který by byl v tomhle smyslu právě kvůli tomu trestnímu stíhání, řekněme, ovladatelnější než Andrej Babiš.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Erik Best, poprosím už opravdu krátce, blíží se zprávy v 19 hodin.

Erik BEST, zpravodaj, Flead Sheet

Tak, jestli jsou to nepřátelé, já si myslím, že spíš se respektují Zeman s Babišem, ale vidím stále problém mezi Babišem a Nejedlým a Mynářem. O tom jsme mluvili před volbami. Prezidentskými. A tak si myslím, že to stále platí a myslím si, že to vidíme taky, když je valná hromada ČEZu například.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pánové, já vám děkuji za účast v dnešní debatě, u kulatého stolu dnes diskutovali zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex Bohumil Pečinka, díky.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex

Děkuji za pozvání.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jan Kubáček, politolog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Honzo, díky.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Příjemný zbytek dne.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Josef Mlejnek, taktéž z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji za návštěvu.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Děkuji za pozvání, na shledanou.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A Erik Best ze zpravodaje Flead Sheet, díky.

Erik BEST, zpravodaj, Flead Sheet

Děkuji, na shledanou.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Od mikrofonu se loučí Tomáš Procházka, Český rozhlas Plus zůstává s vámi.

Vláda v demisi pokračovala ve svých návštěvách krajů 24.6.2018 CRO Plus str. 03 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pěkný večer. Vítejte znovu u nedělního kulatého stolu, u něhož dnes k diskuzi na vnitropolitická témata usedli Erik Best, Bohumil Pečinka, Josef Mlejnek a Jan Kubáček. Od mikrofonu vás zdraví Tomáš Procházka.

Vláda v demisi pokračovala i v tomto týdnu ve svých návštěvách jednotlivých krajů. Tentokrát to bylo Pardubicko. A opět se slibovalo. Andrej Babiš slíbil dostavbu dálnice R35, jež má de facto spojit Čechy a Moravu. Při návštěvě místní nemocnice několikrát zaznělo to číslo 13 miliard korun, které teď půjdou údajně do zdravotnictví, a nakonec Andrej Babiš ještě přislíbil pomoc při opravě zámku v Litomyšli. Je nesporně a jistě chvályhodné, že vláda navštěvuje regiony. Nicméně není už těch slibů tak trochu přespříliš, pánové? Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hm, tak politika slibem nezarmoutíš je velice oblíbená a dlouhodobě držená. Navíc premiér Babiš ještě s oblibou upozorňuje, že je to vlastně desetiletý rámeček. Takže v těch 10 letech se opravdu mnohé investice ztratí, zapomenou, nebo na ně v reálu dojde, protože jsou prostě naplánované. Nutno dodat, že Andrej Babiš také mazaně dělá to, že vlastně zdvihá témata, která v těch krajích jsou. Čili jsou to věci, na kterých se už třeba pracuje, nebo jsou rozestavěné, nebo jsou těsně před, před spuštěním té stavby nebo opravy. Takže zase prostě pracuje v takovém tom svém marketingovém mixu. Z jednoho prostého důvodu. Uvědomuje si, že Praha pro něj není prostředí zaslíbené, neb tady má roztrfštěnou sněmovnu, nemá tu důvěru, veřejné mínění v metropoli mu není příliš nakloněno, popřípadě tady zase má prezidenta s mnohými nároky, proto pro něj v podstatě ty spanilé cesty po republice jsou velmi pragmatičtější, výhodnější, a možná i vnitřně při..., příjemnější, protože tam často přichází z pozice autority premiéra, premiéra, kde se moc přílíží to, že v demisi je, vlastně neřeší, protože tam jde opravdu o nařízení vyhlášky investice, které probíhají. Zároveň má možnost před volbami podzimními odehrávat sebe, své priority, protože si uvědomuje velice dobře, že senátní volby, a

zejména ve velkých městech komunální volby jsou de facto celostátní volby, v případě hnutí ANO to bude stejně hlasování o Andreji Babišovi, takže on vlastně kombinuje příjemné s užitečným. Dělá si takovou permanentní kampaň, udržuje předs..., představení jménem vláda vládne, pracuje, a je jedno, jestli je v demisi nebo má důvěru. Realita je jiná, ale prostě příběh vypráví dle svého.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já tomu, já tomu rozumím. Ale kdyby jezdil někdo s ním a počítal, vzal si s sebou kalkulačku, tak nevím, jestli by rozpočet se ...

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Andrej Babiš si uvědomuje, že to je o /nesrozumitelné/ ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

... vešel do deficitu 50, 50 miliard.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

On vychází z toho, že v podstatě, když bude mít jednoduché recepty, jednoduché symboly, příměry, tak v podstatě ten ekonom, který by vedle bušil do té kalkulačky, byl jenom pouhý škarohlíd, technokrat, který nám to kazí a nepřeje. On si uvědomuje, že většinou lidé to berou optikou toho svého kraje, toho svého okresu, té své bolístky. Takže už tolik nepoměřují, co slíbil v Aši nebo co slížil..., slíbil v Kyjově, takže účel světí prostředky. Prostě je to doktor /nesrozumitelné/, je to opravdu prostě marketing každým coulem, každým momentem.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Co na to říká Bohumil Pečinka?

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex

Já bych na to neřikal nic, kdyby to byla ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Tak nemusíte samozřejmě.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex

Kdyby to byla vláda s důvěrou v poslanecké sněmovně a ne vláda v demisi. My asi jsme napsali za těch posledních 9 měsíců od voleb asi tak kilometr článků na, na to téma vláda v demisi, vláda s důvěrou, a já bych, kdybych měl jednu, jednu větu, jednu myšlenku říct, tak, a měli bychom si z tohohle vzít příklad a například vhodnou změnou ústavy předejít tomu, aby se tady 9, 10 měsíců hledala vláda a sestavo... /výpadek signálu/ ... se podívat v sousedním Německu, kde kancléřka, kde nový kancléř po volbách se ujímá vlády až ve chvíli, kdy získá důvěru poslance..., důvěru v Bundestagu. Čili ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Na druhé straně v Německu je to trošičku jiné, protože tam jsou spolkové, jednotlivé spolkové země, a ty mají, ty mají své vlády ...

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex

Do té doby, do té doby, no to, to na to, to ne, to nemá, v české ústavě by klidně mohl být tento paragraf, že nový premiér se ujímá moci ve chvíli, kdy získá důvěru v poslanecké sněmovně. A do té doby vládne stará vláda v demisi. A dovedete si představit konstelaci, že by Bohuslav Sobotka 9 měsíců ještě po volbách vládl? Ne. To by samozřejmě dvojice Babiš - Zeman se velmi rychle snažila sestavit tu většinovou vládu, aby se dostala, aby

vlastně nová vláda se dostala k moci. Takže jestli já mám z těch 9 měsíců nějaké poučení nebo jsem si vzal, tak že ta dnešní praxe, kdy "beztrestně dlouho" můžete vytvářet vládu, a kdy není tohle to uchopeno nějak konsekvantně v té ústavě, tak je chyba a mělo by se to změnit. A není jenom Německo. Jsou země jako Řecko, kde jsou přesné termíny v té ústavě, kdy má první potenciální premiér možnost sestavit vládu, druhý, třetí, kdy se vyhlásují předčasné volby a podobně. Tohle, myslím, těch posledních 9 měsíců od voleb odhalil slabé místo české ústavy.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pánové, hodnocení vlády v demisi právě končí. Eriku Beste.

Erik BEST, zpravodaj, Flead Sheet

No, tak když Bohumil mluvil o, mluví o tom, že by vláda neměla beztrestně vládnout, já bych, říkám, že by neměla beztrestně utrácet. Protože já mám pocit, že jestli nakonec bude vůbec vláda ANO, ČSSD, a možná mimochodem pan Fiala nakonec měl pravdu, že, že ani Zeman, ani Babiš to ve skutečnosti nechce, ale pokud ta vláda bude, tak bude docela paradoxní, že bude ČSSD, která bude zdržovat to utrácení, protože ANO zatím je z tohoto hlediska ještě levicovější než levicová vláda. A když máme takový růst, tak takový schodek 50 miliard korun, Babiš mluvil celou dobu o tom, že má nejnižší úrokové sazby, už to neplatí, už zase roste státní dluh, tak si myslím, že pan Babiš počítá s tím, že ta ekonomika ještě nějakou chvíli takhle poběží, ale příliš nepřemýšlí o tom, co bude potom. A já si myslím, že nakonec on kvůli tomu bude mít problém, protože to je ten, kdo říká, že umí finančně řídit stát stejně jako firmu, a kdyby řídil Agrofert takovým způsobem, tak si myslím, že by měl Agrofert nějaký větší potíže.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Můžeme tento způsob vládnutí Andreje Babiše a vůbec vlády v demisi nazvat populistickým? Josef Mlejnek.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

No, určitě z části ano. Nebo ten pojem populismus, populistický je samozřejmě hodně široký, každopádně ten způsob Andreje Babiše, jak, jakým vládnul s tou jednobarevnou vládou, to cestování po krajích a tak dále, to je prostě permanentní kampaň. To je součást politického marketingu. A navíc on jako vytváří dojem, že oni tam přijedou do toho kraje, teď si to tam jako projdou, tam najdou ty problémy a jako sepíší si to na papírek a začnou to hnedka na místě řešit. Je to samozřejmě jako blbost, poněvadž jako oni už koneckonců když už tam jedou, tak mají samozřejmě informace nějaké, co tam za problémy je, a vytipují si to, ale lidi tomu takhle věří, nebo to strašně funguje na lidi, že když jako ten politik z té Prahy jako přijede do toho jejich kraje, městečka, a oni si to vyhodnotí tak, že se zajímá o jejich problémy. Mimochodem Miloš Zeman jako prezident, když on jezdí po těch krajích, tak to samozřejmě strašně zabírá, a já si myslím, že zvítězil napodruhé v prezidentských volbách právě díky tomu, že tím dlouhodobým vytrvalým ježděním po těch krajích, městečkách, okresech prostě si získal důvěru voličů a to strašně na lidi zabírá, takovýto ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Je to součást marketingu hnutí ANO, můžeme říci. Součást marketingu Andreje Babiše.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Je to, ano, můžeme říci součást marketingu. A u Andreje Babiše taktéž, jo. Že prostě přijede někam na Pardubicko a teď jako se tváří, že tam odhalil plno problémů a udělá si soupis na papírek a to začíná řešit. Tady je vidět, že skutečně to vládnutí je taková až, se to skládá z takových dvou tak jakoby protikladných jako složek, jo. Jedna věc je ten marketing na venek, prostě jak to budeme prezentovat voličům, a pak úplně jiná věc je to zákulisí, to skutečné rozhodování a tak dále, to jsou často mimoběžné záležitosti. A samozřejmě bohužel je to problém jako demokracie jako takové, bohužel byť jakoby žijeme v informační společnosti, internet a sociální sítě, teoreticky by to mělo napomáhat informovanosti veřejnosti, tak bohužel to spíš napomáhá pravému opaku, jo. Že se jako rozevírají ty nůžky mezi tím reálným vládnutím a tím, jak se prezentuje. A čím dál tím víc občanů jako sedá na lep tomu druhému způsobu, tomu marketingu, a rozhoduje se ve volbách podle toho.

Ministryně spravedlnosti Taťána Malá 24.6.2018 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Zastavme se ještě u jednoho jména. Jsou tu avizované odchody Roberta Pelikána, ten svůj odchod oznámil už v dubnu, v úterý složil svůj mandát poslanecký. Martin Stropnický, o tom byla řeč, ten by měl zamířit do Izraele jakožto velvyslanec. Ale to jméno, o kterém bychom ještě měli něco říci. Ministryně spravedlnosti Taťána Malá. Jak se díváte na tuto volbu, pánové? Bohumil Pečinka.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex

No, tak bude to ministryně snad po 20 letech nebo možná po 28 letech, která nebude mít klasické právnické vzdělání. Ona vystudovala zemědělskou školu a pak studovala Panevropskou školu v Bratislavě, která, kde se sice vyučuje právo, ale ke které se s velkým despektem vyjadřuje například Česká advokátní komora. Je to velmi nezkušená politička, která vstoupila do parlamentu před 9 měsíci, proslula výroky hlavně, aby trestní stíhání Andreje Babiše bylo přerušeno na 4 roky a po, posléze, až nebude premiérem, zase začalo, je to žena, z které, která je absolutně loajální Andreji Babišovi, která je v mnohonásobném střetu zájmů, protože má insolvenční, s manželem insolvenční společnosti a současně poskytuje spotřebitelské úvěry, já vzhledem k tomu, že trochu znám fungování toho ministerstva a hlavně vím, že velkou roli v tom fungování ministerstva hraje vztah ministra spravedlnosti s soudcovskou veřejností. A ti soudci, já myslím, ji nikdy neakceptují. Oni mají rádi někoho, kdo je aspoň přibližně na jejich úrovni, který umí komunikovat s jejich jazykem, který dokáže být tak trochu občas jejich ministrem, postarat se o určité věci, a já myslím, že ani odborně ji nebudou akceptovat. Může překvapit, ale já myslím, že to bude spíše nová Šlechtová, když to vezmu jako mediálně a ve vztahu k veřejnosti.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Takže to jsou samé negace, které tady vyjádřil Bohumil Pečinka. Co na to Jan Kubáček?

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já to vnímám jako promarněnou příležitost. Myslím si, že pokud Andrej Babiš chtěl taktizovat a chtěl opět znervóznit voliče sociální demokracie, měl jmenovat Jeronýma Tejce ministrem spravedlnosti. Protože získal by v něm loajálního velmi profesionálního ministra, a ukázal by, že vlastně takové ty výrazné tváře ze sociální demokracie, které, kteří mají témata, která konvenovala veřejnému mínění, jenom připomenu, Jeroným Tejc se vlastně hodně věnoval otázce trestů ve vybraných případech, zpřísnění trestů, naopak liberalizaci některých právních předpisů, otázce exekucí, lichvy. Čili v mnoha věcech by vlastně převzal tu štafetu končícího ministra Pelikána, a zároveň by vlastně Andrej Babiš ukázal, že hnutí ANO dokáže být přístavem pro sociální demokracii, a zejména pro voliče sociální demokracie. Takže přiznám se, že to jeho vsazení jakoby jenom a priori na absolutní loajalitu, i za cenu, že tam bude mít dámu, která opravdu z toho rezortu bude spíš nešťastná a rezort spíše z ní, tak si myslím, že ten tah nebyl promyšlený. Já chápu, že je pro něj ideální mít loajální ministryni spravedlnosti, i v logice toho, co se řeší, a co se děje okolo nás, protože v mnoha ohledech je spíše důležitější "mít velmi dobrý vztah" k ministerstvu spravedlnosti než k ministerstvu vnitra, to se teď bude ukazovat v těch kauzách, které probíhají, ale pokud chtěl uvažovat takticko-strategicky ve vztahu k voličstvu a k nějakým signálům a vytváření překérných situací pro potencionálního koaličního partnera, sociální demokracii, tak měl šáhnout po Jeronýmu Tejcovi.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

To je zajímavá úvaha, zajímavý názor. Pánové, co vy na to? Erik Best?

Erik BEST, zpravodaj, Flead Sheet

Souhlasím částečně s tím, co říkal Bohumil Pečinka, v tom smyslu, že já vidím tak, že zbytečně vytváří pan Babiš problémy, dokonce dřív, než nastupuje ta nová ministryně. Já jsem ji tolik nesledoval, protože jsem si nemohl představit, že by se stala ministryní. A teď, protože jsem samozřejmě četl všechny články, a ta, ta

kampaň proti ní byla velice silná, do jaké míry je pravdivá, nevím, ale je problém, že ještě není ministryní a už musí bojovat proti tomu, co si všichni o ní myslíme. Protože si myslím, že jinak o ní málokdo věděl vůbec něco.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Josef Mlejnek?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Já myslím, že to, co říkal Jan Kubáček, tak to, ono to vlastně nepřímo vystihuje Andreje Babiše jako podnikatele, politika, člověka. On jako je velmi nedůvěřivý. A zejména na strategickém postu ministra, ministryně spravedlnosti chce mít někoho, prostě kdo je 100% loajální. On prostě, určitě souhlasím s tím, že z politických důvodů bylo lepší dát tam třeba Jeronýma Tejce, že by to byl jako tah, kterým by hodně mohl poškodit vlastně sociální demokracii, sice koaličního partnera, ale zároveň velkého soupeře o hlasy voličů, ale asi si nebyl jistý, že by ten člověk mu byl loajální tak, jak on si to přeje. A pokud jde o budoucnost hnutí ANO, tak samozřejmě pokud Andrej Babiš nebude mít schopnost, zatím ji moc nemá, takovejchto tahů tohoto typu, jako budovat nějakou širší voličskou základnu a to hnutí i personálně stavět tak, aby tam byly některé zajímavé postavy pro voliče, tak to samozřejmě dopadne tak, jak se i předpokládá, že to dopadne, že to prostě stejně je podnik pro Andreje Babiše, pro jeho osobní politickou kariéru, a že až on skončí, no, tak se to celé samozřejmě nějak rozpadne. Ale tahle, tenhle ten přístup jako, to soustředění se na ty jako primárně pouze loajální lidi, může vést k tomu, že i jeho osobní kariéra s tímto jeho vehiklem, hnutím ANO, že může být kratší a méně úspěšná, než by byla, kdyby přece jenom se choval trochu víc do široka a myslel trochu za roh, politicky.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Říká Josef Mlejnek. O důvěře by měla poslanecká sněmovna hlasovat 11. července. My se teď na chvíli odmlčíme, budou tu zprávy.

„Češi gaye tolerují, ale neakceptují. Pride pomáhá i heterosexuálům,” říká výzkumník

24.6.2018 hatefree.cz str. 00

Koordinátor projektu HateFree Culture. Vystudoval romistiku na FFUK v Praze. Věnuje se také vlastní umělecké tvorbě, ve které reflektuje téma identity, násilí z nenávisti a bezpráví.

„My jsme společnost velice tolerantní. Spíše bych ale řekl, že až ignorantská. Nám je jedno, co dělají druzí, dokud se to netýká nás. Nejsme totiž společnost, která by byla akceptující. A mezi tolerancí a akceptací je zásadní rozdíl,” říká Michal Pitoňák, výzkumný pracovník

Národního ústavu duševního zdraví. Věnuje se zejména tématu stigmatizace, menšinového stresu a jeho dopadům na duševní zdraví ne-heterosexuálů. Uvádí, že právě například možnost manželství také pro stejnopohlavní páry má vliv na výskyt depresí i úzkostí. „V těch státech (státech USA), které v průběhu vývoje zakázaly rovnost manželství, se mezi lidmi projevilo zhoršení míry depresí a úzkostnosti. Naopak ve státech, kde tu možnost manželství uzákonili, to zůstalo stejné,” vysvětluje. „Po uzákonění možnosti manželství pro všechny federálním rozsudkem na celém území Spojených států bylo celoamerickou studií mezi středoškoláky zjištěno, že bez ohledu na sexuální orientaci došlo k poklesu sebevražedného uvažování o 7 %,” doplňuje. Pitoňák také založil odbornou společnost

Queer Geography, která se snaží o popularizaci výsledků výzkumů i propojování odborníků z různých oborů. V poslední době se věnuje například zjišťování funkce a dopadu festivalu Prague Pride na společnost. „Zjistil jsem, že jde primárně o místo setkávání, místo, kde se všichni bez ohledu na orientaci cítí otevřeněji a svobodněji. Z mých dat vyplývá, že to skutečně pomáhá všem v jejich otevřenosti, i heterosexuálům,” říká.

To, jak je situace komunity vnímána celospolečensky, že už tu dle majority žádné problémy nejsou, je dle mého důsledkem celkem velké apatie nebo ignorance této problematiky mezi většinovou společností. Prvním důvodem je, že se problematika LGBT komunity nikdy nestala politickým mainstreamem. Není pro politika nebo političku zajímavá, aby se jí nějak věnovali. Ta práva tu ani nikdo nedokázal formulovat, jelikož jsme jedna ze

zemí s nejnižší občanskou společností vůbec. Což je důsledek toho, že jsme v období socialismu byli ti nejvíce normalizovaní. A ti, kteří nejvíce uprchli do svého soukromí, jak píše Ladislav Holý, a v podstatě minimálně vyjadřují své názory na veřejnosti. Učíme se to velmi pomalu. Veřejnost tak může mít pocit, že LGBT komunitu může přehlížet i nadále. Že ona tu vlastně pořád ještě není, ale zároveň může být občas podrážděna tím, že naopak někdy vidět je - například v rámci LGBT průvodů ve městech. Skutečnost, že se taková lidé na veřejnosti objevují, pořád ještě relativně velké množství lidí nějak dráždí. Většina lidí řekne: „Já nemám s homosexuály vůbec žádný problém.“ Ale pak tu funguje takzvaný NIMBY efekt (Not in my backyard / Ne na mém dvorku), že to nevádí, dokud to člověk nemá ve vlastní rodině. O tom, že máme syna gaye nebo dceru lesbu, v tom horším případě vůbec nebudeme mluvit, v tom lepším řekneme: „Ať si dělá, co chce, když to nebude dělat před námi.“ To je takový průměr.

Řekněme, že 90 % LGBT lidí se dokáže ztotožnit s cíli toho aktivismu. Celá řada lidí v rámci komunity není uspokojena s jeho mírou, sama ale do něj není schopna vstoupit či nějak přispět, ať už protože není dostatečně aktivní právě v důsledku té socialistické minulosti, nebo protože je pohodlná, což s tím také souvisí. My si stěžueme doma, v hospodě, ale už nejdeme za místními představiteli. Zároveň vývoj zdejšího aktivismu byl v minulosti specifický. V začátcích 90. let přišla euforie z konce komunismu, fantastická mobilizace, měli jsme jednu z nejlépe organizovaných aktivistických platformů vůbec. Regionální participace v rámci SOHO (Sdružení organizací homosexuálních občanů v ČR) byla fascinující. Němci si o takové jednotě v té době mohli nechat zdát. Cíle sdružení byly tehdy ambiciózní, čemuž odpovídá také dlouhá historie zákona o registrovaném partnerství. Pak tu ale můžeme pozorovat určitou únavu. Jakmile začala opadat euforie, začala přicházet společenská protireakce jako následek rostoucí viditelnosti „homosexuality“, která byla dříve prakticky neviditelná. Tyhle reakce odmítaly, aby byli LGBT lidé vidět, „aby se neproducírovali“, chtěli, aby zůstali doma. Koneckonců klíčová práce aktivistů v 90. letech spočívala ve snaze zlepšit veřejné mínění, což byl rovněž jejich velký úspěch s vůdčí osobností Jiřího Hromady. V roce 2006 skutečně po dlouhé době prosadili zákon o registrovaném partnerství, pak ale nastal na nějaký čas úpadek. Základna nebyla nijak rozsáhlá, protože se objevovaly různé názorové proudy a třenice, které aktivitu omezovaly. Až kolem roku 2010 došlo k oživení aktivit s novými „pridy“ v Táboře, Brně a Praze a postupně se tak zrodila nová generace aktivismu, která formulovala další cíle. V současnosti se tak ocitáme v konečné fázi vypořádávání se s těmi cíli minulými, které souvisely spíše s tolerancí, a dostáváme se dál. A v tuto chvíli také vyplouvá na povrch skutečnost, že prozatím nejsme tam, kde jsme chtěli být. Postavení LGBT lidí tady prozatím není dobré, je ještě mnoho co zlepšovat. Byli jsme progresivní v 90. letech, pak ještě možná na začátku 21. století, ale když se podíváme podrobně například na ILGA mapy Evropy a její žebříček, tak se za poslední roky propadáme. V roce 2013 jsme například byli v pořadí na 20. místě, ale v roce 2017 již na 29. místě. Je tomu tak proto, že tu vlastně nikdo žádné změny od roku 2006 neprosadil.

Právě naopak. My jsme skutečně společnost velice tolerantní. Spíše bych ale řekl, že až ignorantská. Nám je jedno, co dělají druzí, dokud se to netýká nás. Nejsme totiž společnost, která by byla akceptující a mezi tolerancí a akceptací je zásadní rozdíl. Zde je nutné zmínit veličiny, o kterých se v rámci této diskuse vůbec nemluví. A to je například ta, jaké procento lidí má v Česku známého nebo kamaráda mezi LGBT lidmi. Je to zhruba třetina populace. Studie z roku 2012 ukázala, že je to jen 20 % Čechů, 15 % Slováků, ale až 79 % Nizozemců, 64 % Francouzů a 62 % Britů. Český výzkum Naše společnost z roku 2016 pak ukázal 37 %, což je mírné zlepšení, ale pořád jsme v této metrice spíš průměrní. Když pak tahle čísla provážeme s tím, jestli lidé v dané zemi vnímají homofobii nebo diskriminaci na základě sexuální orientace jako problém, zjistíme, že vlastně dokážeme měřit i onu veličinu ignorance. Nemám-li přátele a neznám-li nikoho, tím pádem ani neznám tu situaci a můžu tím říct, že LGBT lidé žádný problém nemají. Rumunsko, Bulharsko, Moldavsko, Estonsko a některé další státy, které mají nejnižší poměr lidí, kteří mají přátele mezi LGBT lidmi, říkají, že v jejich zemi homofobie problémem není. Státy jako Nizozemsko, Švédsko, Velká Británie nebo Španělsko, které jsou z našeho pohledu ty nejprogresivnější, vykazují v rámci evropských studií, jako například zmíněný Eurobarometr, nejvyšší diskriminaci na základě sexuální orientace. A to je přesně to číslo, které musíme vnímat. A my jsme někde mezi. Pak tu jsou další čísla, která dokáží vyčíslit vliv stigmatizace sexuální orientace na coming out lidí. Z celoevropských studií vychází, že jsme opět někde uprostřed. Že tu lidé mají zhruba průměrnou ochotu říct, že jsou například homosexuální. Spousta lidí na východ - například na Ukrajině nebo v Bělorusku - radši řekne, že je heterosexuální, i když reálně nejsou. A to pak ovlivňuje to, jak je homosexualita v těchto geopolitických oblastech interpretována. Se snižující se mírou stigmatizace a diskriminace ve společnosti totiž roste pravděpodobnost, že se lidé „vyoutují“ svým přátelům a rodinám a na základě toho to budou i veřejně komunikovat a budou proto víc ve společnosti „vidět“. Se zvyšující se mírou stigmatizace jich bude logicky vidět méně. Smutným příkladem je v tomto ohledu čečenská agrese vůči homosexuálům, kdy Ramzan Kadyrov říká: „My v Čečensku nemáme žádné homosexuály, a proto je nemůžeme diskriminovat, když tu žádní nejsou.“

Říká se, že pokud člověk není „vyoutovaný“, žije uzavřený v rámci heteronormativního closetu (ve skříni - tzn. přeneseně v utajení). Je to taková pomyslná komůrka, do které se člověk uchýlí, když nemůže být sám sebou.

Ty closety si LGBT lidé v různých gay čtvrtích, nebo i v rámci jednoho baru nebo bytu s dalšími lidmi, mohou pospojovat a vytvořit si svůj rozšířený closet. Je to taková forma komunitní pomoci, kdy se s druhými cítíme líp, protože před nimi můžeme být sami sebou. Je potřeba si ale uvědomit, že jsme všichni vychováni v rámci heteronormativní společnosti s automatickým předpokladem, že všichni budeme v dospělosti heterosexuální. Já tomu říkám presumpce heterosexuality, kdy automaticky s každým dítětem jednáme tak, že si každá holčička bude hledat prince a kluk princeznu. Nehledě na to, že 5-10 % lidí podle globálních měřítek jednoduše heterosexuální nikdy nebyla a nebude. Ta děcka se teď v průběhu primární socializace většinou naučí, že být heterosexuál je normální. Všichni to rychle pochopíme, protože dítě už kolem pátého a šestého roku tuší, že tohle je ta norma. A my víme, že lidé začínají sexualitu objevovat asi od devátého do třináctého roku života. Když ale někteří z nás začnou zjišťovat, že nemají sexuální orientaci v souladu s tím, co se od nich očekává, začíná se vytvářet konflikt. A ten vytváří pocity viny, potlačování toho, snahy na to nemyslet, provázené výčitkami. A to jsou negativní typy pocitů. Z mezinárodní literatury víme, že statisticky období, než to člověk poprvé řekne někomu dalšímu, trvá v průměru 7 let. Po tu dobu člověk prožívá právě výše popsané pocity. Dnes to nemusí mít všichni tak vážné, protože existuje internet, můžeme si s někým psát anonymně, ale pořád tady je ten základ pocitu, že jsem jiný, ten, který nedostává tomu „hetero očekávání“. A těmto všem pocitům by se dalo říkat menšinový stres.

„Ty jsi buzna, bukvice, mužatka.“ To jsou termíny, které jsou běžně užívané k tomu, aby jedni mohli druhým například ve školní kolektivu ubližovat. Když víme, že být ne-hetero je společensky stigmatizované, tak i lidé, kteří nejsou homosexuálové, mohou být těmito termíny poškozováni. Co vychází z mého výzkumu, je to, že se u nás většinou na otázky související se sexualitou ve výzkumech neptáme, proto ani nemůžeme znát místní souvislosti. Jednoduše chybí data a správné otázky. V USA se na tyto otázky ale už nějakou dobu ptali a přišli na souvislosti mezi stigmatizací sexuální orientace, sebevražedností a depresivitou nebo úzkostnými poruchami napříč nejrůznějšími státy USA v době, kdy tam ještě neplatila rovnost manželství. Zjistilo se, že v těch státech, které v průběhu vývoje zakázaly rovnost manželství, se mezi lidmi projevilo zhoršení míry depresí a úzkostnosti. Naopak ve státech, kde tu možnost manželství uzákonili, to zůstalo stejné. Po uzákonění možnosti manželství pro všechny federálním rozsudkem na celém území Spojených států bylo celoamerickou studií mezi středoškoly zjištěno, že bez ohledu na sexuální orientaci došlo k poklesu sebevražedného uvažování o 7 %, což je fantastický výsledek.

Tím, že jsme jedné generaci dětí vzali jeden konkrétní důvod, proč by měly upadat v beznaděj. Tedy vzali jsme jim důvod, proč by nemohly dosáhnout svého případného manželského snu. Tím pádem jsou o něco míň v beznaději, navíc přijetí takového zákona vysílá jasnou zprávu – jste taky normální – a tento destigmatizující účinek by se neměl podceňovat. Když se ale vrátím k tomu menšinovému stresu, tak ten ovlivňuje především konkrétní menšinu. Stresem ale trpíme samozřejmě všichni. Jsme přepracovaní, jsme nemocní, někdo nám zemřel, máme partnerské potíže. To řeší všichni, včetně ne-heterosexuálů, jak lidem, kteří nejsou heterosexuální, dnes říkáme. Jenže ne-heterosexuálové řeší ještě nad rámec „normálních stresů“ další věci související například s coming outem, které souvisejí s tím, že musí vyjednávat svou sexuální orientaci ve veřejném, ale často i soukromém, prostoru. Musí vědět, že někde se o tom bavit nesmí, třeba i doma, nebo musí snášet rozpravy některých politiků, kteří o nich často mluví jako o deviantech. To snižuje důstojnost člověka a vyvolává to pocit méněcennosti. Základem stigmatizace je, že je někdo považován za hodnotnějšího než druhý.

U nás zatím studie neproběhly, ale v zahraničí už několik generací jeho vliv studuje. Může vést k oslabování našich přirozených psychologických mechanismů, jako je například regulace emocí, kognitivní procesy, zvládnání stresu, díky kterým jsme schopni odolávat každodenním situacím. Všichni lidé mají nějaké předpoklady k tomu, aby se u nich rozvinula duševní onemocnění. Část jich je totiž podmíněna geneticky, část společenským prostředím. Tady jde o souběh faktorů, které na sebe působí. Mohu tedy říct, že menšinový stres může být spouštěčem různých psychopatologií. Je prokázán několikanásobně vyšší výskyt depresí, úzkostných poruch, 3 - 20násobně vyšší sebevražednost mezi mladými LGBT lidmi v podstatě jen kvůli působení stigmatizace, toho menšinového stresu. Menšinový stres však působí i na další věci. Pokud máme rozhozené emoce, můžeme daleko snáze sáhnout po nějaké skleničce. Únik k alkoholu jako k něčemu, co je ve společnosti široce normalizované, přispívá k tomu, že spousta lidí řeší stres tím, že se opije, aby byla „v pohodě“. Řadě lidí, kteří řeší svůj coming out, chybí sebevědomí, mají tak problém s hodnotou sebe sama, mohou mít také problém vyhledávat partnery, zahájit sexuální život. To pak může u některých vést k fenoménům jako je chemsex (pozn. sex pod vlivem drog). „Nemůžu se uvolnit, aniž bych si dal nějakou drogu. Tak jsem na chemsu.“ Otázka je, jestli člověk, který má v sobě nějaký drogový koktejl a „jede“ 12 hodin v kuse na nějaké párty, souhlasil s tím, aby byl například souložen? To jsou všechno věci, které vedou k dalším problémům. Přítomnost drog při sexu pak může vést také k větší lehkovážnosti a člověk si tak například nevezme kondom, i když by jinak chtěl. Když je navíc někdo nesebevědomý a může pro něj být těžké si někoho najít, může být proto náchylnější a podlehnout tlaku na sex bez ochrany, respektive neřekne „ne“ někomu „jenom proto“. To pak vede k tomu, že se

nám tu i více šíří sexuálně přenosné infekce, včetně HIV. A řada lidí, kteří takovou infekci šíří, to často ani neví, protože se nenechali, třeba i kvůli strachu ze stigmatizace, testovat.

Tuhle otázku jsem si kladl už v rámci svého doktorského výzkumu. Už před konáním první Pride v Praze jsem v rámci dotazníkového šetření zjišťoval, jaký názor na festival komunita má. Zjistil jsem, že tehdy z toho byla polovina nadšená, 40 % to bylo jedno a 8 % s tím mělo nějaký problém. V očích veřejnosti to podle mě komunitu nijak nepoškozuje. To, že to provokuje, je důsledek toho, že pořád žijeme v zemi, kde je stále více ignorance než akceptace, o které jsem mluvil na začátku. Dělán na dlouhodobé studii, jejíž součástí jsou rozhovory se zakladateli Pridu, chodím také pravidelně do průvodu, kde jsem mezi lety 2011 a 2014 dělal i rozhovory s účastníky. Snažím se zodpovědět otázku, co to vlastně pro ty lidi znamená. Když pojedu do Amsterdamu, San Francisca nebo do Berlína, jdu na karneval, na obrovskou párty, kde se všichni lidi nejrůznějších sexualit, heterosexuálové i ne-heterosexuálové, baví. Má otázka tehdy byla, co to znamená tady u nás. Zjistil jsem, že jde primárně o místo setkávání, místo, kde se všichni bez ohledu na orientaci cítí otevřeněji a svobodněji. Z mých dat vyplývá, že to skutečně pomáhá všem v jejich otevřenosti, i heterosexuálům.

U nás k tomu opět chybí data. V zahraničí je ta diskuse ohledně vztahu města a vesnice komplikovaná a už se od toho pohledu, že ve městě je to dobré, zatímco na vesnici naopak, ustupuje. Ve Skandinávii například řada vesnických komunit fungovala velmi dobře, zatímco ve Spojených státech se utíkalo do města. Což opět fungovalo především do doby, než začal internet, který umožnil hledání informací a odbourával pocit, že „jsem sám/sama“. Řekl bych, že pro spoustu lidí funguje spíš dočasný únik z prostoru, kde žijí. „Tak jedeme na dovolenou. Tam se můžeme cítit sami sebou. Tam nás nikdo nezná.“ Můžu ale říct, že domov, nějaká vlastní soukromá jednotka, tradičně vnímaná jako prostor pro sebe, právě pro spoustu ne-heterosexuálů jako přístav nefunguje. Pro řadu z nich je domov tou největší koncentrací stigmatizace, kde například musí čelit rodičům, kterým se nevyoutovali nebo kteří je nedokázali přijmout takové, jací jsou, či jejich partnery. Takže je to naopak místo stresu, ne místo pohody.

Na jednu stranu publikuju v odborné literatuře v Česku i zahraničí, na druhou jsem před rokem, po dvou letech od ukončení mého doktorského výzkumu, založil neziskovou organizaci Queer Geography. Má diplomová i dizertační práce se totiž zaměřovaly na takzvané queer geografie, což je podobor humánní geografie studující sexuality. Organizaci jsem založil jako odbornou společnost, která má za cíl propojit odborníky z různých oborů, kteří spolu dosud moc nekomunikovali. Jsou totiž témata, která by dost dobře potřebovala řadu různých odborníků a odbornic u jednoho stolu, abychom byli schopni hledat interdisciplinární řešení. Tenhle think-tank dává tedy různým odborníkům šanci dostat se k informacím a výzkumům z jiných odvětví, které se ale dotýkají podobného tématu. Druhým a stejně důležitým cílem je poskytnout laikům prostor, kde se mohou něco dočíst o konkrétním problému – ať už jde o duševní zdraví ne-heterosexuálních lidí, jako například přeložená stanoviska většiny odborných institucí na téma léčby homosexuality nebo o problematiku související s geografii sexualit či jiným blízkým tématem.

Myslím, že ta stigmatizace se v naší společnosti lepší znatelně. To, že se propadáme v institucionálním hodnocení, je jedna věc. Druhá je, že tu míra akceptace pomalu ale jistě roste. Podle aktuálních celoevropských čísel máme zhruba 65% podporu férového manželství, tedy manželství pro všechny. Existují jen dvě země, které mají tak vysokou míru veřejného mínění, a ještě možnost tohoto manželství nelegalizovaly. Jsou to Lichtenštejnsko a Švýcarsko. Všechny ostatní země s podobnou podporou už toto manželství v minulosti umožnily. Přičemž Portugalsko, které tu možnost legalizovalo už v roce 2010, má dneska o 10 % nižší podporu veřejnosti než u nás a například i v sousedním Rakousku je o něco nižší, nicméně zde už ústavní soud rozhodl, že manželství pro všechny do roku 2019 přijme. Je ale nutné zmínit, že zahraniční celoevropské studie ukazují, že v jednotlivých zemích dochází ke zlepšení společenského přijetí často až následkem legalizace změn - tedy například legalizace registrovaného partnerství nebo manželství. Takže předpoklad, že bychom měli čekat na to, až se veřejné míněnílepší - což ani v našem prostředí nepotřebujeme, protože ho máme dobré - není správný.

Michal Pitoňák studoval na přírodovědecké fakultě v oboru sociální geografie na Univerzitě Karlově v Praze, je rovněž kvalifikovaným biologem (Bc., Mgr.). V současnosti pracuje jako výzkumný pracovník v rámci Národního ústavu duševního zdraví (NUDZ) v Klecanech, kde se věnuje problematice kvality života, duševnímu zdraví a závislostnímu chování u ne-heterosexuální populace. Rozvíjí rovněž obor LGBTQ psychologie a aktivně se podílí na destigmatizaci prevence HIV v ČR a je členem Mezioborňní Koordinační skupiny pro řešení problematiky HIV/AIDS v ČR. Michal Pitoňák je také vyučujícím na katedře severoamerických studií na **fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a externě spolupracuje i se svou mateřskou katedrou sociální geografie a regionálního rozvoje, kde narázově vyučuje geografie difference, včetně geografii sexualit a queer teorie. Obecně tak inklinuje k transdisciplinárnímu pojetí výzkumu a výuky a aplikování poznatků z různých vědních disciplín na řešení vysoce komplexních společenských a zdravotních problémů.

Foto: Lukáš Houdek

Chcete cestovat po Evropě zdarma? Mladí mají poslední šanci přihlásit se o vlakovou jízdenku

23.6.2018 zena.cz str. 00 Evropský parlament

Adéla Denková

Bezplatně cestovat evropskými zeměmi bude moci už letos v létě asi 15 tisíc mladých lidí. Brusel - Mladí Evropané mají poslední možnost zažádat o vlakovou

Brusel - Mladí Evropané mají poslední možnost zažádat o vlakovou jízdenku zdarma. Do soutěže o lístky se mohou přihlásit jen do 26. června.

Bezplatně cestovat evropskými zeměmi bude moci už letos v létě asi 15 tisíc mladých lidí. S myšlenkou jízdének přišel nedávno Evropský parlament.

Na akci by letos mělo z evropského rozpočtu padnout 12 milionů eur (309 milionů korun).

Další peníze EU mladým lidem poskytne prostřednictvím výměnných studijních pobytů programu Erasmus, který má v příštím sedmiletém finančním rámci EU dostat dvakrát více finančních prostředků než teď. Evropská komise pro něj navrhla 30 miliard eur (775 miliard korun), což by mělo umožnit podporu až 12 milionů lidí. Většina peněz bude směřovat na oblast vzdělávání.

"Osobní zkušenost z cestování nemůže mladým zprostředkovat žádná kniha či dokument," odůvodňuje evropský komisař pro vzdělávání, kulturu, mládež a sport Tibor Navracsics.

Problémy s dopravou

Studentům, učitelům či stážistům má finanční podpora z Erasmu pomoci se zajištěním ubytování, jídla, dopravy a studijních materiálů.

"Stipendium 500 eur bylo dostatečné pro zaplacení ubytování," vzpomíná student biomechaniky na ČVUT Vojtěch Nedvěd, který se na Erasmus rozjel do Skotska. "Zbylé náklady byly srovnatelné s náklady na studium v Praze. Finanční podpora tedy pokryla rozdíl mezi náklady v Praze a v Glasgow."

Na základě průzkumu Domu zahraniční spolupráce, který administruje Erasmus v ČR, uskutečněného mezi osmi stovkami českých účastníků Erasmu, si na nedostatečnost finanční podpory stěžovala jen čtvrtina respondentů.

Častěji je trápí jiné problémy, jako obtížná přeprava mezi místem ubytování a školou. S tou mělo podle výsledků šetření potíže téměř 90 procent účastníků.

Nastartování kariéry

Zkušenosti nabyté v zahraničí pomáhají účastníkům získat zaměstnání nebo složit zkoušku z cizího jazyka. Důležité jsou i nově získané informace.

"Asi neznám studenta, který by přijel na Erasmus jen studovat," říká Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** UK. "Benefitem programu není jen studium, ale i možnost poznat tu zemi hlouběji."

Čeští pedagogové se zkušenostmi s programem Erasmus se shodují, že mezi domácími a zahraničními studenty existují velké rozdíly. Nedá se ale říci, že by cizinci výrazně zaostávali za Čechy nebo byli naopak výrazně lepší.

Sami čeští účastníci Erasmu hodnotí náročnost studia v zahraničí jako přiměřenou. Za extrémně jednoduché či extrémně náročné je považuje jen šest procent respondentů.

Poslanec Volný: Absolventi Erasmu žijí ve zlaté kleci. Jsou to kampusoví povaleči

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/evropsky-parlament/eu-navysuje-rozpocet-programu-erasmus-zarazuje-do-nej-evrops/r~79ae5994748b11e8aa390cc47ab5f122/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:

aktualne.cz (*Evropský parlament*), magazin.aktualne.cz (*Evropský parlament*), sport.aktualne.centrum.cz (*Evropský parlament*)

Při cestování po Evropě mladí lépe poznají sami sebe. Unie jim na to přidá peníze

23.6.2018 euractiv.cz str. 00

Adéla Denková

Pobyt na Erasmu lidem přináší zkušenosti, které se jim hodí v práci, ale i nové přátele a životní partnery. EU se teď chystá rozpočet programu zdvojnásobit a zařadit do něj i bezplatné jízdenky pro osmnáctileté.

Procestovat zadarmo evropské země může letos v létě asi 15 tisíc mladých lidí, kteří se přihlásí o bezplatnou vlakovou jízdenku DiscoverEU.

Do soutěže o lístky se mohou čerstvě osmnáctiletí Evropané hlásit do 26. června. Po výletě by se pak měli se svými zážitky z cest pochlubit ve své škole či obci nebo na sociálních sítích.

„Tuto osobní zkušenost jim nemůže zprostředkovat žádná kniha či dokument,“ myslí si evropský komisař pro vzdělávání, kulturu, mládež a sport Tibor Navracsics.

S myšlenkou přišel Evropský parlament. Na akci by letos mělo padnout 12 milionů eur (309 milionů korun) z evropského rozpočtu.

Pro léta 2021 až 2027 pak Evropská komise navrhla iniciativu rozšířit a přesměrovat na ni až 700 milionů eur (18 miliard korun).

Bezplatné jízdenky se mají stát součástí známého programu Erasmus, díky kterému mohou studenti, učňové, dobrovolníci, učitelé či vedoucí mládeže získávat studijní i pracovní zkušenosti v jiných členských státech.

Celkově má samotný Erasmus dostat v příštím sedmiletém finančním rámci EU dvakrát více finančních prostředků než teď. Komise pro něj navrhla 30 miliard eur (775 miliard korun), což by mělo umožnit podporu až 12 milionů lidí. Většina peněz bude směřovat na oblast vzdělávání.

Nový pohled na sebe i jiné studentům, učitelům či stážistům má finanční podpora z Erasmu pomoci se zajištěním ubytování, jídla, dopravy a studijních materiálů.

I když účastníci programu často přiznávají, že se během pobytu v zahraničí museli uskomnit, většinou jim stipendium základní potřeby pokryje.

„Stipendium 500 eur bylo dostatečné pro zaplacení ubytování. Zbylé náklady byly srovnatelné s náklady na studium v Praze. Finanční podpora tedy pokryla rozdíl mezi náklady v Praze a v Glasgow,“ vzpomíná student biomechaniky na Českém vysokém učení technickém (ČVUT) Vojtěch Nedvěd, který se na Erasmus rozjel do Skotska.

Podle dotazníků sesbíraných v listopadu 2016 od osmi stovek českých účastníků Erasmu si na nedostatečnost finanční podpory stěžovala jen jedna čtvrtina respondentů.

Častěji je trápí jiné problémy jako obtížná přeprava mezi místem ubytování a školou. S tou mělo potíže 87 % Erasmáků, ukázal zmíněný průzkum, který provedl Dům zahraniční spolupráce (DZS).

Své celkové zkušenosti ale většinou hodnotí kladně. Jedním z hlavních přínosů je pocit „navrátilců“, že jsou schopni se vyrovnávat s překážkami, poznali své dovednosti v jednání s lidmi, zbavují se obavy z neznámého a naučili se toleranci.

„Utvořili jsme blízkou skupinu asi 20 lidí různých studijních zaměření. Byli mezi námi křesťané, muslimové a ateisté, muži i ženy, heterosexuálové i homosexuálové, různé národnosti. Za celý rok jsem nezaznamenal jediný vážný rozpor kvůli rase, náboženství, národnosti nebo sexuální orientaci,“ říká Nedvěd.

Někteří účastníci si díky Erasmu také více váží své vlastní země a naučili se pozitivnímu přístupu k životu, ukazuje dotazníkové šetření.

Erasmáci jsou studenti jako každý jiný. Zkušenost se zahraničím přináší také konkrétní výsledky. Nejčastěji mluví Erasmáci o získání práce – často v mezinárodní firmě – nebo složení zkoušky z cizího jazyka. Jiní ovšem zmiňují i nalezení nových přátel či životního partnera.

„Asi neznám studenta, který by přijel na Erasmus jen studovat. Upřímně, takovému bych poradil, ať vystrčí hlavu od knížek, protože benefitem programu není jen studium, ale i možnost poznat tu zemi hlouběji než jen jako turista,“ jmenuje další výhody Karel Svoboda, který vyučuje na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Podle jeho zkušeností s přijíždějícími Erasmáky se studenti snaží využít pobyt na maximum jak z hlediska poznávání země, zábavy, ale i učení.

„Nějaké studenty, kteří pojali účast na mých seminářích jen velmi relaxačně, jsem zažil. Zpravidla stačilo upozornění, že udělení zápočtu či dokonce zkoušky není rozhodně automatické a že nářky, že budou muset vrátet stipendium, mě moc nezajímají,“ říká Svoboda.

Mezi několika českými pedagogy, které redakce oslovila, se opakoval názor, že častěji berou Erasmus jako příležitost k zábavě studentů z jihoevropských zemí. „Severní ho vnímají jako příležitost se něco naučit,“ myslí si jeden z vyučujících Fakulty elektrotechnické ČVUT.

„V rozlišení na sever a jih hraje dost velkou roli i jazyková výbava – sever je obvykle výrazně lépe vybaven jazykově než zbytek,“ dodává jeden z jeho kolegů.

Vyučující se shodují, že mezi jednotlivými studenty existují velké rozdíly a nedá se říci, že by přijíždějící Erasmáci výrazně zaostávali za českými kolegy, nebo byli naopak výrazně lepší.

Také čeští účastníci Erasmu hodnotí náročnost studia v zahraničí jako přiměřenou. Za extrémně jednoduché či extrémně náročné ho podle průzkumu považovalo jen 6 % respondentů.

Článek vznikl v rámci projektu Evropa v souvislostech, který společně realizují EURACTIV.cz a vydavatelství Economia s podporou Evropského parlamentu.

URL| <https://euractiv.cz/section/ekonomika/news/pri-cestovani-po-evrope-mladi-lepe-poznaji-sami-sebe-unie-jim-na-to-prida-penize/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

euractiv.cz

Silný dolar potopila Filadelfie

22.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD

Dolar se včera dostal vůči euru až na nové 11měsíční maximum. Odpoledne ale zisky korigoval. Zelené bankovky odpoledne oslabily kvůli špatným číslům filadelfského Fedu, jehož index podnikatelské aktivity v červnu zaznamenal největší propad za čtyři roky. Spadl na nejnižší úroveň od listopadu 2016 a obchodníci reagovali vybíráním zisku.

Euro se tak zotavilo od nejslabších úrovní z loňského července, tedy z doby, jež která byla spojena se sázkami na delší období divergence měnové politiky Fedu a ECB. Euro naopak nepomohla zpráva o tom, že vláda v Itálii jmenovala dva eurospektiky do čela klíčových finančních výborů. Ve třetí největší ekonomice eurozóny tak opět rezonují hlasy proti společné evropské měně. Pozitivní zpráva přišla naopak z Lucemburku, kde se ministři financí zemí platících eurem shodli na dokončení záchranného programu pro Řecko.

Obchodní válka začíná nabývat stále reálnější podobu. Dnes začala platit odvetná cla, namířená vůči politice Donalda Trumpa. Evropanům stoupne cena některých výrobků kvůli novým tarifům ve výši 25 procent. Zaplatí víc za výrobky z hliníku a oceli, ale také třeba za bourbon.

Na možné problémy kvůli „obchodnímu napětí“ upozornil také Mezinárodní měnový fond (MMF). Podle šéfky MMF Christiny Lagardeové je obchodní napětí pro eurozónu největším rizikem. Dodala, že MMF bude v červenci mírně snižovat ekonomické výhledy.

Pozornost investorů se zaměřuje na zasedání zemí ropného kartelu OPEC ve Vídni. Komoditní stratég Saxo Bank Ole Hansen očekává, že OPEC bude souhlasit se zastropováním celkové výroby ropy, ale zároveň rozhodne o zvýšení dodávek z některých zemí. Irán a Venezuela možná budou proti, ale jak nám dokazuje rok

2011, neznamená to, že ostatním zemím to zabrání jednat na vlastní pěst. „Dopad na ceny ropy bude pravděpodobně omezený,“ míní Hansen.

Dnešek je bez významnějších ekonomických dat. Bude zveřejněn index nákupních manažerů Markit v eurozóně a Německu. V USA to bude odpoledne Markit PMI index aktivity v průmyslu.

Euro dnes ráno vůči dolaru posiluje, aktuálně je kurz na 1,1632 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 94,689 bodu.

Koruna během včerejška vůči euru klesla až nad úroveň 25,953 EURCZK a byla tak nejslabší od loňského prosince. Podobně se kurz vyvíjel také vůči dolaru, když domácí měna během odpoledne spadla až nad hranici 22,50 USDCZK. Později koruna vůči oběma hlavním měnám ztráty korigovala.

Koruně pomáhá očekávání, že by bankovní rada České národní banky příští středu mohla zvýšit sazby. Podle Viktora Zeisela z Komerční banky bude pro region zásadní každá nová zpráva o zavádění nových obchodních bariér.

Dnes ráno se koruna obchoduje na 25,87 EURCZK a 22,24 USDCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,80 až 25,92 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,23 až 22,60 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SGLfM/silny-dolar-potopila-filadelfie>

Zeman doporučil Pochemu neaspirovat na pozici ministra. Zahraničí by dočasně vedl Hamáček

22.6.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
kozisekj

Prezident Miloš Zeman přijal v Lánech kandidáta sociální demokracie na ministra zahraničí Miroslava Pocheho (ČSSD). Požádal ho, aby na funkci neaspiroval, protože byl nařknut z korupce a má jiný postoj k migraci než hlava státu. Po schůzce obou mužů o tom informoval hradní mluvčí. Předseda ČSSD Jan Hamáček poté uvedl, že pokud by Zeman Pocheho odmítl, bylo by pro něj přijatelné, že by resort zahraničí řídil dočasně on sám.

„Prezident republiky zastává názor, že členem protimigrační vlády nemůže být podporovatel migrace a že členem protikorupční vlády nemůže být ten, kdo je obviňován z korupce,“ tlumočil prezidentovo stanovisko jeho mluvčí Jiří Ovčáček.

„Z těchto a jiných důvodů prezident republiky doporučil Miroslavu Pochemu, aby neaspiroval na funkci ministra zahraničních věcí, a aby tak umožnil vznik stabilní vlády s důvěrou Poslanecké sněmovny,“ dodal Ovčáček. Zeman už dříve uvedl, že Poche zpochybňuje odmítání migračních kvót a proizraelskou politiku. Hamáček: Dočasně bych mohl resort vést

Poche označil schůzku s prezidentem za otevřenou a sympatickou. Jako jediné téma, v němž nenašli shodu, označil téma migrační politiky. Poche dodal, že tématem schůzky nebyla žádná nařčení z korupce, jak oznámil hradní mluvčí Jiří Ovčáček. Jeho tiskové vyjádření proto považuje za „krajně nevhodné a zasahující do osobního života“.

Předseda ČSSD Jan Hamáček uvedl, že v nastalé situaci mu přijde logické nalézt dočasné řešení, aby mohla vzniknout vláda s důvěrou. „Je akceptovatelné, že pokud by pan prezident odmítl jmenovat pana Pocheho, tak by po nějakou dobu řízení ministerstva zahraničí byl pověřen předseda té koaliční strany, která má ministerstvo v gesci, to znamená sociální demokracie a má osoba,“ sdělil Hamáček.

přehrát

video

Brífink Miroslava Pocheho a Jana Hamáčka

Stejně řešení navrhl v rozhovoru pro deník MF Dnes i Zeman. Designovaný premiér Andrej Babiš (ANO) napsal ČTK, že by rovněž souhlasil. Hamáček zdůraznil, že případné vedení dvou resortů určitě není řešením na 3,5 roku. Cílem bude najít řešení, které nebude destabilizovat oba resorty, uvedl.

Profil

Miroslav Poche

Narodil se 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. Vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze a politologii a mezinárodní vztahy na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

V letech 1997–2000 zastupoval organizaci OBSE na misi v Bosně a Hercegovině, působil i v Kosovu a byl asistentem Kanceláře zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva v bývalé Jugoslávii. Později působil na ministerstvu zahraničí.

Byl aktivní v pražské komunální politice, v letech 2002–2014 byl zastupitelem Prahy a v letech 2010–2014 navíc i městské části Praha 3. Byl místopředsedou pražské ČSSD. Poté, co v roce 2010 vyšlo najevo, že o rok dříve skrytě financoval ČSSD (peníze dal straně přes několik členů, kteří několikasettisícový dar vykazali jako členské příspěvky), na funkci rezignoval.

Od roku 2014 je poslancem Evropského parlamentu, působí ve výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. V roce 2016 byl manažerem ČSSD v krajských a senátních volbách, které skončily pro stranu neúspěchem.

Letos v lednu podpořil v prezidentských volbách Zemanova protikandidáta Jiřího Drahoše. Ocenil, že Drahoš „nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávist a ctí Ústavu a zákony“. Zeman 17. května prohlásil, že by Pocheho ministrem nejmenoval.

Proti nominantovi sociálních demokratů na ministra zahraničí se o víkendu ostře vymezili komunisté, kteří mají vznikající menšinovou vládu ANO a ČSSD v Poslanecké sněmovně tolerovat. Předseda KSČM Vojtěch Filip Pochemu vyčítal, že spolu s dalšími českými europoslanci hlasoval pro rezoluci, v níž Evropský parlament vyzval v květnu 2017 státy k dodržování kvót na přerozdělování migrantů. Poche však hlasoval proti usnesení.

Nyní šéf komunistů upozorňuje podobně jako Zeman na případ z roku 2010, kdy se Poche musel vzdát stranických funkcí kvůli skrytému financování ČSSD. Straně dal peníze přes několik členů, kteří několikasettisícový dar vykazali jako členské příspěvky. Svůj krok zdůvodňoval tím, že tak chtěl zajistit, aby strana nemusela platit z peněz daň.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2517850-prezident-zeman-doporucil-pochemu-aby-neaspiroval-na-pozici-ministra-zahranici>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

PŘEHLEDNĚ: Profily kandidátů na ministry v nové vládě

22.6.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
srnovav

Designovaný premiér Andrej Babiš (ANO) zveřejnil jména kandidátů do vlády. Ministryní spravedlnosti má být Taťána Malá (ANO), na průmysl je nominovaná prezidentka Svazu obchodu a cestovního ruchu Marta Nováková. Karlu Šlechtovou vystřídá na ministerstvu obrany současný ministr vnitra v demisi Lubomír Metnar. Otazníky jsou stále nad osobou Miroslava Pocheho (ČSSD), kterého ČSSD nominovala na post ministra zahraničí. Proti je ale prezident Miloš Zeman i komunisté.

Podívejte se na profily navržených ministrů:

Profil

Jan Hamáček (ministerstvo vnitra)

Narodil se 4. listopadu 1978 v Mladé Boleslavi. Studoval obor překladatelství-tlumočnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, školu ale nedokončil. V letech 1996 až 2001 působil jako praktikant v mladoboleslavské Škodě Auto, později pracoval jako překladatel angličtiny.

Jeho kariéra je úzce spojena se sociální demokracií. Ve 20 letech se stal členem Mladých sociálních demokratů, které později i několik let vedl. Do ČSSD vstoupil v roce 2001. Brzy nato se stal tajemníkem klubu ČSSD v zastupitelstvu Středočeského kraje, poté působil ve funkci vedoucího zahraničního oddělení ČSSD a v letech 2005–2006 byl poradcem pro zahraniční politiku tehdejšího premiéra Jiřího Paroubka.

V roce 2006 byl poprvé zvolen poslancem. Ve sněmovně vedl zahraniční výbor a věnoval se také obraně a bezpečnosti. V témže roce se také stal viceprezidentem Mezinárodní unie socialistické mládeže.

V roce 2010 byl hlavním volebním manažerem ČSSD. Ta sice volby s více než 22 procenty hlasů těsně vyhrála, skončila však v opozici. Za středopravicové vlády Petra Nečase (2010–2013) působil Hamáček jako stínový ministr obrany. Za vlády Bohuslava Sobotky (2014–2017) byl předsedou sněmovny, nejmladším v historii. V únoru 2018 byl zvolen předsedou ČSSD.

Profil

Petr Krčál (ministerstvo práce a sociálních věcí)

Narodil se 20. srpna 1964 ve Velkém Meziříčí. Vystudoval Středního odborné učiliště strojírenské ve Žďáru nad Sázavou, později si doplnil maturitu. Po škole pracoval ve Žďárských strojírnách a slévárnách, a to do roku 1986. Vysokoškolské vzdělání získal na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a na Institutu mezioborových studií Brno a Univerzitě Jana Amose Komenského.

Stranickou kariéru odstartoval v roce 1989, kdy těsně před sametovou revolucí vstoupil do KSČ. V ČSSD je členem od roku 1996, působil jako tajemník a později předseda Okresního výkonného výboru ČSSD Žďár nad Sázavou. V letech 2009–2013 byl statutárním místopředsedou Krajského výkonného výboru ČSSD Kraje Vysočina. Od roku 2013 je předsedou Krajského výkonného výboru ČSSD Kraje Vysočina. Mimo to byl v letech 2012–2014 členem předsednictva ČSSD.

V letech 2002 a 2006 uspěl v komunálních volbách do zastupitelstva obce Polnička v okrese Žďár nad Sázavou. Do vyšší politiky vstoupil v roce 2008, kdy se dostal do zastupitelstva Kraje Vysočina. Měl na starosti sociální oblast, prorodinnou politiku, protidrogovou prevenci a multikulturní spolupráci.

Během své kariéry působil na ministerstvu obrany i na ministerstvu sociálních věcí. Od ledna loňského roku je náměstkem vnitra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu na Úřadu vlády.

Profil

Antonín Staněk (ministerstvo kultury)

Narodil se 2. března 1966 v Olomouci. Vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, před pěti lety se stal docentem pedagogiky. Deset let učil na středních školách v Liptovském Mikuláši a Šternberku. Od roku 2001 na fakultě vyučuje didaktiku společenských věd, je autorem tří monografií. V minulosti byl viceprezidentem Českého svazu házené.

Do ČSSD vstoupil v roce 2001, následující rok se zapojil do komunální politiky v olomoucké městské části Nové Sady. V roce 2010 se stal olomouckým zastupitelem, o čtyři roky později primátorem. Na starost má dopravu, interní audit a kontrolu. Je také členem předsednictva a ústředního výkonného výboru ČSSD.

V říjnu 2017 se stal poslancem, když ze třetího místa přeskočil díky preferenčním hlasům lídra kandidátky Romana Váňu a ve sněmovně ho tak nahradil. V únoru 2018 kandidoval na mimořádném sjezdu ČSSD v Hradci Králové na post předsedy strany, ale neuspěl – získal pouze 21 hlasů.

Profil

Miroslav Toman (ministerstvo zemědělství)

Narodil se 6. února 1960 v Žatci, vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Praze. Od roku 2007 je prezidentem Potravinářské komory ČR, s krátkou přestávkou v druhé polovině roku 2013, kdy byl ministrem zemědělství v Rusnokově vládě.

Je synem stejnojmenného předlistopadového českého a federálního ministra zemědělství. Ten, stejně jako jeho mladší syn Zdeněk Toman, podniká v potravinářství. Jejich společnost Agrotrade patřila v minulosti k nejvýznamnějším potravinářským firmám v Česku. Vlastnila mimo jiné drůbežárny Xaverov, producenta čajů Jemča nebo výrobce přísad do jídel firmu Boneco.

V souvislosti s podnikáním společnosti Agrotrade napsal v srpnu 2006 časopis Týden, že Tomanové v minulosti „vypumpovali“ řadu firem. O necelé dva roky později, v červnu 2008, uvedl týdeník Profit, že většina drůbežářských podniků pod taktovkou klanu Tomanů zkrachovala, ale oni na tom vždycky vydělali.

Tomanův bratr Zdeněk v roce 2012 podle Aktuálně.cz přispěl částkou 150 tisíc na prezidentskou kampaň Miloše Zemana. Miroslav Toman sám na podzim 2013 v předčasných volbách do sněmovny kandidoval jako nezanímaník v čele kandidátky Strany práv občanů - zemanovců (SPOZ) v Ústeckém kraji.

Profil

Miroslav Poche (ministerstvo zahraničí)

Narodil se 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. Vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze a politologii a mezinárodní vztahy na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

V letech 1997–2000 zastupoval organizaci OBSE na misi v Bosně a Hercegovině, působil i v Kosovu a byl asistentem Kanceláře zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva v bývalé Jugoslávii. Později působil na ministerstvu zahraničí.

Byl aktivní v pražské komunální politice, v letech 2002–2014 byl zastupitelem Prahy a v letech 2010–2014 navíc i městské části Praha 3. Byl místopředsedou pražské ČSSD. Poté, co v roce 2010 vyšlo najevo, že o rok dříve skrytě financoval ČSSD (peníze dal straně přes několik členů, kteří několikasettisícový dar vykázali jako členské příspěvky), na funkci rezignoval.

Od roku 2014 je poslancem Evropského parlamentu, působí ve výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. V roce 2016 byl manažerem ČSSD v krajských a senátních volbách, které skončily pro stranu neúspěchem.

Letos v lednu podpořil v prezidentských volbách Zemanova protikandidáta Jiřího Drahoše. Ocenil, že Drahoš „nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávist a ctí Ústavu a zákony“. Zeman 17. května prohlásil, že by Pocheho ministrem nejmenoval.

Profil

Richard Brabec (ministerstvo životního prostředí)

Ministr životního prostředí (od 2014), člen Poslanecké sněmovny (od 2013). Kladenský rodák vystudoval geologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Byl ředitelem Českomoravské komoditní burzy v Kladně, později pracoval v řadě průmyslových podniků, především v chemičkách; mimo jiné byl vedoucím odboru financování Unipetrolu, finančním ředitelem Spolany a v letech 2005 až 2011 generálním ředitelem Lovochemie. Působil jako člen statutárních orgánů řady dalších společností, před vstupem do vlády byl předsedou dozorčí rady Lovochemie.

V letech 1991 až 1997 byl členem ODS, později vstoupil do Unie svobody; mj. byl zastupitelem města Kladna (1990–1998; za ODS) a zastupitelem Středočeského kraje (2000–2004; za US). V hnutí ANO byl předsedou krajské organizace v Ústeckém kraji a členem předsednictva. Je ženatý.

Profil

Dan Ťok (ministerstvo dopravy)

Devětapadesátiletý rodák z Uherského Hradiště vystudoval fakultu strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně a od roku 1983 třináct let pracoval v První brněnské strojárně, kde prošel řadou funkcí od konstruktéra až po generálního ředitele. Později působil ve společnostech ABB Energetické systémy, Alstom, Jihomoravská plynárenská a v čele KKCG Industry miliardáře Karla Komárka; v letech 2008 až 2014 byl generálním ředitelem a předsedou představenstva ve společnosti Skanska.

Do politiky vstoupil na konci roku 2014, kdy na ministerstvu dopravy jako nestraníka vystřídal Antonína Prachaře (ANO). V posledních volbách vedl kandidátku hnutí na Karlovarsku, a stal se i poslancem.

Během Ťokova působení v čele resortu se podařilo zlepšit čerpání evropských dotací a pokročilo se v přípravě klíčových dopravních staveb. Podle staršího vyjádření někdejšího ministerského předsedy Bohuslava Sobotky (ČSSD) se podařilo zprovoznit 120 kilometrů dálnic a silnic I. třídy, do kterých je však započítána i modernizace dálnice D1. Další 230 kilometrů komunikací se v současnosti staví a dalších 152 kilometrů dálnic a silnic I. třídy je připraveno k výstavbě.

Současně ale nezačala stavba žádné strategické silnice, pro kterou se zrychleně podařilo získat posudek dopadu na životní prostředí (EIA) a Ťok čelil dlouhodobé kritice kvůli tendru na správu tuzemského mýtného

systému, který v současnosti provozuje společnost Kapsch. Sobotka právě kvůli mýtu uvažoval i o Ťokově konci v čele resortu.

Profil

Robert Plaga (ministerstvo školství)

Vystudoval finance a veřejnou správu, od roku 2002 učil do roku 2013 na Mendelově univerzitě v Brně. Je členem ANO, od roku 2014 působí jako obecní zastupitel v Brně.

V únoru 2015 nastoupil v souvislosti se služebním zákonem jako politický náměstek na ministerstvu školství za ANO, v červenci téhož roku se přesunul na post náměstka pro řízení sekce vysokého školství, vědy a výzkumu.

Od prosince 2017 působí jako ministr školství, mládeže a tělovýchovy.

Profil

Alena Schillerová (ministerstvo financí)

Alena Schillerová se celý profesní život věnuje daňové problematice. V roce 1991 začínala jako právnička na finančním úřadě Brno-venkov, kde v roce 2006 usedla až do ředitelského křesla. Od ledna 2013 do června 2014 působila jako zástupkyně ředitele a vedoucí odboru metodiky a výkonu daní jihomoravského finančního úřadu, poté byla rok a půl ředitelkou odboru právního a daňového procesu Generálního finančního ředitelství.

Působila jako náměstkyně ministra financí Andreje Babiše, poté co Babiš odešel z funkce šéfa resortu financí, nastoupila v prosinci 2017 na jeho místo.

Její dcera Petra Rusňáková je členkou hnutí ANO, v komunálních volbách na podzim 2014 byla zvolena do brněnského zastupitelstva a následně se stala radní se zaměřením na marketing a cestovní ruch.

Profil

Adam Vojtěch (ministerstvo zdravotnictví)

Jedenatřicetiletý politik vystudoval práva a mediální studia, poté pracoval jako právník pro mediální dům Mafra, který patřil Andreji Babišovi. V roce 2005 se zúčastnil soutěže Česko hledá SuperStar.

Od června 2014 působil u Babiše na ministerstvu financí jako poradce pro zdravotnictví. Je autorem části programu ANO o zdravotnictví. Podílel se i na Babišově knize O čem sním, když náhodou spím. Od prosince 2017 šéfuje na postu ministra resortu zdravotnictví.

Je nestraník, poslancem byl zvolen za ANO.

Profil

Klára Dostálová (ministerstvo pro místní rozvoj)

Narodila se 13. března 1971 v Praze. Vystudovala Vysokou školu ekonomickou. Pracovala jako účetní, úvěrový specialista v České spořitelně nebo jako manažerka hotelu. Od roku 2002 působí ve veřejné správě, nejprve

jako auditorka na královéhradeckém krajském úřadě, po dvou letech přešla do nového Centra evropského projektování, působila i na několika postech v rámci Regionálního operačního programu Severovýchod.

Na ministerstvu pro místní rozvoj pracovala od února 2014 jako náměstkyně, funkce musela opustit po zvolení do sněmovny v říjnu 2017. Od prosince 2017 je ministryní pro místní rozvoj v první vládě Andreje Babiše. Není členkou hnutí ANO.

Profil

Taťána Malá (ministerstvo spravedlnosti)

Narodila se 1. října 1981 v Moravské Třebové. Vystudovala ekonomiku na Mendelově univerzitě v Brně a právo na Panevropské vysoké škole v Bratislavě. Externě vyučuje na Podnikatelské fakultě VUT v Brně.

Členkou hnutí ANO je od roku 2013. Než vstoupila do politiky, byla společnicí a jednatelkou několika firem. Od roku 2013 je zapsána v seznamu mediátorů a jako právnička se věnuje i sociální péči.

V komunálních volbách v roce 2014 kandidovala v Lelekovicích v okrese Brno-venkov. Nebyla sice úspěšná, ale stala se zastupitelkou z pozice první náhradnice. Z funkce odstoupila v květnu 2017. V krajských volbách v roce 2016 už byla zvolena a nyní je v Jihomoravském kraji náměstkyní hejtmána Bohumila Šimka (ANO). Od podzimu 2017 je také poslankyní za hnutí ANO a místopředsedkyní mandátového a imunitního výboru.

Je známa svou loajalitou k premiéru a šéfovi ANO Andreji Babišovi. Vešla ve známost tím, že v lednu navrhovala, aby případný soud s Babišem jako stíhaným kvůli dotačnímu podvodu kolem Čapího hnízda zasedl až po skončení jeho nynějšího poslaneckého mandátu, tedy až za další čtyři roky.

Malá je podruhé vdaná, manžel Ondřej Malý je advokát a insolvenční správce. Má dvě dcery a syna.

Profil

Lubomír Metnar (ministerstvo obrany)

Lubomír Metnar (50) působil u policie, od roku 1992 byl u severomoravské kriminálky a vyšetřoval násilnou trestnou činnost. Jako kriminalista se podílel mimo jiné na odhalení pachatelů žhářského útoku ve Vítkově, při kterém byla v dubnu 2009 těžce popálena malá dívka. Před odchodem od policie byl vedoucím útvaru.

V roce 2011 nastoupil jako bezpečnostní manažer do společnosti Vítkovice, v červenci 2013 si jej ministr Rusnokovy vlády Martin Pecina přivedl na ministerstvo vnitra jako náměstka pro vnitřní bezpečnost. Pecinův nástupce Milan Chovanec (ČSSD) svěřil Metnarovi sekci ekonomiky a provozu úřadu. Z ministerstva odešel v červenci 2014.

Byl členem vedení hnutí Bezpečnost, odpovědnost, solidarita, které založili především bývalí vojáci a příslušníci bezpečnostních sborů. Na svých webových stránkách hnutí mimo jiné varuje před „plíživou islamizací evropských zemí“. Jedním z cílů hnutí bylo podle jeho představitelů podpořit kandidaturu Miloše Zemana na prezidenta.

Od prosince 2017 je ministrem vnitra v první vládě Andreje Babiše.

Profil

Marta Nováková (ministerstvo průmyslu a obchodu)

Narodila se 4. listopadu 1954 v Turzovce na Slovensku. Vystudovala obor systémové inženýrství na Vysoké škole báňské - Technické univerzitě Ostrava.

Po studiích začala pracovat v ostravském obchodním domě Prior, kde se postupně vypracovala až na náměstkyni. V roce 1991 se podílela na založení společnosti Sluno Corporation. Od roku 1998 je majitelkou a předsedkyní představenstva IT firmy U&Sluno, která se zabývá poskytováním informačních technologií a poradenských služeb pro oblast obchodu, logistiky a distribuce. Od roku 2013 ředitelkou a spolujitelkou společnosti Language Planet.

Od roku 2015 je prezidentkou Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR, který zastupuje hlavně zahraniční obchodní řetězce. Je také viceprezidentkou Hospodářské komory. V roce 2016 se stala Manažerkou roku, zvítězila v kategorii firem s ročním obrátem přes 80 milionů korun.

Hovoří anglicky a rusky. Je rozvedená, má dva syny. Mezi své zájmy řadí zejména sport, jízdu na in-line bruslích, lyžování nebo tenis, má ráda operu.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2517181-podivejte-se-babis-zverejnil-jmena-kandidatu-na-ministry-v-nove-vlade>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:
ceskatelevize.cz, ceskatelevize.cz

Evropská unie se za rakouského předsednictví soustředí hlavně na boj proti nelegální migraci

21.6.2018 ČRo Radiožurnál str. 02 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Evropská unie se za rakouského předsednictví soustředí hlavně na boj proti nelegální migraci, uvedl dnes rakouský kancléř Sebastian Kurtz. Po jednání se svými protějšky z visegrádské 4. Premiéry Česka, Maďarska, Polska a Slovenska v Budapešti. Jedině bezpečné vnější hranice udrží Evropu bez hranic. Zdůraznil Kurtz za zřetelného souhlasu partnerů. Rakousko převezme rotující předsednictví v Evropské unii od prvního července. Naším hostem je Tomáš Weiss, vedoucí Katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Tomáš WEISS, vedoucí Katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **FSV UK**

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Zdá se, že se představitelé V4 plus Rakouska shodli na tom, co chtějí. Myslíte, že vědí ale také, jak toho dosáhnout, jak má Evropa uhlídat svoje vnější hranice,

Tomáš WEISS, vedoucí Katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **FSV UK**

To si myslím, že je přesně ta otázka, kterou bychom si měli klást. Já se domnívám, že to úplně nevědí, protože na to není žádná jednoduchá odpověď.

Vladimír KROC, moderátor

A měly by se zvýšit pravomoci unijní agentury pro ochranu hranic Frontex, jak naznačil český premiér Andrej Babiš?

Tomáš WEISS, vedoucí Katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **FSV UK**

Víte, to je trošku problematické, protože na jednu stranu samozřejmě v okamžiku, kdy zvýšíte pravomoci té unijní agentury, to znamená, že jí dáte více peněz, víc lidí, a dáte jí možnost zasahovat podle svého uvážení na vnějších hranicích Evropské unie, tak to samozřejmě v jeden okamžik může znamenat, protože my samozřejmě taky máme vnější hranice, například na Ruzyňském letišti v Praze nebo na všech mezinárodních letištích, že v jeden okamžik se může rozhodnout, že my nevykonáváme správně tuhle tu kontrolu a že prostě jí převezme a už si teď dokážu představit, že jaké pozdvížení by tohle to přineslo. Takže ano, posilování samozřejmě má nějaký smysl, ale zároveň to znamená a musíme si to říct otevřeně a nejsem si jistý, jestli pan premiér Babiš, když říká, že to podporuje, si tohle to uvědomuje, nebo jestli otevřeně by byl ochoten to říct, že znamená předávání nějaké naší pravomoce, nějaké naší suverenity na evropskou úroveň a o tomhle tom se ta debata samozřejmě zatím úplně nevedla a některé státy tohle to úplně nechtějí. Přesně z toho důvodu, že mají pocit, že jim to příliš zasahuje do suverenity.

Vladimír KROC, moderátor

Žádný z premiérů V4 nepojede do Bruselu na ten nedělní mini summit Evropské unie o migraci. Andrej Babiš to odůvodnil tím, že na schůzce budou země přátelské migraci a s předpokládanými závěry schůzky by premiéři V4 prý nesouhlasili. Ptám se, dělí se země Evropské unie na přátelské a nepřátelské migraci?

Tomáš WEISS, vedoucí Katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **FSV UK**

Já si myslím, že tohle je úplná hloupost. To je takové nálepkování, které vůbec nic neznamená. Dělí se, země Unie se podle mého názoru v tenhle ten okamžik dělí na ty, které hledají nějaké řešení a nějaká řešení navrhnou. A země, které křičí, že se jim něco nelíbí bez toho, že by nějaké řešení se pokusily navrhnout, takže jestli přátelské budeme říkat těm, kteří se snaží něco řešit a nepřátelské těm, kteří jenom křičí, že je všechno špatně, tak pak tomu tak můžeme klidně říkat, ale o přátelskou migraci samozřejmě vůbec nejde. Tenhle ten okamžik všechny evropské státy nějakým způsobem řeší, jak tu migraci kontrolovat. Ono není nutný to úplně omezit, protože my ve skutečnosti spoustu imigrace potřebujeme, ale my jí potřebujeme kontrolovat. Ta otázka jenom zní, jakým způsobem vlastně tu migraci regulovat a kontrolovat a vybírat si toho, koho chceme a nepouštět případně toho, koho nechceme.

Vladimír KROC, moderátor

Ještě dnes ráno před odletem do Budapeště Andrej Babiš tvrdil, že na schůzku do Bruselu jet rozhodně hodlá. Co ho mohlo vést ke změně názoru, takzvaně drží basu s ostatními,

Tomáš WEISS, vedoucí Katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **FSV UK**

Upřímně řečeno, to se budete muset zeptat jeho, to vůbec netuším.

Vladimír KROC, moderátor

Myslel jsem, že na to budete mít nějaký názor, ale podle maďarského premiéra Victora Orbána je třeba klást důraz na otázky, kde panuje v Evropské unii shoda a to je podle něj ochrana vnějších hranic, o tom jsme mluvili. A existence registračních středisek pro migranty vně Evropské unie. Je to, myslíte, dostatečné řešení?

Tomáš WEISS, vedoucí Katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **FSV UK**

Já si myslím, že to je asi součást řešení. A nutno podotknout, že tohle to jsou věci, které Unie řeší už od toho roku 2015. Právě proto, že je na nich shoda a docela dost se v této věci děje a událo. Ten problém je dvojitý samozřejmě. Ochraňování vnějších hranic o tom jsme se bavili, tam je problém trošičku se suverenitou a trošku problém taky s tím, jestli to vůbec jde, protože ty vnější hranice Unie jsou samozřejmě ohromně dlouhé. A ten problém s těmi centry v zahraničí je ten, že musíte se domluvit se těmi státy v zahraničí, jestli něco takového chtějí a tyhle ty státy jsou také suverénní a mohou si říct, že jim to za to nestojí, že o to nestojí, že nechtějí a je tam samozřejmě vždycky otázka právní a mezinárodně právní, protože my samozřejmě musíme taky dodržovat svoje závazky podle mezinárodního práva. Je teď otázka, jestli když některým státům na našich vnějších

hranicích vlastně tyhle ty lidi předáme a řekněme dělejte si s nimi co chcete, tak do jaké míry tohle to skutečně chceme.

Vladimír KROC, moderátor

Je migrace opravdu ten nejpálčivější problém Evropské unie, že se mu chce Rakousko během svého předsednictví přednostně věnovat?

Tomáš WEISS, vedoucí Katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **FSV UK**

Tak, je to určitě palčivý problém z hlediska vnitřní politiky Rakouska a proto se mu rakouské předsednictví chce věnovat. Na druhou stranu Rakousko jako předsednická země bude muset být neutrální nebo co možná nejvíce neutrální. To je role předsednictví, aby vlastně trochu upozadilo tu svoji národní pozici a snažili se zprostředkovat kompromis mezi členskými státy. Na druhou stranu migrace nepochybně patří mezi klíčová témata, která musí Evropská unie v současnosti řešit, protože samozřejmě taková krize, která byla v roce 2015 - 2016 se může v podstatě kdykoliv ze dne na den opakovat a evropský systém na to ještě není připravený. Protože těch variant je vlastně velmi málo. Jedna varianta je, že skutečně rozbijeme vnitřní pohyb a každá země do toho půjde sama za sebe, což si já osobně myslím, že nedopadne úplně dobře a budeme na tom primárně trvat všichni a druhá varianta je, že tedy se domluvíme na nějakém celoevropském řešení, ale tam je spousta problémů ať už s tou ochranou vnějších hranic nebo s nějakým evropským azylovým řízením, kde potom na evropské úrovni se rozhodovalo, kdo má nebo nemá právo na azyl a zase by tam byly upozaděné ty národní agentury. Takže je to velká debata, je to určitě téma, které nemá jednoduché řešení.

Vladimír KROC, moderátor

To byl Tomáš Weiss z Katedry evropských studií Univerzity Karlovy. Děkuju, na shledanou.

Tomáš WEISS, vedoucí Katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **FSV UK**

Díky na shledanou.

Japonsko se připravuje na severokorejský útok

21.6.2018 ČRo Plus str. 04 21:10 Den v 60 minutach

Pavel MALÚŠ, moderátor

Japonsko pozastavuje preventivní cvičení, která připravují obyvatelstvo na případný severokorejský raketový útok. Oznámila to japonská tisková agentura Kjódó. Oficiální stanovisko má zítra zveřejnit příslušný státní úřad. Rozhodnutí má souviset s nedávným americko-severokorejským summitem a snížením napětí na korejském poloostrově. V Tokiu se první evakuační cvičení konalo v lednu a podobné akce uspořádala také menší města a vesnice. Podle Kjódó se letos měla cvičení konat v devíti prefekturách. Ve spojení jsem s Janem Hornátem, politologem z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer. Opravdu je v Japonsku znát takové uvolnění po jediné schůzce Donalda Trumpa a Kim Čong-una?

Jan HORNÁT, politolog, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak minimálně po této schůzce máme jistou garanci ze strany Severní Koreje, že nebude pokračovat v těch jaderných testech a v testech balistických střel minimálně do vlastně té další schůzky. Takže do jisté míry z hlediska té bezpečnostní situace je zde uklidnění, ale samozřejmě je to do jisté míry politické rozhodnutí ze strany Japonska, pokud tedy bude zítřka potvrzeno vládními činiteli, protože samozřejmě, když máte v obyvatelstvu, které se vlastně neustále připravuje na potenciální jaderný útok, tak to není nic příjemného pro to obyvatelstvo a toto oznámení vlastně může japonská vláda do jisté míry brát jako svou výhru, protože si může nějakým způsobem přisvojit vlastně ty výsledky toho summitu.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Proč by měl severokorejský režim napadat právě Japonsko?

Jan HORNÁT, politolog, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jedna z těch možností a důvodů je samozřejmě více, jedna to, že Japonsko je těch samozřejmě silnějších vojenských států, i když samozřejmě v tom regionu, je limitováno do určité míry svojí ústavou. Nicméně Japonsko je spojencem Spojených států. Takže to je bezpečnostní aspekt, ale je zde i historický aspekt, kdy vlastně Japonsko v podstatě kolonizovalo severokorejský poloostrov od roku 1910 do konce druhé světové války a musím zjistit, jak si sotva nějakým způsobem japonskou /nesrozumitelné/, natož pak s Koreou Severní, takže je to i vlastně tato historická křivda, která z Japonska v Severní Koreje nadále dělá prostě jakéhosi démona, proti kterému režim neustále straší vedle Spojených států.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Na závěr se vás zeptám a poprosím o krátkou odpověď. Při loňských severokorejských raketových testech přelétly nad Japonskem dvě rakety, bylo by tedy Japonské schopné je zlikvidovat.

Jan HORNÁT, politolog, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Japonsko patří pod americký jaderný deštník. Kde ty kapacity jsou vlastně v rámci systému Agis. Nicméně Japonsko se i nadále snaží a v tomto roce by mělo instalovat nové systémy. Opět americké systémy Agis, které by měly zvýšit tu kapacitu sestřelit potenciální balistické rakety, které by přelétly nad územím.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Vysvětluje Jan Hornát, politolog z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme a na slyšenou.

Nepropásněte příležitosti před začátkem prázdnin

21.6.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Granty a dotace

Vědavýzkum.cz

S koncem června se uzavírá hned několik zajímavých příležitostí jak získat finanční prostředky na vaše aktivity ve VVI. Ještě než odjedete na dovolenou, zkontrolujte tedy kalendář příležitostí a zvažte, zda se nezúčastní některé z končících výzev.

Od poloviny května je otevřena první výzva v novém prestižním programu Grantové agentury ČR na podporu excelence v základním výzkumu EXPRO. Na jeden projekt lze získat až 50 milionů korun. Podmínkou pro úspěšné splnění projektu je však závazek řešitele nebo některého z členů jeho týmu, že nejpozději do šesti let od začátku řešení projektu podá návrh na projekt ERC.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyhlásilo na jaře řadu výzev na podporu bilaterální spolupráce s cílem navazování kontaktů a rozvoje spolupráce mezi institucemi působícími v oblasti výzkumu a vývoje v partnerských státech. O dotaci především na cestovní a pobytové náklady se tak do konce června můžete ucházet například v rámci česko-polské, česko-francouzské nebo česko-čínské spolupráce.

Společnost Česká hlava spolu s Úřadem vlády České republiky vyhlašuje každoroční soutěž o nejprestižnější české vědecké ocenění za vědu a výzkum – Národní cenu vlády Česká hlava. Ocenění je spjato s finanční odměnou ve výši 1 mil. Kč. Vedle hlavní ceny se udělují také Cena společnosti Kapsch za mimořádný počín (250 tis. Kč) a Cena společnosti ČEZ a Cena Doctorandus za přírodní vědy pro studenty doktorského studijního programu (50 tis. Kč). Uzávěrka nominací pro všechny kategorie je 30. června 2018.

V polovině července se pak uzavírá příjem nominací na Cenu Josefa Vavrouška. Tu uděluje **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy za bakalářské, magisterské a disertační práce obhájené ve stávajícím a v minulém

akademickém roce, které se věnují nejrůznějším aspektům problematiky trvalé udržitelnosti. Oceněný získá odměnu ve výši 75 tisíc Kč.

Další příležitosti sledujte v našem kalendáři.

Autor: Vědavýzkum.cz (JS)

URL| <https://vedavyzkum.cz/granty-a-dotace/granty-a-dotace/nepropasnete-prilezitosti-pred-zacatkem-prazdnin>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

vedavyzkum.cz

Merkelová má za sebou sto dnů hrůzy. Válčí s Trumpem, Bavorsy i AfD

21.6.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Zahraniční
iDNES.cz, ČTK

Angela Merkelová má za sebou zřejmě nejhorších prvních sto dnů vlády ve své kariéře. Evropa se kvůli clům na ocel a hliník dostala do křížku s Donaldem Trumpem, s evropskými státy její kabinet dál řeší migraci a na domácí scéně musí zkušená kancléřka a šéfka CDU hasit tvrdý spor se sesterskou CSU.

Merkelová stojí v čele Německa od roku 2005, ale takový vstup do funkčního období ještě nezažila. Nejprve strávila několik měsíců vyjednáváním o formování kabinetu, které překonalo všechny dosavadní časové rekordy, a pak po třech měsících v úřadu musí řešit, jestli nebude překonán také rekord pro nejrychlejší pád vlády.

Příčinou zřejmě nejvážnější vládní krize, které Merkelová ve funkci kancléřky čelí, je spor o migraci, který se už ale začíná přelévat i do dalších oblastí.

Zatímco ministr vnitra a šéf CSU Horst Seehofer požaduje, aby Německo ze svých hranic začalo vracet běžence, kteří už v jiné zemi Evropské unie požádali o azyl, Merkelová to s odkazem na evropské právo odmítá (psali jsme zde: [Merkelová: Vracením migrantů na hranici bychom spustili dominový efekt](#)).

Situace zašla tak daleko, že Seehofer pohrozil uvedením příslušných opatření do praxe i bez souhlasu Merkelové. To by ve spolkové republice, kde ministři z ústavy musí respektovat politické mantinely dané šéfem vlády, prakticky nemělo obdobu, a zřejmě by to vedlo k pádu vlády a dost možná také rozpadu tradičního spojení CDU a CSU.

„Byl by to konec jejich sesterského vztahu, rozpad toho křesťanského svazku,“ komentoval pro iDNES.cz perspektivu odvolání Seehofera a následného odchodu CSU z vlády Vladimír Handl z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

„CDU by pak šla do voleb i v Bavorsku a CSU by šla do voleb celostátně. To dosud nebylo: CSU kandidovala jen v Bavorsku a CDU ve všech spolkových zemích kromě Bavorska,“ vysvětluje Handl, jak krize může překreslit politickou mapu Německa. Bavorské povstání

K vyhrocenosti sporu podle pozorovatelů přispívá to, že CSU na podzim čekají zemské volby v Bavorsku. Protože se strana obává, že ztratí většinu v tamním parlamentu a že jí o důležitou část hlasů připraví protiimigrační AfD, snaží se v otázce migrace působit co nejrozhodněji, a to i za cenu, že tím oslabí vládu v Berlíně a kancléřku, která je dodnes symbolem dřívější otevřené migrační politiky Německa (více zde: [Seehofer vládu položit nechce, ale jeho hru už přebírali jiní, míní expert](#)).

Vážným problémem je to, že se spor o migraci, ve kterém Merkelová od CSU dostala dvoutýdenní ultimátum pro nalezení evropského řešení, začíná přelévat do dalších oblastí. Neuplyne tak prakticky den, aby představitelé CSU kancléřku za něco hlasitě nekritizovali.

Ve středu se předmětem jejich tvrdé kritiky stala třeba dohoda Merkelové a francouzského prezidenta Emmanuela Macrona o evropských reformách (čtete zde: [Ohrožená Merkelová získala spojence, v migračním sporu ji podpořil Macron](#)).

Třiašedesátiletá kancléřka se tak zatím může trochu paradoxně mnohem více spolehnout na podporu ze strany SPD, která za ní stojí jak v otázce migrace, tak evropských reform, než sesterské CSU, v níž by zřejmě část politiků úspěchu v bavorských volbách klidně obětovala vládu v Berlíně i Merkelovou.

Rozhodne se v červenci

Na širší politické scéně prakticky všechny její kroky navíc tvrdě kritizuje AfD, která každý den vydává několik tiskových zpráv k činnosti kabinetu a nebojí se ani kontroverzních vystoupení v parlamentu. Terčem kritiky, která u části veřejnosti nadále rezonuje, je vše, počínaje migrační politikou vlády, přes její postup vůči německým automobilkám až po sankce vůči Rusku.

Kabinet Merkelové, který zatížil i skandál kolem Spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky (podrobnosti zde: [Německem otřásá azylový skandál, ministr vnitra Seehofer je pod palbou](#)), si příliš neoddychne ani na mezinárodní scéně.

Za uplynulých 100 dnů se totiž naplno ukázaly zásadně odlišné pohledy německé vlády a americké administrativy na hospodářskou politiku, iránský jaderný program nebo migraci. Ta nadále zatěžuje také vztahy spolkové republiky se státy Visegrádu, vztah s Francií zase na čas zkomplikovala pomalá reakce na reformní návrhy prezidenta Macrona.

Jestli bude mít Merkelová vůbec možnost v příštích měsících a letech tyto reformy prosazovat a zároveň pracovat na opětovném zlepšení vztahů se Spojenými státy nebo zeměmi střední Evropy, by se mělo ukázat začátkem července. V tu dobu už totiž má být jasné, jak dopadl spor s CSU.

Pokud vláda padne, je dost možné, že to bude znamenat i odchod Merkelové do politického důchodu.

„Myslím si, že by ani ve své straně nezískala dostatečnou podporu, protože značná část CDU by už uvažovala o někom jiném,“ poukázal Handl na fakt, že v CDU v poslední době posílily hlasy volající po návratu ke konzervativnějšímu pravicovému programu. [InsertSingleVideo](#)

URL| https://zpravy.idnes.cz/angela-merkelova-prvnich-sto-dnu-vlady-csu-donald-trump-horst-seehofer-bavorsko-gf4-/zahranicni.aspx?c=A180621_105605_zahranicni_aha

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[idnes.cz](#)

Věčný prezident se vrací

21.6.2018 [denikreferendum.cz](#) str. 00 Svět
František Kalenda

Do čela Kolumbie byl sice formálně zvolen neznámý senátor Iván Duque, na výsluní se s ním ale vrací muž, kterého Kolumbijci znají velmi dobře. Exprezident Álvaro Uribe má temnou minulost, přesto zůstává nejpopulárnějším politikem v zemi.

Iván Duque, v neděli zvolený novým prezidentem Kolumbie, donedávna nebyl pro voliče druhého nejlidnatějšího státu jižní Ameriky o mnoho známější, než je pro českého čtenáře. Jedenačtyřicetiletý senátor s přehledem zvítězil částečně kvůli své mladé a neokoukané tváři, především pak ale kvůli podpoře možná nejokoukanějšího kolumbijského politika. Za svého vyvoleného kandidáta si ho totiž vybral Álvaro Uribe, dvojnásobný prezident, předseda nejsilnější politické strany v obou komorách Kongresu a muž s temnou minulostí, který přesto zůstává suverénně nejpopulárnějším politikem v zemi.

Nejedná se o žádnou urážku Duqueho; on sám se ostatně svou náklonností k „věčnému prezidentovi“, jak rád Uribeho nazývá, rozhodně netají. Jde o prostý fakt, snadno prokazatelný tím, že se do té doby neznámý senátor zázračně vyšvihl do čela prezidentského maratónu ve chvíli, kdy mu Uribe vyjádřil podporu. Na předvolebních setkáních s občany to byl právě Uribe, kdo pravidelně sklízел největší ovace, a průzkumy ukazují, že až čtvrtina Kolumbijců by zvolila úplně jakéhokoli kandidáta, jehož by exprezident doporučil.

Žádné pořádné předvolební shromáždění nedávno zvoleného prezidenta Duqueho (vpravo) se neobešlo bez Álvara Uribeho. Foto semana.com

Dlouhých osm let po odchodu z nejvyššího úřadu zkrátka Álvaro Uribe zůstává fenoménem, který nemá na kolumbijské politické scéně obdoby. Je to muž, který jako jediný kandidát v historii země získal přes padesát procent a stal se prezidentem už v prvním kole – a to hned dvakrát! Napotřetí to nedokázal jen proto, že jeho návrh na referendum o povolení třetího mandátu zakázal Nejvyšší soud. Muž, který odcházel z úřadu s rekordní 75 procentní popularitou. A od letošního roku také muž, který znovu ovládl veškerou moc ve státě. Kromě úřadu prezidenta drží jeho strana od března absolutní většinu v obou komorách Kongresu.

Slovy Sandry Borda, děkanky **Fakulty sociálních věd** bogotské Universidad Jorge Tadeo Lozano: „V této zemi v současnosti neexistuje vlivnější politická figura.“

Pán stínů

Triumfálně se navracející nejmocnější muž Kolumbie rozhodně není žádný svatoušek. V jeho politické historii jako by se zrcadlilo to nejhorší z kolumbijských moderních dějin. Uribe od 80. let působil postupně ve funkci starosty Medellínu, senátora, guvernéra provincie Antioquia a prezidenta, než se po roce 2010 vrátil zpátky do role senátora a otce-zakladatele paradoxně nazvané strany Demokratický střed – a ve všech těchto úřadech jej provázela mírně řečeno kontroverze.

Álvaro Uribe pochází z bohaté velkostatkářské rodiny, která v 80. a 90. letech udržovala úzké styky s kolumbijským podsvětím. Jeho matka byla sestřenicí bratří Ochoových, spoluzakladatelů neslavně proslulého Medellínského kartelu, a jeho otec stejně jako Álvaro sám měl přátelské vztahy se samotným Pablem Escóbarem. Bratr Jaime byl kvůli častým telefonátům s drogovým „padrinem“ v roce 1986 zatčen a vyšetřován kolumbijskou armádou.

Bratr Santiago pro změnu zosobňuje druhou dlouhodobou Álvarovu vazbu na kriminální podsvětí – přesněji řečeno na milicionářské skupiny, zodpovědné za některé z nejhorších zločinů během dlouhé války s levicovými guerillami. Tzv. sebeobranné jednotky původně vznikaly právě na obranu majitelů půdy proti guerillám, jako jsou Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC) a Národní osvobozenecá armáda (ELN). Brzy se však samy přetvořily ve zločinecké organizace zapojené do drogového byznysu. Z vedení jednoho takového gangu zvaného Dvanáct apoštolů je Santiago opakovaně vyšetřován a dva roky strávil ve vězení, základnou skupiny přitom měla být rodinná farma vlastněná oběma bratry. Álvaro Uribe přirozeně popírá, že by o zločineckých aktivitách měl být jen tušením, nicméně v době strávené v úřadu guvernéra Antioquie vytváření podobných skupin údajně v dobré víře aktivně podporoval. Těsně před prezidentskou volbou označil prominentní milicionářský vůdce Carlos Castaño Gil kandidáta Uribeho za „nejbližšího jejich ideologii“, což se vzápětí potvrdilo. Prezident Álvaro Uribe totiž příslušníkům milicí zákonem garantoval amnestii za jejich zločiny – paradoxně mnohem širší amnestii, než jakou tak ostře kritizuje u bývalých příslušníků FARC.

Prezident-válečník

Až do prezidentského paláce Uribe vystoupal především kvůli slibu zatočit s guerillovými skupinami, kterým v 90. letech výrazně narostlo sebevědomí, a na vrcholu se udržel právě kvůli zdánlivým úspěchům vojenské ofenzivy. FARC, které prezident osobně nenáviděl kvůli smrti jeho otce při pokusu o únos a později neúspěšným pokusům o atentát vůči jemu samotnému, se s obrovskými ztrátami musely stáhnout do džungle.

Období Uribeho prezidentství bylo typické militarizací společnosti. Kromě falešných příslušníků FARC ve velkém umírali také aktivisté, příslušníci původního obyvatelstva nebo novináři. Foto notimerica.com

Obrovské ztráty však utrpěli i jiní, především tisíce nevinných civilistů zavražděných příslušníky kolumbijských ozbrojených složek a následně vydávaných za guerillové bojovníky. Často se jednalo o chudé nebo mentálně postižené vesničany, jejichž zmizení nikomu nedělalo starosti. Vojáci si tímto způsobem plnili zadání zabít co největší množství rebelů, dosahovali vyznamenání a dalších odměn. Přestože jen kolumbijský Nejvyšší soud

dnes vyšetřuje bezmála pět tisíc takových případů a autoři nejnovější studie jejich množství odhadují na deset tisíc, podle Uribeho se jedná o falešná obvinění s cílem poškodit jeho a pověst armády.

Podobným způsobem ostatně „věčný prezident“ reagoval na všechna obvinění, od zmíněného napojení na kartely, až po pozdější skandály, kdy například pověřil tajnou službu odposloucháváním opozičních politiků, novinářů a soudců. Všechno to je – řečeno slovy klasika – kampaň. Nic mu přece nikdy nebylo prokázáno! Že v proti němu vedeným kriminálním vyšetřováním umírají klíčoví svědci, je čirá náhoda.

Přes všechno milovaný

Tato strategie Uribe mu dlouhá léta vychází. Pro velkou část společnosti je stále především vítězem nad rebely, mužem „pevné ruky, ale velkého srdce“, jak znělo jeho volební heslo, nehledě na oběti. Část analytiků to přisuzuje jeho mimořádně zdatnému využívání sociálních médií; na Twitteru má přes pět milionů sledujících a dokázal je vytěžit na maximum dávno před Donaldem Trumpem. Další upozorňují, že je přetrvávající obdiv k Uribe mu vlastně jakýmsi symptomem několik desetiletí trvajícího válečného konfliktu.

„Kolumbijská mentalita je válečná mentalita. V Uribe lidé vidí muže, který dostal FARC na kolena a to je to jediné, co je zajímavé,“ domnívá se veterán kolumbijské žurnalistiky Gonzalo Guillén. „Považuji obdiv k němu za jakousi společenskou chorobu způsobenou strachem a nenávisť k FARC.“

Ve válce měl Uribe největší úspěch a válku nyní vehementně odmítá ukončit. Podepsání mírové dohody s rebely z FARC se pokoušel od samého počátku sabotovat všemi způsoby, vedl proti ní kampaň v referendu ve spojení s náboženskými extrémisty a teď se mu konečně podařilo dosadit do prezidentského křesla člověka, který stejně jako on touží konflikt obnovit.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/27847-vecny-prezident-se-vraci>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denikreferendum.cz

Ekonom Sedláček míří do Pardubic

**20.6.2018 Mladá fronta DNES str. 18 Kraj Pardubický
(jah)**

Pardubice

Jeden z nejuznávanějších českých ekonomů Tomáš Sedláček vystoupí dnes v 9.30 hodin v aule Univerzity Pardubice. Přednáška je přístupná pro středoškolské a vysokoškolské studenty i veřejnost.

Vstup je zdarma. Tomáš Sedláček působí jako hlavní makroekonomický stratég ČSOB. Přednáší filozofii, ekonomii a dějiny ekonomických teorií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a na dalších univerzitách.

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - pardubický kraj

Americké vystoupení z UNHRC

20.6.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Rozdělování rodin, tahy prezidenta Trumpa a americká diplomacie. To všechno jsou témata pro Jiřího Pondělíčka, amerikanistu z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pane Pondělíčku, pojďme k tomu aktuálnímu rozhodnutí nebo kroku prezidenta Trumpa, tedy podpisu pod exekutivní příkaz a zastavení praxe rozdělování rodin. Co ho přimělo k tomu, že udělal tenhle krok?

Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To definitivní, definitivní příčinu asi nikdy nezjistíme. Nicméně je pravda, že ten tlak na to, aby tato politika, tento postup byl ukončen, opravdu sílil. Vyjádřila se proti pokračování této, toho, těchto postupů i první dáma Spojených států amerických Melania Trumpová. Mnozí republikáni prezidenta žádali, aby, aby ukončil tento program. Protože tvrdili, že jaksi to nepřispívá k lepší ochraně hranic. Takže dá se říct, že nakonec podlehl, podlehl tlaku, jak své strany, tak možná i své rodiny.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Prezident zároveň signalizoval, že není ochoten dělat jakékoli ústupky, nebo lidé z jeho bezprostředního okolí, z administrativy. To je jedna věc. A druhá věc je, že se tohle téma taky skloňovalo v souvislosti s podzimními volbami do zákonodárného sboru, že to bude téma, které bude silně rezonovat. Může stát body jednu, nebo druhou stranu. Rozhodovalo třeba právě tohle to budoucí volební klání v tomhle tom kroku prezidenta Trumpa?

Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

I tak to mohlo být. Nicméně nemyslím si, že by měl k dispozici dnes jiné třeba průzkumy než měl včera a ještě včera se jeho mluvčí vyjádřila v tom smyslu, že pokud by, a teď nemluvíme o tom, že prezident by sám zrušil tento postup. Ale pokud by, pokud by Sněmovna reprezentantů přišla se zákonem, který by tomuto zamezil a zároveň by ovšem neobsahoval peníze pro lepší ostrahu hranic, to znamená tu slavnou Trumpovu zeď, tak by prezident takový zákon nepodepsal. Takže ještě včera ten přístup byl velice tvrdý a dnes vlastně bez jakéhokoliv příslibu peněz pro lepší ostrahu hranic podepsal sám exekutivní příkaz, který tomu má napříště zamezit. Takže opravdu ten tlak se stupňoval. Ta politická kalkulace v tom samozřejmě mohla hrát roli, ale nemyslím si, že se něco od včerejška dramaticky změnilo. Spíš se třeba jeho poradcům podařilo ho přesvědčit, že to opravdu je toxické téma, kterému je lepší se vyhnout.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pojďme teď prozkoumat motivaci u jiného tématu, které dominovalo také dnešnímu dni, a to je to zmiňované vystoupení Spojených států z Rady pro lidská práva OSN. Tam se zmiňoval ten, ta kritika vůči tedy údajně negativnímu postoji vůči Izraeli. Na druhé straně ano, to rozhodnutí přichází v době, kdy i tato organizace kritizovala Trumpovu administrativu. Nebyla to tak trošku msta nebo oplátka za...

Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To načasování samozřejmě mohlo být. To, že se, to, že k tomu došlo vlastně ve stejný okamžik. Nicméně je pravda, že Amerika tu, tu Radu OSN pro lidská práva kritizuje dlouhodobě a obecně přístup organizací OSN vůči Izraeli je často jaksi příčinou svárů mezi Spojenými státy americkými a OSN. Příkladem může být UNESCO, kde vlastně od roku 2011 Amerika neposílá peníze a od roku 2013 tak přeš..., tak přišla o svoje hlasovací právo. Takže nemyslím si, že tím pravým důvodem pro to, že k tomu opuštění došlo, je, je ta současná kritika. Nicméně to načasování samozřejmě může být částečně motivováno i tímto.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Uzavírá pro tuto chvíli Jiří Pondělíček, amerikanista z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme a přeje hezký večer.

Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání, na shledanou.

Reakce na výrok Angely Merkelové

20.6.2018 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

V Německu si dnes připomínali oběti poválečného vyhnání nebo odsunu z bývalých nacistických okupovaných území. Den věnovaný těm, na nichž tato poválečná kapitola dopadla, má zvláštní místo v německém kalendáři od roku 2015. Kancléřka Angela Merkelová při této příležitosti vystoupila v budově historického muzea v centru Berlína a mimo jiné uvedla:

Angela MERKELOVÁ, německá kancléřka

Vyhnání Němci se stali obětmi nespravedlnosti někdejších elit. Odsuny byly nevyhnutelným následkem toho, že Německo zavinilo druhou světovou válku a také nevýslovných zločinů nacistické diktatury. To ale nemění nic na tom, že pro vyhnání lidí neexistovalo ani morální ani politické ospravedlnění.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Prohlásila kancléřka v projevu do značné míry věnovaném spíš aktuálním otázkám spojeným s migrací, otázkám příčiny a následkům a podobně. Slova, která jsme slyšeli, nevyvolala na německé scéně nějakou zvláštní pozornost a ani nejdou za rámec předchozích vyjádření kancléřky Merkelové nebo jejich předchůdců v úřadu. Přesto mají dost hlasité dozvuky na české politické scéně. Za absolutně nepřijatelná je označil premiér Andrej Babiš.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/

Hlavně v období, kdy si připomínáme ty hrůzy heydrichiády, Lidice, Ležáky, zabití našich parašutistů a já mám pocit, že v Německu probíhá nějaký vnitropolitický boj a je velice nešťastné, že se jittí staré rány.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

V tomto duchu se nesou i některé další ohlasy českých politických špiček. Prezidentův mluvčí na Twitteru napsal, že Miloš Zeman s citovaným výrokiem hluboce nesouhlasí. Zatímco podle odpoledního vyjádření pražského ministerstva zahraničí slova Antely Merkelové nezpochybňují podstat Česko-německé deklarace. Morální hodnocení historických faktů je právem každého jednotlivce, tedy i spolkové kancléřky a je třeba její výrok brát i s ohledem na to, při jaké příležitosti zazněl. Naším prvním hostem je teď Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Vladimír HANDL, politolog, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

V jakém kontextu tedy Angela Merkelová zmínila ten poválečný odsun Němců ze zemí střední a východní Evropy?

Vladimír HANDL, politolog, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je opravdu třeba říct, že celé to její vyjádření, ta část, která se věnuje nám, nebo abych tak řekl, nejen nám, tam Česká republika vůbec nepřichází k řeči, ale tomu odsunu německého obyvatelstva po válce, tak to je jen malá pasáž celkově ten celé to uspořádání nebo celá ta akce byla vlastně na ten 20. červenec, což je nejen německý den vzpomínání na uprchlíky nebo na odsun, oběti odsunu, ale je to OSN věnovaný uprchlíkům, takže také celý

ten projev byl ve svém většině věnován té uprchlické krizi 68,5 milionů lidí, kteří jsou na útěku. Formám pomoci k tomu Německo se hlásí k tomu, že jestli jako součást společenství bude pomáhat a tak dále. Čili to je to politické sdělení, to sdělení, které se tam týká skutečně té paměti, tak to se zcela přesně drží, jak bylo řečeno, drží se česko-německé deklarace nebo od roku 1997, to znamená, závazků nezatěžovat vztahy, vzájemné vztahy politickými a právními otázkami pocházejícím z minulosti a to je to co skutečně Angela Merkelová dodržuje. Takže to je spíše vyjádření určité morálně etického vzpomínání na tu válku a poválečné události, ale spíše to není politické žádné vyjádření.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Ředitel prezidentovy kanceláře Rudolf Jindrák, který téměř 8 let působil jako velvyslanec v Berlíně, v našem podvečerním pořadu tak upozornil.

Rudolf JINDRÁK, ředitel hradního zahraničního odboru

Pro mě tato otázka není vůbec nová. Myslím i ty reakce české strany. Mi to samozřejmě potvrzuje velkou citlivost této problematiky, která se týká minulostní problematiky a samozřejmě každé slovo, které v této souvislosti zazní, je svým způsobem prost bráno velmi citlivě a té druhé straně v podstatě není to skutečně nic nového a pro nás je důležitý kontext, to znamená příčina, souvislost, co následovalo tomu, co vlastně předcházelo, takže já si myslím, že po té stránce znovu opakuji, německá strana měla citlivěji volit slova a ona moc dobře ví, jakou reakci to vyvolá na české straně, respektive v jiných státech, které tímto problémem byly konfrontovány.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Řekl tedy ředitel hradního zahraničního odboru Rudolf Jindrák, tak nejsou přeci jen do jisté míry pochopitelné i ostré reakce prezidenta Zemana, premiéra Babiše a dalších politiků?

Vladimír HANDL, politolog, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já nevidím pro ně skutečně žádný důvod. Protože Angela Merkelová skutečně opakuje ty dohodnuté vlastně pozice, které máme v té deklaraci. To co jde za rámec deklarace, to je skutečně jen morální úvaha o otázce, jestli ten odsun byl třeba morální a nehovoří o odsunu jen od nás, je to obecně o tom poválečném odsunu, a tam říká, že pro něj nevidí přes ty zločiny snad začíná zločiny Německa, tak přesně to, co jsme chtěli, to bylo v kontextu války, a toho teroru německého, to tam všechno má. A potom říká, že přesto tedy ten odsun není možné, nebyl tedy odstavec speciální ani morální ani politicky, a protože šlo o civilní obyvatelstvo, v podstatě ženy a děti a staré lidi tam nebyli v té době už dávno, ty které by odsunování, čili to je ta morální otázka a já si myslím, že to je zcela v pořádku. S čím bych nesouhlasil, s Angelou Merkelovou a to samozřejmě v diskusi o tom můžeme debatovat, že říká, že prostě nevidí ani politické opodstatnění. Já myslím, že v tom dobovém kontextu. Určité politické opodstatnění pro ten odsun byl a to byla především obava z role německým menší ve střední Evropě po válce, tak proto také s odsunem souhlasila britská politika, americká politika a tak dále. Takže v tom bych s ní zcela nesouhlasil. Ale to už je předmětem diskuse. To není politika, to je prostě historická debata, která se vede.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Připomíná Václav Handl z **Fakulty sociálních věd** Karlovy Univerzity, spolupracovník pražského Ústavu mezinárodních vztahů. Děkuji za vaše vyjádření. Na slyšenou.

Vladimír HANDL, politolog, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Miroslav Poche v 10 bodech: Kdo je politik ČSSD, proč ho Zeman a komunisté odmítají a co má za sebou

ČSSD ve vnitrostranickém referendu schválila vstup do koalice s ANO za podpory KSČM. Do vznikající vlády ale hodil vidle prezident Zeman a komunisté. Odmítají kandidaturu sociálního demokrata Miroslava Pocheho na post ministra zahraničí. Proč? Kdo je Miroslav Poche, jakou politickou kariéru má za sebou a co je podstatou kontroverzní kauzy, které se účastnil?

1. Politické funkce

Zastupitel hlavního města Prahy (2002–2014), zastupitel Prahy 3 (2010–2014), radní Prahy 3 (2012–2014), europoslanec (2014–?).

2. Stranické funkce

Členem České strany sociálně demokratické je od roku 1997. Je také členem Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praha. Byl místopředsedou pražské ČSSD.

Patřil ke známé zákulisní trojici Poche-Hulinský-Břežnia, která ovládala pražskou pobočku ČSSD. Je považován za silného vyjednavče uvnitř strany. V tomto ohledu byl důležitým mužem pro Bohuslava Sobotku. Podle senátora Jiřího Dienstbiera z ČSSD byla pražská organizace strany také proti vstupu do vlády s Babišem, názor pražské buňky se změnil prý až s nabídkou postu ministra zahraničí pro Pocheho.

3. Další působení

Při misích v Kosovu a Bosně a Hercegovině byl zástupcem Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. Byl zaměstnancem ministerstva zahraničí a ministerstva zemědělství. Od roku 2014 je viceprezidentem Českého svazu cyklistiky.

4. Skandál s financováním ČSSD: Vyhnutí se daním

V roce 2010 se přiznal, že svůj několikasettisícový dar pro stranu nechal rozdělit a napsat na jiné členy partaje tak, aby ČSSD z daru nemusela platit daň. „Já jsem ten dar rozepsal na nějakých deset členů tak, aby se z toho nemusela platit daň. Protože když dám 200 tisíc straně, zaplatí z toho 15 procent daň. Kdežto když to rozepíšu mezi deset svých členů na obvodě a oni zaplatí padesát tisíc jako členský příspěvek, tak se z toho daň neplatí,“ popsal Hospodářským novinám.

Rezignoval na stranické funkce, po volbách se ale stal šéfem zastupitelů ČSSD v Praze.

5. Zeman a Poche

Prezident Miloš Zeman odmítá Pocheho oficiálně kvůli tomu, že Poche vystupoval ve prospěch migračních kvót EU. „Počet 525 osob považuji za symbolické humanitární gesto, kterému by se Česká republika neměla vyhýbat,“ napsal v roce 2005. Pak však názor změnil a hlasoval proti kvótám.

Skutečným důvodem ale bude patrně fakt, že Poche před letošními prezidentskými volbami podpořil Jiřího Drahoše. „Krajská konference vyzývá občany ČR k účasti v druhém kole prezidentských voleb a doporučuje zvážit podporu takového kandidáta, který nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávisť a ctí Ustavu a zákony. Tyto požadavky splňuje kandidát Jiří Drahoš,“ řekl Poche, který byl také důležitým mužem Bohuslava Sobotky. A to je další skutečný důvod, proč ho Zeman odmítá.

Tuhle nedůstojnou šarádu v režii ČSSD utneme velmi rychle. Pan prezident M. Pocheho NIKDY nejmenuje ministrem zahraničních věcí. <https://t.co/rCn6GPuWLe>

— Jiří Ovčáček (@PREZIDENTmluvci) 16. června 2018

6. KSČM a Poche

Proti Pochemu se postavili také komunisté, kteří mu vyčítají vstřícný postoj k uprchlíkům. Jejich šéf Vojtěch Filip ho dokonce označil za vlastizrádce kvůli hlasování pro uprchlické kvóty. Jenže Poche nakonec hlasoval proti nim.

7. Babiš a Poche

V březnu 2018 řekl Poche o Babišovi: „Velmi bych si přál, aby vznikla vláda na demokratickém půdorysu, která se nebude opírat o hlasy komunistické strany. Tím člověkem, který na to má největší vliv, je Andrej Babiš, který by měl odstoupit z místa premiéra. Nahradit by ho měl někdo, kdo nemá ve své kariéře tak vážné problémy.“

V únoru 2014 řekl Babiš o Pochem: „Pražští kmotři jsou právě v ČSSD. Hulínský je náměstek ministra a Poche na kandidátce do Evropského parlamentu,“ uvedl Babiš.

V květnu 2018 řekl Babiš o Pochem: „Pana Pocheho neznám a nechci ho hodnotit na základě informací z médií.“

Babiš pak na ČSSD tlačil, aby se vzdala jeho kandidatury, aby vláda prošla u Zemana.

8. Vzdělání

Politologie a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze.

9. Podnikání

Je společníkem cestovní agentury Balpo v.o.s. Z titulu pražského zastupitele působil v orgánech několika společností.

10. Rodina

Ženatý, dvě děti, manželka ze Slovinska. Narodil se v Chlumci nad Cidlinou.

URL| <http://www.reflex.cz/clanek/87986/miroslav-poche-v-10-bodech-kdo-je-politik-cssd-proc-ho-zeman-a-komuniste-odmitaji-a-co-ma-za-sebou>

Kulturní servis

20.6.2018 Týdeník Sokolovska str. 11 Kulturní servis

KINA

Neděle 24. 6. 15:00

Příšerky z vesmíru

Neděle 24. 6. 17:00

Jurský svět: Zánik říše

Neděle 24. 6. 19:30

Jsem božská

Pondělí 25. 6. 19:30

Jsem božská

Úterý 26. 6. 19:30

Jurský svět: Zánik říše

DIVADLA

AMFITEÁTR LOKET Středa 20. 6. 21:00 LOKET COMEDY: BEZ PŘEDSUDKŮ

Plné znění zpráv

Komedie pro odvážné diváky a ještě odvážnější herce.

Lechtivý příběh o kamarádství, tajemstvích, zvědavosti a o fungování dvou zdánlivě nespojitelných světů, ženského a mužského. Hrají: Jana Paulová a Pavel Zedníček.

Pátek 22. 6. 21:00 ATLANTIDA

Muzikál nabízí vedle hitů Mkyho Žbirky a strhujícího děje navíc velkou energií nabitou podívanou, charakteristickou pro inscenace režiséra a choreografa Jána Ďurovčíka. Divadlo Kalich.

KONCERTY

AMFITEÁTR LOKET Sobota 23. 6. 19:00 HANÁCKÁ VODKA EVROPA 2 OPEN AIR

Roadshow Evropa 2 bude mít letos jen 4 zastávky a půjde o výjimečnou vizuální show. V Lokti by se měli objevit: Skyline, Nasty, Petr Říbal, DJ Roxtar, DJ Lafayette, DJ's Dafonic.

HRAD LOKET Sobota 23. 6. 18:00 NOC BLÁZNŮ

Bláznivý a dechberoucí program plný akrobacie, žonglování žongloŽongléros žongloa ohně s Žongléros Ansámbl v doprovodu nezapomenutelných Tabasker/ klezmer-gypsy-folklore.

ZAHRADA DOMU KULTURY KRASLICE Sobota 23. 6. 15:00 COUNTRYÁDA KARLOVARSKÉHO KRAJE

II. ročník Countryády. Je to přehlídka kapel, které vystoupí na několika místech našeho regionu. Zahrají: Jožin Gang, Seven Of Nine, Berry Band, Fšehočuť, Bylo Nás 7.

AKCE

DÍLNA KNIŽNÍ VAZBY V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ LOKET Sobota 23. 6. 14:00 STEAMPUNK ŠPERKY S ELIŠKOU FAILOVOU

Dílna výroby šperků z papíru ve stylu steampunk s výtvarnicí Eliškou Failovou.

LOKETSKE MĚSTSKÉ HRADBY Pátek 22. 6. 18:30 VELKÁ VEČERNÍČKOVÁ SLAVNOST

Fanoušci večerníčků a pohádek, přijďte na Velkou večerníčkovou slavnost, tentokrát na hradby pod hotelem Florián. Proběhne zde i vyhlášení nejpilnějšího čtenáře a udělení titulu Čtenář roku 2018 s dalším bohatým programem.

MKS HORNÍ SLAVKOV Sobota 23. 6. 19:00 NAD RÁMEC – BUDOUCNOST VE VESMÍRU

Bohumil Doboš, astropolitik z **Fakulty sociálních věd**. Budeme žít na Marsu? Můžu si koupit pozemek na Měsíci?

Jak se bránit Armagedonu?

MULTIFUNKČNÍ CENTRUM BŘEZOVÁ Sobota 23. 6. 14:00 FESTIVAL DECHOVÝCH HUDEB BŘEZOVÁ – 3. ROČNÍK

Během programu vystoupí: Dechový orchestr ZUŠ Toužim, Dechový orchestr a mazoretky ZUŠ A. M. Buxton zoretky Úpice,

Dechový orchestr mladých a mažoretky ZUŠ F. Chopina Mariánské Lázně, Dechový orchestr Březováček a mažoretky ZŠ Březová.

KASS CHODOV Sobota 23. 6. 9:00 ŽIVOT VE VODĚ

Největší akce pro akvaristy a teraristy z Karlovarska, na které seženete vše pro vaše akvárium či terárium. K dostání jsou již standardně stovky druhů akvarijních ryb, krevet a rostlin, akvarijní i terarijní technika a dekorace,

živá i sušená krmiva, kořeny, kameny, keramika, nebo také na míru lepená akvária a terária. Akce se koná v kraji každý měsíc. Termíny: 23. června, 28. července, 25. srpna, 29. září, 27. října, 24. listopadu, 22. prosince.

KYNŠPERSKÝ PIVOVAR Sobota 23. 6. 14:00 DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ KYNŠPERSKÉHO PIVOVARU

Pohádky, herci, živá hudba, pivní soutěže, hasiči, příjezd

AKCE

Rudolfa II. a jeho družiny, střelba z luku, výuka šermu, prohlídky pivovaru a další bohatý program.

AREÁL LESOPARKU BOHEMIE SOKOLOV Pátek 22. 6. a sobota 23. 6. HURÁ, PRÁZDNINY

Mezinárodní soutěž ohňostrojí.

Pátek 22. 6. 18:00 Kolband pop/rock Sokolov, 19:30 Greyhound rock Sokolov, 21:00 Charlotta pop/rock K. Vary. Sobota 23. 6. 18:00 Funky Monx pop/funky K. Vary, 19:30 Jakub Děkan Band pop/hip-hop/rock Liberec, 21:30 ŠKWOR rock/metal Praha, 22:45 Soutěž ohňostrojí.

Čtyři soutěžní týmy: Polsko, Slovensko, Německo, Česká republika.

Sobota 23. 6. 11:00 SOKOLOVSKÝ 1 MARATON, BAREVNÝ BĚH Sobota 23. 6 DEN S POLICIÍ ČESKÉ REPUBLIKY SPORTOVNÍ AREÁL BOŽIČANY Sobota 23. 6. 16:00 26. ROČNÍK BOŽIČANSKÉHO KAMIONU

Vystoupí: Heidi Janků, vystoupení bubeníků, Petr Vondráček a Vítek Fiala s kapelou Lokomotiva, Elán KontraBand Bratislava, Stanislav Hložek, přestávky vyplní skupina Úlet. Dále vystoupí živý medvěd Hogo, pro děti bude připraven skákací hrad, stánek se sladkostmi a zmrzlinou. Pro dospělé bude připraven stánek kde najdou bohatý výběr alko a nealko nápojů. Dále budou moci návštěvníci ochutnat míchané nápoje nebo též využít stánek s mnoha druhy kávy.

PŘEDNÁŠKY

MĚSTSKÁ KNIHOVNA SOKOLOV Středa 20. 6. 18:00 SVOBODNÉ ZEDNÁŘSTVÍ: 300 LET ŽIVÝ FENOMÉN

Přednáší Jakob Sadilek – předseda spolku Praga Masonica.

Důchodce, ekonom, dříve mezinárodní bankéř, se zájmem o dějiny českých zemí, hlavně v 18. století v době osvícenství, který bádá o kulturním dědictví svobodného zednářství v českých zemích.

Pondělí 25. 6. 18:00 SETKÁNÍ S FILOSOFIÍ: VYBRANÉ FILOSOFICKÉ POJMY

Přednáší Petr Kašpar. Tentokrát na téma Hra.

Úterý 26. 6. 15:00 a 18:00 MINIKURZ ZELENINOVÉHO A OVOCNÉHO CARVINGU

Kurz pod vedením Ludka Procházky, držitele pěti zlatých medailí ze světových kuchařských výstav v kategorii kuchařské artistiky. Seminář, který je zaměřen na nyní populární zeleninový a ovocný carving.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA CHODOV Středa 20. 6. 9:00 SPISOVATELÉ DO KNIHOVEN – PETR BORKOVEC

V rámci projektu Spisovatelé do knihoven budete mít tentokrát možnost setkat se s básníkem Petrem Borkovcem.

VÝSTAVY

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LOKET 12. 5. – 24. 6. 2018 CHERCHEZ LA FEMME

Společná výstava šesti špičkových českých autorek umělecké knižní vazby – šesti pohledů na knihu a vazbu, šesti přístupů k řemeslnému ztvárnění a výtvarnému řešení. Uvidíte to nejlepší z tvorby Jiřiny Musilové, Jany Přibíkové, Jarmily Sequensové, Jarmily Sobotové, Jany Trnkové a Ivany Vyhnalové.

SOKOLOVSKÝ ZÁMEK 4. 4. – 24. 6.
MILENA DRTINOVÁ – ZPĚT O STO LET

Výstava ze sbírky Mileny Drtinové v přízemí přiblíží oděvy a módní doplňky z přelomu 19. a 20. století.

VESTIBUL MKS HORNÍ SLAVKOV 22. 5. – 30. 6. 2018 VÝSTAVA PRACÍ VÝTVARNÉ DÍLNÝ

Foto popis|

Budoucnost eurozóny

19.6.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Francie a Německo ve stále užší spolupráci v ekonomické rovině v eurozóně. Tedy ve společném prostoru, který má jednu měnu. Tedy euro. A Michal Mejstřík, ekonom **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Dobrý večer.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pane Mejstříku, chci se zeptat, dají se vůbec, když tady budeme hodnotit ten návrh na zavedení společného rozpočtu, dají se vůbec sjednotit potřeby, požadavky, nároky a taky východiska tolika různorodých zemí v jednom rozpočtu?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak já bych vycházel z toho, že ono s téma rozpočty je to tak, že většina, naprostá většina rozpočtů vlastně jsou národní rozpočty a z tohoto hlediska je tam jediný problém, a to je dodržování /nesrozumitelné/ kritérií, které bohužel řada zemí eurozóny nedodržuje a my jsme zrovna tou výjimkou, která je mimo eurozónu, ale současně patříme k těm předním zemím, které už jaksí poměrně celou řadu let, s výjimkou krize, se snaží ta pravidla dodržovat. To znamená, abychom měli ne větší deficit než 3 % a zadlužení ne větší než 60. Jenom připomenu, že euro v tuto chvíli eurozóna má průměrné zadlužení asi 60, ne 60, to má pár zemí, ale 80 % hrubého domácího produktu. Takže ty země, které jsou vlastně v eurozóně, tak jsou ty první, které vlastně tyto prvky dodržují a nedokázaly to zadlužení od doby krize, kdy to podstatně vzrostlo, de facto zásadně snížit. A bohužel třeba k těm zemím patří i ty největší hráči. Teď mám na mysli konkrétně zejména Itálii. A pokud se mě ptáte, jestli se dá vlastně udržet takováto vlastně rovnováha uvnitř tohoto eurososkupení, tak já začínám mít velké obavy, že právě ten případ Itálie bude možná do značné míry zlomový, protože ta stávající reprezentace, která tam byla zvolena, v kombinaci Ligy Severu a vlastně strany zastupující Jih, tak ta má zájem, aby řada těch kritérií, která byla tak pracně nastavována, vůbec neplatila. A aby jim ty dluhy byly prominuty a přitom to jejich zadlužení je ke 130 % HDP. Což jako více než dvakrát překračuje vlastně ty stanovené meze. Na rozdíl od Německa, které se postupně vlastně blíží této hranici a mají řadu let už teď přebytkový rozpočet, tak v případě konkrétně té Itálie, tam zatím ještě k žádnému takovému kroku nepřistoupili. A navíc jim ani dokonce ekonomika už zhruba 20 let, s mírným kolísáním, významně neroste. Trošičku v minulém roce. Takže na vaší otázku se vracím, asi to bude hodně těžké. A samotný rozpočet Evropské unie, ve smyslu jako eurozóny, ten užší rozpočet, který používá Evropa, vlastně v té sedmadvacítce nebo osmadvacítce, tak to je, to je malý zlomek toho celkového koláče.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Samozřejmě teď se bavíme hypoteticky. Slyšeli jsme, že to je zatím jen v rovině těch politických návrhů. Notabene dvou jakkoliv silných ekonomik nebo jejich představitelů. Co by ale ten společný rozpočet, společná, úžeji koordinovaná rozpočtová politika, přinesla zemím mimo eurozónu, a teď tedy samozřejmě mám na mysli především Českou republiku.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak upřímně řešeno, pokud budou ochotny země eurozóny, a já jenom připomínám, že Francie také nepatří k těm nejdisciplinovanějším /nesrozumitelně/, na rozdíl právě od Německa, tyto dvě země mají poměrně jaksí také rozdílné přístupy. Nemluvě o tom, že Francie je takovým dlouhodobým garantorem toho jižního křídla, včetně Itálie, která je třetí největší ekonomikou. Tak zatímco třeba to Španělsko, tam se trochu více snaží a tak dále. To znamená pro nás je to důležité z toho důvodu, že Evropa odebírá 85 % vlastně našeho exportu, zejména v oblasti osobních vozidel. Ale prostě je to po všech stránkách. 85 % exportu je poměrně velká dávka. Takže pro nás je důležité, aby vlastně všechny ty kroky směřovaly k určité jaksí stabilitě v oblasti eurozóny. A pokud toto bude, pokud toto bude splněno, tak já pevně věřím, že by tyto kroky mohly koneckonců přiměřeně přispět k tomu, aby se ty země nepotácely zase zpět v nějaké hluboké krizi, která by potom vedla k tomu, že ta jejich poptávka nám výrazně klesne.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Téma, které budeme dál sledovat, také s Michalem Mejstříkem, ekonomem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Také. Dobrý večer.

Vrtěti Pochem. Zeman nechce ve vládě muže, který podpořil Drahoše

19.6.2018 manipulatori.cz str. 00

Jan Cemper

Europoslanec Miroslav Poche je v současné době hlavním úskalím při vzniku vládní koalice ANO a ČSSD za podpory KSČM. Miroslava Pocheho si nepřeje na post ministra zahraničí prezident Miloš Zeman a také KSČM. „Já jsem zastáncem protiimigrační politiky a velmi mě potěšilo, že nedávno i pan Babiš se prohlásil za evropského lídra protiimigrační politiky. A mít ve vládě jako ministra zahraničí sluníčkáře by bylo popřením těchto našich prohlášení i prohlášení vlády,“ prohlásil Miloš Zeman na adresu Miroslava Pocheho.

Přitom se zdá, že Miroslav Poche by byl na post ideálním kandidátem. Vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze (titul Ing.) a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Je europoslancem a tak problematiku zahraniční politiky má bezesporu zvládnutou. Na stanu druhou je pravdou, že má za sebou jeden skandál. Před komunálními volbami v roce 2010 v Praze vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. V rozhovoru pro Hospodářské noviny se přiznal, že svůj několikasettisícový dar straně rozdělil a napsal na jiné členy strany. Dle jeho slov z důvodu vyhnout se nutnosti platit daň. Tato povinnost však u darů politickým stranám neexistuje. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil.

Celá kauza okolo jeho údajného „sluníčkářství“ se odvíjí od nepřesných informací. Je pravdou, že 29. dubna 2015 skutečně všichni europoslanci zvolení za ČSSD hlasovali pro uprchlické kvóty, z vládních poslanců se k nim připojili i lidovci. „Naopak zástupci hnutí ANO kvóty jednotně odmítli. Hlasovalo se pouze o návrhu usnesení. Evropský parlament tímto nehlasoval o závazné legislativě pro členské státy. Během důležitějšího hlasování o samotném přerozdělování migrantů 9. září téhož roku se ovšem všichni evropští poslanci sociálních demokratů vyslovili proti, pouze Miroslav Poche se hlasování neúčastnil. Grafiku k tomuto hlasování zpracoval a na serveru Hlídací pes publikoval Kamil Gregor z občanského sdružení KohoVolit.eu,“ píše Demagog.cz. „Pro další rezoluci, týkající se uprchlíků, hlasovali jen dva čeští europoslanci (byli to Luděk Niedermayer a Stanislav

Polčák – pozn. red.),“ řekl Poche s tím, že tyto argumenty používají takzvané dezinformační weby či šéf SPD Tomio Okamura.

Problém bude pravděpodobně jinde. Krajská konference pražské ČSSD se v lednu 2018 vyjádřila k volbě prezidenta. „Krajská konference vyzývá občany ČR k účasti v druhém kole prezidentských voleb a doporučuje zvážit podporu takového kandidáta, který nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávist a ctí Ústavu a zákony. Tyto požadavky splňuje kandidát Jiří Drahoš,“ řekl tehdy europoslanec Miroslav Poche (ČSSD). Toto hlasování se nelíbilo některým delegátům, kteří na protest opustili jednací sál. Miroslav Poche je členem pražské ČSSD a má v ní velké slovo. JE tedy možné, že prezident Zeman se mstí za podporu Jiřího Drahoše v druhém kole prezidentských voleb.

Napsal: Jan Cemper

URL| <http://manipulatori.cz/vrteti-pochem-zeman-nechce-ve-vlade-muze-ktery-podporil-drahoše/>

Thomas Kulidakis: Poche by se z profesního hlediska na šéfa diplomacie hodil

19.6.2018 rozhlas.cz str. 00

Roman Vondrouš

Výhodou pracovního pobytu v zahraničí je, že člověk může vidět dění v naší zemi s jistým nadhledem a odstupem. Zároveň také může zjistit, jak se na náš stát dívají v zahraničí.

Politici, novináři, experti na mezinárodní vztahy i občané jiných profesí. Zároveň může díky moderním technologiím být v kontaktu s děním doma, takže si leccos dokáže spojit.

Premiér a šéf hnutí ANO Andrej Babiš představil v neděli prezidentovi Miloši Zemanovi všechny členy své druhé vlády. Jména kandidátů svého hnutí ale odmítl zveřejnit, se všemi prý ještě nestihl mluvit. Vše navíc komplikuje post ministra zahraničí, na který ČSSD navrhuje Miroslava Pocheho, KSČM ale v takovém případě odmítá kabinet podpořit.

Z tohoto zorného úhlu vypadá politik typu zkušeností sociálního demokrata Miroslava Pocheho jako vhodný kandidát na ministra zahraničí. Za prvé, vystudoval politologii a mezinárodní vztahy. A to na naší i podle mezinárodních žebříčků nejlepší univerzitě, tedy Univerzitě Karlově. **Fakulta sociálních věd** je jistě zárukou dobrého vzdělání. Takže teoretické znalosti Poche má.

Z hlediska mezinárodně politické praxe požadavkům na vrchního diplomata také vyhovuje. Byl poradcem ministra zahraničí. Působil v rámci mise Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě v Bosně a Hercegovině. Tedy ví, jak funguje i mezinárodní organizace typu OBSE. Navíc praxí na Balkáně se kvalifikuje pro jednu z našich základních politických priorit, tedy stabilizaci západního Balkánu.

V neposlední řadě je také od roku 2014 europoslanec, takže poznal také fungování Evropské unie. A proces politického jednání mezi evropskými institucemi i zástupci členských států. Čímž se dostáváme k další výhodě.

Bahnitý český rybníček o tom, že si vrabci na střeše cvrlikají, že je mistrem zákulisních dohod a obchodů v pražské sociální demokracii, není pochyb. Což ale může být také dobrá kvalifikace. Vždyť co je jiného jednání mezi státy, než praktikování zákulisních dohod s využitím systému různých nabídek a pobídek. Lidsky řečeno postup „něco za něco, ať jsme všichni spokojeni“.

Upřímně řečeno to trochu vypadá, že se sociálním demokratům do vlády vůbec nechce.

Dokonce zlé jazyky tvrdí, a jednou se to prokázalo, že zvládá i kreativní účetnictví. V případě financování sociální demokracie. To je skvrna na jeho štítě. Ale odsouzený za nic nebyl, a když nebyl, musíme na něj pohlížet jako na nevinného.

Z hlediska naší zahraniční politiky to momentálně důležité není. Důležité jsou ale jeho názory. Tedy otevřeně deklarované zdravé unijní smýšlení. Neboť právě Evropská unie je pro náš blahobyt zásadní, stejně jako pro naše bezpečí.

Jisté pochopení pro humanismus, tedy že Poche dokáže v intelektuální rovině rozlišit uprchlíka, který si zasloužil pomoc a ekonomického migranta, který si právo vstupu zaslouží jen pokud je v našem hospodářství potřeba, také není na škodu. Určitě by ho ocenili naši partneři, věčně hudrající na naši údajnou nesolidaritě. Navíc by si mohl jako sociální demokrat rozumět s německým ministrem zahraničí.

Prostě v oblasti mezinárodních vztahů se jedná o osobu s velmi dobrými předpoklady. Nechci říct, že ministrem zahraničí musí být zrovna Miroslav Poche. Ani na něj pět chválu, osobně jsem ho viděl jednou několik minut, když jsem byl pracovně na sjezdu ČSSD.

Chci říct, že osoba ministra zahraničí by měla splňovat určité kvality a mít jisté zkušenosti. Mezi ně dle mého soudu nepatří, koho kandidát na šéfa diplomacie podpořil v prezidentské volbě. Ale co naplat, náš rybníček je malý a mnohdy bahnitý.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/thomas-kulidakis-poche-se-z-profesniho-hlediska-na-sefa-diplomacie-hodil-7532506>

„Celní přestřelka“ pokračuje. USA dráždí Rudého draka

19.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, Trump, Čína, clo

„Celní přestřelka“ mezi Spojenými státy a Čínou pokračuje. Donald Trump Rudému draku hrozí dalšími cly. Obavy z „obchodní války“ vyvolaly mezi investory poptávku po japonském jenu a švýcarském franku. Euro zůstává pod tlakem kvůli sporům v německé vládní koalici a oznámení Evropské centrální banky (ECB), že nebude měnit úrokové sazby nejméně do poloviny příštího roku.

Bílý dům již v pátek oznámil, že zavede cla na dovoz čínského zboží za 50 miliard dolarů ročně. Odvěta přišla okamžitě, Peking oznámil, že zavede cla ve výši 25 procent na 659 amerických produktů, a to od sóji, přes auta až po mořské plody.

Nyní Trump požádal Úřad obchodního zmocněnce USA o vyčlenění čínského zboží v hodnotě 200 miliard dolarů, na které by USA uvalily desetiprocentní clo. Podle Trumpa je to reakce na nepřijatelnou čínskou politiku. Na euro má dopad napětí v německé vládní koalici, která vznikla teprve před třemi měsíci a je poměrně křehká. Němci opět řeší problém migrace. Kancléřka a šéfka CDU Angela Merkelová je kvůli plánu na omezení migrace ve sporu s ministrem vnitra Horstem Seehoferem, který předsedá sesterské straně CSU. Merkelová se včera setkala s italským premiérem Giuseppe Contem. Podle nich Evropa potřebuje v oblasti migrace více solidarity. Trh bude čekat na možné komentáře centrálních bankéřů, kteří se sešli portugalské Sintře. Dnes to bude sám šéf ECB Mario Draghi, dále jeho kolegové Peter Praet a Philip Lane a šéf St.Louis Fedu a člen FOMC James Bullard. Z dat dnes budou v USA zveřejněny zahájené stavby domů a stavební povolení za květen.

Aktuálně se dolar vůči euru obchoduje na 1,1610 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 94,70 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí 1,1560 až 1,1675 EURUSD.*

Podle analytika Roklen Jana Berky kurz koruny včera nikterak výrazně nereflektoval další potvrzení inflačních tlaků v domácí ekonomice, které přinesl nad očekávání vyšší výsledek tempa růstu průmyslových cen za květen. Domácí měna se naopak svezla na mírné vlně výprodeje, jež byla pozorována i u ostatních měn regionu, jako je polský zlotý a maďarský forint.

Podobně jako růst spotřebitelských cen i dynamika cen v průmyslu výrazně přidala. Projevuje se zde zvyšování cen ropy i dalších komodit na světových trzích, uvedl Viktor Zeisel z Komerční banky. „Ve stavebnictví je vidět rychle rostoucí poptávka po stavebních pracích a nedostatek kapacity v tomto odvětví. Ceny ve službách si v květnu daly pauzu a po třech měsících nebývalé silného růstu jejich dynamika stagnovala. Pokles statistici zaznamenali pouze u cen potravin. Včera zveřejněné údaje tak potvrzují, že se inflační tlaky v české ekonomice ještě nevytratily, dodal. Zeisel.

Koruna včera oslabilo vůči oběma hlavním světovým měnám, aktuálně se obchoduje na 25,83 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,67 až 25,81 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,05 až 22,26 USDCZK.*

Domácí makroekonomický kalendář je až do konce týdne prázdný. O sazbách dnes bude rozhodovat maďarská centrální banka. Hlavní úroková sazba by měla zůstat na 0,90 procenta.

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společně Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl

zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SQ4y9/celni-prestrelka-pokracuje-usa-drazdi-rudeho-draka>

My Češi umíme vyrobit nejlepší ležák na světě

19.6.2018 Mladá fronta DNES str. 12 Rozhovor

Jakub Bartoš

„Když se z českého ležáku podaří vybudovat ve světě samostatnou kategorii, má vyhráno celé naše pivovarnictví,“ říká ředitel Budějovického Budvaru.

Metropoli Londýn před rokem vyměnil za Český Krumlov a soukromou firmu za národní podnik. Petr Dvořák má za sebou více než dvanáctiměsíční zkoušku v podobě vedení Budějovického Budvaru, a tak může bilancovat.

Bývalý mezinárodní šéf marketingu značky Pilsner Urquell v loňském roce nastupoval do rozjeté sezony i celé řady investic. Pivovar v roce 2016 totiž zahájil plán, na jehož konci má mezi roky 2020 až 2022 dosáhnout objemu dvou milionů hektolitrů uvařeného piva.

Dvaatřicetiletý Petr Dvořák tak vypráví o rozvoji pivovaru, současné omezené výrobní kapacitě i marketingu, který je mu z minulých působišť nejbližší. Sám během prvních měsíců však příliš vidět nebyl a s médií komunikoval minimálně. Podle svých slov totiž potřeboval čas. „Raději mluvím o věcech, které jsem udělal,“ vysvětluje.

* Když jste nastoupil, prohlásil jste: „Přicházím z piva, přicházím z marketingu.“ Změní se tedy marketingová tvář Budvaru?

Určitě, je to jedna z našich priorit. Jestliže teď všude říkáme, že rozšiřujeme kapacitu pivovaru, máme nějaké růstové ambice. Jediný způsob, jak se prosadit na tuzemském i zahraničním trhu, bude skrz komerční aktivity. Určili jsme si novou strategii a proměnili marketingové oddělení. Chceme dělat méně věcí s větším dopadem. Nepřejeme si být rozdrobení do více aktivit, ale soustředíme se na ty, které jsou pro nás klíčové. Brzo začne být vidět lehce měnící se tvář Budvaru. Samozřejmostí je klasický základ jako televize či outdoor. Celkem zásadně pak překopáváme sociální média.

* S novinkami souvisí i jedna poměrně diskutovaná věc – přesunutí marketingového oddělení z Budějovic do Prahy.

Jde o hodně citlivé téma obzvláště tady v Českých Budějovicích. Důvodů bylo několik. Chtěl jsem, aby marketing fungoval jinak a byl profesionálnější. Chtěl jsem do týmu dostat odborníky. Potřebujeme se soustředit na prémiové segmenty trhu a být v těch správných restauracích. Zároveň do marketingu potřebujeme dostat lidi, kteří mají zkušenosti. Oni musí sedět tam, kde se byznys děje. Myslím si, že z toho pohledu není Budvar výjimkou.

* Ve vašich plánech hraje velkou roli působení v zahraničí, budete se snažit být více vidět i tam?

V oblasti exportního marketingu teprve začínáme. Potřebujeme si trochu upravit naše struktury. V tuhle chvíli mapujeme, kde jsme, jak na jednotlivých trzích komunikujeme nebo jak vypadá naše značka.

* V některých zemích ale už jste hodně aktivní. Ukázkovým příkladem je Velká Británie, kde funguje samostatný web a facebooková stránka je dokonce populárnější než ta oficiální.

Ve Velké Británii máme dceřinou společnost a minimarketingové oddělení, jehož členové se o tyto věci starají. Rozpočty jsou ale na jednotlivé trhy poměrně omezené, takže se teď kolega věnuje hlavně věcem, které jsou v Británii populární, jako jsou sociální média. Stránky, o kterých jste mluvil, máme ale i v jiných zemích. V každé z nich však marketing funguje jinak. Je proto třeba vzít všechny poznatky a říct si, co přesně chceme.

* Které země jsou v současné době pro Budvar klíčové?

Nejdůležitější je pro nás Německo. Mezi pět největších odbytišť se dále řadí Polsko, Rakousko, Slovensko a Spojené království (řazeno podle abecedy, pozn. red.). Nově jsme zahájili export do sedmi států v Africe, Jižní Americe a Asii. Patří mezi ně Ghana, Jihoafrická republika, Bolívie, Kajmanské ostrovy, Kolumbie, Paraguay a Filipíny.

* Jak se prodává pivo na Kajmanských ostrovech?

Nejde o žádné zásadní objemy. Spíš jsou takové trhy, kam vyvezeme jeden až dva kontejnery, což je případ právě Kajmanských ostrovů. Zkrátka se ozve importér, který chce zkusit naše pivo. Podobně začínala Kuba, která bude letos nabírat na rychlosti.

* Když jste nastupoval, řekl jste, že chcete upevnit pozici Budvaru jako vlajkonoše českého piva v zahraničí. Rok je sice krátká doba, ale daří se to tak, jak jste si představoval?

Ano, nepředstavoval jsem si, že se toho stane za rok tolik. Jsou to pochopitelně dlouhodobější vize pro horizont pěti až deseti let. První rok nám ale potvrdil, že je tahle cesta správná. Na domácím trhu je celkem 15 milionů hektolitřů, v zahraničí máte dvě miliardy. Uvidíme, co ukážou čísla za pár let. My Češi vyrábíme nejlepší ležák na světě. Když se z něj podaří vybudovat ve světě samostatnou kategorii – „český ležák“, máme vyhráno nejen my v Budvaru, ale celé české pivovarnictví.

* Budvar loni vyvezl 990 tisíc hektolitřů. Kdybych po vás chtěl nějaké číslo, kam by se pivovar chtěl dostat, řekl byste mi ho?

Tohle číslo říct neumím a nemůžu. Jestliže se po současných investicích dostaneme na kapacitu dvou milionů hektolitřů a podívám se na to, kolik objemu se dá umístit na český trh a zahraničí, je jasné, že budeme v budoucnu mnohem víc koukat do zahraničí než do Čech.

* I přestože jste export navýšili, výstav loni klesl na 1,5 milionu hektolitřů. Co vás brzdilo?

Pivovar jede čtvrtým rokem na hranici kapacity, takže dochází ke značnému opotřebení. Loni nás trápily linky a jejich stabilita. Když se na chvíli zastaví, tak nám právě tyhle hektolitry chybějí. Dál byl problém v pracovní síle. Nepřispívá ani současná výstavba. Z pivovaru je teď trochu stavenišť.

* Přednedávnm jste umístili poslední z 24 ležáckých tanků. Zdaleka však nejde o jedinou letošní investici. Co všechno plánujete?

Distribuční centrum je právě ve zkušebním provozu a do plného by mělo naskočit v polovině léta. Dál jsme na začátku roku investovali do plniče na plechovkové lince, kde se zvedla kapacita o 40 procent. Nyní investujeme do ležáckého sklepa, kde jsme nad původním postavili nový. Pak se dostaneme ke zvýšení kapacity lahvových stáčecích linek. Na konci léta začneme stavět halu pro novou stáčírnu lahví.

* Všechny akce, které směřují k objemu dvou milionů hektolitřů, odstartovaly v roce 2016. Bylo pro vás náročné naskočit loni do rozjetého vlaku?

Bylo, ale zrovna investiční plán je velmi dobrý. Potřebujeme jen, aby byl dokončený podle plánu v termínech a financích. Co jsem však musel řešit, když jsem nastoupil, byly například stáčecí linky. Po dvou až třech týdnech od nástupu nám vypověděla službu jedna z nich na týden a půl. Zabrat mi tedy daly spíš operativní věci.

* Změnou pro vás určitě byl i příchod do národního podniku.

Na Budvaru je zajímavé, že dává příležitost si všechny věci táhnout. Jde o samostatný podnik, který se rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Nemá nad sebou žádnou nadnárodní strukturu, která rozhoduje, jestli investovat tady, nebo jinde na jiných trzích. Z toho pohledu je samostatný. Musíme si na druhou stranu dávat pozor, abychom nebyli příliš uzavření. Je důležité být otevřený hodnocení, expertize a trendům z vně firmy.

* V dozorčí radě Budvaru došlo v poslední době k několika změnám. Tři její členové byli odvoláni a teď už je jedno místo obsazené. Kdy budou oznámeni ostatní?

O tomhle nemám nejmenší zprávu, protože je to věc ministerstva zemědělství, které členy nominuje. Rada má devět členů, přičemž je usnášeníschopná v pěti. Jsme tedy schopni fungovat a podnik to neomezuje. V dozorčí radě jsou tři lidé za ministerstvo, tři přímo z pivovaru a tři externí členové.

* Když se teď ohlédnete za uplynulým rokem, jaký pro vás byl?

Extrémně zajímavý. Byl to rok, kdy jsme měli hodně práce. Budvar je jiný v tom, že má velmi zajímavou značku s vysokým potenciálem. Z mého pohledu je značka Budweiser Budvar takovou spící Růženkou, jež se může ještě víc rozvinout. V pivovaru jsme pořád jeli na hranici výrobní kapacity. Když nám něco vypadávalo, měli jsme poměrně velké problémy, kdy jsme nebyli schopni dodávat zákazníkům pivo tak, jak si ho objednali. Zároveň jsem se snažil zorientovat a definovat si nějaká poslání a vize. V neposlední řadě to byl náročný rok i proto, že jsem stále cestoval mezi Anglií a Českem. Rodinu jsem měl totiž ještě půl roku v Anglii.

* Nechybí vám Londýn? Budějovice a Český Krumlov jsou ve srovnání s ním velký rozdíl.

Chybí i nechybí. Jsme rádi zpět, protože člověk má stejně zázemí tady, kde žijí jeho kamarádi a známí. Mezi sousedy a kamarády jsme proto zapadli rychleji a snadněji než v Anglii. Člověk sem zkrátka víc patří. Jsem rád, že jsme se vrátili, a práce mě baví. Do Londýna si může člověk kdykoliv zajet.

Ředitel Rodák z Liberce vystudoval **Fakultu sociálních věd** na Univerzitě Karlově. Pracoval jako manažer značky Staropramen a poté jako ředitel marketingu v Pivovarech Staropramen. Před svým působením v Budvaru byl sedm let v Londýně mezinárodním ředitelem značky Pilsner Urquell ve společnosti SABMiller. Od loňského roku je ředitelem Budějovického Budvaru, který letos investuje zhruba 650 milionů korun. V současné době žije v Českém Krumlově. Je ženatý a má dvě děti.

O autorovi | Jakub Bartoš, redaktor MF DNES
Foto autor | Foto: Petr Lundák, MAFRA
Foto popis | PETR DVOŘÁK

Merkelová vs. Seehofer

18.6.2018 ČT 24 str. 03 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pro přežití německé vlády bude rozhodujících příštích 14 dnů zakončených evropským summitem. Během té doby má kancléřka vyjednat dvoustranné dohody o migraci s klíčovými státy.

Martin JONÁŠ, redaktor

Zoufalé a opakované pokusy. Migranti v řeckém přístavu se snaží proniknout na loď ukrytí pod auty. Jejich cíl - Německo. I kvůli jejich odhodlání se v jejich vysněné zemi téměř zhroutila vláda. Půl roku trvalo Angele Merkelové vyjednat koalici a jen polovina času uplynula, než přišla zásadní revolta. Navíc revolta politického dvojčete. Bavorská CSU vedená ministrem vnitra Horstem Seehoferem požadovala přitvrzení v migrační politice bez ohledu na Evropu.

Markus SÖDER, bavorský premiér

Je nutné vyslat silný signál, že také my můžeme zavést opatření, která jsou v jiných zemích každodenní praxí.

Martin JONÁŠ, redaktor

V první řadě okamžitě uzavřít zemi pro žadatele o azyl, kteří už jsou registrováni v jiném evropském státě. Podle Merkelové by ale tisíce běženců zastavených na německé hranici znamenaly zátěž pro německé sousedy a další ránu evropské jednotě.

Angela MERKELOVÁ, německá kancléřka

Nechceme jednat jednostranně, bez dohody s dalšími státy a na jejich úkor.

Martin JONÁŠ, redaktor

Horst Seehofer odmítal ustoupit i proto, že zbývají jen 2 měsíce do bavorských voleb. Jeho CSU tam ve velkém odebírá hlasy protiimigrační Alternativa pro Německo. Seehofer hrozil, že nový režim na hranicích zavede bez souhlasu kancléřky, jako ministr vnitra na to má právo. Fakticky by to ale téměř jistě znamenalo konec vlády. Klíčové okamžiky přišly v neděli v noci či spíše v pondělí ráno po sedmihodinovém jednacím maratonu. Před polednem do médií unikl kompromisní návrh, odpoledne pak protivníci potvrdili vratkou dohodu.

Horst SEEHOFER, německý ministr vnitra

Nikdo se nesnaží zlikvidovat koalici.

Angela MERKELOVÁ, německá kancléřka

V budoucnosti nebudeme přijímat uprchlíky, kteří už předtím byli v souladu s dublinskou dohodou registrováni v jiném unijním státě.

Martin JONÁŠ, redaktor

Nový režim ale kancléřka nevyhlásí jednostranně. Chce ho vyjednat na mezinárodní úrovni, především v rámci evropského summitu na konci června. Má tedy dva týdny na diplomatický průlom a pokud neuspěje, může se její vláda opět otřást, tím spíše, že Horst Seehofer o víkendu údajně řekl: "S Angelou Merkelovou už nedokážu jednat." Martin Jonáš, Česká televize.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, další host dnešní Devadesátky. Vítám vás. Dobrý večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je to stále týž Horst Seehofer, konzistentní, nebo to je Horst Seehofer, který jednoduše před zemskými volbami v Bavorsku přitvrzuje.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Je konzistentní, protože to dělal vždycky. On vždycky měl jednak teda tu agendu, kterou skutečně viděl trochu jinak, on chtěl být restriktivnější, pokud jde o tu azylovou a migrační politiku, to určitě. Pan Benešik to říkal správně, je to skutečně, v tom on se nemění. Zároveň se nemění ani v tom, že vždycky se díval na výsledek, volební výsledek pro CSU, volební výsledek pro samotného sebe, čili myslím si, že obě dvě ty agendy, jak ta meritorní agenda azylová, tak ta agenda politického boje, ta tam vždycky byla a on ji vždycky dobře, dobře kloubil.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Divačka, jejíž dotaz jsme citovali, použila slovo populisticky. Je Horst Seehofer v tom svém tlaku na poměrně radikální řešení migrace populistický nebo je jenom radikální?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Tak já myslím, že určité, do určité míry populistický je také, protože on se vlastně dlouho celou svojí vlastní kariéru stavěl vůči Berlínu, vůči CDU jako do určité míry jako taková vnitřní opozice, také se mu někdy v německých médiích přezdívalo německý Trump, protože on vlastně vytvářel takovou situaci nebo takovou atmosféru, jako by CSU vlastně byla mimo tu elitu berlínskou, přitom samozřejmě v celé minulé vládě seděli tři poslanci, tři ministři za CSU ve vládě Angely Merkelové. Čili v tomto smyslu určitě tam ten populistický element je a ten vždycky byl v politice CSU docela dobře znám, protože CSU má takovou trošku jinou kulturu politickou, také proto se o ní v Německu takto hovoří, jako o zvláštním fenoménu německé politiky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Německá velká koalice je v ohrožení kvůli sporům o řešení migrace? Nebo to všechno je jenom svým způsobem trochu víru ve sklenici vody?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Já si myslím, že, a to spekujuji tedy, že trochu Horst Seehofer otevřel Pandořinu skříňku a že tu agendu teďka už ovlivňují trošku jiní aktéři. Myslím si, že on skutečně, i on závisí na tom, aby fungovala velká koalice, protože on je součástí velké koalice, on není členem Bundestagu, čili není poslanec, jestliže padne tato koalice, v podstatě končí jeho politická kariéra, i když je předseda strany, a to by asi dlouho nebyl. Jenže on otevřel tu otázku a za ní se postavili Markus Söder, poměrně ostře formulovaný postoj předsedy vlády CSU, dříve konkurenta Horsta Seehofer, a Alexander Dobrindt, šéf poslanecké frakce, a myslím si, že ti jsou ochotní, nebo aspoň to vypadá, že jsou ochotní jet v tom spolu s Angelou Merkelovou dál, protože si umějí představit vlastní politiku bez Angely Merkelové. Horst Seehofer, myslím, úplně ne.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

O čem tedy svědčí ta jeho údajná slova: "S touto ženou už nemohu spolupracovat?"

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Já jsem zvědav, jak je, jak je vyslovil. Je to klidně možné, že takovou věc řekl. Myslím si, že jaksi na uzavřených grémiích se říká leccos. Myslím, že podle toho asi nelze úplně měřit politiku. Důležité je to, že Horst Seehofer vždycky nakonec byl schopen, ochoten dojít s Angelou Merkelovou k nějakému kompromisu. Čili v tom bych řekl, že on je koncilantnější, on je ..., směřuje k nějakému kompromisu. Nejsem si tak úplně jist, jak to je právě s vedením CSU v Bavorsku.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Nejsme svědky určité agonie Angely Merkelové, ona sama proti tomu, jak působila v minulosti, nepůsobí rozhodně tak možná razantně, nepůsobí tak rozhodně, to je možná lepší slovo, mimochodem prý se nechala slyšet, že kdyby v amerických volbách prezidentských zvítězila Hillary Clintonová, tak už se nebude pokoušet o ten svůj další mandát. Je to správný pocit?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Já myslím, že to je dobrá charakteristika Angely Merkelové. Ona skutečně velice dlouho váhala, rozmyšlela se, jestli chce pokračovat. Byla vyčerpaná po té uprchlické krizi a tom tlaku, kterému musela čelit. Eurokrize, krize na Ukrajině, ona byla skutečně centrem dění po mnoho let a skutečně ta situace se vlastně nebo ten tlak se na ní prohluboval, takže já si myslím, že ona osobně preferovala vlastně odejít z té politické kariéry, politické dráhy, nicméně opravdu, a to je právě to, co charakterizuje s nástupem Donalda Trumpa s brexitem, s konfliktem na Ukrajině, vlastně rostla zároveň ta její, ten její pocit, že má tady prostě agendu, má tady misi, má tady úkol, který by měla splnit, a to si myslím, že se promítá i do té dnešní debaty. Když se podíváte na to, jak ona to formuluje, ona formuluje všechny ty otázky, ona přesně rozumí těm obavám Horsta Seehofera, ale ona

formuluje ty otázky tak, že teď jde skutečně o tu Evropu, aby Evropa byla schopná ty věci řešit společně a ne jednotlivě nějakými jednotlivými individuálními kroky, které by ji mohly naopak rozložit. Čili ona zase převádí tu agendu do toho evropského kontextu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

O migraci se přeci velmi dlouho a, upřímně řečeno, myslel jsem, že i velmi detailně diskutovalo i v koaličních, v rámci těch předběžných sondážních a koaličních rozhovorů před ustavením té velké koalice nebo jejím obnovením. Jak je možné, že se teď během několika měsíců objevuje tento zásadní problém.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Já si myslím, že to docela dobře ukazuje na to, že skutečně tady jde opravdu do velké míry o ten vnitropolitický zájem, ten, ten koncepční rozchod tam je a trval dlouho, ale ten kompromis byla skutečně koaliční dohoda, kde tento krok, který teďka požaduje Horst Seehofer, v koaliční dohodě není, přitom Horst Seehofer CSU, to je nejmenší parlamentní strana, čili aby ta strana teďka vlastně redefinovala najednou tu koaliční dohodu během sto dnů po nástupu vlády je poněkud prostě překvapivé samozřejmě. Čili myslím si, že ano, že ten asi hlavní důvod je ten vnitropolitický, ale jak říkám, nemyslím si, že by Horst Seehofer skutečně směřoval k rozbití koalice. On směřoval k tomu prosadit větší vliv CSU, posílit její kompetenční schopnost v tom, v soutěži s AfD, protože AfD vlastně sebrala nejvíc hlasů CSU a myslím si, že se trošku dostal do, jaksi do vlastní pasti.

Migrace jako hlavní problém Evropy?

18.6.2018 ČT 24 str. 09 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No a pojďme připomenout, že počty migrantů mířících do Evropy začaly strmě stoupat ve druhém čtvrtletí roku 2015. Pojďme si připomenout, jak na tuto situaci postupně reagovala Evropská unie. Evropská komise nejprve navrhla, aby členské země v příštích dvou letech převzaly podle stanovených kvót 40 tisíc lidí, kteří žádali o azyl v Itálii a taky v Řecku. Některé státy včetně Česka ale nesouhlasily. Summit Evropské unie nakonec rozhodl, že uprchlíky bude Unie rozdělovat na bázi dobrovolnosti. Vláda Bohuslava Sobotky potom schválila, že do konce roku 2017 přijme 1500 lidí. Migrační vlna ale dál sílila. Proto se začalo znovu uvažovat o kvótách. Ty schválili ministři vnitra členských zemí 22. září. Kvůli povinným kvótám potom podalo Slovensko u soudního dvora Evropské unie žalobu a připojilo se k ní taky Maďarsko. Soudní dvůr jí loni v září zamítl. Proti kvótám se následně postavilo taky Česko. Kabinet Bohuslava Sobotky loni v červnu rozhodl, že už na základě přerozdělovacích kvót žádné migranty nepřevzme. No a kvůli nepřijímání uprchlíků ovšem podala Evropská komise u soudního dvora Evropské unie proti Česku, Polsku a Maďarsku žalobu. Praha, Varšava i Budapešť opakovaně upozorňují na nefunkčnost přerozdělovacího mechanismu. Na místo plánovaných až 160 tisíc žadatelů o azyl si evropské země ke konci roku 2017 rozdělily jen asi 30 tisíc běženců. Řešení migrační problematiky a správu hranic chce Evropská komise do budoucna vyhradit víc peněz. Pro roky 2021 - 2027 tedy pro další rozpočtovací období by to mělo být v přepočtu bezmála 900 miliard korun. Třikrát víc než ve stávajícím sedmiletém období. A do naší diskuse se připojuje Ivoš Šlosarčík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. I vám přeju hezký večer, pane profesore.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **FSV UK**

Hezký večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Asi bychom měli v té chronologii událostí evropských řešení pokročit ještě o malý krůček dál a sice do současnosti nebo řekněme do doby dva týdny zpátky, kdy německá kancléřka Angela Merkelová na zasedání Evropské lidé strany v Mnichově měla prohlásit, že prosazování kvót na přerozdělování migrantů přes odpor některých členských zemí Unie nepřispělo ke smíru v Evropě a byla to chyba. Proč ta změna názoru německé kancléřky?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **FSV UK**

Vypadá to, že změna názorů paní Merkelové nepřišla díky kritice České republiky nebo dokonce kritice i větších unijních států. Ale hlavně kvůli změně domácí politické situace, takže paní Merkelová má nyní dost domácích politických ústavních problémů a nevidí důvod, proč vytvářet další na evropské úrovni, ke kterému by asi silové prosazení toho čtvrtého dublinského balíčku pravděpodobně vedlo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Otevírá ten posun k nalezení celoevropského řešení?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **FSV UK**

Otevírá v několika způsoby. Jedno řešení, že žádné řešení nebude. Že celý ten plán, na kterém pracuje Evropská komise bude uložen k ledu a nechá se být a bude sledovat nějaké adhoc řešení na rámci současného Dublinu 2, ten Dublin 3 už uplynul. To bylo to dvouleté řešení. A další je, že se prostě bude hledat řešení, které bude celoevropské, ale ve kterém se jasně řekne, že i když by teoreticky se mohlo hlasovat takzvanou kvalifikovanou většinou v radě, kdy by menšina států mohla být přehlasována, takže takové řešení se nebude akceptovat a bude se hledat řešení, které bude výslovně podpořeno všemi státy Evropské unie, případně všemi státy bez Spojeného království, které se do té debaty už nezapojuje.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No a když do té rovnice přidáme ještě aktuální stanovisko Itálie, která naopak volá po zachování kvót, po přerozdělování té zátěže, kterou nese na svých bedrech, tak blížíme se spíše k nějakému celoevropskému řešení nebo spíše je to další komplikace, která spíše znamená krach toho hledání celoevropského řešení.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **FSV UK**

No, rozhodně je to další komplikace, protože kromě 2 skupin států tady máte najednou tři skupiny států, z nichž které se nemohou dohodnout. Nebo které mají radikálně odlišné názory. Takže ten koktejl, který bude muset komise připravit, bude mnohem komplikovanější, protože bude mít muset uspokojit tři skupiny států než ten, který připravovala doposud. Ale opět bych zdůraznil, že jak bylo zmíněno to řešení v roce 15 mělo nějakou právní podobu, ale bylo to politické řešení, to bylo politické rozhodnutí nějakým způsobem přerozdělovat žadatele o azyl a politické rozhodnutí prosadit to i přes odpor skupiny části visegrádských zemí a to pak nabylo nějakou právní podobu. Takže dneska je klíčové nalézt to politické rozhodnutí, ten politický koktejl a ta právní podoba se už nějak nalezne.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane poslanče Benešíku v tom politickém koktejl, kvóty jsou pasé, to už je definitivně jasné?

Ondřej BENEŠÍK, předseda výboru pro evropské záležitosti, PS /KDU-ČSL/

Já si myslím, že definitivně ne, ale postupem času vidíme, že spousta evropských lídrů, která to měla jako mantru, od toho začíná konečně upouštět a můj názor je na to takový, že upouští prostě proto, že vidí to, co Česká republika tvrdila dlouhodobě, že to prostě nemůže fungovat. Takže prosazovat řešením, které nefunguje a to prosazování toho řešení má obrovské negativní politické náklady není vůbec dobré. Podívejte se do České republiky my jsme tady, my tady v podstatě nemáme žádnou migraci toho druhu, o které se bavíme. Ale ty politické škody prostě jsou tady takové jako kdyby v každé vesničce o 200 obyvatelích žilo 50 Afričanů. A já si myslím, že toto si prostě všichni musí uvědomovat, že prostě prosazovat něco, co nefunguje, fungovat nemůže a znamená to jenom politické náklady a opravdu velké škody i na reputaci Evropské unie neprosto nepřijatelné.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane profesore, Angela Merkelová jako náhradu za kvóty navrhuje flexibilní systém rozdělení úkolů. Teď cituju ten trochu složitý název. Každá země by si měla vybrat jakým způsobem adekvátně se bude podílet na tom, aby spolu nesla onu migrační zátěž. Může to fungovat?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **FSV UK**

Fungovat to může, i když samozřejmě je to popsáno teď, je to strašně neurčité. To je vlastně příslib Německa, že budeme si o řešení migrační krize povídat a možná nalezneme nějaké řešení, které může mít hodně složek a různé státy do něj vloží různou míru politického kapitálu, peněz, lidí nebo ochoty přijímat uprchlíky a řešit jejich konkrétní situaci, takže vlastně to, co říká Angela Merkelová je, že budeme si o tom povídat a otevřená je spousta řešení včetně toho, že žádné řešení nebude.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane poslanče, jak by se na tom systému flexibilního rozdělení úkolů měla podílet Česká republika? Teď narážím i na vyjádření premiéra, designovaného premiéra Andreje Babiše, který říká: my to nechceme kompenzovat. Tedy on říká, nebudeme nic platit. Náhradou za to, že nikoho nepřijmeme. Tak, jak se můžeme podílet adekvátně?

Ondřej BENEŠÍK, předseda výboru pro evropské záležitosti, PS /KDU-ČSL/

Česká republika to už dávno dělá. Jenom to, co prostě dělá bohužel někteří bruselští úředníci a evropští politici nechápali jako solidaritu. Synonymem pro solidaritu naprosto falešným synonymem se stalo přerozdělování uprchlíků, které stejně v konečném důsledku, jak jste říkal, skoro nikdo nedělal. Česká republika je velmi aktivní mimo hranice Evropské unie. A i v rámci Evropy, všimněte si, naše pomoc Makedonii, naše pomoc Maďarsku, naše pomoc Slovinsku. Já dodneška, když se setkávám s partnery v těchto zemích, tak děkují České republice za to, co udělali. To je přesně ten systém. To Česká republika umí, vždy to tvrdila a dělala. A jestli to bude v nějakém širším rámci sofistikovanějším rámci, jestli to bude mít nějakou, řekněme, jinou strukturu, propracovanější strukturu, tak je to tak a na margo pana premiéra Babiše já jsem nedávno zpravodajoval jeho zprávu nebo respektive jeho mandát před Evropskou radou, někdy bylo to brzy na jaře a tam přece v podstatě šel s tím, že my přispějeme do afrického svěřeneckého fondu, což není vůbec nic jiného, takže tady si myslím, že bych v uvozovkách chtěl pochválit pana Babiše, že on to už dávno dělá. Jenom možná se to někdy svým voličům stydí říct, protože to třeba není populární. Ale já to, co udělal, já jsem mu za to vděčný. Nevnímám to jenom jako altruismus České republiky, ale jako investici do naší bezpečnosti a investici do toho, že ten problém nepřeneseme sem a nebudeme ho za podstatně větší peníze daňových poplatníků. Musí řešit na našem vlastním území.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak, divák Jox se ptá v této souvislosti: Zda někdy dojde k tomu, že budou prověřováni migranti dřív, než vstoupí na evropskou půdu. Dodává k tomu, jenom to je snad řešení, nebo ne? Tak pane poslanče, je to z vašeho pohledu realistický plán? O tom se mluví stále častěji, ale přiznám se, že mi tam schází třeba motivace takové Libye. Proč by měla jít na ruku Evropské unii v něčem takovém? Nebo Maroka nebo Tuniska.

Ondřej BENEŠÍK, předseda výboru pro evropské záležitosti, PS /KDU-ČSL/

Tak samozřejmě muselo by to být něčím kompenzováno, ale právě třeba velkým problémem takovou velkou černou dírou je Libye, která je velmi propustná a tady Evropská unie musí začít hledat řešení někde jinde, než je Libye anebo se pomocí Libye snažit stabilizovat, což samozřejmě je podle mého názoru v současné době téměř nadlidský úkol. Ale ta naše aktivita by měla být už například ve střední Africe a jsou i prostě psychologické efekty, kde se dá šířit osvěta a kde se dá těm lidem vysvětlovat jako přijdete do Evropy ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tady se asi nebudeme úplně o osvětě. Tady se bavíme o tom, že plánujeme, o kterém mluví taky designovaný premiér je to, že by se kompletně azylové řízení mělo odehrávat mimo území Evropské unie, třeba právě v Libyi. Tak ptám se na to, jak by to mohlo fungovat a do které země by třeba úspěšný žadatel o azyl potom šel. Když

by bylo rozhodnuto mimo území Evropské unie. Nikoliv tedy v konkrétní zemi, kde by zůstal za fungování Dublinu 3-

Ondřej BENEŠÍK, předseda výboru pro evropské záležitosti, PS /KDU-ČSL/

To je právě to. To je ten velký problém tohoto systému. Zprvde kde, čili ta myšlenka zní naprosto skvěle a v určitých asi částech sousedství Evropské unie se dá realizovat. Konec konců ne úplně stejný systém, ale řekněme určitý systém pobídek pro hlídání hranice využívali už před několika lety Španělové, kteří velmi úspěšně bránili nelegální migraci vlastně od svých afrických sousedů. Čili toto možné je. A potom jsme tady u toho, jestli to bude to přerozdělování. Jestli si ten azylant má vybrat nebo nemá vybrat. Čili zase jsme u toho, pokud prostě bychom měli přistoupit na nějaký systém povinných kvót, které by fungovaly úplně stejně jenom by ten azylant čekal na to přidělení mimo Evropskou unii, tak jsme asi tam, kde jsem byli. Ale zase opět opakuji, toho azylanta v schengenském prostoru, kde je volný pohyb prostě na tom místě, kde ho přidělíte, tak neudržíte. To už jsme si zkusili.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano. Pane profesore, je to jenom líbivá teze? Vyřizovat celou tu záležitost s migranty a azylové řízení mimo území Evropské unie nebo to je náznak evropského řešení, ten klíč, který rozlouskne ten letitý problém?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií **FSV UK**

Nemyslím, že by to byl všelék, bude to asi součástí toho velkého balíku azylového, které se nově vytváří a není to žádná novinka. Tyhle ty debaty se vedou 10 - 185 let o takzvané externalizaci azylového řízení, o tom, že prostě se část těch procedur provede ještě v situaci, kdy tedy případný žadatel o azyl se nachází ještě mimo území Evropské unie. A tam je spousta aktérů, tam má nápady Německo, má nápady Evropská komise, byly snahy to de facto prosadit pomocí Evropského soudního dvora. Ale ten řekl, že ne, že to musí být politické řešení, kterým přijde současní evropští politici a že v současném právu takový nárok na to požádat třeba o azyl ještě mimo území Evropské unie v evropském právu neexistuje.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak uvidíme, kam se posuneme po červnovém summitu Evropské unie. Ivo Šlosarčík, pane profesore, děkuju. Přeju hezký večer. A pane poslanče, vám samozřejmě taky děkuju za to, že jste byl hlavním hostem dnešní Devadesátky. Ondřej Benešík z KDU-ČSL. Hezký večer.

Německá vládní koalice se zatím nekoná

18.6.2018 ČRo Plus str. 02 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Rozvrat německé vládní koalice se zatím nekoná, i když vztahy mezi Angelou Merkelovou a ministrem vnitra Seehoferem se ocitly na bodu mrazu. Křesťanskosociální unie chce dát kancléřce Angele Merkelové z CDU do konce června, aby našla shodu o migraci s dalšími státy Evropské unie. Pokud se jí to nepodaří, bude CSU požadovat, aby se okamžitě začalo s vrácením migrantů přímo z německých hranic. Ve sporu jde o to, jestli vracet rovnou na německých hranicích zpět běžence, kteří už byli registrováni v jiné zemi Evropské unie. Ve Švýcarsku nebo v Norsku. Situace se v uplynulém týdnu vyhrotila natolik, že Seehofer pohrozil navedení opatření i přes nesouhlas Merkelové, což by nejspíš vedlo ke konci současné vlády. Mým dalším hostem je Jakub Eberle, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Já vás zdravím. Dobrý den.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý podvečer.

Plné znění zpráv

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak jak jsem řekla CSU Seehofer tlačí na to, aby se migranté, kteří se nemají čím prokázat nebo jsou už registrováni v jiné zemi Evropské unie, aby se rovnou vrátili. Co se na tom kancléřce Merkelové nelíbí?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jí se na tom nelíbí především dvě věci. Ta první věc, to je řekněme věc technického provedení, protože jak víme, tak v tuhle chvíli prostě mezi Německem a drtivou většinou jeho sousedů prostě žádné hraniční kontroly neprobíhají, takže pokud říkáme, že chceme ty migrantpřicházející zejména z Rakouska v tomto případě nějakým způsobem na těch hranicích vracet, tak bychom nejdřív museli obnovit nějakou formu hraničních kontrol, což je prostě ve svém konečném důsledku návrat nějak před Schengen nebo k jeho velmi omezené věci. To je jedna věc a druhá věc je, že pokud chceme udržet tedy jak tedy jak ten Schengen, tak další evropské věci, tak musíme hledat /výpadek signálu/může se Německo rozhodnout tak, že udělá nějaké rozhodnutí a pak se ten problém přesune jenom ke svým sousedům do Rakouska, do Itálie.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Rozumím tomu, ale není ta situace taková, že celoevropské řešení v mnoha případech se ukázalo být zcela mimo dosah schopnosti evropských politiků?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To máte sice pravdu, nicméně v tuhle tu chvíli se zdá, že tomu řešení je blíž, než k němu bylo kdykoliv v minulých řekněme roce nebo dvou. Že to načasování je velmi zvláštní, protože minulý týden byl například v Berlíně Sebastian Kurz. Rakouský kancléř, který bude Evropské unii předsedat příštího půl roku a vypadá to, že nějaká možnost dohody se rýsuje. Angela Merkel, o tom se taky určitě v Čechách i hodně mluvilo, naznačila různé ústupky vůči střední a východní Evropě, co se týče třeba neprosazování dalšímu systému kvót a podobně.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Jenom jestli mohu, jenom jestli mohu prostě Seehoerovi se nelíbí, že migranti, kteří se pohybují po Evropě a mají a jsou registrováni v jedné zemi prostě jdou do jiné, ale lze tomu nějak zabránit v okamžiku, kdy prostě rezignujete na jakékoliv vnitřní straně hranice?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak obecně ve chvíli, kdy máme Schengen, tak pohyb jakýchkoliv, jakýchkoliv osob a je v tuhle chvíli poměrně jedno, jestli jsou registrováni nebo nejsou. Jestli jsem to já nebo vy anebo nějaký migrant se velmi těžko reguluje bez těch kontrol. To je podstata volného pohybu v rámci Schengenu.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Já tomu rozumím, ale v ten moment tedy rezignujete na to, že zařídíte, aby migranté zůstávali v zemích, kde jsou registrováni.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to je samozřejmě slabina celého toho systému. Ano, ano. Tak to v tuhle chvíli je. V tuhle tu chvíli se hledá řešení.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Takže, rozumím, čili jinými slovy Angela Merkelová říká, tak se prostě smiřme s tím, milí Němci, že se budou tito lidé proudit dál, protože tady nacházejí nejlepší podmínky pro svůj život.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To není vůbec pravd. Angela Merkelová říká jedneje podle současných předpisů, to znamená tak, že ti migranti sem přijdou a někde se v Německu zaregistrují. Oni si buď požádají o azyl nebo o strpení nebo využijí jiný právní instrument. Potom oni jsou umístěni, teď nově to bude do těch azylových center, kde probíhá to řízení a pak /nesrozumitelné/ to řízení proběhne, tak se rozhodne a ve chvíli, kdy tedy oni ten azyl nebo strpení dostanou, tak samozřejmě zůstanou v Německu. Když ne, tak se řeší, co s nimi. Tady nejde o to, jestli je pouštět do Německa nebo do jakékoliv jiné země jen tak volně. To neprosazuje vůbec nikdo. Tady se drží ten mechanismus.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Já to chápu.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Že prostě oni vstoupí a dostanou a dostanou právo na to řízení a pak budou v případě.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Já tomu rozumím, ale od začátku mluvíme o migrantech, kteří, jak už jsem řekla, jsou registrováni v některém ze států Evropské unie a CSU prostě nechce, tak aby tito lidé přecházeli do Německa. Tady se nemluví o žádných migrantech, kteří by šli z celého toho prostoru mimo Schengen. Ti už jsou v Schengenu.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No jistě a já vám od začátku říkám, že právě ten problém je, že ve chvíli, kdy oni prostě jsou v tom Schengenu, tak je otázka, jestli vy postavíte, jestli chcete /nesrozumitelné/ na hranicích, což je právě to, co říká Horst Seehofer, tak na těch hranicích musíte udělat bariéru. Uděláme tedy jinými slovy nové hraniční přechody, nové policejní hlídky a podobně.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Ne víte.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nebo že to uděláme tak, jak to probíhá v tuhle chvíli, to znamená, že oni přijdou a požádají v nějakém tom konkrétním centru a probíhá to řízení. To je podstata toho sporu. Ta podstata toho sporu vůbec není o tom, jestli se Schengenem mohou pohybovat neregistrovaní migranti.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Dobře, jenomže mohou procházet v Německu v dalším řízení, kterým už nutně, když jsou registrováni jinde, někde museli projít, ale víte co, mě by zajímalo, jestli německá veřejnost v tuto chvíli, jestli jsou na nějaké průzkumy. V tuto chvíli stojí stále za Angelou Merkelovou nebo už se přiklání k té variantě CSU.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ono na tenhle ten konkrétní spor v tuhle chvíli žádná přesná data nemáme a to z jednoduchého důvodu, zaprvé je to situace, která prostě existuje několik dnů, za druhé je to situace, která je velmi konkrétní, za třetí my vlastně nevíme přesně, co Seehofer chce, protože Seehofer mluví o tom svém plánu, ale ten plán, těch 63 bodů, o kterých on mluví ve svém celkem celku nikdy nebyl zveřejněn, takže my neznáme nějaké útržky. V tuhle chvíli mluví o tom, že jsou to migranti, kteří když byli registrováni, jinde že požádali o azyl jinde, což je taky jiná věc. Jinde že nejsou dokumentováni.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Může tenhle celý, takhle celá situace být vyvolána ze strany CSU jako důvod k vypovězení koalice?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si, já nevím, co je vlastně ten jejich úplně konečný cíl. Může to určitě k tomu vést, i když je jednoznačné, že tohle je totiž se strany CSU politická hra. CSU se blíží volby v Bavorsku, které jsou pro ně v zásadě důležité a oni prostě dlouhodobě s tou politikou, s tou liberálnější politikou, kterou zosobňuje především Angela Merkelová, ale i velká část CDU nesouhlasí a v tuhle chvíli oni prostě z nějakého důvodu mají pocit, že je ten správný čas a tuhle tu kartu brát.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Poslední dotaz.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to tak vyhocené v tuhle tu chvíli, že těžko říct, kam to povede, ale ono ten vlastně jeden konec je možná.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

A tak poslední dotaz, stačí jedna věta odpověď prosím, má tenhle spor podle vašeho názoru ten potenciál odstartovat pád Angely Merkel?

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je, na to se těžko odpovídá, nemyslím si, že by jí v tuhle tu chvíli šlo o krk už jen z toho důvodu, že díky vyhocené té situace se většina její strany logicky muselo postavit za ní, i když často se skřípajícími zuby.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Říká Jakub Eberle, výzkumný pracovník z Ústavu mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pane Eberle, děkuji za účast.

Jakub EBERLE, výzkumný pracovník z Ústav mezinárodních vztahů a z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Také díky.

Migrace jako hlavní problém Evropy?

18.6.2018 ČT 24 str. 04 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Abychom možná ještě přesněji věděli, o čem mluvíme, pojdme si shrnout, o co v tom sporu mezi CDU a její sesterskou bavorskou CSU jde. Šéf CSU a zároveň ministr vnitra nechce do země pouštět ty migranty, kteří mají požádáno o azyl v jiné zemi Evropské unie. Němečtí policisté by potom tyto migranty měli vracet zpět do toho státu, ve kterém o ochranu požádali. S tím ale, jak bylo řečeno, nesouhlasí kancléřka Angela Merkelová. Podle ní by tyto praktiky byly v rozporu s pravidly Evropské unie. Na jejich aplikování by potom musela být shoda napříč členskými zeměmi. Horst Seehofer Angele Merkelové dal čas do konce června, aby tuto shodu našla. Spor mezi Angelou Merkelovou a Horstem Seehoferem, ten vyvolává otázky o dalším působení německé vládní koalice, jak jsme koneckonců už naznačili. Bez bavorských křesel CSU by totiž vládní koalice CDU-CSU spolu s SPD neměla potřebnou většinu. No, a tady na tomto grafu už vidíme výsledky průzkumu pro německý list Ausburger Allgemeine, z něho vyplývá, že víc než polovina Němců by byla pro odchod CSU z velké koalice na federální úrovni. Pokud neprosadí svůj požadavek na vracení migrantů. Proti by bylo 40 procent a podle slov šéfa CSU, která citovala agentura DPA, nemá nikdo ve straně zájem zrušit spojení CDU-CSU nebo rozbořit velkou koalici. No, a po telefonních linkách teď míříme za dalším hostem dnešní Devadesátky a tím je europoslankyně za hnutí ANO Dita Charanzová, zdravím vás, dobrý večer.

Dita CHARANZOVÁ, europoslankyně, Brusel /ANO/

Hezký večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A váš pohled na to, co se teď děje uvnitř velké koalice v tom sporu o vracení migrantů od hranic Německa. Je to primárně vnitropolitický německý problém nebo to má potenciál ohrozit celistvost Evropské unie a ohrozit to společné řešení migrační krize?

Dita CHARANZOVÁ, europoslankyně, Brusel /ANO/

Tak rozhodně v tom velkou roli hraje domácí politika, nadcházející volby v Bavorsku, to bezpochyby, ale ten rozměr samozřejmě to má evropský, my to tady všichni bedlivě sledujeme, čekáme i na ten konkrétní plán, který by pan Seehofer měl představit, zatím chytáme tyto balonky, které se vypouštějí a myslím si, že jestli to něco znamená tady pro nás v Bruselu, tak je to především, že se bude měnit přístup Německa k té migrační otázce, ke všem diskusím, které teď vedeme o tom, jak nastavit migrační systém do budoucna.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní europoslankyně, v těch návrzích, co víme v hrubých rysech Horsta Seehofera, kupříkladu právě to zavedení přísnějších kontrol na hranici, vracení migrantů, kteří zažádali o azyl v té první zemi zpět. Je to něco, co skutečně je proti evropským pravidlům, proti evropskému právu nebo naopak je to něco, co, co by vynucovalo plnění té evropské azylové politiky?

Dita CHARANZOVÁ, europoslankyně, Brusel /ANO/

To je velmi, velmi těžká otázka a nechala bych jí asi právníkům, aby jí rozebrali. Toto je fakt, že v tuto chvíli máme ta pravidla hry nastavené tak, že azylant prostě zažádá v té první zemi a tam by měl čekat tedy na vyřízení té azylové žádosti.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, promiňte, že vám do toho vstupuju a právě, pokud tomu správně rozumím, tak to vlastně je vynucování Dublinu 3 ten krok Německa, tedy vynucování toho, že onen žadatel o azyl si má všechno odbyť v té první zemi.

Dita CHARANZOVÁ, europoslankyně, Brusel /ANO/

Ale my víme, že s tou migrační krizí prostě to nefungovalo, že jo, proto kritizujeme ten současný stav a snažíme se právě nastavit teďko legislativu do budoucna tak, abysme v případě těchto případných dalších krizí měli systém fungující. To, že byly problémy a takzvané ty sekundární pohyby, to znamená, že ten člověk nezůstal na tom místě a, řekněme, Řecko, Itálie a pohyboval se dál, to je věc, která nám vadí, která vadí i České republice a my při těch jednáních, která teďko jsou v tomto, v tomto držíme zajedno i s Německem, že prostě nechceme,

aby docházelo k těmto sekundárním pohybům a stejně tak, a to je něco, co v té debatě já zatím neslyším, je větší i tlak na tu návratovou politiku. To podle mě by mělo být ten začátek, kde budeme prostě v tuto chvíli diskutovat, jak zajistit to, aby si k nám vůbec nechodili lidé, kteří nemají nárok na azyl v Evropské unii.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, o návratech budeme, paní europoslankyně, určitě mluvit. Mimochodem vaše vysvětlení, proč stále, řekněme, 3 roky po té hlavní migrační krizi dochází k tomu, že někdo zažádá o azyl v té první zemi, měl by v té zemi zůstat, není omezen na svobodu, nicméně neměl by tu zemi opustit, tak se stále děje to, že ji opouští.

Dita CHARANZOVÁ, europoslankyně, Brusel /ANO/

No, když se podíváme na ty čísla, tak už to není tak dramatické, jak to bylo před tím, nicméně ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ale děje se to a z pohledu Německa třeba je to opravdu velký problém.

Dita CHARANZOVÁ, europoslankyně, Brusel /ANO/

Vidíme, že ty čísla spadly opravdu asi o 40, přes 40 procent méně žadatelů o azyl než v době své největší krize, takže ani ten nápor není tak velký, ale ten problém je prostě širší, pak na druhou stranu tady slyšíte názory nové italské vlády, která naopak se cítí to území, která dlouhodobě nesla největší břímě migrace a chce hledat také řešení, akorát ho vidí prostě jinou optikou, než v tuto chvíli Německo, proto si myslím, že bude dobré, pokud dojde i k nějakému speciálnímu summitu, jak o něm hovoří paní kancléřka Merkelová a začneme se v tuto chvíli možná i střízlivějšíma očima, než jak je měla paní kancléřka na začátku té migrační krize, snažit hledat opravdu řešení do budoucna.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane poslanče Benešíku, i váš názor mě zajímá, to, co navrhuje Horst Seehofer, jde proti Dublinu 3 nebo jde proti těm azylovým pravidlům platným v Evropské unii? Je to něco, co jde proti evropským normám nebo to tak nevnímáte?

Ondřej BENEŠÍK, místopředseda strany, předseda výboru pro evropské záležitosti, PS /KDU-ČSL/

Ono je to opravdu otázka na právníky. Ale za určitých okolností, pokud ten azylant odejde ze země, kde požádal o azyl do jiné země, tak má nárok na to požádat o azyl v té další zemi za určitých okolností a podle mých informací záleží na benevolenci těch azylových systémů členských států, jestli mu to umožní, nebo ne. Takovým důvodem je například slučování rodiny a pokud on bude tvrdit, že sice žádal v Řecku, ale tak nějak se mírnix týrnix dostal do Rakouska a chce do Německa, protože jeho dvě manželky tam už dávno jsou, tak začíná prostě ten proces, jestli mu to Německo uzná, nebo neuzná a v tom limbu, kdo zůstává, tak je například to Rakousko. Čili my, když jsme se bavili o revizi dublinského systému, který toto řeší, tak jsme se bavili i o tomto a já jsem byl, já jsem byl možná jeden z mála poslanců v Poslanecké sněmovně, který vůbec ten návrh četl. Ale když jsem viděl vystoupení svých kolegů zejména z SPD, z té české SPD, kteří tam bouchali do pultíku a říkali, že revizi Dublinu v žádném případě, protože si to ani nepřečetli, tak mně to přišlo naprosto směšné. KDU-ČSL ani já nesouhlasíme s povinným přerozdělovacím mechanismem, který opravdu ten návrh obsahoval a s tím nesouhlasíme dlouhodobě z pragmatických a praktických důvodů. Ale ten návrh, on nebyl schválen, obsahuje právě i ustanovení, které právě zabrání tomuto, a to je přece v zájmu například i České republiky, abychom toto prosadili. Takže to černobílé vidění světa a taková ta mediální zkratka jako Dublin 4 nebo ta revize dublinského systému je celá špatně. Prostě neplatí, protože jsou tam aspekty, které jsou velmi pozitivní a například tento neblahý fenomén druhotných pohybů a zneužívání azylových systémů žadatelů o azyl by podstatně lépe řešil, takže ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak když jsme u toho, pane poslanče, divačka Tereza: "KDU-ČSL se hlásí k politice CDU a Angele Merkelové. Proč tedy odmítáte kvóty?" Což jste teď zopakoval, a jak to vysvětlujete svým partnerům v Německu a v

Evropě? Zrovna od křesťanské strany bych solidaritu, pomoc bližním a trpícím očekávala." Konstatuje divačka Tereza.

Ondřej BENEŠÍK, místopředseda strany, předseda výboru pro evropské záležitosti, PS /KDU-ČSL/

Já si myslím, že já děkuji za ten dotaz divačce Terezy, ale myslím si, že ona asi úplně nezná celou tu problematiku. My CDU ani CSU ze rtů neodezíráme. My se ztotožňujeme například v ekonomických receptech a v tom, že ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, ale křesťanská strana, pane poslanče, předpokládám, jste. Tak tedy jak to jde dohromady s pomoc bližnímu, trpícímu, solidarita, s tím odmítáním toho přerozdělování, což měl být vlastně výraz solidarity.

Ondřej BENEŠÍK, místopředseda strany, předseda výboru pro evropské záležitosti, PS /KDU-ČSL/

Pomoc trpícím nerovná se podpora ve zneužívání. To je, to v první řadě. Za druhé, já vám řeknu, notoricky známý příklad z České republiky. Česká republika naprosto dobrovolně přijala skupinu iráckých křesťanů, kteří se rozhodli žít v České republice. Chtěli do České republiky, takhle to tvrdili. Za několik málo týdnů většina z nich skončila v Německu, nechtěla se vrátit, čili tady v praxi znamená, a vidíte, jak by dopadlo povinné přerozdělování. Prostě při vši účtě k paní nebo slečně Terezy, ono to prostě nemůže fungovat. Jediné, k čemu to povede, tak je k destrukci schengenského systému, volného pohybu osob, který já osobně si velmi vážím a který znamená do velké míry ekonomickou prosperitu zemí Evropské unie včetně České republiky. Pokud někdo chce toto bořit pod rouškou falešné solidarity, tak KDU-ČSL ani my to nebudeme. My prostě tvrdíme, že ten problém je na hranicích a před hranicemi Evropské unie a tam se má řešit, nikoliv si ho přenášet sem.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Rozumím, ano, děkuju za vysvětlení, pane poslanče. Paní europoslankyně, když si to shrneme, máme tady snahy v Německu, minimálně z řad CSU vracet nelegální migranty od hranic Německa, máme tady volání Itálie k zachování kvót na přerozdělování migrantů, aby Itálie a ty primární státy nenesly tolik tíži migrace a máme tady určitou revizi názorů kancléřky Angely Merkelové, která říká: "Kvóty byla chyba." Není ve výsledku ta stávající situace daleko komplikovanější pro řešení té reformy azylové politiky, než tomu bylo třeba před půl rokem, před rokem?

Dita CHARANZOVÁ, europoslankyně, Brusel /ANO/

To si úplně nemyslím, ty jednání, tak jak já jsem je tady sledovala, nebyly jednoduchý od začátku. Možná ty věci teď více vyplývají na povrch i v důsledku těch voleb, které se uskutečnily, ať už tedy v Itálii, třeba i na Slovinsku. Já si myslím, to, co je klíčové pro Českou republiku, je, abysme zastávali tu naši pozici, to znamená, že jsme zásadně proti povinným kvótám, chceme ale pomáhat, chceme pomáhat především v zemích původu, to znamená v těch třetích zemích a chceme hledat teda společné řešení na to, jak navracet uprchlíky, běžence, kteří nemají, nemají nárok na azyl v Evropské unii.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A vy sama v Evropském parlamentu vidíte spíš stále větší shodu na tom, jak to udělat nebo stále větší disharmonii.

Dita CHARANZOVÁ, europoslankyně, Brusel /ANO/

My v tuto chvíli ty debaty jsou spíše nárazové. Reagovali jsme samozřejmě třeba na tu loď v poslední době, ale jinak spíše ta debata se teď přenesla, bych řekla, na úroveň premiérů a tady se očekává, jaká shoda se najde na té nejvyšší politické úrovni.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Europoslankyně Dita Charanzová. Díky, hezký večer.

Dita CHARANZOVÁ, europoslankyně, Brusel /ANO/

Děkuju za pozvání. Na shledanou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane doktore, jak úspěšná bude Angela Merkelová v té snaze, kterou oznámila dnes, a sice, že se pokusí o vyjednání jakýchsi bilaterálních dohod s dalšími zeměmi Evropské unie, které by měly zajistit právě tu možnost Německa vracet nelegální migranty zpět?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Já si nedovolím odhadnout, protože je to vlastně od státu ke státu odlišné. Například si myslím, že by prostě ani italská politika dneska, zejména, když v její vládě je teda dominantní liga, původní liga Severu, která vždycky prezentovala Angelu Merkelovou jako zlo Evropy, a tak dále, tak že by tato vláda přistoupila na nějaký kompromis, je pro mě dost těžko představitelné, podobně Sebastian Kurz tímto směrem vůbec neuvažuje, takže já trochu mám problém vidět tu schopnost vyjednat v tom krátkém čase nějaký kompromis, myslím si, že spíš půjde o to, aby, aby CDU a CSU mezi sebou si dohodly, že vlastně musí být nějaký, nějaký time, tady bude nějaký prostě rozvrh časový, ve kterém se skutečně evropské řešení bude hledat. Měl by se zachránit teda Dublin, mělo by se zachránit vůbec to uvažování o reformě Dublinu, takové, aby lépe fungoval, protože momentálně nefunguje skutečně. Jestli, jestli toto se podaří na tom summitu za 14 dní, tak si myslím, že už to by mělo být i pro CSU důkaz toho, že evropské řešení přece jenom je na cestě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Nutno říct, že v tuto chvíli je to v pozici sporu, zda 1. červenec bude automaticky při nedohodě na evropském řešení znamenat start vracení těch migrantů a nebo ne? V této fázi jsme nikoliv dále. Mimochodem, ty bilaterální dohody, jak tomu rozumíte? Mělo by to být zajištění nějakého právního rámce pro to vracení nebo to je spíš, řekněme, politická dohoda, rovina politického gesta. Nechceme to dělat jednostranně, chceme se na tom nebo chceme, abyste nám s tím souhlasili?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Já tak troch vidím paralelu, možná není úplně správná, ale paralelu s rokem 1994, když Německo vyjednalo se svými sousedy na východě takzvané readmisní dohody o přebírání, přebírání migrantů, kteří přešli nelegálně hranice. My jsme taky podepsali tu dohodu v listopadu 93/94 a skutečně šlo o to vytvořit právní rámec toho, aby teda ten stav, který byl bezprávní nebo porušoval právo, jednak německé a dneska v tomto případě teda evropské právo, aby byl napraven tím návratem těch uprchlíků do té země, odkud přišli. Nicméně já chci jenom zdůraznit, že tam skutečně jde o to, že Angela Merkelová taky chápe, že ti, kteří nemají právo překročit hranice a dostat azyl, tak že by, tak že by museli odejít, ale ona prostě odmítá to, že to může vyřešit policie na tom hraničním přechodu nebo na té hranici zaprvé a za druhé tam nejde přímo o žádosti nebo žadatele o azyl, ale Horst Seehofer hovoří o lidech, kteří byli registrováni už v nějaké zemi, ne, že podali nutně žádost o azyl, čili tam je ještě druhá, druhý aspekt a Angela Merkelová říká, že ani toto není možné a není to souladu s právem, prostě neprojit nějakým procesem ověření, než je teda pošlete případně zpátky, čili je to skutečně i právní otázka.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ještě vás na závěr poprosím o jednu vnitroněmeckou sondu. Německo přeci v těch uplynulých letech provedlo sérii změn, které měly zajistit, aby se dařilo lépe vracet ty odmítnuté žadatele o azyl do zemí původu, jednak rozšířilo seznam bezpečných zemí, a to tuším hned několikrát a opravdu změnilo ta pravidla, aby ta návratová politika byla úspěšnější. Čím to, že se to stále nedaří? Protože podle posledních statistik téměř polovina pokusů o vyhoštění je neúspěšná. V roce 2017 se nezdařilo 950 vyhoštění, což je dokonce dvojnásobek než předloni. Tak co je špatně?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Špatně je, jednak teda ten právní systém je nastaven tak, že skutečně ty osoby se mohou bránit a brání se poměrně účinně u těch německých soudů. Za druhé je prostě problém těch přijímacích zemí, protože přijímací země jsou často definovány v těch debatách jako vlastně nebezpečné. Například Afghánistán nedávno byla, byl proveden třináctý let do Afghánistánu s afghánskými utečenci, ale Afghánistán je velký problém v německé politice, kdy vláda vychází z toho, včetně Angely Merkelové, že Afghánistán je bezpečná země, je možné vracet lidi do Afghánistánu, ale vlastně celá opozice, zejména levicová, ale i SPD, vlastně toto nesdílejí úplně a vlastně je to nekonečná debata.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak velký je, řekněme, ten problém praktického provedení, kupříkladu podle dostupných informací mediálně některé bavorské organizace třeba dopředu varují migranty: "Pozor! Bude se dít pokus úřadů o vyhoštění těch, kteří neuspěli s žádostí o azyl, těch, kteří nemají v Německu co dělat." Jak velký problém je zveřejňování těch informací na internetu, což umožňuje těm žadatelům jednoduše ad hoc ten den, tu hodinu zmizet?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

No, je to reálný problém skutečně, také proto německá politika se snaží to řešit tím, že budou ti, ty osoby, které by měly být odsunuty a ty osoby, které by měly být odsunuty, by měly být soustředovány do nějakých center, ve kterých by teda skutečně mohl ten proces proběhnout bez teda vlivu společenských organizací, přátel, případně i rodin, že jo, nebo příbuzných, kteří v tom Německu zůstávají. Čili je to, prostě jako každý problém, který je spojený s lidskými osudy, tak i tento problém prostě je velice bolestivý a samozřejmě má i politickou dimenzi, protože zastánci jsou jednak teda těch migrantů, na druhé jsou teda zastánci tvrdé linie, která by měla ten, ten proces rychle řešit. Čili to je prostě politický, typicky politický spor, který prostě trvá dlouho a skutečně bude se asi dlouho řešit.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuju. Hezký večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **FSV UK**

Děkuji. Na shledanou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a kolega Kamil Beneš připojí aktuální čísla, která se týkají síly onoho migračního proudu, ať už je to třeba ze Sýrie nebo Iráku nebo z Afriky.

Spor v německé vládě o přijímání běženců

18.6.2018 ČT 1 str. 01 12:00 Zprávy ve 12

Roman FOJTA, moderátor

V Německu se dál vyostřuje vládní krize. Bavorská CSU v čele s německým ministrem vnitra Horstem Seehoferem se snaží prosadit požadavek na vracení části migrantů z hranic. CDU kancléřky Merkelové je ale spolu s koaliční SPD proti. Podle nich by to neodpovídalo právu Evropské unie. Situace se v uplynulém týdnu vyhrotila natolik, že Seehofer pohrozil zavedením opatření i přes nesouhlas Merkelové. Napětí by mohl zmírnit návrh, který podle agentury DPA Seehofer dnes svým spolustraníkům představil. Vracení na hranicích by se podle něj zavádělo postupně.

Markus SÖDER, bavorský premiér

Za tři roky jsme nedosáhli žádného společného evropského řešení. Věřím, že je důležité vyslat jasný signál, že můžeme dosáhnout evropských opatření, která jsou každodenní praxí v jiných zemích.

Alexander DOBRINDT, 1. místopředseda CDU/CSU

Nemůžeme se spoléhat jen na evropská řešení, spíše musíme uplatňovat opatření k posílení pořádku na našich hranicích. K tomu v Německu máme platný legislativní systém a chceme ho používat.

Roman FOJTA, moderátor

A další komentář přidá germanista Jakub Eberle. Dobré poledne. Dá se očekávat, že Bavorsko podnikne vlastní kroky k ochraně hranic?

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobré poledne. Bavorsko určité spíše symbolické kroky samozřejmě podniknout může, protože bavorský stát samozřejmě má svoji policii. To je věc, která se, která se v německém systému řídí na té zemské úrovni. Nicméně otázka, jaké by ty kroky vlastně, vlastně mohly být, protože hlídání hranic je společnou záležitostí spolkových zemí a celé, celého spolku, a zároveň je otázka, jaké má na to kapacity. Mohlo by jít například o posílení nějakých, řekněme, kontrol na dálnicích, nebo by mohlo jít o nějaká podobná opatření. Ale to je věc, o kterou se tady, myslím, příliš nehraje, protože tady v tuhle chvíli ten spor není o nějaké konkrétní body, o to, kdo bude, kdo je bude zavádět, tady je vlastně spor, řekněme, o celou, o celou jako identitu toho bloku CDU/CSU.

Roman FOJTA, moderátor

Jaký vývoj krize se tedy teď dá očekávat? Je možné, že teprve tři měsíce stará koalice opravdu padne?

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Já si myslím, že se to nedá vyloučit. Sice bych k tomuhle byl principiálně skeptický, protože vlastně obě ty strany mají dlouhodobý zájem na tom, aby udržely nejen tu velkou koalici, tedy tu vládní, ale i tu svojí, ale vlastně to chování zejména CSU v posledních dnech prostě nevypadá jako prostě spor o nějaký politický bod. To vypadá jako velmi vyhocený předvolební boj, protože nezapomínejme na to, že v Bavorsku probíhají, probíhají po prázdninách v září zemské volby a CSU v nich nemá tak dobrou pozici, jak by si přála. Takže v tuhle chvíli to vypadá tak, že vlastně co dělá CSU jako nejmenší vládní strana, že formuluje ultimáta, formuluje nepřekročitelné hranice, odvolává se na plán Horsta Seehofera, který ovšem není veřejný. Takže se vlastně nedá diskutovat o těch konkrétních bodech, vlastně nevíme úplně přesně, co Seehofer navrhuje. Dozvídáme se informace pomocí různých úniků z různých veřejných zasedání. Takže v tuhle chvíli to vypadá mnohem víc na klasickou politickou mocenskou až bych řekl bitku spíš než spor, než na nějaký věcný, věcný záměr řešit problém migrační politiky.

Roman FOJTA, moderátor

Říká germanista Jakub Eberle. Děkuju za váš komentář, hezký den přeju.

Jakub EBERLE, Ústav mezinárodních vztahů, **Fakulta sociálních věd** UK

Hezký den i vám.

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochtepte, jsem kandidát na ministra

18.6.2018 prvnizpravy.cz str. 00 politika

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolený v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politikologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

[BANNER]

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl, jak už víte, celkově až osmý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

Je také důležité vědět, že 18. května 2018 Miroslava Pocheho schválilo předsednictvo ČSSD jako kandidáta na post ministra zahraničních věcí ČR v případné menšinové vládě s hnutím ANO. Proti jeho kandidatuře se však postavil prezident ČR Miloš Zeman a kandidatura Pocheho je proti srsti rovněž KSČM, která má případně tuto vládu tolerovat, ale Pocheho angažmá na Ministerstvu zahraničních věcí je proti srsti i některých členům ČSSD, kteří o tom, aby nezpochybnili jednotu ve straně, mlží nebo mlčí.

(ps, Volby.cz, Wikipedie.cz, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-pochepte-jsem-kandidat-na-ministra/>

Sebevědomý premiér by měl na svých kandidátech trvat, říká politolog. Pro odmítnutí Pocheho nevidí důvod

17.6.2018 info.cz str. 00

Sebevědomý premiér by měl podle politologa Kamila Švece na svých kandidátech na ministry trvat. Podle politologa Josefa Mlejníka ale prezident Miloš Zeman, když si postaví hlavu, Miroslava Pocheho ministrem nejmenuje. Premiér Andrej Babiš jede dnes za prezidentem do Lán, kde mu předloží seznam navrhovaných členů vlády. ČSSD na nominaci Pocheho trvá.

"Zeman si ústavu, jak známo, vykládá po svém. Když si postaví hlavu, tak prostě nejmenuje," napsal na dotaz ČTK politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Podle politologa Švece by mohl Zeman navrženého kandidáta nejmenovat jen z velmi závažných důvodů. "Ty v tomto případě ale nenastaly. Proto by měl sebevědomý premiér fungující koalice předstoupit před prezidenta a trvat na svých kandidátech na ministerské posty," uvedl Švec.

Vláda je podle něj odpovědná primárně Sněmovně, která ji vyslovuje důvěru, nikoliv prezidentovi. "Prezident se dlouhodobě snaží zvyšovat svůj vliv a zatím nepříliš silný premiér mu to umožňuje," dodal.

Babiš dnes řekl, že Pocheho nenavrhne ke jmenování s ohledem na výhrady prezidenta i KSČM, která by měla menšinový kabinet tolerovat. Způsobilo by to podle něj ústavní krizi. Poche by se zachoval státoporně, kdyby netrval na postu ministra, míní Babiš. Poche ale nehodlá ustoupit a nominace se nevzdá, řekl ČTK.

ČSSD dál trvá na svých pěti kandidátech na ministry, řekl novinářům po dnešní schůzce s předsedou sociálních demokratů Janem Hamáčkem premiér Babiš (ANO). Mluvčí Hradu Jiří Ovčáček v reakci na to na twitteru uvedl, že Zeman ministrem zahraničí Pocheho nikdy nejmenuje. Podle ústavy prezident jmenuje členy vlády na návrh předsedy vlády. Babiš má jasno i o všech lidech, kteří mají být ve vládě za jeho hnutí, říká jména ale nechtěl.

URL| <https://www.info.cz/cesko/sebevedomy-premier-by-mel-na-svych-kandidatech-trvat-rika-politolog-pro-odmitnuti-pocheho-nevidi-duvod-32342.html>

Sebevědomý premiér by měl na svých kandidátech trvat, říká politolog. Pro odmítnutí Pocheho nevidí důvod

17.6.2018 info.cz str. 00 Česko

ČTK,lup

Sebevědomý premiér by měl podle politologa Kamila Švece na svých kandidátech na ministry trvat. Podle politologa Josefa Mlejníka ale prezident Miloš Zeman, když si postaví hlavu, Miroslava Pocheho ministrem nejmenuje. Premiér Andrej Babiš jede dnes za prezidentem do Lán, kde mu předloží seznam navrhovaných členů vlády. ČSSD na nominaci Pocheho trvá.

"Zeman si ústavu, jak známo, vykládá po svém. Když si postaví hlavu, tak prostě nejmenuje," napsal na dotaz ČTK politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Podle politologa Švece by mohl Zeman navrženého kandidáta nejmenovat jen z velmi závažných důvodů. "Ty v tomto případě ale nenastaly. Proto by měl sebevědomý premiér fungující koalice předstoupit před prezidenta a trvat na svých kandidátech na ministerské posty," uvedl Švec.

Vláda je podle něj odpovědná primárně Sněmovně, která ji vyslovuje důvěru, nikoliv prezidentovi. "Prezident se dlouhodobě snaží zvyšovat svůj vliv a zatím nepříliš silný premiér mu to umožňuje," dodal.

Babiš dnes řekl, že Pocheho nenavrhne ke jmenování s ohledem na výhrady prezidenta i KSČM, která by měla menšinový kabinet tolerovat. Způsobilo by to podle něj ústavní krizi. Poche by se zachoval státoporně, kdyby netrval na postu ministra, míní Babiš. Poche ale nehodlá ustoupit a nominace se nevzdá, řekl ČTK.

ČSSD dál trvá na svých pěti kandidátech na ministry, řekl novinářům po dnešní schůzce s předsedou sociálních demokratů Janem Hamáčkem premiér Babiš (ANO). Mluvčí Hradu Jiří Ovčáček v reakci na to na twitteru uvedl, že Zeman ministrem zahraničí Pocheho nikdy nejmenuje. Podle ústavy prezident jmenuje členy vlády na návrh předsedy vlády. Babiš má jasno i o všech lidech, kteří mají být ve vládě za jeho hnutí, říci jména ale nechtěl.

URL| <https://www.info.cz/clanek/32342/sebevedomy-premier-by-mel-na-svych-kandidatech-trvat-rika-politolog-pro-odmitnuti-pocheho-nevidi-duvod>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra

17.6.2018 jihoceskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části. Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.jihoceskenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochepili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochopili kandidát na ministra

17.6.2018 jihoceskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části. Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.jihoceskenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochopili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochopili kandidát na ministra

17.6.2018 libereckenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolený v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.libereckenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochepili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra

17.6.2018 pardubickenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolený v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby

zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.pardubickenovinky.cz/sid=21becba19369648adf23fa15a6c3237c/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochepili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra

17.6.2018 plzenskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce

2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.plzenskenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochepili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra

17.6.2018 usteckenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.usteckenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pocepili-kandidat-na-ministra/>

Kdo je Miroslav Poche? Europoslanec a člen výboru, místopředseda Českého svazu cyklistiky

17.6.2018 irozhlas.cz str. 00

Kandidát Čssd, Roman Vondrouš Zdroj

Prezident Miloš Zeman a KSČM mají problém s nominací europoslance Miroslava Pocheho z ČSSD na ministra zahraničí.

Prezidentův mluvčí v sobotu na twitteru napsal, že Miloš Zeman nikdy nejmenuje Pocheho ministrem, a KSČM pak v neděli oznámila, že pokud bude europoslanec ve vládě, nepodpoří ji. Podle předsedy ČSSD Jana Hamáčka by to mohlo zhatit jejich spolupráci. Kdo je Miroslav Poche, muž, který vadí?

Datum a místo narození: 3. června 1978, Chlumeck nad Cidlinou.

Vzdělání: vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze a politologie a mezinárodní vztahy na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Současné funkce: poslanec Evropského parlamentu (EP; od 2014), člen výboru pro průmysl, výzkum a energetiku EP

Kariéra: v roce 1997 začal podnikat v cestovním ruchu, od té doby je společníkem firmy Balpo; v letech 1997 až 2000 zastupoval organizaci OBSE na misi v Bosně a Hercegovině, působil i v Kosovu a byl asistentem Kanceláře zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva v bývalé Jugoslávii; v letech 2000 až 2001 pracoval jako referent na ministerstvu zahraničí, kde byl poté v letech 2009 až 2010 poradcem ministra, mezitím se věnoval podnikání, v letech 2002 až 2014 byl také zastupitelem hlavního města Prahy a v letech 2010 až 2014 navíc i městské části Praha 3; v pražském zastupitelstvu byl mimo jiné předsedou klubu ČSSD a předsedal několika výborům, v Praze 3 byl v letech 2013 až 2014 členem rady

Funkce a členství v politických stranách: člen ČSSD (od 1997), mimo jiné byl místopředsedou pražské ČSSD; byl členem Mladých sociálních demokratů, kde čtyři roky zastával pozici místopředsedy pro zahraničí

Rodina: je ženatý a má dvě děti; manželka pochází ze Slovinska

Ostatní:

Jeho kandidaturu na ministra zahraničí již v květnu odmítl prezident Zeman, podrobnosti nesdělil. Parlamentním listům řekl, že mu vadí, že Poche vystupoval ve prospěch migračních kvót. ČSSD na nominaci silného hráče pražské stranické organizace trvala. Babiš ještě v sobotu vyzval Pocheho, aby se kandidatury na ministra vzdal, protože ho odmítá nejen Zeman, ale i KSČM, bez jejíž podpory ve sněmovně kabinet vzniknout nemůže. Sociální demokraté i Poche ale výzvu odmítli.

Spor o jména může zhatit spolupráci s ANO, připustil Hamáček

Číst článek

Po nedělním jednání s premiérem Andrejem Babišem prezident Miloš Zeman oznámil, že požádá Pocheho, aby zvážil svoji kandidaturu na funkci ministra zahraničí, a usnadnil tak vznik vlády a její toleranci.

Letos v lednu podpořil Zemanova protikandidáta Jiřího Drahoše. „Krajská konference vyzývá občany ČR k účasti v druhém kole prezidentských voleb a doporučuje zvážít podporu takového kandidáta, který nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávisť a ctí Ústavu a zákony. Tyto požadavky splňuje kandidát Jiří Drahoš,“ řekl na krajské konferenci strany.

V roce 2010 vyšlo najevo, že Poche o rok dříve skrytě financoval ČSSD - peníze dal straně přes několik členů, kteří několikasettisícový dar vykazali jako členské příspěvky. Svůj krok zdůvodňoval tím, že tak chtěl zajistit, aby strana nemusela platit z peněz daň. Podle kritiků z řad ČSSD svým krokem znevěrohodnil hospodaření strany. Poche se následně vzdal stranických funkcí a rezignoval na pozici lídra jedné z kandidátek ČSSD v Praze, na kandidátce však zůstal.

V roce 2016 byl manažerem ČSSD v krajských a senátních volbách, které skončily pro stranu neúspěchem.

Poche je od roku 2014 místopředsedou Českého svazu cyklistiky.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/kdo-je-miroslav-poche-milos-zeman-cssd_1806172005_pj

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochapili kandidát na ministra

17.6.2018 jihomoravskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....

Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.jihomoravskenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochepili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochapili kandidát na ministra

17.6.2018 karlovarskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.karlovarskenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochepili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra

17.6.2018 kralovehradeckenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.kralovehradeckenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochepili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra

17.6.2018 moravskoslezskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolený v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012),

místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....

Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.moravskoslezskenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pocephili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pocephili kandidát na ministra

17.6.2018 novinkyvysocina.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolený v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.
(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.novinkyvysocina.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pocephili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pocephili kandidát na ministra

17.6.2018 olomouckenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části. Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.
(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.olomouckenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pocephili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra

17.6.2018 prazskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.prazskenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochepili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochepili kandidát na ministra

17.6.2018 prvnizpravy.parlamentnilisty.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolený v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....

Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochebili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pochebili kandidát na ministra

17.6.2018 stredoceskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolený v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce

výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.stredoceskenovinky.cz/sid=dbe12f76c20cb9fb7812fea83d3a437e/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pocephili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, abyste mne pocephili kandidát na ministra

17.6.2018 zlinskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

(ps, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.zlinskenovinky.cz/sid=7440ac9ecad2cba0eeafab6fdaa8ce73/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-abyste-mne-pochepili-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochtepte, jsem kandidát na ministra

17.6.2018 libereckenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolený v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a

kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl, jak už víte, celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

Je také důležité, že 18. května 2018 Miroslava Pocheho schválilo předsednictvo ČSSD jako kandidáta na post ministra zahraničních věcí ČR v případné menšinové vládě s hnutím ANO. Proti jeho kandidatuře se však postavil prezident ČR Miloš Zeman, je proti srsti KSČM, která má případně tuto vládu tolerovat a i proti srsti některých členů ČSSD, kteří o tom, aby nezpochybnili jednotu ve straně, mlží.

(ps, Volby.cz, Wikipedie.cz, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.libereckenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-pochepte-jsem-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochepte, jsem kandidát na ministra

17.6.2018 plzenskenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl, jak už víte, celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

Je také důležité, že 18. května 2018 Miroslava Pocheho schválilo předsednictvo ČSSD jako kandidáta na post ministra zahraničních věcí ČR v případné menšinové vládě s hnutím ANO. Proti jeho kandidatuře se však postavil prezident ČR Miloš Zeman, je proti srsti KSČM, která má případně tuto vládu tolerovat a i proti srsti některých členů ČSSD, kteří o tom, aby nezpochybnili jednotu ve straně, mlží.

(ps, Volby.cz, Wikipedie.cz, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.plzenskenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-pochepte-jsem-kandidat-na-ministra/>

Kdo je Poche, kvůli němuž může padnout vláda, která ještě ani nevznikla

17.6.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

iDNES.cz, Josef Kopecký

Jak prezident Miloš Zeman, tak premiér Andrej Babiš mají i osobní důvod, proč nechtít, aby se novým ministrem zahraničí stal sociální demokrat, europoslanec Miroslav Poche, na němž zatím ČSSD trvá. Babiše ještě v březnu Poche vyzýval k rezignaci, dva měsíce před tím vyzýval, aby šli lidé na Hrad volit Zemanova soupeře Jiřího Drahoše.

„A já bych si velmi přál, aby vznikla samozřejmě vláda na demokratickém půdorysu, která se nebude opírat o hlasy komunistické strany, na druhou stranu tím člověkem, který na to má největší vliv, je Andrej Babiš, který by měl odstoupit z toho místa premiéra a nahradit by ho měl někdo, kdo nemá tak vážné problémy ve své kariéře,“ řekl Poche v březnovém Interview ČT 24. Nyní chce být ministrem Babišovy vlády opírající se o komunisty.

„Krajská konference vyzývá občany ČR k účasti v druhém kole prezidentských voleb a doporučuje zvážit podporu takového kandidáta, který nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávisť a ctí Ústavu a zákony. Tyto požadavky splňuje kandidát Jiří Drahoš,“ řekl dva měsíce před tím, v polovině ledna Poche, kdy podpořil Zemanova soupeře v boji o Hrad. Zeman ho odmítl již před referendem ČSSD

Zeman si toho nemohl nevšimnout. Ještě před tím, než šéfovi ČSSD Janu Hamáčkovi kývlo předsednictvo sociální demokracie na jeho výběr pěti kandidátů do vlády, řekl prezident Hamáčkovi při setkání v Ostravě, že Poche ve vládě být nemůže.

„Pan Poche je člověk, který výrazně vystupoval ve prospěch migračních kvót, a jeho zaměření by tedy bylo v rozporu s oficiální zahraniční politikou nové vlády,“ řekl Zeman v rozhovoru pro Parlamentní listy.

„Počet 525 osob považuji za symbolické humanitární gesto, kterému by se Česká republika neměla vyhýbat,“ napsal Poche v roce 2015 ve svém blogu na iDNES.cz. Moje vnímání migrace se vyvíjelo, napsal ČSSD Poche

Jeho názor se ale později změnil. „Pro Evropu zůstává jednou z velkých výzev nekontrolovaná migrace. Nemůžeme zůstat lhostejní k utrpení lidí v zemích postižených konfliktem, ale musíme si otevřeně přiznat i rizika, která pro Evropu představuje neregulovaný příliv migrantů. Nemůžeme v žádném případě brát na lehkou váhu obavy občanů v některých evropských zemích, včetně té naší,“ napsal Poche v květnu v dopise straníkům.

„Moje vnímání migrace se v průběhu let vyvíjelo v rámci konfrontace s celou řadou evropských politiků a rovněž na základě toho, že jsem měl osobně možnost vidět dopady migrační krize v Itálii či některých státech Balkánu.“ napsal Poche a distancoval se od nálepky „vítače“, kterou mu dává Zeman.

V neděli natvrdo šéf komunistů Vojtěch Filip řekl, že když bude ve vládě Poche, nemohli by ji komunisté ani tolerovat. Filip tvrdí, že o výhradách jeho strany Hamáček dobře věděl, protože o tom mluvil už při jednáních, u nichž byl i premiér Andrej Babiš.

To, o čem mluvil Filip, zmínil i Babiš už v sobotu po setkání s Hamáčkem v Průhonicích. „Pan Hamáček ví, pan Filip byl u toho, že jsme tenhle problém řešili opakovaně. Pokud vím, tak pan Hamáček s panem prezidentem o

tom mluvili taky opakovaně, já jsem o tom mluvil, pan Filip o tom mluvil,“ řekl v Průhonicích Babiš. InsertSingleVideo Měl „škraloup“ při financování strany

„V roce 2009 měl nějaké problémy s financováním ČSSD, já to nechci posuzovat,“ zmínil také Babiš. Poche v roce 2010 přiznal, že dal straně několik set tisíc korun, ale v účetnictví o tom nebyla zmínka. Peníze totiž vykázal jako členské příspěvky .

„Já jsem ten dar rozepsal na nějakých deset členů tak, aby se z toho nemusela platit daň. Protože když dám 200 tisíc straně, zaplatí z toho 15 procent daň. Kdežto když to rozepíšu mezi deset svých členů na obvodě a oni zaplatí padesát tisíc jako členský příspěvek, tak se z toho daň neplatí,“ popsal to před lety tehdejší zastupitel hlavního města, nyní europoslanec a kandidát na ministra zahraničí.

Devětatřicetiletý Poche je europoslancem od roku 2014. Vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze a politologie a mezinárodní vztahy na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

V letech 1997 až 2000 zastupoval organizaci OBSE na misi v Bosně a Hercegovině, působil i v Kosovu a byl asistentem Kanceláře zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva v bývalé Jugoslávii. Pak pracoval jako referent na ministerstvu zahraničí. Pomohl ke zvolení Hamáčkovi

Dvanáct let, v letech 2002 až 2014 byl zastupitelem hlavního města Prahy a v letech 2010 až 2014 navíc i městské části Praha 3. V pražském zastupitelstvu byl i předsedou klubu ČSSD, z té doby má pověst jednoho z pražských „šibrů“. V ČSSD je od roku 1997, byl i místopředsedou pražské ČSSD.

V roce 2016 byl také manažerem ČSSD v krajských a senátních volbách, které skončily pro stranu neúspěchem. A právě Pocheho vliv v pražské sociální demokracii přispěl k tomu, aby se letos na sjezdu v Hradci Králové stal Hamáček šéfem ČSSD. InsertSingleVideo

URL| https://zpravy.idnes.cz/poche-profil-europoslanec-vlada-cssd-zahranici-fff-domaci.aspx?c=A180617_152807_domaci_kop

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
idnes.cz

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochtepte, jsem kandidát na ministra

17.6.2018 kralovehradeckenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části. Coby člen ČSSD byl zvolený v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl, jak už víte, celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

Je také důležité, že 18. května 2018 Miroslava Pocheho schválilo předsednictvo ČSSD jako kandidáta na post ministra zahraničních věcí ČR v případné menšinové vládě s hnutím ANO. Proti jeho kandidatuře se však postavil prezident ČR Miloš Zeman, je proti srsti KSČM, která má případně tuto vládu tolerovat a i proti srsti některých členů ČSSD, kteří o tom, aby nezpochybnili jednotu ve straně, mlží.

(ps, Volby.cz, Wikipedie.cz, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.kralovehradeckenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-pochepte-jsem-kandidat-na-ministra/>

A Vy jste kdo? Miroslav Poche, pochepte, jsem kandidát na ministra

17.6.2018 usteckenovinky.cz str. 00

Tk Čssd Po

A o kom se to v posledních dnech nejvíce mluví, je kandidát ČSSD na ministra zahraničních věcí Miroslav Poche, který má podle Lidového domu pro tuto funkci předpoklady, protože hovoří několika jazyky. Ale kdo je vlastně Miroslav Poche?

Podle Wikipedie se český politik a ekonom Miroslav Poche narodil 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou.

V roce 1997 se stal členem ČSSD, v níž působí i jako člen Krajského výkonného výboru ČSSD v Hlavním městě Praze (do roku 2010 také místopředseda KVV). V letech 2002 až 2014 byl zastupitel Hlavního města Prahy, a v letech 2010 až 2014 zastupitel Městské části Praha 3 a od roku 2012 také radní této městské části.

Coby člen ČSSD byl zvolen v roce 2014 poslancem Evropského parlamentu. Sobotkovým vedením ČSSD byl dosazený na čtvrté místo, ale v preferenčních hlasech jej v samotných volbách předstihli někteří dokonce výrazně čtyři další kandidáti, kteří byli v pořadí za ním, ale nedosáhli pětiprocentní převahy, aby se dostali do EP.

Názorně to ukazuje následující tabulka z webu volby.cz.

Kandidát na ministra ČSSD vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze, odkud má titul Ing. a politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, odkud má zase titul Mgr.

Wikipedie uvádí, že Miroslav Poche byl od roku 1997 společníkem ve firmě Balpo v.o.s. Působil jako zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě na misích v Bosně a Hercegovině a v Kosovu. Poté coby zaměstnanec Ministerstva zahraničních věcí ČR zajišťoval komunikaci s Komisí OSN pro lidská práva a jako zaměstnanec Ministerstva zemědělství ČR vyjednával o liberalizaci obchodu v rámci EU a CEFTA.

Není bez zajímavosti, že po zisku mandátu zastupitele Hlavního města Prahy a zastupitele a radního Městské části Praha 3 působil či působí ve statutárních orgánech několika společností; např.: předseda představenstva

Pražské energetiky Holding a.s. (2003 až 2007), předseda dozorčí rady Pražských služeb, a.s. (2011 až 2012), místopředseda představenstva Správy zbytkového majetku MČ Praha 3 a.s. (od 2012) či člen představenstva Investiční a rozvojové Praha 3 a.s. (od 2012).

Miroslav Poche je ženatý a má dvě děti, jeho manželka pochází ze Slovinska.

Do politiky vstoupil, když byl v komunálních volbách v roce 2002 zvolen za ČSSD do Zastupitelstva Hlavního města Prahy. Mandát zastupitele obhájil v komunálních volbách v roce 2006. Před komunálními volbami v roce 2010 podle Wikipedie vyšlo najevo jeho nelegální financování ČSSD. Vzdal se tedy stranických funkcí a kandidatury do Rady Hlavního města Prahy. Odmítl se však vzdát samotné kandidatury do zastupitelstva a nakonec mandát opět obhájil a stal se předsedou Klubu zastupitelů ČSSD.

V květnu 2014 kandidoval za ČSSD na čtvrtém místě její kandidátky ve volbách do Evropského parlamentu 2014, kde byl s počtem 3 692 preferenčních hlasů, což byl, jak už víte, celkově až devátý výkon, zvolen poslancem Evropského parlamentu. Působí ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE).

.....
Miroslav Poche je na tomto snímku z roku 2014 na tiskové konferenci po volbách do EP ukrytý za Bohuslavem Sobotkou i za Milanem Chovancem.

Je také důležité, že 18. května 2018 Miroslava Pocheho schválilo předsednictvo ČSSD jako kandidáta na post ministra zahraničních věcí ČR v případné menšinové vládě s hnutím ANO. Proti jeho kandidatuře se však postavil prezident ČR Miloš Zeman, je proti srsti KSČM, která má případně tuto vládu tolerovat a i proti srsti některých členů ČSSD, kteří o tom, aby nezpochybnili jednotu ve straně, mlží.

(ps, Volby.cz, Wikipedie.cz, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.usteckenovinky.cz/zpravy/politika/a-vy-jste-kdo-miroslav-poche-pochepte-jsem-kandidat-na-ministra/>

Miroslav Poche ministrem zahraničí?

17.6.2018 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Dobrý den i ode mě. Je možné, že ČSSD navrhne do vlády jiného ministra zahraničí, než Miroslava Pocheho? V jakém stavu jsou uprchlíci z lodi Aquarius, o něž se přely Itálie a Francie? Jak reagují Rusové na chystané zvyšování důchodového věku? Třeba o tom budeme mluvit už za pár okamžiků. Mým hostem bude dnes také Arnošt Goldflam. A představím projekt, v němž se propojí koncert s přednáškou tří nobelistů. Dobrý poslech. Komunisté nebudou podle svého předsedy Vojtěcha Filipa tolerovat vládu ANO a ČSSD, pokud v ní bude Miroslav Poche. Filip to řekl v pořadu České televize Otázky Václava Moravce. Předseda sociálních demokratů, Jan Hamáček, v téže debatě prohlásil, že výhrady komunistů vůči Pochemu slyší poprvé.

Jan HAMÁČEK, předseda strany /ČSSD/

Já nevěřím svým uším. Já jsem na těch jednáních seděl, seděl tam Andrej Babiš, seděl Vojtěch Filip, a na jednom jednání, možná na dvou, byl i Pavel Kováčik, na žádném jednání nezaznělo, že by KSČM nepodpořila vládu za předpokladu, že bude ministr Poche ministrem zahraničí. U Miroslavu Pochem samozřejmě zaznívají výhrady, to já přiznávám, bylo řečeno, že k němu má výhrady pan prezident, ale rozhodně pan předseda Filip neřekl, že kvůli jeho nominaci bude vetovat vládu. Kdyby to tam zaznělo takhle natvrdo, tak samozřejmě je to věc, kterou bychom museli řešit ještě před referendem.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Předseda ČSSD Jan Hamáček, podle kterého jeho strana udělala při jednání o vládě maximum a nemá kam ustoupit. A tato výměna názorů se odehrála před dnešní odpolední schůzkou premiéra Andreje Babiše s prezidentem Milošem Zemanem. Prezidentův mluvčí po schůzce řekl, že hlava státu Miroslava Pocheho osobně požádá, aby svou nominaci zvažil a usnadnil tak vytvoření koaličního kabinetu. Prezident postupně přijme všechny kandidáty na ministerské funkce. Schůzky svolá po návratu z návštěvy Ústeckého kraje, odkud se vrátí příští týden ve čtvrtek. Naším hostem je teď Martin Netolický, místopředseda sociálních demokratů. Dobrý den.

Martin NETOLICKÝ, místopředseda strany /ČSSD/

Hezké odpoledne.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Tak tedy, jak chcete, jak chce sociální demokracie prosadit Miroslava Pocheho coby šéfa diplomacie, pokud ho prezident nechce jmenovat a KSČM vládu s ním tolerovat?

Martin NETOLICKÝ, místopředseda strany /ČSSD/

No tak já už jsem kdysi říkal, že to, co pan předseda Filip sděloval delegátům sjezdu KSČM, že budou provádět nějakou negativní, nějaké negativní kádrování, tak já myslím, že jsme přesně v tom momentu, kdy prostě sociální demokracie nemůže ustoupit tomuto tlaku. Komunisté nebudou ve vládě, nebudou nést hlavní vládní odpovědnost, tu ponese hnutí ANO a následně jako menšinový partner sociální demokracie. Já vůbec nechápu, jak komunisté na místo toho, aby rozebírali jednotlivé programové body, tak se tady zabývají šéfem diplomacie, notabene u člověka, který má předpoklady jak jazykové, tak z hlediska mezinárodního přehledu. A pokud jde o pana prezidenta, myslím, že už je trošku cítit, že pan prezident vidí, že sociální demokracie ustoupit nechce. Ostatně doporučoval ČSSD, aby vstoupila do vlády s hnutím ANO. A po schůzce s premiérem chce mít konzultace s jednotlivými ministry včetně pana Pocheho. Z toho plyne, že už se trošičku asi možná i bere zpátečka ze strany Hradu. Já myslím, že to je jediné možné řešení, protože Ústava jasně říká, jak má hlava státu postupovat, když dostane nominace od předsedy vlády.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Opravdu máte pocit, že je tam jakási, použiju-li vaše slova, "zpátečka"? Protože Jan Hamáček také mluvil o tom, že je představitelné, že vláda nebude.

Martin NETOLICKÝ, místopředseda strany /ČSSD/

No tak pokud bude KSČM a Andrej Babiš i pan prezident trvat na tom, že máme měnit kandidáty, to znamená skutečně použiju ten starý komunistický výraz "kádrovat" naše kandidáty, no tak potom se nedá nic dělat, asi tady bude muset být jiné řešení. A to řešení pochopitelně je s účastí Tomia Okamury. Já nevím, jestli to je právě to řešení, které tady chceme mít v České republice. No ale pokud nebude jiná situace, tak my přece jsme netajili nominace, řekli jsme to včas, říkáme to už více jak měsíc, dokonce předsednictvo ČSSD požádalo pana předsedu Hamáčka, aby nominoval lidi do vlády ještě před zahájením hlasování, což se stalo. Takže z naší strany byly otevřené karty a pokud se stane to, že budou prostě naši kandidáti odmítáni, no tak my se zase začneme vyjadřovat k dalším kandidátům.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Co jiná možnost? Co jiná možnost, pokud byste za jiné jméno ministra zahraničí dostali třeba více vládních postů, nebo byste si posty nějak vyměnili?

Martin NETOLICKÝ, místopředseda strany /ČSSD/

Ne. Pokud KSČM a hnutí ANO bude skutečně trvat na tom, že bude naše kandidáty nějakým způsobem komentovat, tak my budeme komentovat určitě nominanty do dozorčích a různých dalších rad, do výkonných orgánů státních firem, do kontrolních orgánů státních firem, a samozřejmě v případě hnutí ANO do vlády. Protože to se potom nikam nedostaneme. Takže pokud má koalice nějakým způsobem fungovat, parametry byly nastaveny, byly potvrzeny oběma grémii a oběma předsednictvy hnutí ANO a ostatně i sociální demokracie, tak předpokládám, že takto se bude postupovat. Jinak opravdu to budeme mít výhrady vůči každému nominantovi a pak opravdu děj se vůle boží.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Premiér Babiš řekl, že pokud by navrhl vládu s Pochem, tak vznikne ústavní krize, ve které se nechce angažovat. Jak by tedy měl podle vás postupovat, pokud se jí chce vyhnout?

Martin NETOLICKÝ, místopředseda strany /ČSSD/

Pokud chce být pan premiér Babiš nadále předsedou vlády, tak musí vnímat, že má určitou ústavní pozici, která má určité kompetence, ale také určitou zodpovědnost. A potom se bude muset takového hledání řešení účastnit aktivně. To je prostě úloha předsedy vlády, ostatně předseda vlády nemá určený konkrétní rezort, kromě některých vybraných v rámci bezpečnostní rady státu a podobně. Ale předseda vlády má především tu koordinační úlohu a stojí v čele vlády. Takže nemůže tvrdit, že se účastnit nebude. Naopak on má být aktivní, protože měl by trvat na tom, že pokud je dohodnutý s koaliční stranou na určitých pravidlech hry, to znamená, že si nebudou vzájemně vstupovat do personálních nominací s koaličními partnery, pak by měl být aktivní ve vztahu k prezidentovi republiky a například podat i kompetenční žalobu k ústavnímu soudu, pokud pan prezident nebude konat, respektive činit v případě jmenování některých členů vlády. To je standardní postup, který ostatně i ústava a další související zákony očekává.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Dovedete si představit ještě nějakou schůzku ANO a ČSSD před tím, než se bude prezident setkávat s těmi jednotlivými ministerskými kandidáty?

Martin NETOLICKÝ, místopředseda strany /ČSSD/

Určitě schůzka je možná, ale to spíš pro ujasnění si a upřesnění si pozice. Já nemám pocit, že by v této chvíli měla se měnit pozice sociální demokracie, protože my jsme včas oznámili všechna jména a až do minulého týdne, nebo předminulého týdne, jméno pana Pocheho tak nerezonovalo, najednou se hledají pseudodůvody. A víte, já jsem poslouchal velmi poctivě dneska na České televizi Otázky Václava Moravce a i europoslanec za hnutí ANO, a to chci zdůraznit, tam jednoznačně popřel určité konstrukce, které se na pana Pocheho vytvářejí, a naopak ho podpořil, že může mít 100 důvodů, proč mít výtky proti panu Pochemu, ale rozhodně to /nesrozumitelné/ v případě migrační politiky tak, jak to někdo vytváří. To znamená, vždycky tady se někdo řekne nějakou polopravdu či lež a z té lži se stává pravda a já myslím, že takto se prostě v demokratickém státě chovat nemůžeme. Takže já to beru i jako silný signál od europoslance hnutí ANO, který jednoznačně podpořil pana Pocheho ve vztahu k nominaci do vlády České republiky.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Martin Netolický, místopředseda ČSSD. Děkuji za rozhovor, na shledanou.

Martin NETOLICKÝ, místopředseda strany /ČSSD/

Také děkuji. Na shledanou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A naším dalším hostem je ústavní právník Jan Wintr z právnické fakulty Univerzity Karlovy, člen legislativní rady vlády. Dobrý den i vám.

Jan WINTR, ústavní právník

Dobrý den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Několikrát jsme slyšeli v téhle debatě pojem ústavní. O tom, že premiér má svoji ústavní pozici, své kompetence, ale je důvod mluvit o náběhu na ústavní krizi? Za jakých okolností by z vašeho právního pohledu ty neshody stran mohly přerůst v ústavní krizi?

Jan WINTR, ústavní právník

No, ústavní krize je asi silné slovo. Myslím, že nestojíme před ústavní krizí. Pokud jde o právní hodnocení té situace, tak teď jsme ve fázi, kdy Andrej Babiš byl jmenován předsedou vlády a čeká se, kdy navrhne ostatní členy vlády prezidentovi republiky s tím, že jaksi to jmenování těch ostatních členů vlády probíhá na základě nějakých politických jednání, patrně na základě té koaliční dohody, a potom tedy prezident republiky má povinnost jmenovat vládu na základě návrhu předsedy vlády, přičemž se diskutuje o tom, jestli může tedy nejmenovat někoho, kdo byl navržen, a převládá názor, že může takového navrženého kandidáta nejmenovat jenom v případě, že by tam byly nějaké právní překážky v jeho jmenování, především střet zájmu. Čili jsme v téhle té situaci, ale zatím se tedy, zatím se vedou vlastně jako politická jednání o tom, koho nakonec předseda vlády navrhne jako členy vlády, protože takový návrh ještě prezidentu republiky předložen nebyl.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Premiér Babiš, který vlastně v těchto chvílích se vyjadřuje po té schůzce s prezidentem, tak uvedl, že doufá, že situace kolem nominace Miroslava Pocheho do vlády se vyřeší po Pocheho setkání s Milošem Zemanem. Hledat řešení chce jak s předsedou ČSSD Janem Hamáčkem, tak i s komunisty. Čili, jako technicky, nebo právně vzato, ta varianta, že by prezident odmítl jmenovat navrženého ministra zahraničí, se možná nejeví už tak reálná. Ale kdyby ano, jak by se pak odvíjelo to sestavování vlády?

Jan WINTR, ústavní právník

No tak kdyby předseda vlády navrhl tedy pana Pocheho na post ministra zahraničí a prezident republiky ho odmítl jmenovat, tak potom by záleželo na reakci předsedy vlády. Buď by to bylo tak, že by tedy předseda vlády na tom svém návrhu trval a nepodal žádný jiný návrh na obsazení ministerstva zahraničí, čili ani že by jiný člen vlády byl pověřen přechodně řízením toho ministerstva a prostě by se prezident s předsedou vlády nebyli schopni shodnout, pak by vlastně nedošlo ke jmenování té vlády a předseda vlády by se mohl obrátit na ústavní soud s kompetenční žalobou, kde by se domáhal rozhodnutí ústavního soudu, že ta kompetence se má vykonávat tak, že prezident je povinen jmenovat toho, koho navrhne předseda vlády. Podobná žaloba se ostatně zvažovala před rokem, když prezident republiky odmítl vyhovět návrhu předsedy vlády Bohuslava Sobotky na odvolání místopředsedy vlády Andreje Babiše z vlády. Takže tohle by byla ta právní situace. No, anebo by tedy předseda vlády prostě navrhl někoho jiného, ať už trvale nebo přechodně na ten post ministra zahraničí, pak by ta vláda byla takto jmenována. Nicméně to by patrně zase sociální demokracie vnímala jako porušení koaliční smlouvy a třeba by nebyla ochotná v té vládě být, anebo tu vládu podporovat. Čili tady se nám vlastně míchají ty politické a právní aspekty.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

No a pokud by ČSSD do vlády nakonec opravdu nevstoupila, tak jaký dává Ústava premiérovi prostor a čas na hledání případných nových partnerů?

Jan WINTR, ústavní právník

No on je jmenován předsedou vlády, čili on má teď úkol sestavit tu vládu. Ústava žádný jasný čas nedává, to znamená, že má jednat bez zbytečného odkladu, to znamená, má se snažit co možná nejdříve sestavit tu vládu. Je třeba si uvědomit, že už tedy to sestavování vlády po těch volbách trvá mnoho měsíců, takže spíš by bylo žádoucí, aby postupoval rychle. Nicméně tady to je čistě politická úvaha, že to má postupovat rychle, protože tady patrně není žádná právní instance, která může vynutit třeba návrhem k ústavnímu soudu, aby se ten proces zrychlil. Může na toho předsedu vlády, který by případně sestavoval tu vládu, pomalu tlačit prezident republiky, může k tomu přijímat nějaká usnesení sněmovna, ale zase je potřeba si uvědomit, že nejsme v situaci, kdy by někdo ve sněmovně měl jasně tu sněmovní většinu. Kdyby to bylo tak, že jmenovaný předseda vlády vlastně brání nějaké jiné sněmovní většině v tom, aby se ujala vlády, tak pak je možné uvažovat o tom, že se sněmovna tedy nějak bude domáhat toho, aby tedy dostala tu možnost vygenerovat tu většinovou vládu. No ale v téhle situaci nejsme. Tady skutečně je to hnutí ANO, které drží klíče od toho sestavení vlády, které vlastně jako už celou dobu vede ta jednání a bez kterého tedy tu vládu sestavit nelze, ale jako s ním vidíme, že se to taky teda moc nedaří.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Jan Wintr, ústavní právník, děkuji i vám. Na shledanou.

Jan WINTR, ústavní právník

Prosím, na shledanou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A téma uzavřu s politologem Kamilem Švecem z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Kamil ŠVEC, politolog

Dobrý den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Co je v této chvíli pro sociální demokracii politicky rizikovější? Vzdát se Miroslava Pocheho v čele diplomacie, nebo zrušit vládní angažmá?

Kamil ŠVEC, politolog

No pro sociální demokracii rušit teď tu nominaci Miroslava Pocheho by mohlo být možná nebezpečnější, protože tím by jasně ukázala, že je stranou slabší, nesebevědomou a tedy že může být nedůvěryhodnou pro jakákoliv další jednání. Takže i z hlediska vnitrostranického je samozřejmě to trvání na Miroslavu Pochem z nějakého důvodu důležité i pro Jana Hamáčka, protože Miroslav Poche samozřejmě není nominován jen proto, že by byl europoslancem a byl jazykově vybaven, ale samozřejmě v tom hraje roli i to, jakým způsobem on hraje tu řečnickou stranickou politiku.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Je tedy možné, že pokud by tahle možnost nedopadla, tedy Miroslav Poche na post ministra zahraničí, že by posílilo jiné křídlo v ČSSD? Že by posílil třeba místopředseda Jiří Zimola?

Kamil ŠVEC, politolog

No tak ono těch možností je více. Důležité je, že by to určitě oslabilo Jana Hamáčka. Neznamená to ale, že by to muselo posílit Jiřího Zimolu. Nicméně ta strana jako taková by samozřejmě musela řešit ještě větší rozkol, než jaký je v ní teď, protože samozřejmě i po tom referendu ta strana je částečně rozdělená na tedy příznivce a odpůrce té vládní, toho vládního angažmá. No a samozřejmě v okamžiku, kdy by sociální demokraté ještě uspěli tento další neúspěch, tak by to mohlo tu stranu rozštěpit ještě na další proudy, respektive prohloubit ty problémy vnitrostranické.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Jsou případná veta ministerských nominací ošetřena v koaliční smlouvě? Protože třeba předseda hradecké ČSSD, poslanec Jan Birke, řekl, že premiér Babiš porušil tu přichystanou koaliční smlouvu ještě dřív než začala platit.

Kamil ŠVEC, politolog

No pokud se podíváme na tu koaliční smlouvu, tak tam jsou pasáže o respektování těch názorů jednotlivých politických stran a i několikrát představitelé, Andrej Babiš a Jan Hamáček, hovořili o tom, že budou respektovat své nominanty. To se změnilo vlastně zásadně až v tom včerejším prohlášení, nebo včerejším rozhovorem Andreje Babiše pro tisk.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Jak podstatné je to, že ve vládě nezasedne František Koníček coby ministr průmyslu, jak se spekulovalo?

Kamil ŠVEC, politolog

No, to je důležité z hlediska toho, že minimálně v tomto Andrej Babiš neustoupil Miloši Zemanovi, protože se hovořilo velmi o tom, že je to právě Miloš Zeman, kdo protlačuje kandidáta Koníčka na ten ministerský post. Takže z tohoto pohledu je to důležité. Je to důležité i z hlediska těch budoucích plánů, z hlediska dostavby jaderné elektrárny a podobně, takže v tomto je těch aspektů více, které ukazují na to, že Andrej Babiš minimálně v některých těch ohledech dokáže prosadit svoje stanovisko.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Míní Kamil Švec, politolog z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky i vám, na shledanou.

Kamil ŠVEC, politolog

Na shledanou.

Arabové finančně útočí v Sarajevu

16.6.2018 Lidové noviny str. 15 Česká pozice
ONDŘEJ ŽÍLA

Unikátní reportáž z Ilidže, již masivní arabské investice proměnily v jedinou sarajevskou multikulturní čtvrť

Turistický a budovatelský boom,

kteří zažívá Ilidža, čtvrť hlavního města Bosny a Hercegoviny Sarajeva, a kvůli němuž ji jeho obyvatelé začali označovat

„Kuvajt City“ či „Dubaj City“,

nemá u nich jednoznačně kladnou odezvu – čtvrť se stala více orientální. Arabské investice, jež jsou kritizovány především kvůli nejasnému původu, však přiměly vedení Ilidži k žádosti, aby se tato městská část osamostatnila.

Ilidža, konečná tramvaj, lázeňský komplex s rakousko-uherským koloritem a promenáda k prameni řeky Bosny jsou asociace, jež si většina Bosňanů spojuje s touto příměstskou částí Sarajeva. V uplynulých letech se však o Ilidži hovořilo v podstatě výhradně kvůli přistěhovalcům a zahraničním investicím ze zemí jejich původu.

Nejprve tuto část Sarajeva „objevili“ Turci, vzápětí je však převážili Arabové. Jelikož neexistuje žádný registr pro počet příchozích a usazujících se osob z Blízkého východu a Malé Asie, s odhady se různě manipuluje. Bosenská média loni odhadovala, že v sarajevském kantonu dlouhodobě žije až 40 tisíc Arabů.

Tento extrémně nadhodnocený údaj vypovídá o převládajícím pohledu obyvatel Bosny a Hercegoviny na tuto utvářející se komunitu. Příchozí Arabové jsou hodnoceni podobně ideologickými argumenty, stereotypy a předsudky, které se používají v celé Evropě v souvislosti s migrační krizí a postojem k islámu.

Nově příchozí sice mění zdejšího, od konce bosenského konfliktu výrazně modifikovaného genia loci, ale zůstává otázkou, zda je arabská (i turecká) komunita natolik početná, nebo jí lze pouze přisuzovat výrazný vliv. O přítomnosti Arabů totiž více vypovídají jejich investice do místní infrastruktury, počet leteckých spojení s arabským světem či přenocování v hotelech. Mimo turistickou sezonu se existence arabské komunity redukuje na reklamy realitních kanceláří, několik arabských restaurací a na nápisy na hotelech.

Dopady války

Konflikt v Bosně a Hercegovině vypukl v roce 1992 v důsledku protichůdných představ o uspořádání této bývalé jugoslávské republiky. Zatímco bosenská Srbové prosazovali setrvání v Jugoslávii, bosenská Chorvaté a Muslimové (příslušníci národa, který se pod daným názvem etabloval jako šestý konstitutivní v socialistické Jugoslávii v roce 1968, se od roku 1993 deklarují jako Bosňáci) žádali nezávislost.

Multietnickou republiku, ve které žilo obyvatelstvo zejména ve městech promíšené, následně zasáhly boje, jejichž cílem byla násilná etnická homogenizace pod kontrolou nacionalistických elit. Charakter

multikulturní čtvrti, ve které spolu žili Muslimové a Srbové a v menším počtu i Chorvaté a Jugoslávci, měla stejně jako další části Sarajeva i Ilidža. Hlavní pilíř harmonického soužití – „bratrství a jednota“ mezi národy a jejich paritní zastoupení ve státní správě socialistické Jugoslávie – se však v průběhu války vytratil.

Jednotky Republiky srbské, která kontrolovala větší část ilidžského okresu, donutily Muslimy k odchodu z této lokality. Zbytek Ilidže zůstal pod kontrolou armády Bosny a Hercegoviny, která podléhala politickému vedení bosňáckého prezidenta Aliji Izetbegoviče. Dodnes jsou na Ilidži v parku u zanedbaného partyzánského památníku vidět stopy bojové linie, která přežala tuto čtvrť vedví.

Mírová dohoda z amerického Daytonu v roce 1995 přičkla většinu Ilidže Federaci Bosna a Hercegovina – vedle Republiky srbské druhé entity Bosny a Hercegoviny –, kterou společně kontrolovali Bosňáci a Chorvaté. Převážná většina Srbů, která na Ilidži přečkala válku, zde proto nechtěla po jejím skončení zůstat a těsně před převzetím moci federálními policejními silami své domovy ze strachu z odplaty opustila. Z opačného směru sem přicházeli a usazovali se bezprizorní Bosňáci, kteří utekli z Podriní (mimo jiné i ti vyhnání ze Srebrenice).

Nepřítomnost Srbů, kteří se odmítli vrátit, a příchod Bosňáků z jiných oblastí Bosny a Hercegoviny nezvratně ovlivnily zdejší komunitu. Zamýšlená obnova původního multikulturního charakteru Ilidže ani celého Sarajeva a Bosny a Hercegoviny v poválečném období nenastala. Prostředí Ilidže se v uplynulém desetiletí měnilo výhradně proto, že se tato městská část ocitla v centru pozornosti klientely islámského světa.

Paradoxní situace

Bývalá jugoslávská republika Bosna a Hercegovina bývá v arabském světě často prezentována jako finančně dostupná muslimská země ve středu Evropy. Muslimy z Blízkého východu přitahuje nejen bosenská příroda, ale i lyžování v malé vzdálenosti od mešit. Sarajevské předměstí Ilidža na úpatí pohoří Igman je v kombinaci s dostatečnými ubytovacími kapacitami, pozemky ke koupi, dobrým napojením na metropoli s osmanským starým centrem a nedalekým letištěm pro příchozí Araby obzvláště vhodné.

Zdejší válkou rozvrácený turistický resort v uplynulých čtyřech letech zažíval renesanci. Jezdila do něj početná arabská klientela, jež čas tráví pospolu a kromě přírody oceňuje soukromí a pobyt v ústraní. Právě v Ilidži a v jejím okolí lze koupit pozemky dostatečně vzdálené od městské zástavby a současně dostupné po veřejných komunikacích.

V důsledku rozmístění obyvatel před vypuknutím války vlastnili či stále vlastní velkou část pozemků v přilehlých kopcích Sarajeva Srbové, kteří zde však již trvale nežijí. Navzdory tomu se svůj zpusťovaný a neobývaný rodinný grunt dlouho zdráhali prodat. Mnoho atraktivních lokalit v těsném okolí Sarajeva však léta bylo prázdných i proto, že po nich nebyla poptávka. S příchodem arabských investorů nastala radikální změna. Mnozí dosud neústupní vlastníci se lukrativními nabídkami nechali přesvědčit k prodeji.

Výsledkem je paradoxní situace – Srbové masově prodávají své nemovitosti, ale současně kritizují arabizaci Sarajeva. A arabská komunita také je pro drtivou většinu z nich jedním z důvodů, proč se ani v budoucnu nehodlají vrátit do svého původního bydliště, přestože se mnozí usadili v periferních, slabě rozvinutých částech Republiky srbské.

Nové společenství

Tato averze je spojena s bosenským konfliktem v první polovině 90. let 20. století, v jehož průběhu islámské státy (arabské země, ale i Turecko, Írán, Afghánistán či Pákistán) finančně, materiálně i vojensky podporovaly bojující Bosňáky. Počet muslimských bojovníků ze zahraničí sice nebyl natolik vysoký, jak nadsazovala srbská či chorvatská média, ale brutální zločiny spáchané zejména ve střední Bosně příslušníky jednotky El Mudžahid zveličily a zmytizovaly mezi bosenskými civilisty jejich počet, vliv a význam.

Bosenští Srbové a Chorvaté i bosňáčtí liberálové se v důsledku vzpomínek na válečné události dodnes stavějí k příchozím muslimům a jejich rigidnějšímu postoji k islámu s obavami a často zcela odmítavě. Přímoou spojitost mezi mudžahedíny a současnou komunitou muslimských přistěhovalců v Ilidži je však třeba odmítnout. V prvních letech po skončení války musela drtivá většina bojujících cizinců z islámských zemí Bosnu a Hercegovinu opustit. Zůstali pouze ti, kteří si mezi místními ženami našli manželky.

Tyto desítky konzervativních muslimů, kteří se většinou usadili mimo Sarajevo, však vytvořily zárodek dalšího z často debatovaných problémů poválečné Bosny a Hercegoviny – wahhábské a salafistické spopolitosti, které v několika periferních venkovských sídlech střední Bosny fungují odloučeně od bosenské společnosti. A tyto úmyslně se izolující komunity má problém začlenit do své duchovní správy i Islámské společenství, ústřední náboženská autorita muslimů v Bosně a Hercegovině.

O nově se utvářejícím arabském společenství v Ilidži se více mluví až v uplynulých čtyřech letech. Do té doby nevýrazná komunita se začala zviditelňovat okolo roku 2016, kdy média vehementně a mnohá i panicky

zaznamenala a tematizovala rapidní nárůst počtu turistů z arabských zemí i investorů, kteří začali masově skupovat nemovitosti, budovat rozsáhlé bytové komplexy a otvírat firmy.

O arabské komunitě sice neexistují žádné sociologické studie, ale podle většiny bosenských odborníků přichází reprezentují ve svých zemích spíše střední třídu. Až polovina arabských turistů je z Kuvajtu a dále ze Spojených arabských emirátů, Kataru, Ománu, Bahrajnu a Saúdské Arábie. Turistický a budovatelský boom, který Ilidža zažívá a kvůli němuž ji obyvatelé Sarajeva začali označovat „Kuvajt City“ či „Dubaj City“, nemá u nich jednoznačně kladnou odezvu – čtvrť se stala více orientální.

Pozornost v ulicích v centru Ilidže dnes přitahují desítky nápisů v arabštině a reklam na hotely, restaurace, realitní kanceláře či turistické agentury. V mnoha restauracích a kavárnách nejen v Ilidži, ale i v sarajevské Bašcharšiji se neprodává alkohol a vedle importovaných arabských kulinářských specialit a kouření šíšy (nargily) jsou tradiční bosenské speciality přizpůsobeny halal stravě. Obzvláště v letních měsících, a především v období ramadánu, evokuje Ilidža spíše atmosféru Blízkého východu.

Cizorodost

V případě arabských investic je kritizován především jejich nejasný původ a nemožnost státu kontrolovat průběh a počet finančních transakcí. Bosenské zákony sice neumožňují cizincům přímo nakupovat nemovitosti – pozemky a domy –, ale tento zákaz je obcházen přes bosenské firmy. Nekontrolované rozprodávání půdy ve vlastnictví ilidžského okresu a finanční machinace se staly předmětem sporů a kritiky.

Zatímco pro starostu Ilidže jde o příliv kapitálu potřebného k rozvoji, mnozí aktivisté a opoziční politici kritizují, že finanční prostředky nepředstavují produktivní formu investic, ale pouze rozprodej toho nejcennějšího, čím Bosna a Hercegovina disponuje – například v roce 2016 bylo arabskému vlastníkovu prodáno veřejné prostranství vřídla řeky Bosny (Vrelo Bosne). Mnoho kritiků také tvrdí, že architektonické požadavky arabských investorů nerespektují kulturněhistorické dědictví země.

Další kontroverzi představuje cizorodost. Přestože jde o muslimské turisty a investory, jejich konzervativní výklad islámu, odívání žen, stravování či odmítání alkoholu jsou považovány za narušování a zasahování do liberálních náboženských postojů k islámu a za posilování jeho cizorodého a neautentického pojetí v Bosně a Hercegovině. Vedle bosňáckých liberálů tvrdě kritizují arabskou komunitu i národní elity bosenských Srbů a Chorvatů, jejichž média zdůrazňují cizorodost a neslučitelnost přichodící komunity s bosenským obyvatelstvem.

Negativní kampaň, jež kulminovala v roce 2016, doprovázely falešné informace, že Bosňáci v Ilidži se stali „menšinou“ ve vlastní zemi – slyší „všude arabštinu“, pozorují „modlitby na ulicích“ či vidí „ženy v burkách“. V důsledku živé kolektivní paměti, co džihádisté prováděli za války, a dnešních kauz spojených s wahábisty v Bosně a Hercegovině (terorismus) je zdůrazňování strachu z druhých nejúčinnějším mobilizačním nástrojem pro každou bosenskou nacionalistickou stranu.

Svébytné město

I když se Ilidža masivně a chaoticky proměňuje do svérázného a svébytného „resortu“, nelze tvrdit, že by v ní Arabové dominovali, či dokonce masově celoročně pobývali. Počet Arabů, kteří se trvale usadili v Bosně a Hercegovině, se pohybuje v řádu stovek, ale současně sem přijíždějí desítky tisíc arabských turistů (v roce 2017 dle pohraniční policie více než 70 tisíc).

Drtivá většina z nich přijíždí v létě, netráví zde většinu roku (návštěvy průměrně trvají deset dnů). Nepřímo to například ukazuje výrazně vyšší počet leteckých spojení v letních měsících mezi Sarajevem a několika arabskými destinacemi (a tureckým Istanbulem). O jejich přítomnosti ale především svědčí budování rozsáhlých rekreačních komplexů, kam mají místní obyvatelé zakázaný přístup.

Arabská klientela, která Ilidžu v poválečné době – minimálně navenek – proměnila prakticky v jedinou multikulturní čtvrť Sarajeva, však má jeden přímý důsledek. Masivní investice do Ilidže přiměly její vedení k žádosti, aby se tato městská část od Sarajeva osamostatnila a vytvořila svébytné město.

Sarajevské předměstí Ilidža na úpatí pohoří Igman je v kombinaci s ubytovacími kapacitami, pozemky ke koupi, dobrým napojením na metropoli a nedalekým letišťem pro přichodící Araby obzvláště vhodné

O autorovi| ONDŘEJ ŽÍLA, politický geograf Autor působí v Institutu mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd** UK

Foto autor| ILUSTRACE RICHARD CORTÉS

Babiš by ustupovat neměl, míní politologové. Bojí se ale jedné věci

16.6.2018 24zpravy.com str. 00

Premiér Andrej Babiš jede v neděli za prezidentem do Lán, kde mu předloží seznam navrhovaných členů vlády. ČSSD na nominaci Pocheho trvá.

"Zeman si ústavu, jak známo, vykládá po svém. Když si postaví hlavu, tak prostě nejmenuje," napsal na dotaz ČTK politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Podle politologa Švece by mohl Zeman navrženého kandidáta nejmenovat jen z velmi závažných důvodů. "Ty v tomto případě ale nenastaly. Proto by měl sebevědomí premiér fungující koalice předstoupit před prezidenta a trvat na svých kandidátech na ministerské posty," uvedl Švec.

Vláda je podle něj odpovědná primárně Sněmovně, která ji vyslovuje důvěru, nikoliv prezidentovi. "Prezident se dlouhodobě snaží zvyšovat svůj vliv a zatím nepřilíší silní premiér mu to umožňuje," dodal.

Babiš by ustupovat neměl, míní politologové. Bojí se ale jedné věci Babiš by ustupovat neměl, míní politologové. Bojí se ale jedné věci Babiš by ustupovat neměl, míní politologové. Bojí se ale jedné věci

URL| <http://www.24zpravy.com/domaci/babis-by-ustupovat-nemel-mini-politologove-boji-se-ale-jedne-veci/200924-zpravy>

Babiš by ustupovat neměl, míní politologové. Bojí se ale jedné věci

16.6.2018 eurozpravy.cz str. 00

Praha - Sebevědomý premiér by měl na svých kandidátech na ministry trvat. Tvrdí to politolog Kamil Švec. Politolog Josef Mlejnek se ale obává reakce prezidenta Miloše Zemana.

Premiér Andrej Babiš jede v neděli za prezidentem do Lán, kde mu předloží seznam navrhovaných členů vlády. ČSSD na nominaci Pocheho trvá.

"Zeman si ústavu, jak známo, vykládá po svém. Když si postaví hlavu, tak prostě nejmenuje," napsal na dotaz ČTK politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Expert si podal Zemana. Zkritizoval ho za prohlášení o Pochem

Vláda padá? Babiš nás podrazil, zuří část ČSSD. Hrad se směje

Podle politologa Švece by mohl Zeman navrženého kandidáta nejmenovat jen z velmi závažných důvodů. "Ty v tomto případě ale nenastaly. Proto by měl sebevědomý premiér fungující koalice předstoupit před prezidenta a trvat na svých kandidátech na ministerské posty," uvedl Švec.

Vláda je podle něj odpovědná primárně Sněmovně, která ji vyslovuje důvěru, nikoliv prezidentovi. "Prezident se dlouhodobě snaží zvyšovat svůj vliv a zatím nepřilíší silný premiér mu to umožňuje," dodal.

This is a modal window.

URL| <http://domaci.eurozpravy.cz/politika/227484-babis-by-ustupovat-nemel-mini-politologove-boji-se-ale-jedne-veci/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

eurozpravy.cz

Sebevědomý premiér by měl na svých kandidátech trvat, říká politolog Švec

16.6.2018 e15.cz str. 00 Politika

ČTK

Sebevědomý premiér by měl podle politologa Kamila Švece na svých kandidátech na ministry trvat. Podle politologa Josefa Mlejnka ale prezident Miloš Zeman, když si postaví hlavu, Miroslava Pocheho ministrem nejmenuje. Premiér Andrej Babiš jede v neděli za prezidentem do Lán, kde mu předloží seznam navrhovaných členů vlády. ČSSD na nominaci Pocheho trvá.

"Zeman si ústavu, jak známo, vykládá po svém. Když si postaví hlavu, tak prostě nejmenuje," napsal na dotaz ČTK politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Podle politologa Švece by mohl Zeman navrženého kandidáta nejmenovat jen z velmi závažných důvodů. "Ty v tomto případě ale nenastaly. Proto by měl sebevědomý premiér fungující koalice předstoupit před prezidenta a trvat na svých kandidátech na ministerské posty," uvedl Švec.

Vláda je podle něj odpovědná primárně Sněmovně, která ji vyslovuje důvěru, nikoliv prezidentovi. "Prezident se dlouhodobě snaží zvyšovat svůj vliv a zatím nepřilíší silný premiér mu to umožňuje," dodal.

Babiš dnes řekl, že Pocheho nenavrhne ke jmenování s ohledem na výhrady prezidenta i KSČM, která by měla menšinový kabinet tolerovat. Způsobilo by to podle něj ústavní krizi. Poche by se zachoval státotvorně, kdyby netrval na postu ministra, míní Babiš. Poche ale nehodlá ustoupit a nominace se nevzdá, řekl ČTK.

ČSSD dál trvá na svých pěti kandidátech na ministry, řekl novinářům po dnešní schůzce s předsedou sociálních demokratů Janem Hamáčkem premiér Babiš (ANO). Mluví Hradu Jiří Ovčáček v reakci na to na twitteru uvedl, že Zeman ministrem zahraničí Pocheho nikdy nejmenuje. Podle ústavy prezident jmenuje členy vlády na návrh předsedy vlády. Babiš má jasno i o všech lidech, kteří mají být ve vládě za jeho hnutí, říci jména ale nechtěl.

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1347939/sebevedomy-premier-by-mel-na-svych-kandidatech-trvat-rika-politolog-svec>

Sebevědomý premiér by měl na svých kandidátech trvat, říká politolog Švec

16.6.2018 e15.cz str. 00

Sebevědomý premiér by měl podle politologa Kamila Švece na svých kandidátech na ministry trvat. Podle politologa Josefa Mlejnka ale prezident Miloš Zeman, když si postaví hlavu, Miroslava Pocheho ministrem nejmenuje. Premiér Andrej Babiš jede v neděli za prezidentem do Lán, kde mu předloží seznam navrhovaných členů vlády. ČSSD na nominaci Pocheho trvá.

"Zeman si ústavu, jak známo, vykládá po svém. Když si postaví hlavu, tak prostě nejmenuje," napsal na dotaz ČTK politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Podle politologa Švece by mohl Zeman navrženého kandidáta nejmenovat jen z velmi závažných důvodů. "Ty v tomto případě ale nenastaly. Proto by měl sebevědomý premiér fungující koalice předstoupit před prezidenta a trvat na svých kandidátech na ministerské posty," uvedl Švec.

Vláda je podle něj odpovědná primárně Sněmovně, která ji vyslovuje důvěru, nikoliv prezidentovi. "Prezident se dlouhodobě snaží zvyšovat svůj vliv a zatím nepřilíší silný premiér mu to umožňuje," dodal.

Babiš dnes řekl, že Pocheho nenavrhne ke jmenování s ohledem na výhrady prezidenta i KSČM, která by měla menšinový kabinet tolerovat. Způsobilo by to podle něj ústavní krizi. Poche by se zachoval státotvorně, kdyby netrval na postu ministra, míní Babiš. Poche ale nehodlá ustoupit a nominace se nevzdá, řekl ČTK.

ČSSD dál trvá na svých pěti kandidátech na ministry, řekl novinářům po dnešní schůzce s předsedou sociálních demokratů Janem Hamáčkem premiér Babiš (ANO). Mluví Hradu Jiří Ovčáček v reakci na to na twitteru uvedl, že Zeman ministrem zahraničí Pocheho nikdy nejmenuje. Podle ústavy prezident jmenuje členy vlády na návrh předsedy vlády. Babiš má jasno i o všech lidech, kteří mají být ve vládě za jeho hnutí, říci jména ale nechtěl.

URL| <http://zpravy.e15.cz/domaci/politika/sebevedomy-premier-by-mel-na-svych-kandidatech-trvat-rika-politolog-svec-1347939>

Pokud chce být Babiš sebevědomým premiérem, měl by Pocheho podpořit, míní politolog

16.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

mp

Podle politologa Josefa Mlejnka ale prezident Miloš Zeman, když si postaví hlavu, Miroslava Pocheho ministrem nejmenuje. Premiér Andrej Babiš jede v neděli za prezidentem do Lán, kde mu předloží seznam navrhovaných členů vlády. ČSSD na nominaci Pocheho trvá.

„Zeman si Ústavu, jak známo, vykládá po svém. Když si postaví hlavu, tak prostě nejmenuje,“ napsal na dotaz ČTK politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Podle politologa Kamila Švece by mohl Zeman navrženého kandidáta nejmenovat jen z velmi závažných důvodů. „Ty v tomto případě ale nenastaly. Proto by měl sebevědomý premiér fungující koalice předstoupit před prezidenta a trvat na svých kandidátech na ministerské posty,“ uvedl Švec. Vláda je podle něj odpovědná primárně Sněmovně, která jí vyslovuje důvěru, nikoliv prezidentovi. „Prezident se dlouhodobě snaží zvyšovat svůj vliv a zatím nepřilíší silný premiér mu to umožňuje,“ dodal. Babiš dnes řekl, že Pocheho nenavrhne ke jmenování s ohledem na výhrady prezidenta i KSČM, která by měla menšinový kabinet tolerovat. Způsobilo by to podle něj ústavní krizi. Poche by se zachoval státně, kdyby netrval na postu ministra, míní Babiš. Poche ale nehodlá ustoupit a nominace se nevzdá, řekl ČTK. ČSSD dál trvá na svých pěti kandidátech na ministry, řekl novinářům po dnešní schůzce s předsedou sociálních demokratů Janem Hamáčkem premiér Babiš (ANO). Mluvčí Hradu Jiří Ověčáček v reakci na to na twitteru uvedl, že Zeman ministrem zahraničí Pocheho nikdy nejmenuje. Podle Ústavy prezident jmenuje členy vlády na návrh předsedy vlády. Babiš má jasno i o všech lidech, kteří mají být ve vládě za jeho hnutí, říci jména ale nechťel.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Pokud-chce-byt-Babis-sebevedomym-premierem-mel-by-Pocheho-podporit-mini-politolog-540356?utm_source=nm&utm_medium=xml

Politolog: Když si Zeman postaví hlavu, Poche ministrem nebude

16.6.2018 tyden.cz str. 00 Politika

ČTK

Sebevědomý premiér by měl podle politologa Kamila Švece na svých kandidátech na ministry trvat. Podle politologa Josefa Mlejnka ale prezident Miloš Zeman, když si postaví hlavu, Miroslava Pocheho ministrem nejmenuje. Premiér Andrej Babiš jede v neděli za prezidentem do Lán, kde mu předloží seznam navrhovaných členů vlády. ČSSD na nominaci Pocheho trvá.

"Zeman si ústavu, jak známo, vykládá po svém. Když si postaví hlavu, tak prostě nejmenuje," napsal politolog Josef Mlejnek z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Podle politologa Švece by mohl Zeman navrženého kandidáta nejmenovat jen z velmi závažných důvodů. "Ty v tomto případě ale nenastaly. Proto by měl sebevědomý premiér fungující koalice předstoupit před prezidenta a trvat na svých kandidátech na ministerské posty," uvedl Švec.

Vláda je podle něj odpovědná primárně sněmovně, která jí vyslovuje důvěru, nikoliv prezidentovi. "Prezident se dlouhodobě snaží zvyšovat svůj vliv a zatím nepřilíší silný premiér mu to umožňuje," dodal.

Babiš v sobotu řekl, že Pocheho nenavrhne ke jmenování s ohledem na výhrady prezidenta i KSČM, která by měla menšinový kabinet tolerovat. Způsobilo by to podle něj ústavní krizi. Poche by se zachoval státně, kdyby netrval na postu ministra, míní Babiš. Poche ale nehodlá ustoupit a nominace se prý nevzdá.

ČSSD dál trvá na svých pěti kandidátech na ministry, řekl novinářům po sobotní schůzce s předsedou sociálních demokratů Janem Hamáčkem premiér Babiš (ANO). Mluvčí Hradu Jiří Ovčáček v reakci na to na twitteru uvedl, že Zeman ministrem zahraničí Pocheho nikdy nejmenuje. Podle ústavy prezident jmenuje členy vlády na návrh předsedy vlády. Babiš má jasno i o všech lidech, kteří mají být ve vládě za jeho hnutí, říci jména ale nechtěl.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/politolog-kdyz-si-zeman-postavi-hlavu-poche-ministrem-nebude_484826.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
tyden.cz

Pokud chce být Babiš sebevědomým premiérem, měl by Pocheho podpořit, míní politolog

16.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Podle politologa Josefa Mlejníka ale prezident Miloš Zeman, když si postaví hlavu, Miroslava Pocheho ministrem nejmenuje. Premiér Andrej Babiš jede v neděli za prezidentem do Lán, kde mu předloží seznam navrhovaných členů vlády. ČSSD na nominaci Pocheho trvá.

„Zeman si Ústavu, jak známo, vykládá po svém. Když si postaví hlavu, tak prostě nejmenuje,“ napsal na dotaz ČTK politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Podle politologa Švece by mohl Zeman navrženého kandidáta nejmenovat jen z velmi závažných důvodů. „Ty v tomto případě ale nenastaly. Proto by měl sebevědomý premiér fungující koalice předstoupit před prezidenta a trvat na svých kandidátech na ministerské posty,“ uvedl Švec.

Vláda je podle něj odpovědná primárně Sněmovně, která ji vyslovuje důvěru, nikoliv prezidentovi. „Prezident se dlouhodobě snaží zvyšovat svůj vliv a zatím nepříliš silný premiér mu to umožňuje,“ dodal.

Babiš dnes řekl, že Pocheho nenavrhne ke jmenování s ohledem na výhrady prezidenta i KSČM, která by měla menšinový kabinet tolerovat. Způsobilo by to podle něj ústavní krizi. Poche by se zachoval státotvorně, kdyby netrval na postu ministra, míní Babiš. Poche ale nehodlá ustoupit a nominace se nevzdá, řekl ČTK.

ČSSD dál trvá na svých pěti kandidátech na ministry, řekl novinářům po dnešní schůzce s předsedou sociálních demokratů Janem Hamáčkem premiér Babiš (ANO). Mluvčí Hradu Jiří Ovčáček v reakci na to na twitteru uvedl, že Zeman ministrem zahraničí Pocheho nikdy nejmenuje. Podle Ústavy prezident jmenuje členy vlády na návrh předsedy vlády. Babiš má jasno i o všech lidech, kteří mají být ve vládě za jeho hnutí, říci jména ale nechtěl.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Pokud-chce-byt-Babis-sebevedomym-premierem-mel-by-Pocheho-podporit-mini-politolog-540356>

SLOVÁCKO DNES

15.6.2018 Slovácký deník str. 01 Titulní strana

(zs)

VELEHRADSKÁ CHVILKA PRO ŽEZLO. Obohacením velehradské výstavy Příběh sochy akademického sochaře Otmara Olivy v Turistickém centru Velehrad bude žezlo spolu s dalšími novými díly, které umělec v nedávné době vytvořil. Stane se tak dnes v 18 hodin v expozici velehradského turistického centra, a to u příležitosti dvou let od otevření Olivovy výstavy Příběh sochy. Žezlo vytvořil vření Pří- Otmara Oliva pro nejmladší součást Univerzity Karlovy – **Fakultu sociálních věd**. Insignie znázorňuje zeměkouli spočívající na konečcích lidské ruky, přičemž každý její prst symbolizuje jednu z pěti kateder.

Region| Střední Morava

Plné znění zpráv

Německo bude znovu přijímat rodinné příslušníky migrantů

15.6.2018 ČRo Plus str. 04 21:10 Den v 60 minutach

Martin KARLÍK, moderátor

Německo bude znovu přijímat rodinné příslušníky migrantů a to jak těch, co mají status uprchlíka, tak těch, co požívají jen takzvanou doplňkovou ochranu. Slučování jejich rodin předurčoval v březnu 2016 velká koalice CDU-CSU a SPD na dva rok zastavila kvůli velkému počtu migrantů, kteří v té době do Německa přicházely. Letos v únoru tento stav vláda prodloužila až do konce července. Teď rozhodla, že slučování povolí. Maximálně chce ale přijmout tisíc lidí měsíčně. Více už s Vladimírem Handlem z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Martin KARLÍK, moderátor

Dalo by se v několika větech nastínit kdo a za jakých podmínek bude mít nárok na sloučení rodiny, respektive kteří z běženců v Německu můžou tuto žádost podat a co to znamená vůbec běženci s doplňkovou ochranou.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To znamená ty osoby, které mohou zůstat momentálně v Německu, protože jsou ohroženy na životě, díky té situaci, která panuje v jejich zemi, tak tyto osoby potom uplynutí dvouleté doby, o které jste hovořil správně, dnes budou moci opravdu v omezeném počtu, jak bylo řečeno, svoje příslušníky, rodinné příslušníky přivést a to jsou ti nejbližší příslušníci, to znamená manželka nebo manžel samozřejmě a vlastní děti. Už ne tedy a děti ještě k tomu nezletilé, čili ne nějaký široký rodinný kruh a jsou to ty osoby, které prostě mají nejméně na několik let možnost v Německu dál tedy žít, procházet integračními programy, a nejsou to nutně lidé, kteří dostanou azylové případy, jsou trochu jiné, tam se to sjednocení rodin předpokládá prakticky samozřejmě.

Martin KARLÍK, moderátor

A kolem této otázky se vedly určité spory na koaliční půdě, než vláda dospěla k tomu kompromisu, tak jak vlastně vypadaly ty spory, než se dospělo k tomu, že bude moci přijít maximálně tisíc migrantů měsíčně.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tam šlo prostě o to obavu samozřejmě, že Německo je zatížené tím migračním procesem a těmi počty migrantů, přesněji řečeno, tedy uprchlíků kteří se na Německo obrací se žádostí o povolení pobytu, takže je to přirozená snaha těch konzervativních stran, protože zejména CSU, která má od 14. října tohoto roku volby zemské, které jsou pro ni klíčové. Na druhé straně ten protiargument nebo pro to, aby se to sjednocování rodin umožnilo my samozřejmě vychází zase jednak z těch morálních principů a křesťanských principů. Koneckonců jsou to křesťanské strany, které jsou do značné míry, to CDU-CSU, které jsou ve vládě, ale tak také tím, že vlastně ta integrace, jestliže integrace je problém v Německu a je samozřejmě problém v Německu, tak integrace těch mladých mužů bez rodinných příslušníků je velice obtížná a naopak přítomnost rodin, přítomnost dětí, které jak známo z té praxe se velice rychle integrují, rychle se učí jazyky a tak dále, tak ta integrace samozřejmě daleko snazší a vede k nějakému konkrétnímu rychlejšímu výsledku, takže ty dva argumenty stály proti sobě, ten bezpečnostní, politický a ten to tedy humanitárně prakticky abych tak řekl.

Martin KARLÍK, moderátor

Říká Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **fakulty sociálních věd** Karlovy Univerzity. Díky za to a hezký večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Aktuální politická situace

15.6.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Může výsledek referenda o vstupu ČSSD do vlády překvapit? Chybí v Česku adekvátní sociální zařízení pro seniorky a seniory? A jaký je životní příběh Zdeny Mašínové? O tom budeme mluvit. Už dnes odpoledne by mělo být jasno v tom, jestli má šanci vzniknout menšinová vláda ANO a ČSSD s podporou komunistů. Předseda ČSSD Jan Hamáček totiž oznámí výsledky referenda, ve kterém stranici v uplynulých týdnech rozhodovali, jestli vstoupit do vlády nebo ne. Místopředseda ČSSD Martin Netolický se domnívá, že převáží halasy příznivců koaliční spolupráce s ANO.

Martin NETOLICKÝ, místopředseda ČSSD

Podle informací, které mám z regionů, tak očekávám výsledek pozitivní. Velmi potěšující je především účast ze strany členů ČSSD, protože účast přesahuje 60 %, z toho plyne, že zájem o referendum je značný. Předpokládám, že začnou definitivní politická jednání, která by měla vést ke jmenování vlády.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dopoledne také jednal výkonný výbor KSČM. Strana podle něj zváží toleranci vlády, pokud programové prohlášení bude obsahovat jejich 7 požadavků. Poslanec Jiří Dolejš z KSČM vysvětlil, jak si komunisti při jednání s ANO a s ČSSD zajistili prosazování programových priorit strany.

Jiří DOLEJŠ, poslanec KSČM

My víme, že vláda nebude realizovat naši politiku, ale tím, že jsme vstoupili do jednání, tak touto intervencí jsme dosáhli toho, že některé věci v programovém prohlášení ošetřeny jsou. Že veřejnost se dozví, že to bylo díky naší intervenci a že vláda bude garantovat v rámci takzvaného tolerančního patentu, že tyto priority myslí vážně a že je bude určitým způsobem realizovat, a že u té přípravy té realizace budou i naši zástupci, aby mohli mít informace, jak se věci vyvíjejí.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A na telefonní lince je teď Josef Mlejnek z Katedry politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Účast v referendu ČSSD je jak jsme slyšeli přesahuje 60 %. Jak moc je důležité, že ta účast bude zřejmě nadpoloviční.

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak důležité to samozřejmě je, i když formálně by stačila i nižší účast, ale pokud to referendum má vlastně legitimizovat ten případný vstup ČSSD do vlády, tak je samozřejmě nejlepší, aby ta volební účast byla pokud možno co největší a tudíž aby mohlo vedení ČSSD říkat, že to je jasná nezpochybnitelná vůle většiny strany.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pokud by to referendum tedy dopadlo opravdu ve prospěch těch, kteří chtějí do vlády, jak to podle vás přijme ta druhá část ČSSD, která byla proti a byla hodně slyšet. Někteří senátoři, některý poslanci.

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je otázka, kterou, zejména ti, kteří do té vlády chtějí, si kladou a nejenom s ČSSD, ale samozřejmě s hnutí ANO. Jak se zachovají ti poražení a předpokládá se, že ti poražení budou ti, kteří o vlády nechťejí. Někteří z politiků ČSSD, kteří otevřeně jsou proti vstupu do vlády, tak ovšem řekli, že pokud referendum dopadne pro vstup, takže oni to podpoří nebo že nebudou dělat nějaké problémy, takže asi se, já bych nepředpokládal nějakou velkou vzpouru v rámci ČSSD asi většina těch odpůrců vstupu do vlády se podřídí výsledku toho referenda. Je samozřejmě otázka, jestli /nesrozumitelné/ kde vznikne nebo se ještě více nezformuje nějaké opoziční křídlo, které pak může nějakým způsobem při nějaké vhodné příležitosti sypat písek do soukolí, ale opravdu bych jako nečekal nějakou kolektivní hromadou vzpouru těch poražených.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

No ta příležitost tu možná může dřív, než si myslíme, protože jak velkým problémem pro vznik vlády bude podle vás nominace Miroslava Pocheho na postministra zahraničí, kterého nechce prezident Zeman, ale ČSSD na něm zatím zřejmě trvá. Dovedete si představit, že sociální demokraté by se mohli tohoto jména vzdát?

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak představit si to dovedu a představit si to dovedou i sociální demokraté. Dnes se objevila i v médiích spekulace, že ještě by se to mohlo vyřešit a že by se ta ministerstva zase prohodila, že by ČSSD neměla ministerstvo zahraničí, ale ministerstvo obrany, takže to může z dalších jednání vyplynout i nějaké takové řešení.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak by se takové řešení líbilo Pražské organizaci a Miroslavu Pochemu? Nebude se pak stát, že právě nebudou hlasovat pro vznik takové vlády?

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To se samozřejmě v krajním případě stát může, protože tam je důležité, jak jsou uspokojené ty krajské organizace. Pokud by k té výměně těch resortů došlo a nějakým způsobem a který by byl velmi nepříznivý pro pražskou organizaci, tak by nějaká vzpoura hrozit mohla. Samozřejmě pokud by ta výměna byla taková, že by i tak pražská organizace ČSSD mohla být spokojená, zal mohlo by to projít.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pokud by už jmenovaný premiér Andrej Babiš jméno Miroslava Pocheho opravdu na Hrad přines, má prezident podle ústavy právo ho odmítnout.

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Podle ústavy takové právo nemá. Ústava konstatuje, že prostě premiér navrhuje, prezident je jmenuje. Samozřejmě v minulosti už vznikly kolem toho spory. I předchozí prezidenti v některých případech odmítali být jenom takovým notářem, nikým, kdo prostě přijme tu nominaci a bez větších potíží toho člověka jmenuje, ale zatím ta interpretace byla taková, že pokud prezident má právo nějakým způsobem odmítat nebo se nějak proti tomu stavět eticky, tak pouze opravdu v nějakých výjimečných případech, kdyby ten člověk spáchal trestní čin nebo, nebo by tam existoval evidentní střed zájmu nebo něco takového a i tak by to bylo problematické, takže z

ústavy i dosavadní interpretace hovoří jako proti tomu, že by se prezident mohl, jako že by mohl zablokovat takhle jako jmenování ministra, ovšem Miloš Zeman, současný prezident, již v minulosti několikrát jednat způsobem, který byl v rozporu minimálně s duchem ústavy i s dosavadními tradicemi do užívání ústavy. I avizoval, už konec konců, pokud jde o to jmenování vlády a týká se to pana Pocheho, Miloš Zeman prostě avizoval, že přece tam v té ústavě není žádná lhůta, kdy od jmenování premiéra není žádná lhůta, do kdy ta vláda musí být jako celek jmenována, čímž dával najevo, že když tam bude nějaký kandidát, s kterým nesouhlasí, že ho prostě nejmenuje a není ho pak možné popohnat k žádné odpovědnosti.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Říká Josef.

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Takže prostě Andrej Babiše prostě riskuje, že se dostane do konfliktu s prezidentem kvůli ministři.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

To byl Josef Mlejnek z Katedry politologie, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme. Na slyšenou.

Josef MLEJNEK, politolog, Katedra politologie, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Těž děkuji. Na shledanou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A já ještě připojím pozvánku ke speciálu Radiožurnálu k aktuální politické situaci. Vysíláme po zprávách v 17 hodin.

Vaření a pečení prý neholduje, ale jeho kuchařka má úspěch

15.6.2018 5plus2 str. 28 Česká republika
NIKOLA PRAGEROVÁ

Jíst snadně a zdravě chce každý. „A proto s týmem pracujeme na vzniku nové kuchařky, v pořadí již třetí,“ vysvětluje Petr Novák.

ČR Zdravě, chutně, rychle a snadno. To je hlavní vize kuchařky, kterou vydali tři studenti. Název Jíme zdravě s Fitrecepty původně vznikl jako online projekt, který si stáhlo přes 380 000 uživatelů. Mobilní aplikací to ale nekončí.

Členové týmu se rozhodli minulý rok vydat kuchařku v tištěné podobě. První a druhý díl si do svých domovů zakoupilo 85 tisíc lidí. Zájem o tyto knihy je obrovský, proto autoři už pracují na třetím vydání.

Na vzniku kuchařek se podílela Barbora Hlubučková, autorka receptů, popisků a tipů. Další důležitou osobou byla Barbora Kravková, která zajistila focení a foodstyling, náplní Petra Nováka byla koordinace jednotlivých členů týmu. Českobudějovický rodák, kterému je 23 let, v současné době studuje marketingovou komunikaci a PR na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a úspěšně pokračuje ve Fitreceptech.

* Jak vlastně vznikl nápad sepsat kuchařku?

Byl to postupný vývoj. Začínali jsme s mobilní aplikací, která byla kompletně zdarma, následně jsme spustili aktualizovanou verzi, ve které byl určitý obsah zpoplatněný. Pak jsme hledali, jak se prosadit na trhu, a tak nás napadlo vydat kuchařku v elektronické podobě. To přišlo na jaře roku 2016. V té době jsem byl proti, abychom vydali kuchařku i v tištěné formě. Hlavním důvodem byla snaha držet projekt v digitální podobě. Ale na základě zpětné vazby od našich fanoušků a také nátlaku Barbory Hlubučkové jsem postupně začal přemýšlet nad možnostmi týkajícími se vydání tištěné kuchařky. Po průzkumu trhu jsme se rozhodli založit vlastní nakladatelství a vydat kuchařku na vlastní pěst.

* Proč bych si měla zrovna já koupit vaši kuchařku?

Nevím, jak tvoří kuchařky ostatní autoři. U nás si zakládáme na tom, že hodně zapojujeme své fanoušky, a to ve všech částech tvorby. Důležitá jsou pro nás také data a výzkumy. Naše kuchařky jsou především zaměřeny na mezinárodní kuchyni. Myslím, že se lišíme tvorbou a výběrem receptů. Máme stanoveny pevné nároky na to, jaké mají recepty být – zdravé, nenáročné na přípravu, sestavené z ingrediencí, které se dají sehnat v běžných supermarketech. A hlavně časově nenáročné na přípravu. Toto se snažíme držet u většiny receptů. Samozřejmě chceme také někdy dát čtenářům vědět o zajímavé ingredienci, která není tak známá, nebo jim poskytnout recept, který je náročnější na přípravu, ale není to naší hlavní náplní.

* Pro koho jsou recepty určené?

Úplně pro všechny. Postupy se snažíme psát tak jednoduše, jak jen to jde, a myslím, že recepty zvládne skutečně každý. Některé recepty jsem sám zkoušel i já, a to vařit opravdu moc neumím. S pochopením postupů jsem neměl problém a nepamatuji si, že by nám kdokoliv napsal, že je nějaký recept příliš komplikovaný.

* Vymyslet jednoduchý a rychlý recept dá občas zabrat. Kdo u vás vymýšlel jednotlivé recepty?

Všechny recepty vymýšlela Barbora Hlubučková. Já vaření popravdě moc neholduji a pečení už vůbec ne.

* Na základě čeho jste se rozhodovali, jaká jídla zařadíte do kuchařky a jaká ne?

Všechna jídla jsme testovali zejména na našich rodinách, ale také na kamarádech a známých, takže se jednalo o různorodou skupinu ochutnavačů. Na základě jejich připomínek jsme některé recepty následně odstranili. Dále jsme se snažili, aby se v kuchařce objevily také ingredience, které nejsou známé úplně každému. Počet receptů, kde jsou neznámé suroviny, je ale omezený, protože chceme, aby lidé podle kuchařek skutečně vařili a pekli, a to by prostě jinak nešlo.

* Jak dlouho trvalo vydat kuchařku?

Příprava kuchařky trvala zhruba pět měsíců. Nejdříve jsme začali s přípravou receptů, pak už se jednotlivé úkony prolínají – testuje se, fotí, sbírá zpětná vazba, vybírají se recepty, poté probíhá korektura, nakonec to zpracuje grafik a může se jít do tisku. My jsme fanoušky zapojili i do výběru obálky.

* První dva výtisky si zakoupilo přes 85 tisíc lidí, plánujete další vydání?

Aktuálně pracujeme na třetí kuchařce a také na nových webových stránkách a vylepšení aplikace. Cílem pro letošní rok je vydání další knihy a sjednocení produktů napříč platformami – máme webové stránky a mobilní aplikace a potřebujeme, abychom působili jednotně. To se samozřejmě týká také sociálních sítí. Potřebujeme toho letos dokončit ještě hodně, ale věřím, že to zvládneme. Od chvíle, kdy jsme společně začali spolupracovat, jsme pracovali vždy na dálku a v přechodných obdobích jsme byli na různých místech po světě. Náš nejužší tým se nyní sešel v Praze a aktuálně zařizujeme studio, ve kterém budeme mít možnost naplno tvořit. Konečně budeme moct pracovat jako tým na jednom místě. Věřím, že se díky tomu posuneme dál se svou tvorbou a také se vzájemně obohatíme jako lidé, kamarádi. V týmu jsou lidé nejsilnější a také týmovou prací vznikají ty nejlepší projekty. V současné době také přemýšlíme nad tím, že bychom spustili ještě další aplikaci – pokud se tak stane, bude se týkat opět receptů. Hlavní jsou pro nás ale Fitrecepty.

Foto autor| FOTO MAFRA

Foto autor| FOTO ARCHIV PETRA NOVÁKA

Foto popis| Petr Novák z Českých Budějovic byl koordinátorem týmu, který pracoval na vzniku kuchařky.

Foto popis| Na vzniku kuchařky pracuje celý tým lidí. Ochutnavačkou byla například i maminka Petra Nováka.

Regionalni mutace| 5plus2 - Praha

Zeman pálí čínskou vlajku, Zeman jako toreador. Češi se baví happeningem

15.6.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Eva Müllerová

Čtvrteční svérázný happening prezidenta Miloše Zemana se kromě bouřlivých reakcí politiků dočkal i parodií na sociálních sítích. Internetem proudí koláže pracující s motivem upálení Jana Husa či pálením sovětské a čínské vlajky. Červené trenýrky inspirovaly také k vyobrazení prezidenta v roli toreadora.

Spekulace, že prezident ve čtvrtek oznámí odstoupení z funkce nebo sňatek dcery Kateřiny, se sice ukázaly jako mylné, přesto happening v zahradách Hradu upoutal značnou pozornost.

Miloš Zeman nechal zapálit oheň a spolu s kancléřem Vratislavem Mynářem za asistence hasičů spálil červené trenýrky. Ty v září 2015 vyvěsila skupina Ztohoven místo prezidentské standarty, když se nepozorovaně dostala až na střechu Pražského hradu (na video a fotky se podívejte zde).

Na Twitteru se k happeningu záhy vyjádřil například bývalý předseda vlády Mirek Topolánek.

„Miloš je geniální. Obě mé varianty ignoroval a našel třetí. Vyhlásil válku Číně!“ A přidal odpovídající koláž. (Topolánkovy tipy, co Zeman oznámí, byly tyto: Buď oznámí, že odlétá na zahájení MS ve fotbale a bude fandit domácím, k čemuž vyzve i Čechy, nebo že abdikuje.) Mirek Topolánek (Twitter) @MirekTopolaneK 14.června 2018 v 18:41, příspěvek archivován: 14.června 2018 v 21:32

Miloš je geniální. Obě mé varianty ignoroval a našel třetí. Vyhlásil válku Číně! <https://t.co/qOtf284NoZ> 30 lidí to sdílí odpovědět retweet oblíben

Další z uživatelů Twitteru pak poslal do světa koláž s pálením jiné vlajky - Sovětského svazu. Michal Vilda (Twitter) @gMn311 14.června 2018 v 17:43, příspěvek archivován: 15.června 2018 v 09:00

Co na to Vladimír? *zeman *putin *czech <https://t.co/1jseVWa2j3> odpovědět retweet oblíben

„Nezbývá než počkat, zda se o upálení trenýrek bude za několik set let učit v hodinách dějepisu stejně, jako se učí o jiných historických postavách, které svůj konec našly na hranici,“ komentoval na svém Facebooku Zdroj.cz ZDROJ.CZ (Facebook) 14.června 2018 v 17:17, příspěvek archivován: 14.června 2018 v 21:33

Nezbývá než počkat, zda se o upálení trenýrek bude za několik set let učit v hodinách dějepisu stejně, jako se učí o jiných historických postavách, které svůj konec našly na hranici. To se mi líbí (192) Komentáře (10)

Paralela s upálením mistra Jana Husa inspirovala i uživatele Twitteru: SL&*9419;NR (Twitter) @Slavnar 14.června 2018 v 16:56, příspěvek archivován: 14.června 2018 v 21:37

Trenýrky jsou novy Hus! *zeman *trenýrky <https://t.co/DOYOjolgGi> 2 lidé to sdílejí odpovědět retweet oblíben

Jiný uživatel Twitteru se rozhodl prezidentovi připomenout, že každá akce má své následky. jan kudláček (Twitter) @kudlacekjan 14.června 2018 v 18:53, příspěvek archivován: 14.června 2018 v 21:44

*RadioJerevan 572: Prezident *Zeman spálil *trenýrky. Každá *legrace má ale své *následky. orig. foto J. Plíhal <https://t.co/vBxavw1o23> 8 lidí to sdílí odpovědět retweet oblíben

Politologický klub **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy naproti tomu pálení trenýrek parodoval v souvislosti s dosažením 1 000 sledujících na Twitteru. Politologický klub (Twitter) @pkfsvuk 14.června 2018 v 17:08, příspěvek archivován: 14.června 2018 v 21:42

Děkujeme prezidentu Zemanovi a mluvčímu Ovčáčkovi za to, že s námi slaví 1000 followerů! Děkujeme i vám! <https://t.co/qVDXG2FjHn> 10 lidí to sdílí odpovědět retweet oblíben

V kolážích proslulého karikaturisty TMBK se Miloš Zeman objevuje jako udatný toreador nebo jako součást české kinematografie. Časopis Reflex (Facebook) 14.června 2018 v 18:53, příspěvek archivován: 14.června 2018 v 22:00

A jak dnešní hradní happening pokračoval... To se mi líbí (253) Komentáře (8)

„Vy nás ale zásobujete, pane Karfík!“ Časopis Reflex (Facebook) 14.června 2018 v 21:04, příspěvek archivován: 14.června 2018 v 22:00

Kluci už tam jedou. * reflex * tmbk To se mi líbí (1556) Komentáře (33)

A ještě pouták na nový český film v podání stejného autora - TMBK. InsertSingleVideo

URL| https://zpravy.idnes.cz/zeman-cervene-trenyrky-internet-parodie-kolaz-fli-domaci.aspx?c=A180614_201806_domaci_evam

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
idnes.cz

Globální výzvy spojené se snižováním emisí skleníkových plynů

15.6.2018 PRO-ENERGY str. 36 Ekologie - hospodárnost

Diana Rybachenko

Kjótský protokol byl prvotním nástrojem pro snižování emisí skleníkových plynů ve světě. Jeho pokračování, Pařížská dohoda, po složitém vyjednávání představuje širší nástroj uplatňovaný globálně, třebaže není příliš podporována ze strany USA.

PAŘÍŽSKÁ DOHODA NAHRADILA KJÓTSKÝ PROTOKOL

Změna klimatu je globální výzvou, která nerespektuje státní hranice. Je to otázka, která vyžaduje řešení na mezinárodní úrovni a mezinárodní spolupráci. Právě k řešení klimatických změn státy uzavřely Pařížskou dohodu, jejíž text představoval konsenzus zástupců 196 stran.

KJÓTSKÝ PROTOKOL ZAPOČAL CESTU KE SNIŽOVÁNÍ EMISÍ

Dohoda nahradila Kjótský protokol, který byl podepsán v roce 1997 a platný od roku 2005 a stanovil kvóty pro emise skleníkových plynů pouze pro několik vyspělých zemí. Spojené státy americké se tohoto protokolu vzdaly a řada dalších zemí nedodržovala dohody.

Protokol uvádí země v nerovných podmínkách. Podle Kjótského protokolu mají země, které vyvíjejí environmentálně šetrné technologie, výhody a dodatečné náklady jsou umístěny především v zemích, kde převažují špinavé technologie. Ve výhodnějších podmínkách jsou však země, které mají rozsáhlé lesní plochy. Velké dodatečné náklady spadaly na ty rozvinuté země, které mají vysokou úroveň průmyslového rozvoje (například USA). A proto se Kjótský protokol stal arénou konfrontace mezi USA a jejími geoeconomickými rivaly. Země EU a Japonsko, které byly hlavními iniciátory této dohody, to viděly jako mechanismus pro globální kontrolu, a to nejen pro použití znečišťujících technologií, ale i obecně pro technologický rozvoj. Vytvářel tak mechanismus pro globální ekonomickou regulaci, který je v rozporu s tvrzením USA o roli světového manažera.

V březnu 2001 Spojené státy, které v té době produkovaly 36,1 % celosvětových emisí, oznámily své rozhodnutí neúčastnit se Kjótského protokolu, a proto jeho ratifikace byla ohrožena. Do května 2002 země, které tento protokol ratifikovaly (Norsko, Česká republika, Rumunsko a další), představovaly pouze 2,7 % celkových emisí.

Zvrat nastal v roce 2002, kdy EU a Japonsko informovaly OSN, že ratifikovaly Kjótský protokol. Vzhledem k tomu, že Evropská unie představovala 24,2 % emisí a Japonsko 8,5 %, byla klíčem ke vstupu protokolu v platnost pozice Ruska, které bylo odpovědné za 17,4 % emisí. Takže se Rusko nacházelo v situaci, když se jeho postoj stal rozhodujícím v celosvětovém měřítku. Ratifikace protokolu Ruskem se uskutečnila v

listopadu 2004. Veto Spojených států tak bylo překonáno. V roce 2005 Kjótský protokol vstoupil v platnost, ale i po jeho ratifikaci boj kolem něj neskončil.

Mimo Kjótský protokol bylo v červenci 2005 z iniciativy Spojených států založeno Asijsko-tichomořské partnerství pro rozvoj životního prostředí a klima. Zahrnovalo rozvinuté země, které nepodepsaly Kjótský protokol (USA, Austrálie) a velké rozvojové země, které ještě nebyly předmětem Kjótského protokolu (Jižní Korea, Čína a Indie). Ačkoli Asijsko-tichomořské partnerství bylo oficiálně ohlášeno jako doplněk k mechanismům Kjótského protokolu, často se v médiích označuje jako „antikjótská dohoda“.

NÁHRADA KJÓTSKÉHO PROTOKOLU, PAŘÍŽSKÁ DOHODA, MÁ OMEZIT GLOBÁLNÍ OTEPLOVÁNÍ

V závěrečném briefingu na konferenci v Dauhá v roce 2012 státy uznaly, že současné závazky v rámci druhého závazného období Kjótského protokolu zjevně nejsou dostatečné, aby zaručily účinnost protokolu.

12. listopadu 2014 se prezident USA Obama a generální tajemník Číny Xi Jinping dohodli na omezení emisí skleníkových plynů.

Prezident Obama trval na zásadní úloze USA v tomto ohledu a řekl, že společná deklarace s Čínou ukázala, že je možné překlenout starý rozpor mezi rozvinutými a rozvíjejícími se státy. Bylo to základem úspěchu v Paříži v roce 2015.

V roce 2015 se konala v Paříži konference Organizace spojených národů o změně klimatu. 12. prosince 2015 se účastníci ze 196 zemí dohodli konsensem na konečném globálním paktu - Pařížské dohodě o snížení emisí skleníkových plynů. Hlavním cílem Pařížské dohody je posílit celosvětovou reakci na hrozbu změny klimatu udržením globálního nárůstu teploty v tomto století o hodně nižší než 2 °C oproti úrovni před industrializací a usilovat o omezení růstu teploty o dalších 1,5 °C. Změny teploty nad tyto hodnoty podle vědců povedou k nezvratným důsledkům.

Klíčovými ustanoveními Dohody jsou také v letech 2050-2100 omezení emisí skleníkových plynů z lidské průmyslové činnosti na úroveň, která může být přirozeně zpracovávána stromy, půdou a světovými oceány, a rozvinuté země by měly přidělit finanční prostředky na speciální klimatický fond, který by pomohl chudým zemím řešit dopady změny klimatu a přechod na obnovitelnou energii.

Pouze některá ustanovení Pařížské dohody jsou závazná. Národní strategie snižování emisí skleníkových plynů mají dobrovolný základ. Kromě toho jednání právě narazila na otázku, kdy bude nutné je zpřísnit.

22. dubna 2016 celkem 174 zemí podepsalo smlouvu v New Yorku a začaly ji přijímat v rámci svých právních systémů. Pařížská dohoda vstoupila v platnost 4. listopadu 2016. K listopadu 2017 už bylo 194 států a EU, které podepsaly dohodu a které představují více než 87 % celosvětových emisí skleníkových plynů.

Dohoda byla také podepsána Ruskem, ale dosud nebyla ratifikována. Dohoda má negativní dopad na jeho hospodářský růst. V roce 2016 Rusko zaujímal třetí místo mezi účastníky Dohody v emisích skleníkových plynů (7,53 % celosvětových emisí).

ODMÍTAVÝ POSTOJ USA K PAŘÍŽSKÉ DOHODĚ

1. června 2017 prezident Spojených států amerických Donald Trump oznámil, že se Spojené státy přestanou účastnit Pařížské dohody. Prezident navrhl, že dohoda v Paříži je nespravedlivá vůči americkým dělníkům a daňovým poplatníkům a že další státy - zejména Čína a Indie - mají prospěch za současných podmínek. Trump řekl, že tato Dohoda je méně o klimatu a je spíše o dalších zemích, které získávají finanční výhodu ve srovnání s USA. Nejhorší znečišťovatelé na světě by byli finančně zodpovědní za jejich chemický přínos ke změně klimatu. Čím větší je znečišťovatel, tím vyšší jsou náklady. Sazby daně, které jsou určeny ke zlepšení kvality ovzduší, jsou v rozporu se zaměřením americké společnosti na průmyslovou expanzi.

Pařížská dohoda obsahuje ustanovení, které vyzývá rozvinuté země, aby každoročně poskytly 100 miliard dolarů na financování iniciativ v oblasti klimatu, které začnou v roce 2020. Trump řekl, že podle Pařížské dohody miliardy dolarů, které by měly být investovány přímo v Americe, měly být zaslány do zemí, které od USA odebraly továrny a pracovní místa.

Republikáni dali dobré hodnocení rozhodnutí Trumpa a řekli, že toto rozhodnutí je vítězství amerických středních vrstev a horníků. Americká koalice pro čisté uhlí a elektřinu a společnost Peabody Energy, která je největším producentem uhlí ve Spojených státech, také uvítaly rozhodnutí Trumpa, protože výsledkem bude pokles cen a zvýšení bezpečnosti dodávek.

Navzdory takové podpoře některých členů americké Republikánské strany a společnosti, je hodně kritiků ze strany mezinárodního společenství, amerických firem a politiků v USA a ze zahraničí.

Bývalý americký prezident Bill Clinton řekl, že odstoupení od Pařížské dohody je chyba, a bývalý viceprezident Joe Biden uvedl, že tento krok ohrožuje bezpečnost země. Na potenciální americké odstoupení od

Dohody bezprostředně reagovali guvernéři několika států a založili americkou klimatickou alianci, která podporuje Pařížskou dohodu uvnitř hranic USA. 25 firem připravilo otevřený dopis prezidentu USA v The New York Times a The Wall Street Journal, aby se Spojené státy účastnily dál Dohody. Společnosti ExxonMobil, Chevron, Shell a General Motors potvrdily svou podporu dohodě.

Spojené státy by se připojily ke dvěma dalším státům, které se neúčastnily Pařížské dohody: Sýrii a Nikaraguy. Nikaragua odmítla podepsat dohodu s tím, že požadavky na ochranu životního prostředí nebyly tvrdé. Nikaragua, která produkuje jen nepatrnou část z emisí skleníkových plynů, věří, že by bohaté průmyslové země měly platit více za změnu klimatu, neboť způsobí více problémů. Sýrie nemohla podepsat dohodu kvůli probíhající občanské válce.

V listopadu 2017 se ale Sýrie stala signatářem Pařížské dohody o klimatu. Měsíc předtím i Nikaragua schválila dokument o přistoupení k Pařížské dohodě o klimatu, aby měla nástroj, který umožňuje posílit jednotu záměru a snahy čelit změnám klimatu a přírodním katastrofám. Tedy USA zůstaly jedinou zemí ve světě, která nepodporuje dohodu o boji proti emisím skleníkových plynů. Pokud by USA odešly podle slibů, byla by to jediná země mimo dohodu.

Rozhodnutí Trumpa odporuje naléhavým snahám zahraničních politiků. Vedoucí představitelé Británie, Kanady, Francie, Německa, Itálie a Japonska, stejně jako šéf OSN, doufali, že budou tlačit Trumpa k dodržování závazku USA omezit své emise uhlíku. Trump řekl, že je otevřen k přezkoumání Dohody nebo k jednání, ale ve vzácných společných prohlášeních Německa, Francie a Itálie bylo uvedeno, že dohoda nemůže být znovu projednána, a proto jejich vedoucí představitelé jsou proti možnosti projednání nové dohody, která by byla příznivější pro USA.

Francouzský prezident Emmanuel Macron zopakoval tento nátlak a řekl, že jiné národy nijak nereagují na dohodu, která je méně ambiciózní než současná. Německá kancléřka Angela Merkel vyjádřila obavu z toho důvodu, že Trump odmítne spolupracovat na zmírnění dopadů změny klimatu, a tvrdí, že by toto rozhodnutí mohlo poškodit vztahy mezi USA a Německem. Německý automobilový průmysl vyjádřil obavy ohledně schopnosti zůstat konkurenceschopným po rozhodnutí USA odstoupit od dohody. Britská premiérka Theresa May a kanadský premiér Justin Trudeau uvedli, že telefonovali Trumpovi, aby vyjádřili své zklamání s rozhodnutím.

MĚNÍ SE POSTOJE ČÍNY, INDIE A RUSKA

Čína a Indie, které byly původně považovány za státy, které jsou proti takovému klimatickému jednání, se staly příznivci. Ve svém prohlášení, vydaném mluvčím ministerstva zahraničí, Čína i nadále podporuje Pařížskou dohodu, protože trend ekologického, nízkouhlíkového a udržitelného rozvoje, který prosazuje, se shoduje s politikou Číny, prosazující ekologický pokrok. Čína bude nadále pokračovat v inovativním rozvoji, vynakládat konkrétní úsilí o řešení změny klimatu a naplňovat Pařížskou dohodu. Čína zvýší spolupráci s dalšími zeměmi, zejména s Evropou, ale taky s americkými subjekty mimo národní vládu, aby zvýšila svůj image odpovědného zainteresovaného subjektu v boji proti změně klimatu.

Prezident Ruska Vladimir Putin vyjádřil myšlenku, že protože dohoda má rámcový charakter, USA by mohly měnit svůj závazek, a ne ukončit Dohodu. Rusko podepsalo Dohodu, ale dosud ji neratifikovalo, protože nejprve je nutné vyvinout strategii rozvoje nízkouhlíkového hospodářství, přizpůsobit plán a opatření, která jsou nezbytná pro provádění Dohody. Odstoupení USA povede k tomu, že ruský hlas v globální diskusi o změně klimatu se stane atraktivnější.

I PŘES ODMÍTAVÝ POSTOJ PREZIDENTA TRUMPA JE SNIŽOVÁNÍ EMISÍ STÁLE NALÉHAVĚJŠÍ

Stažení USA z Pařížské dohody vytváří nové výzvy pro globální úsilí o řešení změny klimatu. Rozhodnutí prezidenta Trumpa nebude odrazovat ostatní národy od plnění svých závazků.

Téměř 50 světových vůdců se setkali v prosinci 2017 v Paříži na velkém Summitu jedné planety. Dvoudenní konference o klimatických změnách se zaměřila na to, jak financovat globální přechod od fosilních paliv a opatření k přizpůsobení ke změnám, které již probíhají v důsledku globálního oteplení. Vláda USA byla zastupována úředníkem z pařížského velvyslanectví. Pařížský summit proběhl po předcházejícím setkání o klimatických změnách na vysoké úrovni v německém Bonnu, kdy se setkalo zhruba 25 hlav států, kteří nazvali změnu klimatu nejvýznamnějším bojem naší doby.

Současně s tím v prosinci 2017 administrativa prezidenta Trumpa vyloučila změnu klimatu ze seznamu globálních hrozeb v nové národní bezpečnostní strategii. Místo toho nová strategie zdůraznila, že je třeba, aby USA znovu získaly svou ekonomickou konkurenceschopnost ve světě.

Dokonce i když americký prezident vyvede Spojené státy z Pařížské dohody o klimatu, více než dvě desítky amerických států už mají zavedené programy na další snižování emisí a hodně guvernérů se zavázalo snížit emise v souladu s cílem Pařížské dohody, aby udrželi růst průměrné globální teploty pod 2 °C.

Každá země, která odstoupí od Pařížské dohody, musí čekat čtyři roky. Znamená to, že nejbližší odstoupení USA od Dohody o klimatu nemůže být provedeno před 4. listopadem 2020, tedy po čtyřech letech po vstupu dohody na území Spojených států v platnost. Před odstoupením jsou závazky Spojených států povinné, včetně předávání zpráv o emisích Organizaci spojených národů.

3. listopadu 2020 se budou konat prezidentské volby v USA. Je zřejmé, že se členství USA v dohodě stane jednou z témat prezidentské kampaně roku 2020.

SVĚT STOJÍ PŘED GLOBÁLNÍ VÝZVOU

Cílem pro ostatní země je nyní dosáhnout do roku 2050 snížení emisí skleníkových plynů. Každých pět let se bude konat globální hodnocení, aby bylo možné zhodnotit společný pokrok směrem k dosažení cílů Dohody. V roce 2018 strany prozkoumají výsledky kolektivního úsilí v souvislosti s pokrokem při plnění cílů stanovených v Pařížské dohodě. V roce 2018 bude také zveřejněna zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu koordinovaného OSN o perspektivách a scénářích pro dosažení cíle zvýšení teploty pod 1,5 °C.

Už dnes můžeme vidět kladné výsledky Dohody: * Před pěti lety Indie měla hospodářství, které bylo ve větším rozsahu závislé na uhlí. Nyní vláda podnikla významné kroky k přijetí solární energie a zrušila významnou část plánovaných projektů uhelné energetiky.

* Čína investovala 4,1 miliardy dolarů do větrné energie.

* Pokud jde o Velkou Británii, v roce 2016 se konal první „den bez uhlí“ od dubna 1880, což zdůrazňuje plán na postupné ukončení všech uhelných elektráren v roce 2025.

* Mezitím Saúdská Arábie oznámila, že bude

vyvíjet obnovitelné zdroje za 50 miliard dolarů. * V dubnu 2016 také Zelený klimatický fond - finanční mechanismus Pařížské dohody - podpořil 8 projektů v rozvojových zemích, například přidělil více než 150 milionů dolarů na financování obnovitelné energie v Egyptě nebo více než 100 milionů EUR na projekt odolnosti klimatu v Tanzánii.

Ale změna klimatu už posunula Zemi do těžké ekologické situace - vyšší rychlost tání ledovců v Antarktidě, lesní požáry po celých Spojených státech a Austrálii, těžké sucho, které přineslo potravinovou nejistotu milionům lidí v jižní a východní Africe a ve Střední Americe a další extrémní klimatické události.

Tedy problém s klimatickými změnami potřebuje být řešen prostřednictvím závazného právního rámce. Pařížská dohoda dává šanci na provedení těchto změn a je způsobem, jak udržet odpovědnost zemí pro budoucí generace a potřeby měnícího se světa. Význam začlenění cílů a ambicí Pařížské dohody do vnitrostátních hospodářských politik je důležitý, je to v národním zájmu každého státu. Dohoda je fi exhibilní rámec, který nabízí cestu k prosperujícímu a zdravějšímu budoucímu světu a může napomáhat kvalitě života na Zemi.

Problém rovněž zdůrazňuje význam morálních investic všech států, soukromého sektoru a podpory od místních samospráv a celé společností. Dnešní výzvou je však zajistit, aby přínosy byly univerzální pro všechny země, od venkovských oblastí Afriky a Asie až po industrializované oblasti Evropy a Severní Ameriky.

1. června 2018 uplynul rok, kdy Trump vyhlásil odstoupení USA z Pařížské dohody. Přes očekávání ostatních zemí, že se Trump k Dohodě vrátí, americký prezident neustoupil ze své nekompromisní pozice. Nadto Trump i dál nebere do úvahy důležitost klimatické otázky. Trumповou ambicí je Plán infrastruktury vyhlášený v únoru 2018. Cílem Plánu je investovat minimálně 1,5 bilionů dolarů v příštích 10 letech do modernizace stárnuocí infrastruktury Spojených států. Nákladné projekty obnovy dálnic, mostů a železnic ohrozí životní prostředí.

K odstoupení USA z Pařížské dohody se připojilo odstoupení od Íránské jaderné smlouvy. Jsou to velmi přesvědčivé důkazy toho, že se Spojené státy nezajímají o zájmy spojenců. Zatím se zbytek světa pohybuje vpřed bez USA.

Hlavní čínský úředník ve sféře klimatických otázek Xie Zhenhua uvedl, že Čína by mohla splnit svůj slib omezit emise skleníkových plynů do roku 2030 a je to dříve, než bylo plánováno. Koncem března požádalo Ministerstvo životního prostředí Číny, aby 28 severních měst uzavřelo továrny z důvodu vážného znečištění ovzduší v regionu. Pařížská dohoda byla jednou z témat Mezinárodního ekonomického fóra, které se konalo ve dnech 24.-26. května 2018 v ruském Petrohradě. Prezident Francie Emmanuel Macron se stal jedním z nejdůležitějších zahraničních hostů na setkání. Macron uvedl, že americký prezident prohrál na mezinárodní úrovni, protože žádný jiný stát nenásleduje jeho příkladu.

Mezitím byl duben 2018 „extrémním“ měsícem v historii monitorování změny klimatu. Podle zprávy Copernicus Climate Change service celosvětové dvanáctiměsíční období od května 2017 do dubna 2018 bylo o

0,47 °C teplejší než průměr v posledních 30 letech. A proto činnost států v klimatické sféře a spolupráce na mezinárodní úrovni pokračují dál.

Ve dnech od 30. dubna do 10. května 2018 se konala v německém Bonnu Konference o změně klimatu. Během dvou týdnů se více než 4000 zástupců z 184 zemí mělo dohodnout na konkrétních pravidlech provádění Pařížské dohody. Pokyny by měly obsahovat jasná ustanovení a globální i individuální plány snížení emisí skleníkových plynů. Účastníci však nedosáhli úspěchu a nepřipravili konečný soubor pravidel. Bez tohoto dokumentu státy nemají základ pro vyjednávání na 24. Konferenci OSN o změně klimatu, která se bude konat v prosinci v Katovicích (Polsko). Zatím dokument připravený v Bonnu je kompilací pozic zúčastněných stran. Státy se rozhodly pokračovat v této práci dál v rámci doplňujícího setkání ve dnech 4.-9. září letošního roku v Bangkoku (Thajsko).

O AUTORCE

DIANA RYBACHENKO vystudovala regionální geografii a mezinárodní vztahy na Záporožské národní univerzitě na Ukrajině. Během studia absolvovala tlumočnickou stáž v Záporožské obchodní a průmyslové komoře. Zabývala se překlady v ruštině, ukrajinštině a angličtině. V současné době se věnuje magisterskému studiu na **Fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity v oboru mezinárodní vztahy. Kontakt: diana2082@rambler.ru

Foto popis|

Kosmetické firmy sázejí na video bloggery. Děti nevědí, že jde o reklamu

14.6.2018 ekonomika.iDNES.cz str. 00 Zahraniční

iDNES.cz, Eva Moniová, ČTK

Milióny lidí po celém světě denně sledují na sociálních sítích videonávody, jak používat různé kosmetické přípravky. Je přitom jedno, jestli jde o drahou řasenku nebo řadový pleťový korektor, a jestli ho tzv. vloggeři nanášejí luxusním štětečkem, nebo konečky prstů. Videá cílí hlavně na mladší zákazníky.

Vypadat dobře je velký byznys. Aspoň pro výrobce kosmetiky. V roce 2017 se po celém světě prodala dekorativní kosmetika za 45,5 miliardy dolarů (991 miliard korun), píše BBC. Agentura pro výzkum trhu Mintel odhaduje, že letos prodeje vzrostou o dalších 6 procent. Nejvíce se za make-up utrácí ve Spojených státech, letos by to mělo být odhadem 12,1 miliardy dolarů (263,6 miliardy korun).

Krásnější chtějí být i Češky. V tuzemsku se dekorativní kosmetiky v maloobchodních prodejnách nad 400 m² meziročně prodalo o 5 procent víc a tržby z ní narostly o 4 procenta. Vyplývá to z údajů agentury Nielsen.

„Za poslední rok dosáhly tržby z dekorativní kosmetiky 2,17 miliardy korun a počet prodaných kusů se vyšplhal na téměř 8,4 milionu,“ uvedla mluvčí firmy Nielsen Mária Hukelová.

Pokud jde o konkrétní produkty, Češi nejvíce kupují oční kosmetiku, která tvoří víc než polovinu z prodaných kusů. „Za ní se s podílem 28 procent umístily výrobky pečující o rty a na třetím místě si meziročně udržel 9procentní podíl make-up,“ konkretizuje mluvčí agentury Nielsen. InsertSingleVideo

Z hlediska tržeb jsou ovšem podíly jiné. Na prvním místě je sice opět oční kosmetika, následuje ovšem make-up (30 procent) a péče o nehty (17 procent).

Vedle klasické reklamy kosmetické firmy k propagaci svých výrobků čím dál víc využívají milovníky make-upu. Ti divákům předvádějí své tipy a triky, jak se nalíčit. Tito influenceři (z anglického influence = vliv, ovlivňovat) nebo video bloggeři (zkráceně vloggeři) ovlivňují hlavně mladší generace. Podle BBC lidé na YouTube denně shlédnou více než milion těchto „kosmetických“ videí.

Fenomén vloggerů funguje i u nás. „Spolupracujeme s influencery na sociálních sítích, i YouTube v Čechách i na Slovensku. V Čechách například s Petrou Vančurovou alias Petrou Lovely Hair,“ uvedla za kosmetickou firmu Dermacol Jana Ratajová. O youtuberech, kteří Dermacol díky svým videím proslavili ve světě, čtěte zde .

V zahraničí, kde různé přípravky doporučují i celebrity jako Kim Kardashianová nebo Rihanna, mají ovšem tyto příspěvky být označeny jako reklama. InsertSingleVideo

V tuzemsku zatím označování videí jako reklamních povinné není. „Zákon o reklamě s on-line influencery nepočítá. Je to zatím šedá zóna,“ říká šéf Asociace komunikačních agentur Marek Hlavica.

Problém je, že zvláště mladí lidé nejsou schopni rozlišit, jestli jde o placenou propagaci, nebo spontánní doporučení. Z průzkumu, který v dubnu pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy udělala agentura Ipsos, vyplynulo, že děti většinou nepoznají neoznačenou reklamu, kterou na internet vkládají jejich oblíbení youtubeři nebo bloggeři. Bez nápovědy ji pozná jedno dítě z deseti. Zhruba 60 procent rodičů přitom uvádí, že bloggeři a youtubeři jejich děti ovlivňují.

Při prohlížení obrázku s typickou formou propagace výrobku v přirozeném životním stylu mladé generace poznalo v průzkumu 11 procent dětí, že se jedná o sponzorovaný obsah. Při zhlédnutí videa, v němž youtuber míchá vlastní příchuť nápoje, a dělá tak reklamu na jednu konkrétní značku, poznala sponzoring přibližně jedna pětina dětí v průzkumu. Většina jich uváděla, že ve videu šlo hlavně o zábavu a získání nového publika. S nápovědou se 42 procent dětí přiklonilo k tomu, že šlo o reklamu, zatímco 45 procent dětí tipovalo zábavu.

Zhruba 58 procent z nich uvedlo, že se často dívá na příspěvky, které na sociálních sítích na internetu nahrávají jiní lidé, dalších 42 procent se na ně dívá občas. Tři čtvrtiny dětí přiznaly, že někdy chtěly stejnou věc, kterou viděly u někoho v sociálních médiích. Zhruba polovina dětí si přitom nevybaví žádného bloggera, který dělá reklamu.

Mezi nejsledovanější youtubery či bloggery patří Jirka Král, Kovy či Gejmr. Nejvíce fanoušků mají mezi dětmi ve věku od 12 do 14 let. Pravidla pro youtubery

Podle vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations Denisy Hejlové jsou youtubeři a bloggeři vždy odpovědní za to, aby placenou propagaci v příspěvku řádně označili. Řada z nich se však zdráhá komerční spolupráci svým fanouškům přiznat, protože se obává ztráty jejich zájmu. **Fakulta sociálních věd** spolu se Sdružením pro internetový rozvoj proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních médiích. K nalezení jsou na webových stránkách Férováreklama.cz .

„Naše asociace chce v létě zavést samoregulaci. Pokud zadání pro influencery půjde přes naše členské agentury, bude příspěvek striktně označen jako reklama,“ slibuje také šéf Asociace komunikačních agentur Marek Hlavica.

URL| https://ekonomika.idnes.cz/vlogger-youtube-kosmetika-reklama-deti-d99-/eko-zahranicni.aspx?c=A180611_145606_eko-zahranicni_nio

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
idnes.cz

Kosmetické firmy sázejí na video bloggery. Děti neví, že jde o reklamu

14.6.2018 24zpravy.com str. 00

Vypadat dobře je velkí byznys. Aspoň pro výrobce kosmetiky. V roce 2017 se po celém světě prodala dekorativní kosmetika za 45,5 miliardy dolarů (991 miliard korun), píše BBC.

Agentura pro výzkum trhu Mintel odhaduje, že letos prodeje vzrostou o dalších 6 procent. Nejvíce se za make-up utrácí ve Spojených státech, letos by to mělo být odhadem 12,1 miliardy dolarů (263,6 miliardy korun). Krásnější chtějí být i Češky. V tuzemsku se dekorativní kosmetiky v maloobchodních prodejnách nad 400 m2 meziročně prodalo o 5 procent víc a tržby z ní narostly o 4 procenta. Vyplývá to z údajů agentury Nielsen. „Za poslední rok dosáhly tržby z dekorativní kosmetiky 2,17 miliardy korun a počet prodaných kusů se vyšplhal na téměř 8,4 milionu,“ uvedla mluvčí firmy Nielsen Mária Hukelová.

Pokud jde o konkrétní produkty, Češi nejvíc kupují oční kosmetiku, která tvoří víc než polovinu z prodaných kusů. „Za ní se s podílem 28 procent umístily výrobky pečující o rty a na třetím místě si meziročně udržel 9procentní podíl make-up,“ konkretizuje mluvčí agentury Nielsen.

Z hlediska tržeb jsou ovšem podíly jiné. Na prvním místě je sice opět oční kosmetika, následuje ovšem make-up (30 procent) a péče o nehty (17 procent).

Vedle klasické reklamy kosmetické firmy k propagaci svých výrobků čím dál víc využívají milovníky make-upu. Ti divákům předvádějí své tipy a triky, jak se nalíčit. Tito influenceři (z anglického influence = vliv, ovlivňovat) nebo video bloggeři (zkráceně vloggeři) ovlivňují hlavně mladší generace. Podle BBC lidé na YouTube denně shlédnou více než milion těchto „kosmetických“ videí.

Fenomén vloggerů funguje i u nás. „Spolupracujeme s influencery na sociálních sítích, i YouTube v Čechách i na Slovensku. V Čechách například s Petrou Vančurovou alias Petrou Lovely Hair,“ uvedla za kosmetickou firmu Dermacol Jana Ratajová. O youtuberech, kteří Dermacol díky svým videím proslavili ve světě, čtete zde.

V zahraničí, kde různé přípravky doporučují i celebrity jako Kim Kardashianová nebo Rihanna, mají ovšem tyto příspěvky bit označeny jako reklama.

V tuzemsku zatím označování videí jako reklamních povinné není. „Zákon o reklamě s on-line influencery nepočítá. Je to zatím šedá zóna,“ říká šéf Asociace komunikačních agentur Marek Hlavica.

Problém je, že zvláště mladí lidé nejsou schopni rozlišit, jestli jde o placenou propagaci, nebo spontánní doporučení. Z průzkumu, který v dubnu pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy udělala agentura Ipsos, vyplynulo, že děti většinou nepoznají neoznačenou reklamu, kterou na internet vkládají jejich oblíbení youtubeři nebo bloggeři. Bez nápovědy ji pozná jedno dítě z deseti. Zhruba 60 procent rodičů přitom uvádí, že bloggeři a youtubeři jejich děti ovlivňují.

Při prohlížení obrázku s typickou formou propagace výrobku v přirozeném životním stylu mladé generace poznalo v průzkumu 11 procent dětí, že se jedná o sponzorovaný obsah. Při zhlédnutí videa, v němž youtuber míchá vlastní příchuť nápoje, a dělá tak reklamu na jednu konkrétní značku, poznala sponzorování přibližně jedna pětina dětí v průzkumu. Většina jich uváděla, že ve videu šlo hlavně o zábavu a získání nového publika. S nápovědou se 42 procent dětí přiklonilo k tomu, že šlo o reklamu, zatímco 45 procent dětí tipovalo zábavu.

Zhruba 58 procent z nich uvedlo, že se často dívá na příspěvky, které na sociálních sítích na internetu nahrávají jiní lidé, dalších 42 procent se na ně dívá občas. Tři čtvrtiny dětí přiznaly, že někdy chtěly stejnou věc, kterou viděly u někoho v sociálních médiích. Zhruba polovina dětí si přitom nevybaví žádného bloggera, který dělá reklamu.

Mezi nejsledovanější youtubery či bloggery patří Jirka Král, Kovy či Gejmr. Nejvíce fanoušků mají mezi dětmi ve věku od 12 do 14 let.

Pravidla pro youtubery

Podle vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations Denisy Hejlové jsou youtubeři a bloggeři vždy odpovědní za to, aby placenou propagaci v příspěvku řádně označili. Řada z nich se však zdráhá komerční spolupráci svým fanouškům přiznat, protože se obává ztráty jejich zájmu. **Fakulta sociálních věd** spolu se Sdružením pro internetový rozvoj proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních médiích. K nalezení jsou na webových stránkách Férová reklama.cz.

„Naše asociace chce v létě zavést samoregulaci. Pokud zadání pro influencery půjde přes naše členské agentury, bude příspěvek striktně označen jako reklama,“ slibuje také šéf Asociace komunikačních agentur Marek Hlavica.

Kosmetické firmy sázejí na video bloggery. Děti neví, že jde o reklamu Kosmetické firmy sázejí na video bloggery. Děti neví, že jde o reklamu

URL| <http://www.24zpravy.com/ekonomika/kosmeticke-firmy-sazeji-na-video-bloggery-deti-nevi-ze-jde-o-reklamu/200195-zpravy>

Jsem komentátor, ne turista. Lenin mě nezajímá

14.6.2018 Mladá fronta DNES str. 15 Rozhovor

Jan Palička

Mojí noční můrou je, že nepoznám moment, kdy bych měl s komentováním fotbalu skončit. Nechci v televizi jen dožívat, říká Jaromír Bosák.

Když letěl před čtyřmi lety do Brazílie, byl smířený, že další mistrovství světa už nebude. Co taky zažít většího? Komentujete finále v Rio de Janeiru, na Maracaná, nejslavnějším stadionu ze všech: „Myslel jsem si, že mífím

ke konci.“ Ted' je populární fotbalový komentátor Jaromír Bosák zpátky. Nepřestal a 15. července bude znovu u fotbalového finále. Mistrovství světa v Rusku startuje už dnes. A nezlobte se za tykání. Z branže se známe tak dlouho, že by rozhovoru vykání neslušelo.

* Co se v tobě zlomilo, že jsi před čtyřmi lety neskončil?

Nevím. Do Brazílie jsem odlétal emočně unavený, fyzicky grogy, měl jsem zdravotní lapálie, na zádech nesl skoro padesátku. Brazílie mi vycházela jako elegantní a symbolická rozlučka s komentováním. Co víc člověk může dokázat?

* Dopadlo to jinak.

Snad kvůli tomu, že mě nikdo nevyhnal z práce.

* Nebo?

Nebo kvůli tomu, že mě to nepřestalo bavit. Přehodnotil jsem priority. Odpočinul si. Před Brazílií na mě dolehla únava, myšlenky zčernaly. Přes dvacet let v jedné práci, to se musí logicky dostavit únava materiálu. Jenže jakmile jsem se pustil do práce, zase jsem chytil vítr.

* Překvapí tě ještě něco? Čeká tě už sedmé mistrovství světa.

Málokdy platí, že všechno slíbené klapne. Na technické nedorazy jsme zvyklí, člověk je obrněný.

* Klaplo někdy všechno?

V Německu, na mistrovství světa 2006. To bylo po německu precizní. Vzhledem k tomu, že německy mluvím a bundesliga patří mezi moje oblíbené soutěže, všechno bylo super.

* A Rusko?

Záleží na letecké dopravě, z toho mám trochu strach.

* Podle toho jsi vybíral zápasy, které budeš komentovat?

Ne, tak se uvažovat nedá. Privátně bych se rád podíval třeba k Uralu, ale stálo by mě to dva tři dny cesty, takže bych se spolu s časovým posunem nestačil pořádně připravit na zápas, což si nemůžu dovolit. Jsem komentátor, ne turista, takže zůstanu kolem Moskvy. Budu tam, kam se dá za dvě tři hodiny doletět. Nebo přes noc dojet rychlovlakem. Novgorod, Soči, Petrohrad... Ničemu by nepomohlo, kdybych se unavil dlouhou cestou.

* Proto jsi třeba v Brazílii vynechal exotické Manaus?

Ano. Přitom fotbal v Amazonii mě lákal jako máloco. Nové místo, nové zážitky. Ale nemůžu být sobec.

* Na co se těšíš ted'?

Na krásný Petrohrad. Když budu mít trochu volno, rád se v Moskvě projdu po Rudém náměstí, ale na mrtvolu Lenina zvědavý nejsem. Možná se budeš divit, ale nejvíc ze všeho se těším na dobrý fotbal. Na vyhecované hráče, kteří předvedou to nejlepší, co v nich je.

* Jde to vůbec po sezoně, během které ti nejlepší zvládnou šedesát zápasů i víc?

Mistrovství světa se hraje jednou za čtyři roky, kopeš za svou zemi, fandí ti celý národ. Kdy jindy ze sebe vymáčkneš zbytek sil?

* Ale tělo může být vybité?

Na fotbale mě mrzí, že vymýšlí nové a nové projekty, které chce vrazit do volných termínů. To je až absurdní. Hokejisti v NHL sice odehrají dvaosmdesát zápasů v základní části a k tomu mají ještě vyřazovací část, ale zároveň dostanou adekvátní dovolenou. Dva měsíce si odfrknou, mentálně i fyzicky se dají do kupy, na hokej zapomenou. Fotbalisti takovou možnost nemají.

* Jsou královsky placení.

Souhlasím i nesouhlasím. Messi, Ronaldo, Neymar, Cavani, Lewandowski... Kolik mají času na odpočinek? Jen co skončí šampionát, budou se svými kluby spěchat na turné do Malajsie, Austrálie, Ameriky. Jestli dostanou čtrnáct dní volno, je to moc. Jak se mezitím mají dát do kupy? Fotbal zapomíná, že hráči nejsou stroje.

* Od září se rozjede nová soutěž zvaná Liga národů. Nejlepší reprezentace se díky ní můžou dostat na mistrovství Evropy.

Podle mě je to kravina, protože z kalendáře zmizí přípravné zápasy. Kde má trenér zkoušet, když pořád bude muset o něco hrát? O postup na Euro, o lepší postavení v tabulce, o koeficient.

* Copak se ti nekomentují líp zápasy, ve kterých o něco jde?

Jsou lepší, jsou sledovanější, jenže přáteláky jsou v mých očích nutností, aby dostali mladí čuchnout a čekatelé na příležitost si tu příležitost skutečně vyčekali. Když se hraje o hodně, ti prověřeni těžko vzkážou trenérovi: Nezlobte se, jsem utahaný, vemte někoho jiného. I trenér by měl mít právo testovat. Proto má hokej svoji Euro Hockey Tour.

* Jak to myslíš?

Kolik tam se hraje v uvozovkách nesmyslných zápasů. Jenže trenéři právě v nich vidí hráče, kteří se sice nedostanou na mistrovství světa, ale měli by dostat šanci, aby se ukázali. Basket, volejbal, házená. Všechny kolektivní sporty mají a potřebují přípravná utkání.

* Fotbal zdaleka nejvíc vydělává.

No právě. Díky prodeji přenosových práv z Ligy národů zase vydělá majlant. Fotbal kouká převážně přes peníze, vždyť zase zvyšuje odměny pro účastníky Ligy mistrů. Real Madrid dostane v příští sezoně padesát milionů eur, aniž by kopl do míče. Proč, proboha? Co to je? Příkop mezi nejlepšími a dobrými bude čím dál hlubší. Jen špička si bude moct dovolit nejlepší hráče a šroubovat jejich ceny do absurdna.

* Když jsi mluvil o hokeji, nezávidíš mu, jaké má v České televizi možnosti? Ty letíš na mistrovství světa sám a teprve později tě doplní kolega Vlášek, zato hokejové šampionáty bývají každoročně načančané ve velkém.

Z globálního pohledu to divné je, protože ve sportu se významu fotbalového mistrovství světa nic nepřibližuje. Na druhou stranu sledovanost hokejového šampionátu je u nás vyšší, protože Češi budou vždy hrát čtvrtfinále, takže potencionálně o medaili. Já si jen můžu přát, aby se fotbalisti probojovali za čtyři roky do Kataru, pak předpokládám, že se i naše možnosti zvýší.

* Bude se vůbec v Kataru hrát?

Doufám, že ne, že šampionát přeloží do normální destinace. Katar si mistrovství světa koupil, to mi nikdo nevymluví. Představ si, že v Nigérii postaví dvě hokejové haly a uspořádají tam šampionát v hokeji. Navíc v prosinci, ne v květnu. Nonsense. Úlet. Stejně jako Katar 2022. Co se stane, až v listopadu přeruší všechny soutěže?

* To zatím netuším, ale v horkém Kataru se v létě nedá ani vyjít na ulici.

Co je to za blbost? Reprezentanti zmizí na měsíc k Perskému zálivu a co bude dělat zbylých devadesát devět procent hráčů? Jen trénovat? Dají si pauzu? A za co budou dostávat peníze? A co po mistrovství, až se ti nejlepší vrátí a budou celí zhutovaní? Dostanou dovolenou, když byznys musí běžet dál?

* No právě, je to hlavně byznys.

Tolik lidí muselo dostat zapláceno, aby při hlasování zvedlo ruku pro Katar. Tam šampionát nepatří. Nehledě na to, že při výstavbě nesmyslných stadionů umírá spousta dělníků z Bangladéše, Pákistánu či Srí Lanky. Pracují v nelidských podmínkách, za nuzné peníze. Hvězdy jako Ronaldo nebo Messi by měli jako první říct: Hele, proberte se, tam my jet nemůžeme! Mistrovství světa musí být jinde! To by byla reakce podle mého gusta.

* V Anglii se dlouho spekulovalo, jestli nebojkotovat ruský šampionát.

Angličané byli ve volbě šampionátu protikandidátem a prohráli. Proč? Taky si o tom myslím své, čistě to být nemohlo. Když k tomu přidáte anexi Krymu, novičok a Skripala, úplně ty pohnutky chápu. Upřímně, asi nebylo reálné, aby Angličané nepřijeli, ale vyjádřit se museli. Jen se bojím, jak v Rusku dopadnou jejich rowdies.

* Myslíš kvůli odvetě za předloňskou bitku na mistrovství Evropy v Marseille?

Byl to nefér souboj, při kterém Angličané dostali od Rusů na budku. Zanechalo to v nich hlubokou stopu a budou chtít pomstu. Jen doufám, že nikdo neumře.

* Snad ne, to by fotbalu ublížilo. Mimochodem, koho tipuješ na titul?

Výborní jsou Španělé a líbí se mi Francouzi. Kolikrát jsem se jako kluk přistihl, jak přemýšlím, že hraju největší zápasy. Občas mě napadá, jaké by to bylo, kdybych coby obránce naháněl Mbappého a Griezmannu, útočné hvězdy Francie. A vždy se orosím.

* Brazilcům nevěříš?

Že by vyhráli pošesté? Klidně! Jsou nažhavení, útočník Neymar si proti své vůli odpočinul, protože musel na operaci zánártní kůstky. A hlavně prahnou po odvetě. Před čtyřmi lety hráli doma a skončili čtvrtí. Takový výsledek v Brazílii nikoho nezajímá, byla to ostuda, trapas. Docela by se mi líbilo, kdyby se opakovalo finále z osmadesátého.

* Francie - Brazílie 3:0?

Ne s tím výsledkem, ale obsazením.

* Před čtyřmi lety ses seknul. Nevěřil jsi Němcům, kteří nakonec vyhráli.

No jo, stává se. Ani teď je netipuju na finále. Viděl jsem je v nedávném přáteláku proti Rakousku a musím říct, že dostali na zadek. Prohráli 1:2 a byli horší. Na druhou stranu to byla užitečná facka. Trenér Löw je skvělý psycholog, takže jsem přesvědčený, že se z toho poučil. Navíc se po devítiměsíčním zranění vrátil brankář Manuel Neuer, kterého Němci považují za pánaboha.

* Ale?

Kariéru mezitím uzavřeli Lahm, Schweinsteiger, Klose, tři legendy, na které bylo spolehnout. Bez nich Němci titul neobhájí.

* A ty už jsi promyslel, které mistrovství světa bude tvoje poslední?

Tentokrát už moc neplánuju. Spíš se modlím, aby to z mé strany pořád mělo šťávu. Abych nebyl nudný. Aby se na Kavčích horách někdo nemusel slitovat a vyhodit mě. To je moje noční můra. Že nepoznám moment, kdy se hodí odejít. Nechci v televizi jen dožívat.

Komentátor Jaromír Bosák (53) je čtyřicet let sportovním komentátorem České televize. Na Karlově univerzitě vystudoval **Fakultu sociálních věd**, jako novinář začínal v rádiu Bonton, pak psal pro časopis Gól a od roku 1994 v televizi komentuje převážně fotbalové přenosy. Proslul originálními hláškami, fanoušky často pobaví vtipem. Do Ruska cestuje na svůj sedmý světový šampionát, spolu s kolegou Luděkem Zelenkou bude přímo z místa komentovat už od základních skupin. Česká televize z turnaje odvysílá všech 64 zápasů v přímém přenosu a celkem připraví divákům 223 hodin fotbalové podívané.

O autorovi | Jan Palička, redaktor MF DNES

Foto autor | Foto: Michal Sváček, MAFRA

Jaká má být česká vědecká diplomacie?

13.6.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Z domova

Vedavyzkum.cz

Na začátku tohoto týdne se v Praze za účasti předních odborníků uskutečnily hned dvě diskuse na téma vědecké diplomacie. První z nich pořádala **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy ve spolupráci s Českými centry, nad druhou převzal záštitu Francouzský institut v Praze.

Jak sblížit svět vědy a diplomacie? Tak zněl podtitulek expertní diskuse, kterou pořádala v pondělí 11. 6. 2018 Katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy ve spolupráci s Českými centry, a jíž se účastnili přední odborníci na tuto otázku, včetně nejlepšího britského vědeckého diplomata Otakara Fojta. Kromě něj se diskuse zúčastnil také Petr Matolín z Technologické agentury ČR, Mathieu Wellhoff z Francouzské ambasády v Praze a James Wilsdon z University of Sheffield.

Druhá přednáška spojená s diskusí, která se uskutečnila o den později, nesla název Věda a diplomacie. Hlavním přednášejícím byl Pierre-Bruno Ruffini z Univerzity v Le Havre, který zde představil svou stejnojmennou knihu. Ruffini v publikaci čerpá i ze svých zkušeností, kdy působil jako rada pro vědu a technologii na francouzských velvyslanectvích v Rusku a Itálii. Jeho kniha je první publikací, která systematicky mapuje vědeckou diplomacii. Nyní je přeložená i do češtiny.

Diskuze se následně zúčastnili bývalý předseda Akademie věd ČR Jiří Drahoš, který je také autorem předmluvy knihy, ředitelka Středočeského inovačního centra a bývalá předsedkyně TA ČR Rut Bízková, Otakar Fojt a Mathieu Wellhoff. Diskuzi moderoval Vladimír Majer.

Česká strategie ve vědecké diplomacii

Možná nejdůležitějším bodem, který obě diskuzní události přinesly, byla otázka, jakou by Česká republika měla zvolit strategii v oblasti vědecké diplomacie. Měli bychom usilovat o přilákání zahraničních talentů, rozvoj bilaterálních programů spolupráce, zvyšování svého akademického kreditu nebo spíše o navýšení investic do soukromého výzkumu? Pierre-Bruno Ruffini přitom upozornil, že vědecká diplomacie není jen o rozvoji samotné vědy. Poukázal na to, že věda dokáže navázat dialog i mezi jinak znepřátelenými státy. Jako příklad uvedl stavbu experimentálního termonukleárního reaktoru ITER. Rozvoj vědy a její působení na poli diplomacie tak představuje nový druh geopolitické „soft power“, která státům umožňuje prosazovat své cíle v zahraničí.

V otázce strategie české vědecké diplomacie Rut Bízková upozornila na to, že přestože máme vysokou kvalitu vědeckých infrastruktur i technického vybavení, chybí nám dostatek vzdělaných odborníků, na jejichž získávání bychom se měli v budoucnu soustředit. Klíčová je také otázka, kam diplomaty vyslat? Účastníci zmínili potřebu partnerství se zeměmi jako Jižní Korea, Japonsko či Taiwan. Česká republika má v současnosti dva vědecké diplomaty a to v Izraeli a v USA.

Stará a nová EU

Palčivou otázkou, o níž se dále mluvilo, byly přetrvávající rozdíly v kvalitě výsledků vědeckého bádání mezi EU-13, tedy státy, které se připojily k EU od roku 2004 a EU-15, mezi které se počítají ostatní unijní členové (čtete zde a zde). Pomoci v tomto směru může právě rozvoj vědecké diplomacie. Oba diplomaté, Otakar Fojt i Mathieu Wellhoff, se ale shodli na tom, že podle jejich názoru není rozdíl mezi státy tak markantní, jak se zdá.

Dle Otakara Fojta totiž tyto analýzy pracují ve velkém měřítku s bibliografií a s daty z let minulých. Prostředí v ČR se podle jeho názoru v poslední letech skutečně zlepšilo, výsledky tohoto posunu budou znatelné ale až s odstupem času.

Ukázat, že tento rozdíl je ve skutečnosti mnohem menší, než jak je vnímán v západní Evropě, je podle diskutujících také jedním z úkolů vědeckých diplomatů. Vědecká diplomacie musí propagovat ku příkladu špičkové vědecké infrastruktury, které v oblasti EU-13 jsou, a poukazovat na výhody jejich využívání. Těch je podle Mathieu Wellhoffa mnoho.

Jaký má být vědecký diplomat?

Obě diskuse se také dotkly otázky ideálního profilu vědeckého diplomata. Mělo by jít spíše o kariérního diplomata, nebo seniorního odborníka s akademickou kariérou a dlouhodobou zkušeností s výzkumem a vývojem? Jiří Drahoš s Rut Bízkovou se oba přiklánějí k tomu, že post vědeckého diplomata by měl zaujmout zralý odborník s vědeckou zkušeností.

Na toto téma přednesl v jedné z přednášek Tim Flink předběžné závěry z projektu S4D4C, který se zabývá výzkumem a možnostmi evropské vědecké diplomacie. Z těchto závěrů vyplývá, že je zatím třeba školit vědecké diplomaty především v oblasti diplomacie, samotné technické znalosti problém nejsou.

Otakar Fojt také přiblížil realitu v oblasti vzdělávání v České republice – poukázal na fakt, že vědeckou diplomaci neopomíná Diplomatická akademie ČR a zároveň, že jsou pořádány různé formální i neformální kurzy, workshopy a další. Dle Mathieu Wellhoffa musí mít vědecký diplomat specifické vědomosti a dovednosti z vědecké i nevědecké oblasti. Petr Matolín přitom dodal, že excelentní vědec zároveň nemusí být vždy excelentním vědeckým diplomatem.

Autor: Vědavýzkum.cz (JT, NS)

URL| <https://vedavyzkum.cz/z-domova/z-domova/jaka-ma-byt-ceska-vedecka-diplomacie>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

vedavyzkum.cz

Moskva dává jasně najevo, že si nepřeje diplomatický úspěch USA-KLDR, myslí si publicista Romancov

13.6.2018 rozhlas.cz str. 00

Den po skončení singapurského summitu Donald Trump-Kim Čong-un je čas na hodnocení. Zapiše se schůzka do dějin, nebo jen začala americká rezidentská kampaň? A co další velcí hráči?

„Byla to prvotřídní mediální senzace s obrovským PR hlavně pro Severní Koreu. Co ale bude dál?“ Ptá se obrazně Michael Romancov, politický geograf a publicista Katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Když americký prezident něco označí za „velkolepé, úžasné, mimořádné“, tak to prý v realitě mnoho neznamená. „Na reálné kroky, jestli se to, co bylo údajně dohodnuto, stane realitou, si prostě musíme počkat,“ dodává Romancov. Podobný názor má i odborník na USA a redaktor Aktuálně.cz Daniel Anýž.

Tak oni se přece jen sešli, může nevěřící divák vzdechnout nad neskutečně působícím setkáním Donalda Trumpa a Kim Čong-una.

„Určitě je to ale historický průlom a posun stavu z doby někdy před šesti měsíci, kdy si oba státníci vzájemně vyhrožovali zničením svých zemí. Nicméně výsledek summitu se až příliš podobá vágnímu závazku KLDR z 90. let, za administrativy Billa Clintona,“ připomíná Anýž.

Třeba i proto, že v dohodě nenajdete nějaké termíny nebo konkrétní závazky. Jeden tam údajně je, šéf Bílého domu totiž slíbil pozastavit americko-jihokorejská vojenská cvičení. To ale překvapilo americké spojence, armádní velitele i zákonodárce Trumpovy Republikánské strany. „Podle ohlasů tím Trump opravdu zaskočil jak

Jižní Koreu, ale taky své generály. Oficiální místa už berou zpátečku a prý o jeho plánu věděli," dodává komentátor.

Moskva nespíPříslib ukončení vojenských cvičení označila agentura Reuters dokonce za „ohromující ústupek“ severokorejskému vůdci. Podle publicisty Romancova „je otázka, jestli to byl Trumpův okamžitý nápad, nebo promyšlený tah. Každopádně ale vyšel Kimovi výrazně víc v ústrety, než se původně předpokládalo.“ Michael Romancov si ale všiml ještě jedné důležité okolnosti, a to „předsummitových“ komentářů Moskvy.

Setkání Donalda Trumpa s Kim Čong-unem v Singapuru zamotalo hlavy politikům, ale určitě i vojákům anebo novinářům.

„Když se ukázalo, že Trump přestal Kimovi vyhrožovat, odjel severokorejský vůdce do Pekingu, a pak byl zas ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov v Pchjongjangu. Pak z Moskvy zazněla podpora odzbrojení KLDR, ale taky jedna zvláštní fráze, podle které si Kreml přeje, aby denuklearizace korejského poloostrova nebyla překotná. Takže: i kdyby se nakrásně Trump a Kim dohodli, je otázka, co na to řeknou ostatní velcí hráči.“

„Je jasné, že Jižní Korea a Japonsko budou mít obavy o svou bezpečnost, nevím, co řekne Čína, ale Moskva dává dost jasně najevo, že si nepřeje velký diplomatický úspěch USA. A zřejmě ještě bude mít chuť jim to zkomplikovat,“ myslí si Romancov.

A aby to nebylo tak jednoduché, všechny kroky amerického prezidenta už určitě souvisí i s vnitrostranickým volebním kalendářem Spojených států. „Už v listopadu budou volby do Kongresu a za dva roky čeká Trumpa další prezidentská kampaň,“ vyjmenovává Anýž.

„Odhaduji, že slíbený proces denuklearizace bude administrativa natahovat tak, aby se stihl právě do dvou let. A když se něco zadrhne, tak si Trump klidně nějakou výmluvu vymyslí. Každopádně, hraje i s kartami dovnitř USA. Troufám si říct, že summitem si založil jedno polínko možného úspěchu pro republikány v listopadových volbách,“ uzavírá Daniel Anýž.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/moskva-dava-jasne-najevo-ze-si-nepreje-diplomaticky-uspech-usakldr-mysli-si-7447109>

Než přišly prázdniny

13.6.2018 Respekt Speciál str. 66
Andrea procházková

Radikálové z vysokých škol stáli za Dubčekem a na tanky nemysleli

Dvojici studentů Fakulty strojního inženýrství ČVUT v Praze Jiřímu Müllerovi a Lubomíru Holečkovi pily krev poměry na univerzitách už od půlky šedesátých let, kdy začali studovat. Mezi přáteli rozvíjeli představy, jak je potřeba politiku změnit, omezit moc KSČ a s ní i svazáky ze všemocného Československého svazu mládeže, který na školách do všeho zasahoval. Aby přidali svým úvahám na důrazu, začali o sobě s jistým smyslem pro nadsázku mluvit jako o „pražských radikálech“.

V říjnu 1967 se zúčastnili strahovských nepokojů a spolu s ostatními vysokoškoláky naštvaně přihlíželi jejich potlačení. Až v březnu 1968 se konečně otevřel prostor pro mnohem víc. Volné uskupení pražských radikálů, jejichž počet mezitím stoupal, se postavilo do popředí studentské podpory pražskému jaru. I díky nim se z vysokoškoláků stali nejprovokativnější stoupenci politických reforem.

Prvními studentskými požadavky byly definitivní zákaz cenzury a odstranění vedoucí role KSČ, tedy hesla, která si „radikálové“ do té doby nanejvýš šuškali mezi sebou. Současně začali usilovat o vytvoření nezávislé studentské organizace. „ČSM pro nás představoval jen další převodovou páku KSČ, díky které se vůle strany měla dostat do každého kouta společnosti, včetně univerzit,“ vysvětluje Karel Kovanda, tehdy student pražské Vysoké školy zemědělské a jeden z vůdců studentského hnutí.

Snaha o vytvoření vlastní organizace vyvrcholila v dubnu a v květnu 1968 ohlášením vzniku Svazu vysokoškolského studentstva Čech a Moravy a Zvazu vysokoškolských studentů na Slovensku. Dále se rodila městská studentská centra, mezi výrazná patřila Akademická rada pražských studentů, pro kterou se později vžil název Pražský studentský parlament.

„Pamatuji si, jak jsme každé ráno kupovali všechny vyšlé noviny, aby nám nic neuniklo. Najednou jsme se začali zajímat i o politiku, protože jsme dostávali například informace o tom, kdo z té beztvarej komunistické masy je progresivní, a kdo ne,“ popisuje atmosféru Kovanda. Někdy okolní dění jejich „radikální“ představy dohnalo a předešlo. Juraj Daubner, tehdy student Filozofické fakulty UK, říká: „Byli jsme v šoku, když časopis Student přinesl rozhovor s redaktory Rádia Svobodná Evropa, nebo když se v Literárních listech objevil text Václava Havla, ve kterém líčil, jak by měla vypadat opozice vůči komunistické straně.“

Na fakultách probíhaly debaty o politice a reformách, k učení se vracely předtím zakázaní pedagogové a studenti si začali dohadovat výměnné zahraniční pobyty na Západě. Někteří stihli i odjet. Navenek na sebe upozornili hlavně během květnového majálesu. V několikatisícových davech nesli hesla typu „Marxák jako náboženské opium nepatří do škol“ nebo „Nejsme ovce, nepotřebujeme baču“. „Mohli jsme si dovolit dělat ze všeho srandu, v té době jsme opravdu cítili svobodu,“ říká Miroslav Prokeš, jeden z hlavních organizátorů slavnosti.

Žádné hranice

Ačkoli vysokoškoláci protestovali proti vedoucí roli KSČ, i oni stále mluvili o socialismu. „Že by někdo během pražského jara uvažoval o tom, že opustíme socialismus a přejdeme, dejme tomu, na kapitalismus? To si nikdo nedovedl představit,“ vzpomíná Jiřina Šiklová, v té době odborná asistentka na **Fakultě sociálních věd** UK.

„Podporovali jsme Dubčkovu polednovou politiku a celospolečenské uvolňování. Dále jsme mluvili o tom, že chceme demokracii a nějakým způsobem zoficiálnit svobody, které jsme během pražského jara získali,“ říká Karel Kovanda. „Vedoucí role KSČ pro nás ve studentských seskupeních v podstatě padla, i když to nebylo nikde napsané.“ I když se podle Šiklové mohly zdát některé studentské požadavky naivní (třeba právě snaha odstranit vedoucí roli komunistické strany), vůdci studentského hnutí dokázali oslovit hodně lidí. „Najednou v tom nebyly žádné ohrané fráze, říkali vše napřímo, důrazně, občas s vtipem. Proto dokázali udržet dav na Staromáku,“ vzpomíná socioložka.

Na systematictější prosazování požadavků však nebylo v rámci studentského hnutí dost času. Studentské hnutí se nestihlo vyvinout v koncepční, promyšlený nástroj na podporu reform, spíš zůstalo u izolovaných debat na jednotlivých školách. Důvodem byl i konec semestru a příchod léta, po němž mimopražští studenti odjeli domů nebo využili otevřených hranic k vysněnému výjezdu do zahraničí.

Na otázku, zda si aktéři studentského hnutí dokázali představit příjezd ruských tanků, odpovídají pamětníci, že ne. „Nepřemýšleli jsme nad tím, jestli jednáme moc radikálně nebo jestli nechceme příliš mnoho věcí najednou. Žádné hranice jsme si prostě nestanovovali,“ dodává Karel Kovanda. X

S politikou byl konec, jakmile skončil semestr a studenti se rozjeli na prázdniny.

Foto autor| foto čtk

Foto popis| Pacient se dostavil, ovšem s kolonou tanků a „léčit“ začal naopak on. (Medici na studentském majálesu si utahují ze sovětského ministra zahraničí Kosygina)

Dlužníci jsou zranitelnější

13.6.2018 **Hospodářské noviny** str. 04 Události

Martin Jašminský

CENY BYDLENÍ ROSTOU RYCHLEJI NEŽ PŘÍJMY. LIDÉ SI BEROU VYŠŠÍ ÚVĚRY NEŽ DŘÍVE. ČNB VÍCE ŠLAPE NA BRZDU, PODLE TOMŠÍKA JE TO VÍTĚZSTVÍ ZDRAVÉHO ROZUMU.

Centrální banka rozhodla o dalším zvýšení proticyklické rezervy, kterou banky v současných dobrých časech vytvářejí pro období, kdy se ekonomice přestane dařit. Současně ČNB od října rozšiřuje své doporučení pro poskytování hypoték o požadavky na výši příjmu. Dluh žadatele o hypotéku by nově neměl překročit devítinásobek jeho ročního čistého výdělku. Na měsíční splátku dluhu by pak domácnost, která si na bydlení půjčuje, neměla vydávat více než 45 procent svého čistého měsíčního příjmu. Proč se tak centrální banka rozhodla, vysvětluje viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík.

* HN: Od poloviny příštího roku se zvýší proticyklická kapitálová rezerva o půl bodu oproti současnosti, na 1,5 procenta. Už nyní ji máme jednu z nejvyšších v Evropě. Není taková opatrnost přehnaná?

Tuto rezervu jsme začali používat jako jedna z prvních centrálních bank v Evropě. Dnes už má nenulovou sazbu osm zemí, takže nejsme nijak výjimeční. Máme jednu z nejvyšších sazeb, ale také jeden z nejrychlejších úvěrových růstů. Ten se netýká jen hypotečního segmentu, ale i úvěrů na spotřebu a některých úvěrů nefinančním podnikům. Hodně jsme se tentokrát soustředili i na skupinu indikátorů zranitelnosti bankovního sektoru. Ty souvisejí s projevy dobrých časů, jimiž ekonomika v současné době prochází. Jsou

charakterizovány mimořádně nízkými ztrátami bank ze znehodnocení aktiv, které nemusí být z dlouhodobého hlediska udržitelné. Banky v současnosti vykazují vysokou ziskovost, ale narůstá i jejich zranitelnost vůči nepříznivému obratu v hospodářském a finančním cyklu, protože soukromý sektor ani vlády v Evropě nevyužily dlouhého období nízkých sazeb k rychlejšímu snížení zadluženosti.

* HN: A jsou banky zranitelnější?

Ekonomika je delší dobu ve fázi růstu. Z interních modelů oceňování rizik se postupně ztrácejí čísla z horších časů a k úvěrům se tak vytváří méně kapitálu. Nyní se sice nacházíme v mimořádně dobrém období, kdy máme třeba historicky nejnižší nezaměstnanost, ale cyklus se dříve či později otočí. Druhé a u nás dost velké riziko je sektorové. Spočívá v tom, že úvěry na nemovitosti tvoří téměř 60 procent všech úvěrů v ekonomice. Chci zdůraznit, že banky sice jsou adekvátně kapitalizované, ale důležitý je i objem kapitálu. Kdyby nastala třeba recese, banky by se mohly dostat do ztrát a přitom by jim rostla potřeba tvořit kapitál. Kdyby to bylo ve větším rozsahu, mohly by třeba banky přestat poskytovat úvěry. A to rozhodně nechceme.

* HN: Jste připraveni v případě obratu v ekonomice začít tuto proticyklickou rezervu snižovat?

Budeme pružní na obě strany. V případě pokračování rychlé úvěrové dynamiky, zvyšování rizik spojených s financováním nákupu nemovitostí, zesilování dalších cyklických zdrojů systémového rizika a nárůstu zranitelnosti bankovního sektoru jsme připraveni sazbu proticyklické rezervy dále zvyšovat. Naopak v případě obratu v hospodářském a finančním cyklu je ČNB připravena rezervu neprodleně snížit či zcela rozpustit a umožnit, aby byla využita jako kapitálový polštář ke krytí ztrát.

* HN: Je možné, že byste sazbu této rezervy snížili až na nulu?

Určitě. V obdobích zvýšeného napětí na finančním trhu a v obdobích recese. Pokud uvidíme zárodky rizik pro finanční stabilitu, měli bychom na ně reagovat, a to bez prodlení. Pokud bychom čekali na to, až nám rizika potvrdí „tvrdá“ čísla, bylo by už příliš pozdě. Ale zdravý rozum velí, že rezervy nemají být nulové.

* HN: Zdá se ale, že na trhu nemovitostí nastává uklidnění. Nebylo by za této situace vhodnější počkat?

Loni jsme ve zprávě o finanční stabilitě označili pokračování roztáčení této spirály za hlavní riziko pro stabilitu domácího bankovního sektoru. Zároveň jsme jasně řekli, že ceny bytů jsou nyní podle metod používaných ČNB jen mírně nadhodnocené. Data, která jsme od té doby zaznamenali, toto riziko potvrzují. Na trhu zas tak velké uklidnění nenastalo. Ceny nemovitostí stále rostou a hypoteční úvěry rovněž. Objem úvěrů bank na bydlení vykazoval v posledních měsících téměř 9procentní růst. To se může jevit jako výrazné zpomalení, ale je třeba si uvědomit, že je to růst ze zcela jiné základny. Před deseti lety by to znamenalo růst o 35 miliard korun, ale v letošním roce už to znamená růst o více než 100 miliard.

* HN: Proč jste se rozhodli zavést nová doporučení limitů DTI a DSTI – tedy poměr celkového zadlužení k ročnímu příjmu a měsíční splátky hypotéky k měsíčnímu příjmu?

Tyto limity doplňují limity na LTV, tedy jak vysoká může být hypotéka v poměru k hodnotě nemovitosti. LTV v případě propadu trhu omezuje ztráty bank. Nová doporučení míří na rizika, kterým mohou být banky vystaveny nepřímo, přes finanční situaci dlužníků a jejich případnou reakci na zhoršení ekonomických podmínek. A také chceme snížit riziko obcházení LTV souběžným poskytováním jiných spotřebitelských úvěrů. Jako zástupce dohledu nad finančním trhem vím, že na základě našeho doporučení banky od letošního ledna nové ukazatele sledují a samy si nastavují interní limity, takže pro ně nejde o žádnou revoluci.

* HN: Bylo stanovení nových doporučení z vašeho pohledu obtížné?

Ani ne. Ceny bydlení v ČR v posledních letech rostly rychleji než disponibilní příjmy domácností. To se odráží ve zvyšování částek úvěrů nezbytných k pořízení bydlení, a tím i v relativní zadluženosti žadatelů o úvěr. Dlužníci se tím stávají zranitelnějšími. Pokud není růst cen nemovitostí doprovázen minimálně stejným růstem příjmů, roste dluhové břemeno klientů. Nakonec může souhrn individuálních akcí, které se všechny jeví na začátku jako zcela obezřetné, skončit velkým problémem. V případě šoků ve formě nárůstu úrokových sazeb nebo poklesu příjmu by se hodně dlužníků s vyšší zadlužeností mohlo dostat do problémů se splácením.

* HN: Ale hypotéky patří z pohledu rizika k nejméně nespláceným úvěrům.

Ano, tím se často argumentuje. Ale je třeba si uvědomit, že při současných vysokých cenách bydlení se výrazně zvyšuje pravděpodobnost, že o úvěr budou více usilovat problematičtější a rizikovější žadatelé. V předcházejících letech si vzala hypoteční úvěr řada perspektivních a stabilních klientů. Nyní se mohou na trh dostat v mnohem větší míře žadatelé kupující nemovitost jako investici a spekulující na růst cen. Jejich motivace splácet úvěr v horší situaci je určitě mnohem nižší než u těch, kteří kupují vlastní bydlení.

* HN: Z bank jsou slyšet hlasy, že nové limity výrazně omezí poskytování hypotečních úvěrů a dostupnost bydlení. Neobává se toho ČNB?

V mediích jsem zaznamenal názory bankéřů, že třetina žadatelů kvůli novým limitům neuspěje. Rozumím tomu, že součástí nátlaku na regulátora a ministerstvo financí je přehánění dopadů nových regulací. Pokud bych však bral taková slova vážně, tak bych si je musel interpretovat tak, že až třetinu objemu úvěrů dnes banky poskytují na úrovni, kterou ČNB považuje za již vysoce rizikovou. A pak by bylo na místě si klást otázku, jak dané banky řídí svá rizika.

* HN: Proč chcete mít pro stanovování těchto omezení oporu v zákoně?

Zákon je připravován zejména z preventivních důvodů. Měl by umožnit omezování systémových rizik nejen v příštím roce, ale třeba za deset let. V té době mohou poskytovat hypoteční úvěry v mnohem větší míře nebankovní nebo zahraniční instituce. ČNB bude formu doporučení používat i nadále. Z hlediska ošetření rizik spojených s poskytováním hypotečních úvěrů však za nejlepší cestu považujeme získání pravomocí pro stanovení horních hranic úvěrových ukazatelů. Doporučení není právně vymahatelné a nelze se spoléhat na to, že ho všichni poskytovatelé budou vždy dodržovat. Právně závazný postup může mnohem lépe zajistit rovné podmínky na trhu. Zároveň vidíme, že probíhá velmi silný konkurenční boj. Bankéři jsou pod tlakem akcionářů. Ti jim často ve snaze udržet dosavadní zisky a případně jimi podpořit méně úspěšné části nadnárodních skupin stanovují vysoké krátkodobé cíle, tlačí na větší objem poskytnutých úvěrů. A z druhé strany na ně tlačí zprostředkovatelé, jejichž cílem je prodat co nejvíce úvěrů v co největším objemu, přičemž rizika zůstanou v bilancích bank.

* HN: Už jsme ale mluvili o tom, že podíl nesplácených úvěrů klesá, náklady bank na riziko jsou velmi nízké, banky mají dostatek vkladů i kapitálu.

Ano, nejen z bankovního sektoru, ale i od zprostředkovatelů či developerů zaznívají kritické hlasy, říkájící: „Proč ČNB zpřísňuje svá opatření, když prakticky všichni své úvěry bez problému splácí?“ Na to lze říci jediné – v tak dobrých časech s minimální nezaměstnaností a rychlým růstem příjmů je dobré splácení úvěrů samozřejmé. Nás však zajímá to, jak to bude se splácením vypadat, až dobré časy skončí. Nemusí to nastat brzy, ale jednou k tomu dojde. Domácnosti jsou nyní hodně optimistické a jsou ochotny vzít si skutečně velký úvěr. Říkají si, že při nízkých úrocích a zrychleném růstu mezd si mohou dovolit věnovat na splátky značnou část svých příjmů. Pokud tyto úvěry ale budou příliš velké, mohou nastat dvě negativní věci. Když přijde příjmový nebo úrokový šok, část dlužníků najednou nebude schopna splácet. Vedle toho ale může hodně dlužníků splácet za každou cenu a prudce omezit jiné výdaje – to pak na banky i ekonomiku dopadne nepřímo přes prudký pokles poptávky.

* HN: Ve zprávě o finanční stabilitě informujete o tom, že jste zvýšili hodnotu pákového poměru pro banky. Co to znamená?

Pákový poměr vypovídá – zjednodušeně řečeno – o tom, kolik kapitálu musí mít banky v poměru ke svým celkovým aktivům. Jako pojistka byl po finanční krizi Basilejským výborem doporučen pákový poměr minimálně tři procenta, což znamená, že banky by neměly mít celková aktiva větší než 33násobek kapitálu. Loni přišel Basilejský výbor s návrhem možnosti národní úpravy. Ta má umožnit dočasně vyloučit ta aktiva bank, jež mají uložena u centrální banky. Návrh vítáme, neboť banky u nás dlouhodobě drží významné rezervy. Proto jsme bankám řekli, že považujeme za rozumnější při výpočtu z pákového poměru vyloučit expozice vůči ČNB. Je to vítězství zdravého rozumu a ukázka flexibility národního dohledu ČNB.

Bankéři jsou pod tlakem akcionářů, kteří jim často ve snaze udržet dosavadní zisky stanovují vysoké krátkodobé cíle ve formě růstu objemu úvěrů.

O autorovi | Martin Jašminský, martin.jasminsky@economia.cz

Foto autor | Foto: HN – Matej Slávik

Foto popis | Vladimír Tomšík (44) Členem bankovní rady České národní banky je od roku 2006, od roku 2010 je viceguvernérem. Letos v prosinci mu skončí druhý šestiletý mandát, a tím i jeho působení ve vedení ČNB. Vladimír Tomšík vystudoval VŠE v Praze a **Fakultu sociálních věd** UK. V roce 2009 byl jmenován na návrh vědecké rady VŠE profesorem pro obor finance. Před příchodem do ČNB pracoval v Komerční bance a ve finanční skupině Newton Holding. V centrální bance dohlíží na oblast finanční stability a výkon dohledu nad finančním trhem. Je členem Evropské rady pro systémová rizika a konzultační skupiny Basilejského výboru pro dohled nad bankami. Právě dnes slaví Vladimír Tomšík 44. narozeniny.

Šéf pražské burzy Koblic: Trh Start je živý projekt

13.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: START, Pražská burza, BCPP, Fillamentum, Prabos, HUB Ventures, investice

Trh Start je živý projekt. Je projektem nejen burzy, ale hlavně všech našich členů, kteří se do něj zapojili. Jsem rád, že se potvrdila základní premisa, se kterou jsme trh připravovali – tedy, že zde po podobném typu investic je poptávka. Ukazuje se ale, že Češi jsou velmi opatrní, co se novinek týče. Serveru Roklen24 to řekl šéf pražské burzy Petr Koblic.

Máte za sebou první letošní START Day. Co to podle Vás říká o investorech, pro které může být výsledek emisí zajímavý?

Předně jsem rád, že se potvrdila základní premisa, se kterou jsme trh připravovali – tedy, že zde po podobném typu investic je poptávka, a tudíž, že takový trh může dobře fungovat. Ačkoliv ne všechny banky byly v první obchodní den připravené a schopné trh nabídnout svým klientům, i přesto se podařilo dvě emise ze tří úspěšně upsat. Všichni ti, kteří se z nejrůznějších důvodů připravit nestačili, nám potvrdili, že je projekt velmi zajímavý a že na další aukci (Start Day) již budou aktivní.

Očekáváte větší zájem o trh START po úspěšné první tranši?

Ano, dílem proto, co jsem právě zmínil, a dílem také proto, že se ukazuje, a mnozí moji známí mi to i potvrdili, že Češi jsou velmi opatrní, co se týče novinek. Mnoho lidí mi řeklo, že je to velmi zajímavý, ale že si počkají, až jak dopadne první nebo i druhé kolo. Chtějí mít prostě cestu prošlapanou a ne ji prošlapávat. Rozumím tomu a současně doufám, že nyní, když se jasně prokázalo, že vše funguje jak má, tak nebudou při příštích kolech otálet.

Jak vnímáte přístup účastníků kapitálového trhu k trhu START (banky, obchodníci s cennými papíry)?

Po počátečním váhání, které je zcela pochopitelné, se do toho někteří členové opravdu pustili s vervou a za to jim patří můj velký dík. Dostalo se nám také velmi vysoké podpory ze strany médií, která určitě pomohla k rozšíření povědomí o trhu jako takovém a zejména o samotných emitentech. Musím říci, že toto vše hodnotím velmi kladně a kapitálovému trhu v ČR to velmi pomohlo.

Kdy bude další START Day? Kdo bude emitentem?

Další Start Day bude 26. června a o přízeň investorů se bude ucházet společnost Hub Ventures. Je to vlastně první firma, která oznámila svůj záměr vstoupit na trh již na podzim loňského roku.

Burza zahájila úpis akcií společnosti Hub Ventures

Můžete uvést také další termíny? Na kdy burza plánuje další START Days?

Další termíny ještě drobně ladíme. Jde nám o to, abychom již nezopakovali chybu z prvního termínu, kdy nám do upisovacího období padly dva po sobě jdoucí svátky. Rámcově jde ale o jeden podzimní a jeden zimní termín. Do konce roku nás tedy ještě čekají tři Start Days.

Jaké kroky plánuje pražská burza k propagaci trhu START?

I nadále chceme úzce spolupracovat se všemi médii, která v trhu a zejména v emitentech našla zajímavá témata. Jde mnohdy o velmi silné a poutavé příběhy, které jsou pro čtenáře, diváky a posluchače všech možných typů médií zajímavé. Pro mne je neuvěřitelné a zároveň velmi potěšující, že všichni majitelé firem přesně chápou, k čemu jim může kapitálový trh posloužit a v čem je pro ně užitečný. Musím říci, že jejich míra znalosti a chápání je mnohdy na vyšší úrovni než u mnohých velkých korporací.

Jaké jsou pro trh START krátkodobé plány, konkrétně na letošní rok?

Určitě chceme i nadále úzce spolupracovat se všemi členy na ladění celého systému trhu Start. Prvním úspěšným Start Day pro nás rozhodně práce nekončí. Určitě jsme otevřeni všem podnětům, které se nám zde schází, a budeme se snažit je zohledňovat. Trh Start je živý projekt a je projektem nejen burzy, ale hlavně všech našich členů, kteří se do něj zapojili.

A z dlouhodobého hlediska? Jak by měl tento trh podle Vás vypadat, jaké jsou cíle?

Mnohokrát jsem řekl, že nám nejde o kvantitu, ale o kvalitu firem, které se na trhu budou prezentovat. Cílem není zaplavit trh desítkami firem. Už jen to, že požadujeme od firem prospekt schválený ČNB, je samo o sobě jistým měřítkem kvality a příprava prospektu firmy důsledně provede. Právní due diligence, nezávislá analýza, to jsou další požadavky, ze kterých určitě nehodláme slevovat. No a co se počtu firem týče, tak když se nám podaří každý Start Day představit v průměru dvě nové firmy, bylo by to podle mne optimální.

Prabos nabídne své akcie i menším investorům

Existuje v Evropě paralela trhu START?

V Evropě je několik trhů, které se zaměřují na střední a malé podniky (SME). Mají různá pravidla a fungují trochu odlišně. Vždy to vychází z charakteru dané země, rozvinutosti tamního kapitálového trhu atd. Co ale tvrdím, a je zcela zřejmé naprosto všude, je, že trh pro malé a střední firmy je lokální záležitost. Lokální firmy budou vždy kupovat jen lokální investoři. Mezinárodní trh takového typu je pouhou chimérou.

Registrujete zájem o tento nový trh ze strany zahraničních investorů?

Nijak zásadní. Investoři se samozřejmě občas ptají, ale dotazy jsou spíše obecného charakteru a pramení spíše ze zvědavosti. Trh SME je a vždy bude výsadou lokálních investorů. Nikterak však nevylučuji, že se nějaký zahraniční investor může prostřednictvím našeho členu úpisu nebo následně aukce zúčastnit. To je samozřejmě možné. Pokud je srozuměn s tím, že firmy vykazují v českých účetních standardech a informační povinnosti plní v češtině, tak to určitě není žádný problém. Ale právě z důvodu uvedeného to nepovažuji za příliš pravděpodobné.

Petr KOBLIC – generální ředitel Burzy cenných papírů Praha

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Sh56V/sef-prazske-burzy-koblic-trh-start-je-zivy-projekt>

Ceny bydlení rostou rychleji než příjmy domácností. Úvěry se proto zvyšují a dlužníci se dostávají do rizika, říká viceguvernér ČNB

13.6.2018 iHNed.cz str. 00

Martin Jašminský

Centrální banka rozhodla o dalším zvýšení proticyklické rezervy, kterou banky vytvářejí pro období, kdy se ekonomice přestane dařit.

Při současných vysokých cenách bydlení se výrazně zvyšuje pravděpodobnost, že o úvěr budou více usilovat problematičtější a rizikovější žadatelé.

Loni přišel Basilejský výbor s návrhem možnosti národní úpravy. Ta má umožnit dočasně vyloučit ta aktiva bank, jež mají uložena u centrální banky.

Centrální banka rozhodla o dalším zvýšení proticyklické rezervy, kterou banky v současných dobrých časech vytvářejí pro období, kdy se ekonomice přestane dařit. Současně ČNB od října rozšiřuje své doporučení pro poskytování hypoték o požadavky na výši příjmu. Dluh žadatele o hypotéku by nově neměl překročit devítinásobek jeho ročního čistého výdělku. Na měsíční splátku dluhu by pak domácnost, která si na bydlení půjčuje, neměla vydávat více než 45 procent svého čistého měsíčního příjmu. Proč se tak centrální banka rozhodla, vysvětluje viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík.

HN: Od poloviny příštího roku se zvýší proticyklická kapitálová rezerva o půl bodu oproti současnosti, na 1,5 procenta. Už nyní ji máme jednu z nejvyšších v Evropě. Není taková opatrnost přehnaná?

Tuto rezervu jsme začali používat jako jedna z prvních centrálních bank v Evropě. Dnes už má nenulovou sazbu osm zemí, takže nejsme nijak výjimeční. Máme jednu z nejvyšších sazeb, ale také jeden z nejrychlejších

úvěrových růstů. Ten se netýká jen hypotečního segmentu, ale i úvěrů na spotřebu a některých úvěrů nefinančním podnikům.

Hodně jsme se tentokrát soustředili i na skupinu indikátorů zranitelnosti bankovního sektoru. Ty souvisejí s projevy dobrých časů, jimiž ekonomika v současné době prochází. Jsou charakterizovány mimořádně nízkými ztrátami bank ze znehodnocení aktiv, které nemusí být z dlouhodobého hlediska udržitelné. Banky v současnosti vykazují vysokou ziskovost, ale narůstá i jejich zranitelnost vůči nepříznivému obratu v hospodářském a finančním cyklu, protože soukromý sektor ani vlády v Evropě nevyužily dlouhého období nízkých sazeb k rychlejšímu snížení zadluženosti.

Vladimír Tomšík (44)

Členem bankovní rady České národní banky je od roku 2006, od roku 2010 je viceguvernérem. Letos v prosinci mu skončí druhý šestiletý mandát, a tím i jeho působení ve vedení ČNB. Vladimír Tomšík vystudoval VŠE v Praze a **Fakultu sociálních věd** UK. V roce 2009 byl jmenován na návrh vědecké rady VŠE profesorem pro obor finance. Před příchodem do ČNB pracoval v Komerční bance a ve finanční skupině Newton Holding. V centrální bance dohlíží na oblast finanční stability a výkon dohledu nad finančním trhem. Je členem Evropské rady pro systémová rizika a konzultační skupiny Basilejského výboru pro dohled nad bankami. Právě dnes slaví Vladimír Tomšík 44. narozeniny.

HN: A jsou banky zranitelnější?

Ekonomika je delší dobu ve fázi růstu. Z interních modelů oceňování rizik se postupně ztrácejí čísla z horších časů a k úvěrům se tak vytváří méně kapitálu. Nyní se sice nacházíme v mimořádně dobrém období, kdy máme třeba historicky nejnižší nezaměstnanost, ale cyklus se dříve či později otočí.

Druhé a u nás dost velké riziko je sektorové. Spočívá v tom, že úvěry na nemovitosti tvoří téměř 60 procent všech úvěrů v ekonomice. Chci zdůraznit, že banky sice jsou adekvátně kapitalizované, ale důležitý je i objem kapitálu. Kdyby nastala třeba recese, banky by se mohly dostat do ztrát a přitom by jim rostla potřeba tvořit kapitál. Kdyby to bylo ve větším rozsahu, mohly by třeba banky přestat poskytovat úvěry. A to rozhodně nechceme.

HN: Jste připraveni v případě obratu v ekonomice začít tuto proticyklickou rezervu snižovat?

Budeme pružní na obě strany. V případě pokračování rychlé úvěrové dynamiky, zvyšování rizik spojených s financováním nákupu nemovitostí, zesilování dalších cyklických zdrojů systémového rizika a nárůstu zranitelnosti bankovního sektoru jsme připraveni sazbu proticyklické rezervy dále zvyšovat. Naopak v případě obratu v hospodářském a finančním cyklu je ČNB připravena rezervu neprodleně snížit či zcela rozpustit a umožnit, aby byla využita jako kapitálový polštář ke krytí ztrát.

HN: Je možné, že byste sazbu této rezervy snížili až na nulu?

Určitě. V obdobích zvýšeného napětí na finančním trhu a v obdobích recese. Pokud uvidíme zárodky rizik pro finanční stabilitu, měli bychom na ně reagovat, a to bez prodlení. Pokud bychom čekali na to, až nám rizika potvrdí "tvrdá" čísla, bylo by už příliš pozdě. Ale zdravý rozum velí, že rezervy nemají být nulové.

HN: Zdá se ale, že na trhu nemovitostí nastává uklidnění. Nebylo by za této situace vhodnější počkat?

Loni jsme ve zprávě o finanční stabilitě označili pokračování roztáčení této spirály za hlavní riziko pro stabilitu domácího bankovního sektoru. Zároveň jsme jasně řekli, že ceny bytů jsou nyní podle metod používaných ČNB jen mírně nadhodnocené. Data, která jsme od té doby zaznamenali, toto riziko potvrzují. Na trhu zas tak velké uklidnění nenastalo. Ceny nemovitostí stále rostou a hypoteční úvěry rovněž. Objem úvěrů bank na bydlení vykazoval v posledních měsících téměř 9procentní růst. To se může jevit jako výrazné zpomalení, ale je třeba si uvědomit, že je to růst ze zcela jiné základny. Před deseti lety by to znamenalo růst o 35 mi-liard korun, ale v letošním roce už to znamená růst o více než 100 miliard.

HN: Proč jste se rozhodli zavést nová doporučení limitů DTI a DSTI - tedy poměr celkového zadlužení k ročnímu příjmu a měsíční splátky hypotéky k měsíčnímu příjmu?

Tyto limity doplňují limity na LTV, tedy jak vysoká může být hypotéka v poměru k hodnotě nemovitosti. LTV v případě propadu trhu omezuje ztráty bank. Nová doporučení míří na rizika, kterým mohou být banky vystaveny nepřímo, přes finanční situaci dlužníků a jejich případnou reakci na zhoršení ekonomických podmínek. A také chceme snížit riziko obcházení LTV souběžným poskytováním jiných spotřebitelských úvěrů. Jako zástupce dohledu nad finančním trhem vím, že na základě našeho doporučení banky od letošního ledna nové ukazatele sledují a samy si nastavují interní limity, takže pro ně nejde o žádnou revoluci.

HN: Bylo stanovení nových doporučení z vašeho pohledu obtížné?

Ani ne. Ceny bydlení v ČR v posledních letech rostly rychleji než disponibilní příjmy domácností. To se odráží ve zvyšování částek úvěrů nezbytných k pořízení bydlení, a tím i v relativní zadluženosti žadatelů o úvěr. Dlužníci se tím stávají zranitelnějšími. Pokud není růst cen nemovitostí doprovázen minimálně stejným růstem příjmů, roste dluhové břemeno klientů. Nakonec může souhrn individuálních akcí, které se všechny jeví na začátku jako zcela obezřetné, skončit velkým problémem. V případě šoků ve formě nárůstu úrokových sazeb nebo poklesu příjmů by se hodně dlužníků s vyšší zadlužeností mohlo dostat do problémů se splácením.

HN: Ale hypotéky patří z pohledu rizika k nejméně nespláceným úvěrům.

Ano, tím se často argumentuje. Ale je třeba si uvědomit, že při současných vysokých cenách bydlení se výrazně zvyšuje pravděpodobnost, že o úvěr budou více usilovat problematičtější a rizikovější žadatelé. V předcházejících letech si vzala hypoteční úvěr řada perspektivních a stabilních klientů. Nyní se mohou na trh dostat v mnohem větší míře žadatelé kupující nemovitost jako investici a spekulující na růst cen. Jejich motivace splácet úvěr v horší situaci je určitě mnohem nižší než u těch, kteří kupují vlastní bydlení.

HN: Z bank jsou slyšet hlasy, že nové limity výrazně omezí poskytování hypotečních úvěrů a dostupnost bydlení. Neobává se toho ČNB?

V médiích jsem zaznamenal názory bankéřů, že třetina žadatelů kvůli novým limitům neuspěje. Rozumím tomu, že součástí nátlaku na regulátora a ministerstvo financí je přehánění dopadů nových regulací. Pokud bych však bral taková slova vážně, tak bych si je musel interpretovat tak, že až třetinu objemu úvěrů dnes banky poskytují na úrovni, kterou ČNB považuje za již vysoce rizikovou. A pak by bylo na místě si klást otázku, jak dané banky řídí svá rizika.

HN: Proč chcete mít pro stanovování těchto omezení oporu v zákoně?

Zákon je připravován zejména z preventivních důvodů. Měl by umožnit omezování systémových rizik nejen v příštím roce, ale třeba za deset let. V té době mohou poskytovat hypoteční úvěry v mnohem větší míře nebankovní nebo zahraniční instituce. ČNB bude formu doporučení používat i nadále.

Z hlediska ošetření rizik spojených s poskytováním hypotečních úvěrů však za nejlepší cestu považujeme získání pravomocí pro stanovení horních hranic úvěrových ukazatelů. Doporučení není právně vymahatelné a nelze se spoléhat na to, že ho všichni poskytovatelé budou vždy dodržovat. Právně závazný postup může mnohem lépe zajistit rovné podmínky na trhu. Zároveň vidíme, že probíhá velmi silný konkurenční boj. Bankéři jsou pod tlakem akcionářů. Ti jim často ve snaze udržet dosavadní zisky a případně jimi podpořit méně úspěšné části nadnárodních skupin stanovují vysoké krátkodobé cíle, tlačí na větší objem poskytnutých úvěrů. A z druhé strany na ně tlačí zprostředkovatelé, jejichž cílem je prodat co nejvíce úvěrů v co největším objemu, přičemž rizika zůstanou v bilancích bank.

HN: Už jsme ale mluvili o tom, že podíl nesplácených úvěrů klesá, náklady bank na riziko jsou velmi nízké, banky mají dostatek vkladů i kapitálu.

Ano, nejen z bankovního sektoru, ale i od zprostředkovatelů či developerů zaznívají kritické hlasy, říkající: "Proč ČNB zpřísňuje svá opatření, když prakticky všichni své úvěry bez problému splácí?" Na to lze říci jediné - v tak dobrých časech s minimální nezaměstnaností a rychlým růstem příjmů je dobré splácení úvěrů samozřejmé. Nás však zajímá to, jak to bude se splácením vypadat, až dobré časy skončí. Nemusí to nastat brzy, ale jednou k tomu dojde. Domácnosti jsou nyní hodně optimistické a jsou ochotny vzít si skutečně velký úvěr. Říkají si, že při nízkých úrocích a zrychleném růstu mezd si mohou dovolit věnovat na splátky značnou část svých příjmů.

Pokud tyto úvěry ale budou příliš velké, mohou nastat dvě negativní věci. Když přijde příjmový nebo úrokový šok, část dlužníků najednou nebude schopna splácet. Vedle toho ale může hodně dlužníků splácet za každou cenu a prudce omezit jiné výdaje - to pak na banky i ekonomiku dopadne nepřímo přes prudký pokles poptávky.

HN: Ve zprávě o finanční stabilitě informujete o tom, že jste zvýšili hodnotu pákového poměru pro banky. Co to znamená?

Pákový poměr vypovídá - zjednodušeně řečeno - o tom, kolik kapitálu musí mít banky v poměru ke svým celkovým aktivům. Jako pojistka byl po finanční krizi Basilejským výborem doporučen pákový poměr minimálně tři procenta, což znamená, že banky by neměly mít celková aktiva větší než 33násobek kapitálu. Loni přišel Basilejský výbor s návrhem možnosti národní úpravy. Ta má umožnit dočasně vyloučit ta aktiva bank, jež mají uložena u centrální banky. Návrh vítáme, neboť banky u nás dlouhodobě drží významné rezervy. Proto jsme bankám řekli, že považujeme za rozumnější při výpočtu z pákového poměru vyloučit expozice vůči ČNB. Je to vítězství zdravého rozumu a ukázka flexibility národního dohledu ČNB.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66166390-ceny-bydleni-rostou-rychleji-nez-prijmy-domacnosti-uvery-se-protovysuji-a-dluznici-se-dostavaji-do-rizika-rika-viceguverner-cnb>

Zpráva o projevech extremismu v Česku 12.6.2018 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ministerstvo vnitra dnes zveřejnilo na svém webu zprávu o projevech extremismu v této zemi za letošní první čtvrtletí. Dokument do jisté míry odpovídá tomu, co uniklo na veřejnost před několika týdny. Tedy návrhu výroční resortní zprávy, podle níž agendu tradičních extremistických stran a skupin u nás částečně přebírá hnutí SPD Tomia Okamury. Zpráva za loňský rok ještě publikována nebyla a proti zmíněné analýze se vedení SPD ostře ohradilo. A já už teď zdravím odborníka na projevy politického extremismu Jana Charváta, který působí na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer. Pane Charváte, slyšíme se? Dobrý večer, haló.

Jan CHARVÁT, odborník na projevy politického extremismu, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Charváte, pokud se tedy dobře slyšíme a slyšel jste i můj úvod, řekl byste, že ta dnes publikovaná čtvrtletní zpráva ministerstva vnitra dostatečně podložila uvedené hodnocení hnutí SPD?

Jan CHARVÁT, odborník na projevy politického extremismu, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že pouze částečně, protože vlastně uvádí pouze několik věcí, které se týkají jaksí jednotlivých konkrétních členů, řekněme, té strany, některé jejich výroky. Systémově se samozřejmě tou stranou tak úplně nezabývá. V tom není úplně prostor, v té čtvrtletní zprávě.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili může, nebo nemůže se to, o čem se píše v citovaném dokumentu, vztáhnout na SPD jako na stranu jako takovou, nebo byste řekl skutečně, když na vás navážu, že jde spíše o projevy či vyjádření jen některých jejích členů, protože vedení SPD samozřejmě podobné hodnotící závěry odmítá.

Jan CHARVÁT, odborník na projevy politického extremismu, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak v tomhle momentě, v té zprávě se objevují právě jenom jaksi ty jednotlivé výroky. Je tam nicméně určitá souvztažnost k programu SPD, kde je vidět, že některé ty věci jsou, co se týká primárně teda přístupu, řekněme, k migraci, k islámu, k takzvaným nepřizpůsobivým, které se v tom programu objevují a jsou tedy součástí, řekněme, toho programového nastavení celé strany.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A to jsou tedy podle vás zhruba v kostce ty postoje a ta témata, která podle zprávy přebírá SPD od extremistických stran a hnutí? Je to tak?

Jan CHARVÁT, odborník na projevy politického extremismu, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to primárně otázka tedy jaksi migrace, otázka romská, částečně pak se tam objevuje i otázka, řekněme, pana Sorose, neziskovek obecně, které se už tak úplně neodrážejí v tom programu, ale který zmiňuje ta zpráva a který resonují zase samozřejmě tedy jaksi v rámci SPD.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A dají či nedají se ovšem podobné prvky najít i u jiných parlamentních stran, byť třeba ojediněle a v případě jen některých jejich a ne nutně vysokých členů či představitelů?

Jan CHARVÁT, odborník na projevy politického extremismu, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To se samozřejmě dají, ale většinou jde právě o naprosté jednotlivce a o výroky, které bývají velmi často v rozporu třeba s nastavením té strany, což v případě SPD tak není. Tam teda naopak se zdá, že jde vlastně o proud nebo o trend, který odpovídá víceméně tomu, jaká je problematika té strany.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A co se týče druhé strany spektra, řekněme, tak za extremistickou mnozí považují i Komunistickou stranu Čech a Moravy. Co tady zpráva říká?

Jan CHARVÁT, odborník na projevy politického extremismu, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tady toho zpráva dlouhodobě moc neříká, protože se v zásadě komunistické straně vyhýbá. Mluví se většinou spíše o nějakých menších subjektech, řekněme radikálně komunistických, které někdy se třeba pohybují okolo komunistické strany, ale samotná KSČM dlouhodobě jaksi není tak úplně v centru zájmu ministerstva vnitra. Mimo jiné i proto, že vlastně existuje celá řada jaksi sporů o to, zdali se vůbec dá označit za stranu extremistickou. Z historického pohledu samozřejmě nepochybně ano, z pohledu současného jaksi programu a současného působení je to podstatně složitější.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Když to shrneme, co vlastně ten posun, když se tedy vrátím především k SPD, tak to hlavní, čím jsme začali, tak co vlastně to vypovídá o pozici samotných extremistických skupin či hnutí na zdejší scéně, když se na ně zaměříme? Nebo jak vlastně v tomto směru vynívá uvedená zpráva resortu vnitra?

Jan CHARVÁT, odborník na projevy politického extremismu, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta zpráva na jedné straně celkem správně jaksi identifikuje, že to, co jsme běžně byli zvyklí označovat tím termínem extremismus, to znamená takovou tu velmi tradiční krajní pravici, nějaké neonacisty a podobně,

případně strany, které se k tomuhle tomu nějakým způsobem jako blíží, takže v současné době v podstatě jaksi ztratilo svůj význam, ty skupiny jsou marginalizované nebo úplně rozpadlé a jsou nahrazeny v podstatě teda tou novou, tou novou podobou, u které zatím teda ministerstvo vnitra velmi váhá, jak ji jaksi označit nebo respektive mluví o tom, že vlastně teda přebírá tu tendenci extremistickou, ale samotné je za extremisty označit nelze. Z pohledu politologů bychom mohli nepochybně mluvit o populismu, mohli bychom mluvit o antiislamismu, případně dalších záležitostech, mohli bychom mluvit samozřejmě i o třeba agresivní rétorice a tak dál, a tak dál. To je trend, který je nepochybně pravdivý, který vidíme v podstatě napříč celou Evropou. V tomhle směru jako to není nic úplně zvláštního. To, co je zajímavé a co stojí možná za zmínku, je samozřejmě to, že ten samotný pojem extremismus bývá poměrně často a jaksi dlouhodobě kritizován ze strany třeba politologů. Ne všech, některých politologů, kteří upozorňují na to, že je to jako velmi obtížně uchopitelný termín. A myslím si, že právě tahle zpráva narazila už dost jednoznačně na limity vlastně využívání toho pojmu a je docela dobře možné, že v dalších letech bude muset ministerstvo vnitra nějakým způsobem přikročit k úpravě toho, zdali vůbec chce používat tenhle pojem, který vlastně se teď v praxi ukazuje skutečně velmi těžce aplikovatelný na tu lehce, jenom lehce vlastně změněnou situaci.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Míní politolog a odborník na projevy politického extremismu Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám za rozhovor, na slyšenou.

Jan CHARVÁT, odborník na projevy politického extremismu, Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Změny v ČNB: Nový ředitel sekce regulace. Zástup ve vedení EIOPA

12.6.2018 opojisteni.cz str. 00

Česká národní banka

12. 6. 2018 V České národní bance proběhly zajímavé personální úpravy. Český orgán dohledu má nového zástupce ve vedení Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění. A také byl jmenován nový ředitel sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu.

Zuzana Silberová nově ve vedení EIOPA

Česká národní banka má od 3. 6. zastoupení ve vedení Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA). Členkou správní rady (Management Board) této organizace je nově Zuzana Silberová, ředitelka sekce dohledu nad finančním trhem ČNB. Rada orgánů dohledu členských států ji do této funkce zvolila na 2,5 roku.

Paní Zuzana Silberová absolvovala Přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity v Brně (RNDr.), Vysokou školu ekonomickou v Praze (Ph.D.) a dále úspěšně složila zkoušku v certifikovaném programu dlouhodobého vzdělávání na Českém institutu interních auditorů (CIA). Po studiích začala pracovat jako odborná asistentka na katedře matematiky nejprve na univerzitě v Brně a poté na univerzitě v Praze. V roce 1994 nastoupila do České národní banky, kde do roku 2006 působila na různých referentských pozicích v rámci bankovního dohledu.

V roce 2006 byla bankovní radou ČNB zařazena na vedoucí pracovní místo ředitelky odboru dohledu nad pojišťovnictvím a od roku 2008 působila na vedoucím pracovním místě náměstkyně ředitele sekce dohledu nad finančním trhem. Bankovní rada ČNB rozhodla s účinností od 24. února letošního roku o zařazení paní Zuzany Silberové na vedoucí pracovní místo ředitelky sekce dohledu nad finančním trhem ústředí ČNB. Od roku 2011 byla alternátem člena rady a od března 2017 je členkou rady evropských orgánů dohledu EBA a EIOPA. Od roku 2016 je členem řídicího výboru pro rizika a finanční stabilitu EIOPA. Přednáší na domácích i zahraničních konferencích.

Mohlo by vás zajímat: Sloupek Kateřiny Lhotské: Kdyby hloupost nadnášela...

Nový ředitel sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu ČNB

Novým ředitelem sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu České národní banky se od 1. července 2018 stane Vojtěch Belling, který nyní vede odbor EU a mezinárodních organizací. Bankovní rada o

tom rozhodla na svém jednání 7. června 2018. Současný ředitel sekce regulace a mezinárodní spolupráce Pavel Hollmann se rozhodl po více než dvanáctiletém působení v ČNB odejít do penze.

PhDr. JUDr. Vojtěch Belling, Ph.D., (37) absolvoval na pražské Univerzitě Karlově **Fakultu sociálních věd**, Filozofickou fakultu a Právnickou fakultu. Doktorát obhájil na **Fakultě sociálních věd** UK a v roce 2016 se habilitoval na Masarykově univerzitě v Brně. Vyučoval mj. na Právnické fakultě UK a Ruprechto-Karlově univerzitě v Heidelbergu.

Od r. 2002 pracoval na úředních pozicích na Ministerstvu zahraničních věcí, Ministerstvu práce a sociálních věcí a v Úřadu vlády ČR. Zde působil poslední tři roky před svým příchodem do ČNB v roce 2014 jako státní tajemník pro evropské záležitosti. Vojtěch Belling v ČNB od ledna 2017 zastává také funkci náměstka ředitele sekce regulace a mezinárodní spolupráce na FT. Vojtěch Belling hovoří anglicky, francouzsky a německy.

URL| <http://www.opojisteni.cz/pojistny-trh/jmenovani-a-odchody/zmeny-v-cnb-novy-reditel-sekce-regulace-zastup-ve-vedeni-eiopa/>

Schůzka Donalda Trumpa s Kim Čong-unem 12.6.2018 ČRo Plus str. 02 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Byly to okamžiky, které se zapsaly do dějin. Bez ohledu na to, co bude následovat v dalších měsících a letech.

/ Ukázka /

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

"Máme za sebou historickou schůzku, minulost jsme nechali za sebou a svět bude svědkem velké změny," uvedl vůdce severokorejského režimu Kim Čong-un, když s prezidentem Donaldem Trumpem podepisovali na singapurském ostrově Sentosa dohodu o jaderném odzbrojení Korejského poloostrova výměnou za jisté americké bezpečnostní záruky.

/ Ukázka /

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Prezident Trump pak poděkoval předsedovi Kimovi a dodal, že spolu dnes strávili hodně času a šlo to prý mnohem lépe, než mohl kdokoli čekat. O pár hodin dříve svět sledoval, jak si vůbec poprvé v historii úřadující šéf Bílého domu a severokorejský vůdce potřásli rukama. Pak strávili něco přes půl hodiny rozhovorem jen za přítomnosti tlumočnicků, než usedli za stůl v čele svých delegací. A nakonec tedy slavnostně podepsali zmíněný dokument. Podle jedněch komentátorů přináší naději, podle jiných však spíše zklamání. Našimi dalšími hosty jsou Kryštof Kozák, vedoucí katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A do americké Pensylvánie zdravím našeho spolupracovníka Dušana Neumanna. Dobrý den přeji také vám.

Dušan NEUMANN, redaktor

Dobrý den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Neumanne, vyplatilo se, řekl byste, Donaldu Trumpovi to jisté riziko, s nímž do té schůzky šel? Tedy riziko, že summit skončí blamáží, což sám Trump předem nevyklučoval?

Dušan NEUMANN, redaktor

Prosím já bych to trochu upřesnil. V okamžiku, kdy se Trump rozhodl do Singapuru jet, tak bylo jasné, že to blamáží neskončí, protože 3 měsíce tam na tom pracoval ministr zahraničí Mike Pompeo. Ono jednou se už Kim pokusil jaksí ten summit ovlivnit a tehdy Trump jako první vlastně hodil tu rukavici a řek, že tam nepojede. Čili Kim cuknul, dohodlo se to a v okamžiku, kdy tedy prezident do toho Singapuru odjel, bylo jasné, že to skončí podpisem nějaké dohody. Co bude obsahem té dohody, to se samozřejmě nevědělo a vlastně se to pořádně neví doteď.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Kozáku, jaký vy máte názor? Bylo to tak jasné, že dojde k podpisu a když například přední americký analytik Robert Kelly označil ten výsledek singapurského summitu doslova za deprimující, neboť z Kimovy strany nepadl jediný konkrétní závazek, je či není na místě ono slovo blamáž?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já si nemyslím, že můžeme mluvit o blamáži. Je to velká jako mediální show, která vlastně pomáhá Donaldu Trumpovi vlastně dostat se do té jako pozice uznávaného světového státníka, pomáhá určitě i Kimovi, aby vlastně mohl se vrátit domů s tím, s tou aureolou, vlastně toho prolomení těch osobních vztahů s nejmocnějším mužem planety. To znamená, že bych to interpretoval také z hlediska té, té vnitřní politiky, že oběma, oběma mužům se vlastně hodí být v záři reflektorů. A vlastně všimněte si, že prostě světová média vlastně dnes nemluví o ničem, o ničem jiném. A vlastně ten konkrétní obsah je v podstatě, v podstatě na pozadí. Co je trochu problematické samozřejmě, je vlastně jako legitimace toho severokorejského režimu, který je velmi, jako velmi brutální. A když o tom slyšíme od lidí, kteří ze Severní Koreji uprchli, jakým způsobem ten režim funguje, tak je to opravdu jako znepokojující, jak jednoduše se mohou tyto věci znormalizovat.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Neumanne, vidíte to také tak? Také vás zaráží, jak snadno může být ten režim legitimován, byť z druhé strany můžeme říci, že legitimován je řadu let, protože zkrátka existuje?

Dušan NEUMANN, redaktor

Tak zaprvé existuje, ale legitimizován v tomto případě z hlediska nějakých lidských práv samozřejmě není. Jenomže jakákoli mezinárodní dohoda musí postupovat určitými, předem narýsovanými kroky. Trumpovi jde o jednu věc, a to o zásadní a prvotní, teprve z té se bude odvíjet další politika. To je denuklearizace Korejského poloostrova.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. A, pane Dušane, pane Neumanne, já na vás navážu, pardon, že vám skáču do řeči, ale uznal byste, že Kimův závazek k jadernému odzbrojení je přeci jen velmi neurčitý, že tam není žádná záruka, že odzbrojovací proces, pokud tedy nastane, takže bude nezvratný a ověřitelný?

Dušan NEUMANN, redaktor

Prosím vás, tam je důležité, jak budou nastaveny podmínky kontroly. To nestanoví ani Trump, v Koreji pravděpodobně Kim, ale se svými odborníky, to bude záležitost státního departmentu, Mika Pompea, který tím, že bývával ředitelem CIA, určitě ví, určitě ví, jak tuto kontrolu prosadit a jak ji dotlačit. Pokud Kim nedodrží, tak z toho Spojené státy samozřejmě odstoupí. Vždyť zatím oni ani nesuspendovali jedinou sankci proti Severní Koreji.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. Pane Kozáku, dal by se z tohoto úhlu pohledu ten dnešní summit označit za přelomový, za historický podnět pro další jednání zaprvé o likvidaci severokorejského jaderného arsenálu, ale možná posléze i tedy pro debatu o lidských právech, na kterou jste upozornil?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak tu budoucnost samozřejmě jako nemůžeme úplně předvídat, ale jakoby už to, jakým způsobem celá ta, celá ta akce probíhala včetně toho propagačního filmu, který Donald Trump do Singapuru přivezl, o tom, jak se v Severní Koreji na plážích budou stavět úžasné hotely, jo, tak je to jako přelomové, přelomové v tom, že vidíme, jakým způsobem Donald Trump jakoby uvažuje o mezinárodní politice a je to jako přelomové v tom, že jako Kim Čong-un se s ním jako dokázal setkat a strávili spolu spoustu, spoustu času. To znamená, že jako je potřeba si přiznat, že určité jako nové možnosti se tím, se tím samozřejmě otevřely, ale bude potřeba s tím nějakým způsobem, způsobem dále, dále pracovat a je dost jako zajímavé, že pokud vlastně jsme koncepčně na straně těch lidí, co v Severní Koreji žijí, tak paradoxně jako některé ty kroky můžou, můžou i pomoci, jo. Ale bude opravdu velmi záležet na tom, jestli tedy dojde vlastně nějakým způsobem k proměně toho režimu, jo, protože pokud bude jako ten útlak zůstane ten samý, akorát se tam jako postaví pár hotelů, hotelů na pláži, tak to za to určitě nestojí.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Neumann, domníváte se, že by Spojené státy ucukly právě v případě, který nastínil pan Kozák, že zkrátka dojde k vystavění několika hotelů a dejme tomu, že bude pokračovat velmi pozvolné odzbrojování, ale na vnitřní situaci obyvatel Severní Koreji se vlastně mnoho nezmění. Bude na tom Donaldu Trumpovi podle vás záležet?

Dušan NEUMANN, redaktor

Prosím vás, tam první záležitostí je skutečně ta denuklearizace. Na tom všem ostatním musí Spojené státy spolupracovat s Čínou, s Ruskem a samozřejmě s Jižní Koreou. Čili že by celá ta, celá ta prezentace ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím.

Dušan NEUMANN, redaktor

... Nějakých mrakodrapů v podstatě směřuje k jedinému, že zaručit lidská práva může pouze ekonomická svoboda národa. Pokud se bude tlačit na ekonomickou svobodu Severní Koreje, pak je to v pořádku. Pokud ne, tak věřím tomu, že Spojené státy cuknou a nazpátek, tak jako to už udělaly několikrát.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. Ještě k jedné věci. Sice tady je příslib, že Severní Korea bude denuklearizovat ten přesný harmonogram, tedy neznámé a ani nemůžeme znát, protože není obsahem té dohody, ale z druhé strany Donald Trump už přislíbil přinejmenším pozastavení pravidelných společných vojenských manévřů s Jižní Koreou, manévřů, které dokonce označil za provokativní. Tak nepodkopává tím Donald Trump americké bezpečnostní záruky vůči svému spojenci, tedy Jižní Koreji?

Dušan NEUMANN, redaktor

Já si myslím, že určitě ne, protože to v podstatě nesouvisí přímo s tímto summitem. Tím to jenom lehce jaksi podpořil, protože Donald Trump od začátku tvrdí, a celkem rozumě, že tyto manévry, které se pravidelně provádějí, nic nového nepřinášejí, jsou nesmírně nákladné pro Spojené státy, že Číňané vědí, na čem Spojené státy jsou, jakou sílu mají, Rusové to vědí taky a vlastně ta Severní Korea v tom hraje jenom takového pěšáka na té šachovnici velké mezinárodní politiky. Čili pozastavení těch manévřů nemá s vlastní bezpečnostní situací Jižní Koreje nic tak společného, ani ji neohrožuje.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Kozáku, souhlasíte, nebo máte jiný názor?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, já myslím, že občas je dobré také souhlasit, i když nejsem velkým příznivcem Donalda Trumpa, tak ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili je to z vašeho pohledu přijatelný ústupek, zmrazení vojenských manévrů na jihu poloostrova?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že zvláště v té situaci, kdy vlastně před několika měsíci jsme tady měli jako vyhrožování jako jadernými tlačítky a vlastně spousta lidí v Jižní Koreji se reálně obávalo toho scénáře, že opravdu může propuknout vojenský konflikt, takže na nějakou dobu jako ten příslib, příslib zmrazení manévrů, jako není to žádný velký problém a najednou je to určité vstřícné gesto, které jakoby nezapomínejme, jakým způsobem Donald Trump jedná. Za 14 dní, pokud dojde k nějaké provokaci Severní Koreji, tak on nemá nejmenší problém tento v podstatě, v podstatě neformální příslib znovu odvolat. To znamená, že opravdu v tomhle tom souhlasím, že je to vlastně jako vstřícné gesto, které toho mnoho neznamena, ale pro ...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Myslí si Kryštof ...

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

... určení té militarizace to může jediné prospět.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Myslí si Kryštof Kozák, vedoucí katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A do Pensylvánie děkuji také publicistovi Dušanu Neumannovi. Pánové, na slyšenou, mějte se hezky.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hezký večer, na slyšenou.

Dušan NEUMANN, redaktor

Na slyšenou.

Získat hypotéku bude obtížnější. ČNB zavádí nové limity

12.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: ČNB, hypotéka, trh, Banky

Česká národní banka zavádí nové limity na hypotéky. Od října rozšiřuje svá doporučení pro poskytování hypotečních úvěrů o požadavky na vyšší příjmu. Centrální banka také zvyšuje sazbu proticyklické kapitálové rezervy na 1,50 procenta s platností od 1. července 2019. ČNB to dnes oznámila v tiskové zprávě.

ČNB uvedla, že vývoj českého finančního sektoru byl v uplynulém roce příznivý. Banky zůstávají vysoce odolné i vůči potenciálním negativním šokům včetně hluboké recese. Ukázaly to výsledky zátěžových testů a

hodnocení ČNB ve Zprávě o finanční stabilitě 2017/2018. Analýzy však současně naznačují nárůst rizik spojených s aktuálně „dobrymi časy“, kdy banky i klienti vnímají rizika jako zanedbatelná.

ČNB, která je ze zákona vedle cenové stability zodpovědná také za udržení stability finanční, na toto vyhodnocení rizik reaguje preventivně a včas novými opatřeními v rámci své makroobezřetnostní politiky: zpřísňuje podmínky pro poskytování hypotečních úvěrů a již počtvrté od konce roku 2015 zvyšuje proticyklickou kapitálovou rezervu bank.

„Podíl úvěrů se selháním bývá v dobách nejsilnějšího vzestupu ekonomiky velmi nízký. To je často mylně interpretováno jako důkaz, že jsou nízká i rizika s úvěry spojená. Ta však v takové situaci zpravidla nepozorovaně – a o to nebezpečněji – narůstají,“ vysvětluje guvernér Jiří Rusnok paradox finanční stability v dobrých časech.

„My se ale musíme dívat dopředu. Proto nás zajímá hlavně to, jak to bude se splácením vypadat, až dobré časy skončí. I když k tomu nemusí dojít brzy, jednou se to stane. Jakmile pak začnou růst úrokové sazby nebo nezaměstnanost, mohla by se nemalá část domácností dostat do potíží se splácením úvěrů, což by se následně negativně podepsalo na zdraví bank.“

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/S4jTq/ziskat-hypoteku-bude-obtiznejsi-cnb-zavadi-nove-limity>

Svým stárnoucím rodičům pomáhá skoro polovina Čechů

12.6.2018 tyden.cz str. 00 Domácí

ČTK

Téměř polovina lidí v Česku pomáhá svým stárnoucím a nemocným rodičům s domácností a dalšími denními aktivitami. Velmi často to pak dělá každý šestý dospělý. Dvě pětiny těch, kteří se o rodiče často či občas starají, pečují také ještě aspoň o jedno dítě. Ukázala to data agentury Ipsos pro spolek Život 90, který výsledky v úterý zveřejnil. V dubnu na otázky odpovídala tisícovka dospělých. Organizace Život 90 se zaměřuje na pomoc seniorům.

"Pečujícími jsou u nás nejčastěji ženy, které se blíží nebo už jsou v důchodovém věku. Senior, o kterého nejčastěji pečují, je jejich matka. Za tuto péči pak nejsou nijak ohodnoceny," uvedl ředitel spolku Život 90 Jan Lorman. Péče podle něj vyplňuje volný čas pečujících, má dopad na jejich psychický i fyzický stav a také na rodinný a osobní život.

Lorman poukázal na to, že kvůli opatrování musí lidé často opustit práci. Odrazí se to v jejich nižších důchodech. "Zatímco péči o děti jsou lidé schopni harmonizovat se svým osobním a pracovním životem, s péčí o stárnoucí rodiče si často neví rady," řekl Lorman. Podle něj je nutná osvěta a podpora státu i zaměstnavatelů.

O lidech, kteří se současně starají o děti i své rodiče, sociologové mluví jako o sendvičové generaci. Ta se bude kvůli prodloužení života a odsouvání rodičovství do vyššího věku dál rozrůstat.

Stárnoucím rodičům pomáhá s domácností a denními aktivitami 47 procent lidí. Velmi často to dělá 16 procent dotázaných. Dvě pětiny těch, kteří se o rodiče často či občas starají, pečují aspoň o jedno dítě. Naopak vůbec pomoc rodičům neposkytuje čtvrtina lidí.

Téměř polovina těch, kteří nyní nepomáhají, by se v případě potřeby chtěla o rodiče postarat doma s odbornou pomocí. Čtvrtina lidí by zajistila místo v domově pro seniory či v domově s pečovatelskou službou. Bez cizí pomoci by péči chtělo zvládnout 18 procent lidí. Ambulantních služeb by chtěl využít každý 14. potomek.

Lidé by uvítali, kdyby jim péči o rodiče zaměstnavatel usnadnil. Dvě pětiny míní, že by firmy měly nabízet pečujícím pružnou pracovní dobu. Celkem 22 procent dotázaných uvedlo, že by bylo dobré mít možnost přestat na přechodnou dobu pracovat s odpovídající náhradou. Od června si mohou lidé, kteří mají nemocenské pojištění, vybrat až tříměsíční ošetřovatelské volno. Postarat se mohou o vážně nemocné blízké, kteří se vrátili z nemocnice. Dostávat budou 60 procent ze základu výdělku.

Podle 17 procent lidí by jedním z firemních benefitů mohl být příspěvek na pečovatelskou pomoc. Částečné úvazky zmínilo 15 procent dotázaných.

Na péči o seniory zaměřili své výzkumy už před několika lety experti Institutu sociologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zjistili, že péči v rodinách dostávalo tehdy na 80 tisíc seniorů a senierek. Většinou se o ně staraly ženy - manželky, dcery či snachy. Průměrně rodina věnovala opatrování 41 hodin týdně.

Česká společnost stárne a seniorů přibývá. Podle dřívějších odhadů odborníků by intenzivní péči v roce 2030 mohlo potřebovat kolem 145 tisíc lidí, podpůrnou pomoc pak dalších 400 tisíc až 550 tisíc osob.

Autoři výzkumů doporučili propojení zdravotní a sociální péče. Stát by měl přispět k rozvoji služeb, a to hlavně v terénu. Nutné je také to, aby česká společnost změnila svůj postoj k pečujícím a jejich práci uznávala.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/svym-starnoucim-rodicum-pomaha-skoro-polovina-cechu_484178.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
tyden.cz

Historické setkání v Singapuru ve stínu inflace?

12.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD, ČNB, inflace, Trump, KLDR

Celosvětové dění má dnes společného jmenovatele – historickou schůzku amerického prezidenta Donalda Trumpa s vůdcem KLDR Kim Čong-unem v Singapuru. Státníci na závěr summitu podepsali společné prohlášení. Výsledek schůzky dnes na devizových trzích mohou zastínit údaje o americké inflaci. A dnes také začíná dvoudenní zasedání FOMC. Zítra ve 20:00 SELČ se pravděpodobně dozvíme, že v USA letos podruhé porostou sazby.

Podle informací televize CNN má podepsaný dokument také zajistit pokračování rozhovorů mezi zeměmi. Kim Čon-un oznámil, že svět uvidí výraznou změnu, prý začíná „nová éra“. Podle Trumpa bude pokrok velmi rychlý. Slíbil, že svého protějška pozve do Bílého domu. „Jsem velmi hrdý na to, co se dnes odehrálo. Náš vztah se Severní Koreou a Korejským poloostrovem bude jiný než dřív,“ prohlásil Trump.

Setkání v Singapuru může na trzích „zastínit“ americká inflace. Index spotřebitelských cen by měl v květnu v USA dle konsenzu zrychlit meziroční růst na 2,8 procenta z dubnových 2,5 procenta. Jádrová inflace pak na 2,2 procenta z dubnových 2,1 procenta. V Německu bude zveřejněn index ekonomického sentimentu od ekonomického institutu ZEW.

Výsledek schůzky se na devizových trzích zatím výrazněji neprojevuje. Euro se včera krátce dostalo nad úroveň 1,1800 EURUSD a dnes ráno je kurz na 1,1757 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 93,75 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí 1,1738 až 1,1849 EURUSD.*

Domácí květnovou inflaci včera oznámil Český statistický úřad. Podle údajů statistiků dosáhl v květnu meziroční růst cenové hladiny hodnoty 2,2 procenta. Inflace se tak po několika měsících vrátila lehce nad dvouprocentní cíl ČNB. Po očištění o primární dopady změn nepřímých daní se spotřebitelské ceny v květnu meziročně zvýšily o 2,1 procenta.

Tomáš Holub, ředitel sekce měnové ČNB uvedl, že zveřejněná data jsou mírným proinflačním rizikem stávající prognózy ČNB, podle které zůstávají domácí inflační tlaky silné. Projevuje se v nich výrazná mzdová dynamika v podmínkách rychlého růstu české ekonomiky. Tyto tlaky se sice budou postupně zmírňovat, slábnout však bude i protiinflační působení dovozních cen. Do nich se v letošním roce nadále promítá předchozí posílení kurzu koruny.

Podle ekonoma skupiny Roklen Michala Šoltése otevírá návrat inflace nad inflační cíl ČNB prostor v pokračování s normalizací měnových podmínek. Druhé letošní zvyšování sazeb by mělo přijít již v létě. „Vysokou pravděpodobnost přikládáme možnosti, že se tak stane již při první možné příležitosti na konci června.“

K dřívějšímu zvýšení sazeb přispívají i neúspěšné slovní intervence některých členů bankovní rady v minulém týdnu, které se pravděpodobně minuly účinkem, když nepřinesly žádné výrazné posílení koruny," poznamenal Šoltés.

Koruna oznámení inflace posilovala vůči euru a dostala se pod úroveň 25,70 EURCZK. Aktuálně se obchoduje na 25,63 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,63 až 25,73 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,69 až 21,86 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/STYP6/historicke-setkani-v-singapuru-ve-stinu-inflace>

Trumpova zahraniční politika

11.6.2018 ČT 24 str. 07 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale teď spory obchodní i politické, ty všechny vyvolal americký prezident Donald Trump za poslední pouhý rok a půl, kdy stojí v čele Spojených států. Hned po převzetí úřadu v Bílém domě loni v lednu odstoupil od už zmíněné transpacifické tržní dohody, která sdružuje kromě Spojených států, dalších 11 zemí. Tuto smlouvu uzavřela ještě Obamova administrativa, ale Kongres ji neratifikoval. Další v Trumpově hledáčku se pak ocitla severoamerická dohoda o volném obchodu, to je ona NAFTA, kterou jsme také zmiňovali, ta se týká obchodu s Mexikem a Kanadou a Donald Trump teď usiluje o její revizi, mimo jiné chce, aby automobilky přestěhovaly svou výrobu z Mexika zpět do Spojených států. S příchodem Donalda Trumpa se také přerušila jednání o Transatlantickém obchodním a investičním partnerství, které by mělo nastat mezi Spojenými státy a Evropskou unií. Americká administrativa ji totiž považuje za nespravedlivou, protože by vedla k prohloubení obchodního deficitu Spojených států. Obchodní spor ale doutná také mezi Spojenými státy a Čínou. Letos v březnu uvalily Spojené státy clo na dovoz čínské oceli a hliníku a v dubnu zatížily clem 1300 čínských výrobků v hodnotě 50 miliard dolarů. Podle Donaldů Trumpa šlo o reakci na čínské krádeže amerického duševního vlastnictví. Ale teď už dost obchodu, pojďme se podívat na politické rozepře, které vyvolává Donald Trump. Tak kupříkladu před rokem oznámil, že Spojené státy odstupují od pařížské klimatické dohody, kterou podepsalo 195 států a vyzval k vyjednávání o nové, která by opět byla pro Američany spravedlivější, což ovšem tehdy odmítli evropští politici a i někteří američtí regionální představitelé nutno dodat. Ti se také postavili proti Donaldu Trumpovi, když v květnu vypověděl mezinárodní dohodu o jaderném programu uzavřenou s Íránem, ti evropští partneři samozřejmě. Německo a Francie daly najevo, že dohodu považují za dál platnou. A s námi ve spojení teď po telefonu Martin Rýgl, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer přeju.

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Také přeji dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A já s dovolením si hned na úvod pomůžu částí komentáře, který vyšel na webu Politico, kde komentátor popisuje, že Evropané v jednání s Donaldem Trumpem stále čekají na to, kdy se dostaví nějaký řád, kdy se

dostaví známky normality, zkrátka to, že je všechno v pořádku, ale tato situace normální není, píše dále Politico, a Evropané by se měli připravit na to, že budou muset změnit svoji pozici vůči Spojeným státům a Politico se ptá na to, jak. Takovou řečnickou otázku, ale já bych z ní udělal konkrétní otázku jak podle vás?

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

To je poměrně obtížná situace nebo otázka, která má určitý normativní rozměr. Já bych asi nepoužíval slova jako normální, my si spíš musíme vyhodnotit, jaké cíle má prezident Trump, jaké k tomu používá nástroje a můžeme minimálně ta jeho vyjádření, ta jeho vyjednávací pozice je často velmi neortodoxní, ale neřeknu, že to není normální, to by asi nebylo úplně fér a často je to chování takové intuitivní, často dochází ke změně názoru. Nicméně myslím si, že často velmi jde přímo za věci a ty jeho cíle jsou poměrně jasné, a to je nějaké delivery nebo doručení, splnění slibu vůči svým voličům, respektive vůči té voličské základně, kterou dal a touhle tou optikou bychom to asi měli nazývat, pakliže chceme tomu jednání porozumět.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá. Tak já použiju ještě jeden výrok, pronesl ho, jestli se nepletu, Donald Tusk, předseda Evropské rady, když říkal: "K čemu mít nepřátele, když máme takovéhle přátele?" Tak nevnímat skutečně to, co dělá Donald Trump, ať už to dělá z jakéhokoliv důvodu, jako, už jsme to tady také pronesli, destrukci stávajících aliancí, destrukci stávajícího atlantického řádu?

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Já si to nemyslím. Tam byl současný liberální řád, kterému Spojené státy dominují, je tady nějakých 70 let a je založen na dvou hodnotách, respektive jedné hodnotě ve dvou rozměrech. Tím je svoboda, svoboda jednotlivce, je to svoboda světového obchodu, samozřejmě tím, jak nám zesilovala globalizace, tak ta přinášela určité i negativní jevy, které se promítaly v tom že ve Spojených státech docházelo k rozpočtovým deficitům, docházelo v podstatě k dysbalanci vzájemném obchodu a často opravdu prezident Trump má pravdu v tom, že to chování ze strany Číny bylo často velmi, řekl bych, neférové, je tam ten dumping na mnoho produktů, dochází tam ke krádežím duševního vlastnictví a podobně a podobně, takže ono není tam, není, nechybí tam racionalita v některých aspektech bezpochyby a druhá věc je, já bych tady ty ekonomické rozmišky, asi bych to nenazýval obchodní válkou, pakliže se podíváme na ten rozměr třeba ta evropská odpověď, co se týká nějakých ani ne procenta amerického exportu. Ta opatření americká vůči Kanadě, Mexiku bych spíše vnímal jako, řekněme, první krok k renegociaci té NAFTA, které jste zmiňovali, v té předchozí reportáži, tak já bych se jenom trochu oprostil od tady té hysterie, o obchodní válce a spíše se zaměřil na ty skutečné dopady. Na druhou stranu je pravda, že i distribuce moci ve světě se proměňuje, dochází i k proměnám částečným v alianci, aliancí a to euroatlantické partnerství, které jste zmiňoval, se do určité míry z toho roku 1945, kdy bylo jednoznačně dominováno Spojenými státy, rozvolňuje, to je pravda.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a teď ještě další moment z G7. Jedna z divaček na něj upozorňuje, divačka Petra, když budu citovat ten dotaz: "Jak jde dohromady s uvolněním světového obchodu odmítnutí přizvání Ruska na jednání G7 a ekonomické sankce proti němu? Donald Trump přeci chtěl Rusko pozvat a ostatní státy byly proti." A když bych to možná ještě trochu pootočil tu otázku, tak když je zasedání G7, jsou tam státy, které se považují za spojence a je tu bývalý člen, kterého už za spojence nepovažují kvůli tomu, že se nechová v souladu se zaběhnutým světovým řádem dohodnutým po druhé světové válce, tak nakolik ta výzva přijetí zpět Ruska jde proti tomu nebo nejde proti tomu obecnému konsensu? Opět se dostáváme k té alianci tedy.

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Já myslím, že bych nehovořil o tom, že jsou to bývalí spojenci, bezpochyby ty státy, které jsou drženy v G7, spojenci jsou nadále. Pravda je, že ten jejich podíl na ekonomickém výkonu ve světě se snižuje, podívejme se, kdy G7 vznikla, co znamená, to jsou sedmdesátá léta, je to 7 nejvyspělejších ekonomik v té době, jsou to industriální ekonomiky a čistě z této definice, i když samozřejmě už dneska to G7 by neplatil, máme tam Čínu na druhém místě, Indie na sedmém místě, Kanada je někde na desátém, a to Rusko tam prostě nepatří, prostě Rusko nepatří mezi 7 nejvyspělejších ekonomik světa, a to jeho vyloučení bylo jednoznačnou odpovědí na

agresivní chování vůči svému slabšímu sousedovi, které se nevyskytlo poprvé v případě Ruska. Co tím prezident Trump, tímto výrokiem sledoval, to netuším, to se vám přiznám.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím, ale pokud vás chápu správně, pane doktore, tak vlastně význam G7 snižuje se natolik, že vlastně není potřeba tuto rozmíšku brát nikterak fatálně?

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Já bych to nebral fatálně v tom ekonomickém slova smyslu. Ten význam G7 se průběžně snižuje, to máte bezpochyby pravdu. Na druhou stranu G7 i v momentě svého vzniku by v podstatě reagovala na to ropné embargo ze strany arabských států, neměla úplně jasný cíl, respektive tím cílem byla snaha získat určitou jako výhodu vůči těmto státům, které se chovaly, řekněme, ne úplně přátelsky vůči Západu. V průběhu historie ty úspěchy G7 nebyly nikdy nijak zásadní, jo, v podstatě opravdu spočívá ten význam v tom, že se ti lídři neformálně scházejí a vyměňují si své, vyměňují si své pozice, dokáží spolu mluvit, ale že by tam byly nějaké zásadní, zásadní významy této, řekněme, ne organizace, toto neformální uskupení tam nejsou.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Míni Martin Riegl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pane doktore, mockrát díky, že jste byl s námi v naší diskusi, mějte se hezky. Na shledanou.

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Já děkuji za přizvání, hezký večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane profesore Švejnare, já si ještě na závěr pomůžu jedním výrokiem, tentokrát Angela Merkelová k transatlantickému partnerství: "Existují tu dobré důvody, proč za něj stále bojovat, jenom už na něj stále nemůžeme spoléhat," říká kancléřka Merkelová. Je s ním konec, jak dlouho ještě půjde bojovat?

Jan ŠVEJNAR, ředitel CGEG, Kolumbijská univerzita, New York, ředitel think-tanku IDEA/CERGE-EI, Praha

Já si myslím, že s ním není konec, rozhodně ne, ty vazby jsou velmi silné a nedochází k jejich přetrhání, dochází k udivujícím výrokům, zatím jenom výrokům a mírným opatřením, já si myslím, že ta západní civilizace, kterou Evropa a Amerika reprezentuje, že ještě nekončí jako hlavní, hlavní celek, ale je pravda, že Trump naznačuje, že právě důležitá jednání by měla být s Čínou a s Ruskem. Rusko není tak velká ekonomika, ale je to politicky velice významná, vojensky velice významná země, no, a tady samozřejmě dochází k rozdílnému názoru, protože on je byznysman a chce vyjednat a říká: "Jestliže s někým mám vyjednat, tak by měl sedět u stolu," kdežto ostatní říkají: "Uvalili jsme sankce, abychom s tímto členem G8 tehdy nevyjednávali dohromady a aby pochopilo Rusko, že učinilo krok, který se jen tak lehce nepromíjí. No, a tam je ten rozdíl filozofie Trumpa a ostatních.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a jak tedy viděno tímhle prizmatem, vidíte vlastně budoucí uspořádání světa? Pan doktor Riegl tady naznačoval, že i význam G7 se marginalizuje postupem času. Donald Trump chce teď jednat s někdejšími nepřáteli nebo stávajícími soupeři v tom geopolitickém soupeření. Takže pokud se rozbíjí částečně ty stávající vazby, kde vzniknou ty nové, pokud vůbec?

Jan ŠVEJNAR, ředitel CGEG, Kolumbijská univerzita, New York, ředitel think-tanku IDEA/CERGE-EI, Praha

No, rozhodně z hlediska Evropy a Ameriky by to G7, řekněme, jako uskupení a NATO jako vojenské uskupení, by nemělo být zrušeno, nemělo by být porušeno. Je samozřejmě pravda, že Čína, která roste velmi rychle, se stává silným hráčem a že zde do určité míry opravdu je potřeba se přeorientovat v rámci toho, na co se NATO a na co se G7 orientuje a začít si klást otázku přesně jako, jak by mohli dohromady jako spojenci změnit to

chování činy, které je nepřijatelné ve smyslu krádeže, duševního bohatství a tak dále. Ale naopak zase připustit Čínu do toho světového obchodu, protože ten by měl být opravdu konkurenční a tam jako není důvodu nové hráče, kteří respektují pravidla, a to je ten velký otazník, že Čína by měla respektovat pravidla, jsou součástí toho, kde se tam teda působí.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Všechny tyto otázky vyvolalo poslední zasedání G7 v Quebecu a my jsme ho rozebírali s Janem Švejnarom z Kolumbijské univerzity. Pane profesore, mockrát díky, že jste si na nás udělal čas. Mějte se hezky.

Jan ŠVEJNAR, ředitel CGEG, Kolumbijská univerzita, New York, ředitel think-tanku IDEA/CERGE-EI, Praha

Děkuji za pozvání. Děkuji.

Byli jsme přátelé, ale už nejsme. Česko-ruské fórum poznamenala arogance a nezájem Kremlu

11.6.2018 ct24.cz str. 00 Názory
svitakm

Minulý týden se v Praze uskutečnilo první setkání Česko-ruského diskusního fóra. To vzniklo loni v listopadu z iniciativy prezidentů obou zemí a podle českého ministerstva zahraničí mělo být „platformou umožňující široký, otevřený a konstruktivní dialog a rozsáhlé mezilidské kontakty v oblasti dvoustranných vztahů“. Výsledky pražské schůzky zhodnotila pro web ČT24.cz historička Daniela Kolenovská z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Byli jsme přátelé, ale už nejsme. Postaraly se o to komunistický puč v únoru 1948, vykonstruované politické procesy 50. let, které pod patronací Stalina vyvrcholily justičními vraždami, a definitivně pak v srpnu 1968 brutální zásah sovětské armády proti spojeneckému Československu.

Proto je dnes Česká republika členem NATO – a proto je dnes pro Rusko nepřitelem.

Domněnka, že tuto situaci lze změnit a že snad lze obnovit někdejší přátelství rozšířením vzájemného dialogu, svedla na sklonku loňského roku Miloše Zemana a Vladimira Putina k pokusu o založení nové debatní platformy, Česko-ruského diskusního fóra. Pochopitelná nedůvěra

Rusové se odhodlali k cestě na nepřátelské území, konkrétní jména diskutantů však raději oznámili až několik hodin před samotným jednáním. A teprve při něm samotném se vyjasnilo, s jakými tématy přijeli.

Čeští účastníci zase čelili protestům svých kolegů, které je předem deklasovaly jako naivní pomocníky ruské propagandy.

K organizátory fóra avizované nepolitické diskusi akademiků v každém případě nedošlo.

Proti českým vědcům, kteří se Ruskem často po desetiletí vážně zabývají a kteří poctivě usilují o archivními dokumenty podepřené poznání, vyslal Kreml delegaci funkcionářů úzce propojených se stávajícím politickým vedením, kteří postrádají nejen jakýkoli vztah k České republice a věcný zájem o skutečnou spolupráci, ale zejména ochotu naslouchat.

Výsledek? Série ruských monologů využila pohostinné zdrženlivosti české strany a ponechala jen minimální prostor ke společným úvahám o možnostech konkrétní spolupráce. Autentická spolupráce neláká

Ruská delegace jako by si vůbec neuvědomovala, že přijela do země, která má dvoustoletou tradici pozitivního zájmu o Východ, z něhož vzešly světem rezonující odborné práce o ruské společnosti a historii. Přitom i v Rusku samotném je například dílo Tomáše Garrigue Masaryka dosud zkoumáno. Legie, vojsko tak klíčové pro československou samostatnost, byly založeny právě v Rusku. Stejně tak svědčí o minulých dobrých vztazích

obou zemí velkorysá podpora ruské emigrace, kterou se Československo následně Rusům revanšovalo a kterou přispělo k záchraně jejich kultury i vědy před bolševiky.

V duchu této tradice se čeští organizátoři aktuálního diskusního fóra pokusili vytvořit prostor pro kooperaci.

Čeští vědci jasně artikulovali svůj zájem obnovit ruskou stranou pozastavenou spolupráci po linii pracovišť akademie věd nebo zkoumat konkrétní archivní fondy. Vedle toho přednesli návrhy na vydání společných dokumentárních edic, které by přiblížily dosud sporné záležitosti vzájemných vztahů.

Ruská delegace na diskusním fóru bohužel neprojevila dostatek kompetence. Sbírku ruských dokumentů popisujících události roku 1968, kterou s ruskými archiváři po léta připravovala Česká akademie věd, Rusové na fóru mylně prezentovali jako pozitivní příklad spolupráce s rakouskými vědci, který prý nemá v česko-ruském vztahu obdoby.

Kvůli ruskému nezájmu vůbec neprobíhající přípravy k vydání Florovského spisů z fondů pražské Slovanské knihovny označili podobně nesmyslně za dobrý příklad fungujících česko-ruských projektů. Současné ruskojazyčné migranty na českém území vydávali za svébytnou komunitu ruské emigrace, která sílí. Ukrajinců přitom žije v České republice třikrát více než Rusů – a většina z nich by s touto ruskou kuratelou jen stěží souhlasila.

V situaci, kdy ruská média oslavují rozhodnutí prezidenta Putina a premiéra Medvěděva štědře financovat činnost Ruské akademie věd, prohlásili ruští účastníci diskusního fóra, že jejich akademie nemá prostředky a že tudíž vlastně nemůže poskytnout zázemí pro společné výzkumné projekty. Podle jejich názoru je proto třeba hledat podporu jiných donátorů, například ve Fondu Istorija Otčestva. Ten přitom vede současný šéf ruské vnější rozvědky Sergej Naryškin. Schůzka na Hradě nadevše

Nejvýznamnější ruští účastníci diskusního fóra navíc po přednesení svých projevů jednání opustili, aby osobně pozdravili prezidenta Zemana na Hradě.

Nebýt programem neplánovaného kritického expozé Adama Hradílka, který za Ústav pro studium totalitních režimů shrnul české výhrady k stávajícím možnostem bádání v ruských archivech, nevyslechli by jediný český příspěvek odpoledního programu.

Odkaz

Jsme v šoku z překrucování dějin ruskými médii, vzkázali historici Česko-ruskému diskusnímu fóru

Patovou situaci ještě vyhrotila závěrečná tisková konference. Dominovaly jí dotazy ruských novinářů. A s nimi rektor MGIMO Anatolij Torkunov, který ignoroval české účastníky fóra a místo toho vyzdvihoval obecné teze ruských referátů.

Ruská delegace tak definitivně demonstrovala nezájem Moskvy vést dialog. Její jednání uvízlo v Sověty ověřené paternalistické sebejistotě a aroganci, která opravdovou diskusi hluboce pohrdá. Jestliže dnes pražské velvyslanectví Ruské federace tvrdí, že na fóru došlo k dohodě na jeho pokračování, pak je třeba jasně říci, že se to nestalo. Ruská strana sama takovou možnost zablokovala. Specialistům tří ústavů Akademie věd a dvou nejdůležitějších českých univerzit – pražské Karlovy a brněnské Masarykovy, kteří zasedli na české straně, fakticky doporučila, aby začali spolupracovat s ruskou rozvědkou. Otevírat v takové konstelaci nová debatní témata postrádá smysl.

Profil

Daniela Kolenovská

Daniela Kolenovská (1976) se zabývá ruskými moderními dějinami, sovětskou zahraniční politikou a československo-sovětskými vztahy. Přednáší na Institutu mezinárodních studií **FSV UK** a vedle toho působí v Ústavu pro soudobé dějiny Akademie věd České republiky. Je spoluautorkou knih Zrod supervelmoci, dějiny SSSR 1917–1945; Běloruský exil v meziválečném Československu a Cesty do utopie, Sovětské Rusko ve svědectvích meziválečných československých intelektuálů.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/nazory/2506138-byli-jsme-pratele-ale-uz-nejsme-cesko-ruske-forum-poznamenala-arogance-a-nezajem>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskatelevize.cz

Díky, že mě sledujete. Dítě skrytou reklamu těžko rozpozná

11.6.2018 tyden.cz str. 00 Česko

- red -

Skrytou reklamu na internetu rozpozná minimum dětí. Nicméně identifikovat některá reklamní sdělení youtuberů mají problém i profesionálové.

V tradičních médiích se jí říká skrytá reklama, v on-linových se s oblibou mnohdy mluví o "contentu" a "organickém dosahu", což je ale ve skutečně často totéž. Zatímco skrytá reklama je zakázána, s "contentem", tedy pro cílovou skupinu přitažlivým obsahem, který za asistence společností vyprodukuje youtuberi a blogeri, se dotyčné firmy rády pochlubí jako s efektivní marketingovou komunikací.

Cílovými skupinami jsou ve velkém především děti a dospívající.

Výzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy realizovaný agenturou Ipsos nyní zjistil, že reklamní pozadí příspěvku na sociálních sítích dokáže rozpoznat jen naprosté minimum dětí, přitom mezi dotazovanými ve věku 9 až 15 let (n = 330) prakticky není takové, které by na sociálních sítích alespoň občas nějakého blogera nebo youtubera nesledovalo.

CELÝ TEXT NALEZNETE V AKTUÁLNÍM ČÍSLE ČASOPISU KTERÝ VYCHÁZÍ JEDNOU ZA MĚSÍC.

URL| https://faktors.tyden.cz/rubriky/data-a-penize/diky-ze-me-sledujete-dite-skrytou-reklamu-tezko-rozpozna_483931.html

Díky, že mě sledujete. Dítě skrytou reklamu těžko rozpozná

11.6.2018 tyden.cz str. 00

Naleznete V Aktuálním Čísle, Který Vychází Jednou

Skrytou reklamu na internetu rozpozná minimum dětí. Nicméně identifikovat některá reklamní sdělení youtuberů mají problém i profesionálové.

V tradičních médiích se jí říká skrytá reklama, v on-linových se s oblibou mnohdy mluví o "contentu" a organickém dosahu, což je ale ve skutečně často totéž. Zatímco skrytá reklama je zakázána, s "contentem", tedy pro cílovou skupinu přitažlivým obsahem, který za asistence společností vyprodukuje youtuberi a blogeri, se dotyčné firmy rády pochlubí jako s efektivní marketingovou komunikací.

Cílovými skupinami jsou ve velkém především děti a dospívající.

Výzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy realizovaný agenturou Ipsos nyní zjistil, že reklamní pozadí příspěvku na sociálních sítích dokáže rozpoznat jen naprosté minimum dětí, přitom mezi dotazovanými ve věku 9 až 15 let (n = 330) prakticky není takové, které by na sociálních sítích alespoň občas nějakého blogera nebo youtubera nesledovalo.

CELÝ TEXT NALEZNETE V AKTUÁLNÍM ČÍSLE ČASOPISU FAKTOR SOUKUP, KTERÝ VYCHÁZÍ JEDNOU ZA MĚSÍC.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/data-a-penize/diky-ze-me-sledujete-dite-skrytou-reklamu-tezko-rozpozna_483931.html

Nabízeli mi i porno, říká populární youtuber Karel Kovář alias Kovy

11.6.2018 ČRo - radiozurnal.cz str. 00

Lucie Výborné, Kristýna Hladíková

Máte za to, že videa na YouTube jsou jen „nutella na hlavě“ nebo „batohy na kolejích“? Karel Kovář alias Kovy vás vyvede z omylu. Právě on je nejviditelnějším zástupcem toho, čemu se dnes říká „YouTube pro dospělejší publikum“: ve svých videích se nevyhýbá politice ani společenským tématům. „Youtuber musí mít nejen co říct, ale i pocit zodpovědnosti,“ vysvětluje v rozhovoru s Lucií Výbornou.

Internetová sláva člověku snadno stoupne do hlavy. Naštěstí tu ale jsou staří kamarádi, kteří člověka drží při zemi, říká Kovy. „Navíc stačí přejet hranici a je z vás obyčejný člověk. Proto tak rád cestuju,“ přiznává. Blogeri a vlogeri mohou mít přesah, mohou vytvářet hodnotový obsah. Když člověk hledá, najde velmi kvalitní obsah.

Kovy

Jeho YouTube kanál, to je jedna velká oneman show. Natáčí, střihá, vymýšlí, prodává i moderuje – a soudě podle reakcí diváků, ve všech těchto oblastech se mu daří. „Nejvíce mě teď baví scenáristika, rešerše a žurnalistická práce,“ říká.

„Ale mít dozor nad vlastním kreativním procesem od první myšlenky po chvíli, kdy člověk kliká na tlačítko Publikovat, je ohromná výhoda,“ dodává.

Osmnáctiletý youtuber Kovy je čerstvý student **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v oboru marketingu a PR. Před třemi lety začal točit videa pod přezdívkou Gameball.cz, a to hlavně v žánru let's play. Mnoha lidem se s jeho jménem vybaví Halina Pawłowska, z jejíž tvorby dlouhou dobu vycházel a předaboval její pořad. Teď už nějakou dobu tvoří pod přezdívkou Kovy a každý týden přichází s jedním tematickým videem převážně satirického charakteru.

Český trh je malý

Pokud vás Kovyho slova inspirovala a uvažujete o dráze Youtubera, tady je jedno varování. Jen z reklam na YouTube pravděpodobně nájem nezaplatíte. Pokud se tedy nerozhodnete natáčet pro americký trh, který je mnohem větší než ten český. A točí se na něm mnohem víc peněz.

Vstoupit na zahraniční trh se pokusil i samotný Kovy. Jak dnes shrnuje, naštěstí prý šlo jen o krátký experiment. Místo točení videí v angličtině se totiž nakonec rozhodl věnovat psaní knihy v češtině. „A bavilo mě to asi víc,“ usmívá se, když vzpomíná na svou knihu Ovšem.

V současnosti se Kovy věnuje hned několika různým projektům. „Balancuju. Od všeho zkouším něco a zjišťuju, co mě baví. Mám privilegium, že dostávám spoustu nabídek,“ říká.

„Dokonce jsem dostal nabídku na pornosnímek! Až takhle ale rozhodně neexperimentuju,“ směje se.

Podívejte se, jak vypadají Kovyho politicko-společenská videa:

URL| <https://radiozurnal.rozhlas.cz/nabizeli-mi-i-porno-rika-popularni-youtuber-karel-kovar-alias-kovy-7445282>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
rozhlas.cz

Střednědobé plánování rozvoje služeb-jen pro velké?

11.6.2018 Obec & finance str. 22

Vít Skála

Na stránkách časopisu OBEC&finance jsme se problematice střednědobého plánování rozvoje sociálních služeb (SPRSS) už věnovali. Naposled v čísle 5/2017, před tím např. v čísle 1/2017. Na tyto články nyní navážeme.

Odpověď na nadpis článku je nasnadě. S tvorbou každého strategického plánu jsou spojené náklady (minimálně časové, ale zpravidla i finanční) a tak je vždy nutné zvažovat, pro jakou úroveň má ten, který plán smysl. Pro obec se stovkou obyvatel asi opravdu není efektivní se do rozsáhlejšího strategického dokumentu pouštět. Za úvahu již to však stojí u obce o tisíce obyvatelích. Přesto však náklady na zpracování takového plánu spíše převáží nad přínosy.

Naštěstí však existují možnosti, jak i relativně malá obec může mít pro své obyvatele kvalitní strategický dokument, a přitom na tom finančně nevykrváčet. Cestou je spojit úsilí několika obcí dohromady a udělat takový plán společně, např. pro celé území příslušné obce s rozšířenou působností (ORP). K tomu jsou velmi vhodné místní akční skupiny, které disponují personálním a znalostním potenciálem. Tomuto postupu nahrává i relativně štedrá podpora z evropských fondů. I ty nejmenší obce tak mohou mít systémově zabezpečenou sociální oblast, přitom to starosty zatíží minimálně a obecní pokladny nezatíží vůbec. A starostové tak mohou naplňovat jedno z hlavních poslání obcí.

Příležitosti se chopila i místní akční skupina Společnost pro rozvoj Humpolecka (www.humpolecko.cz), která v současné době zpracovává SPRSS pro celý region ORP Humpolec.

Organizace práce Když jsou peníze, jde i to, co do té doby nešlo. Podpora z evropského sociálního fondu (ESF) je něco, co této činnosti rozhodně pomůže, a tak zpracování žádosti o dotaci je logicky prvním krokem. Snad se výzvy na tuto činnost ještě dočkáme. Zpracování projektové žádosti vás přinutí zformulovat postup práce do podoby projektu, rozmyslet si skladbu a složení projektového týmu, naplánovat harmonogram a při tvorbě plánu postupovat dle standardních metodik.

Na Humpolecku jsme tento projekt naplánovali na dva roky a jako organizační strukturu jsme zvolili čtyřčlennou řídicí skupinu, která zajišťuje operativní řízení a administrativu projektu, šestičlennou koordinační skupinu, která má na starosti koordinaci odborných prací na SPRSS a dále čtyři pracovní skupiny (rozšíření služeb pro seniory a zdravotně postižené, aktivizace dlouhodobě nezaměstnaných, rozvoj ostatních sociálních služeb, rozvoj spolupráce s Krajem Vysočina). V každé pracovní skupině je cca 5 členů. Jedná se vždy o mix zástupců zadavatelů, poskytovatelů a uživatelů sociálních služeb. Vedoucí pracovní skupiny je automaticky členem koordinační skupiny. Kupodivu největší problém byl zajistit vhodné zástupce uživatelů. Ale nakonec se podařilo najít ochotné osoby, které se mohou vyjadřovat za větší skupinu obyvatel v obdobné situaci. Možná se tato struktura pro území o 17tis. obyvatelích může zdát příliš složitá, ale v praxi se nám velmi osvědčuje.

1. Dobře naplánujte práci Když máte zajištěné finanční zdroje, je třeba podrobněji rozpracovat harmonogram prací, pokud jste podrobný plán nezpracovali rovnou při tvorbě žádosti o dotaci. Obecně je možné vlastní práce na každé strategii rozdělit

na tři etapy. Analytická část, syntetická (strategická) část, finalizační část. Na Humpolecku se řídíme doporučenou metodikou pro tvorbu veřejných strategií Ministerstva financí z roku 2012. Tato metodika má 7 fází. Při plánování časového harmonogramu je třeba dobře rozvrhnout čas mezi jednotlivé aktivity. Chybou by bylo většinu času strávit analytickou prací a pak během několika týdnů udělat syntézu a strategickou část. Stejně tak podcenění analytické části vede k chaotickému zpracování strategické části. My si práci naplánovali zhruba na poloviny. Jeden rok analytická část, druhý rok strategická část, s tím, že na závěrečnou finalizaci máme 4 měsíce.

2. Jak zjistit, co je třeba?

Analýza potřeb je jedna ze základních činností, které musíte při tvorbě SPRSS realizovat. Často se mnozí zpracovatelé vrhnou do anket, jedná se ale o nejméně vhodný způsob. Návržnost dotazníků je velmi malá, v řádech jednotek procent, a to nereprezentuje reálné potřeby území. Platí, že pokud do projektu vložíte data nevalné hodnoty, ani výsledek nemůže za moc stát.

Jak tedy zjistit, jaké sociální služby jsou na daném území potřebné? Je vhodné zeptat se těch, kteří tyto služby již poskytují. My připravili osnovu polostrukturovaného rozhovoru s poskytovateli a řídicí tým + metodik se dotazují všech poskytovatelů sociálních služeb v regionu na jejich zkušenosti a pohledy. Na větším území je třeba provést jejich výběr, ale mezi respondenty by měly být zapojeny všechny typy poskytovatelů služeb.

Pohled poskytovatelů může být zkreslený, ovlivněný "profesní slepotou." Proto jsme připravili i dotazníky pro jednotlivé cílové skupiny a na základě náhodného výběru tyto dotazníky vyplňují poskytovatelé sociálních služeb se svými klienty.

To však stále není plný obraz reality. Proto řídicí tým realizuje rozhovory se zadavateli, což jsou na našem území sociální odbor města Humpolec a starostové větších obcí. Abychom zachytili i vazbu na potenciální uživatele sociálních služeb, tedy ty, kteří dosud nejsou v evidenci poskytovatelů, připravili jsme doplňkově i

anketu pro veřejnost, kterou šíříme prostřednictvím sociálního odboru města Humpolec, pracoviště Úřadu práce a starostů obcí. Protože podněty některých aktérů naznačují potřebu nízkoprahového centra pro mládež v Humpolci, navíc jsme připravili dotazníkové šetření, které vyplňují žáci druhých stupňů základních škol a studenti středních škol. Dotazník, vyplňovaný on-line v rámci výuky občanské výchovy, má díky vstřícnosti vedení škol vysokou návratnost.

Zdá se vám to rozsáhlé? To ještě není vše. Paralelně realizační tým

zpracovává demografickou analýzu území a další statistická data, která jsou o poskytování sociálních služeb v našem zájmovém regionu dostupná. Díky spolupráci s městem Humpolec a Úřadem práce pracujeme se skutečně relevantními zdroji a využíváme i web ČSÚ. Zpracovávali jsme také analýzy problémů, abychom si lépe situaci strukturovali a věděli, na co se zaměřit při primárním sběru dat. A na co jsou pracovní skupiny? V jejich rámci byly tvořeny stromy problémů (příklad viz obrázek), používané osnovy rozhovorů a dotazníky a jsou na nich diskutovány zjištěné poznatky.

3. Syntéza Toto je velmi příjemná fáze, neboť nyní je třeba všechny poznatky shromážděné různými kanály dát dohromady, vytáhnout to nejzásadnější, určit další směr a rozplánovat konkrétní cestu žádoucím směrem.

Tato aktivita nás čeká za několik měsíců, uvedu ale již nyní, jak hodláme postupovat.

Vyhodnocené rozhovory a dotazníky budeme diskutovat na pracovních skupinách. Tato výměna názorů mezi různými aktéry upřesní interpretace zjištěných poznatků a společně doformulujeme vizi sociálních služeb na období 15 let. Pak si stanovíme reálné cíle na období tří let, tj. období platnosti plánu, který vytváříme.

Bude jeden strategický cíl za celý plán, který bude mít specifické cíle pro každou prioritní oblast. Ty budou pravděpodobně čtyři, stejně jako je počet našich pracovních skupin. Pokud analytická část přinese nějaké zásadní zjištění, může být specifických cílů více nebo méně.

Toto nalézt a správně popsat nám zabere cca dva měsíce. Pak opět v pracovních skupinách zpracujeme návrhy konkrétních opatření a stanovíme indikátory, dle kterých se pozná, že bylo daných opatření dosaženo. Ke správnému vyčíslení indikátorů nám poslouží data z analytické části. Toto nám zabere opět pár měsíců.

Pak si řekneme, kdo co může pro naplnění cílů udělat a jestli budeme hodně úspěšní, podaří se za tím účelem uzavřít rámcové smlouvy nebo alespoň memoranda o spolupráci.

Pak si ještě nastavíme, jak budeme kontrolovat, zda se nám daří vytčené cíle plnit, jaké budeme dělat kroky, pokud dojde k nějaké významné odchylce a jakým způsobem budeme strategii v ročním intervalu aktualizovat.

4. Finalizace Zhruba čtyři měsíce před ukončením projektu budeme

již mít vše v jednom dokumentu a dílčí části odsouhlasené členy jednotlivých pracovních skupin. Vše dáme do jednotné formy a podoby. Naštěstí máme šikovnou koordinátorku projektu, která to zvládne skvěle zkompletovat. Musíme si dát pozor, abychom se při finalizaci neodchýlili od nějakých citlivějších konsensů. Funguje zde velmi dobrá spolupráce jednotlivých subjektů a výborná komunikace s městem Humpolec i Krajem Vysočina. Mimochodem zástupci kraje jsou členy jedné z pracovních skupin. Veškerá jednání mají neformální a tvůrčí atmosféru. Závěrem Výsledkem bude velmi konkrétní informace pro starosty všech obcí v regionu (i ty s několika desítkami obyvateli), co mohou místní organizace udělat pro jejich občany a jestli to případně bude obecní kasu něco stát. A poskytovatelé budou mít jasnější představu, jak budou jejich služby v následujících třech letech využívány, kde budou získávat prostředky na své financování a budou tak moci s větší úlevou plánovat. To neznamená, že se něco nemůže změnit, ale na případné změny budeme připraveni. Zdá se vám to příliš idealistické? Plánování není zas tak složité, když se dělá poctivě a člověk ví jak na to (dnes už je naštěstí dost metodických materiálů a návodů včetně on-line kurzů).

Demografický a sociální vývoj ukazuje, že poptávka po sociálních službách bude narůstat. Někde rychleji, někde pomaleji. Oto důležitější je k plánování přistupovat opravdu poctivě a zdroje, které budou vždy omezené, využívat skutečně na ty nejzásadnější problémy. Kéž vás tento článek motivuje a inspiruje k tvorbě střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb.

PhDr. Ing.Vít Skála, Ph.D.

vystudoval mj. **Fakultu sociálních věd** UK, obor veřejná a sociální politika. Podílel se na řadě projektů a působil jako metodik při tvorbě NSRSS. Je předsedou MAS Společnost pro rozvoj Humpolecka, metodikem projektu tvorby SPRSS a autorem e-learningového kurzu „Jak získat maximum ze SPRSS“. Publikuje na portálu Policy.eu.

Foto popis|

Kristýna Vysloužilová posílila Marketingový institut

10.6.2018 ihned.cz str. 00

Insight manažerkou Marketingového institutu se stala Kristýna Vysloužilová. Zároveň bude pracovat pro Institut interní komunikace. Bude zodpovědná za analýzu dat v oblasti marketingu a interní komunikace.

Kristýna Vysloužilová, insight manažerka Marketingového institutu autor: Marketingový institut

Kristýna Vysloužilová se stala insight manažerkou

Marketingového institutu. Zároveň bude pracovat pro

Institut interní komunikace. Bude zodpovědná za analýzu dat v oblasti marketingu a interní komunikace. Kromě toho se bude podílet na přípravě témat, která obě instituce prezentují na školeních a seminářích pro odborníky z marketingu a interní komunikace i pro zástupce TOP managementu.

Dosud působila ve výzkumné agentuře Ipsos, kde se starala o oblast CSR a Employer Brandu. Své zkušenosti chce uplatnit v Institutu interní komunikace, který se Employer Brandu a společenské odpovědnosti tuzemských firem věnuje.

Kristýna Vysloužilová také pracovala v agenturách Young & Rubicam

FleishmanHillard. Tam se věnovala interním kampaním a dalším marketingovým činnostem.

Momentálně přednáší na **Fakultě sociálních věd** UK, kde dokončuje doktorské studium.

Autoři: -rkp

URL| <https://modernirizeni.ihned.cz/c1-66164030-kristyna-vyslouzilova-posilila-marketingovy-institut>

Nový ředitel sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu ČNB

9.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Novým ředitelem sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu České národní banky se od 1. července 2018 stane Vojtěch Belling, který nyní vede odbor EU a mezinárodních organizací.

Bankovní rada o tom rozhodla na svém jednání 7. června 2018. Současný ředitel sekce regulace a mezinárodní spolupráce Pavel Hollmann se rozhodl po více než dvanáctiletém působení v ČNB odejít do penze.

PhDr. JUDr. Vojtěch Belling, Ph.D., (37) absolvoval na pražské Univerzitě Karlově **Fakultu sociálních věd**, Filozofickou fakultu a Právnickou fakultu. Doktorát obhájil na **Fakultě sociálních věd** UK a v roce 2016 se habilitoval na Masarykově univerzitě v Brně. Vyučoval mj. na Právnické fakultě UK a Ruprecht-Karlově univerzitě v Heidelbergu.

Od r. 2002 pracoval na úředních pozicích na Ministerstvu zahraničních věcí, Ministerstvu práce a sociálních věcí a v Úřadu vlády ČR. Zde působil poslední tři roky před svým příchodem do ČNB v roce 2014 jako státní tajemník pro evropské záležitosti. Vojtěch Belling v ČNB od ledna 2017 zastává také funkci náměstka ředitele sekce regulace a mezinárodní spolupráce na FT.

Vojtěch Belling hovoří anglicky, francouzsky a německy.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Česká národní banka, ČNB, Belling

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/tiskovezpravy/Novy-reditel-sekce-regulace-a-mezinarodni-spoluprace-na-financnim-trhu-CNB-539347>

Okamura napsal Mayové. Ale s několika chybami

9.6.2018 Mladá fronta DNES str. 02 Z domova

(bja)

Předseda SPD a místopředseda Sněmovny Tomio Okamura (SPD) se rozhodl napsat britské premiérce Therese Mayové kvůli zatčení britského radikála Tommyho Robinsona, kterého před několika dny v Leedsu zatkla policie, kde i přes zákaz soudu sdílel na sociálních sítích přenos od soudní budovy. Okamura ve svém psaní argumentuje svobodou slova.

Po zveřejnění první verze na sociálních sítích se mu uživatelé smáli kvůli špatné gramatice a překlepům. Proto napsal druhý dopis. Většinu chyb v něm však ponechal.

Místopředseda Sněmovny Okamura dopis zveřejnil na sociálních sítích. Nicméně jeho angličtina znalce překvapila a pobavila, někteří se ptali, co znamená „Chamber of deputies“. Už v hlavičce dopisu byl totiž překlep. Později se Okamura vymlouval, že šlo o nepodepsanou pracovní verzi. Stejně vysvětlení iDNES.cz sdělila i jeho mluvčí Michaela Dolenská, která upřesnila, že na britskou ambasádu poslali podepsaný list bez chyb.

„Pan Okamura by si měl zaplatit pořádného jazykového korektora,“ uvedla lektorka angličtiny pro žurnalisty z **Fakulty sociálních věd** UK Alena Prošková, které dala redakce iDNES.cz oba dopisy k posouzení. Místopředseda Sněmovny podle ní v dopise použil například nevhodný čas. Místo předpřítomného použil přítomný průběhový nebo prostý. Nedostatky také našla v užitých členech, Okamurovi opravila i slovosled a nevhodné je podle ní již oslovení Mayové „Dear Mrs. Prime Minister“.

Ustupuje Evropa Rusku a je v úpadku? Podívejte se na debatní klub Majdan exkluzivně na Aktuálně.cz

9.6.2018 zena.cz str. 00 Zahraničí
Aktuálně.cz

Unikátní diskusi politiků a intelektuálů o propagandě, zklamaných revolucích a vzestupu nacionalismu pořádá v Kyjevě České centrum. Kyjev - S moderátorem a

Kyjev - S moderátorem a známým slovenským novinářem Štefanem Hríbem hovoří poslankyně ukrajinského parlamentu a jedna z hlavních postav revoluce na Majdanu Svitlana Zališčuková, běloruský opoziční politik Anatolij Ljabezka, český prezidentský kandidát Marek Hilšer.

Dále bývalý maďarský ministr zahraničí Géza Jeszenszky, současný šéf ukrajinské diplomacie Pavlo Klimkin, vedoucí delegace Evropské unie na Ukrajině Hugues Mingarelli, polský spisovatel a autor knihy Tajná historie Slovanů Ziemowit Szczerek a ukrajinský filozof a esejista Volodymyr Jermolenko.

Svitlana Zališčuková

Ukrajinská novinářka, politička a aktivistka, narozena v roce 1982. Iniciovala řadu významných občanských kampaní, od roku 2014 je poslankyní ukrajinského parlamentu. O rok dříve se stala jednou z hlavních postav Euromajdanu, tzv. ukrajinské Revoluce důstojnosti. Její poslanceká aktivita zahrnuje organizaci kampaní zaměřených na demokratizaci společnosti, bezpečnost nebo boj s korupcí.

Angažuje se v oblasti lidských práv, staví se proti diskriminaci menšin, zejména za genderovou a LGBT rovnost. V souvislosti s těmito tématy je spoluautorkou více než třiceti návrhů zákonů. Pravidelně přispívá do světových médií: The New York Times, Le Monde, Bild, Le Temps, Open Democracy aj.

Anatol Ljabezka

Běloruský politik, předseda Spojené občanské strany Běloruska, narozen v roce 1961. Je jedním z nejvýznamnějších kritiků běloruského prezidenta Alexandra Lukašenka. Ljabezka vytrvalá opozice proti režimu vedla ke vzrůstajícím konfrontacím s běloruskými autoritami a k perzekuci: byl mnohokrát zatčen a také napaden neznámými maskovanými muži.

K jednomu z jeho četných zatčení došlo poté, co hovořil na půdě Senátu USA a na setkání Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě v říjnu 1999. Je autorem knihy 108 dní & nocí ve věznicí KGB: deník Anatola Ljabezky, politického rukojmího.

Marek Hilšer

Český lékař, vědec, pedagog a občanský aktivista. Ročník 1976, vystudoval mezinárodní vztahy a všeobecné lékařství na **Fakultě sociálních věd** a lékařské fakultě Univerzity Karlovy, na téže univerzitě nyní působí jako pedagog a vědecký pracovník, zaměřuje se na boj s rakovinou. Jako dobrovolník se v letech 2011 a 2012 zúčastnil humanitární lékařské mise v rovníkové Africe.

Výrazně se angažuje v občanském životě: protestoval např. proti proruským postojům českého prezidenta Zemana v otázce ruské agrese na Krymu či sám kandidoval na prezidenta České republiky, v prezidentských volbách v roce 2018 skončil jako pátý s téměř půl milionem hlasů.

Géza Jeszenszky

Maďarský politik, historik, vysokoškolský pedagog, narozen 1941. Patnáctiletý se zúčastnil maďarského povstání proti stalinistické diktatuře a sovětské okupaci, v roce 1987 se stal jedním ze zakladatelů konzervativní opoziční strany Maďarské demokratické fórum. Jako ministr zahraničí ve vládě Józsefa Antalla se po roce 1990 podílel na rozpuštění Varšavské smlouvy a na procesu maďarské transformace.

Během jeho působení se Maďarsko připojilo k Radě Evropy, k Visegrádské skupině a podepsalo asociační dohodu s EU. Byl maďarským velvyslancem v USA, později v Norsku. Je autorem četných publikací o historii, zahraniční policie a mezinárodních vztazích, přednáší na univerzitách po celém světě.

Pavlo Klimkin

Ukrajinský diplomat a politik, od roku 2014 ministr zahraničí Ukrajiny ve vládě Volodymyra Hroismana. Vystudoval fyziku a matematiku, krátce působil jako vědecký pracovník v kyjevském institutu E. O. Patona. Od 90. let pracoval na ukrajinském ministerstvu zahraničí, působil na ambasádách v Německu a ve Velké Británii.

V letech 2010-2012 byl jako náměstek ministra zahraničí Azarovovy vlády a šéf ukrajinské delegace klíčovou osobností v procesu vyjednávání Ukrajiny a EU o asociační dohodě. V letech 2012-2014 byl velvyslancem v Německu.

Hugues Mingareli

Od roku 2016 je vedoucím delegace EU na Ukrajině. Na přelomu 70. a 80. let pracoval jako finanční analytik, v 80. letech působil jako ředitel auditu strukturálních fondů Evropského účetního dvora a Evropského rozvojového fondu, od 90. let pracoval v Evropské komisi. Jako ředitel Evropské agentury pro obnovu měl na starost pomoc EU Kosovu, Srbsku, Černé Hoře a Makedonii.

V rámci Generálního ředitelství pro vnější vztahy Evropské komise působil ve funkci ředitele pro východní Evropu, Kavkaz a Střední Asii (2002-2007) a ředitele pro Blízký východ a jižní pobřeží Středozemního moře (2007). V letech 2007 až 2010 dohlížel na tyto regiony jako zástupce generálního ředitele Evropské komise pro východní Evropu, Kavkaz, Střední Asii, severní Afriku a Blízký východ.

Ziemowit Szczerak

Polský spisovatel, novinář a překladatel zabývající se problematikou regionalismu ve střední a východní Evropě. Narodil se roku 1978 v Radomi, vystudoval práva a politologii. Píše prózu, je fanouškem moderních dějin střední Evropy a gonzo žurnalistiky.

Jeho knihy *Přijde Mordor a sežere nás* aneb *Tajná historie Slovanů* (2013) nebo *Tetování s tryzubem* (2015) byly nominovány na nejprestižnější polskou literární cenu Nike a přeloženy do ukrajinštiny, ruštiny, maďarštiny, češtiny a angličtiny. Autor mnoha rozhovorů, reportáží a povídek. Do polštiny přeložil mj. esej "otce gonzo žurnalistiky" Huntera S. Thompsona *The Kentucky Derby Is Decadent And Depraved*.

Volodymyr Jermolenko

Přední ukrajinský filozof a esejista, studoval na Kyjevsko-mohyljanské akademii v Kyjevě, na Středoevropské univerzitě v Budapešti a na Vysoké škole sociálních studií v Paříži. V roce 2009 obhájil filozofickou disertaci O moderním a antimoderním ve filozofii Waltera Benjamina, v roce 2011 graduoval s politologickou disertací Dvě epochy kontrarevoluční filozofie: Kontrarevoluční myšlení ve Francii (1789-1830) a v Rusku (1905-1939). Přednáší na Kyjevsko-mohyljanské akademii, pracuje jako novinář a současně působí jako angažovaný expert v nevládní organizaci Internews Ukraine.

Jako filozof se věnuje reflexi moderny a antimoderny, tématu individuality a svobody, přibližuje ukrajinskému publiku formou esejů důležité francouzské myslitele 20. století. V době Revoluce důstojnosti začal být aktivní jako bloger. Jeho eseje byly přeloženy do ruštiny, polštiny, češtiny, francouzštiny, angličtiny, němčiny a holandštiny. V roce 2017 vydal román Lovce oceánů: Odysseův příběh.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/ustupuje-zapad-rusku-a-je-evropa-v-upadku-sledujte-debatni-k/r~8ad6913a6a7e11e89b0fac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 8 titulech:

aktualne.cz, aktualne.cz (*Zahraničí*), aktualne.cz (*Zahraničí*), magazin.aktualne.cz (*Zahraničí*), magazin.aktualne.cz (*Zahraničí*), sport.aktualne.centrum.cz (*Zahraničí*), sport.aktualne.centrum.cz (*Zahraničí*), zena.cz (*Zahraničí*)

Čeká nás státní převrat? Bude tu vládnout Tomáš Halík? Petr Žantovský naznačuje alarmující souvislosti

9.6.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

TÝDEN V MÉDIÍCH To, co se děje před našima očima, ať se to odehrává na Václavském náměstí, v rozhovorech Tomáše Halíka v různých malých privátních televizích, v projevech některých politiků nebo v komentářích lidí, jako je Alexandr Mitrofanov, považuje Petr Žantovský za regulérní pokus o státní převrat. Přitom rozebírá absurdní vyjádření člověka hrajícího si na celebrity, že menšina má vždy pravdu, aniž by se v médiích někdo nad takovou hloupostí pozastavil. Jeho pozornosti neušla ani komentářová adorace protibabišovská demonstrace na Novinkách, ani výroky jak z někdejšího Dikobrazu, které vypouštěla Miroslava Němcová.

Výjimečně monotematický je dnešní přehled mediálních zajímavostí uplynulého týdne. „Myslím, že tento týden nám poskytl několik pohledů na jednu věc. A ta jedna věc se jmenuje pokus o státní převrat. To, co se děje před našima očima, ať se to odehrává na Václavském náměstí, v rozhovorech pana Halíka v různých malých privátních televizích, v projevech některých politiků nebo v komentářích lidí, jako je Saša Mitrofanov. Je to regulérní pokus o státní převrat. A proč si to myslím? Začnu Halíkem a několika jeho ‚vynikajícími‘ mediálními výstupy za posledních několik dnů. Z nich jsem se dozvěděl, že se bojí o život, že mu lidé vyhrožují, protože má jiný názor na tu divadelní slátaninu v Brně, o níž jsme mluvili minule, na tu marketingovou vymyšleninu pana Frljiče,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. V té souvislosti doporučuje probrat se Halíkovými proslovy a veřejnými vyjádřeními klidně dvacet let zpátky. „Ale zejména z posledních takových pěti, sedmi let. Každé jeho veřejné vystoupení se dá identifikovat tak, že si dělá píárko a připravuje se na nějakou budoucí roli. On měl vždy několik rolí. Podle svých různých životopisů působil v zakázaných církvích, zároveň pracoval na ministerstvu v socialistickém Československu. Tvrdil, že tam pracoval jako psycholog. Jak jsem se dočetl na internetu, dostal vyznamenání ROH, byl to vzorný pracovník. Takže tenhle muž mnoha tváří se vždy chystá na nějakou budoucí kariéru. Nic, co říká, není jen tak. A čas, který si k tomu vybírá, není náhodný. Tak začínám konstruovat, a to není konspirační, ale čistě logická úvaha vycházející z ekonomické teorie her, co to všechno může znamenat,“ přiznává mediální analytik. Vzkazují mu, ať se smaží v pekle, ale Halík má vždy pravdu

Začíná konstruovat model toho, co se v těchto dnech děje, počínaje tím, že vystoupí Tomáš Halík s prohlášením, že znásilňování muslimky Ježíšem je v pořádku a říká to s důstojností kněze. „To samo o sobě je docela bizarnost, která vytvoří velkou marketingovou atmosféru a velké očekávání toho, co bude následovat. Pak prohlásí, že mu vzkazují lidé přes internet, že by se měl smažit v pekle, že se bojí o život a tak dále. A vypointuje to výrokem, a to mě tedy rozesmálo, že ‚menšina má vždy pravdu‘. To znamená, že metodicky

neguje výsledek demokratických voleb, protože demokratické volby generují většinu. Díky té většině se vítěz voleb ujímá funkce rovnou, jako je to v případě prezidenta, nebo se pokouší složit nějakou vládu, jako je to v případě parlamentních voleb. Každopádně nikdy není menšina vítězem voleb," zdůrazňuje Petr Žantovský.

Z Halíkova zmíněného výroku, že „menšina má vždy pravdu“, nutně plyne, že většina tedy nemá pravdu nikdy. „To znamená, že demokratický systém je vlastně špatně. Když to vezmu do důsledku, tak úplně nejmenší menšina je jedinec, jeden člověk, jeden Halík. Berme tak za jednotku menšiny jeden halík. Jako se kdysi říkalo v souvislosti s ‚dočasným‘ pobytem sovětských vojsk na našem území, že jednotka dočasnosti je jeden furt, tak si pojďme zavést jednotku menšiny jeden halík. A tento jeden Halík se bude domnívat, že má pravdu, a protože bude v menšině proti 99,99 procenta ostatních, prostě sto procent minus Halík se bude domnívat něco, ale Halík se bude domnívat něco jiného, tak pravdu bude mít tím pádem on, protože on je ta menšina,“ rozebírá mediální odborník detailně plody myšlenkových pochodů Tomáše Halíka. Občanští kandidáti na Hrad neuspěli, tak je na řadě celebrita

„Všichni musí vidět, jak absurdní to je. Ale přesto tenhle člověk, který se neštítí nazývat profesorem, teologem, psychologem, myslitelem, spisovatelem a nevím, čím ještě, vypouští do světa tyhle nesmysly. Za to by dítě na prvním stupni základní školy propadlo z počtů. Nicméně ‚pan profesor‘ Halík je naše autorita, naše celebrita, takže jsme z něj všichni hin, jak se říká hezky česky. Nu a proč začínám tím Halíkem? Protože tu vidím zcela jednoznačnou souvislost s demonstrací v Praze na Václavském náměstí, kterou pak tak hezky popsal soudruh Mitrofanov na Novinkách. Ta demonstrace byla oficiálně proti jmenování pana Babiše premiérem z rukou pana prezidenta, ale mám velice silný pocit, že se tady hraje hra, kterou jsem nazval státním převratem,“ poznamenává Petr Žantovský.

Domnívá se, že to může mít i sofistikovanější podobu a že se hraje hra na předčasné prezidentské volby. „Ale protože už nám občanští kandidáti předvedli jako v případě pana Horáčka, který je hazardní hráč, jako v případě pana Fischera, který je zcela nudný exdiplomat, jako v případě pana Hilšera, kterého nikdo nezná, jako v případě dalších pánů, že nejsou schopni přesvědčit většinu, nu tak tedy zase nasadíme tu naši celebritu, že ano. Zdeněk Svěrák už je na to stár a myslím, že už má dost soudnosti na to, aby takovou roli odmítl, kdežto Tomáš Halík je věčně mladý a nechává o sobě točit ‚úžasný‘ dokumentární filmy v České televizi. A všimněte si, jak se halíkománie zmnožuje. V posledních týdnech není den bez Halíka, abych tak řekl,“ upozorňuje mediální analytik. Štěch a

Dienstbier rozjedou s ohněm v srdci impeachment hned Nechce malovat čerta na zeď, ale modeluje možnou konstrukci, která se rodí v hlavách nějakých loutkovodičů. „Protože Halík není ten, který rozhoduje. Halík je loutka, která je voděna na šňůrkách, stejně jako byl pan Drahoš a spousta dalších lidí. To jsou jenom panáčci, kteří vykonávají něco podle příkazů a říkají slova, která mají z brožur. Halík nemá ze své vlastní hlavy v tomto smyslu vůbec nic. Možná má z vlastní hlavy těch šestatřicet nebo kolik knih napsal, je to velmi pilný autor a něco z toho určitě bude z jeho hlavy, ale tohle určitě ne. Mám pocit, že se tady hraje na to, že teď přijde ‚velký nedostižný‘ Tomáš Halík a řekne se: ‚No tak pan prezident je nemocný, nesoudný, pracuje pro cizí velmoc‘, což jsou všechno věty, které cituji z médií, a tudíž je potřeba zahájit impeachment,“ domnívá se Petr Žantovský.

Nepochybuje, že Senát se s tímto zadáním popasuje velice rychle. „Vidím soudruhy Štěcha a Dienstbiera, jak s vlajkou v ruce a s ohněm v srdci vypisují snahy o impeachment Miloše Zemana. Nevím, jak by uspěli v Poslanecké sněmovně, těžko říct. To záleží, jak dopadne jednání o vládě, v níž budeme mít pravděpodobně sociální demokracii, a její členové se asi nepožerou navzájem. Takže si budou dělat nějaké ústupky, i když se dnes tváří část sociální demokracie, že k těm Dienstbierům a Štěchům ve věci Zeman nepatří. Tohle je hra, jejíhož konce nedohlédneme. Ale já konstatuji a myslím, že se nemýlím, že to je pokus o instalaci Tomáše Halíka na Hrad. A to v čase dřívější, než skončí řádný mandát stávajícího prezidenta Miloše Zemana,“ míní mediální odborník. Komentátor se tetelil blahem nad ozvučením demonstrace Na

úvodní téma navazuje „úžasnou“ komentářovou adorací demonstrace na Václavském náměstí na Novinkách v podání Alexandra Mitrofanova. „Popisuje ji do velkých detailů. Ti organizátoři z Milionu chviliek pro demokracii se tváří jako občanská iniciativa. To bych chtěl vidět rozpočtování tohoto spolku, nějakou jeho výroční zprávu, jestli ji vytvoří. Nebo kdo to platí. Mitrofanov se úplně tetelil nad faktem, že měli konečně báječné ozvučení. No ovšemže měli, protože na řečnické tribuně měli také politiky Ferjenčíka, Němcovou, Rakušana a další podobné, kteří se identifikovali s tímto názorovým proudem. Demonstranty jsem nepočítal, protože jsem na Václavském náměstí nebyl, asi to bylo čtyřciferné číslo, nevím, jaké jsou policejní odhady, to nechci hodnotit,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Mitrofanov (@AlexandrMitrofa) 5. června 2018

<https://t.co/kwgymjsjG6w> — Alexandr

Ví, že mnoho lidí v této zemi nemá rádo Andreje Babiše, stejně tak jako mnoho lidí nemá rádo Miloše Zemana. „Je otázka, jestli je mají neradi jenom proto, že jsou masírováni médii, nebo proto, že pro to mají skutečně zásadní věcné argumenty. Docela by mě zajímalo ty věcné argumenty slyšet, jestli by to náhodou nebyly jenom odpapouškované fráze z určitých médií. Ale to je jiná věc. Vráťím se k panu Mitrofanovi. Ten celý svůj komentář nazval citátem z Víta Rakušana, a to „Proti komoušům, náckům a populistům“. Tedy že ta demonstrace byla proti těmto lidem. Jinými slovy, kdo tam nebyl a kdo nevolá sláva, když vidí tyto demonstrace a tyto politiky, kteří se tam nechají oslavovat a aplaudovat, tak jsou nutně komouši, náckové nebo populisty,“ vyvozuje mediální analytik. Rakušan z pidistrany se

holedbá, kolik jemu podobných je. Sám místopřísežně prohlašuje, že není, nebyl a nebude ani komouš, ani nácek, ani populist, přesto ale na tu demonstraci nešel. „Protože si myslím, že je to manipulace veřejností, že to je odporná věc, že to není výraz lidové vůle, že to je narežírované a že to je pokus o státní převrat. Ať už impeachmentem prezidenta nebo novými volbami do Poslanecké sněmovny. Hodně bude záležet na tom, jak se bude chovat SPD pana Okamury. O tom teď víme velmi málo, protože pan Babiš zatím, zdá se, volí jinou cestu, než se původně dalo předpokládat. Ale abych se vrátil k panu Mitrofanovovi a k akci na Václaváku. Pan Rakušan z hnutí, které ve volbách dostalo něco málo přes pět procent, se vyjádřil velice zajímavě. Cituji: ‚Nás v této zemi není prostě míň než komoušů, nácků a populistů.‘ Mě by zajímalo, jak by Rakušan definoval nácka, komouše a populistu, jak by je počítal a z jakého průzkumu vychází,“ podotýká Petr Žantovský.

Přemítá nad tím, co se skrývá pod slovem „nás“, jímž se zaštiťoval první místopředseda STAN. „Nás, kteří kýváme panu Rakušanovi na všechno, co řekne? No, nevím. Je tam mnoho otázek a téměř žádná odpověď. Moc nechápu, proč tam s nimi byl pan Ferjenčík. Vždyť Pirátská strana v čele s panem Bartošem se až dosud sympaticky držela hodně stranou těchto ukřivděných pútek organizovaných různými pány Kalousky, Gazdíky a Rakušany. To mi bylo na nich sympatické, že se snaží přicházet s věcnými náměty, i když je možná neprosadí, to se může stát. Ale přinášejí věcná témata do Sněmovny, návrhy zákonů nebo aspoň věcných záměrů. A to, že jejich poslanec pan Ferjenčík vystoupí na takto definované akci, je pro mě signál, že se nám tu děje něco divného, že se tvoří Národní fronta,“ všímá si mediální odborník. Piráti se prohlašovali za věcnou partaj, která odmítá politikaření

„Co má, proboha, společného Ferjenčík s paní Němcovou nebo s panem Rakušanem, s panem Kalouskem nebo s paní Langšádlovou nebo s kýmkoli z těchto tzv. demokratických bloků? No myslím, že vůbec nic. Piráti vždy, a to je důvod k velkému zamýšlení, se stavěli, že tohle politikaření není pro ně, protože jsou věcná partaj, která přichází s věcnými návrhy a nebude se zúčastňovat nějakých přetlačovaček tohoto typu. Já jim to věřil, protože znám Ivana Bartoše mnoho let a je to člověk, jemuž jsem důvěřoval a důvěřuji a bral jsem jeho slovo jako bernou minci. To, že tam byl pan Ferjenčík, mě zarazilo a podporuje to tu moji prve vyřčenou teorii, že se tu jedná o nějaký organizovaný pokus o puč. Protože ta Národní fronta je spojení stran, které spolu nemají nic společného kromě nepřátelství vůči vítězům voleb,“ poukazuje Petr Žantovský.

Přemýšlí nad tím, jak by se Mikuláš Ferjenčík choval, kdyby se hnutí ANO dohodlo s Piráty a pro nadpoloviční většinu třeba s lidovci. „Zajímalo by mě, jestli by na takovou demonstraci proti Babišovi a proti dalším šel, kdyby mu kynulo ministerské křeslo. Myslím, že to by na Václaváku nebyl. A v tom shledávám velké farizejství tohoto pána z Pirátské strany. Je mi to líto, protože jsem té partaji věřil, že přinese do toho značně zatuchlého politického rybníčku trošku čerstvého větru. A to říkám při vědomí, že s velkou částí jejich návrhů nesouhlasím, nelíbí se mi to, že podporují senátora Michálka, nelíbí se mi to, že někteří z nich měli tendence prosazovat do Senátu pana Rumla. To jsou drobnosti. Podstatnou věc jsem definoval a oni mi ji teď jako voličovi berou, a to je docela špatné,“ hodnotí mediální analytik.

Němcová vypouští žvásty jako z Dikobrazu šedesátých let Stejně téma probere i na vystupování bývalé předsedkyně Poslanecké sněmovny a po pádu Nečasovy vlády téměř premiérky Miroslavy Němcové. „Paní Němcová prohlásila: ‚Poradci z Moskvy byli přesně instruováni, co mají dělat, aby vypláchli českému národu rozum, aby nás srazili na kolena.‘ Použila zase to slavné množné číslo ‚nás‘. Koho ‚nás‘? Kdo jsme ‚my‘? My Němcová a ten spolek na náměstí, nebo kdo to je ‚my‘? To jsem nějak nepochopil. Údajně to byl aplaudovaný projev, když zazněla tahle věta. Myslím, že to je jenom tou neuvěřitelnou zblblostí a fanatismem, který se posledních několik měsíců všemi různými mediálními tlapači šíří kolem demonizace Ruska a Putina a jeho snahy nás sežrat jak kdysi ten americký imperialista,“ konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Výplody ducha těchto lidí mu připomínají kresby v časopise Dikobraz ze šedesátých let. „Byli na nich oškliví tlustí imperialisté s velkým cylindrem, na něm měli americkou vlajku, v puse tlustý doutník, který si zapalovali štůčkem dolarových bankovek, a jejich tučná zadnice seděla na malinkaté zeměkouli, kterou tou tučnou zadnicí celou pozřeli. To byla metafora využívaná mnoha kreslíři v období padesátých a šedesátých let k definici toho našeho hlavního nepřítele. Když slyším tyhle žvásty, omlouvám se paní Němcové, ale to jsou opravdu jenom žvásty, fráze, které nemá absolutně ničím podložené, vůbec nemá, jak to odargumentovat, má to jenom z ideologické brožury. Tu si nakonec asi psala i sama, protože nevím, jestli tohle je i názor ODS,“ poznamenává mediální odborník.

Je třeba přesvědčit ty, co volili Babiše, že byli blbí V ODS vidí spoustu rozumných a soudných lidí, kteří nemluví těmito frázemi, floskulemi a nejsou z garnitury Dikobrazu padesátých a šedesátých let. „Psal jsem už do jednoho komentáře, který kupodivu odvysílal Český rozhlas, že jestli bude v Česku vláda za podpory komunistů, tedy třeba nyní vláda ANO a ČSSD, tak za to mohou ty ostatní strany. Ne komunisté, protože do tohoto psaného či nepsaného paktu Andreje Babiše vlastně dohnali ódéésáci, kteří byli přirozenými nejbližšími možnými koaličními partnery hnutí ANO. To odmítnutí bylo jejich politické rozhodnutí, to nehodnotím, tenhle náš formát není o politice, ale o mediálním dopadu. Ale to, co vypadává z některých ódéésáků, je někdy dramaticky pod jakoukoli myslitelnou hladinou racionality, jsou to opravdu jenom fráze,“ tvrdí Petr Žantovský.

Nedá mu to, aby nevzpomenul nápad, který zaznamenal v už propíraném komentáři Alexandra Mitrofanova. „Svůj nadšený článek o tom shromáždění končí optimistickým

vyzněním, alespoň já si to tak vykládám, že nelze jako pan Pehe čekat pět let, než vymřou všichni důchodci, kteří hloupě volili Zemana. Pan Mitrofanov asi nechce čekat, než vymřou všichni, co volili Babiše, a tak na to jde od lesa. Podle něj by bylo zapotřebí těm, kdo volili Babiše, vysvětlovat, že činili špatně, aby – cituji pana Mitrofanova – „si uvědomili, že byli blbí“. A pak si vypůjčil název divadelní komedie Obrácení Ferdyše Pištory s tím, že někdo – teď nevím, jestli to bude on, pan Janda z Evropských hodnot, pan Romancov z **Fakulty sociálních věd**, Halík nebo Němcová na náměstích – bude vysvětlovat voličům Andreje Babiše, že jsou blbí a že je třeba, aby se obrátili jak Ferdyš Pištora,“ připomíná mediální analytik Mitrofanovovu úvahu. Pro hnutí ANO je ke smůle Mitrofanova i dost osobností vědy. Těžko si dokáže představit, jak by to výše uvedení vysvětlovali třeba lidem, kteří znamenají hodně v české vědě a celý život zasvětili vědecké nebo odborné práci. „A takových lidí je pro hnutí ANO, bohužel pro pana Mitrofanova a jeho s prominutím hloupou teorii, docela dost. Jmenoval bych nejen bývalou ministryni spravedlnosti a dnes poslankyni, profesorku Válkovou, což je elitní právnička a rektorka vysoké školy. Vzpomněl bych si na profesorku Adámkovou z IKEMu. To je elitní internistka, jedna z nejlepších lékařek tohoto oboru, kterou tato země nosí. Spolupracuje s ANO, je to poslankyně a dokonce se o ní uvažovalo jako o ministryni zdravotnictví. Chtěl bych vidět, jak by pan Mitrofanov s paní Němcovou vysvětlovali těmhle lidem, že jsou blbí, že si to mají uvědomit a obrátit se jako Ferdyš Pištora,“ dodává pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Ceka-nas-statni-prevrat-Bude-tu-vladnout-Tomas-Halik-Petr-Zantovsky-naznacuje-alarmujici-souvislosti-539333?utm_source=nm&utm_medium=xml

Čeká nás státní převrat? Bude tu vládnout Tomáš Halík? Petr Žantovský naznačuje alarmující souvislosti

9.6.2018 [parlamentnilisty.cz](http://www.parlamentnilisty.cz) str. 00

Hans Štembera

TÝDEN V MÉDIÍCH To, co se děje před našima očima, ať se to odehrává na Václavském náměstí, v rozhovorech Tomáše Halíka v různých malých privátních televizích, v projevech některých politiků nebo v komentářích lidí, jako je Alexandr Mitrofanov, považuje Petr Žantovský za regulérní pokus o státní převrat. Přitom rozebírá absurdní vyjádření člověka hrajícího si na celebrity, že menšina má vždy pravdu, aniž by se v médiích někdo nad takovou hloupostí pozastavil. Jeho pozornosti neušla ani komentářová adorace protibabišovská demonstrace na Novinkách, ani výroky jak z někdejšího Dikobrazu, které vypouštěla Miroslava Němcová.

Je dobře, že Zeman jmenoval Babiše znovu premiérem?

Výjimečně monotematický je dnešní přehled mediálních zajímavostí uplynulého týdne. „Myslím, že tento týden nám poskytl několik pohledů na jednu věc. A ta jedna věc se jmenuje pokus o státní převrat. To, co se děje před našima očima, ať se to odehrává na Václavském náměstí, v rozhovorech pana Halíka v různých malých privátních televizích, v projevech některých politiků nebo v komentářích lidí, jako je Saša Mitrofanov. Je to regulérní pokus o státní převrat. A proč si to myslím? Začnu Halíkem a několika jeho ‚vynikajícími‘ mediálními výstupy za posledních několik dnů. Z nich jsem se dozvěděl, že se bojí o život, že mu lidé vyhrožují, protože má jiný názor na tu divadelní slátaninu v Brně, o níž jsme mluvili minule, na tu marketingovou vymyšleninu pana Frljiče,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

V té souvislosti doporučuje probrat se Halíkovými proslovky a veřejnými vyjádřeními klidně dvacet let zpátky. „Ale zejména z posledních takových pěti, sedmi let. Každé jeho veřejné vystoupení se dá identifikovat tak, že si dělá piárko a připravuje se na nějakou budoucí roli. On měl vždy několik rolí. Podle svých různých životopisů působil v zakázaných církvích, zároveň pracoval na ministerstvu v socialistickém Československu. Tvrdil, že tam pracoval jako psycholog. Jak jsem se dočetl na internetu, dostal vyznamenání ROH, byl to vzorný pracovník. Takže tenhle muž mnoha tváří se vždy chystá na nějakou budoucí kariéru. Nic, co říká, není jen tak. A čas, který si k tomu vybírá, není náhodný. Tak začínám konstruovat, a to není konspirační, ale čistě logická úvaha vycházející z ekonomické teorie her, co to všechno může znamenat,“ přiznává mediální analytik.

Vzkazují mu, ať se smaží v pekle, ale Halík má vždy pravdu. Začíná konstruovat model toho, co se v těchto dnech děje, počínaje tím, že vystoupí Tomáš Halík s prohlášením, že znásilňování muslimky Ježíšem je v pořádku a říká to s důstojností kněze. „To samo o sobě je docela bizarnost, která vytvoří velikou marketingovou atmosféru a velké očekávání toho, co bude následovat. Pak prohlásí, že mu vzkazují lidé přes internet, že by se

měl smažit v pekle, že se bojí o život a tak dále. A vypointuje to výrokem, a to mě tedy rozesmálo, že ‚menšina má vždy pravdu‘. To znamená, že metodicky neguje výsledek demokratických voleb, protože demokratické volby generují většinu. Díky té většině se vítěz voleb ujímá funkce rovnou, jako je to v případě prezidenta, nebo se pokouší složit nějakou vládu, jako je to v případě parlamentních voleb. Každopádně nikdy není menšina vítězem voleb,“ zdůrazňuje Petr Žantovský.

Z Halíkova zmíněného výroku, že ‚menšina má vždy pravdu‘, nutně plyne, že většina tedy nemá pravdu nikdy. „To znamená, že demokratický systém je vlastně špatně. Když to vezmu do důsledku, tak úplně nejmenší menšina je jedinec, jeden člověk, jeden Halík. Berme tak za jednotku menšiny jeden halík. Jako se kdysi říkalo v souvislosti s ‚dočasným‘ pobytem sovětských vojsk na našem území, že jednotka dočasnosti je jeden furt, tak si pojďme zavést jednotku menšiny jeden halík. A tento jeden Halík se bude domnívat, že má pravdu, a protože bude v menšině proti 99,99 procenta ostatních, prostě sto procent mínus Halík se bude domnívat něco, ale Halík se bude domnívat něco jiného, tak pravdu bude mít tím pádem on, protože on je ta menšina,“ rozebírá mediální odborník detailně plody myšlenkových pochodů Tomáše Halíka.

Občanští kandidáti na Hrad neuspěli, tak je na řadě celebrita. „Všichni musí vidět, jak absurdní to je. Ale přesto tenhle člověk, který se neštítí nazývat profesorem, teologem, psychologem, myslitelem, spisovatelem a nevím, čím ještě, vypouští do světa tyhle nesmysly. Za to by dítě na prvním stupni základní školy propadlo z počtů. Nicméně ‚pan profesor‘ Halík je naše autorita, naše celebrita, takže jsme z něj všichni hin, jak se říká hezky česky. Nu a proč začínám tím Halíkem? Protože tu vidím zcela jednoznačnou souvislost s demonstrací v Praze na Václavském náměstí, kterou pak tak hezky popsal soudruh Mitrofanov na Novinkách. Ta demonstrace byla oficiálně proti jmenování pana Babiše premiérem z rukou pana prezidenta, ale mám velice silný pocit, že se tady hraje hra, kterou jsem nazval státním převratem,“ poznamenává Petr Žantovský.

Domnívá se, že to může mít i sofistikovanější podobu a že se hraje hra na předčasné prezidentské volby. „Ale protože už nám občanští kandidáti předvedli jako v případě pana Horáčka, který je hazardní hráč, jako v případě pana Fischera, který je zcela nudný exdiplomat, jako v případě pana Hilšera, kterého nikdo nezná, jako v případě dalších pánů, že nejsou schopni přesvědčit většinu, nu tak tedy zase nasadíme tu naši celebritu, že ano. Zdeněk Svěrák už je na to stár a myslím, že už má dost soudnosti na to, aby takovou roli odmítl, kdežto Tomáš Halík je věčně mladý a nechává o sobě točit ‚úžasné‘ dokumentární filmy v České televizi. A všimněte si, jak se halíkománie zmnožuje. V posledních týdnech není den bez Halíka, abych tak řekl,“ upozorňuje mediální analytik.

Nechce malovat čerta na zeď, ale modeluje možnou konstrukci, která se rodí v hlavách nějakých loutkovodičů. „Protože Halík není ten, který rozhoduje. Halík je loutka, která je voděna na šňůrkách, stejně jako byl pan Drahoš a spousta dalších lidí. To jsou jenom panáčky, kteří vykonávají něco podle příkazů a říkají slova, která mají z brožur. Halík nemá ze své vlastní hlavy v tomto smyslu vůbec nic. Možná má z vlastní hlavy těch šestatřicet nebo kolik knih napsal, je to velmi pilný autor a něco z toho určitě bude z jeho hlavy, ale tohle určitě ne. Mám pocit, že se tady hraje na to, že teď přijde ‚velký nedostizhý‘ Tomáš Halík a řekne se: ‚No tak pan prezident je nemocný, nesoudný, pracuje pro cizí velmoc‘, což jsou všechno věty, které cituji z médií, a tudíž je potřeba zahájit impeachment,“ domnívá se Petr Žantovský.

Nepochybuje, že Senát se s tímto zadáním popasuje velice rychle. „Vidím soudruhy Štěcha a Dienstbiera, jak s vlajkou v ruce a s ohněm v srdci vypisují snahy o impeachment Miloše Zemana. Nevím, jak by uspěli v Poslanecké sněmovně, těžko říct. To záleží, jak dopadne jednání o vládě, v níž budeme mít pravděpodobně sociální demokracii, a její členové se asi nepožerou navzájem. Takže si budou dělat nějaké ústupky, i když se dnes tváří část sociální demokracie, že k těm Dienstbierům a Štěchům ve věci Zeman nepatří. Tohle je hra, jejíhož konce nedohlédneme. Ale já konstatuji a myslím, že se nemýlím, že to je pokus o instalaci Tomáše Halíka na Hrad. A to v čase dřívějším, než skončí řádný mandát stávajícího prezidenta Miloše Zemana,“ míní mediální odborník.

Na úvodní téma navazuje „úžasnou“ komentářovou adorací demonstrace na Václavském náměstí na Novinkách v podání Alexandra Mitrofanova. „Popisuje ji do velkých detailů. Ti organizátoři z Milionu chviliek pro demokracii se tváří jako občanská iniciativa. To bych chtěl vidět rozpočtování tohoto spolku, nějakou jeho výroční zprávu, jestli ji vytvoří. Nebo kdo to platí. Mitrofanov se úplně tetelil nad faktem, že měli konečně báječné ozvučení. No ovšemže měli, protože na řečnické tribuně měli také politiky Ferjenčíka, Němcovou, Rakušana a další podobné, kteří se identifikovali s tímto názorovým proudem. Demonstranty jsem nepočítal, protože jsem na Václavském náměstí nebyl, asi to bylo čtyřciferné číslo, nevím, jaké jsou policejní odhady, to nechci hodnotit,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Ví, že mnoho lidí v této zemi nemá rádo Andreje Babiše, stejně tak jako mnoho lidí nemá rádo Miloše Zemana. „Je otázka, jestli je mají neradi jenom proto, že jsou masírováni médii, nebo proto, že pro to mají skutečně zásadní věcné argumenty. Docela by mě zajímalo ty věcné argumenty slyšet, jestli by to náhodou nebyly jenom odpapouškované fráze z určitých médií. Ale to je jiná věc. Vráťím se k panu Mitrofanovi. Ten celý svůj komentář nazval citátem z Víta Rakušana, a to ‚Proti komoušům, náckům a populistům‘. Tedy že ta demonstrace byla

proti těmto lidem. Jinými slovy, kdo tam nebyl a kdo nevolá sláva, když vidí tyto demonstrace a tyto politiky, kteří se tam nechají oslavovat a aplaudovat, tak jsou nutně komouši, náckové nebo populističtí," vyvozuje mediální analytik.

Sám místopřísežně prohlašuje, že není, nebyl a nebude ani komouš, ani nácek, ani populističtí, přesto ale na tu demonstraci nešel. „Protože si myslím, že je to manipulace veřejností, že to je odporná věc, že to není výraz lidové vůle, že to je narežirované a že to je pokus o státní převrat. Ať už impeachmentem prezidenta nebo novými volbami do Poslanecké sněmovny. Hodně bude záležet na tom, jak se bude chovat SPD pana Okamury. O tom teď víme velmi málo, protože pan Babiš zatím, zdá se, volí jinou cestu, než se původně dalo předpokládat. Ale abych se vrátil k panu Mitrofanovovi a k akci na Václaváku. Pan Rakušan z hnutí, které ve volbách dostalo něco málo přes pět procent, se vyjádřil velice zajímavě. Cituji: ‚Nás v této zemi není prostě míň než komoušů, nácků a populistů.‘ Mě by zajímalo, jak by Rakušan definoval nácka, komouše a populistu, jak by je počítal a z jakého průzkumu vychází,“ podotýká Petr Žantovský.

Přemítá nad tím, co se skrývá pod slovem „nás“, jímž se zaštiťoval první místopředseda STAN. „Nás, kteří kýváme panu Rakušanovi na všechno, co řekne? No, nevím. Je tam mnoho otázek a téměř žádná odpověď. Moc nechápu, proč tam s nimi byl pan Ferjenčík. Vždyť Pirátská strana v čele s panem Bartošem se až dosud sympaticky držela hodně stranou těchto ukřivděných pŮtek organizovaných různými pány Kalousky, Gazdíky a Rakušany. To mi bylo na nich sympatické, že se snaží přicházet s věcnými náměty, i když je možná neprosadí, to se může stát. Ale přinášejí věcná témata do Sněmovny, návrhy zákonů nebo aspoň věcných záměrů. A to, že jejich poslanec pan Ferjenčík vystoupí na takto definované akci, je pro mě signál, že se nám tu děje něco divného, že se tvoří Národní fronta,“ všímá si mediální odborník.

„Co má, proboha, společného Ferjenčík s paní Němcovou nebo s panem Rakušanem, s panem Kalouskem nebo s paní Langšádlovou nebo s kýmkoli z těchto tzv. demokratických bloků? No myslím, že vůbec nic. Piráti vždy, a to je důvod k velkému zamyšlení, se stavěli, že tohle politikaření není pro ně, protože jsou věcná partaj, která přichází s věcnými návrhy a nebude se zúčastňovat nějakých přetlačovaček tohoto typu. Já jim to věřil, protože znám Ivana Bartoše mnoho let a je to člověk, jemuž jsem důvěřoval a důvěřuji a bral jsem jeho slovo jako bernou minci. To, že tam byl pan Ferjenčík, mě zarazilo a podporuje to tu moji prve vyřčenou teorii, že se tu jedná o nějaký organizovaný pokus o puč. Protože ta Národní fronta je spojení stran, které spolu nemají nic společného kromě nepřátelství vůči vítězům voleb,“ poukazuje Petr Žantovský.

Přemýšlí nad tím, jak by se Mikuláš Ferjenčík choval, kdyby se hnutí ANO dohodlo s Piráty a pro nadpoloviční většinu třeba s lidovci. „Zajímalo by mě, jestli by na takovou demonstraci proti Babišovi a proti dalším šel, kdyby mu kynulo ministerské křeslo. Myslím, že to by na Václaváku nebyl. A v tom shledávám velké farizejství tohoto pána z Pirátské strany. Je mi to líto, protože jsem té partaji věřil, že přinese do toho značně zatuchlého politického rybníčku trochu čerstvého větru. A to říkám při vědomí, že s velkou částí jejich návrhů nesouhlasím, nelíbí se mi to, že podporují senátora Michálka, nelíbí se mi to, že někteří z nich měli tendence prosazovat do Senátu pana Rumla. To jsou drobnosti. Podstatnou věc jsem definoval a oni mi ji teď jako voličovi berou, a to je docela špatné,“ hodnotí mediální analytik.

Stejně téma probere i na vystupování bývalé předsedkyně Poslanecké sněmovny a po pádu Nečasovy vlády téměř premiérky Miroslavy Němcové. „Paní Němcová prohlásila: ‚Poradci z Moskvy byli přesně instruováni, co mají dělat, aby vypláchli českému národu rozum, aby nás srazili na kolena.‘ Použila zase to slavné množné číslo ‚nás‘. Koho ‚nás‘? Kdo jsme ‚my‘? My Němcová a ten spolek na náměstí, nebo kdo to je ‚my‘? To jsem nějak nepochopil. Údajně to byl aplaudovaný projev, když zazněla tahle věta. Myslím, že to je jenom tou neuvěřitelnou zblbností a fanatismem, který se posledních několik měsíců všemi různými mediálními tlapači šíří kolem demonizace Ruska a Putina a jeho snahy nás sežrat jak kdysi ten americký imperialista,“ konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Výplody ducha těchto lidí mu připomínají kresby v časopise Dikobraz ze šedesátých let. „Byli na nich oškliví tlustí imperialisté s velkým cylindrem, na něm měli americkou vlajku, v puse tlustý doutník, který si zapalovali štůčkem dolarových bankovek, a jejich tučná zadnice seděla na malinkaté zeměkouli, kterou tou tučnou zadnicí celou pozřeli. To byla metafora využívaná mnoha kreslíři v období padesátých a šedesátých let k definici toho našeho hlavního nepřítele. Když slyším tyhle žvásty, omlouvám se paní Němcové, ale to jsou opravdu jenom žvásty, fráze, které nemá absolutně ničím podložené, vůbec nemá, jak to odargumentovat, má to jenom z ideologické brožury. Tu si nakonec asi psala i sama, protože nevím, jestli tohle je i názor ODS,“ poznamenává mediální odborník.

V ODS vidí spoustu rozumných a soudných lidí, kteří nemluví těmito frázemi, floskulami a nejsou z garnitury Dikobrazu padesátých a šedesátých let. „Psal jsem už do jednoho komentáře, který kupodivu odvysílal Český rozhlas, že jestli bude v Česku vláda za podpory komunistů, tedy třeba nyní vláda ANO a ČSSD, tak za to mohou ty ostatní strany. Ne komunisté, protože do tohoto psaného či nepsaného paktu Andreje Babiše vlastně dohnali ódéésáci, kteří byli přirozenými nejbližšími možnými koaličními partnery hnutí ANO. To odmítnutí bylo jejich politické rozhodnutí, to nehodnotím, tenhle náš formát není o politice, ale o mediálním dopadu. Ale to, co

vypadává z některých ódéasáků, je někdy dramaticky pod jakoukoli myslitelnou hladinou racionality, jsou to opravdu jenom fráze,“ tvrdí Petr Žantovský.

Nedá mu to, aby nevzpomenul nápad, který zaznamenal v už propíraném komentáři Alexandra Mitrofanova. „Svůj nadšený článek o tom shromáždění končí optimistickým vyzněním, alespoň já si to tak vykládám, že nelze jako pan Pehe čekat pět let, než vymřou všichni důchodci, kteří hloupě volili Zemana. Pan Mitrofanov asi nechce čekat, než vymřou všichni, co volili Babiše, a tak na to jde od lesa. Podle něj by bylo zapotřebí těm, kdo volili Babiše, vysvětlit, že činili špatně, aby – cituji pana Mitrofanova – ‚si uvědomili, že byli blbí‘. A pak si vypůjčil název divadelní komedie Obrácení Ferdýše Pištory s tím, že někdo – teď nevím, jestli to bude on, pan Janda z Evropských hodnot, pan Romancov z **Fakulty sociálních věd**, Halík nebo Němcová na náměstích – bude vysvětlovat voličům Andreje Babiše, že jsou blbí a že je třeba, aby se obrátili jak Ferdýš Pištora,“ připomíná mediální analytik Mitrofanovovu úvahu.

Těžko si dokáže představit, jak by to výše uvedení vysvětlovali třeba lidem, kteří znamenají hodně v české vědě a celý život zasvětili vědecké nebo odborné práci. „A takových lidí je pro hnutí ANO, bohužel pro pana Mitrofanova a jeho s prominutím hloupou teorií, docela dost. Jmenoval bych nejen bývalou ministryni spravedlnosti a dnes poslankyni, profesorku Válkovou, což je elitní právnička a rektorka vysoké školy. Vzpomněl bych si na profesorku Adámkovou z IKEMu. To je elitní internistka, jedna z nejlepších lékařek tohoto oboru, kterou tato země nosí. Spolupracuje s ANO, je to poslankyně a dokonce se o ní uvažovalo jako o ministryni zdravotnictví. Chtěl bych vidět, jak by pan Mitrofanov s paní Němcovou vysvětlovali téměř lidem, že jsou blbí, že si to mají uvědomit a obrátit se jako Ferdýš Pištora,“ dodává pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Babiš, Halík, média, Mitrofanov, Němcová, Zeman, Žantovský

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Ceka-nas-statni-prevrat-Bude-tu-vladnout-Tomas-Halik-Petr-Zantovsky-naznacuje-alarmujici-souvislosti-539333>

Nikdy nevíš, kdy se náhle staneš menšinou

9.6.2018 Lidové noviny str. 24 Orientace/rozhovor

PETR KAMBERSKÝ

S Robertem Baschem o tom, jaká úskalí přináší „pracovat pro Sorose“, proč jsou Češi a Moravané ochotni věnovat filantropii čím dál více peněz i času, proč se Open Society Fund zajímá o zdejší média, a také o tom, že umírání není problém levicových liberálů.

Bydlet třeba v Maďarsku, je Robert Basch jedním z hlavních nepřátel státu: řídí nadaci Open Society Fund, která rozděluje miliony dnes tolik zatracovaným neziskovkám.

* LN Co vy jste zač?

My jsme nadace, jejímž cílem je podporovat demokratické hodnoty. Aby lidé měli rovné šance, bez ohledu na jejich názory, místo narození, handicap či barvu pleti. Nám je často připisována taková či onaká ideologie a často se mluví o tom, že náš zakladatel George Soros, od něhož jsme už mimochodem několik let odstříženi, je levicový člověk, který prosazuje levicové hodnoty, ale to je nesmysl. My nepropagujeme levicové hodnoty ve smyslu vyššího zdanění, vyššího přerozdělování, vyššího vlivu státu. My se snažíme dosáhnout toho, aby lidé měli rovné šance, rovné příležitosti.

* LN Nějaký příklad?

Dlouhé roky jsme podporovali koncept paliativní péče a mobilních hospiců, aby si lidé, jejichž diagnóza a zdravotní stav to umožňují, mohli vybrat, zda umřou v nemocnici, nebo doma uprostřed rodiny. Jestli tohle je levicová ideologie, tak fakt už nevím.

* LN Myslím, že spousta lidí netuší, co to znamená, být nadace. Když se řekne Člověk v tísni, představí si kila mouky, která rozdávají po zemětřesení v Nepálu. Když se naopak řekne Občanský institut, představí si články a konference obhajující konzervativní hodnoty. Ale co jste vy?

My nejsme ani jedno. Nejsme organizace, která rozdává kozy a pruty na ryby, ani tzv. think tank. Jsme nadace, která podporuje naprosto různé projekty, jež podle nás dávají smysl a pomáhají lidem v různých situacích. My jsme ti, kdo tyto organizace podporuje. Takže jsme podporovali právě jak Člověka v tísní, tak od nás kdysi dostal podporu i Roman Joch z Občanského institutu.

* LN Takže vaše nadace je něco jako grantová agentura, která podporuje projekty zleva i zprava?

Chcete-li to tak říct, tak ano, jsme něco jako grantová agentura, která dává peníze lidem, již chtějí někde napravit nějakou nepravost nebo handicap. Nám opravdu nejde o ideologii, ale o to, aby lidé, kteří jsou z nějakého důvodu na okraji nebo znevýhodněni, měli rovné příležitosti. Zleva či zprava, matky samoživitelky, o jejichž hlasy se zajímá levice, nebo tradiční rodiny, které podporuje pravice. V devadesátých letech jsme podporovali podnikatele, kteří jezdili na měsíc do USA podívat se, jak funguje moderní byznys. Podporujeme studenty na různých studijních pobytech. Podporovali jsme spoustu projektů ve zdravotnictví, třeba právě tu paliativní péči, o které jsme mluvili, podporovali jsme projekty týkající se reformy institucionální péče, a to jak ohledně dětských domovů, tak psychiatrických léčeben. Děláme i protikorupční aktivity či vzdělávací projekty. V tom opravdu nenajdete levicové nebo pravicové schéma.

* LN Docela jste mě zklamal. Chtěl jsem se ptát, jaké to je, být Sorosovým pohůnkem, jaké to je, pracovat pro úhlavního nepřítele maďarského premiéra Viktora Orbána. Jak k tomu odstřížení došlo?

To je mi líto, že jsme vás zklamal. Ale od roku 2012 nejsme součástí celosvětové sítě Open Society Foundations. Od té chvíle je to vlastně zcela na nás, na naší správní radě, tedy co děláme a kde na to seženeme peníze. Představa, že Soros přímo řídil nebo řídí, co děláme, je opravdu legrační. O většině věcí, které děláme, neví vůbec nic, ostatně mu je také 87 let a má nadační projekty po celém světě.

* LN Takže se Sorosem nejste spojili?

Říci, že vůbec by byl nesmysl. On nadaci OSF v Praze kdysi založil a dlouhé roky financoval, bez něj bychom neexistovali. I dnes žádáme o podporu na nějaké projekty centrálu (Open Society Foundations), ale nemusíme dostat ani dolar. Stejně tak Soros ani jeho lidé z centrály nijak nemluví do toho, co my tady děláme.

* LN A to Maďarsko?

No to je velký humor. Lidí, kteří dělají projekty přímo v Maďarsku, je tuším celkem pět. Pět. Zbytek, asi 180 lidí, jsou úředníci centrály, personalisté, účetní, lidé starající se o projekty v celém světě. Představa, že Soros platí v Maďarsku celou armádu lidí, je vážně srandovní.

* LN Trochu jsem předpokládal, že smysl OSF je pomoci k přechodu od uzavřené, v roce 1989 doslova zadrátované společnosti k té otevřenější, svobodnější.

Ta původní myšlenka byla opravdu taková. George Soros zakládal ve střední a východní Evropě nadace už před rokem 1989 a jejich smyslem opravdu bylo pomoci při přechodu od totalitní ke svobodné, otevřené společnosti. Ta původní úvaha dokonce předpokládala, že nadace skončí ve chvíli, kdy skončí i jeho vlastní životní pouť. Tohle nějakým způsobem přehodnotil, protože viděl, že ten přechod k liberální demokracii je mnohem složitější, a posléze také došel k názoru, že podobné problémy nejsou jen ve střední a východní Evropě.

* LN Díval jsem se na jeden hezký výzkum, mimochodem udělaný společností STEM právě pro vás, který popisuje, že lidé u nás oceňují neziskovky, pokud se starají o čisté pleny pro starce nebo léčí zlomená křídla ptáčátkům. Ale že negativně vnímají, pokud se neziskový sektor věnuje politickým tématům. Ale vaším cílem je často velká, systémová změna, vaše cíle se nutně stávají obsahem politiky...

My se snažíme, pokud je to možné, se státem nějak spolupracovat. Třeba za ekonomické krize, to byl typický příklad. George Soros se rozhodl, že na řešení krize a podporu postižených je třeba teď dávat peníze. A my jsme se snažili jednat s ministerstvem školství, sociálních věcí a říkali jsme jim: podívejte, tady máme nějaké fondy, řekněte, kam je teď potřeba napřít úsilí, kde vám v rámci státních úspor vypadlo státní financování – někoho to bolestně poškodilo – a kde můžeme pomoci.

* LN To ale nikomu nevdává. Lidé se durdí, když někdo bere od státu granty a dotace a za ty peníze tlačí svou politickou agendu.

To ale my v žádném případě nejsme, my od státu nebereme ani korunu. To je právě ten druhý bod – my jsme na českých veřejných penězích absolutně nezávislí. Naše pozice je taková, že abychom mohli být skutečně nezávislí, abychom mohli třeba poukazovat na korupci nebo na špatné nastavení nějakého systému (péče o umírající, péče o psychicky nemocné), nechceme brát od státu peníze. A jestli se toho pak chopí tahle politická strana nebo jiná politická strana, je nám pak v zásadě jedno.

* LN Zase se zeptám: nějaký příklad?

Třeba tolik diskutovaná inkluze. Zorganizovali jsme velkou exkurzi do Velké Británie, kde byli lidé z ministerstva školství, z ostravského magistrátu, lidé z Krajského úřadu v Ostravě, jenom proto, abychom jim ukázali, že přístup k dětem z vyloučených lokalit může být jiný, než je tady zvykem. My nemůžeme nijak přímo ovlivnit jejich rozhodování, ale můžeme jim pomoci k informacím a jejich zažitou zkušenost rozšířit o zkušenosti další. A jestli je ten člověk sociální demokrat, jestli je z ANO, nebo je to ódéasák, je nám úplně jedno. Navíc mi jedna věc přijde zvláštní. Když byznys tlačí svoji legislativní agendu ve velkém s využitím drazé placených lobbistů, nikomu to nevdává. Tím neříkám, že lobbying je nutně špatně, ale proč je problém, když se snaží něco prosazovat nevládní organizace?

* LN Registrujete za těch skoro dvacet let proměny nálad mezi dárci? Kolik a na co dávají lidé a firmy?

Registrujeme. Samozřejmě. Ale je potřeba předem říct jednu věc: my jsme do toho roku 2012 v podstatě fundraising nedělali, respektive peníze na projekty od místních dárců jsme sháněli jen výjimečně. Politika OSF byla: my vám dáváme peníze a vy investujte energii do toho, ať podporujete ty nejlepší a nejdůležitější projekty, ne abyste po Čechách sháněli korunky.

* LN A co se tedy změnilo?

My tím, že nebereme veřejné peníze, pracujeme poslední roky zejména s individuálními dárci. A velmi přibývá lidí, kteří jsou ochotni do něčeho dát poměrně velké sumy.

* LN Čím to je?

Důvodů bude jistě řada. Ale podle mne je jeden z hlavních ten, že generace, která rozjela svůj vlastní byznys na počátku devadesátých let, se dostává do seniorního věku a už nechce jen řídit firmu, ale přemýšlí, co s těmi penězi udělat. A jedním ze směrů je filantropie. Ale není to tak, že by řekli tady máte deset milionů a dělejte si, co chcete. Většinou tomu projektu věnují nejen peníze, ale i svou energii a svůj čas. Chtějí vidět, co se dělá, a nějak se na tom podílet. Takových lidí poslední roky opravdu přibývá a je to radost.

* LN Jak jsme na tom v mezinárodním srovnání?

Od roku 2000, krom ekonomické krize, objem darovaných peněz na dobročinné účely rok od roku roste. Ve srovnání se Slovenskem nebo Maďarskem se také ukazuje, že jsme štedří, ale samozřejmě když se srovnáme se západní Evropou, jsme stále hrozně pozadu.

* LN Mění se témata, směry, kam lidé chtějí darovat peníze?

Dlouhou dobu byla jediná jistota: děti, nemocní, rakovina. Trojkombinace dítě nemocné rakovinou, to se ustrne srdce snad každému. Ale v posledních letech přibývá lidí, kteří jsou ochotni dávat své peníze na složitější věci. Už nejen na zdravotní, sociální a kulturní projekty, ale začíná jim záležet, kam se společnost (velká i malá) posouvá, takže dávají peníze na komunitní projekty, společný veřejný prostor, mediální vzdělávání, protikorupční aktivity.

* LN Co se vám nejvíc povedlo? Na co jste nejvíce hrdí?

Paradoxně programy, které bychom klidně mohli rozjet znovu. V první řadě projekt kritického myšlení na školách. Pak paliativní péče. Situace je úplně někde jinde, než když jsme začínali, mnoho hospiců má generální

sponzory, třeba firma Avast potichu dává do paliativní péče ohromné peníze a největší zdravotní pojišťovna VZP už spustila program, který potvrdil, že domácí paliativní péče se jí i vyplatí. A samozřejmě mnoho kulturních programů. Třeba jsme první dva roky podporovali filmový festival zaměřený na lidská práva Jeden svět. Dnes už to je silná mezinárodní značka, která si své sponzory najde sama.

* LN Takže vy jste takový startupový inkubátor v oblasti nezisku a lidských práv.

Tak nějak. Podporujeme věci, které nám přijdou důležité, smysluplné, které jsou nové a jimž věříme. Ale samozřejmě ne každá dobrá a nová myšlenka se prosadí. Úmrtnost projektů je při takovém přístupu nutně vysoká.

* LN A naopak: nějaký průšvih? Vyhozené peníze? Osudový střet s mocí?

Že máme spoustu projektů, které se nepovedly, není smutný fakt, ale nutný důsledek toho, že podporujete nové věci. Jinak to ani nejde, to je součást našeho přístupu. My jsme dokonce svého času razili heslo, že než měřit, který projekt je lepší, podpoříme oba dva a ten lepší přežije.

* LN Nějaká morální dilemata? Střet se státem?

V roce 2010 jsme podporovali různá diskusní setkání před komunálními volbami, debaty po celé republice. A jedno takové občanské sdružení se překlopilo do nezávislé kandidátky a šlo do voleb. Stejní lidé, stejné jméno, a i když měli oddělené organizace a oddělené účetnictví atd., pro nás to bylo přes čáru. Ale oni nechápali, proč jsme je přestali podporovat, když ve svých tezích nic nezměnili.

* LN A proč jste nemohli?

Protože nemůžeme podporovat jednu politickou sílu, byť nezávislou kandidátku na lokální úrovni. To je proti samotnému smyslu otevřené společnosti.

* LN Takže vy nepodporujete žádnou politickou sílu, neberete od státu žádné peníze.

Za posledních šest let jsme dostali od Úřadu vlády 256 tisíc, to bylo dokončení projektu, který byl původně financován jinak. Náš rozpočet za těch šest let byl 380 milionů, 256 tisíc je 0,07 procenta. My nejenže ze zákona nesmíme podporovat žádnou politickou stranu, ale já bych si nikdy ani nedovolil komentovat třeba jednotlivé kandidáty.

* LN Jak se díváte na aktuální globální vývoj? Nadace OSF založila svou centrálu pro projekty po celé Evropě, liberální hodnoty jsou na ústupu, prý autoritářství po celém kontinentu...

Já si nemyslím, že nám v celé Evropě hrozí autoritářské tendence. Jsou země, kde jsou evidentní, jsou země, kde po nich není ani stopy. Řekl bych, že je to svým způsobem pochopitelný vývoj.

* LN To bych od vás nečekal. Jak to myslíte?

Liberální hodnoty tady byly vlastně od války a rozhodně od šedesátých let na nezadržitelném vzestupu. Poslední tři dekády dokonce zcela dominovaly. Takže je logické, že v jednu chvíli dojde k nějakému ústupu. Ale to neznamená, že by ty hodnoty byly špatné, že se jim přestanete věnovat nebo je podporovat. Já si nakonec myslím, že tady jde o jedno velké nepochopení.

* LN To zas nechápu já...

Nepochopení toho, co Otevřená společnost dělá. Hájíme-li rovné příležitosti a rovné šance pro všechny, nebojujeme jen za menšiny. Hájíme i práva většiny. Protože nikdo z nás nikdy neví, kdy se z většiny stane menšina. Novinář, konzervatívec, otec vícečetné rodiny... Náš postoj je: není pravda, že nejdřív se musíš postarat o většinu a pak o ten zbytek. My říkáme: pokud se postaráme o menšinu, staráme se fakticky o všechny, protože nikdo nezůstane sám a na okraji.

* LN Konkrétně?

Podporujeme-li právní poradnu, bude ta poradna pomáhat jak matkám samoživitelkám, tak velkým tradičním rodinám, pokud budou matky či otcové či děti omezováni nebo kráceni na svých právech. Ano, slyšíme, že většinová společnost má dojem, že neziskové a nevládní organizace bojují jen za práva menšin a o většinu se nikdo nestará. Ale případ paliativní péče, tedy péče o umírající, ukazuje, jak je tohle myšlení mimo: zemře nikoli menšina, zemřeme všichni.

* LN Rozumím tomu, co říkáte. Ale když si otevřu vaše stránky, získám úplně jiný dojem. Vyskočí na mě obrázky a příběhy: Silvie Lauder, redaktorka týdeníku Respekt píšící o ženských právech; Petra Havlíková z hnutí Nesehnutí, což je skoro až krajně levicový spolek; třetí obrázek a příběh je Czeslaw Walek a projekt Prague Pride. Tady žádnou většinu, žádnou střední třídu nevidím.

Jasně. Tohle jsou naši grantisti, které podporujeme nebo jsme podporovali. Ale je potřeba vidět, kdy, koho a proč. Vždycky jde o to, zda jsou někomu nějak krácena jeho lidská práva. Takže třeba Prague Pride jsme podporovali, když tu nebyl zákon o registrovaném partnerství a lidé, kteří spolu žili v jedné domácnosti třeba dvacet let, neměli vůči sobě žádný legální nárok, nesměli znát ani zdravotní stav v nemocnici, dědit či se starat o potomka toho druhého. Dnes už v této oblasti nejsme aktivní. Silvie Lauder tam není kvůli Respektu, ten nijak nepodporujeme, ale jako jedna z mnoha vítězů Novinářské ceny. A tak je to se vším. Jak jsem říkal na začátku – Roman Joch nedávno kdesi vyprávěl, jak nadace OSF podpořila Občanský institut, ačkoli většina zdejších levicových liberálů nemůže Jochovi přijít na jméno.

* LN Rozumím. Ale ptám se: pokud sami říkáte, že veřejnost..., nenahráváte nechtěně sami těm stereotypům?

Jo, uvědomuji si, že možná tímto způsobem k té stereotypizaci přispíváme. A proto přemýšlíme, jak dát najevo, že nepodporujeme jenom levicově liberální projekty, ale kohokoli, kdo je nějak na okraji, kdo je v uplatňování svých práv nějak omezován. Řečeno polopatě: chceme nasměrovat svoji podporu i tam, kde ji nelze vnímat jako podporu menšin, navíc s ideologickou stopou.

* LN A proč to tedy není vidět?

Jedním z důvodů je, že nadace dříve pracovala s výrazně větším rozpočtem. Mohla se tedy věnovat větším a náročnějším projektům, jako je třeba ta paliativní péče. Na webu vidíte aktuální, tedy menší projekty. Ale opakují: chápeme, že náš přístup může v něčích očích přispívat k polarizaci, a to je přesně opak toho, čeho chceme dosáhnout. Takže přemýšlíme, co a jak dělat jinak. Chápeme, že pokud je tady skoro milion lidí v exekuci, jsou jim práva pacientů v psychiatrických léčebnách úplně jedno, že je trápí úplně jiné problémy.

* LN A co tedy s tím?

My třeba velmi vážně přemýšlíme a hledáme cesty, jak dostat například právní poradenství i mimo vyloučené lokality. Skoro milion exekucí znamená, že se netýkají jen těch úplně nejbědnějších, ale že pomoc potřebuje i nižší střední třída, a my hledáme cestu, jak jí jít naproti. Protože lidem jsou demokratické hodnoty dost jedno, pokud nemají kvůli exekuci vzniklé z banálního zapomenutí zaplacení složenky z čeho uhradit dětem školní obědy.

* LN Jako jednu z priorit máte média, mediální gramotnost i nezávislost médií. Ta jsou přitom hodně na tapetě: nejenže je ovládli domácí byznysmeni (a jeden z nich je momentálně dokonce premiérem), ale i proto, že mnozí politici na média utočí, jako by byla ještě větším škůdcem než všechny neziskovky dohromady. Vy jste k věci dělali nějaké výzkumy. Co vám z nich vyšlo?

My jsme si nechávali zpracovávat výzkum před krajskými volbami, tedy v roce 2016. A tam nám vyšlo, že pokud se zaměříme na to, co média píší, vůbec to není tak hrozné, dokonce ani nijak výrazně vychýlené.

* LN Na co jiného byste se měli zaměřit, než co média píší a vysílají?

No právě! Tohle je ta první, základní rovina: co se píše. Druhá, možná zajímavější, by ale byla, co se kde nepíše, co se přehlíží, co se ignoruje. A třetí by byla, jak se témata ilustrují. Dáte-li někam dejme tomu třikrát ošklivou fotografii Miloše Zemana a třikrát krásnou fotografii Jiřího Drahoše, může to na čtenáře podle mediálních analytiků zapůsobit více než jakákoli písmenka. Ale to by znamenalo neskonale náročnější,

rozsáhlejší a dražší výzkum. Protože na první pohled bylo evidentní, že třeba Bohuslav Sobotka vypadal na většině fotografií v LN špatně a zase Andrej Babiš vypadal špatně skoro na každé fotografii v Hospodářských novinách. Ale tohle detailně zmapovat je strašně náročné.

* LN Ale proč vlastně tolik investujete do médií? To je docela konkurenční byznys, novináři minimálně v těch celostátních firmách nejsou poníženi bytostí na okraji...

Právě proto, co jste popisoval v minulé otázce. Že je teď zvykem na média a novináře šmahem nadávat, média a novináře paušálně odsuzovat. A my chceme ukázat, že se tady ještě dělá dobrá žurnalistika. A chceme ji podporovat, protože bez dobré žurnalistiky je jakákoliv otevřená společnost nemyslitelná.

* LN A proč jste zakládali novou cenu? Není jich tady už dost?

Tak zaprvé chceme říci, že i v tom stresu se tu dělají dobré věci. Na to chceme upozornit. A rozdíl mezi naší cenou a všemi ostatními je v tom, že my ji neudělujeme za zásluhy. My máme jasné kategorie, každá kategorie má svou porotu, jež hodnotí konkrétní článek, reportáž, komentář. Jedno konkrétní dílo; vítězem tedy může být elév, jemuž se něco mimořádně povedlo, nebo starý komentátor, který podobných textů napíše třicet za rok.

* LN Jasně. Máte jasné kategorie, jasný nominační proces, jasné poroty, které navíc nejsou složené z představitelů místních médií, takže nemohou propagovat své koně a topit oponenty. V tomto ohledu jde o jedinou profesionálně dělanou cenu.

Díky.

* LN Neděkujte, to byl jen úvod. Zůstanu u toho, čemu trochu rozumím, a to je názorová žurnalistika. Tady je seznam všech vítězů v kategorii komentář, chronologicky: Erik Tabery (Respekt, *Economia*, a. s.), Jindřich Šídlo (Hospodářské noviny, *Economia*, a. s.), Petr Honzejek (Hospodářské noviny, *Economia*, a. s.), Jan Lipold (Aktuálně.cz, *Economia*, a. s.), opět Petr Honzejek (Hospodářské noviny, *Economia*, a. s.), Jan Moláček (Aktuálně.cz, *Economia*, a. s.) a letos změna: dokumentaristka Apolena Rychlíková, redaktorka webu A2alarm, za sloupky psané pro deník Právo. Pracoval jsem v *Economii* sedm let, byly to krásné roky, ale opravdu jediné dobré komentáře z celého trhu vznikají tam?

Novinářská cena je postavená tak, že soutěží ten, kdo se přihlásí (nebo koho někdo jiný nominuje). My jako organizátor žádné nominace nedáváme. Takže pokud velká část médií řekne, že nebude soutěžit, zcela logicky nemohou vyhrát. Pak je vidět ta výchylka směrem k *Economii*, která naopak vždycky soutěžila – a soutěžila ve všech kategoriích. No když to takhle seřadíte, zní to hrozně. Problém je v tom, že já s tím jako organizátor nic neudělám. Já nemůžu přinutit Petra Kamberského, aby se přihlásil, ani nemůžu změnit verdikt poroty, aby byl jiný. Ostatně redaktoři z Mafry několikrát vyhráli novinářskou cenu, jen ne kategorii komentář.

* LN Já myslel, že je to tak trochu vaším cílem, udělat cenu Otevřené společnosti za reportáže, rozhovory popisující, s jistým zjednodušením, útrapy utlačovaných.

Ne, to určitě ne. Snažíme se stavět poroty tak, aby jejich členové nereprezentovali nutně jen liberální pohled na svět. Ale nechceme-li, aby v porotách seděli aktivní novináři z aktivních vydavatelských domů, není to úplně snadné. My se snažíme přesvědčovat novináře a redakce, aby do soutěže šli, to je jediná šance, jak nějakou výchylku změnit. Ostatně šéfredaktoři mohou navrhnout porotce, oslovujeme samozřejmě i dejme tomu konzervativní média, tedy třeba Dalibora Balšínska i Istvána Léka.

* LN Proč to vlastně děláte?

Protože se nám zdá, že mediální krajina nevypadá dobře. Že novináři, kteří se spolu bavili třicet let, se dneska ani nepozdraví, nebo si dokonce veřejně nadávají. To prostě není dobré pro nikoho. Navíc jsou novináři pod čím dál větším tlakem ze všech stran, důvěra v klasickou novinářinu klesá. A je důležité, aby někdo ukazoval, že i přesto novináři odvádí skvělou práci.

ROBERT BASCH Vystudoval politickou a ekonomickou sociologii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V letech 1999–2005 se zúčastnil několika mezinárodních misí v Bosně a Hercegovině a Ugandě. Další zkušenosti získával jako výkonný ředitel Nadace Vodafone, na Velvyslanectví USA v Praze, kde měl na starost spolupráci s neziskovými organizacemi, a v Mezinárodní organizaci pro migraci. Ředitelem Nadace Open Society Fund Praha se stal v roce 2009, působí také jako předseda rady Fondu Otakara Motejla a člen rady Novinářské ceny. Je ženatý, s manželkou Terezou má tři děti.

Liberální hodnoty tady zcela dominovaly. Takže je logické, že v jednu chvíli dojde k nějakému ústupu. Ale to neznamená, že by byly špatné, že je přestanete podporovat.

Podporovali jsme paliativní péči, reformy dětských domovů i psychiatrických léčeben. Děláme i protikorupční aktivity. V tom opravdu nenajdete levicové nebo pravicové schéma.

Foto autor| FOTO MAFRA – TOMÁŠ KRIST

Už je celý fotřík: Veřejnoprávní syn Vladimíra Železného jde tat'uldovi čím dál víc do podoby

8.6.2018 extra.cz str. 00 Celebrity
David Zápal

Jeden z nejkontrover-znějších mediálních bossů porevoluční historie Vladimír Železný (73) může být pořádně pyšný! Synátor exšéfa Novy Jakub (44), hvězda zpravodajství České televize, je totiž v branži pořádně respektovaný, navíc začíná jít slušně tátovi do podoby.

Léta jsme ho především v Událostech České televize a při různých volbách vídali s tmavou kšticí, ta Jakubovi ale už začíná šedivět a přidal k ní i vousy, čímž napomohl, aby se přiblížil i tátově vizáži. Jen brýle a jejich napůl sundávání se smrtelně vážným výrazem v obličejí nám chybí!

Pro Českou televizi dělá syn Vladimíra Železného od roku 1999, o osm let později začal uvádět Události, komentáře. V současnosti patří už šest let k pilířům hlavní zpravodajské relace (a zároveň se vrací i do té komentářové) a zdá se, jako by už neodmyslitelně patřil k inventáři veřejnoprávní telky.

Jakub Železný je hned dvojnásobným vysokoškolačkem, žurnalistiku vystudoval na Filozofické fakultě v Olomouci, mediální studia zase na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

O jeho soukromí tušíme velmi pramálo, pečlivě si ho chrání. Víme jen, že minimálně kdysi randil s Markétou Smílkovou, s níž má sedmiletého syna Šimona.

URL| <https://www.extra.cz/uz-je-cely-fotrik-verejnopravni-syn-vladimira-zelezneho-jde-tatuldovi-cim-dal-vic-do-podoby>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
extra.cz

Lidé se smáli Okamurovým chybám v dopisu Mayové. Opravou to nevylepší

8.6.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Barbora Janáková

Předseda SPD a místopředseda Sněmovny Tomio Okamura (SPD) se rozhodl napsat britské premiérce Therese Mayové kvůli zatčení britského radikála Tommyho Robinsona. Po zveřejnění první verze na sociálních

sítích se mu uživatelé smáli kvůli špatné gramatice a překlepům. Proto napsal druhý dopis. Většinu chyb v něm ovšem ponechal.

Místopředseda Sněmovny Okamura napsal britské premiérce kvůli zatčení krajně pravicového radikála Tommyho Robinsona a dopis rovnou zveřejnil na sociálních sítích s komentářem: „Poslal jsem oficiální dopis britské premiérce Therese Mayové ve věci bleskového odsouzení Tommyho Robinsona, který byl zatčen ve chvíli, kdy na Facebook živě přenášel dění před soudem s muslimským gangem, který zneužíval nezletilé dívky“.

Nicméně jeho angličtina překvapila a pobavila, někteří se ptali, co znamená „Chamber of deputies“. Už v hlavičce dopisu byl totiž překlep. Ačkoli se jednalo o verzi, kterou Okamura dal na sociální síť s tím, že dopis poslal Mayové, později se vymlouval, že šlo o nepodepsanou pracovní verzi. Stejně vysvětlení iDNES.cz sdělila i jeho mluvčí Michaela Dolenská, která upřesnila, že na britskou ambasádu poslali podepsaný list bez chyb.

Redakce iDNES.cz se tedy rozhodla dát oba dopisy k posouzení lektorce Aleně Proškové, která učí na **Fakultě sociálních věd** angličtinu pro žurnalisty.

Návrh dopisu Tomia Okamury britské premiérce

Ta našla v obou verzích víceméně totožné chyby. Upozornila, že po výtkách Okamura opravil překlep v hlavičce a dvě formální drobnosti, ale více než deset pochybení tam zůstalo. „Pan Okamura by si měl zaplatit pořádného jazykového korektora,“ uvedla Prošková.

Místopředseda Sněmovny podle ní v dopise použil například nevhodný čas. Místo předpřítomného použil přítomný průběhový nebo prostý. Nedostatky také našla v užitých členech, kdy v některých případech chyběly a jinde zase byly použity nevhodně. Okamurovi opravila také slovosled a nevhodné je podle ní již oslovení Mayové „Dear Mrs. Prime Minister“.

Překvapilo ji také, že český překlad, který Okamura na svém Facebooku sdílel, plně neodpovídá anglickému znění. Zatímco v dopise je uvedeno, že Crehan byl odsouzen za ponechání slaninového sandviče před mešitou, v překladu na svém Facebooku Okamura tvrdí, že Crehana odsoudili za hození slaninového sendviče přes zeď mešity.

Dopis Tomia Okamury britské premiérce byl plný gramatických chyb.

Okamura psal Mayové ve věci rychlého odsouzení britského radikála Stephena Christophera Yaxley-Lennona, známého pod pseudonymem Tommy Robinson. Policie ho zatkla před několika dny v Leedsu, kde i přes zákaz soudu sdílel na sociální síť přenos od soudní budovy. Na internetu tak šířil proces s členy pákistánského gangu. Ti byli obžalováni ze zneužívání a z obchodu s bílým masem.

Robinson byl tehdy v podmínce, proto za čin pohrdání soudem putoval rovnou do vězení. V minulosti byl trestán například za napadení policisty nebo za nelegální vstup na území Spojených států.

Okamura ve svém psaní argumentuje svobodou slova. Připomněl, že Češi mají spoustu negativních zkušeností s jejím omezováním, protože byli součástí komunistického bloku. „Současně nemůžeme zakrýt naše obavy o život pana Stephena Christophera Yaxley-Lennona (Tommyho Robinsona) ve vězení, protože jeho ohrožení ze strany islámských radikálů je zjevné,“ píše dále lídr SPD. Paradoxně se mu v dopisu podařilo nevhodně užitým slůvkem „other“ Robinsona označit za islámského radikála.

Na závěr poukázal na nejasné okolnosti smrti člena krajní pravice v Bristolu Kevina Crehana. Označil ho za politického vězně. Podle Okamury byl Crehan odsouzen za to, že přehodil přes zeď mešity slaninový sendvič. Britská média informovala o celé věci jinak. Crehan měl během rasových nepokojů v Bristolu omotat kliku mešity slaninou. V cele pak po půl roce zemřel na předávkování drogami. Policie neměla pochybnosti, že by jeho smrt zavinil někdo cizí.

URL| https://zpravy.idnes.cz/okamura-oficialni-dopis-therese-mayova-britska-ambasada-velka-britanie-13d-domaci.aspx?c=A180606_115405_domaci_bja

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
idnes.cz

Koruna & slovní intervence. Má ČNB dost munice?

8.6.2018 roklen24.cz str. 00
Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD, ČNB, ECB

Další jednání bankovní rady České národní banky se pomalu blíží. A přibývají komentáře centrálních bankéřů. Včera se nechali slyšet dva členové bankovní rady. Viceguvernér ČNB Mojmir Hampl týdeníku Ekonom řekl, že úrokové sazby by měly být v situaci silně rostoucí ekonomiky výš, než jsou nyní. A z Petrohradu se ozval člen bankovní rady Marek Mora. Ten poznamenal, že slabší koruna může podpořit dřívější úrokový „hike“.

Viceguvernér Hampl, který koncem roku v radě po 12 letech končí, na počátku května jako jediný z členů bankovní rady hlasoval pro zvýšení základní úrokové sazby. „Ekonomika má vyčerpané produkční kapacity, jede nad rámec svých konstrukčních možností a jsme svědky růstu reálných mezd, který tu nebyl posledních deset let. Dále předpokládáme, že rovnovážná úroková sazba je mnohem výše, než jak je nastavena dnes. Je tedy jen logické posouvat se k této rovnovážné úrovni rychleji,“ řekl týdeníku Hampl.

Mora včera novinářům v Petrohradě řekl, že slabší koruna může rovněž podpořit dřívější úrokový „hike“. Potenciální načasování ale komentovat nechtěl. Ve své prezentaci se zabýval nízkou inflací a jejím vlivem na ekonomiku.

Bankovní rada ČNB ponechala 3. května úrokové sazby na stávající úrovni. Dvoutýdenní repo sazba zůstala na 0,75 %, diskontní sazba na 0,05 % a lombardní sazba na 1,50 %

Týden, který byl bohatý na domácí makrodata, dnes zakončí čísla z trhu práce. Úřad práce oznámí květnovou nezaměstnanost, trh čeká pokles na tři procenta z dubnových 3,2 procenta.

Koruna včera zaznamenala ztráty vůči oběma hlavním světovým měnám. Aktuálně se kurz pohybuje na 25,78 EURCZK a 21,86 USDCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,61 až 25,68 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,56 až 21,75 USDCZK.*

Dolar se včera pohyboval blízko třítýdenních minim. Euro posilovalo a klesaly výnosy z amerických státních dluhopisů. Investoři začínají věřit tomu, že Evropská centrální banka (ECB) mohla příští čtvrtek naznačit ukončení svého rozsáhlého programu nákupů dluhopisů do konce letošního roku.

Dalším ziskům eura pak stojí v cestě obavy z obchodní války. Ta by totiž negativně postihla vývozce z eurozóny.

Dolarový index, který vyjadřuje hodnotu dolaru ke koši šesti hlavních světových měn, za týden ztratil 0,75 procenta a včera klesl až na 93,213 bodu a byl tak na nejnižší úrovni od 17. května.

Z amerických makrodat budou dnes odpoledne zveřejněny velkoobchodní zásoby.

Aktuálně se euro vůči dolaru obchoduje na 1,1794 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 93,426 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí 1,1781 až 1,1904 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SMVBN/koruna--slovni-intervence-ma-cnb-dost-munice>

Vaření moc neholduje, ale jeho kuchařka má úspěch

8.6.2018 5plus2 str. 04

NIKOLA PRAGEROVÁ

Jíst snadně a zdravě chce každý. „A proto s týmem pracujeme na vzniku nové kuchařky, v pořadí již třetí,“ říká Petr Novák z Českých Budějovic.

ČESKÉ BUDĚJOVICE / Zdravě, chutně, rychle a snadno. To je hlavní vize kuchařky, kterou vydali tři studenti. Název Jíme zdravě s Fitrecepty původně vznikl jako online projekt, který si stáhlo přes 380 000 uživatelů. Mobilní aplikací to ale nekončí. Členové týmu se rozhodli minulý rok vydat kuchařku v tištěné podobě. První a druhý díl si do svých domovů zakoupilo 85 tisíc lidí. Zájem o tyto knihy je obrovský, proto autoři už pracují na třetím vydání.

Na vzniku kuchařek se podílela Barbora Hlubučková, autorka receptů, popisků a tipů. Další důležitou osobou byla Barbora Kravková, která zajistila focení a foodstyling, náplní Petra Nováka byla koordinace jednotlivých členů týmu. Českobudějovický rodák, kterému je 23 let, v současné době studuje marketingovou komunikaci a PR na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a úspěšně pokračuje ve Fitreceptech.

* Jak vznikl nápad sepsat kuchařku?

Byl to postupný vývoj. Začínali jsme s mobilní aplikací, která byla kompletně zdarma, následně jsme spustili aktualizovanou verzi, ve které byl určitý obsah zpoplatněný. Pak jsme hledali, jak se prosadit na trhu, a tak nás napadlo vydat kuchařku v elektronické podobě. To přišlo na jaře roku 2016. V té době jsem byl proti, abychom vydali kuchařku i v tištěné podobě. Hlavním důvodem byla snaha držet projekt v digitální podobě. Ale na základě zpětné vazby od našich fanoušků a také nátlaku Barbory Hlubučkové jsem postupně začal přemýšlet nad možnostmi týkající se vydání tištěné kuchařky. Po průzkumu trhu jsme se rozhodli založit vlastní nakladatelství a vydat kuchařku na vlastní pěst.

* Vydat knihu už není žádná legrace. Měli jste mezi sebou někdy i neshody?

Myslím, že žádné zásadní hádky jsme mezi sebou neměli. Občas mezi námi probíhají vášnivější diskuze, ale nakonec se vždy shodneme na směru, kterým se chceme vydat. Záleží nám také na tom, co nám říkají data a ohlasy fanoušků. Přeci jen recepty připravujeme primárně pro ně. Vždy se tedy snažíme najít takový bod mezi tím, co nás baví, a tím, co má největší podporu mezi našimi fanoušky.

* A proč bych si měla zrovna já koupit vaši kuchařku? Čím se liší od ostatních?

Nevím, jak tvoří kuchařky ostatní autoři. U nás si zakládáme na tom, že hodně zapojujeme své fanoušky, a to ve všech částech tvorby. Důležitá jsou pro nás také data a výzkumy. Naše kuchařky jsou především zaměřeny na mezinárodní kuchyni. Myslím, že se lišíme tvorbou a výběrem receptů. Máme stanoveny pevné nároky na to, jaké mají recepty být – zdravé, nenáročné na přípravu, sestavené z ingrediencí, které se dají sehnat v běžných supermarketech. A hlavně časově nenáročné na přípravu. Toto se snažíme držet u většiny receptů. Samozřejmě chceme také někdy dát čtenářům vědět o zajímavé ingredienci, která není tak známá, nebo jim poskytnout recept, který je náročnější na přípravu, ale není to naší hlavní náplní.

* Pro koho jsou recepty určené? Zvládne je připravit i začátečník?

Úplně pro všechny. Postupy se snažíme psát tak jednoduše, jak jen to jde, a myslím, že recepty zvládne skutečně každý. Některé recepty jsem sám zkoušel i já, a to vařit opravdu moc neumím. S pochopením postupů jsem neměl problém a nepamatuji si, že by nám kdokoliv napsal, že je nějaký recept příliš komplikovaný.

* Vymyslet jednoduchý a rychlý recept dá občas zabrat. Kdo u vás vymýšlel jednotlivé recepty?

Všechny recepty vymýšlela Barbora Hlubučková. Já vaření popravdě moc neholduji a pečení už vůbec ne.

* Na základě čeho jste se rozhodovali, jaká jídla zařadíte do kuchařky, a jaká ne?

Všechna jídla jsme testovali zejména na našich rodinách, ale také na kamarádech a známých, takže se jednalo o různorodou skupinu ochutnavačů. Na základě jejich připomínek jsme některé recepty následně odstranili. Dále jsme se snažili, aby se v kuchařce objevily také ingredience, které nejsou známé úplně každému. Počet receptů, kde jsou neznámé suroviny, je ale omezený, protože chceme, aby lidé podle kuchařek skutečně vařili a pekli, a to by prostě jinak nešlo.

* Jak dlouho vám trvalo vydat kuchařky?

Příprava kuchařky trvala zhruba pět měsíců. Nejdříve jsme začali s přípravou receptů, pak už se jednotlivé úkony prolínají – testuje se, fotí, sbírá zpětná vazba, vybírají se recepty, poté probíhá korektura, nakonec to zpracuje grafik a může se jít do tisku. My jsme fanoušky zapojili i do výběru obálky.

* První dva výtisky si zakoupilo přes 85 tisíc lidí, plánujete vytvořit další vydání?

Aktuálně pracujeme na třetí kuchařce a také na nových webových stránkách a vylepšení aplikace. Cílem pro letošní rok je vydání další knihy a sjednocení produktů napříč platformami – máme webové stránky a mobilní aplikace a potřebujeme, abychom působili jednotně. To se samozřejmě týká také sociálních sítí. Potřebujeme toho letos dokončit ještě hodně, ale věřím, že to zvládneme. Od chvíle, kdy jsme společně začali spolupracovat, jsme pracovali vždy na dálku a v přechodných obdobích jsme byli na různých místech po světě. Náš nejužší tým se nyní sešel v Praze a aktuálně zařizujeme studio, ve kterém budeme mít možnost naplno tvořit. Konečně budeme moct pracovat jako tým na jednom místě. Věřím, že se díky tomu posuneme dál se svou tvorbou a také se vzájemně obohatíme jako lidé, kamarádi. V týmu jsou lidé nejsilnější a také týmovou prací vznikají ty nejlepší projekty. V současné době také přemýšlíme nad tím, že bychom spustili ještě další aplikaci – pokud se tak stane, bude se týkat opět receptů. Hlavní jsou pro nás ale Fitrecepty.

Nevím, jak tvoří kuchařky ostatní autoři. U nás si zakládáme na tom, že hodně zapojujeme své fanoušky, a to ve všech částech tvorby.

Foto autor| FOTO / MAFRA

Foto autor| FOTO / ARCHIV PETRA NOVÁKA

Foto popis| Petr Novák z Českých Budějovic byl koordinátorem týmu, který pracoval na vzniku kuchařky.

Foto popis| Na vzniku kuchařky pracuje celý tým lidí. Ochutnávačkou byla například i maminka Petra Nováka.

Regionální mutace| 5plus2 - Českobudějovicko

Nový ředitel sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu ČNB

7.6.2018 cnb.cz str. 00

Markéta Fišerová

Novým ředitelem sekce regulace a mezinárodní spolupráce na finančním trhu České národní banky se od 1. července 2018 stane Vojtěch Belling, který nyní vede odbor EU a mezinárodních organizací. Bankovní rada o tom rozhodla na svém jednání 7. června 2018. Současný ředitel sekce regulace a mezinárodní spolupráce Pavel Hollmann se rozhodl po více než dvanáctiletém působení v ČNB odejít do penze.

PhDr. JUDr. Vojtěch Belling, Ph.D., (37) absolvoval na pražské Univerzitě Karlově **Fakultu sociálních věd**, Filozofickou fakultu a Právnickou fakultu. Doktorát obhájil na **Fakultě sociálních věd** UK a v roce 2016 se habilitoval na Masarykově univerzitě v Brně. Vyučoval mj. na Právnické fakultě UK a Ruprecht-Karlově univerzitě v Heidelbergu.

Od r. 2002 pracoval na úředních pozicích na Ministerstvu zahraničních věcí, Ministerstvu práce a sociálních věcí a v Úřadu vlády ČR. Zde působil poslední tři roky před svým příchodem do ČNB v roce 2014 jako státní tajemník pro evropské záležitosti. Vojtěch Belling v ČNB od ledna 2017 zastává také funkci náměstka ředitele sekce regulace a mezinárodní spolupráce na FT.

Vojtěch Belling hovoří anglicky, francouzsky a německy.

Markéta Fišerová odbor komunikace ČNB

(Ne)emoce v digitální éře

7.6.2018 Vesmír str. 22 Téma - komunikace

Noemi Zárubová a Václav Moravec

Je samozřejmé, že používané nástroje určují kvalitu toho, čeho s nimi můžeme dosáhnout. Digitální média zmnohonásobila rychlost a dosah komunikace. Čím za to platíme? Slábnutím schopnosti rozumět jednání lidí kolem sebe.

Čím méně máme osobních kontaktů, tím více lidí zajímá neverbální komunikace.

Jako by byla nějakým pěkným obalem, který prodá i ne zcela požitavou sušenku.

Ale neverbální signály jsou spíše jednou z mnoha ingrediencí a vůní, jež přispívají k celkovému dojmu a zážitku. Mohou fungovat podobně, jako umělá vůně hořké mandle, jež nám často zakryje, že v nějaké sušence polykáme jen oslazenou mouku. Školení v neverbální komunikaci může do určité míry jistě pomoci, když víte, čeho chcete dosáhnout: pojistit co nejvíce klientů, prodat nový výkonný vysavač nebo být úspěšný prodejce mobilního operátora. K tomu je třeba osvojit si firemní kulturu, profesní slovník, dodržovat předepsané postupy, a pak můžete v rámci firemní hierarchie rychle stoupat. Co je to ale vlastně firemní kultura? Užíváte jen některé obraty, nosíte jen určitý typ oděvu, komunikaci uskutečňujete elektronicky prostřednictvím firemního webu a e-mailu nebo formou strukturovaných porad v podobě videokonferencí.

Aby lidé fungovali jako jedna smečka, nabízí firma teambuilding, kdy pracovní skupina prožije dobrodružství na raftu nebo víkendový výjezd s psychologem, kde se mají všichni sblížit a restartovat svoji vlastní emocionalitu.

Schopnost číst klesá

Lidská komunikace je multidimenzionální, podílejí se na ní všechny smysly. Bylo by chybou ji redukovat na mluvení, psaní či tlumočení slov. Ve skutečnosti jde o složitý proces zahrnující škálu faktorů, jako je obsah, jazyk, gramatika, zkušenosti, neverbální podněty, a ve výčtu bychom mohli pokračovat [1]. Bezchybně vnímáme pouze taková sdělení, která jsou srozumitelná a obě strany jim přiřadí stejný význam. Vypadá to jednoduše, potřebujeme však k tomu zapojit všechny smysly, což je čím dál obtížnější v době, kdy přirozenou osobní komunikaci (tzn. komunikaci tváří v tvář) vytěsňuje invazivní digitální forma (tzn. komunikace zprostředkovávaná síťovými digitálními médii). S příchodem éry digitálních médií na konci minulého století se postupně čím dál hlouběji noříme do zprostředkovávané komunikace, která zmíněný multidimenzionální rozměr výrazně redukuje. Čas věnovaný příjmu všech mediálních obsahů (včetně telefonování, komunikace skrze sociální sítě apod.) narůstá a v současnosti přesáhl v tuzemské dospělé populaci již deset hodin denně [2]. V roce 2017 používalo podle údajů Českého statistického úřadu e-mail 73 % populace České republiky starší šestnácti let. Vedle e-mailové komunikace nabývají na významu internetové aplikace, skrze něž je možné posílat zprávy (jako např. WhatsApp, Facebook messenger, Viber a další). Loni jejich prostřednictvím pravidelně komunikovala třetina dospělé populace. Zřejmě nepřekvapí, že nejvyšší podíl lidí využívajících uvedené aplikace nacházíme v nejmladších věkových kategoriích: 16–24 let (63 %) a 25–34 let (více než 50 %). Dalším významným digitálním komunikačním nástrojem jsou sociální a profesní sítě (jako např. Facebook, Instagram, Twitter, LinkedIn a další). V roce 2017 je používalo pravidelně 45 % dospělé populace v ČR. Nejvíce rostl podíl uživatelů sociálních sítí mezi lety 2009 až 2012 – z 5 % na 31 %. Od té doby se růst zpomalil a vykazuje průměrný roční přírůstek 2,6 % (viz tabulku I). Sociální sítě si uživatelé oblíbili mimo jiné proto, že na nich mohou sdílet příspěvky. Kromě vlastních statusů, komentářů či tweetů nahrávají také své fotky, videa či audiovizuální obsah. Loni se těmto aktivitám věnovala třetina dospělé populace. Opět platí, že na sociálních sítích, a to nezávisle na tom, jakým komunikačním aktivitám se věnují, jsou neaktivnější jednotlivci ve věkové skupině 16–24 let. Z této kategorie nepoužívá sociální sítě jen 7 % lidí. Ačkoliv by se mohlo zdát, že používání sociálních a profesních sítí je v tuzemsku značně rozšířené, v mezinárodním srovnání se Česká republika s podílem 45 % jednotlivců ve věku 16–74 let nachází pod průměrem zemí Evropské unie (52 %). Nejvíce uživatelů žije v Dánsku, kde jejich podíl tvoří přes 74 % dospělé populace.

Ponor v digitálních médiích znamená, že jsme v neustálém kontaktu se všemi a s nikým.

Osobní kontakt, zrcadlení emocí, empatie, naslouchání, soustředění se na druhého začínají být pro mnohé obtížné. Jak můžeme zdokonalovat dovednosti v porozumění neverbální komunikaci, když ji vytěsňujeme a neprocvičujeme? Je o tolik snazší si zachatovat, mrknout se na sociální sítě, poslat několik sms zpráv. Toto vše je možné zvládat v tramvaji, na lanovce, v kavárně, ale i při přednášce ve škole. V neverbální komunikaci hraje

podstatnou roli komunikační prostor. Vzdálenost ovlivňuje schopnost vnímání jednotlivých komunikačních prostředků a tím zpětně i jejich využívání. Fyzické přiblížení, pokud je vzájemné, je znamením zvýšení důvěrnosti. Jednostranné přiblížení je doprovodným znakem naléhavého sdělení nebo nátlaku. Co však s prostorem ke komunikaci udělá digitální svět? Je nám úplně lhostejné, že partner, kterému sdělujeme osobní novinku, je sto kilometrů daleko. Ztráta vnímání prostoru se projevuje i v televizním vysílání. Vzhledem k tomu, že kamera dokáže přiblížit detail tváře či postavy, může přehnaný pohyb hlavy nebo výrazná mimika působit velmi rušivě až afektovaně.

Dříve platilo, že si 80 % až 90 % veškerých informací o svých momentálních stavech, náladách, postojích, záměrech i zájmech sdělujeme při přímé komunikaci nonverbálně. Pochopitelně to neznamená, že zmiňované penzum informací je důležitější než informace zbývající. Neverbální komunikace je však nezastupitelná v rovině spontánních a automatických výrazových prostředků při vyjadřování postojů a emocí [3]. Mnoho vědců v minulosti zkoumalo a upozorňovalo na význam nonverbálních podnětů k pochopení významu a povahy sdělení při osobní komunikaci [4]. Vzhledem k tomu, že se slovo komunikace používá i pro digitální formu, dochází ke zmatení pojmů, co se pod termínem neverbální komunikace skrývá. Teorie komunikace naznačují, že obsahy zprostředkované síťovými digitálními médii postrádají kontextové informace a že tato média narušují pochopení obsahů a povah sdělení. Nedostatek kontextu, ovlivněný vytěsňováním neverbální komunikace, podle některých vědeckých studií způsobuje, že příjemci elektronických zpráv vnímají obsahy odesílatelů jako hrubé a útočné [5].

Postupné přizpůsobování se elektronické formě nám zúžilo vlastní prostor pro vnímání neverbální komunikace. A najednou jsme nuceni akceptovat novou kulturu, která nám odebrala pravé emoce a nastrčila místo nich emotikony, tedy například ikonické smajlíky, zdvižené palce či výkřiky „wow“. Ani jsme si nevšimli, o co všechno jsme přišli.

Svět virtuálních emocí

Komunikace na sociálních sítích má své charakteristické prvky. Příslušná digitální komunita, již je individuum členem, se vyznačuje určitými rozpoznatelnými společnými znaky. Tím není řečeno, že se komunikující někde vědomě hlásí, ale lze předvídat jeho reakce typické pro určité společenství. Tady máme nakročeno do světa virtuálních emocí, které krouží na sociálních sítích. Jejich odraz má přirozeně přesah i do reálného světa, a tak sociologové a marketingové agentury získávají materiál, ze kterého připravují postupy na ovlivňování skupinových názorů a skupinových emocí. Jednotliví účastníci skupinové komunikace nepotřebují vidět pro zrcadlení názorů a emocí svého partnera, nemusejí se vmýšlet do jeho myšlenkových postupů, nemusejí vnímat jeho momentální duševní rozpoložení, nemusejí se projektovat do jeho způsobu života, a dokonce se nemusejí ani znát. Všechno totiž každý vztahuje jen sám k sobě a vybírá si právě jen tu skupinu, která jeho názoru vyhovuje, a tím prožívá a potvrzuje vlastní emoce, které tento názor provázejí. Tak dochází ke zjednodušení diskuse, je-li vůbec nějaká, a řetězené emocionální reakce bez kontroly často vedou až k davové psychóze. S tímto faktem mohou pracovat reklamní mágové, mohou jej využívat, a dokonce i zneužívat.

Neverbální komunikace má složky, které jsou vrozené a jež můžeme vypožorovat i u zvířat. U lidských reakcí jsou pozůstatky vrozených signálů, které byly potlačeny při vývoji řeči, ale stále platí, že podstatná část lidského chování je naučená. Kupříkladu když se učíme cizí řeč, musíme znát nejen slovní zásobu, ale též správnou melodii a frázování věty. Když chceme být opravdu dobří, musíme znát nejen gesta, typ smyslu pro humor. Každá rodina, každé další lidské společenství má svá pravidla komunikace. Patří k nim nepochybně i pravidla společenského chování, pravidla společenské konverzace i pravidla navazování vztahů. Existují také rodiny, kde si všichni skáčou do řeči, kde není problém konverzovat přes dveře koupelny, srkat polévku a jíst u televize. Tato rodina může být šťastná a neverbální komunikace jejích členů láskyplná a bohatá. Nemusíme tento styl přijmout, rozhodně se však nesmíme povyšovat, jinak nás tato rodina nepřijme.

Na každý vyslaný adresný neverbální signál očekává protějšek reakci, a pokud chybí, je to považováno za velmi silný vzkaz: „Usmál jsem se na něj, a on nic. Co se stalo? Je uražený? Neviděl mě?“

Jak jsme již naznačili, osobní (vícerozměrná) komunikace má nelehký úkol integrovat různé modalitativní a úrovně vědomí do komplexního, výsledného a jasně sdíleného obsahu. Co odlišuje lidi od jiných živočišných druhů, je rozsáhlé používání signalizační symbolické komunikace a vysoký stupeň komplexního využití několika úrovní komunikativní záměrnosti současně, kde mají jednotlivé roviny neverbální komunikace mimořádný význam [3]. Právě proto, že v digitálním světě není součástí reakce vyhodnocení signálů neverbální části komunikace, je reakce často černobílá.

Paradoxem je, že mnozí lidé si tento posun uvědomují a někdy reagují až extrémně.

Digitální svět si sami pro sebe a své děti zruší a mají dojem, že se tím ochrání a všechno bude, jak bývalo. Ale není to pravda. Doba, která je obkličuje, jim tento, i když třeba pochopitelný postoj neumožní. Jejich děti jsou vyčleněny ze společenství, jež je ponořeno do webových stránek a aplikací (např. sleduje YouTube či prohání

pokémony), mačká mobily a tablety (obr. 1). Můžeme se stravovat bio, můžeme žít bio, ale bohužel komunikovat bio už dnes nemůžeme. Bez mobilu si leckdy nemůžeme ani vyzvednout lék v lékárně nebo sjednat pracovní schůzku.

Analýza nonverbální komunikace je obtížná disciplína i z toho důvodu, že přiřazujeme slovní popis k něčemu, co není verbálně vnímáno. Hranice mezi verbální a neverbální komunikací není ostrá, protože při používání gest můžeme nabídnout popisné nebo ikonografické gesto, které má jednoznačný význam [6]. Ale rozhodně nemůžeme od verbálního projevu oddělit tempo řeči, sílu a barvu hlasu, chybovost výslovnosti, intonaci a frázování řeči. Všechny neverbální stránky řeči se vážou na obsah sdělení a jsou jeho součástí. Digitální svět nám nabízí značky, které mají zastoupit přátelský souhlas, ironickou nadsázku, hněv i překvapení. Při zpřesňování neverbální digitální složky mají značky již celou škálu emocí, nabízejí celé postavy, které jsou často animované. Jejich využívání je ovšem při srovnání s neverbální komunikací více než omezené viz [1]. Význam mimiky vracejí do dnešní technické doby masově rozšířené kamery, které jsou zabudovány do počítačů a mobilních telefonů. Tato náhražka živého kontaktu je však dvojrozměrná, ztrácí se v ní tolik důležité detaily, chybí v ní přítomnost osobních vůní i dotyků.

Ztráty a...

Každou dovednost, kterou nepoužíváme, postupně ztrácíme a unavuje nás, když se s ní setkáváme. A naopak jsou dovednosti, které se cvikem zautomatizují. Tak je to i u používání nonverbální komunikace. „Dnes si nebudeme volat, ale zachatujeme si,“ řekl mladý muž své dívce. Co to znamená? Unavovalo ho být jen naslouchat jejímu hlasu, který by mohl přinášet emoce, jež vyžadují, aby se nad nimi zamyslel a příslušně reagoval?

Komunikace byla v tomto případě omezena na sdělení, která kupříkladu popisují emoci „miluji tě“, „chybíš mi“, ale nevyžadují pravdivé zrcadlení toho druhého. Sdílení je vždy spojeno s určitou námahou pochopit, co druhá strana sděluje. Postoj, kdy se nám nechce namáhat, vede k tomu, že si jednotlivci dobrovolně vybírají jen to, co je nikterak neobtěžuje a nebrání jim mít jen své vlastní názory a pocity. Často také slyšíme, že nám něco nebo někdo „ubírá energii“. Toto prohlášení lze chápat i tak, že právě „něco“ nebo „někdo“ vyžaduje, abychom se zamysleli nad problémem, který zrovna nechceme řešit.

Toto odkládání problémů je obecným jevem, který digitální komunikace posiluje.

Za jeden ze základních úkolů školy je považováno získání základního souboru znalostí a dovedností i v sociální a komunikační oblasti. Digitální věk oslabuje živou komunikační oblast, a čím je tato neverbální komunikace méně užívaná, tím přitažlivější oblastí se stává. Vynořila se řada odborníků, osobních koučů, rádců a trenérů, kteří na tomto poli našli své uplatnění. Odborníci na reklamu umějí zacílit do nejmenších detailů kampaň na výrobek či na některou aktivitu tak, že vzbudí emoci a touhu věc vlastnit nebo prožít neopakovatelný zážitek. Rádcové na neverbální komunikaci pracují podobně a své svěřence připravují do rolí, kde tuto dovednost mohou uplatnit. Tím, že do neverbální komunikace patří skutečně široké spektrum dovedností, od extralingvistiky (neverbální součást mluveného projevu), dynamiky (gesta i mimika jsou dynamickým procesem, vlastní pohyb nese informaci, je to reakce na zprávu), haptiky (například stisk ruky) až po čichové vjemy, které nebývají zmiňovány, ale jsou z hlediska společenského velmi důležité. Poukázat na nutnost výměny prádla nebo někomu sdělit, že jeho chrup potřebuje lepší péči, není vůbec jednoduché. Je tedy zřejmé, že odborníkem v této oblasti musí být zkušený pozorovatel se schopností analýzy a zároveň psycholog, který umí odhadnout možnosti svého svěřence. Nesmí ho znejistit a nesmí ho ani připravit o jeho specifické osobní kouzlo.

Emoce jsou kořením života

Digitální komunikace nás připravuje mimo jiné o mimický kontakt a zejména o takzvané mikroexpresie, tedy krátké problesknutí emoce, která nás zaskočila a kterou chceme skrýt. Emoce jsou rychlejší než rozum, dostávají se zcela nečekaně a bez kontroly. Psycholog Paul Ekman byl první, kdo určil základní emocionální výrazy člověka jako živočišného druhu [7]. Jsou to štěstí, smutek, strach, opovržení, překvapení, zlost a znechucení. To neznamená, že tyto emoce nemohou být ve výrazu tváře i dlouhodobě. Ale jsou situace, kdy nás během komunikace tato emoce přepadne a my se jí snažíme co nejrychleji potlačit a skrýt.

Emoce, ať pozitivní, či negativní, jsou kořením života. Bez nich je život sterilní a nic je nenahradí. Protože digitální komunikace nemá partnerskou emocionální zpětnou vazbu, pisatel si ji často dosazuje podle vlastního uvážení a rozpoložení. Jeho odpověď pak může být adresná, jindy adresáta nezná a digitální komunikace funguje jako emotivní ventil.

Člověk nemusí být expert na rozpoznávání mikroexpresí, přesto každý z nás zažil při komunikaci situaci, kdy svému protějšku nevěřil. Svůj pocit založil na podvědomém vjemu, který zaznamenal emoci, jež byla v rozporu s řečeným slovem či s prezentovaným mimickým výrazem. Tato dovednost předpokládá sociální

inteligenci a zároveň velkou praxi. Výběr neverbálních komunikačních prostředků je velmi bohatý, závisí přirozeně na prostředí, kde je tento výběr uplatňován, je součástí výchovy a je celoživotně přebírán od okolí. V této souvislosti je třeba připomenout, jak přebíráme pravdivá tvrzení a jak posuzujeme, co je pravda a co je jen něčí mínění. Díky nonverbální komunikaci umíme často odhalit nejistotu, unáhlenou reakci pod vlivem emocí, rychlé stanovisko, umíme posoudit, že autor myšlenky je bez zkušeností, že předstírá něco, co není. Můžeme se plést, ale soubor neverbálních signálů nám rozhodně pomáhá v orientaci. Jak ale posuzovat informace v digitálním světě? Jak rozlišit pravdivé mínění či názor, který je nabízen v dobré vůli na síti, a jak rozpoznat zavádějící nebo přímo lživou zprávu?

Starší a střední generace je stále zvyklá třídit pravdivost informací podle nonverbálního obalu. Umí rozlišit tvrzení od autority, lehký vtípek v hospodě, hypotetickou úvahu či sdělení založené na přímém svědectví. Tak tomu prozatím bylo. Tento přístup je však generační. Věrohodnost digitálních informací se dá rozlišit podle zdroje, ale touto dovedností starší generace často nedisponuje. Prarodiče jsou schopni přeposlat falešnou zprávu, protože ji dostali do své vlastní e-mailové schránky. Již neuvažují o tom, kdo ji poslal a z jakého důvodu. Osobní kontakt, v tomto případě e-mailová adresa, funguje jako potvrzení pravdivosti.

Generační problémy byly, jsou a budou.

Nemůžeme sžet nad tím, že nemáme u mladých na statku výměnek. Míra neporozumění mezi rodiči a prarodiči, mezi rodiči a dětmi, mezi prarodiči a vnuky se stupňuje i díky jiné kultuře komunikace, která vytváří nová společenství nejen na bázi věku, profese a sociálního zařazení, ale i formy komunikace. I

K dalšímu čtení...

[1] Tossell C. Ch. et al.: A longitudinal study of emoticon use in text messaging from smartphones. *Computers in Human Behavior* 28, 659–633, 2012/2, on-line: bit.ly/2jDb5HB.

[2] Moravec V.: *Média v tekutých časech*. Academia, Praha 2016. ISBN 978-80-200-2572-2.

[3] Granström B. a kol.: *Multimodality in Language and Speech Systems*. Springer Netherlands, Dordrecht 2002, on-line: bit.ly/2jE2hB5.

[4] Argyle M.: *Bodily communication*. Methuen, London 1988. ISBN 978-0-415-05114-9.

[5] Jenson S.: Default thinking: Why consumer products fail. In: R. Harper, A. Taylor, L. Palen (eds.): *The inside text: Social perspectives on SMS in the mobile age*. Kluwer, London 2005, on-line: bit.ly/2rpXYO5.

[6] Zárubová-Pfeffermannová N.: *Gesta a mimika*. AMU, Praha 2008. ISBN 978-80-7331-128-5.

[7] Ekman P.: *Odhalené emoce*. Jan Melvil Publishing, Praha 2015. ISBN 978-80-87270-81-3.

	2012	2013	2014	2015	2016	2017
celkem 16+	31,0	34,3	36,9	37,4	41,4	44,3
celkem 16–74	32,8	36,3	40,3	40,7	45,1	48,3
pohlaví						
muži 16+	32,1	35,8	37,7	37,6	40,7	44,7
ženy 16+	29,9	32,9	36,1	37,3	42,1	43,9
veková skupina						
16–24 let	83,0	85,4	90,1	88,7	91,4	93,2
25–34 let	59,5	65,5	71,7	72,3	77,8	78,8
35–44 let	33,2	40,2	43,1	46,9	53,0	59,0
45–54 let	17,3	21,3	23,9	23,9	33,0	38,8
55–64 let	8,0	9,7	10,5	10,1	14,1	19,4
65+	1,3	2,0	3,5	3,3	4,9	5,1
vzdělání (25+)						
základní	6,8	7,2	8,3	9,2	13,2	15,9
střední bez maturity	16,9	19,3	20,7	22,1	26,8	29,4
střední s maturitou + VOŠ	30,8	33,6	35,4	35,5	44,1	45,6
vysokoškolské	40,2	44,1	46,8	47,2	51,3	54,8
ekonomická aktivita						
zamestnaní	34,2	39,3	42,6	43,3	49,2	53,6
nezamestnaní	28,6	38,9	42,0	39,3	43,4	46,0
ženy na rodičovské dovolené*	47,9	54,2	65,2	67,4	72,1	76,2
studenti	84,9	90,1	93,5	93,3	94,0	94,6

starobní důchodci 1,6 3,3 4,1 3,8 5,5 5,8
invalidní důchodci 15,5 15,1 19,0 16,3 23,8 26,0

*) zahrnuje i ženy na mateřské dovolené a ženy v domácnosti

Tab. I: Jed notlivci i v ČR používající sociální sítě v letech 2012 až 2017.

Čísla vyjadřují procentuální podíl z celkového počtu jednotlivců v dané socio-demografické skupině.

Zdroj: Využívání informačních a komunikačních technologií v domácnostech a mezi jednotlivci za období 2017. Praha: ČSÚ, 2017. ISBN 978-80-250-2816-2.

1. Podíl času sledování média ke konzumaci všech medií (duben 2017)

Zdroj: adMeter, společnost Median, 2017.

Prof. Mgr. Noemi Zárubová-Pfeffermannová (*1951) vystudovala katedru loutkářství na pražské DAMU. Složila animátorské zkoušky ve studiu Jiřího Trnky. V roce 1992 spoluzaložila konzervatoř Duncan Centre v Praze. Od roku 2009 je profesorkou Hudební akademie muzického umění (HAMU), kde pro studenty hudebních oborů přednáší psychologii mimiky a gestiky. V letech 1997 až 2017 působila ve vedení HAMU a AMU jako proděkanka a prorektorka.

PhDr. Václav Moravec, Ph. D., (*1974) absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK v Praze, kde získal titul doktor filozofie. Od roku 2001 působí na této fakultě v Institutu komunikačních studií a žurnalistiky. Předmětem jeho odborného zájmu jsou audiovizuální média a mediální etika. V roce 2015 absolvoval doktorské studium na FAMU. Jako novinář pracoval například v Českém rozhlase, Frekvenci 1 či české redakci BBC. Od roku 2003 působí v České televizi (např. pořady Fokus V. M., Otázky V. M.). Je členem Umělecké rady FAMU a přednáší na katedře produkce FAMU. Za svou novinářskou činnost získal několik cen (Novinářská křepelka či Elsa). Je spoluautorem či autorem odborných monografií Dějiny českých médií v datech (2003), Od mikrofonu k posluchačům (2003) či Média v tekutých časech (Academia 2016).

Foto popis|

Protesty v centru Prahy

6.6.2018 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Petr HARTMAN, moderátor

Den před druhým jmenováním Andreje Babiše premiérem protestovaly v centru Prahy tisíce lidí proti připravované vládě s podporou komunistů. V dalších městech se na demonstracích sešly stovky lidí. Hesla na transparentech poukazovala také na Babišovu údajnou spolupráci s komunistickou StB a na jeho trestní stíhání v kauze Čapí hnízdo. Komentuje Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Josef MLEJNEK, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Srovnáme-li letošní velkou červnovou demonstraci proti Andreji Babišovi a Miloši Zemanovi s tou z května loňského roku, na první pohled mezi nimi není velký rozdíl. Nicméně jeden docela podstatný tu existuje. Loni se protesty nesly ve vyhraněně antistranickém duchu, organizátoři na nich žádné politiky v podstatě vůbec nechtěli. Letos měli ti opoziční naopak velmi výrazné zastoupení. Až tak výrazné, že Andrej Babiš, který jinak vystavil na odív své vládní makání někde v Českých Budějovicích, mohl situaci zglosovat slovy: „Hilšer, Fischer, Pospíšil, Němcová, Rakušan, Výborný, Ferjenčík, Dienstbier atd. Takže demonstrace těch, co prohráli volby v kombinaci s těmi, co kandidují do Senátu a prohráli se Zemanem“, konec citátu. Vládní sestava se pozvolna rýsuje a premiér možná opravdu nabyl přesvědčení, že on to nakonec se Zemanem vyhraje, což ukáží až další týdny, měsíce, ba léta, avšak politický či přímo stranický charakter demonstrace na Václavském náměstí, představuje tak jako tak pozoruhodný fenomén. Stranické preference se v průzkumech vlastně ani moc nehýbou a v případných předčasných volbách by asi opět zvítězilo Babišovo ANO. Navíc, společnost je rozdělena do několika dosti neprostupných segmentů. Andrej Babiš, pro část lidí estébácký padouch, je pro jiné hrdina, jenž nás vede k lepším zítřkům. Příznivci hnutí ANO vnímají opoziční strany ostře negativně, alespoň některé z nich. Patrně i proto se Andrej Babiš vyjádřil na adresu demonstrujících pohrdlivě, neboť ví, že u svého fan klubu tak

zaboduje, kdežto účastníky protestu na Václavském náměstí si může dovolit naštvat, poněvadž mezi nimi stejně žádné voliče nezíská. Vládnutí však přináší politickou odpovědnost, často i za věci, které vláda nedokáže ovlivnit. Opozice má tedy potenciál k růstu, neboť může postupem doby získávat nespokojence, dosud s nadějí vzhlížející k vládnímu táboru, což se jí mohlo jen těžko dařit, když nedokázala oslovit ani skupinu výrazných odpůrců Andreje Babiše způsobem, aby ji volili i jinak než jen jako z nouze ctnost, pokud se na jejich demonstrace dosud zkoušela spíše jen opatrně vetřít. Protibabišovský a protizemanovský blok má však jednu velkou slabinu, převážně pouze negativní vymezení. Jinak se jedná o pestrou směsici, od níž se opravdu nedá čekat vybraný společný program. Pokud se opozice, zejména vůči Hradu, hodlá sjednotit alespoň na hájení západních hodnot a západní orientace, měla by určitě najít nějakého pozitivně vymezeného společného jmenovatele, což by sice mohlo být relativně snadné ve vztahu k NATO, leč na tomto bodu se mohou zadrhnout třeba Piráti. Směrem k Evropské unii už to však půjde mnohem hůře. Ovšem bez nalezení alespoň minimální pozitivně vymezené programové shody, se opoziční blok záhy opět roztrhne a Andrej Babiš se bude moci vítězoslavně usmívat, třeba na nějakém tom vládním výjezdu do regionů.

Z ministra startupistou. Jak chce OIG využít chytrou energii?

6.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha, Oig Power

Tagy: OIG Power, energetika, obnovitelné zdroje, solární, solární panely

Bateriový box, který umí odpojit rodinný dům úplně od elektrické sítě a může fungovat bez dodávky elektřiny zvenku. Naprosto samostatně. Je to především úložiště pro vyrobenou elektřinu z obnovitelných zdrojů, ale také chytrý software, který elektřinu řídí. Co všechno plánuje český startup OIG Power říká serveru Roklen24 ve video rozhovoru Martin Kuba, většinový vlastník skupiny OIG.

„Když dnes box někdo vlastní, tak si může škrtnout 70 nebo 80 procent ceny, které mu chodí v účtenkách za elektrickou energii, protože si ji vyrobí sám. Uloží si ji v našem bateriovém systému a spotřebuje si ji, kdy potřebuje“ vysvětluje startupista a bývalý ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba.

OIG Power, která získala dvě prestižní ocenění, má díky svému boxu také vizi nového konceptu a rozvoje elektromobility. „V České republice nemají elektroauta v první vlně jezdit po dálnicích. Mají jezdit v centru měst, tam nás ty emise trápí,“ říká Kuba. Podle něj to budou malá elektroauta, která si budou lidé kupovat jako druhé auto do rodiny. Budou si je dobíjet doma, ve firmě nebo při pohybu ve městě.

Český startup OIG POWER uspěl v mezinárodním klání

Novou dobíjecí stanici pro elektromobily uvede OIG Power na trh v následujících měsících. Nabídku rozšíří i o lavičku s bateriovým úložištěm a dobíjecí stojany pro elektrokola. Design všech prvků, které mají široké použití v městském prostředí, vytvořil ateliér Olgoj Chorchoj pod vedením profesora Michala Froňka.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SEgRM/z-ministra-startupistou-jak-chce-oig-vyuzit-chytrou-energii>

Kristýna Vysloužilová posílila Marketingový institut

5.6.2018 ihned.cz str. 00

Miroslav Krupička

Kristýna Vysloužilová se stalainsight manažerkou Marketingového institutu. Zároveň bude pracovat pro

Institut interní komunikace. Bude zodpovědná za analýzu dat v oblasti marketingu a interní komunikace. Kromě toho se bude podílet na přípravě témat, která obě instituce prezentují na školeních a seminářích pro odborníky z marketingu a interní komunikace i pro zástupce TOP managementu.

Vysloužilová dosud působila ve výzkumné agentuře Ipsos, kde se starala o oblast CSR a Employer Brandu. Svě zkušenosti chce uplatnit v Institutu interní komunikace, který se Employer Brandu a společenské odpovědnosti tuzemských firem věnuje.

Kristýna Vysloužilová také pracovala v agenturách Young & Rubicam a FleishmanHillard. Tam se věnovala interním kampaním a dalším marketingovým činnostem. Momentálně přednáší na **Fakultě sociálních věd** UK, kde dokončuje doktorské studium.

URL| <https://modernirizeni.ihned.cz/c1-66158910-kristyna-vyslouzilova-posilila-marketingovy-institut>

Kristýna Vysloužilová posílila Marketingový institut

5.6.2018 MaM.cz str. 00

Miroslav Krupička

Kristýna Vysloužilová se stala insight manažerkou Marketingového institutu. Zároveň bude pracovat pro Institut interní komunikace. Bude zodpovědná za analýzu dat v oblasti marketingu a interní komunikace. Kromě toho se bude podílet na přípravě témat, která obě instituce prezentují na školeních a seminářích pro odborníky z marketingu a interní komunikace i pro zástupce TOP managementu.

Vysloužilová dosud působila ve výzkumné agentuře Ipsos, kde se starala o oblast CSR a Employer Brandu. Svě zkušenosti chce uplatnit v Institutu interní komunikace, který se Employer Brandu a společenské odpovědnosti tuzemských firem věnuje.

Kristýna Vysloužilová také pracovala v agenturách Young & Rubicam a FleishmanHillard. Tam se věnovala interním kampaním a dalším marketingovým činnostem. Momentálně přednáší na **Fakultě sociálních věd** UK, kde dokončuje doktorské studium.

URL| <http://mam.ihned.cz/lide/c1-66158910-kristyna-vyslouzilova-posilila-marketingovy-institut>

Čáslavské divadlo navštíví známý psychiatr a spisovatel Radkin Honzák

5.6.2018 svoboda.info str. 00

Čáslav - Ve středu 13. června od 19 hodin budou mít zájemci z Čáslavska a Kutnohorska vzácnou příležitost setkat se na Nové scéně Dusíkova divadla

s renomovaným českým psychiatrem a psychoterapeutem, spisovatelem, vysokoškolským pedagogem a také autorem populárního internetového blogu, Dr. Radkinem Honzákem.

MUDr. Radkin Honzák, CSc. (*1939) absolvoval Fakultu všeobecného lékařství v Praze. Nejprve pracoval čtyři roky v Psychiatrické léčebně v Kosmonosích a poté nastoupil jako psychiatrický konziliář v tehdejším Ústavu pro výzkum výživy lidu v Krči, který se stal později součástí Institutu klinické a experimentální medicíny (IKEM). V souvislosti s tamním transplantačním programem byl devět let členem etické komise CAHBI ve francouzském Štrasburku. Po roce 1989 vedl nejprve deset let Oddělení lékařské psychologie, psychoterapie a psychosomatiky 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, další dekádu působil na Psychiatrické katedře Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví (IPVZ), odkud přešel na částečný úvazek do Psychiatrické nemocnice v Bohnicích.

Více než deset let působil jako šéfredaktor časopisu Praktický lékař, v roce 1989 založil pro pacienty v dialýze a v transplantačním programu časopis Stěžeň, který vede dosud. V současnosti působí jako ambulantní lékař v centrech IKEM a REMEDIS, jako sekundární lékař v Psychiatrické nemocnici v Bohnicích a jako asistent na Ústavu všeobecného lékařství 1. lékařské fakulty UK. Dlouhodobě se specializuje na psychoterapii a je zastáncem psychosomatického (biopsychosociálního) přístupu. Na 1. lékařské fakultě a **Fakultě sociálních věd** UK také přednáší.

Na svém hojně navštěvovaném blogu na serveru Aktuálně se pravidelně vyjadřuje k současnému dění a jeho tamní eseje, sloupky a komentáře doplněné články publikovanými v odborných časopisech již vyšly ve dvou knižních výběrech nazvaných Babičku potrkal jelen a Dědeček potrkal jelena. V roce 2014 vydalo nakladatelství Vyšehrad knižní rozhovor s Dr. Honzákem pod názvem Všichni žijem' v blázinci. Coby autor či spoluautor vydal dosud Radkin Honzák téměř dvacet odborných a populárně-naučných knih; zatím poslední vyšla na podzim loňského roku pod názvem Psychosomatická prvouka.

Setkání s Dr. Honzákem, které proběhne jako přednáška následovaná besedou, organizuje Dusíkovo divadlo a David Novák z čáslavského spolku Třiatřicet.

Kdy: ve středu 13. června 2018 od 19.00 hod

Kde: na Nové scéně Dusíkova divadla

Vstupné: 100,-/50,- Kč

Vstupenky lze zakoupit v čáslavském Informačním středisku nebo přímo v divadle.

URL| <http://www.svoboda.info/zpravy/caslav/caslavske-divadlo-navstivi-znamy-psychiatr-a-spisovatel-radkin-honzak/>

Startupy v ČR zažívají boom. Chybí jim lidské zdroje a trápí byrokracie

5.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: Keiretsu, průzkum, Startup, ČR, investice, Angel investor

Startupům se v Česku daří, dá se dokonce mluvit o tom, že zažívají boom. Rozvíjejí se a stávají se stále důležitější součástí inovativní ekonomiky. Chybí jim ale lidské zdroje a překáží jim byrokracie. Pozitivní trend vnímají i investoři. Ti ale u startupů postrádají větší inovativnost a disciplínu. Ukázala to studie Startup Report 2017/2018, kterou vypracovalo Keiretsu Forum CEE ve spolupráci s výzkumnou agenturou Perfect Crowd.

„Vidíme zde poměrně rychlý rozvoj startupového prostředí, větší zájem investorů, od těch andělských až po venture kapitálové fondy. České startupy už se naučily podnikat i v náročnějších oblastech než je jen vývoj aplikací a pozitivní příklady lákají další inovátory,“ říká Petr Lemoch, COO Keiretsu Forum CEE.

Hned za lidskými zdroji a expanzí do zahraničí je největším problémem oblast práva a účetnictví či poradenství v marketingu, PR a získávání finančních zdrojů. Pomoc státu je žádaná, ale ne vždy je vnímána jako dobře cílená.

„Určitě nás některé nálezy překvapily. Například akcelerátory či inkubátory využila jen třetina dotázaných projektů. Přitom investoři a odborníci mezi hlavní nedostatky českých startupů řadili nedostatečnou analýzu konkurence či chybně vypracovaný byznys plán. Z naší zkušenosti ještě doplním, že startupy u nás obecně špatně komunikují s investory a nedodržují termíny. To vše jsou věci, se kterými by jim měl takový program pomoci a zvýšit šanci na jejich další rozvoj,“ dodal Lemoch.

„Startupy se v ČR hodně věnují vývoji produktů, ale třeba marketingový výzkum si objedná jen 11 procent dotázaných. Interně ho pak zpracuje dalších necelých 40 procent. I zde mohou vznikat zárodky pozdějších úskalí, kdy je sice hotový produkt, ale není jasné, komu a jak se bude prodávat,“ poznamenal marketingový expert agentury Perfect Crowd

Martin Boček. „Na druhou stranu je skvělé, že tu máme příběhy úspěšných projektů – pomáhá to k inspiraci dalších odvážných, a hlavně se často úspěšní startupisté sami stávají novými mentory a investory,“ dodal.

„Startupy hrají důležitou roli v takzvaném job creation and destruction a připravují nás na budoucí vývoj. Z dlouhodobého hlediska vytvářejí velké množství nových pracovních míst, zejména v perspektivních oborech, čímž opět pomáhají rozvoji ekonomiky. Inovace představují hlavní hnací sílu hospodářského rozvoje ve znalostně založené společnosti. Podporu podnikavosti ve smyslu pozitivního efektu úspěšných firem, které se pomoc, jež jim byla poskytnuta, snaží vrátit zpět do podnikatelského ekosystému, vnímáme dlouhodobě jako naši prioritu,“ říká Markéta Havlová, ředitelka Odboru start-upů agentury CzechInvest.

„Prostředí českých startupů je charakteristické hektičností, nedostatkem času a aktuálně i nouzí o kvalitní zameštnance. Zatímco personální nauce se dnes tyká v podstatě vsěch oborech napříč celou ekonomikou, nedostatek času, a tím i tendence k zanedbávání určitých administrativních úkonů, je typická právě pro startupy. Z výzkumu nám vyplynulo, že právě daně a účetní administrativa je často nečím, co se zas tak neřeší a odsouvá na později,“ míní Gabriela Hoppe, Head of Tax, jednatelka v Grant Thornton Tax & Accounting.

Z průzkumu vyplývá, že crowdfunding na financování využilo 22 procent startupů. Zhruba pětina zatím tuto možnost nevyužila, má to ale v plánu. Tři pětiny o takovém financování neuvažují. Zakladatel a CEO Keiretsu Forum CEE Daniel Šenkýř serveru Roklen24 řekl, že investiční crowdfunding jako je například Fundlift je pro projekty velká šance. „Projekt si musí uvědomit v jaké je fázi a podle toho zvolit způsob financování. Crowdfunding jako takový je jedna z nejlepších cest, jak dostat k jednotlivým projektům peníze, protože jim to pomůže vyrůst. Můžou se stát většími a následně teprve jít do dalších kol. Jednoznačně bych to doporučoval, uvedl Šenkýř.

„Bylo zajištěno, že se jako korporace potkat se startupy v prostředí, kde jsme nebyli v pozici investora a 'lovné zvěře', a místo toho se v průběhu času v duchu vzájemně zasvětit do toho, jak fungujeme a co potřebujeme. Překvapilo mě, kolik toho můžeme v podstatě hned startupům nabídnout, kromě peněz a přístupu k zákazníkům,“ podotkl

František Vašek, Senior Manager Innovations & Sales Business Development, Innogy Energie.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/S2EgN/startupy-v-cr-zazivaji-boom-chybi-jim-lidske-zdroje-a-trapi-byrokracie>

Přes čáru se Šlerkou, Křečkem a Charvátém: Normalizuje se v české politice extremismus?

5.6.2018 rozhlas.cz str. 00

Igor Šefr

Členové hnutí Slušní lidé nedávno vtrhli na jeviště brněnského Divadla Husa na provázku. Protestovali proti inscenaci Naše násilí a vaše násilí, která je podle mnohých urážlivá. Při hře dupali, hvízdali, házeli na jeviště zmačkané vstupenky a bránili hercům v další produkci. Normalizuje se v Česku extremismus? A jak moc proniká do politiky? Do pořadu Přes čáru přišli politolog Jan Charvát, datový analytik Josef Šlerka a odborník na politickou komunikaci Jan Křeček.

„Dlouhodobě vidíme určitou míru hrubnutí a vyšší míru agresivity, minimálně verbální. Pokud bychom se měli bavit o fyzickém násilí, to zatím vidíme naštěstí poměrně málo,“ hodnotí současnou situaci Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Ve druhém čtvrtletí loňského roku zahrnuje ministerstvo vnitra Slušné lidi do zprávy o extremismu. Do sdružení řadí i lidi s neonacistickou nebo chuligánskou minulostí. Hnutí kvůli tomu na ministerstvo podalo žalobu. Vedoucí Studia nových médií na Karlově univerzitě Josef Šlerka analyzoval profil fanoušků jejich facebookové stránky. Zajímalo ho, které další oblíbené stránky fanoušci Slušných lidí mají. „Není tam žádná výrazně pravicová nebo levicová orientace. To, co ty lidi spojuje, je do určité míry naštvanost, nespokojenost.“

Analýza ukazuje, že nejde o jednolitý názorový proud, ale o směs lidí s různými zájmy. Mísí se tam fanoušci antiislámských hnutí, Holešovské výzvy, fotbalových klubů i brněnské ODS. „Je tam sice jádro, ve kterém bychom preference směrem k neonacismu nebo chuligánství našli, ale není to celkový obraz. Kdybychom to redukovali pouze na toto označení, tak bychom lhali,“ dodává Šlerka.

Pravicový extremismus. A co ten levicový?

„Raději než extremismus bych používal pojem pravicový populismus. To je něco, co staví většinu proti menšinám a co rezonuje na národ a tradiční hodnoty. Pravicový populismus neodpovídá klasické roli politické komunikace, kde jednotlivé skupiny prosazují své zájmy, které se v diskuzi tříbí. Populistům nejde o diskuzi, ti přicházejí s ráznými řešeními. To je vcelku novinka, o které mluvíme v souvislosti s takzvaně třetím věkem politické komunikace. S nástupem sociálních sítí se to ještě zmnoužuje,“ míní Jan Křeček, který na Univerzitě Karlově vyučuje politickou komunikaci.

Populismus Křeček přiřazuje zejména k pravicové politické scéně. „V politické teorii se říká, že populismus byl historicky spíše levicovou doménou. Okolo osmdesátých až devadesátých let se to na Západě začalo převracet a dnes je populismus brán jako typicky pravičácký fenomén.“

S tím úplně nesouhlasí Jan Charvát. „V současné době v českém prostředí levicový populismus do jisté míry existuje. Je ale pravda, že ho vidíme mnohem méně než to, čemu jsme si navykli říkat pravicový populismus. Ve

skutečnosti ale do té kategorie pravicového populismu zařazujeme dnes i řadu skupin, která začínala svou trajektorii na levici.“

My, Češi

Extrémisté a populisté se nejčastěji zaštiťují atributy, jako jsou tradiční hodnoty, případně vlastenectví. „První populistické strany vznikaly ve Skandinávii a věnovaly se otázce daní. To na chvíli zafungovalo, pak to ale rychle vymizelo. Strany, které se nakonec rozšířily do Evropy, nakonec zjistily, že tématem, které drží a které lidé chtějí slyšet, je bezpečí,“ popisuje rétoriku populistických stran Charvát. Okolo něj v podstatě vybudovali celou svojí agendu. Ohrožují vás cizinci, ohrožují vás komunisté, ohrožují vás narkomani. Tomu je zapotřebí učinit přítrž. Silou. Jinak to nejde.“

„Já bych ještě zmínil důraz na slovíčko naše,“ všímá si Josef Šlerka. „Naše kultura. Naše bezpečí. Faktem je, že v tom liberálně-demokratickém diskurzu od roku 1989 nebyl vybudován silný narativ liberální demokracie, co znamená to ‚my‘. Do budování kolektivní identity se umožnilo vstoupit právě populistickým hnutím. Podívejte se, jakým způsobem reagovalo Norsko na Breivika. My Norové jsme takoví, že si nenecháme vnutit Breivikem nějakou reakci, která je nenorská. Tohle je sebevědomé rozhodnutí kolektivního vědomí sebe sama. To je v českém prostředí narušené. Přitom identifikovat se s něčím, co nás přesahuje, patří k potřebám lidí. Dokud nebude schopná mainstreamová nebo liberální část postavit alternativní narativ, tak ta díra na trhu prostě pořád bude.“

Koketování s extrémní pozicí jsme podle Šlerky v posledních čtyřech letech viděli u tradičních stran několikrát. Politici se tak snažili zalíbit lidem, kteří sympatizují se sdruženími, která vidí řešení mimo ústavní pořádek. „Vzpomeňme si například na Petra Fialu, který se nechal vyfotit u ostatního drátu v Maďarsku. Ukázalo se ale, že tahle koketérie napřímo u klasických subjektů vyvolává až tak silný odpor, že se z toho stáhly.“

Tvoří extremisty samotná média? A jak by se mohla změnit agenda, kterou populisté používají při oslovování široké veřejnosti? Pusťte si celý rozhovor!

URL| <https://wave.rozhlas.cz/pres-caru-se-slerkou-kreckem-a-charvatem-normalizuje-se-v-ceske-politice-7296991>

Český jestřáb se ozval z Kyjeva

5.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD, ČNB, Mojmir Hampl

Viceguvernér České národní banky Mojmir Hampl, jehož mandát se pomalu chýlí ke konci, na počátku května jako jediný hlasoval pro zvýšení úrokových sazeb. Včera v Kyjevě řekl, že letos bude možná potřeba více než jedno zvýšení sazeb. A úrokové sazby by letos podle něj měly růst „spíše rychleji“. Koruna na jeho slova reagovala růstem.

Podle Hampla bylo dost důvodů pro zvýšení sazeb dokonce ještě předtím, než koruna začala posilovat. Vývoj kurzu tak může přimět další centrální bankéře začít přemýšlet o růstu sazeb, může rovněž změnit prognózu inflace, pokud kurz zůstane slabší po delší časové období.

Co se dělo v ČNB? Jeden proti všem

Bankovní rada ČNB ponechala 3. května úrokové sazby na stávající úrovni. Dvoutýdenní repo sazba zůstala na 0,75 %, diskontní sazba na 0,05 % a lombardní sazba na 1,50 %. V otázce vývoje očekávané trajektorie kurzu došlo k jejímu posunu k slabším průměrným hodnotám pro letošní rok z 24,90 EURCZK na 25,00 EURCZK. Další jednání rady je 27. června. Tak uvidíme, kolik se „slétne“ jestřábů.

Týden je bohatý na data z domácí ekonomiky. Včera statistici oznámili vývoj mezd v prvním čtvrtletí. Reálná průměrná mzda se meziročně zvýšila o 6,6 procenta a v nominálním vyjádření 8,6 procenta. „V některých sektorech dosáhl růst dokonce dvojciferných hodnot,“ uvedl ekonom skupiny Roklen Michal Šoltés. „Data tak navázala na výsledky za čtvrté čtvrtletí 2017 a potvrdila mimořádnou mzdovou dynamiku z přelomu roku. Další potvrzení rychlého růstu české ekonomiky spolu se slabým kurzem koruny, který se nadále pohybuje významně pod očekávaním ČNB, pak zvyšuje šanci na dřívější zvyšování sazeb. Dle našeho vidění se zdá být pravděpodobné, že ke zvýšení dojde během léta,“ dodal Šoltés.

„Z pohledu centrální banky přestává být důvod další utahování měnové politiky odkládat. Svižný růst mezd, pravděpodobný návrat květnové inflace nad 2% cíl a zejména slabá koruna ve srovnání s předpoklady ČNB jsou důvody, proč se dle našeho názoru začíná pravděpodobnost dalšího zvýšení sazeb přesouvat postupně ve prospěch příštího měnového jednání ČNB na konci června,“ míní ekonom ING Bank ČR Jakub Seidler.

Dnes Český statistický úřad zveřejní údaje o maloobchodu za duben. Dle predikce Roklen by měly maloobchodní tržby bez aut meziročně růst o 8,5 procenta.

Koruna včera zaznamenala zisky vůči oběma hlavním světovým měnám. Aktuálně se kurz pohybuje na 25,71 EURCZK a 21,98 USDCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,65 až 25,74 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,79 až 21,99 USDCZK.*

Dolar se včera vůči euru dostal na dvoutýdenní minimum. Euru včera k ziskům pomohlo zmírnění politického napětí v Itálii. Na trhy dále doléhala nejistota kvůli možné eskalaci obchodní války USA s dalšími zeměmi. Evropskou měnu také podpořilo prohlášení německé kancléřky Angely Merkelové, která o víkendu uvedla, že Itálie se odpuštění nedočká.

Slušná páteční čísla z amerického trhu práce, stejně jako očekávání, že Fed příští týden zvýší úrokové sazby, dolaru sice dále pomáhaly, dolar přesto oslabil.

V eurozóně a Německu dnes bude zveřejněn Markit PMI index aktivity ve službách. V USA pak Markit PMI index aktivity kompozitní a Markit PMI index aktivity ve službách.

Aktuálně se euro vůči dolaru obchoduje na 1,1692 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 94,04 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí 1,1685 až 1,1801 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SciqD/cesky-jestrab-se-ozval-z-kyjeva>

Spím čtyři hodiny denně

5.6.2018 Týdeník Televize str. 06 Rozhovor
Marek Brož

Jaromír Bosák o MS ve fotbale:

Samotní fotbalisté se s ním nemohou rovnat. Komentátor Jaromír Bosák se do Ruska vypravil na své sedmé mistrovství světa v řadě! Nahlédněte s ním do zákulisí monstrózní sportovní události.

* Kolika světových šampionátů jste se zúčastnil?

Všech od roku 1994, počkejte, musím to spočítat. Jedna, dva, tři... Rusko je pro mě už sedmé mistrovství světa v řadě, kterého se jako komentátor účastním. Dříve nás létalo víc, letos v Rusku budu já plus jeden expert. A v průběhu pak dorazí kolega Vlastimil Vlášek s dalším expertem.

* Byl jste vždy hlavní komentátor?

To se takhle asi nedá říct, kdo je hlavní a kdo ne. Je ale pravda, že od roku 2002 jsem v nasazení po celou dobu šampionátu, to znamená od základních skupin po finále.

* Považujete se v Česku za fotbalovou jedničku?

Takhle to právě vůbec neberu. Víím, že to zní blbě, ale hrozně špatně se to dá poměřovat. Někomu se líbíte, někdo vás nesnáší. Člověk musí být vždycky soudný a vědět, že se nestane miláčkem všech.

* To stoprocentně, ale jedete na sedmé MS v řadě. To už je nějaké měřítko...

Když to vezmeme přes počet turnajů, tak by se o mně tak asi dalo mluvit. Ale já to mám tak, že ať jde o český pohár, utkání někde v Albánii nebo finále mistrovství světa, přistupuji k tomu stejně. Jasně, také udělám chybu, bez toho to nejde, ale musím být sám za sebe spokojený a vědět, že jsem se maximálně připravil.

* Dají se šampionáty, na kterých jste byl, nějak porovnávat?

Fotbal se za čtyřicet let jednoznačně posunul. Například na konci devadesátých let se stále hrálo na klasické libero, dnes už takový post nevidíte. Hra je dynamičtější a rychlejší, což je pochopitelně náročnější i pro komentátora. A co se týče atmosféry, nemůžu si stěžovat ani v jednom případě, i když samozřejmě třeba v Japonsku to bylo jiné než naposledy v Brazílii, kde se žije spontánněji. Němci jsou zase akurátní, což znamená, že vše mělo jasná pravidla, která fungovala. A když se zase vrátím k Brazílii, tam člověk kolikrát nevěděl, kde, co a jak...

* MS ve fotbale je oproti tomu hokejovému zásadně jiné...

... to ano. Na fotbalovém šampionátu hrají všichni nejlepší hráči světa, což u hokeje rozhodně neplatí. Fotbal je také celosvětový sport, zatímco hokej zajímá maximálně tak dvanáct států, kde se hraje na nějaké úrovni.

* Jasně, tohle se velmi dobře ví. Já měl ale spíš na mysli přelety, kdy se mezi jednotlivými městy na zápasy přesunujete stovky kilometrů!

V tom to mají hokejoví kolegové opravdu trochu snazší, když to přeženu, mohou chodit na zápasy v papučích, protože se hraje na dvou stadionech. Fotbalový šampionát je v tomto ohledu velmi náročný, protože třeba v Brazílii byly přelety hrozně daleké. Nese to s sebou nároky na psychiku i fyzickou. Pořádně se nevyspíte, jste ve stresu, abyste stihli letadlo, do toho se musíte stále někde orientovat a komunikovat v cizím jazyce. Teď v Rusku máme základnu v Moskvě a létat se chystáme jen do Petrohradu, Novgorodu a dalších měst v okolí, spousta měst je přes tisíc kilometrů daleko, ty vynecháme. Ale Moskva má zase zácpy, ve kterých strávíte stejně času, jako byste letěli do Soči...

* A jak vyplníte čas cestou? Dá se třeba pracovat?

Není zrovna dobré nechávat přípravu na turnaj až do místa konání. Spíš se na cestách snažím aspoň chvilku spát, protože jinak není moc kdy. Nejen že komentuji, já tam současně musím sledovat i ostatní zápasy, protože se může stát, že třeba za týden budu komentovat tým, který zrovna dneska hraje, a tak musím být v obraze. Vypadá to tak, že vstávám třeba ve čtyři ráno na letadlo, komentuji zápas v jiném městě a ve dvě ráno se zase vracím na základnu. A když pak ve druhé části turnaje přijdou volné dny, tak většinou jeden den totálně prospím.

* Můžete tedy vyjádřit poměr práce vs. volný čas vs. spánek?

To je tak 70:20:10. V základní části naspím asi čtyři hodiny denně! Ale že bych to třeba naspal dopředu, to nefunguje, to vám řekne každý doktor. Navíc nedávno skončila fotbalová liga, byl jsem na finále Ligy mistrů, pak jsem komentoval přípravná utkání národního týmu a už zase musím sledovat přípravu mužstev, která na MS budou startovat. Zrovna odpočatý do Ruska nepřijedu...

* Do toho si, předpokládám, připravujete nějaké podklady...

Přesně, celková příprava doma zabrala bezmála dva měsíce. A nejsou to dvě hodiny denně, ale spíš tak deset! Dělán si poznámky ke každému hráči a trenérovi. Když si vynásobíte dvaatřicet týmů krát dvacet lidí, je toho hodně... Vedu si samozřejmě archiv, ale musíte se snažit dodávat divákovi nové informace a chtít být krok před ním. Dostupnost informací je ale někdy až na škodu, protože zarytí fanoušci vám pak píšou, že jste něco řekl nepřesně. Jenže oni sledují svého hráče nebo svůj klub. Já ale musím mít povědomí o všech. A naopak třeba zjistit něco o hráčích z arabského světa je téměř nemožné, a když už nějaké informace jsou, tak rozhodně neanglicky. Chce to trpělivost. .

* Děláte si zálohu vašich podkladů?

Ne, to už bych vážně nezvládl. Ale všechno si píšu na papír, protože zrovna nedávno se mi stalo, že mi u notebooku vyplivla baterka. Takže když vypadne elektrická síť nebo wi-fi, jsem v klidu. Golf, který komentuji z Kavčích hor, si vedu v počítači, ale fotbal ne. Navíc když se mi stane, že o papír k danému zápasu přijdu, lépe si to díky ručním zápiskům pamatuji a nejsem úplně ztracený. Zrovna nedávno se mi to stalo a situaci potom lze zvládnout.

* Připravujete si i vaše legendární hlášky, nebo to z vás prostě vylítne?

Ne ne, to by mě nebavilo. Buď to tam skočí, nebo to tam neskočí... Je to přímý přenos a nedovedu si představit, že bych si připravoval tři varianty, co řeknu podle toho, co se stane. Mám podklady na fakta, zajímavosti a statistiky, ale hlášky jsou čiročirá improvizace.

* A víte dopředu, jaké zápasy uvidíte?

V základních skupinách vím přesně, co budu komentovat, protože se musí nahlásit komentátorská pozice. Ale v dalším průběhu mám už pak jen napsané kdy, kde a v kolik budu, ale pochopitelně nevím, jaký tým se tam probojuje. Letos na mě vyjde nějakých patnáct zápasů, víc se toho kvůli přeletům ani stihnout nedá.

* V čem je rozdíl, pokud se turnaje účastní či neúčastní česká reprezentace?

Naposledy jsme to zažili na Euru 2016 ve Francii a pozornost českého publika je samozřejmě vyšší, na druhou stranu si nemyslím, že by se to nějak odrazilo na sledovanosti. Fotbal je takový fenomén, že když hraje Argentina, Anglie, Brazílie nebo v poslední době populární Island, fanoušek to chce vidět. Já osobně k turnaji přistupuji úplně stejně, ať už český národák hraje nebo ne. Jedinou výhodou je, že naše kluky znám a mám víc informací.

* Co je na tom turnaji pro vás vlastně nejlepší? Kvalitní fotbal, atmosféra finále nebo úplně něco jiného?

Mám rád fotbal jako hru. Sám hraju už pětadvacet let a komentuji sedmadvacet let, takže se vždycky těším, že uvidím opravdu kvalitní zápas. Je hezké si vychutnat atmosféru, ale to, co se odehrává na trávníku, mě zajímá nejvíc. Navíc jsem zvědavý, kolik lidí bude ochotných přijet zrovna do Ruska...

* Světové šampionáty ve fotbale trvají přes měsíc, jak moc stihnete ty země poznat, když pak o nich vydáváte knižní deníky?

Něco vidím a zažiju díky přesunům na cestách, další místa stihnu projít během volných dní, ale ty knížky jsou také právě přiblížením mé práce v jednotlivých pořadatelských zemích. Aby si lidi nemysleli, že dvě hodiny komentuji zápas a pak nastává dovolená. Odhaluji tam to, co je za kulisami.

* Díky mistrovství světa jste postupně navštívil USA, Francii, Japonsko a Jižní Koreu, Německo, Jihoafrickou republiku a Brazílii. Kde se vám líbilo nejvíc?

Nemůžu to takhle specifikovat, bylo hezké vidět exotické země jako Japonsko, Jižní Koreu a Brazílii, ale vyhovovalo mi i Německo a Francie, kde všechno fungovalo dle plánu. Každá země je jiná, specifická a svým způsobem krásná.

* Tak jinak - kam byste se vrátil s manželkou?

Ve většině těch zemí jsem byl tak jako tak několikrát... Pokud bych to měl vzít z pohledu, kde na světě se mi líbí, bylo by pro mě ideální, kdyby se šampionát konal na Mauriciu. (směje se) Ale to asi nevyjde.

* Řekl byste, že jste díky cestám po světě více hrdý na Česko a vracíte se rád domů?

Domů se vracím určitě rád, protože vím, že pak dva dny prospím. (směje se) Ale je pravda, že když cestujete po těch zemích, které mají krásná místa, ale zároveň i chudá až strašidelná, dojde vám, jak si tu žijeme krásně. Musím se pak vždycky smát takovému tomu typicky českému „remcání“, protože tady máme

oproti mnoha státům naprostý luxus! Jsem rád, že můžeme cestovat, aby nám to došlo. Konfrontace s pocity z jiných koutů světa pomáhá. Jsem hrdý na to, že jsem Čech, ale zároveň to není o tom, že jsem Čech a kdo je víc?

Výběr jeho hlášek: * „To byla skvělá rána. Bohužel byla dobrá jen na rozbítí fotoaparátu.“ * „Dnes hraje takovou tužku, že by se i v Koh-i-Nooru divili...“ * „Zdá se, že fanoušci na něj pokřikují: Hraj, nebo si kup lístek!“ * „Toho rozhodčího snad vytáhli z basketu a píská kroky...“ * „Když se člověk podívá kolem sebe, má pocit, že na Islandu zůstali jenom kočky a psi, protože všichni ostatní jsou tady na stadionu.“ * „Jiráček! Pojd', synu! Je to gól!“ * „Byl to nerovný souboj, byli na něj tři... Takže to byla jasná převaha na straně Messiho.“

Vizitka * narodil se 13. května 1965 v Chebu * vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, novinářskou kariéru začal v rádiu Bonton, v ČT kariéru komentuje fotbalové přenosy od roku 1994 * v letech 2000 až 2002 byl šéfredaktorem redakce sportu na ČT, vyhlášený je svými vtipnými hláškami a patří mezi nejoblíbenější sportovní komentátory v Česku * kromě fotbalu komentuje také golf, publikuje články pro ČTK, vydal několik knih a na YouTube spustil také vlastní talk show Ušák * dávno přesáhl pozici pouhého sportovního novináře - je členem charitativního týmu Real TOP Praha a v roce 2008 v populární taneční soutěži StarDance skončil na třetím místě * již sedmadvacet let žije se svou současnou manželkou Alenou, děti spolu nemají

Foto autor| PROFIMEDIA. CZ, FOTO: JAROSLAV LEGNER / CNC / PROFIMEDIA, SHUTTERSTOCK A ČESKÁ TELEVIZE

Foto popis| LÁSKA k fotbalu je jeho hlavním pracovním motorem. Fotbal Bosák (druhý zprava) aktivně hraje od dětství.

Foto popis| NA STADIONU Lužnicki se odehraje mimo jiné finálové klání. Tenhle stánek pojme 81 tisíc diváků a k tomu pár stovek novinářů. Ovšem budoucnost může být zatraceně atraktivní i z pohledu televizních fanoušků. Podle českého komentátora se blíží doba tzv. prostorového vysílání, kdy se divák u obrazovky jakoby „posadí“ na jednu sedačku přímo na stadionu! A to zní hodně lákavě...

Foto popis| ČESKÁ REPREZENTACE se na MS naposledy představila v roce 2006, kde tehdy zářil především Tomáš Rosický. Podle Bosáka ale v jeho práci není žádný velký rozdíl, jestli národák na prestižním turnaji hraje.

Budoucnost společných obranných projektů v Evropě

4.6.2018 euroskop.cz str. 00
Libor Škácha

V pátek 25. května 2018 se v prostorách Profesního domu na Malé Straně uskutečnila jarní bezpečnostní konference na téma „Strategická autonomie“.

Silnější Evropa v rozbouřeném světě?“. Třípanelová konference se zabývala geopolitickou situací v Evropě, evropskou bezpečností a otázkou technologicko-průmyslové spolupráce mezi členskými zeměmi EU.

Leitmotivem třetí části byla otázka nezávislosti průmyslové a technologické základny evropských zemí, možnosti společného vývoje a budoucí vývoj na poli obranného a bezpečnostního průmyslu.

Hlavními panelisty této části byli Pieter Taal z Evropské obranné agentury (EDA), Patrick Bellouard, předseda EuroDéfense, Andrej Čírtek působící jako mluvčí holdingu Czechoslovak Group, Tomáš Kopečný z Ministerstva obrany ČR, Dušan Švarc z Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu ČR a Martin Uher, který je předsedou představenstva CyberGym Europe.

Celou diskusi moderoval Libor Stejskal ze Střediska bezpečnostní politiky při Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Co znamená strategická autonomie Evropy? I přes komplikovanost termínu „strategická autonomie Evropy“ se Pieter Taal během svého úvodního slova snažil definovat tento pojem. Dle jeho názoru termín obsahuje dvě dimenze.

„Jednu z nich lze chápat jako schopnost vysílat bezpečnostní složky a vést vojenské zahraniční mise. Druhou pak jako cílenou preferenci (evropských) výrobků, které jsou technologicky vyspělé, konkurenceschopné. Tato část by se dala označit jako buy european“, vysvětlil Pieter Taal.

K této druhé dimenzi se pak váže průmyslová základna, hospodářská síla a dostatečné investice do výzkumu a vývoje nových technologií. „Tato snaha zatím na unijní úrovni chybí“, dodal Taal, přičemž je dle něj potřeba, aby agentura EDA více podporovala společné projekty a rozvoj spolupráce v obranném průmyslu.

Snahy o samostatnou, sebevědomou, a strategicky nezávislou politiku na unijní úrovni však nelze provozovat bez společných (obrných) projektů. Ty by podle Taala měly do budoucna fungovat jako nástroj, který zvýší efektivitu vývoje a ušetří finanční prostředky.

Kopečný: ČR vítá iniciativu EU v obraně Na slova o společných projektech a rostoucích ambicích EU Pietera Taala Tomáš Kopečný reagoval tím, že snahy EU o sebevědomou a strategicky nezávislou politiku v oblasti obrany ČR vítá. Označil ji za „nejambicióznější od dob Plevelnova plánu“ a ačkoliv většina unijních států chápe Severoatlantickou alianci jako primárního garanta bezpečnosti, „je potřeba, aby se EU snažila sama zajistit svoji bezpečnost, zejména s ohledem na rostoucí hrozby“ poznamenal Kopečný.

Praha si slovy Kopečného uvědomuje změny na poli geopolitiky a snahy Unie o společný vývoj, posilování schopností a investice do moderních technologií, umělé inteligence a robotiky, podporuje.

Finanční prostředky, které bude rozdělovat Evropský obranný fond, dle Kopečného lze vnímat jako výzvy a příležitosti. Největší přínos dle jeho slov spočívá „ve snaze prostřednictvím společných projektů dospět z nezávislosti a jednotě (v rámci Evropy, pozn. redaktora).

Pieter Taal diskutuje o dimenzi strategické bezpečnosti a budoucnosti vojenských projektů na unijní úrovni.

Zdroj: Euroskop

Současné limity spolupráce Pro český obranný průmysl je spolupráce se zahraničními firmami z tohoto odvětví klíčová. Slovy Andreje Čírka zastupujícího tento sektor je důležité, „abychom měli strategické projekty s velkými státy.“

A jistá spolupráce v této oblasti již probíhá, bez ohledu na to, jaké kroky EU podniká či nikoliv, dodal ke společným projektům Čírka.

Otázkou však zůstává, do jaké míry jsou jednotlivé národní státy ochotny spolupracovat. Jsou to především ony, kdo jsou klíčovou proměnnou, jelikož rozhodují o tom, co se nakoupí a jaká střednědobá či dlouhodobá strategie se zvolí.

K tématu národního státu Čírtek dále poznamenal, že „je přirozenou tendencí, že si stát hlídá a chrání svůj vlastní obranný průmysl, který je v případě bezpečnostní potřeby okamžitě k dispozici“. Markantní je to například u vojenských vozidel, kdy státy preferují své vlastní dodavatele (Itálie-Iveco; Švédsko-Scania, ČR-Tatra atp.).

Šance českého obranného průmyslu Během diskuze se panelisté věnovali také tomu, co případné společné projekty na evropské úrovni mohou českému průmyslu přinést.

V této otázce panovala nejistota, zejména s ohledem na značné množství různých (národních) zájmů. Struktura odvětví je taková, že v Evropě existují státem vlastněné firmy, jsou státem podporované firmy a mimo to i soukromé samostatně působící subjekty, kdy každý aktér má určité preference.

Dušan Švarc k investičním pobídkám na projekty na evropské úrovni poznamenal, že „on sám nedokáže odhadnout, co se stane při vstupu unijních peněz, investic a pobídek, jakým způsobem to ovlivní situaci na trhu.“

V těchto projektech se tak mohou objevit jak příležitosti, tak rizika. Výsledky lze těžko předpovídat.

Klíčová je spolupráce Závěrečná část panelu se věnovala spolupráci mezi unijními zeměmi. Zde se diskutující shodli na tom, že podstatné je plnit své závazky a to, na čem se unijní země dohodnou, ať se jedná o spolupráci v jakémkoliv formátu.

Nemalého významu také nabývá fenomén interoperability, kdy je potřeba, abychom v Evropě měli podobnou techniku a vybavení, navigační systémy a další komunikační nástroje, což usnadní další spolupráci.

Kté se samozřejmě váže i společný postup v oblasti výzkumu, vývoje a společného nákupu obranné techniky.

„Mezi přirozené partnery ČR, mimo unijní země s velkým obranným průmyslem, patří především okolní země a státy Visegrádské skupiny,“ podotkl Čírtek.

Závěrem ředitel Kopečný poznamenal, že každý stát má zájem na tom, aby ve svém vybavení měl jen tu nejlepší možnou techniku, přičemž v některých ohledech ta evropská bohužel nejlepší není. Proto je do budoucna zapotřebí koordinovat postup v oblasti plánování, vývoje a obranných projektů, což usnadní a zefektivní spolupráci mezi evropskými státy.

Vaše EU - budte stále v obraze Upozorníme Vás na zprávy. Zpravodajství na míru do Vašeho emailu. Líbil se Vám tento článek? Chcete do svého emailu dostávat přehled

URL| <https://www.euroskop.cz/44/31113/clanek/budoucnost-spolecnych-obrannych-projektu-v-evrope/>

Vládní situace ve Španělsku a o katalánské situaci

4.6.2018 ČRo Plus str. 01 12:30 Radiofórum

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A naším hostem je Martin Mejstřík, politolog z Katedry evropských studií institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

MEJSTŘÍK Martin, politilog

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak můžete připomenout proč vlastně padla Rajoyova vláda?

MEJSTŘÍK Martin, politilog

Tak ono to bylo slet už několika vlastně na sebe navazujících korupčních skandálů, které se v posledních letech kupily kolem lidové strany a vlastně ta aféra poslední, do který bylo zapojeno skutečně desítky politiků z vládnoucí strany, tak obrazně zlomila Rajoyovi, protože ta jeho vláda od posledních voleb byla menšinová, neměla vlastně většinu v parlamentu, ani ji mít nemohla, takže se opírala o podporu socialistů, o podporu dalších strana a ty vlastně teď zorganizovali to hlasování o nedůvěře a tu vládu tedy odvolali.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A můžeme si říct něco bližšího o tom korupčním skandálu, protože zase nevíme úplně přesně, já jako laik nevím úplně přesně, jak zásadní to byla odhalení, že kvůli nim padla vláda i když samozřejmě jak jste říkal, ta politická situace tomu zřejmě nahrávala.

MEJSTŘÍK Martin, politilog

Tak on to byl spíš slet událostí, vlastně nebylo to nic nového, vlastně první korupční skandál, ono se to týká nelegálního financování té lidové strany, ty první kauzy jsou myslím, že tři roky zpátky, ve kterých se objevilo několik vlastně ministrů té strany, někteří z nich odstoupili, ta kauza postupně vyšuměla, ale neustále se vlastně objevovaly nové a nové a můžeme se dnes domnívat, že ty poslední ne, že by byly nové, ale spíše vlastně posloužily jako záminka určitě těm socialistům, aby teď mohli poukázat velmi jednoduše, toto už nechceme, teď se té vlády vlastně zbavíme, což jakoby před tím zejména v otázce vlastně reakce na otázku Katalánska Rajoyovi se povedlo vlastně vzbudit u té španělské části populace takový ten pocit, teď jsme v krizi a teď je tu někdo silný, kdo se to jakoby snaží řešit, takže u části těch lidí mohl vzbudit to, že se musíme sjednotit za tím lídrem, za tím co to už teď odešlo, vyšumělo, tak to Katalánsko se nějakým způsobem vrací k normalitě, takže v první možné chvíli, kdy se objevil nějaký problém, tak ten slepenec těch stran, které podporovaly Rajoyovu vládu, tak řekl, dost tohle už se nám nelíbí.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale mimochodem čím to je, že vlastně od roku 1975 žádná nedůvěra vládě vyslovená nebyla, znamená to nějakou stabilitu ve Španělsku, aspoň doposud?

MEJSTŘÍK Martin, politilog

Ono to souvisí s tím, že do těch posledních voleb ve Španělsku fungoval dvoustranický model, to znamená, buď vládli socialisté nebo vládla lidová strana a ty se tedy střídali u moci a vždycky ta strana měla buď sama o sobě většinu, nebo většinu třeba s pomocí nějakých regionálních stran, takže vlastně tam nebyl důvod pro odvolávání, nebo pro vyslovování nedůvěry té vládě, protože vždycky prostě ta vláda byla akce schopná, myslím, že v roce 2011 byly předčasné volby, kdy patero je vyhlásil, ale to bylo ne, že by mu byla vyslovena nedůvěra, ale protože země byla v tak velkých ekonomických problémech, že už nemohla dál vlastně ta vláda fungovat, takže spíš a teď tím, jak se proměnil ten systém, najednou místo dvou stran tu máme Podemos, máme tu Ciudadanos, dvě nové politické strany a už to není najednou, že vládne buď jedna nebo druhá, takže i proto je jednodušší vlastně dnes tu nedůvěru vlastně té vládě vyslovit.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Vysvětluje Martin Mejstřík, politolog z Katedry evropských studií institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovi, který zůstává naším hostem i nadále, je připraven případně zodpovědět některé vaše otázky, nebo se vyjádřit k některým podnětům a my máme na lince našeho posluchače, Ronalda Štěpána Roba, dobrý den.

ROB Romuald Štěpán, posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Sledujete aktuální situaci ve Španělsku pane Robe?

ROB Romuald Štěpán, posluchač

Tak úplně do detailu samozřejmě ne jako váš host a i to, co zaznělo bylo pro mě zajímavé, každopádně se domnívám, že určitě se tam promítla ta situace, ty turbulence hlavně Katalánska, ostatně já jsem vůbec nepochopil, proč k tomu nějakému pokojnému rozdělení by nemohlo dojít, zvláště, když to má nějakou svou vlastní historii, stejně by zůstali v Evropské unii a vlastně zas tak by se toho moc nezměnilo a skutečně nechápu, proč tam muselo dojít k tomu náchylnému tlačení toho vývoje v tom Katalánsku a stíhání vlastně politiků katalánských.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A myslíte si, že nový premiér Pedro Sánchez dokáže tuhle situaci ohledně katalánských snah o nezávislost řešit nějak uspokojivě?

ROB Romuald Štěpán, posluchač

Tak já doufám, já myslím, že ať už na to máme názor jakýkoliv, tak rozdělení Československa proběhlo pokojnou cestou a myslím si, že ty vztahy jsou na velmi dobré úrovni a stejně tak tomu může probíhat i ve Španělsku, opravdu jsme v Evropské unii, kde je komunita států a vlastně jsme samostatní, ale zas až tak úplně odcizeni nejsme a ta propojenost tady je, takže já bych v rámci usilování o společného dobra, prostě Katalánsku vyhověl a zůstane dál nějakým způsobem v komunikaci se zbytkem Španělska, myslím, že by to bylo dobré a doufáme, že se to podaří.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak to byl názor Romualda Štěpána Roba, já vám děkuji, na shledanou.

ROB Romuald Štěpán, posluchač

Děkuji vám, na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a zeptám se Martina Mejstříka, jestli ta naděje, kterou pan Rob spojoval tedy se změnou vlády v Madridu, ale vlastně i s nástupem nové vlády v Barceloně, jestli je oprávněná, jestli se skutečně při nejmenším ta situace momentálně zklidní vzhledem k tomu, že vlastně pan Sánchez říkal, že je ochoten nějakým způsobem s Katalánci jednat.

MEJSTŘÍK Martin, politolog

Určitě se ta situace posune v tom, že Rajoy měl velmi pevný postoj vůči otázce Katalánska, Sánchez i když je také odpůrcem tedy nezávislosti Katalánska, tak si dovede představit nějaký dialog o třeba nějakém změně statusu Katalánska, či podobně, ono není náhodou, že to hlasování o nedůvěře bylo relativně těsné a vlastně

klíčovou roli tam hrály i nacionalistické strany z těch, jak Baskická nacionalistická strana, tak zejména obě dvě pro indepentské strany z Katalánska, takže určitě tam proběhly nějaké zákulisní jednání ve smyslu, vy nám teď tady pomůžete svrhnou Rajoyovu vládu a my vám za to můžeme něco poskytnout.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a mimochodem ale nepůjde to zase tak daleko, jak by si třeba Katalánci představovali, nebo jak o tom mluvil i pan Rob, to jest, že by opravdu se Katalánsko odtrhlo, že by dostalo šanci pokojně vyjádřit svůj názor v referendu a pak se všechno tak hezky propojilo v Evropské unii, jak to říkal pan Rob.

MEJSTRÍK Martin, politilog

To si nedovedu představit, protože Španělsko prostě má nějakou ústavu, která je platná a ta to prostě znemožňuje a vlastně teď to bylo vidět i po těch událostech na ten podzim, prostě španělský stát nebude váhat jakýmkoli způsobem vlastně tu celistvost Španělska udržet a musíme si i uvědomit zároveň, že i v samotném Katalánsku je zhruba, je ta společnost rozdělená padesát na padesát, na zastánce a odpůrce nezávislosti a to je v současnosti a nevíme, co by se stalo, kdyby skutečně by byli pak konfrontováni s těmi dopady nezávislosti, takže skutečně ta otázka není postavená tak, že tu na jedné straně máme nějakou katalánskou entitu, která se chce odtrhnout a na druhou stranu Španělsko, které jim to nechce umožnit, to je asi otázka i v rámci samotného Katalánska je velmi komplikovaná.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Posloucháte pořad Radioforum, kam můžete samozřejmě i volat a na naše číslo se dovolal i pan Jaroš, dobrý den.

JAROŠ, posluchač

Dobrý den, já fandím Kataláncům tedy, aby uspěli v tom, ale ty socialisti jim asi v tom nepomůžou, protože Evropská unie naprosto nesouhlasí s odtržením Katalánska, ale nelíbí se mi vaše pokrytectví, když tam hrozí těm lidem z té katalánské vlády 30leté tresty a takové, tak to pomijíte mlčením, ale když hrozí Navalnému 30 dní vězení, tak to rozpitváváte a děláte z toho obrovskou aféru, to je dvojí metr.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Počkejte tak, já jsem se tady nevyjadřoval vlastně ani k jednomu z těchto případů a pochopitelně, že upřímně řečeno o tom se také budeme bavit, mám to v plánu, ale takže vy, co se týče tedy španělského případu, tak tam co si myslíte, o tom postupu vůči katalánským politikům?

JAROŠ, posluchač

Nevěřím, že to projde ta nezávislost i když jim to přeji.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Co se týče toho postupu vůči katalánským politikům, kteří jsou mnohdy ve vězení, tak si myslíte co?

JAROŠ, posluchač

Nepřiměřeně tvrdý postoj.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, děkuji vám, na shledanou. Co soudíte pane Mejistříku o tom, co hrozí katalánským politikům právě kvůli tomu, že zorganizovali referendum, které mimochodem tedy bylo neustávní, ale bylo ze strany španělských úřadů nepřiměřené, nebo nebylo?

MEJSTRÍK Martin, politilog

Tak, bylo to zaprvé podle španělských zákonů, takže to nebylo něco nezákonného, byl ten postup v souladu se španělskou legislativou, my to samozřejmě z našeho pohledu se můžeme ptát, jestli ta legislativa není příliš tvrdá, na to, že ten člověk vlastně, oni jsou obviněni z toho, že podněcovali k nějakému separatismu a vlastně nepokojům, zatímco oni podněcovali k nějaké politické neposlušnosti, na druhou stranu, takže se můžeme ptát, do jaké míry jsou ty tresty příliš tvrdé, na druhou stranu oni, když do toho šli, tak si toho moc dobře byli vědomy, bylo to vlastně, když to tak ten pan posluchač spojoval, je to vlastně stejný jako třeba u toho Navalného, kdy o také jde do těch protestů s tím, že ví, co mu za to, samozřejmě nesrovnávám ty dvě situace, ale vlastně oni věděli, když udělá A, tak se stane B, protože Rajoy to deklaroval, takže na jednu stranu samozřejmě asi ta přiměřenost těch trestů je tedy vyvolává otázky, na druhou stranu oni moc dobře věděli, že taková věc může nastat, otázka co, jestli vlastně s novou vládou třeba také může dojít k nějakému generálnímu pardonu, či podobným věcem, když se ta situace samozřejmě v tom Katalánsku nějakým způsobem uklidní, tak si dovedu představit, že bude zreformován třeba status, dostanou nějakou opravenou autonomii a pak se tedy řekne a vy tady dostanete, jako generální pardon a můžete jít prostě domů.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale jak samozřejmě naši pravidelní posluchači vědí, tak to není jediný způsob, jakým se dostat se svým názorem do Radiofóra, další jsou pochopitelně sociální sítě a nikoho asi nepřekvapí, že je tady kvůli tomu Marian Vojtek, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus, dobrý den.

VOJTEK Marian, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Dobré odpoledne, Bernad Kurtz píše na našem Facebooku toto, „Vláda socialistů postoj Španělska k Evropské unii nezmění, byli by sami proti sobě, situaci bedlivě sledujeme, Španělsko známe celá rodina, moc se nám líbí, přátelští lidé, skvělá kuchyně, nádherné moře a super víno, osobní názor, Sanchéz bude méně konfliktní, bude dělat ústupky, ale nic převratného a podstatného se nezmění, od stíhání bývalého šéfa parlamentu Katalánska bude upuštěno a to výměnou za to, že Katalánskou půjde smírnou cestou jednoty země.“ Dokáže podle vás nový španělský premiér Sanchéz zklidnit situaci ohledně katalánských snah o nezávislost, ptáme se vás dnes na Twitteru, takže hlasujte v naší anketě.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak a já se hned zeptám našeho hosta Martina Mejstříka, který je tady s námi ve studiu, odborník na Španělsko a také samozřejmě na Katalánsko, jestli si myslí, že vláda socialistů vztah k Evropské unii nezmění, respektive, jak se bude vládnout teď Sanchézovi, když ho vlastně dostal do křesla takové hodně rozličné seskupení různých stran s různými zájmy.

MEJSTŘÍK Martin, politilog

Tak musíme si uvědomit jednu zásadní věc, že ta jeho vláda není standardní vládou, je to vláda s jakousi provizorní s tím, že všichni předpokládají, že se v dohledné době odehrají předčasné volby, hovoří se o podzimu, může se stát, že to bude třeba až příští rok na jaře, ale každopádně nikdo si nedovede představit, že by ta vláda do konce mandátu v roce 2020, vemte si, že je to, bude to pravděpodobně tedy jednobarevná vláda, ale podporovaná na jedné straně radikálně levicovými populisty z Podemosu, do toho katalánskými baskitskými nacionalisty a s velmi těsnou většinou, to znamená, skutečně ta vláda má jednoznačný mandát dovést teď Španělsko k předčasným volbám, ze kterých se budou doufat, že vznikne nějaká už funkční koalice.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak teď se nám dovolala naše posluchačka Marta Novotná, dobrý den.

NOVOTNÁ Marta, posluchačka

Dobrý den, já jsem prosím vás takový zvláštní zážitek, já jsem v roce 1995 jela do Španělska a jela jsem "nesrozumitelné", to je přímořské letoviště, když jsem tam byla na pláži, tak najednou jsem slyšela obrovitánský sborový zpěv, ale tak jako úplně, když jsou to profesionálové, překrásně zpívali, tak mi nedalo a šla jsem se podívat, co se to tam děje, tak jsem se ptala, proč tam tak krásně zpívají na pláži a oni říkali „paní, prostě tady

jsme smutní, my nejsme Španělsko, my jsme Katalánsko, oni nás tehdy ve válce si přivlastnili a my chceme být samostatní" a byly tam slzičky a plakali, mám s nimi krásné fotografie a před chvílí jsme je měla v ruce a vy o tom začnete mluvit, to si nemůžu nechat pro sebe.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

To je hezké, že jste se podílela o tenhle zážitek a zajímalo by mě, jestli to ve vás vyvolalo prostě takový pocit, že ti Katalánci jsou tak úžasní lidé, že by měli dostat tu samostatnost?

NOVOTNÁ Marta, posluchačka

No, já si myslím, že když je jim to takhle moc líto, že jsem Španělka a ne oni samostatní, tak že by to měli mít, to je určitě pravda. Já jsem byla v Barceloně, trochu to tam znám, tohle jsem s nimi zažila pořád na to myslím a ještě mám tu fotografii s nimi vyfocenou a vy o tom začnete mluvit, když to mám v ruce, tak já moc děkuji.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Mějte se, díky a na shledanou. Samozřejmě, že můžete volat i nadále, číslo do studia je 221 552 777. Tak zřejmě v českém národě převládá do jisté míry takový pocit, že ty menší národy by měly mít právo na sebe určení, ale zase na druhou stranu prostě, jak vy jste říkal pan Mejstříku, tohle prostě Španělsko momentálně asi nepřipustí a navíc, jak říkal pan Jaroš, prostě ona ta část polovina Katalánců vlastně nemá ani podporu Evropské unie, která s tím jaksí nesouhlasí, takže tudy asi cesta nepovede.

MEJSTŘÍK Martin, politilog

Ono je to skutečně tak, ono by bylo zvláštní, kdyby v českém národě ten sentiment nebyl, protože my sami jsme vznikli tak, že jsem byli nástupnickým státem Rakousko-Uherska i když ta situace z hlediska mezinárodního práva byla úplně odlišná. My jsme se v poklidu rozdělili se Slovenskem, takže v našem genetickém kódu je vlastně to sebeurčení pro ty národy, na tom jihu ta situace je přeci jenom v tomhle tom odlišná, protože ta samotná otázka Katalánska se spíše stává předmětem vlastně politického boje v rámci toho samotného Katalánska, protože to by bylo na celou jinou a dlouhou debatu i z hlediska sociálně ekonomického rozdělení v tom Katalánsku, jsou to spíše ti, kteří podporují tu nezávislost jsou spíše lidé ze středních a vyšších tříd, kteří tam drží ten kapitál, zatímco ty obyčejní pracující, kteří často přišli z těch jiných částí Španělska naopak zase tu nezávislost odmítají, takže tam to je i jakási statusová vlastně věc a i ta společnost je skutečně hluboce rozdělená, takže pak je vlastně otázka, jestli takto rozdělenou společnost vlastně tu polovinu co s tím nesouhlasí, jestli potom ji nutit a je to jedno jestli jedním nebo druhým směrem k nějakému rozhodnutí.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale mimochodem, co je to vlastně za kabinet, který právě ve stejný den, kdy padla Rajoyova vláda, se ujal v Katalánsku moci?

MEJSTŘÍK Martin, politilog

Tak je to kabinet podporovaný těmi dvěma vlastně separačnickými stranami, oni tedy udělali kompromis, že z toho kabinetu vlastně vyndali ty dva nejkontroverznější osobnosti, které zároveň jsou tedy obviněné, že je "nesrozumitelné" tam také není, který tedy čeká v Německu, jestli ho Němci vydají do Španělska k soudu. Ta vláda má problém v tom, že zároveň, ona má i samotná z těch posledních voleb velmi těsnou většinu, tuším dvou hlasů v tom katalánském parlamentu, zároveň se musí opírat o takovou malou radikálně levicovou nebo extrémně levicovou antikapitalistickou stranu, která by se dala přirovnat k nějakým marxistům, leninistům, kteří skutečně chtějí rozbořit celý náš kapitalistický pořádek, takže ta vláda se musí opírat i o tyto lidi, takže skutečně i ta politika v rámci samotného Katalánska není příliš jednoduchá a určitě by tady mělo zaznít ještě jedno důležité, jak na té katalánské, tak zejména na té španělské úrovni obrovským boom teď zažívá vlastně strana Ciudadanos, která je v současnosti ta nejvíce proti katalánská, nejvíce pro nacionalistická, která propaguje skutečně tvrdý postoj a ta je extrémně v současnosti populární a pokud by byly ty předčasné volby v rámci několika měsíců, tak tato strana má velkou šanci je vyhrát a stát se vlastně hegemonek poprvé vlastně od pádu Franka vystřídat vlastně lidovou stranu na té pravici s mnohem extrémnější a radikálnější postojem vůči jak Katalánsku, tak vůči vlastně obecně levicovým tendencím ve Španělsku.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale mimochodem, když se ještě vrátím na chvíli k tomu Katalánsku samotnému, tak nemyslíte si, že vlastně Pedro Sánchez svým způsobem vzal těm separatistickým tendencím vítr z plachet, s tím, že prostě teď se asi budou těžko prosazovat nějaké radikálnější postoje, nějaké nové referendum nebo něco podobného, když v Barceloně uvidí, že přece jenom aspoň něco prosadit mohou.

MEJSTRÍK Martin, politilog

Jednoznačně, tak ono tyhle ty snahy o nezávislost, ono neříkám, že to je nějaká módní záležitost, ale když prostě skutečně tam bude nějaký konstruktivní dialog, obě ty dvě strany vidí i ti Katalánci samotní to vidí, že prostě nezávislost, tím, že oni se jeden zvednou a vyhlásí nezávislost, že to prostě dnes se nedá v rámci Evropy postupovat a když potom dojde skutečně na nějaké vyjednávání, tak si dovedu představit, že to pak dopadne jako ve Skotsku, kde v současnosti Skotové samozřejmě verbálně nějakým způsobem stále sní o nezávislosti, ale praktické kroky skotské vlády jsou spíše tak, aby změkčili dopady vlastně brexitu na sebe samé a vlastně o nezávislost se tam vlastně nikdo nebaví a spíše se snaží řešit ty konkrétní kroky, jak tomu teritoriu pomoci a myslím, že to je asi jediná cesta, kterou by mělo potom postupovat i to Katalánsko.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Když jsme se bavili o té budoucí vládě Pedra Sáncheze, tak ještě by mě zajímala taková ekonomická otázka. Španělsko bylo velice zasažené tou finanční hospodářskou krizí, jak si vlastně vedlo v těch letech krizových a pokrizových, dá do jisté míry nějaké ekonomické oživení připsat té ukončené vládě M. Rajoye?

MEJSTRÍK Martin, politilog

Částečně ano, to je vlastně jeden z těch důvodů, proč lidovci vyhráli ty obě dvě poslední volby, protože i přesto, že měli ty skandály už v té době, tak ti lidé je vnímali pozitivně v tom, že nastartovali trošičku tu španělskou ekonomiku, takže určitě částečně ta vláda v tomhle úspěšná byla, na druhou stranu ty chronické problémy, které Španělsko dlouhodobě má, tak stále zůstávají, když si vezmete v Audalúsií stále máte 25 procentní nezaměstnanost, Katalánsko vlastně muselo přispívat poměrně velké částky do toho celého španělského rozpočtu, takže to jsou věci, které tam stále jsou a na druhou stranu ta vláda socialistů, já si skutečně nedovedu představit, že oni teď budou něco v tomhle zásadně měnit, protože za prvé na to nemají mandát, není to jejich vláda s většinou a za druhé, ani si myslím, že oni si na ty reformy zejména tím, že budou předčasné volby někdy v blízkém horizontu, tak si na ně netroufnou, protože by to znamenalo samozřejmě jejich relativně ne úplně oblíbenou pozici před těmi volbami.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A co je teď podle vás největším ekonomickým problémem Španělska?

MEJSTRÍK Martin, politilog

Tak asi stále je to ten rigidní pracovní trh, že máte velmi vysokou nezaměstnanost mladých obyvatel, velmi řekněme rigidní ekonomiku zejména na tom jihu země, která není příliš konkurence schopná, takže to vytváří zase ten mix, který spíše potom vede k tomu, že právě region jako je Baskicko nebo Katalánsko musí více dotovat ty ostatní regiony a v tom je ten hlavní problém, vlastně proč vůbec máme katalánskou nezávislost, kdyby toto neexistovalo, tak by jsme se vůbec o katalánské otázce podle mě dnes nebavili.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak Marian Vojtek je tu s výsledkem ankety na Twitteru.

VOJTEK Marian, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Nejdřív si ovšem dovolím reakci na telefonující posluchačku, přišla nám do mobilní aplikace, bohužel posluchač nebo posluchačka se nepodepsal, věta zní takto „I Slováci a Moraváci hezky dojemně zpívají“. Tak tedy, dokáže

podle vás nový španělský premiér Sánchez uklidnit situaci ohledně katalánských snah o nezávislost, 58 procent hlasujících na Twitteru soudí, že ne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik Marian Vojtek, já také děkuji Martinu Mejstříkovi, politologovi z Katedry evropských studií institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, díky, že jste přišel, přeji hezký den.

MEJSTŘÍK Martin, politilog

Děkuji za pozvání.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No a Tomáš Pavlíček se od mikrofonu Radiofóra loučí, na shledanou.

Alena Vodáková: Stará paní ještě píše. Deník socioložky na odpočinku

4.6.2018 literarky.cz str. 00

Slon Nagy

Je a není to „deník“. Ano proto, že jsou to denní zápisy inspirované aktuálními událostmi, ne proto, že jde často o úvahy na témata, která jsou mimočasová. Autorka reaguje na dění ve svém nejbližším i ve vzdálenějším okolí, nejen v Česku. Zážitky „socioložky na odpočinku“ se samozřejmě často váží na informace z médií. Jsou konfrontovány se vzpomínkami, které začínají už ve 40. letech minulého století.

Deník tak trochu je (a je tak i zamýšlen) obrazem života i myšlení jedné generace. Tak trochu je (bezděčně i plánovitě) pokusem o introspekci a „zúčastněné pozorování“ prizmatem sociologie. Ani trochu není (a ani nechce být) vědeckým pojednáním. Autorka využívá volnou formu „literárních deníků“, umožňující střídaní popisu události s hlubší meditací nad problémem, jakož i občasný vpád poesie, rozhovoru, humorné nadsázky. Jednotlivé deníkové záznamy se většinou (ne vždy) stáčí k jednomu tématu (předem prozrazenému), ale mezi tématy vznikají přirozené spojnice. Deník začíná na podzimu roku 2016, končí na jaře roku 2018 – tedy prozatím končí. Kniha vychází, „stará paní“ píše dál.

Alena Vodáková (*1938) vystudovala Vysokou školu ekonomickou, později ještě studovala (nedokončila) psychologii na Filozofické fakultě UK. Od roku 1966 se věnovala sociologii. Tehdy začala pracovat v Sociologickém ústavu ČSAV, v němž působila i po jeho reorganizacích po roce 1968 a 1989. Pod záštitou ústavu redigovala v letech 1990–1995 Velký sociologický slovník, který v roce 1996 vyšel v nakladatelství Karolinum. S kolegy Jiřím Linhartem, Hanou Maříkovou a Jiřím Rybou vydávala od konce roku 1989 do konce roku 1994 časopis Sociologické aktuality. V druhé polovině 90. let vedla katedru sociologie na **Fakultě sociálních věd** UK. Posléze tam jen přednášela a ještě později působila jako externistka. Od roku 2004 už je „socioložkou na odpočinku“.

Ukázka z knihy: 1. listopadu 2016 Státní svátky

Vzpomínky jako na starém filmovém plátně:

Začátek.

Není listopad, ale květen roku 1945: Právě je mi sedm let, těším se na domácí oslavu s dortem. Místo toho panuje všeobecné vzrušení: k nám do Plzně přijeli Američané, přišli nás osvobodit. V ulicích se ještě občas střílí, ale doma už šijí vlajky, hledají zbytky národních krojů. Za pár dní už se pyšním v kyjovském kroji. Někdy krátce po první světové válce ho vyšívala moje maminka. Taková činnost asi v té době patřila k oživenému vlastenectví a tehdy se ručními pracemi dívky asi bavily (některé možná nudily), kromě toho se tehdy také často něco oslavovalo. Každopádně ten kroj se teď hodí. Ještě maminka s tetou spíchly narychlo plzeňský kroj pro mou malou sestřičku a jdeme slavit. A pak znovu a znovu: přijel Beneš, Masaryk má výročí a kdoví co ještě. Zpíváme a máváme praporky. Pak se to ještě nějakou dobu opakuje: slavnostní průvody v krojích národních i sokolských (i ty byly doma pečlivě uschované), přednáším oslavné a dojemné básničky, učím se hymny všech možných národů. Dodnes mne to všechno chtě nechtě dojíhá...

Střih.

O rok později: Kolem našeho domu jde po silnici průvod bojovně naladěných mužů a žen v červených šátcích. Neslaví, povykují. Chystají se vyhrát volby. Díváme se na ně z okna a myslíme si, doufáme, že nevyhrají... Vyhráli... A slaví na náměstích, v průvodech, v továrnách. Už beze mne, bez nás. Jde z nich strach...

Střih

Pak dlouhých 40 let (s malou přestávkou v roce 1968) se snažím vyhnout všem oslavám, průvodům, demonstracím. Jejich původní výhrůžný charakter se mění v povinnou nudu pro celý národ. Znechutili mu všechno: 28. říjen, na který byl tak pyšný, prvomájové průvody (které kdysi svým slavným fejetonem tak vítal Jan Neruda), libozvučné cizí hymny (už se zpívá jen ta sovětská v těsném závěsu za tou naší), pestrobarevné vlajky (hlídají, jestli je z oken vyvěšujeme – samozřejmě ty správné dvě), i toho Jiráskova s jeho Starými pověstmi českými, které nám maminka četla po večerech za války, když byly státní svátky zakázány (toho znechutili tím, že si ho přivlastnili)...

Střih.

Rok 1989: Začalo to oslavou 17. listopadu – po letech asi opravdovou, která je ale zároveň studentskou vzpourou. Nevím, že tam někde v ulicích je i moje osmnáctiletá dcera. Dávno už mi všechno neříká (a vlastně nikdy neříkala, je už taková). Následující dny už slavíme na Václaváku všichni společně a já se svými zkušenostmi se zároveň bojím, aby se to zase všechno nezvrtilo. Ale v mém věku už to člověk musí risknout – a nemůžu ani jinak...

Jen to občasné sevření davů mne trochu dusí. Tak raději stojím na Můstku, dívám se na přicházející rozjásané studenty skandující „Už jsme zase tady“ a tečou mi slzy. Dočkala jsem se...

Na náměstích se ještě nějakou dobu řeční, zpívá. Po mnoha letech dobrovolně, s nadšením, i když ne v národních a sokolských krojích. Komunisté ale skončili, máme nového prezidenta, hrdinu, filozofa, umělce...

Pak to všechno pozvolna vyvane...

Konec filmu.

Prvorepublikové a poválečné postobrozecké nadšení už se nevrátilo. Státní svátky většinu Čechů zajímají, jen když jde o den volna, který vyplňují vším možným, jen ne slavením toho, co by se slavit z litery zákona mělo. Netečnost, lhovost se týká i státních symbolů a památníků. Ani naše historie lidí moc nebere – pokud není podávána jako napínavý detektivní příběh nebo bulvárním způsobem jako snůška skandálů. Vlastenecký étos se vytratil asi natrvalo. Samozřejmě nejde jen o náš historický problém, nastala prostě tak zvaná postmoderní doba. Svátky formálně zůstaly – s kladením věnců ke starým pomníkům i k těm několika novým, s udělováním vyznamenání, s malými nostalgickými nebo vzpurnými shromážděními. Bez toho všeho by státnost asi utrpěla těžko odhadnutelnou újmu. Je to totiž tradice a ta ke společnosti patří, svazuje ji, drží pohromadě, i když čím dál méně.

2. listopadu 2016 ...A obzvláště ten, co právě proběhl

V posledních dnech mne ale přece jen trochu zaskočil svátek 28. října. Letos proběhl totiž dost bouřlivě – alespoň v médiích. Hlavní událost: rozhořčený dav na Staroměstském náměstí, protestující pod vedením ministra kultury Daniela Hermana a kandidáta na prezidenta Horáčka proti tomu, že jeden starý pán, emigrant, který za války prošel koncentrákem (shodou okolností strýček D. Hermana), nedostal vyznamenání, ačkoliv tvrdí, že mu bylo prezidentskou kanceláří přislíbeno. Nedopatření, nedorozumění nebo úmysl poškodit toho pána či ministra Hermana? Kdo ví. Ti na Staromáku a v médiích žádné pochybnosti nemají.

Mezitím na Hradě probíhá obvyklý ceremoniál udílení vyznamenání. Úplně obvyklý ale není. I předchozí léta dávala média najevo určité pohrdání některými vyznamenanými, ovšem letos neváhala vláčet bahnem skoro všechny. Takže někteří v předtuše něčeho podobného raději vyznamenání odmítli, jiní se asi pod tou ostudou zhroutili, protože poslali na Hrad za sebe příbuzné. Tam to ovšem probíhá, jakoby se nic nedělo.

Smutně jsem se na to z tepla domova dívala a říkala si, že média mají opravdu velkou moc a že jejich nechuť vůči stávajícímu prezidentu Zemanovi nelze přehlédnout. Už léta se přenáší na určitou část veřejnosti – zdá se, že na všechny vzdělance, intelektuály, většinu umělců. Nikdo to sice přesně neověřoval, pravda ale je, že v tomto prostředí není radno Zemana za něco pochválit, tím by si člověk vypálil cejch na čele. Pravda také je, že Zeman tu nenávidí čile přizívá svými provokacemi a humorem, kterému málokdo rozumí, zato ale leckoho uráží.

Takže ty dvě oslavy – ta oficiální a ta vzdorooslava – vlastně žádným slavením svátku 28. října nebyly. A všechny mé vzpomínky na doby minulé poněkud zhořkly.

15. listopadu 2016 Obklopena obrazy

Někdy začátkem tohoto měsíce jsem se rozhodla, že konečně dozdobím svůj byt, který obývám něco přes dva roky, obrazy. Zbývala už jen jedna malá místnost a spousta manželových obrazů, včetně těch menších, které by se tam hodily. Hledala a hledala jsem, kde by mně vybrané kousky žádoucím způsobem zarámovali. Nakonec jsem našla malý krámeček v jedné zastrčené uličce jednoho bývalého okresního města, který na mne dýchl předválečnou atmosférou. Byl zaplněn jednak originály poněkud neuměle vyvedených krajinek, kytic a typických loveckých výjevů, jednak zarámovanými kopiemi malířů 19. století a rodinnými fotografiemi. Zatímco jsem

čekala, až starší pán, který jakoby rovněž vypadl z doby dávno minulé, změní a spočítá moji objednávku, vzpomínala jsem, kde jsem toto všechno naposledy viděla.

Kupodivu to nebylo v době mého dětství, kdy jsem se s tím setkávala často, ale koncem 60. let, když jsem se poprvé dostala „na západ“, a to do Německé spolkové republiky. Šlo jen o několikadenní výlet a bydleli jsme v privátu. Už tehdy mně připadalo, že se tam zastavil čas, protože byt byl vyzdoben právě zmíněnými typy obrazů a rodinnými fotografiemi, jakožto i bibeloty podobného druhu a háčkovanými dečkami. Nevím, jak to v německých domácnostech vypadá dnes, ale rozhodně bych nečekala, že se to vrátí po víc než půl století k nám. Možná ale nejde o návrat, třeba se, bez ohledu na dlouhou kulturní mezeru, dědily v některých domácnostech z generace na generaci když ne přímo ty obrazy, tak zalíbení v nich, a také potřeba obklopovat se fotografiemi dětí i rodičů. Asi se to týká historie vkusu, kých i rodinných vztahů. Zabývá se tím dnes někdo?

Zatímco mnou nedávno navštívený krámk byl po vizuální stránce jako vystřížen z dávné doby, možnosti výběru rámu spadaly do doby současné, lépe řečeno byla k dispozici nakonec jen možnost jedna, odpovídající zřejmě co nejefektivnější hromadné výrobě. Po jistém váhání jsem nad tím přimhouřila oči a za čtrnáct dní pak zdárně, s pomocí své hodné dcery, dovlékla zarámované obrazy a obrázky domů. Hodný zeť mi je podle mého přání rozvěsil. Při té příležitosti si zničil vrtačku, což zároveň vyhodilo v celém bytě proud. Technické vymoženosti totiž nejsou vzájemně dostatečně sladěny a zdi mého nového bytu jsou až příliš tvrdé. To je ale rovněž téma na jindy.

Teď bych měla říci, že byt mám jakž tak dozdobený obrazy, když už jsem tím zdobením začala. Je to ale trochu jinak. Já jsem vlastně nic nezdobila, to bylo takové hovorové klišé. Ve skutečnosti jsem se jen o něco víc obklopila obrazy. Dělán to už velmi dlouho. Sblížila jsem se během života s obrazy doma i v jiných bytech, v galeriích a na výstavách, v publikacích o výtvarném umění. S obrazy, které namaloval můj muž a další malíři, z nichž některé jsem znala osobně, jiné jen z těch galerií a publikací. V současné době už komunikuji hlavně s obrazy, které mám doma na stěnách a doma v knihách. Na Louvre, Prado a další galerie, včetně pražských, už jen vzpomínám, na výstavy ani do malířských ateliérů skoro nechodím.

Jedna výstava z nepříliš dávné doby se mi ale vybavila. Jako by to bylo včera. Konala se to ale před sedmi lety. V roce 2009 jsme uspořádali v Prácheňském muzeu v Písku výstavu celoživotního díla mého muže pod názvem Průřez vleklou událostí (obrazy z let 1959–2009). Velkou zásluhu na ní měl náš dlouholetý přítel malíř Martin Stejskal, který mj. připravil krásný katalog, a také kurátorka výstavy paní Irena Mašíková, která sice nebyla dlouholetou přítelkyní, ale všechno prováděla nejen s velkou profesionální zručností, ale i s osobním zaujetím, přesahujícím povinnosti zaměstnankyně muzea. Stejně jako před těmi sedmi lety si dnes uvědomuji, že bez nezištných pomocníků a bez přátel se náročné „nelukrativní“ akce nikdy nepodaří uskutečnit... A neplatí to jen o malířských výstavách.

V tom hezkém katalogu z největší a také poslední výstavy Františka Vodáka jsem právě nalistovala i svoji báseň Svět uvnitř i venku, která je sice o vystavovaných obrazech, ale jako by patřila i do tohoto deníku. Ocituji jen první a poslední sloku:

Zapletení do sítí vlastní minulosti potácíme se urputně vpřed a vzad tápeme a škobrtáme, výskáme a pokukujeme

(...)

Svět je zastřený a stále víc se zastírá útek od budoucnosti k bludičkám minulosti ne ale všechno se chce ztvárnit uhýbá to, prokluzuje, šeptá a zase umlká svět nás pořád ještě vodí za nos ten uvnitř i venku

SLON – Sociologické nakladatelství, 2018

URL| <http://literarky.cz/literatura/cteni/26403-alena-vodakova-stara-pani-jet-pie-denik-socioloky-na-odpoinku>

Sestra Smrt

3.6.2018 ČT 24 str. 04 22:05 Newsroom ČT24

Nikola REINDLOVÁ, moderátorka

Sestra Smrt, sestra vražedkyně. Vraždila, aby si usnadnila práci. Titulky článků o zdravotní sestře Věře Marešové. Novináři o ní takto psali dva roky, jenže lživě. Žena původně obviněná z vraždy je totiž nevinná. Žena původně obviněná z vraždy je totiž nevinná. Z mediálního lynče obvinila šest velkých mediálních domů. A požaduje odškodné. V součtu skoro 35 milionů korun. Říká, i novináři mají dodržovat presumpci nevinny a nesoudit dřív než soudci.

Věra MAREŠOVÁ, bývalá zdravotní sestra nemocnice v Rumburku

Byla jsem doslova hysterická a prosila jsem dceru, aby šla ven a něco novinářům řekla, že prostě nejsem schopná s nima mluvit. Nebyla jsem ve stavu, kdy bych vůbec byla schopna cokoli říct.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Výpověď Věry Marešové u soudu minulý týden. U tohoto jednání požadovala odškodné od ministerstva spravedlnosti. Mnohonásobně vyšší peníze ale chce právě od médií. Celkem 35 milionů.

Robert MALECKÝ, novinář, HlídacíPes.ord.

Ten příklad sestra Smrt, to je to nejhorší, co se v tom případě odehrálo.

Věra MAREŠOVÁ, bývalá zdravotní sestra nemocnice v Rumburku

Jsem měla telefon a volala mi televize Prima, co říkám tomu, že budu obviněna z dalších pěti vražd. No, tak to jsem se složila na kolena, protože novináři to samozřejmě věděli první.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Marešová žaluje celkem šest mediálních domů: Economii, Mafru, CNC, Vltava Labe Media, Novu a Primu. Všechny podle Marešové porušily presumpci nevinu.

Alice NĚMCOVÁ TEJKALOVÁ, děkanka, **Fakulta sociálních věd** UK

Je jedna věc, když odvolací soud řekne, že jste se té věci nedopustila, ale druhá věc je, že řada lidí se od vás odvrací, ona to popisovala, že na poště si lidé stoupnou raději dál od ní.

Věra MAREŠOVÁ, bývalá zdravotní sestra nemocnice v Rumburku

Spousta lidí už v tom mezivazbík, když jsem občas šla do města, tak radši prostě přešli na druhý chodník, radši sklopili zrak, než aby navázali oční kontakt.

Ondřej NEFF, publicista, Neviditelný pes

Ono to v některých těch fázích vypadalo, že skutečně k té trestné činnosti došlo. Kdyby se mělo vycházet z toho, že se bude čekat až na pravomocné odsouzení, tak v podstatě by ta média vůbec nemohla o žádném trestném činu referovat.

Robert ČÁSENSKÝ, šéfredaktor, Reportér

Při nějakém přenášení prvotní informace by to i člověk pochopil, policie někoho obviní z vraždy, stejně bych asi dával pozor na to označovat ho slovem vrah.

Dagmar HARTMANOVÁ, právnička, MAFRA

Domníváme se, že jsme v rámci zpravodajství o kauze paní Věry Marešové v médiích MAFRA zásadu presumpce nevinu obdrželi. Jednotlivá tvrzení v článcích nelze posuzovat izolovaně bez kontextu a celkového vyznění článku, respektive uceleného zpravodajství v jednotlivých médiích.

Adéla MIKEŠOVÁ, mluvčí, Czech News Center

CNC se bude tímto případem zbývat ve stejných intencích, jako se věnuje jiným případům.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Další média se vyjadřovat zatím nechtějí. Není to ale poprvé, co novináři soudili dřív než soudy. Třeba v případě bývalého psychologa Hradní stráže, kterého vojáci obvinili ze znásilnění, lživě. I tehdy se mluvilo o pochybení novinářů.

Barbora OSVALDOVÁ, předsedkyně etické komise

Člověk, který není veřejná osoba, by se do osobní tísně vinou novinářů neměl nikdy dostat.

Robert ČÁSENSKÝ, šéfredaktor, Reportér

Pro mě, protože tehdy jsme to publikovali v MF Dnes, kde jsem pracoval, to už navždycky bude vykřičník, který mě bude varovat před tím, kde máte i dvacet svědků, furt dávali pozor, protože i to se může ukázat jako vymyšlené.

Robert MALECKÝ, novinář, HlídacíPes.org

Některá ta média zašla opravdu velmi daleko. Pokud ty žaloby paní Marešové budou úspěšné, tak jedině dobře.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, redaktorka

Tereza Řezníčková, Česká televize.

Kulatý stůl

2.6.2018 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Itálie se přesně tři měsíce po patových parlamentních volbách jen těsně vyhnula novému hlasování o složení parlamentu. Jsou oprávněné obavy, které vzbuzuje vznik první populistické vlády v západní Evropě? A jak silná je prezidentská moc v Brazílii, kde ekonomickou i politickou agendu určují protestující řidiči kamionů? To jsou dvě témata prvních dvaceti minut sobotního ohlédnutí za týdnem ve světě. Od mikrofonu zdraví, hezký poslech přeje David Štáhlavský. Itálie má novou vládu. Zformoval ji z pověření prezidenta Matareli až na druhý pokus Jusephe Conte, obhájce práv italského lidu, jak se sám pojmenoval poprvé právě u prezidenta neuspěl kvůli nominaci euroskeptika Savoni. Odmítač eura se měl stát ministrem financí. V této další vládě má na starosti evropské záležitosti. Přitom v pondělí to vypadalo na úřednickou vládu, respektive předčasné volby. Úřednický kabinet měl sestavit ekonom Carlo Kotareli. Bývalého vysokého úředníka mezinárodního měnového fondu pověřil právě prezident a některá média to označila za politický převrat.

Zdeněk NOVÁK, redaktor

Kotareli řekl, že pokud pro svůj kabinet nezíská důvěru v parlamentu, nové volby by mohly být už v září. Prezident Kotareliho sestavením vlády pověřil po neúspěchu Jusephe Conteho. Ten se opíral o protestní hnutí pěti hvězd a euroskeptickou ligu. Conte svou snahu vzdal poté, co prezident Matarella odmítl jím navrhovaného ministra financí, který se stavěl proti evropské společné měně. Hnutí pěti hvězd i liga za to prezidenta silně kritizovaly. Obvinili ho ze zrady na voličích a dokonce navrhli jeho sesazení. Prezident se hájil tím, že nechce zpochybnit členství země v eurozóně a připravit Italy o jejich úspory. Zdeněk Novák, Český rozhlas.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

No a ve studiu se mnou v dnešních Názorech a argumentech zasedli Andras Pieralli, italsko-český publicista, politolog a překladatel. A také Martin Mejstřík, politolog z katedry Evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pánové, vítejte dobrý den.

Andreas PIERALLI, italsko-český publicista, politolog a překladatel

Dobrý den.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Co a kdy se stalo, že nakonec přece jen má Itálie řádnou vládu? Ta se opírá o povolební rozložení sil. Pan Pieralli.

Andreas PIERALLI, italsko-český publicista, politolog a překladatel

Tak, stalo se to, že došlo k nějakému kompromisu ohledně osobnosti pana profesora, jak bylo řečeno, přičemž byl zachován ve vládě, ale dostane slabší ministerstvo oproti původnímu. A hlavně do ministerstva financí zasedne ekonom Giovanni Tria, který je sice taky velmi kritický vůči euru a vůči tomu aktuálnímu evropskému finančnímu systému, ale mnohem přijatelnější pro ten establishment nebo pro ty tradiční strany. Ta otázka tady teď už nezní zda euro ano nebo ne. Itálie se rozhodla i v nové vládě pro to, že zůstane u eura, ale bude velmi kritická pro Brusel. Je to, pane Mejstříku správná interpretace?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Dá se to tak chápat. Ona vlastně to, co zaznělo v předvolební kampani a to, co zaznělo i v těch vyhrocených dnech poté, co byl vlastně, co prezident odmítl jmenovat Pavla Savonu, tak to byly spíš jakési rétorické obraty směrem k veřejnosti. Já si myslím, že ti politici až z Ligy severu, či Pěti hvězd nikdy neměli zájem na to, skutečně z toho eura vystupovat, takže teď vlastně vidíme tu, ten přechod skutečně do té praxe, kdy ta vláda vzniká a myslím, že se dočkáme dalších mnoha kroků, které budou v rozporu s tím, co se snažili před tím propagovat ve volební kampani, protože jaksi jsou to nerealistické kroky ve skutečné vládě.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Takže nehrozí ani italexit?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Nedovedu si to představit v současné situaci.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Tuším, že to byl Guardian, který tento týden napsal, že pokud tato vláda se stane realitou, ona se stala realitou, tak bude Itálie podporovat Velkou Británii v jejím odchodu z Evropské unie. Dá se to předpokládat, má na to Itálie nástroje, pane Pieralli?

Andreas PIERALLI, italsko-český publicista, politolog a překladatel

Já si myslím, že tady ta nová vláda se asi co se týče teda té Evropské úrovně soustředí spíš na otázku těch pravidel, co se týče veřejných financí. Spíše než, aby podporovala Británii jako takovou v jejím brexitu, protože pravda je, že Itálie je teď tak nějak trochu jinak nastavena vůči Evropě, ale tradičně je to velmi proevropský národ, že jo, ten ta úmluva byla podepsaná v Římě a Italové se dívali vždycky na Evropu a na Brusel jako na nějaký vyšší standard, kam chtějí mířit a to, že teď jsou na něj tak kritický, je to spíš dáno si myslím aktuální ne příliš dobrou ekonomickou situací, přičemž lidi jako Salvini a další to využili a udělali z toho téma a vybrali si za terč Evropskou unii, ale to jádro, to srdce Itálie si myslím, že zatím aspoň je stále proevropský.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Mejstříku, jaký je program této nové vlády?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Oni zejména ten program cílí vlastně dvěma směry. První směr je protiimigrační obě dvě strany jasně deklarovaly, že chtějí minimálně nějakým způsobem se zbavovat těch nelegálních migrantů na území Itálie, což já si nedovedu představit, jakým způsobem to bude probíhat. Nicméně na tomhle se ty dvě strany shodnou. To znamená tvrdší opatření proti jak nově přichozím migrantům, tak i těm, co žijí nelegálně na italském území. A druhý pilíř bych viděl vlastně v tom ekonomickém programu, který ale je velmi nejednotný, proč na jedné straně tu máme ligu severu, která cílí na snižování daní, řekněme střední a vyšší třídě podnikům a na druhou stranu tu máme hnutí pěti hvězd, které propaguje vlastně určitou formu nepodmíněného příjmu pro ty nejhudší vrstvy. Což dohromady i se zadlužeností Itálie astronomickou je vlastně výbušný mix, který by mohl vést skutečně k velkým ekonomickým problémům. Proto já osobně se domnívám, že i z těchto, řekněme postupů, oni budou muset nějakým způsobem slevit, protože by to jinak nedopadlo úplně moc dobře.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Názory a argumenty jsou teď ve spojení také s Josefem Kašparem, spolupracovníkem Českého rozhlasu v Itálii, redaktorem italské veřejnoprávní televize Rai, dobrý den.

Josef KAŠPAR, spolupracovník ČRo

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Zdravím do Říma, pane Kašpare, jak přijali Italové tu zprávu o tom, že mají přece jen řádnou vládu opírající se o parlamentní většinu?

Josef KAŠPAR, spolupracovník ČRo

Řekněme asi takto, na jedné straně bezpochyby přišlo určení, protože existovalo riziko, že bude během tří nebo čtyř měsíců v Itálii vládnout taková dočasná úřednická vláda s tím, že teda na podzim bude zapotřebí /nesrozumitelné/ s rizikem, že pak výsledek, pokud nebude změněn současný volební zákon, se nezmění. Na druhé straně také si myslím, že tím, že se vytvořila ta politická vláda, jak prohlásil včera Kotareli, který teoreticky měl být premiérem té úřednické vlády, jakákoliv politická vláda opírající se o bezpečnou většinu v parlamentu je lepší než vláda úřednická. Samozřejmě na druhé straně existují značné pochybnosti, pokud se týká realizace toho kontraktu, či programu, který byl několikrát zásluhou snů. Já souhlasím s předřečníkem, že bezpochyby bude zapotřebí někde slevit. Já si myslím, že se to bude týkat jak /nesrozumitelné/, protože nelze zapomenout, že hlavní část jeho voličstva pochází z bohatých a prosperujících oblastí severní Itálie, kde bych řekl pro ně politická a následkem toho i ekonomická stabilita velice důležitá vzhledem k velice silným poutům k Německu, k Francii a ostatně zemím Evropské unie. Takže oni by v žádném případě nepřivítali například otázku opuštění Evropské unie, trochu jiná otázka je právě, pokud se týká voličstva hnutí pěti hvězd, jak myslím už také bylo zmíněno. Tam se jedná především o voličstvo v jižní Itálii v oblasti, která byla poznamenána ještě hlubší krizí než Itálie střední a Itálie severní a ten obrovský rozdíl mezi těmito dvěma částmi Itálie se ještě zvýšil. Tady je třeba připomenout jednu věc, právě těm, kteří se velice diví, že v Itálii došlo k tomu, že dvě taková populistická hnutí mohla zvítězit právě v zemi, která svého času byla zakladatelem Evropské unie a kde Unie byla bezpochyby nejpoblíbenější ze všech zemí. Je nutno připomenout, že je to už přibližně 20 let, co každý italský otec či matka vědí velmi dobře, zvláště, pokud se týká střední a jižní Itálie, že jejich dětem se bude dařit hůře než se dařilo jim. Protože je právě ta hluboká hospodářská krize, jsou některé rodiny, kde například tři, čtyři členové rodiny závisí pouze na starobním důchodu jednoho z rodičů a podobně.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Rozumím. Jde tedy o jakousi krizi sociální a politické důvěry. K současném politickému systému. To byl Josef Kašpar, náš spolupracovník v Itálii, děkuji vám.

Josef KAŠPAR, spolupracovník ČRo

Na shledanou.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vracím se do studia. Pánové, už jsme zmínili, že v nové vládě italské zasednou oba vůdci koaličních stran a to jak Luigi Di Maio, který stojí v čele hnutí pěti hvězd. Ten má na starosti průmysl, resort vnitra má na starosti Matteo Salvini, který je z populistické strany liga. Je pravděpodobné, že se tyto dva muži mohou v rámci jedné vlády dohodnout? Pane Pieralli?

Andreas PIERALLI, italsko-český publicista, politolog a překladatel

No, jak už bylo naznačeno, ty dvě strany tíhnou jiným směrem, jo. Prostě ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Teď mi jde o osobnostní profil těch dvou lidí, protože každý je tak trochu hodně jiný a například Matteo Salvini má přezdívku El Kapitáno, což už naznačuje samo o sobě, že to je typ vůdčí.

Andreas PIERALLI, italsko-český publicista, politolog a překladatel

No, tady ta, ty jednání, ty dva měsíce jednání po volbách ukázaly, že určitá blízkost mezi těma dvěma osobnostmi existuje, že si umí prostě nějak komunikovat a dorozumět. Spojuje, někdo říká, že je spojuje i tady ta vůle se oprostit od těch velikánů starších, z jedné strany /nesrozumitelné/ a z druhé strany Silvio Berlusconi pro Salviniho, takže jakási generační osvobození od těch starších pánů. Z druhé strany úplně ty nejposlednější dny ukázaly, že se politický Salvini má navrch a je velmi schopnějším a řekl bych i nejlítostnějším hráčem než je Di Maio, který sice má větší kapitál politický ve smyslu, že získal vlastně co se týče hlasů, je to dvakrát tolik, hnutí pět hvězd má zhruba dvakrát tolik hlasů než Salvini, ale to, co předvedl Salvini, tak to byla vlastně jeho hra s Matarlou. Tam Di Maio byl skoro plně vyšachován.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Mejstříku, je tato nová vláda italská začátkem konce starého politického systému v Itálii? Protože jedna strana je populistická, druhá je antisystémová. Začíná nová kapitola italské politiky?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak, ono o tom se mluví takřka po každých italských volbách, že začíná nějaká nová kapitola, že tam vždycky dojde k nějakému otřesu, který přemění tu politickou mapu. Nicméně faktem je to, že poprvé po, možná poprvé v celé historii vlastně poválečné Itálie tu máme skutečně dvě strany, které se tváří nějakým způsobem antisystémově nebo protestně jdoucí proti vlastně proti těm zajatým pořádkům a obě dvě tedy budou ve vládě. Nikdy žádná podobná situace se v minulosti nenastala. Takže určitě v tomhle tom budou chtít něco aspoň deklaratorně měnit, já si dovedu představit, že to spíše povedou v těch zajatých kolejích a to více naopak budou tedy rétoricky se vymezovat jak vůči Evropské unii, tak vůči nějakým tradičním stranám, či tomu, co se stalo v minulosti.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Říká Martin Mejstřík, který do Názorů a argumentů přišel z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Mým druhým hostem byl Andreas Pieralli, italsko-český publicista. Pánové, děkuji vám.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Děkuji.

Andreas PIERALLI, italsko-český publicista, politolog a překladatel

Děkuji.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Několikadenní protesty v Brazílii způsobily v zemi v minulém týdnu vážné problémy. Největší město jihoamerického kontinentu Sao Paulo kvůli nedostatku pohonných hmot vyhlásilo dokonce stav nouze. Brazilský prezident Michel Temer proti řidičům kamionů, kteří paralyzovali jejich země, především jih země, poslal armádu. Ti totiž zablokovali dálnici v reakci na rozhodnutí státního ropného koncernu Petrobas znovu zdražit pohonné hmoty. Cena nafty se v Brazílii za poslední dva roky skoro zdvojnásobila. Nakonec ale prezident ustoupil a přislíbil stávkujícím řidičům kamionů, že zařídí zlevnění pohonných hmot. V Názorech a argumentech vítám Davida Koubka, vedoucí zahraniční redakce zpravodajství a bývalého zpravodajce Českého rozhlasu v Brazílii. Vítejte, dobrý den.

David KOUBEK, vedoucí zahraniční redakce zpravodajství

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Tak ono nešlo jen o ceny nafty, ale také o erupci znechucení části Brazilců ze skandálu kolem politiků, včetně samotného prezidenta. Oč konkrétně šlo?

David KOUBEK, vedoucí zahraniční redakce zpravodajství

Tak to znechucení z politiky u řekněme asi většiny, drtivé většiny Brazilců možná většího či menšího znechucení, ale ty korupční skandály jsou skutečně veliké, že o nich skutečně ví každý. Tak to je veliké a k tomu se přidaly nepopulární věci a jedna z nejméně populárních věcí je zdražování. V tomto případě zdražování cen pohonných hmot, které byly v Brazílii dlouho regulované, za vlády předchozí prezidentky a předchozího prezidenta, což byla levicová vláda, která jaksí pomáhala ekonomice právě tím, že držela netržní ceny pohonných hmot. Teď se to tedy změnit, protože prezident Temer a jeho vláda se snaží dělat pro tržně orientované politiky, protože chtějí v té hospodářské krizi přilákat investory a chtějí nastartovat ekonomický růst, který skutečně v Brazílii zatím se ještě z těch se úplně nedostává. Takže to byl ten hlavní důvod, ale skutečně to, že je prezident Temer nepopulární a navíc, který ještě zařídí to, že klidně mohou růst ceny pohonných hmot, když je vždycky vláda regulovala, tak je úplně zjevný důvod.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ta krize byla poměrně silná. Dokonce hrozilo, že nedostatek pohonných hmot ohrozí jedno bezpečnostní akci v Rio de Janeiru, navíc se politici zděšení prchali dokud ještě bude /nesrozumitelné/, aby se dostali zpátky domů, což zase vyvolalo nechuť veřejnosti. Jak se veřejnost stavěla k těm protestům řidičů kamionů? Měli na své straně většinu populace a nebo to bylo, řekněme, jakési radikální vyjádření nespokojenosti, které nemělo tak velkou odezvu?

David KOUBEK, vedoucí zahraniční redakce zpravodajství

Já si myslím, nevím tedy, mluvil jsem v posledních týdnech tolik s Brazilci, ale z toho, co jsem se dozvěděl, z toho, co jsem četl, tak Brazilci to do jisté míry chápou, protože zkrátka vědí, že je nutno dovážet všechno, pokud zdraží nafta, pokud se zdraží pohonné hmoty, tak se všechno zdraží. To se všechno okamžitě promítne, protože jinak samozřejmě v Brazílii vládne tržní ekonomika, ale některá ta odvětví jsou z jistých důvodů regulovaná. Právě třeba odvětví tedy byly ceny dříve pohonných hmot, protože Brazílie je velmi závislá na dopravě. Je to obrovské území a je to polovina rozlohy Jižní Ameriky a Brazílie závisí na vývozu surovin tedy ať už jsou to rudy, železná ruda, ale pak to jsou také zemědělské plodiny a ty se dovážejí ze vnitrozemí Brazílie a jsou to obrovské náklady a pokud se něco takového stane, že se tedy na týden v podstatě zablokuje doprava, tak samozřejmě se to na ekonomice jistě odrazí. No a samozřejmě se odrazilo taky na tom, že zpátky se nedostali z pobřeží pohonné hmoty, takže někde skutečně docházely pohonné hmoty a někde docházelo jídlo, protože ten protest byl velmi silný a připojili se k němu tedy všichni nebo téměř všichni nebo velká část dopravců.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ještě stručně na závěr. Jak se to odrazilo na politické situaci? Některá z opozičních sil pokusila se využít ve svůj prospěch tohoto protestu,

David KOUBEK, vedoucí zahraniční redakce zpravodajství

V Brazílii se čekají nebo budou v říjnu prezidentské a parlamentní volby. Brazílská politická scéna je velmi nevyzpytatelná. Tam se tvoří koalice ad hock podle toho, jak se to komu hodí a v tuto chvíli a neexistuje nic jako svržení vlády nebo vyjádření nedůvěry vládě. Takže se čeká právě skutečně na ty volby. A já bych řekl, že vláda prezidenta Temera už je tak nepopulární, že to už snad ani více být nemůže.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Říká David Koubek, bývalý zpravodaj Českého rozhlasu v Brazílii. Na Českém rozhlasu Plus je teď čas na aktuální zprávy a Názory a argumenty se po nich k vám zase znovu vrátí.

/ Zprávy /

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Bude, nebude, bude. To jsou otázky kolem summitu Donalda Trumpa a Kim Čong-una. Ve hře je ale stále hodně okvětních lístků, které nakonec mohou zmařit dohodu o jaderném odzbrojení komunistické Koree. Jaká šance ovšem je, že Američani dohodnou s KLDK životaschopný model? A nedopadne tento pokus zbavit se nevídaného člena klubu jaderných mocností tak, jako s Íránem? S nímž podepsanou multilaterální dohodu jednostranně vypověděl právě Donald Trump? Také o tom budeme mluvit v čase do celé. Vaším průvodcem je stále David Štáhlavský. Americký prezident Donald Trump v pátek dostal osobní dopis od severokorejského vůdce Kim Čong-una. Do Bílého domu ho doručil zvláštní emisér generál Kim Jong-čol. Ten už od středy jednal ve Spojených státech o možné schůzce obou politiků. Jestli se ale plánuje, odřeknutý a znovu plánovaný summit v Singapuru opravdu uskuteční, zatím není jasné. V pátek ráno náš zpravodaj v Asii hlásil.

David JAKŠ, redaktor

Donald Trump se podle svých slov na dopis velmi těší. To, co dojednali ministr zahraničí Mike Pompeo a Kim Jong-čol podle něj vypadá velmi optimisticky. Američané však trvají na tom, že KLDK musí být ochotna na případném summitu v Singapuru jednat o konkrétním postupu, jak začít likvidovat své jaderné zbraně. Severní Korea má v těchto dnech své vyjednavče nejen v New Yorku, ale také v demilitarizované zóně na korejské hranici. A dokonce i v Singapuru, kde se Kimovi lidé pohybují po místech, kde by případný summit probíhal. Z východní Asie David Jakš, Český rozhlas.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A jsme zpátky ve studiu Názorů a argumentů. Vítám po rozhlasových linkách Vlastislava Břizu, odborníka na jaderné zbraně z Katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den do Budějovic.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Dobrý den i vám.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A ve studiu se mnou je Pavel Novotný z portálu info.cz. Dobrý den.

Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pánové, můžeme si říct, jak se bude lišit případně, že bude tedy potenciální jaderná smlouva s KLDK od té, která platí teď mezi Íránem, evropskými mocnostmi, Ruskem a původně tedy i Spojenými státy? Pane Břizo, máte nějakou takovou představu už?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Tak, to je strašně těžká otázka, hlavně se jedná o úplně jiné dokumenty, zatímco Írán ještě se nestal členem toho jaderného klubu ve smyslu, že by úspěšně vyvinul, otestoval a do výzbroje zařadil jadernou zbraň. Tak u Severní Koree je to něco jiného. Severní Korea tuto zbraň vyvinula, úspěšně otestovala, teď tu poslední fázi zda-li je operačně způsobilá, vynechme. Tam to na tom nepanuje jistota mezi experty na druhou stranu je to nebo byla by to jenom otázka času, aby operačně způsobilá byla. Čili to se bavíme o úplně jiný kvalitativně úplně jiných otázkách. To znamená zatímco ta dohoda s Íránem opravdu zmrazovala ten vývoj jaderné zbraně na straně Íránu, tak ta případná dohoda se Severní Koreou tak, jak jí chce západ, by znamenala likvidaci kompletního úspěšně vyvinutého jaderného programu Severní Korei. Takže to jsou úplně jiné otázky. Ta smlouva by zněla každopádně úplně jinak., a hlavně my nevíme to základní, to hlavní. Co by za to Severní Korea chtěla, protože nebudme naivní. To nebude zadarmo.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vy říkáte, západ chce. Je to opravdu celý západ nebo jsou to především Spojené státy, které chtějí takovou dohodu?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Tak, já se domnívám, že to chce celý civilizovaný svět, tak omlouvám se, zdali jsem použil západ.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Jestli tam vidíte vy niance mezi tím, co by si představoval Donald Trump, který podle některých aspiruje na Nobelovu cenu míru a tedy má své trochu odlišné ambice oproti zbytku toho západního světa.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Zvláštní, že on zatím nic neudělal, nic se nestalo a už aspiruje na Nobelu cenu míru. No, to je krásné PR. Já si vůbec totiž nejsem jist, jak ta schůzka dopadne, protože zmiňujeme, já zatím z té rétoriky, a to je zásadní, chápu obrovské rozdíly. Zatímco Severní Korea hovoří jazykem 60. let a to smlouvy o zákazu jaderných zbraní nebo o šíření jaderných zbraní. Kde denuklearizace tak, jak jí chápeme, je chápána pouze nebo vysvětlována jako abstraktní pojem, že někdy v budoucnu odzbrojíme, chceme směřovat k tomu, aby svět byl bez jaderných zbraní, ale pokud to neudělají ostatní strany, tak to neuděláme. A na druhé straně je to rétorika Donalda Trumpa, který říká nekompromisně je nutno zbavit Severní Koreu jakéhokoliv jaderného arzenálu vývoje, všeho s tím souvisejícího, takže tam ty rozdíly jsou obrovské. Já v tuto chvíli zatím nevidím to, jak by se měly sblížit.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Jak vidí Pavel Novotný možný rozdíl mezi íránskou jadernou dohodou a tou severokorejskou?

Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz

Jak už bylo řečeno, je to rozdíl zásadní v tom, že Írán dnes v tuto chvíli žádný jaderný program velmi pravděpodobně nemá. Vojenský, to jsem měl dodat. Inspektoři mezinárodní organizace tvrdí, že v Íránu mají přístup do všech míst, samozřejmě Spojené státy tvrdí, že tomu tak není,. Na druhou stranu v případě Íránu jde o více než vojenskou věc. Zatímco v případě /nesrozumitelné/ nejsem na tu zem zcela expert, tak se domnívám, že tam jde opravdu o vývoj jaderné zbraně a způsob, jakým jí odstrašovat zbytek světa od útoku na ní, tak v případě Íránu jde i o prestiž civilní a částečně vojenskou ale jistě civilní, protože platí, že pokud v Íránu něco sjednocuje křídlo takzvaných reformistů a křídlo takzvaných konzervativců, tak je to skutečnost, že si přejí všichni jaderný civilní program. A to s poukazem na výjimečnost Íránců a Peršanů respektive a všech jaksi obyvatel země a jsou pyšní na ten vědeckej projekt, nikoli ten vojenskej, ale v zásadě platí, že jakkoli je ta situace úplně jiná, tak ta jaderná smlouva se asi měnit nebude a pokud se měnit bude, teď mluvím i Íránu, tak padne celá.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Spojené státy, jak už tady bylo zmíněno, pane Břízo, odstoupily kvůli nefungujícím kontrolním mechanismům té dohody i Íránem. Což může být ovšem také zásadní problém s KLDK ne-li větší. Srovnajme, co vlastně o Severní Korei a jejím fungování víme s tím, co víme o iránském fungování politickém?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

No, tak troufám si tvrdit, že ta Severní Korea ještě uzavřenější. Severní Korea opravdu má prvky stalinského režimu někde přelomu 40 -50 let. Komplexně utajování úplně všeho. Prakticky, jak civilního, tak vojenského sektoru. Ten polygon testovací byl, dneska už je zničen ukryt opravdu hluboko v horách. Severní Korea je ve skrze prakticky jenom hornatou zemí, kromě pobřeží, které je rovinaté, alej jinak přes 70 % území pokrejavaj hory nedostupné mimo jakoukoliv civilizaci, bez jakékoliv infrastruktury připravenosti, takže opravdu to ukrejšování tam možné je a je tam fatální. Írán samozřejmě rovněž utajuje veškeré své informace, ale opět vracíme se k tomu základnímu. Ty dva stupně vývoje byly úplně jinde. Írán prostě nedisponuje jadernou zbraní. On dokonce se nedostal ani do té finální terminální fáze obohacování uranu, tam jsme řešili zatím pouze jenom v uvozovkách jenom ony centrifugy. Zatímco Severní Korea kompletně jaderný program a to zcela nezávisle má a má ho dokončený, takže tam opravdu se nacházíme v úplně jiných situacích. Ten důvod ještě k tomu Íránu, proč ta smlouva Donalodem Trumpem byla vypovězena, ještě jsem, neslyšel to zásadní. Totiž tam hrál velkou roli Izrael a ta jeho špionážní činnost v tom smyslu, že tajené služby Izraele poskytly tajným službám Spojených států údajně nepopíratelné důkazy o tom, že ten Írán tu dohodu nedodrží a pod pláštíkem této dohody nadále pokračuje v tom obohacování uranu případně v dalších krocích vývoje jaderné zbraně, takže to byl bezprostřední důvod výpovědi smlouvy z Íránem.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pavel Novotný.

Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz

Jenom, jestli můžu dvě poznámky. Jednak opravdu srovnávat Írán a Severní Koreu je nefér vůči Íránu, protože Írán je opravdu mnohem otevřenější zemí než Severní Korea. Tam se dostanete v podstatě jako turista, nemusíte hlásit už dneska ani pobyt, kudy cestujete, byť ty víza pořád nejsou snadná, tak opravdu předpokládám, protože jsem v Íránu několikrát byl. Ten rozdíl od Severní Korei, že i tam ta špionážní činnost bude úspěšnější, protože ta země je otevřenější, ty lidi odchází, cestují, vracejí se a tak dále. Tolik tedy k tomu. Co se týče úlohy Izraele, kolega má pravdu v tom, že Izrael dlouhodobě považuje Írán za hlavní svojí strategickou hrozbu nebo vůbec největší strategickou hrozbu nejen pro sebe, ale vlastně pro celý blízký východ a je samozřejmě otázka a mnoho odborníků a mnoho pozorovatelů ty izraelské poslední dokumenty zpochybnilo. Já bych spíš řekl, že Izrael společně se Spojenými státy dnes za vlády prezidenta Donalda Trumpa si prostě vybrali Írán jako hlavního nepřítele nebojím se toho slova, ať už je to oprávněné nebo ne a podle toho postupují a kdyby nedošlo, kdyby nešlo o tuto, řekněme, nechci říct záminku, ale o tuto zprávu, tak by se našla brzy jiná.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ovšem je také pravdou, že Írán hrozí naprostou likvidací izraelského státu, takže i ten argument je tedy určitě nasnadě.

Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz

Samozřejmě ta výměna jaksi cynicky řečeno ta výměna těch invektiv je dlouhodobá a je z obou stran a jakkoliv já si myslím, že k tomu nedojde, byť se objevila nedávno zpráva, že premiér Netanjahu, tuším v roce 2011 nařídil zpracovat plán pro útok na Írán, tak já si myslím, že k ničemu takovému v dohledné době nedojde.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ještě se vrátíme k tomu, na co jsem se ptal před chvílí pana Břízy v souvislosti s KLDK. Zeptám se tedy i v souvislosti s Íránem. Na kolik je iránské vedení čitelné nebo předvídatelné, protože o severokorejském vůdci se říká, že je nepředvídatelný. Pavel Novotný.

Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz

Jde o to, že íránské vedení je rozdělené. Íránské vedení není jednotné, tam existuje jednak vedení, řekněme, politické, které je volené, v jehož čele stojí prezident a pak je to skupina nebo řekněme oblast celé politické vedené náboženské. To náboženské vedení v zásadě stojí proti západu i z ideologických důvodů a tu smlouvu jadernou si víceméně nepřeje a pokud jí už schválí, tak jenom v pragmatických důvodů. To politické hnutí víceméně za tou jadernou dohodou stojí z ekonomických důvodů a přeje si její pokračování, takže pokud se spolehne na slovo prezidenta Ruháního, což ale není v tomto případě úplně správné, protože tyto speciální výzkumy má na starosti revoluční gardy, tak bychom ji mohli věřit. Jinými slovy Írán není úplně čitelný. Jakkoliv tam jsou některé elementy, které jsou západu víceméně nakloněné.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

No a mými hosty, kteří mají názory i argumenty je Vlastislav Bříza, odborník na jaderné zbraně z Katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Pavel Novotný z portálu info.cz. K tématu, kterému se věnujeme přišla také tento týden zpráva, že Severní Korea má podle Kim Čong-una tedy vůdce KLTR stále v plánu jaderné odzbrojení. Vůdce KLTR to řekl po setkání s ruským ministrem zahraniční Sergejem Lavrovem a prohlásil, že severokorejský stát v tomto ohledu zastává pevnou vůli a neměnnou pozici. Dodal taky, že k ukončení jaderného programu se musí postupovat krok po kroku souběžně se vylepšováním vztahů se Spojenými státy. Podobně se vyjádřil i Lavrov, podle kterého je možné dosáhnout úplného odzbrojení pouze zrušením sankcí vůči KLTR. Lavrov s Kim Čong-unem se na schůzce také dohodli na posílení spolupráce obou zemí a uspořádání společného summitu ještě tento rok. Otázka do Českých Budějovic, kde je s námi Vlastislav Bříza. Pane Břízo, do hry tedy vstupuje Rusko. Dalo se vůbec očekávat, že by z této hry někdy vypadlo?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Určitě ne. Tam jsou dva důvody pro to. Jednak Rusko je přímým sousedem s KLTR, byť má krátkou hranici, ale je přímým sousedem a druhak Rusko je spolu se Spojenými státy jadernou supervelmocí. Jednou ze dvou. Víc jich na světě není. To znamená Rusko má k tomu co říct, obava z jaderné zbraně i geopolitické a geostrategicky, protože je přímým sousedem. Takže určitě Rusko bude chtít mít nějaké slovo, ovšem na druhou stranu je nutno konstatovat, že tím zásadním argumentem, respektive zásadním hráčem na tomto poli je Čína. To se občas zapomíná, protože právě klíčem k řešení oné krize může být Čína. Čína jako prostředník a Čína jako brána Severní Koree do světa, protože přes 90 % zahraničního obchodu tuším 95 % se děje přes Čínu. To znamená, že Severní Korea zcela závislá na Číně a my jsme si všimli, ale zas tolik jsme nekomentovali v posledních měsících to, že Kim Čong-un dvakrát, minimálně dvakrát navštívil Čínu. Já to nazývám jakými konzultacemi s čínským vedením jak postupovat dál. Protože sama o sobě Čína poslední několik let byla znepokojena tím, že ten její nechci říct, úplně satelit, ale spojenec se utrhł z řetězu v tom smyslu, že začal separátně bez čínského dozoru ten onen jaderný program aplikovat. To se ani Číně nelíbí, takže Čína opravdu začala dodržovat ony sankce tvrdé, které sama odsouhlasila, ale opravdu dbala na to, že Severní Korea postupně byla odřezávána od energetických zdrojů uhlí, zemního plynu, spotřebního zboží a všeho dalšího, takže opravdu ta krize v té Severní Korei se tak prohloubila, že Kim Čong-un byl donucen něco udělat a teď jezdí na ony konzultace do Číny.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vy jste říkal na začátku, nebudme naivní. Kim Čong-un bude za své jaderné odzbrojení něco požadovat. Je to tedy ale také tak, že vlastně ty požadavky přijdou z Pekingem? A pokud ano, co může Čína chtít po Spojených státech?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz

nejmenovaná osoba

Já se domnívám, že přímo z Pekingem nepřijdou. Na druhou stranu jistě Peking tyto svoje požadavky povede přes Pchjongjang. To bude to hlavní poslání. To znamená ty požadavky samozřejmě bude vyřkávat Kim Čong-un jako lídr Pchjongjangu. Nicméně určitě budou konzultovány s Čínou, to je pravda.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Co může Čína chtít tedy ústy Kim Čong-una?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně
Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz
nejmenovaná osoba

Tak, takhle Čína určitě v tuto chvíli ví, že stávající situace na mapě, to znamená, jejím přímým sousedem je komunistická Severní Korea jí vyhovuje podstatně více, než kdyby Severní Korea byla sjednocena s Koreou Jižní pod taktovkou Jižní Koree. Protože jinak by tomu ani být nemohlo. To znamená z toho vychází zásadní premisa. Čína takto z těch dvou v uvozovkách vidí toto jako podstatně menší, protože by ten kapitalistický svět neměl přímou hranici s Čínou, což je zásadní. Druhá a to je ta odpověď na vaši otázku, Čína bude chtít i nadále v budoucnu hrát klíčovou roli v tomto aspektu, to znamená určitě Pchjongjang bude s Čínou manipulovat v tom smyslu, že jí bude chtít považovat za prostředníka, zprostředkovatele, či tvůrce nějakých dohod. To určitě čekat. Nečekáme nějaký přímý požadavek, že Čína před Pchjongjangem osloví Spojené státy v tom smyslu, že pakliže Pchjongjang zredukuje svůj jaderný arzenál, tak i Spojené státy zredukuje svůj jaderný arzenál. To ne. To by bylo abstrakt, to by bylo nesmyslné, ale my hlavně to zásadní, my o tom opravdu nevíme a já mám dojem, opakují to podruhé, že Kim Čong-un chápe to odzbrojení opravdu podstatně jinak, než prezident Trump. To znamená, že to chápe vágně. Ano, budeme odzbrojovat, zavážeme se k odzbrojování abstraktně, když budete odzbrojovat, my budeme odzbrojovat, protože já v tuto chvíli jsme nevěděli jediný požadavek Severní Koree co by chtěl za úplné odzbrojení. Já si ho dokonce i stěží dovedu představit, protože Kim Čong-un tím, že má jaderné zbraně, tak ho to činí nenapadnutelným. On moc dobře vidí, co se stalo před několika lety v Iráku, co se stalo v Libyi, co se stalo v Egyptě. Vůbec to arabské jaro, takže on to celé vidí a tam ještě bych vnímal to nešťastné prohlášení, že by Severní Korea měla jít cestou libyjského modelu. Jednak je to opravdu nesmysl, protože Libye vůbec neměla jaderné zbraně, dokonce i ten vývoj byl doslova a do písmene v plenkách.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ano, to určitě muselo Kim Čong-unovi zamrazit.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně
Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz
nejmenovaná osoba

Tak, já myslím, že kdybyste byl v jeho kůži, tak vám zamrazí také, je to tak.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ano, ale nejsem naštěstí v jeho kůži.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně
Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz
nejmenovaná osoba

Budme rádi všichni, že nejsme v jeho kůži.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Dobrá, teď jsme si s Vlastislavem Břízou poměrně detailně popsali vztahy Moskvy a Pchjongjangu a Pekingu a Pchjongjangu. Pavle Novotný, jak to vypadá na ose Teherán - Moskva? Jaký vliv má Rusko na Írán?

Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz

Každopádně většiny Spojené státy jsou s Íránem jaksi v nepřátelském kontaktu, takže ty tam pokud cokoliv řeknou, tak to bude v Íránu chápáno jako nepřátelské. Rusko je víceméně přítomno Íránu především v Sýrii. Kde spolupracují naprosto ruku v ruce společně na podporu Bašára Asada i když v poslední době dochází k určitým jaksi tam jako rozporům, a to především ve vztahu k Izraeli, takže Rusko samozřejmě Íránu bude pomáhat a

Rusko bylo taky vždy garantem toho, řekněme, mírového jaderného programu v Íránu, ale co já myslím, že je ve vztahu k Íránu mnohem důležitější je Evropa a vztah na trojúhelníku Evropa USA Írán, protože Rusko a Čína s Íránem jaksi zůstanou a budou jeho produkty odebírat dál. A případný rozpor s USA jim sice hrozí, ale ten už vlastně probíhá a nějak zvláště neohrozí. Problém je spíš v tom, že vypovězení dohody se stane Donalda Trumpa rozdělil západ ve vztahu k Íránu. A to teda především Evropu a USA, což je, myslím, často podceňovaný moment, protože jde dokonce o to a tam totiž u té dané dohody a teď trochu odskočím a jenom mámo jde hlavně o byznys a v okamžiku, kdy Evropa bude pokračovat ve vztazích k Íránu, to znamená hlavně těch obchodních, tak hrozí i prohloubení a další posílení nebo nastartování dalších obchodních válek mezi Spojenými státy a Evropou, takže vlastně ten Írán nebo dohoda íránská původně jaderná může mít odraz i v evropsko-amerických vztazích první nebo poprvé ekonomických a nakonec i politických, takže okruhem zpátky Rusko se může smát, protože se mu podařilo to, co zřejmě zamýšlí ze strategických důvodů, to znamená rozdělit jednu tu západu na USA a Evropu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Slova Pavla Novotného dokresluje také zpráva, která tento týden přišla z Bruselu. Evropská unie chce co nejdříve jednat s americkým kolegou Mikem Pompeem o jaderné dohodě s Íránem. Po jednání v Bruselu tento týden v pondělí to řekl náměstek českého ministra zahraničí Ivo Šrámek. Spojené státy smlouvu vypověděly, jak jsme už říkali. Evropská unie ji ale považuje za důležitou záruku mezinárodní bezpečnosti.

Filip NERAD, redaktor

Podle Šrámka ministři usilují o schůzku s Pomepeem ještě před tím, než v létě začnou platit nové americké sankce proti Íránu.

osoba

Kdyby se znova hledala cesta, jak postupovat společně a nebo alespoň, jak se tedy vyhnout nějaké to konfrontaci.

Filip NERAD, redaktor

Americké sankce totiž mají dopadnout i na evropské firmy, které s Íránem obchodují. Unie proto podle šéfky její diplomacie pokračuje v přípravě opatření, která mají tyto sankce vůči evropským společnostem blokovat. Jednání s americkým ministrem zahraničí by tak mělo zabránit tomu, aby se kvůli tomuto sporu ještě více zhoršily evropsko-americké vztahy. Z Bruselu Filip Nerad, Radiožurnál.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

No a vracíme se za Vlastislavem Břízou do Českých Budějovic, který s námi je v Názorech a argumentech. Vracíme se také k možnému summitu Donalda Trumpa se severokorejským vůdcem. Zajímavé je, že podle informací agenturních zpráv před tím, než by se sešel s Kim Čong-unem se má ještě sejít Donald Trump s japonským premiérem. Ten si to prý jako poslední západní politik vymínil. Proč, pane Břízo?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Tak, Japonsko je zásadním hráčem v daném regionu. Nezapomínejme, že pro Severní Koreu jsou Japonci klíčovým nepřítelem spolu se Spojenými státy a Jižní Koreou. Takže to je ten důvod. Japonsko samozřejmě chce mít jistotu zcela bezpečnosti do budoucna. Vzpomeňme, není to tak dávno, kdy právě Severní Korea testovala svoje rakety středního doletu tak, že nechávala je prolétat nad územím, nad výsočným územím Japonska. Takže nedivme se, že Japonsko v tomto opravdu má obavu, strach a chce znáten postoj a postulat Spojených států amerických v čele s Donaldem Trumpem.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Kritici vyčítají Donaldu Trumpovi, že nepřipustně odkryl karty, když přiznal, že jeho jediným cílem nebo jediným výsledkem jeho setkání by mělo být úplné odstranění jaderných zbraní tedy úplně denuklearizace Korejského

poloostrova. Kim ale navrhuje na to jít postupně. Je to tedy teď taková nerovná hra, nerovný pasians, řekneme, pane Břízo?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Tak, já rozumím, že prezident Trump chce maximální výsledek a maximální výsledek je opravdu likvidace jaderných zbraní Severní Korei.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ale je taktické to říkat dopředu?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Tak určitě jako konečný cíl proč ne. Otázka je spíš to, co to doprovází. Ty jeho velety, kdy jeden den se schůzka koná, druhý den se nekoná. Napíšíou potom nějaký tweet na toto téma, pak ho změním. To si myslím, že z hlediska diplomacie relativně nešťastné. Tam opravdu selhává to základní to Angličané pro to mají termín /nesrozumitelné/ prostředky budující důvěru. A tam to opravdu selhává. Na druhou stranu v posledních dnech se změnila i rétorika ze strany Severní Koree, kdy Kim Čong-un si postupně zvyká na tyto velety prezidenta Trumpa a tak se s tím učí jednat, ale zpátky k tomu summitu. Nepředstavujme si, že ten summit, který by měl být konán toho 12. června bude probíhat tak, že tam pojedou obě strany a ani jedna ze stran nebude mít předjednaný výsledek toho summitu. To by byla blamáž pro obě strany. Tak to není. Ten summit musí být předjednaný dopředu a de facto jeho závěry až na niance musí být hotovy dopředu. Jinak ten summit skutečně opravdu nebude.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Dá se z toho tedy usuzovat, že KLRD opravdu jde o tu dohodu?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

No, to je to. Já to zatím opravdu chápu tak, tou rétorikou těch 60. let smlouvy o nešíření levných zbraní. Taková prostá proklamace pojdme mít jaderný svět, ale konkrétně ty kroky, no ty pojdme dělat ale společně. Pojdme odzbrojovat a postupně a nikoli teď najednou. Tak takhle já vnímám zatím postoj Kim Čong-una. Sejit se prostě a začít pomalu jednat. Ale určitě tam nevnímám to, co chce prezident Trump, že se 12. června sejdem u krhu a tam si podáme ruce a já druhý den zmáčknou tlačítko a zlikviduju svůj jaderný arsenál. Tak to já to nečekám.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Podíváme se teď na Teherán, podíváme se na teď na jadernou už uzavřenou dohodu s Íránem, Pavle Novotný. Jde Teheránu o tuto dohodu tak, jak deklarovali ministři zahraničí Evropské unie?

Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz

Podle mně jak komu v Teheránu. Teherán, jak už jsem říkal, politické vedení Teheránu, které je odpovědné za ekonomickou situaci by rádo pokračovalo v obchodně se západem. Konzervativní část vlády, to znamená ta nevolená, náboženská, kam patří nejvyšší vůdce a revoluční gardy, které mají v programu tyto zbraně, tak ty budou nyní licitovat a budou ukazovat a říkat, podívejte se, jaký je západ špatný, podívejte se, jaký je licoměrný, jak se snaží nám podsunout to, co neděláme. Mimochodem má pravdu v jednom. Ta dohoda byla uzavřená, ta dohoda se ne neprávem jmenuje jaderná. Byla uzavřena o jaderných záležitostech a teď přišlo nové americké vedení nová americká administrativa a řekla, ale my nechceme mluvit jenom o jádru. My chceme mluvit taky o balistických raketách, o raketovém programu a zároveň chceme mluvit o vašem zahraničně politickém angažmá v Sýrii a jinde. Takže celkem správně Teherán říká, pojdte tedy jedna věc je dohoda jaderná, druhá věc je dohoda o všech ostatních věcech. To bychom tedy měli tu dohodu jako rozšířit a podobně, ale v zásadě platí, že pokud někomu o tu dohodu o to dodržení jde, tak Evropské unii kvůli obchodu, jakkoliv říká spoustu jiných věcí. Teheránu, jeho řekneme pragmatické části rovněž kvůli obchodu a kvůli zlepšení životní úrovně s tím, že Amerika tu dohodu vypověděla vzhledem ke svému blízkému vztahu k Izraeli a vůbec k voličům Donalda Trumpa s tím, že si tak trošku notuje s konzervativním vedením Íránu, které takto vnitropoliticky bojuje v Íránu.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Říká Pavel Novotný z info.cz, který byl mým hostem v Názorech a argumentech. A spolu s námi tu byl také po rozhlasových linkách z českobudějovického studia Českého rozhlasu Vlastislav Bříza, odborník na jaderné zbraně z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pánové, děkuji vám za účast. Na slyšenou.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Krásný víkend z jižních Čech.

Pavel NOVOTNÝ, portál info.cz

I já děkuju, na shledanou.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A hezký poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Plus přeje od mikrofonu David Štáhlavský.

Daniel Stach je ve vesmíru. Po moderátorovi pojmenovali planetku mezi Marsem a Jupiterem

2.6.2018 ct24.cz str. 00 Věda
spicakovak

Moderátor ČT Daniel Stach má svou planetku. Jeho příjmením se nově jmenuje planetka číslo 93256, která obíhá v hlavním pásu mezi Marsem a Jupiterem. Její oběh kolem Slunce trvá čtyři a půl roku.

Planetku Stach objevili Petr Pravec a Peter Kušnirák z Astronomického ústavu Akademie věd ČR. Pojmenování musela na jejich návrh schválit Mezinárodní astronomická unie. Daniela Stacha tak ocenila za jeho zásluhy v popularizaci vědy.

„To je absolutně neuvěřitelné. Další úžasná práce týmu Hyde Parku Civilizace. Vždycky jsem rád hledal konkrétní hvězdy a planety na obloze a jsem si jistý, že tuhle planetku jsem ještě nikdy neviděl. Musím se na ni co nejdřív dojít podívat,“ uvedl Stach.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Planetka Stach (žlutomodrá linie)

Zdroj: The International Astronomical Union

Planetku by rád navštívil. „Kdyby to někdy v budoucnu jen trochu šlo, rád na ni vezmu celou Vědeckou redakci ČT i Petra Pravce a Petera Kušniráka, kteří ji objevili,“ dodal.

Planetka byla objevena v roce 2000 a je označena číslem 93256. Cesta k pojmenování planetky

Cesta k pozemskému jménu na obloze začíná na snímku konkrétního hvězdného pole. Astronomové umějí mezi stopami známých planetek rozeznat nové, dosud nepozorované těleso. Pro spolehlivé určení jeho dráhy sluneční soustavou je třeba získat dostatek přesných pozorování.

Výpočty drah sledují odborníci z mezinárodního centra pro sledování planetek (Minor Planet Center) z Harvard-Smithsonianské astrofyzikální observatoře v Cambridge v USA. Teprve s jejich souhlasem je nově objevená planetka zařazena do katalogu a dostává pořadové číslo.

Odkaz

Podívejte se na pořad Hyde Park Civilizace

Gabriela Cihlářová
vedoucí dramaturgyně Hyde Parku Civilizace

„Jde o velikou poctu. Pojmenování planetky Stach schvalovala Mezinárodní astronomická unie, která velmi dbá na kvalitu pojmenování planetek. Její členové chtějí, aby jména zvěčněná ve vesmíru byla svědectvím nejen o současném rozvoji astronomie, ale i o kultuře celého našeho světa.“

Až poté mohou objevitelé připravit návrh obsahující jméno a jeho stručné zdůvodnění v angličtině. Vybírají z význačných umělců, vědců, kolegů astronomů, měst, hor i řek nebo dokonce literárních hrdinů. Mytologická jména jsou vyhrazena jen planetkám s neobvyklými typy drah v blízkosti Země či daleko za Neptunem. V každém případě se objevitelé musejí držet základních pravidel stanovených Mezinárodní astronomickou unií a vyhýbat se jménům politickým, vojenským a čistě komerčním.

Všechny zaslané návrhy jednou za dva měsíce přezkoumávají členové komise Mezinárodní astronomické unie pro nomenklaturu malých těles sluneční soustavy (the Committee for Small Bodies Nomenclature of the International Astronomical Union). Členů je 15 a jsou to astronomové věnující se zkoumání planetek a komet po celém světě. Přijatá jména zveřejňuje mezinárodní centrum pro sledování planetek Mezinárodní astronomické unie. Stachovi dělají společnost Masaryk i Heyrovský

Podle statistik celosvětového centra pro planetky Minor Planet Center ke konci loňského roku astronomové celkem objevili 746 412 planetek, z toho bylo přes půl milionu očíslováno. Pojmenování nese 21 191 planetek.

Planetka číslo 1841 například nese jméno prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka, planetka číslo 1834 je pojmenována po Janu Palachovi, který se v lednu 1969 upálil na protest proti invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Astronomové pojmenovali planetky také po mecenáši umění Medě Mládkové nebo významném vědci Jaroslavu Heyrovském. Vesmírem putuje také planetka pojmenovaná po Ferdinandu Vaňkovi, postavě ze hry Audience Václava Havla.

První planetku sluneční soustavy objevil před 211 lety na Nový rok italský matematik, astronom a teolog Giuseppe Piazzi. Těleso o průměru zhruba 1000 kilometrů pojmenoval Ceres. Je největší v hlavním pásu planetek mezi Marsem a Jupiterem.

Profil

Daniel Stach

Moderátor České televize a pořadů Hyde Park Civilizace a Věda 24. Nejen v těchto pořadech se zasazuje o popularizaci vědy. V posledních pěti letech zpovídal 15 laureátů Nobelovy ceny a mnoho dalších významných světových vědců.

Ve svých třiceti letech byl za své úsilí několikrát oceněn. V roce 2016 mu Akademie věd ČR udělila Medaili Vojtěcha Náprstka za popularizaci vědy a o rok později získal za diskusi v pořadu Hyde Park Civilizace na téma rwandské genocidy Novinářskou cenu. Je také držitelem ceny Novinářská křepelka.

Pochází z Českých Budějovic, vystudoval obor Mezinárodní obchod na Vysoké škole ekonomické a Mediální komunikaci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/veda/2498221-daniel-stach-je-ve-vesmiru-po-moderatorovi-pojmenovali-planetku-mezi-marsem-a-jupiterem>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:

ceskatelevize.cz, ceskatelevize.cz, ceskatelevize.cz

Odkazují ti podnik, dítě moje aneb Předávání firem v Česku

2.6.2018 euro.cz str. 00

David Tramba

Předávání firem z první na druhou generaci se zatím v Česku daří. Na příběhy o rozfofrovaném bohatství kvůli nákladnému životnímu stylu a hazardu je zřejmě ještě brzy.

Raději přenechám firmu manažerům, než bych ji dal svým dětem. Z věty, kterou pronesl jistý český miliardář v nejmenované investiční společnosti, trochu zamrazí. Těžko lze popřít fakt, že ne všechny děti úspěšných byznysmenů mají stejné předpoklady a talent pro podnikání. Nebo pokud byly shůry talentem obdařeny, projevuje se to v jiných oblastech života.

Dobrá zpráva je, že případů úspěšného předání rodinné firmy další generaci vidíme dost a každým rokem přibývají. Vracíme se v tomto ohledu k dobré praxi z dob Rakouska-Uherska a první republiky, kdy vlastnictví podniků přecházelo z otce na syna. Jediný zásadní rozdíl je, že v současné době genderové rovnosti se vedení firem ujmají i ženy.

Současně se také stává, že syn přeroste svého otce a v podnikání je ještě úspěšnější. Přesně tím příkladem je Petr Otava mladší. V jiných firmách se na řízení podílejí různé generace téže rodiny. Mezi nejznámější příklady patří Prosperita Holding, který vedou již tři generace rodiny Kurků.

Na koni i v rychlíku

Mnohé podnikatelské skupiny zatím otázku nástupnictví moc neřeší. Děti zakladatelů se tudíž mohou věnovat svým koníčkům. Někdy to platí doslovně. Anna, dcera Petra Kellnera, závodně jezdí na koni a patří mezi nejúspěšnější české reprezentantky v parkuru. Pokud vše vyjde podle plánu, v prosinci se představí v jezdecké show v pražské O2 areně.

To bude jízda! Dcera nejbohatšího Čecha Petra Kellnera Anna nedávno médiím přiznala, že chce za dva roky závodit v parkuru na olympiádě v Tokiu.

Mimochodem vlastníkem největší haly v Česku není nikdo jiný než Petr Kellner. V jiných případech zůstává potomek jednou nohou v rodinném byznysu a druhou stojí mimo obor. Když napětí okolo severokorejského jaderného programu nabere na intenzitě, dění na obrazovce České televize či v médiích komentuje expert a vyučující na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Vlastislav Bříza mladší. Jméno vám možná bude znít povědomě - a není to náhoda. Jedná se o syna Vlastislava Břízy, většinového vlastníka jihočeské podnikatelské skupiny Koh-i-Noor Holding.

Až na tuto zajímavost je přitom Koh-i-Noor vzorovým příkladem rodinné firmy. V čele mateřského holdingu stojí Vlastislav Bříza starší, nositel ocenění Podnikatel roku 2014. Za jednotlivé divize zodpovídají Břízovi synové David a Vlastislav mladší. Strojírenskou část skupiny má na starosti Břízův synovec Robert Záboj.

Jenže co s tím, když nástupci úspěšných byznysmenů chtějí podnikat, ale ve zcela jiném oboru? „Tati, já nemůžu řídit firmu, kterou nemiluju, kterou nežiju,“ odmítl Leoš Novotný mladší nabídku převzít po otci jeho podíl v potravinářském podniku Hamé. Výroba konzerv, paštik a kečupů mu zkrátka nevoněla. To byl hlavní důvod, proč Leoš Novotný starší prodal v roce 2008 Hamé islandské finanční skupině Nordic Partners.

Jeho syn začal v roce 2010 budovat firmu Leo Express s cílem konkurovat na železnici Českým drahám i soukromé firmě RegioJet podnikatele Radima Jančury. Výsledky jsou však zatím velmi sporné. Černé rychlíky a dálkové autobusy Leo Expressu prodělávají každým rokem okolo sta milionů korun a firmu drží nad vodou kapitálové injekce ze strany stávajících i nových akcionářů.

Odmítl nabídku snů

Leoš Novotný mladší začal s vlastním podnikáním jako pětadvacetiletý. Ve stejném věku se stal Michal Strnad vlastníkem zbrojařského molochu Czechoslovak Group (CSG), který patří mezi největší dodavatele pro českou

armádu. Převod z otce Jaroslava Strnada se odehrál v lednu letošního roku poněkud předčasně - kvůli problémům s bezpečnostní prověrkou. Její absence by do budoucna ztížila přístup CSG ke zbrojním zakázkám. Mladý Strnad, který se po převodu vlastnictví CSG rázem stal nejmladším českým miliardářem, se již loni účastnil několika jednání se zástupci ministerstva obrany o dodávkách obrněných transportérů. Resortní úředníci jej popisují jako poměrně sebevědomého vyjednavče, s nímž se těžko dohadují kompromisy. Proto musel do rozhovorů o miliardových kontraktech - z nichž dosud není podepsán jediný - nakonec opět vstoupit Jaroslav Strnad.

Rodinný podnik si představíme jako společnost, kde hlava rodiny je generálním ředitelem a jeho děti zastávají pozice ředitelů provozu, obchodu či marketingu. Takovou představu dobře naplňuje Emco, tradiční český výrobce cereálních směsí a tyčinek. Zakladatel společnosti Zdeněk Jahoda do rodinného podnikání zapojil celou rodinu. Martin Jahoda je marketingovým ředitelem, Lucie Karagianni Jahodová zase šéfuje obchodu. Obě děti i Jahodova manželka Blanka též drží majetkový podíl v Emco Holdingu.

Prosperita rodu Kurků. Do vedení holdingu nastoupila už třetí generace

Předání firmy další generaci se daří také Cyrilu Svozilovi. Úspěšný výrobce topných systémů z Jeseníku zapojil do řízení firmy obě děti. Dcera dlouho působila ve španělské pobočce a nyní je šéfkou obchodu skupiny Fenix Group, syn řídí francouzskou dceřinou společností ACSO.

Třiašedesátiletý Cyril Svozil dostal před šesti lety od zahraničního investora „nabídku snů“. Svolal rodinnou radu a dal jim na výběr - Fenix prodat, či pokračovat. „Překvapilo mě, že se jednoznačně vyjádřili, že jsou připraveni pokračovat. Od té doby jsme začali chystat kroky k předání firmy,“ vzpomíná Svozil.

Převod na druhou generaci má za sebou výrobce krmiva pro psy a kočky Vafo Praha. V roce 2005 měl zájem o převzetí firmy pouze jeden z potomků Františka Boušky - a dobře udělal. Dnes vede Pavel Bouška úspěšnou skupinu společností, která jen za rok 2016 vydělala 385 milionů korun čistého. Díky těmto ziskům rychle expanduje v oboru pet food i mimo něj - investoval třeba do Vinohradského pivovaru či pražského coworkingového centra Opero.

Wichterleho pátá generace

Jedno trošku jedovaté přísloví praví, že první generace rodinnou firmu vybuduje, druhá rozvine a třetí zničí. Podle zahraničních studií jen každá osmá firma prosperuje i pod vedením vnuků či vnuček zakladatele. V Česku máme tu nevýhodu, že tradici podnikání přerušila druhá světová válka a hlavně poválečné znárodnění; na zprávy o dlouhodobém fungování rodinných podniků si ještě budeme muset počkat.

Známe však příklady, kdy potomci prvorepublikových továrníků stále podnikají. Prostějovské strojírný Wikov se proslavily hlavně výrobou zemědělské techniky a osobních aut. Firmu vedl František a po něm syn Karel Wichterle. Jeho potomek Otto sice firmu převzít nemohl, ale komunisté mu umožnili aspoň vědeckou činnost. Kdyby mu následně totalitní režim nesebral patent na kontaktní čočky, mohl se i Otto Wichterle stát korunovým miliardářem.

Odchovanci OKD. Otava chystá investice za dvě miliardy

K podnikání se po pádu rudé totality vrátil Ottův vnuk Martin Wichterle. Oprášil dokonce rodinnou značku Wikov. Sice dnes už nesídlí v Prostějově a nevyrábí auta ani traktory, ale ve svých závodech v Plzni a Hronově produkuje mechanické převodovky pro průmyslové stroje a větrné elektrárny.

Podobných případů lze nalézt více. Rodina Vavrušků vlastní kolínskou sodovkárnu od roku 1912, i když s více než čtyřicetiletou přestávkou v éře socialismu. Původní majitel z roku 1948 Vladimír Vavruška se dožil restituce rodinného majetku, dnes firmu vedou jeho syn a vnuk. Podnik je dnes známý jako výrobce limonád s obchodní značkou Koli.

Dallas v moravském zpracování

Pro úplnost je namístě dodat, že ne vždy jsou vztahy v podnikající rodině přátelské a harmonické. Stačí připomenout, jak se rozhádala naftařská rodina Komárků. Jejich společné podnikání skončilo v roce 2010 rozdělením skupiny. Největší klenot skupiny - těžební společnost MND - tehdy získal Karel Komárek mladší. Později přikoupil Sazku a dnes je řazen na pozici číslo tři v žebříčku nejbohatších českých byznysmenů.

Dlouhé, dlouhé peníze. Jen slavné jméno dětem miliardářů nestačí

Karlův strýc František Komárek získal při dělení rodinného holdingu strojírný Kovosvit MAS. Jenže ty stáhla ke dnu orientace na východní trhy. Po útlumu ruského trhu v důsledku sankcí a pádu cen ropy skončil Kovosvit MAS v insolventci a zadlužené strojírný v září 2016 levně koupil výše zmíněný Michal Strnad.

Karel Komárek starší se z podnikání stáhl, ale předloni se nechal slyšet, že chce nazpět výrobce železničních dvojkolí Bonatrans Group; bude se o podnik soudit. Tuto slušně ziskovou firmu z Bohumína přitom vlastní jeho dcera Jitka Cechlová Komárková. „Zrada v rodině bolí nejvíc,“ dodal k tomu František Komárek.

Přečtěte si také:

Ve stopách Kellnera: do asijského dobrodružství se pouští další české firmy

Kellnerova PPF dál nakupuje. Získala 29,4 procenta v ČD - Telematika

Výnosná sázka na hazard. Sazka loni Komárkovi a Šmejckovi vydělala 2,4 miliardy

Modernizace vysokoškolského areálu

1.6.2018 Naše Praha 5 str. 04 Praha 5

(red)

Jinonice -

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy (**FSV UK**) by měla do roku 2022 zrekonstruovat a rozšířit areál v Jinonicích, kde sídlí tři z pěti jejích institutů. V první fázi výstavby by měla být přistavena třetí, čtyřpatrová budova, která vytvoří vstupní bránu do kampusu. V ní bude umístěna recepce a knihovna a také prostory pro studium i relaxaci. Druhá fáze přestavby by měla zahrnovat rekonstrukci stávajících objektů. Celkově by se mělo proinvestovat přibližně tři čtvrtě miliardy korun, většina nákladů se zaplatí z dotace EU.

Číslo týdne: 71

1.6.2018 Téma str. 43 Životní styl

Tolik procent lidí v Česku podporuje zákaz kouření v restauracích, který byl zaveden před rokem. Zjistily to na základě průzkumu mezi 1 080 respondenty agentura Ipsos a **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. Lidí, kterým zákaz kouření vadí, je jen 12 procent, ukázal průzkum.

Diskuse: Scientists and Diplomats - State of Play

1.6.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Akce

Vedavyzkum.cz

Katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy pořádá ve spolupráci s Českými centry dne 11. června 2018 expertní diskusi s názvem Scientist and Diplomats: State of Play.

Akce se bude konat 11. června od 17:00 v galerii Českých center (Rytířská ulice č. 31). Pozvání přijali Tim Flink (DZHW), Otakar Fojt (Britské velvyslanectví v Praze), Petr Matolín (Technologická agentura ČR) a James Wilsdon (University of Sheffield). Diskuze proběhne v angličtině a bude zakončena číší vína.

Veškeré podrobnosti naleznete v programu v příloze. V případě zájmu o účast se registrujte do 5. června na emailové adrese johana.kudrnova@fsv.cuni.cz.

Zdroj: **Fakulta sociálních věd** UK

URL| <https://vedavyzkum.cz/akce/akce/diskuse-scientists-and-diplomats-state-of-play>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

vedavyzkum.cz

Paroubek, Mart'ani, Babiš: Podobnost čistě náhodná?

1.6.2018 pravyporstor.cz str. 00

Tomáš Flaška

TOMÁŠ FLAŠKA Nejdříve byla pro ANO údajně nejpřirozenějším partnerem pravicová ODS. Teď předvedlo ANO otočku o 180° a o vládě jedná s levicovou ČSSD za podpory ultraextrémně levicových komunistů.

Nemůže jít o nic jiného než o koryta. Programové zásady jdou stranou, jinak by toto nebylo možné. Připomíná to ono pověstné vyjádření jednoho sociálně-demokratického premiéra, kterému se přezdívalo buldozer, že pokud to bude pro sociální demokracii výhodné, tak bude hlasovat třeba i s Marťany.

Druhá podobnost s tím ražením vlastních názorů jako tankem se ukázala v minulých dnech. 20 poslanců ANO v únoru podepsalo návrh novely protikuřáckého zákona. A když došlo na jednání ve sněmovně, tak přišel sám nejvyšší guru ANO Andrej Babiš a návrh ostře zkritizoval. Proti jeho názoru se nikdo neodvážil jít a tak 18 z těch 20 poslanců následně hlasovalo proti vlastnímu návrhu(!), dva se zbaběle z jednání vymluvili.

Co se v mezidobí stalo, že doposud ten návrh Andreji Babišovi nevadil a najednou ano? Průzkum veřejného mínění. **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy včera uveřejnila průzkum veřejného mínění, podle kterého nyní podporuje současnou formu zákazu kouření v restauracích 71% respondentů.

Tak to je ta druhá podoba Andreje Babiše s Jiřím Paroubkem. Průzkumy veřejného mínění jsou svaté.

A ta třetí podoba? Doufám, že k ní taky dojde. Víme jak Jiří Paroubek skončil.

Autor: Tomáš Flaška

URL| <http://pravyprostor.cz/paroubek-martani-babis-podobnost-ciste-nahodna/>

Stát a jeho dezinformace o protikuřáckém zákonu. Komentář Štěpána Chába

1.6.2018 krajskelisty.cz str. 00 Středočeský kraj
Štěpán Cháb

Vyšly průzkumy o tom, kterak s počty kuřáků zamíchal protikuřácký zákon, jenž platí již rok. Jeho výstupy jsou přinejmenším humorné a to hlavně v použitých informacích, které jsou jednostranné a vyhovující jen zastáncům protikuřáckých represí. Nuže, pusťme se do toho.

Začnu tím nejhumornějším. Jedním z výstupů byla finanční stránka toho, jak se stát musí vypořádávat s ekonomickou zátěží při léčení kuřáků. Podle průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dá stát na léčbu 100 miliard, což prý neodpovídá výběru na spotřební dani a DPH za nákup tabákových výrobků. Dá se o tom pochybovat. Dle serveru finance.cz je daň z balíčku cigaret přibližně 83 %. Při této sumě a počtu vykouřených cigaret (21 miliard ročně) se dostaneme na sumu 77 miliardy a půl, kterou stát každoročně vybere. Jistě nedostatečné. Vezměme k tomu ale další údaje.

Zdravotní pojištění

Každý kuřák platí vlastní zdravotní pojištění, které je stanovené na minimální částku 2024,- (1649,- u lidí bez zdanitelných příjmů). Kuřáků je podle výzkumu jedna čtvrtina populace. Jen na zdravotním pojištění tak stát na kuřácích získá přes 60 miliard korun. A už v tuto chvíli jsme dost zásadně překročili sumu, kterou stát uvádí jako nutnou pro každoroční léčení kuřáků a jejich chorob. Nutno dodat, že jsem vycházel pouze z minimální ceny za zdravotní pojištění. Lidé, kterým příjmy přerostly přes hlavu a nestíhají je pro jejich výši ani utrácet, platí na zdravotním mnohonásobně více. A i mezi nimi jsou kuřáci. Člověk zpravidla do padesáti až šedesáti vyhledává lékaře jen při úrazu nebo při touze po neschopence. A podle výpočtů jim sem tam zbude i na nějaká ta antibiotika proti kekelu. Nejen na léčení nemocí z kouření.

„Stát podle ministra kouření stojí asi 100 miliard korun ročně...“ píše se na ČTK a já s úsměvem zjišťuji, že máme dokonce už i ministra kouření. Nebo jim na ČTK došel příděl interpunkčních znamének. Tak ministr kouření pravil, že do výdajů a ztrát se počítají nejen náklady na léčení, ale i nemocenská nebo invalidní důchody, na které kuřákům vinou kouření vzniká nárok. Jako absurdní lze pak brát informaci, kdy do ztrát ministr kouření zahrnul i ztrátu ekonomické aktivity u lidí, kteří vinou kouření zemřou předčasně. Třeba v pětapadesáti? Nebo v šedesáti? Člověk, který zemře před nástupem do důchodu že je pro stát ztrátový? Ziskový by byl, kdyby tu smrděl do devadesáti a čerpal starobní důchod nejméně pětadvacet let? Neušetří státu

takový zodpovědně předčasně na krchov odeslaný stovky tisíc korun? To je ale pokrytectví ministra kouření, jen co je pravda. Taková starostlivost a péče. No, jeden by se rozplakal dojetím.

Výzkumy dělané s metrosexuály a hipstery z Prahy

Podle výzkumu, který udělala **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy s protikuřáckým zákonem souhlasí 71 % respondentů. Ptali se lidí v počtu 1080. 1080 lidí rozhodlo za 2 500 000 kuřáků, že jim kouření vadí. Zajímavý výstup. Rozhodně důvěryhodný. Obzvláště s dodatkem, že průzkum se dělal vlastně jen v Praze, nezjišťoval rozdíly mezi Prahou, Brnem a zbytkem republiky. Dovolím si poznamenat, že vinou protikuřáckého zákona zavřelo ve třech vesnicích kolem mého bydliště sedm hospod. Obzvláště smutný je teď pohled na ty zbylé hospody. V teplém období obsypané hosty, od kterých zdatně stoupá kouř z cigaret, vnitřek prázdný. Stejně jako v zimních měsících, jen s tím rozdílem, že před hospodou nikdo není, v hospodě ovšem také ne. Co takhle zavést dotace pro hospody, aby se to těm hospodským nějak vrátilo? Mám pocit, že už se o tom leckde i jedná.

Výzkumy mluvily i o tom, že razantně klesá spotřeba piva. Už loni jsme spadli ze špice největších pijanů piva světa. Podle výzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy není příčinou poklesu spotřeby piva protikuřácký zákon, ale změna chutí u generace Z. Tedy u mladších ročníků, kteří spatřili světlo světa v devadesátých letech a později. Zkrátka metrosexuálové a hipsteri z Prahy radši míchané nápoje s tvrdým alkoholem, než pivo. No jo, ptát se v Praze, jak se mají v Záběhu na Moravě. Výborná metoda výzkumu. Neuvedeným výstupem výzkumu je, předpokládáme, i to, že ihned po zavedení protikuřáckého zákona pomřeli všichni štamgasti a milovníci piva napříč celou republikou. Protože obraz republiky už určují jen metrouši z Prahy. Nikdo jiný nepřežil.

A co další zajímavé výstupy?

Zajímalo by mě, o kolik přišly restaurace a hospody. Zajímalo by mě, kolik skutečně zavřelo v republice hospod. Kolik bývalých hostinských skončilo na pracáku. Kolika z nich zůstaly po uzavření živnosti často nesplacitelné dluhy. Jsou mi ukradené dokonale nezajímavé výmluvy a konstrukce, které mají obhájit nesmyslný zásah do svobody, kterým protikuřácký zákon prostě je. Už jen s tím, že meziročně přibýlo 3,5 % kuřáků, takže jako prevence kouření se protikuřácký zákon očividně neosvědčil.

A víte co by mě sakra zajímalo? Data ohledně rakoviny tlustého střeva a konečníku. Zadkem se nekouří a ani Putin nám do zadku příliš neleze, nemáme tedy mouřenína, na kterého tento typ rakoviny hodit. Ještě před pěti lety jsme byli ve světovém srovnání na špici ve výskytu a úmrtnosti na rakovinu tlustého střeva a konečníku. Ale já bych o mouřenínovi věděl. Dvojitá kvalita potravin, ať už ji vyrábí Babiš nebo ji dodávají západní korporace, je jasnou příčinou toho, že jsme se stali rekordmanky ve výskytu a úmrtnosti na rakovinu tlustého střeva a konečníku. Proč tedy vláda razantně nepostupuje právě proti otřesné kvalitě potravin? Že by pokrytectví, za kterým není snaha chránit zdraví obyvatel různými zákazy kouření, ale zamezení něčeho úplně jiného? Pokud by jim šlo o zdraví lidí, zaměřili se přednostně na potraviny. Kolik lidí zemře vinou obezity z nekvalitní stravy? Kolik peněz se vydá na léčení lidí, kteří dlouhodobě pojídají nekvalitní potraviny? To řešit nebudeme? Nebo jen tak po junkerovsku, kdy slyšíme - přijímejte migranty, pak vám možná dodáme čokoládu z kakaových bobů, nikoliv z utrejchu? Ale změnou kvality potravin by přeci nešlapali po lidech a to se nenosí. Stát v tomto případě fakt nemá svázané ruce, může jednat, může dávat dodavatelům tučné tresty za nekvalitní potraviny, může jim jejich snahu o pomalou otravu obyvatel zatrhnout. Ale nedělá to. Už dlouhá a dlouhá léta. On by tím obyvatele potěšil. A to se nenosí. Holt kšefty. A stát jako hlavní narkobaron vidí právě jen kšefty.

Zrušte tu trapárnu a začněte řešit skutečné problémy. Ne jak ještě hlouběji a hloupěji zalézt do pozadí eurounijním politikům, kteří zavedení protikuřáckého paskvilu v tom našem protektorátu požadovali. Je to vaše ubohost, vás, co jste pro protikuřácký zákon zvedli pazouru. Styďte se, v zemi Josefa Švejka zavádět zvyky Marry Poppinsové a Adolfa Hitlera.

URL| <https://www.krajskelisty.cz/stredocesky-kraj/19704-stat-a-jeho-dezinformace-o-protikurackem-zakonu-komentar-stepana-chaba.htm>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
krajskelisty.cz

Posmrtný vzkaz od lékaře, statistika a velkého optimisty Hanse Roslinga aneb Proč je svět lepší, než si myslíme

1.6.2018 ihned.cz str. 00

Čermák Miloš

Většina z nás nemá pocit, že se máme nějak extra dobře. A rozhodně si myslíme, že bychom se mohli mít líp. Zvlášť my v Česku.

Prý jak se mám. Když mi někdo položí tuhle otázku, nejraději odpovídám: "Skvěle! Kdyby to bylo jen o trochu lepší, byl by to hřích!"

(Mimochodem tušíte, ze kterého filmu jsem si tu hlášku vypůjčil? Byl natočen v roce 1987, měl být kritikou bezskrupulózního kapitalismu a díky tomu byl promítán také v bývalém Československu. Například já ho viděl na Václavském náměstí v kině Blaník. Jak už to ale někdy bývá, tvůrci - slavnému režisérovi s levicovým světonázorem - se věc trochu vymkla z rukou a většina diváků nakonec film vnímala spíš jako oslavu kapitalismu. To našte. Víte, o jakém snímku mluvím?)

Mít se skoro "hříšně dobře" je samozřejmě provokace. Většina lidí spíš prohlásí něco jako: "Jak bych ti to řekl, mám se fajn, ale samozřejmě by to mohlo být lepší... například... počkej, kam běžíš? Tebe nezajímá, jak se mám? Nechceš slyšet, jak žena na dovolené ztratila kabelku a já už pět let nedostal v práci přidáno?"

Většina z nás nemá pocit, že se máme nějak extra dobře. A rozhodně si myslíme, že bychom se mohli mít líp. Zvlášť my v Česku.

Ale nejen tady. Máme sklon podezírat svět, že je rok od roku horší. "Dobře už bylo," říkáme. A pokud se někdo náhodou tváří nesouhlasně, poznamenejme, že "optimismus je nedostatek informací". Možná nejcitovanější vědeckou studií posledních let je práce, která tvrdí, že objektivně na realitu pohlížejí jen lidé trpící těžkou depresí.

Jenže pravda je taková, že se rok od roku máme líp. Nejen my, šťastní obyvatelé malé, prosperující části světa zvané západní civilizace. Lépe se mají všichni obyvatelé planety Země, jejíž osud nás tak často dojmá a o jejíž budoucnost se obáváme. Možná zbytečně.

Láska k datům Hans Rosling je Švéd, letos by se dožil sedmdesátky, ale loni po krátké vážné nemoci zesnul. Byl to vystudovaný lékař, odborník na veřejné zdravotnictví.

Přiznávám, nezní to moc sexy. Ale pokud jste někdy viděli nějaké Roslingovo video nebo četli některý z jeho článků, pak víte, že opravdu byl neuvěřitelně sexy. Takovým tím nevťiravým, přesto přesvědčivým intelektuálním způsobem. Rosling miloval statistiku a od ní je jen kousek k lásce k datům.

Mám k Roslingovi tak trochu osobní vztah, byť jsem se s ním bohužel nikdy nesetkal. Ale když jsem učil takzvaná nová média na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, na jedné z prvních přednášek jsem vždy pouštěl jedno video.

Odvysílala ho britská BBC a švédský lékař i statistik v něm ukazuje, jak se za 200 let změnil svět. Pomáhá si daty vypovídajícími o tom, jak se ve 200 zemích posouvala střední délka života a průměrný příjem. Jinými slovy, jak se bubliny - reprezentující jednotlivé země - pohybují na grafu, kde vodorovná osa znázorňuje průměrný příjem a svislá osa dobu dožití.

I tento graf ukazuje, jak se svět mění k lepšímu, že - stručně řečeno - jsme stále zdravější a bohatší. A bubliny stoupající ve zrychleném tempu vzhůru zároveň vyprávějí vzrušující příběh posledních dvou století.

Kniha nazvaná Factfulness, která v Americe a Británii vyšla až po Roslingově smrti a pod níž jsou jako spoluautoři podepsáni také lékařův syn a snacha, vypráví tentýž vzrušující příběh. Jen detailněji a za pomoci více dat.

"Factfulness" je Roslingův novotvar, dal by se přeložit jako "faktnost", případně "faktuplnost", a české nakladatelství Jan Melvil Publishing, které vydání překladu plánuje na konec léta, se rozhodlo pro překlad "Faktomluva".

Důležitější je stejně podtitul: "Deset důvodů, proč se pleteme v tom, jaký je svět - a proč je všechno lepší, než si myslíme."

Myslíme si, že svět je horší "Jedna z nejdůležitějších knih na světě", jak ji před měsícem nazval Bill Gates, je právě o tomhle. Východiskem (a jakousi červenou nití, která se vine textem) je jednoduchý kvíz složený ze třinácti otázek. Typu: "Jaká je podle vás dnes střední délka života ve světě? 50, 60, nebo 70 let?" Nebo: "Dnes na světě žijí dvě miliardy dětí. Kolik jich podle odhadu OSN bude v roce 2100? Čtyři, tři, nebo dvě miliardy?" Případně: "Kolik dětí ve věku do jednoho roku je dnes ve světě očkováno alespoň proti některým nemocem? 20, 50, nebo 80 procent?"

Nic těžkého. Prostě si tipnete, jak na tom svět je. Rosling dal tento test více než 12 tisícům lidí ve 14 zemích. A výsledek? Jen sedm procent odpovědí bylo správných. Jinými slovy přes 90 procent lidí si myslí, že svět je horší

než ve skutečnosti. A co je zajímavé, o moc lépe nedopadli ani ti, kteří by měli mít lepší informace než běžní občané: experti Světové banky, nositelé Nobelových cen nebo elitní politici z konference v Davosu. Skoro žádná skupina lidí, ať už to byly norské učitelky nebo lékaři ze Singapuru, se nedostala k více než třetině správných odpovědí. Byla tedy méně úspěšná, než by byl šimpanz, jenž by odpovídal náhodně, a statisticky by proto měl výsledek právě onu třetinu.

URL| <https://nazory.ihned.cz/komentare/c1-66155320-posmrtny-vzkaz-od-lekare-statistika-a-velkeho-optimisty-hanse-roslinga-aneb-proc-je-svet-lepsi-nez-si-myslime>

MontyRich Invest Summit speakers: Dominik Stroukal

1.6.2018 montyrich.cz str. 00

Patrik Kudláček

Dominik Stroukal vystudoval Národohospodářskou fakultu VŠE v Praze a **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Je hlavním ekonomem skupiny Roklen a autor knihy Bitcoin a jiné kryptopeníze budoucnost. Zároveň přednáší ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní, Vysoké škole ekonomické a několika dalších školách.

Co považujete za váš první investiční úspěch?

Když je otázka na první, tak to byla asi investice do lidského kapitálu, v mém případě do středoškolského a vysokoškolského vzdělání. Nikdy jsem se nijak zbytečně nezavíral doma s knížkami, ale byl to asi první případ, kdy jsem si uvědomil, že se něčeho vzdávám s vidinou budoucích zisků. A vyšlo to, to je úspěch.

Jaké jsou podle vás zásady bezpečného investování?

První zásada je, že nic jako bezpečné investování neexistuje. Druhá zásada, kterou se řídím, je nezbláznit se z toho. Mám ve svém okolí řadu lidí, kteří podleli procentům a grafům natolik, že se kvůli tomu vzdali společenského života. A když zrovna investice nevyšla, často to psychicky nezvládli. Snažím se koukat na výsledky jen namátkou.

Rady a tipy, kterými se řídíte při investování.

U kryptoměn je to jednoduché: Hodl (pozn. redakce – slangový výraz používaný v bitcoinové komunitě pro držení kryptoměny namísto jejího prodeje) Bitcoin. U všeho ostatního jsou to tři pravidla: Zaprvé, vše dnes stojí a padá na centrálních bankách. Levné peníze? Nakupujte. Utahují kohoutky? Prodávějte. A je prakticky jedno co. Zadruhé, diverzifikovat. Zatřetí, investovat se nemusí jen peníze, ale i čas.

Co říkáte na současný trend, kdy si čím dál více lidí (mnohdy laiků bez zkušeností a s minimálním vzděláním) otevírá obchodní účty a "investuje" prostřednictvím obchodních platforem.

Vnímám to pozitivně. Samozřejmě k tomu patří i řada chyb, podvodných platforem a smutných příběhů. Stejně ale jako dnes má čím dál více lidí přístup ke vzdělání, které bylo ještě před pár stovkami let záležitostí výhradně bohatých mužů, tak se dnes zpřístupnilo investování. Už to nejsou jen bohatí kravařáci z dobrých rodin na Wall Street, ale kdokoliv s mobilním telefonem. Jsme teď v té divoké fázi, kdy vznikají i špatné projekty, ale časem si i tady trh sedne. Jsem ale rád, že se rozbije ten starý oligopolní svět.

Máme se obávat v blízké době pádu finančních trhů a další ekonomické krize?

Je to nevyhnutelné, akorát nikdo neví, kdy to přijde. Píšu k tomu tématu v současnosti knihu a doufám, že ji stihnu dřív, než se to stane. Nikdo totiž nemůže vědět, co bude rozbuškou. Že se nafouknula bublina už víme. Akciové trhy jsou na historických maximech, v České republice máme historicky nízkou nezaměstnanost. Mzdy rostou až dvojnásobným tempem. Zjevně se ekonomika přehřívá. Co bublinu ale praskne, nikdo neví. Žijeme ve světě, kde to dost dobře může být i jeden tweet Donalda Trumpa.

Jaká jsou hlavní specifika investování do kryptoměn?

Hlavní je nutnost odlišného přístupu k bezpečnosti. Zatímco v tradičním světě jsme zvyklí na garance a správu třetích stran, v kryptosvětě je každý sám za sebe. Burzy, webové peněženky a další třetí strany historicky přišly o nepředstavitelné sumy. Co nemáte u sebe, to nevládníte. Ale ochránit si pořádně počítač umí málokdo. Naštěstí vznikla dokonce v Čechách první hardwarová peněženka, která to dělá za vás. I tam ale musíte trochu jinak uvažovat o bezpečnosti. Úplně překvapivé není, že je trh zaplaven i množstvím podvodníků, kteří využívají toho, že je to nové a lidé o kryptoměnách zatím moc neví.

Pro obchodníky jsou to ještě další dvě specifika. Na první pohled je zjevná mnohem vyšší volatilita. Na kryptoměnách se dá vydělat, ale i prodělat obrovské procento i bez páky. Dalším specifikem je absence institucí, které by bylo potřeba ráno otevírat a večer zavírat, trh tak funguje 24/7. U obou skupin je ale tím hlavním úplně jiný přístup k bezpečnosti.

Vyplatí se mi v dnešní době kryptoměny ještě těžit nebo doporučujete investovat?

Odpověď by byla stejná, i kdyby otázka nebyla na kryptoměny, ale třeba na zlato. Pokud máte přístup k levnému zdroji, víte jak na to a baví vás to, pak směle do toho. Pro většinu lidí je ale jednodušší si koupit kryptoměny i zlato přímo. Z těžby se stala specializovaná činnost.

Jak nejlépe začít s investováním do kryptoměn, aby člověk rychle neprodělal?

Nejprve bych na kryptoměny nekoukal jako na investici. Mají ambici stát se penězi budoucnosti, tak si je zkuste osahat. Stáhněte si v telefonu peněženku, kupte si za pár stovek Bitcoin nebo Litecoin, zajděte do nejbližší restaurace, kde je přijímají, a zaplaťte si večeři. Poznejte, jak fungují. Přidejte se do skupin na sociálních sítích, čtěte, ptejte se. Teprve potom uvažujte o vložení větší sumy, ale nevěřte nikomu, mimo sebe. Kupte si hardwarovou peněženku, pečlivě si uchovejte hesla pro obnovení, kdyby se cokoliv stalo. Nebojte se kryptoměny používat a utrácet. A ještě jednou, nikomu nevěřte. Kryptoměny jsou po dlouhé době opět peníze, kterým vládnete sami a nikomu věřit nemusíte.

Zaujal vás rozhovor s Dominikem Stroukalem? Registrujte se na MontyRich Invest Summit 2018 a dozvíte se mnohem víc.

MontyRich Invest Summit 2018 můžete sledovat také na Facebooku

URL| <https://montyrich.cz/novinky/investovani/3940-montyrich-invest-summit-speakers-dominik-stroukal>

Donald to udělal. Obchodní válka je tu

1.6.2018 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD, Itálie, Španělsko, clo, ocel, hliník

Donald Trump to udělal. Spojené státy uvalily cla ve výši 25 procent na ocel a deset procent na hliník také na dovoz z Evropské unie, Kanady a Mexika. Obchodní válka se tak pomalu stává realitou a nad trhy se vznáší stín protekcionismu. První červnový den bude na devizových trzích pestrý. I kvůli situaci v Itálii a Španělsku a slušné várce důležitých čísel. Jak budou reagovat devizové trhy?

Reakce na zavedení tarifů ze strany USA přišla okamžitě. Evropská komise chce podniknout právní kroky u Světové obchodní organizace (WTO). Podle šéfa EK Jeana-Claudea Junckera jde o jasný protekcionismus. Ozval se také kanadský premiér Justin Trudeau a odvetou pohrozilo i Mexiko. Zavedení cel bude mít dopady také na české oceláře.

V Itálii nastal obrat. Populisté nevzdali boj o sestavení vlády a včera se dohodli na vládní koalici. Premiér by měl zůstat stejný. Ministr financí, který se nelíbil prezidentovi Sergio Mattarellovi, se změní. Nové jméno je poměrně neznámé, státní kasu by měl spravovat profesor ekonomie Giovanni Tria. Nová vláda dnes složí přísahu.

Dnes naopak možná padne vláda ve Španělsku. Opoziční socialisté totiž sehnali dostatek hlasů pro vyslovení nedůvěry vládě lidoveckého premiéra Mariana Rajoye. Socialistům pomohli Baskové a Katalánci.

Ve Spojených státech dnes ve 14:30 bude zveřejněno nejsledovanější číslo z americké ekonomiky, údaj o tvorbě nových pracovních míst mimo zemědělský sektor (nonfarm payrolls). V dubnu americká ekonomika vytvořila 164 tisíc pracovních míst a nezaměstnanost byla 3,9 procenta. Trh v květnu čeká tvorbu 190 tisíc pracovních míst, nezaměstnanost má zůstat na dubnové úrovni.

Evropská měna, která v úterý k dolaru oslabila na desetiměsíční minimum 1,1510 EUR/USD, včera posilovala až na týdenní maximum 1,1724 EURUSD. Euru včera k ziskům pomohla nová čísla o inflaci v eurozóně. Index spotřebitelských cen v květnu zrychlil meziroční růst na 1,9 procenta z dubnových 1,2 procenta, hlavně kvůli dražším energiím.

Aktuálně je kurz na 1,1670 EURUSD, dolarový index se nachází na hodnotě 94,14 bodu. Během neby se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí 1,1619 až 1,1780 EURUSD.*

Koruna včera mírně posílila vůči oběma hlavním světovým měnám. Poslední den týdne konečně přinese nová domácí data. Statisticy oznámí tvorbu a užití HDP ve 2. čtvrtletí. Podle předběžného odhadu česká ekonomika v 1.čtvrtletí zpomalila meziroční růst na 4,5 procenta a mezičtvrtletně HDP rostl o 0,5 procenta. Trh dnes čeká stejná čísla.

Dále bude zveřejněn Markit PMI index aktivity v průmyslu za květen a ministerstvo financí odpoledne zveřejní výsledek státního rozpočtu ke konci května.

Dnes ráno se koruna obchoduje na 25,85 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,76 až 25,83 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 21,97 až 22,12 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SxEax/donald-to-udelal-obchodni-valka-je-tu>

Posmrtný vzkaz od lékaře, statistika a velkého optimisty Hanse Roslinga aneb Proč je svět lepší, než si myslíme

1.6.2018 iHNed.cz str. 00

Miloš Čermák

Většina z nás nemá pocit, že se máme nějak extra dobře.
A rozhodně si myslíme, že bychom se mohli mít líp.
Zvláště my v Česku.

Prý jak se mám. Když mi někdo položí tuhle otázku, nejraději odpovídám: "Skvěle! Kdyby to bylo jen o trochu lepší, byl by to hřích!"

(Mimochodem tušíte, ze kterého filmu jsem si tu hlášku vypůjčil? Byl natočen v roce 1987, měl být kritikou bezskrupulózního kapitalismu a díky tomu byl promítán také v bývalém Československu. Například já ho viděl na Václavském náměstí v kině Blaník. Jak už to ale někdy bývá, tvůrci - slavnému režisérovi s levicovým světonázorem - se věc trochu vymkla z rukou a většina diváků nakonec film vnímala spíše jako oslavu kapitalismu. To našťve. Víte, o jakém snímku mluvím?)

Mít se skoro "hříšně dobře" je samozřejmě provokace. Většina lidí spíše prohlásí něco jako: "Jak bych ti to řekl, mám se fajn, ale samozřejmě by to mohlo být lepší... například... počkej, kam běžíš? Tebe nezajímá, jak se mám? Nechceš slyšet, jak žena na dovolené ztratila kabelku a já už pět let nedostal v práci přidáno?"

Většina z nás nemá pocit, že se máme nějak extra dobře. A rozhodně si myslíme, že bychom se mohli mít líp.
Zvláště my v Česku.

Ale nejen tady. Máme sklon podezírat svět, že je rok od roku horší. "Dobře už bylo," říkáme. A pokud se někdo náhodou tváří nesouhlasně, poznamenáme, že "optimismus je nedostatek informací". Možná nejcitovanější vědeckou studií posledních let je práce, která tvrdí, že objektivně na realitu pohlížejí jen lidé trpící těžkou depresí.

Jenže pravda je taková, že se rok od roku máme líp. Nejen my, šťastní obyvatelé malé, prosperující části světa zvané západní civilizace. Lépe se mají všichni obyvatelé planety Země, jejíž osud nás tak často dojmá a o jejíž budoucnost se obáváme. Možná zbytečně.

Láska k datům

Hans Rosling je Švéd, letos by se dožil sedmdesátky, ale loni po krátké vážné nemoci zesnul. Byl to vystudovaný lékař, odborník na veřejné zdravotnictví.

Přiznávám, nezní to moc sexy. Ale pokud jste někdy viděli nějaké Roslingovo video nebo četli některý z jeho článků, pak víte, že opravdu byl neuvěřitelně sexy. Takovým tím nevtrávným, přesto přesvědčivým intelektuálním způsobem. Rosling miloval statistiku a od ní je jen kousek k lásce k datům.

Mám k Roslingovi tak trochu osobní vztah, byť jsem se s ním bohužel nikdy nesešel. Ale když jsem učil takzvaná nová média na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, na jedné z prvních přednášek jsem vždy pouštěl jedno video.

Odvysílala ho britská BBC a švédský lékař i statistik v něm ukazuje, jak se za 200 let změnil svět. Pomáhá si daty vypovídajícími o tom, jak se ve 200 zemích posouvala střední délka života a průměrný příjem. Jinými slovy, jak se bubliny - reprezentující jednotlivé země - pohybují na grafu, kde vodorovná osa znázorňuje průměrný příjem a svislá osa dobu dožití.

I tento graf ukazuje, jak se svět mění k lepšímu, že - stručně řečeno - jsme stále zdravější a bohatší. A bubliny stoupající ve zrychleném tempu vzhůru zároveň vyprávějí vzrušující příběh posledních dvou století.

Knihu nazvaná Factfulness, která v Americe a Británii vyšla až po Roslingově smrti a pod níž jsou jako spoluautoři podepsáni také lékařův syn a snacha, vypráví tentýž vzrušující příběh. Jen detailněji a za pomoci více dat.

"Factfulness" je Roslingův novotvar, dal by se přeložit jako "faktnost", případně "faktuplnost", a české nakladatelství Jan Melvil Publishing, které vydání překladu plánuje na konec léta, se rozhodlo pro překlad "Faktomluva".

Důležitější je stejně podtitul: "Deset důvodů, proč se pleteme v tom, jaký je svět - a proč je všechno lepší, než si myslíte."

Myslíme si, že svět je horší

"Jedna z nejdůležitějších knih na světě", jak ji před měsícem nazval Bill Gates, je právě o tomhle. Výhodiskem (a jakousi červenou nití, která se vine textem) je jednoduchý kvíz složený ze třinácti otázek. Typu: "Jaká je podle vás dnes střední délka života ve světě? 50, 60, nebo 70 let?" Nebo: "Dnes na světě žijí dvě miliardy dětí. Kolik jich podle odhadu OSN bude v roce 2100? Čtyři, tři, nebo dvě miliardy?" Případně: "Kolik dětí ve věku do jednoho roku je dnes ve světě očkováno alespoň proti některým nemocem? 20, 50, nebo 80 procent?"

Nic těžkého. Prostě si tipnete, jak na tom svět je. Rosling dal tento test více než 12 tisícům lidí ve 14 zemích. A výsledek? Jen sedm procent odpovědí bylo správných. Jinými slovy přes 90 procent lidí si myslí, že svět je horší než ve skutečnosti. A co je zajímavé, o moc lépe nedopadli ani ti, kteří by měli mít lepší informace než běžní občané: experti Světové banky, nositelé Nobelových cen nebo elitní politici z konference v Davosu.

Skoro žádná skupina lidí, ať už to byly norské učitelky nebo lékaři ze Singapuru, se nedostala k více než třetině správných odpovědí. Byla tedy méně úspěšná, než by byl šimpanz, jenž by odpovídal náhodně, a statisticky by proto měl výsledek právě onu třetinu.

Načítání...

To celé znamená, že opravdu o světě nemáme dobré mínění a že bychom s tím mohli začít něco dělat. Jenže co? Pesimismus a obavy asi v mozku máme zakódovány z evolučních důvodů. Čekat horší je pro přežití lepší než počítat s tím, že svět je krásné a bezpečné místo. Jen se nám to v éře médií, těch klasických a hlavně sociálních, nějak vymklo z ruky.

A deziluze o světě může náš svět paradoxně zhoršit. Protože když nepoužíváme fakta a máme o skutečnosti zkreslené představy, vede to ke špatným rozhodnutím. Usnadňuje to populismus, nespokojenost a vztek umetající cestu k moci nebezpečným politikům.

Rosling v deseti kapitolách Factfulness nabízí cosi jako "sebeobranu" proti instinktům, které nás zrazují. Avšak pozor, napsal knihu nejen důležitou a nabitou daty, ale také zábavnou. Rosling má dar kombinovat své zážitky, často anekdotické, až neuvěřitelné, s přesnou řečí čísel.

Mnohé je působivé, třeba Roslingovo tvrzení, že nežijeme na planetě rozdělené na dva světy - chudý a bohatý - a že tyto světy neodděluje nepřekonatelná propast. Tak jsme se to učili ve škole a možná to platilo v sedmdesátých letech.

Ano, miliarda lidí stále žije v hrozné chudobě a musí si vystačit se dvěma dolary na den. Nemá peníze na slušné oblečení ani boty, nemá přístup k elektřině a často ani k pitné vodě, jídlo si vaří na ohni. A miliarda lidí žije v relativním bohatství, s průměrným příjmem 32 dolarů na den a více. Do ní patříme my.

Většina dnešních obyvatel planety se nachází někde "mezi". Není to snadné, z našeho pohledu jsou chudí, ale náš pohled není rozhodující. Důležitý je trend a to, jak se svět opravdu v podstatě každý rok nebo každý den mění.

Rosling to dokládá na osobním příkladu: on sám pochází ze Švédska, což je dnes jedna z nejbohatších zemí s nejzdravějšími obyvateli na světě. Pro leckoho je Švédsko vysněnou destinací. Ale když se v roce 1948 Rosling narodil, tamní životní podmínky byly podobné těm z dnešního Egypta. Proto se jedna z kapitol jmenuje Narodil jsem se v Egyptě.

Jak zastavit růst populace

Když vezmeme v úvahu inflaci, v době Roslingova narození měli Švédové podobné příjmy a dožívali se podobného věku jako dnes průměrní Egypťané.

Jistě, lidský život je dlouhá doba. Ale nikoliv nepřekonatelná propast. Zvláště když svět je čím dál rychlejší a v posledním desetiletí se rozdíl vyrovnávají mnohem rychleji než před dvaceti, třiceti, nebo dokonce sedmdesáti lety.

Silné jsou v knize dvě dvoustrany celkem s 32 grafy. Polovina z nich ukazuje, které dobré věci jsou ve světě na vzestupu, a druhá polovina, které špatné věci ubývají.

Dobré věci: například gramotnost (z 10 procent v roce 1800 k 86 procentům v roce 2016), léčitelnost dětských onkologických onemocnění (z 58 procent v roce 1975 na 80 procent v roce 2010), přístup k pitné vodě (z 58 procent v roce 1980 na 88 procent v roce 2015) či očkování (z 22 procent dětí aspoň s jedním očkovaním v roce 1980 na 88 procent v roce 2016).

A špatné věci: otroctví (ze 193 zemí se zákony umožňujícími otroctví v roce 1800 na tři země v roce 2017), dětská úmrtnost (ze 44 procent v roce 1800 na čtyři procenta v roce 2016) či lidé trpící hladem a podvýživou (z 28 procent v roce 1970 na jedno procento v roce 2015).

Noční můrou mnoha lidí žijících na Západě je populační exploze. Když jsem já v 70. letech chodil do školy, učili jsme se, že na Zemi žijí čtyři miliardy lidí. To číslo se mi zarylo do hlavy a vždy mi naskočí, kdykoliv se dnes mluví o populační explozi.

Dnes se ale počet obyvatel na planetě pohybuje mezi sedmi a osmi miliardami. Dle předpokladů během asi dvanácti let přibude další miliarda. Znamená to, že další miliarda přibude ještě rychleji? Kdy se to zastaví? A dá se to vůbec zastavit jinak než tím, že dojde k nějaké strašné katastrofě?

Podle analýz OSN ano. A dokonce je ten trend už zřejmý. Porodnost celosvětově klesá. Ano, populace ještě poroste, protože lidé se dožívají vyššího věku a dospělost čeká miliardy dětí, které se narodily během populační exploze v minulých desetiletích. Počet lidí obývajících Zemi se skoro jistě, podle dnešních modelů, zastaví někde na 11, možná 12 miliardách.

Stále je to příliš mnoho, víc, než kolik Země dokáže "uživit" tak, aby všichni měli životní styl dnešních takzvaných západních zemí. Za dnešních podmínek to není možné. Ale máme desítky let na to, abychom přišli s novými technologiemi a dalšími objevy, které to umožní.

Nikoli, netopíme se a není třeba zoufale volat o pomoc. A zrovna tak platí, že svět nám dnes nenabízí ani procházku růžovou zahradou. Nabídnou metaforu Hanse Roslinga: jsme jako dítě v inkubátoru, slabé a ve

špatném stavu, a když ho vyšetříme bez dalších informací, musíme dojít k závěru, že nemá moc velkou naději přežít. Ale když se dozvíme, jak velký udělalo pokrok od narození, od minulého týdne a od včerejška a jak se den ze dne lepší, možná změníme názor. Protože v tom je naděje.

Těším se, až Roslingova kniha vyjde v češtině. A že se bude číst. Část z nás to potřebuje. Ta druhá si to zaslouží.

Knihu Hanse Roslinga pod názvem Faktomluva letos vydá nakladatelství Jan Melvil Publishing.
Repro: Jan Melvil Publishing

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66155320-posmrtny-vzkaz-od-lekare-statistika-a-velkeho-optimisty-hanse-roslinga-aneb-proc-je-svet-lepsi-nez-si-myslime>

POSMRTNÝ VZKAZ OD LÉKAŘE, STATISTIKA A VELKÉHO OPTIMISTY HANSE ROSLINGA ANEB PROČ JE SVĚT LEPŠÍ, NEŽ SI MYSLÍME

1.6.2018 Hospodářské noviny str. 23 Autorská strana

Miloš Čermák

Prý jak se mám. Když mi někdo položí tuhle otázku, nejraději odpovídám: „Skvěle! Kdyby to bylo jen o trochu lepší, byl by to hřích!“

(Mimochodem tušíte, ze kterého filmu jsem si tu hlášku vypůjčil? Byl natočen v roce 1987, měl být kritikou bezskrupulózního kapitalismu, a díky tomu byl promítán také v bývalém Československu. Například já ho viděl na Václavském náměstí v kině Blaník. Jak už to ale někdy bývá, tvůrci – slavnému režisérovi s levicovým světonázorem – se věc trochu vymkla z rukou a většina diváků nakonec film vnímala spíš jako oslavu kapitalismu. To našťve. Víte, o jakém snímku mluvím?)

Mít se skoro „hříšně dobře“ je samozřejmě provokace. Většina lidí spíš prohlásí něco jako: „Jak bych ti to řekl, mám se fajn, ale samozřejmě by to mohlo být lepší... například... počkej, kam běžíš? Tebe nezajímá, jak se mám? Nechceš slyšet, jak žena na dovolené ztratila kabelku a já už pět let nedostal v práci přidáno?“

Většina z nás nemá pocit, že se máme nějak extra dobře. A rozhodně si myslíme, že bychom se mohli mít líp. Zvláště my v Česku.

Ale nejen tady. Máme sklon podezírat svět, že je rok od roku horší. „Dobře už bylo,“ říkáme. A pokud se někdo náhodou tváří nesouhlasně, poznamenáme, že „optimismus je nedostatek informací“. Možná nejcitovanější vědeckou studií posledních let je práce, která tvrdí, že objektivně na realitu pohlížejí jen lidé trpící těžkou depresí.

Jenže pravda je taková, že se rok od roku máme líp. Nejen my, šťastní obyvatelé malé, prosperující části světa zvané západní civilizace. Lépe se mají všichni obyvatelé planety Země, jejíž osud nás tak často dojmá a o jejíž budoucnost se obáváme. Možná zbytečně.

Láska k datům

Hans Rosling je Švéd, letos by se dožil sedmdesátky, ale loni po krátké vážné nemoci zesnul. Byl to vystudovaný lékař, odborník na veřejné zdravotnictví.

Přiznávám, nezní to moc sexy. Ale pokud jste někdy viděli nějaké Roslingovo video nebo četli některý z jeho článků, pak víte, že opravdu byl neuvěřitelně sexy. Takovým tím nevtíravým, přesto přesvědčivým intelektuálním způsobem. Rosling miloval statistiku a od ní je jen kousek k lásce k datům.

Mám k Roslingovi tak trochu osobní vztah, byť jsem se s ním bohužel nikdy nesešel. Ale když jsem učil takzvaná nová média na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, na jedné z prvních přednášek jsem vždy pouštěl jedno video.

Odvysílala ho britská BBC a švédský lékař i statistik v něm ukazuje, jak se za 200 let změnil svět. Pomáhá si daty vypovídajícími o tom, jak se ve 200 zemích posouvala střední délka života a průměrný příjem. Jinými slovy, jak se bubliny – reprezentující jednotlivé země – pohybují na grafu, kde vodorovná osa znázorňuje průměrný příjem a svislá osa dobu dožití.

I tento graf ukazuje, jak se svět mění k lepšímu, že – stručně řečeno – jsme stále zdravější a bohatší. A bubliny stoupající ve zrychleném tempu vzhůru zároveň vyprávějí vzrušující příběh posledních dvou století.

Kniha nazvaná Factfulness, která v Americe a Británii vyšla až po Roslingově smrti a pod níž jsou jako spoluautoři podepsáni také lékařův syn a snacha, vypráví tentýž vzrušující příběh. Jen detailněji a za pomoci více dat.

„Factfulness“ je Roslingův novotvar, dal by se přeložit jako „faktnost“, případně „faktuplnost“, a české nakladatelství Jan Melvil Publishing, které vydání překladu plánuje na konec léta, se rozhodlo pro překlad „Faktomluva“.

Důležitější je stejně podtitul: „Deset důvodů, proč se pleteme v tom, jaký je svět – a proč je všechno lepší, než si myslíte.“

Myslíme si, že svět je horší

„Jedna z nejdůležitějších knih na světě“, jak ji před měsícem nazval Bill Gates, je právě o tomhle. Výhodiskem (a jakousi červenou nití, která se vine textem) je jednoduchý kvíz složený ze třinácti otázek. Typu: „Jaká je podle vás dnes střední délka života ve světě? 50, 60, nebo 70 let?“ Nebo: „Dnes na světě žijí dvě miliardy dětí. Kolik jich podle odhadu OSN bude v roce 2100? Čtyři, tři, nebo dvě miliardy?“ Případně: „Kolik dětí ve věku do jednoho roku je dnes ve světě očkováno alespoň proti některým nemocem? 20, 50, nebo 80 procent?“

Nic těžkého. Prostě si tipnete, jak na tom svět je. Rosling dal tento test více než 12 tisícům lidí ve 14 zemích. A výsledek? Jen sedm procent odpovědí bylo správných. Jinými slovy přes 90 procent lidí si myslí, že svět je horší než ve skutečnosti. A co je zajímavé, o moc lépe nedopadli ani ti, kteří by měli mít lepší informace než běžní občané: experti Světové banky, nositelé Nobelových cen nebo elitní politici z konference v Davosu.

Skoro žádná skupina lidí, ať už to byly norské učitelky nebo lékaři ze Singapuru, se nedostala k více než třetině správných odpovědí. Byla tedy méně úspěšná, než by byl šimpanz, jenž by odpovídal náhodně, a statisticky by proto měl výsledek právě onu třetinu.

To celé znamená, že opravdu o světě nemáme dobré mínění a že bychom s tím mohli začít něco dělat. Jenže co? Pesimismus a obavy asi v mozku máme zakódovány z evolučních důvodů. Čekat horší je pro přežití lepší než počítat s tím, že svět je krásné a bezpečné místo. Jen se nám to v éře médií, těch klasických a hlavně sociálních, nějak vymklo z ruky.

A deziluze o světě může náš svět paradoxně zhoršit. Protože když nepoužíváme fakta a máme o skutečnosti zkreslené představy, vede to ke špatným rozhodnutím. Usnadňuje to populismus, nespokojenost a vztek umetající cestu k moci nebezpečným politikům.

Rosling v deseti kapitolách Factfulness nabízí cosi jako „sebeobranu“ proti instinktům, které nás zrazují. Avšak pozor, napsal knihu nejen důležitou a nabitou daty, ale také zábavnou. Rosling má dar kombinovat své zážitky, často anekdotické, až neuvěřitelné, s přesnou řečí čísel.

Mnohé je působivé, třeba Roslingovo tvrzení, že nežijeme na planetě rozdělené na dva světy – chudý a bohatý – a že tyto světy neoddeluje nepřekonatelná propast. Tak jsme se to učili ve škole a možná to platilo v sedmdesátých letech.

Ano, miliarda lidí stále žije v hrozně chudobě a musí si vystačit se dvěma dolary na den. Nemá peníze na slušné oblečení ani boty, nemá přístup k elektřině a často ani k pitné vodě, jídlo si vaří na ohni. A miliarda lidí žije v relativním bohatství, s průměrným příjmem 32 dolarů na den a více. Do ní patříme my.

Většina dnešních obyvatel planety se nachází někde „mezi“. Není to snadné, z našeho pohledu jsou chudí, ale náš pohled není rozhodující. Důležitý je trend a to, jak se svět opravdu v podstatě každý rok nebo každý den mění.

Rosling to dokládá na osobním příkladu: on sám pochází ze Švédska, což je dnes jedna z nejbohatších zemí s nejzdravějšími obyvateli na světě. Pro leckoho je Švédsko vysněnou destinací. Ale když se v roce 1948 Rosling narodil, tamní životní podmínky byly podobné těm z dnešního Egypta. Proto se jedna z kapitol jmenuje Narodil jsem se v Egyptě.

Jak zastavit růst populace

Když vezmeme v úvahu inflaci, v době Roslingova narození měli Švédové podobné příjmy a dožívali se podobného věku jako dnes průměrní Egypťané.

Jistě, lidský život je dlouhá doba. Ale nikoliv nepřekonatelná propast. Zvlášť když svět je čím dál rychlejší a v posledním desetiletí se rozdíl vyrovnávají mnohem rychleji než před 20, 30, nebo dokonce 70 lety.

Silné jsou v knize dvě dvoustrany celkem s 32 grafy. Polovina z nich ukazuje, které dobré věci jsou ve světě na vzestupu, a druhá polovina, které špatné věci ubývají.

Dobré věci: například gramotnost (z 10 procent v roce 1800 k 86 procentům v roce 2016), léčitelnost dětských onkologických onemocnění (z 58 procent v roce 1975 na 80 procent v roce 2010), přístup k pitné vodě

(z 58 procent v roce 1980 na 88 procent v roce 2015) či očkování (z 22 procent dětí aspoň s jedním očkováním v roce 1980 na 88 procent v roce 2016).

A špatné věci: otroctví (ze 193 zemí se zákony umožňujícími otroctví v roce 1800 na tři země v roce 2017), dětská úmrtnost (ze 44 procent v roce 1800 na čtyři procenta v roce 2016) či lidé trpící hladem a podvýživou (z 28 procent v roce 1970 na jedno procento v roce 2015).

Noční můrou mnoha lidí žijících na Západě je populační exploze. Když jsem já v 70. letech chodil do školy, učili jsme se, že na Zemi žijí čtyři miliardy lidí. To číslo se mi zarylo do hlavy a vždy mi naskočí, kdykoliv se dnes mluví o populační explozi.

Dnes se ale počet obyvatel na planetě pohybuje mezi sedmi a osmi miliardami. Dle předpokladů během asi dvanácti let přibude další miliarda. Znamená to, že další miliarda přibude ještě rychleji? Kdy se to zastaví? A dá se to vůbec zastavit jinak než tím, že dojde k nějaké strašné katastrofě?

Podle analýz OSN ano. A dokonce je ten trend už zřejmý. Porodnost celosvětově klesá. Ano, populace ještě poroste, protože lidé se dožívají vyššího věku a dospělost čeká miliardy dětí, které se narodily během populační exploze v minulých desetiletích. Počet lidí obývajících Zemi se skoro jistě, podle dnešních modelů, zastaví někde na 11, možná 12 miliardách.

Stále je to příliš mnoho, víc, než kolik Země dokáže „uživit“ tak, aby všichni měli životní styl dnešních takzvaných západních zemí. Za dnešních podmínek to není možné. Ale máme desítky let na to, abychom přišli s novými technologiemi a dalšími objevy, které to umožní.

Nikoli, netopíme se a není třeba zoufale volat o pomoc. A zrovna tak platí, že svět nám dnes nenabízí ani procházku růžovou zahradou. Nabídnou metaforu Hanse Roslinga: jsme jako dítě v inkubátoru, slabé a ve špatném stavu, a když ho vyšetříme bez dalších informací, musíme dojít k závěru, že nemá moc velkou naději přežít. Ale když se dozvíme, jak velký udělalo pokrok od narození, od minulého týdne a od včerejška a jak se den ze dne lepší, možná změníme názor. Protože v tom je naděje.

Těším se, až Roslingova kniha vyjde v češtině. A že se bude číst. Část z nás to potřebuje. Ta druhá si to zaslouží.

Roslingův kvíz najdete na www.ihned.cz/rosling

O autorovi | Miloš Čermák, ilos.cermak@economia.cz

Foto popis | KNIHU HANSE ROSLINGA pod názvem Faktomluva letos vydá nakladatelství Jan Melvil Publishing. Foto: Profimedia, repro Jan Melvil Publishing

Rozhovor s Markem Bendou, poslancem za ODS

1.6.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 17:06 Dvacítka Radiožurnálu

Jan MOLÁČEK, moderátor

Přesně rok se v českých restauracích, barech a hospodách nesmí kouřit. Poslední květen je Světovým dnem bez tabáku a právě toto datum bylo loni v českém pohostinství symbolicky posledním dnem s tabákem. Zákaz má příznivce i odpůrce. Těch prvních je podle průzkumů veřejného mínění výrazně víc. Ti druzí ale neskládají zbraně. Zmírnit plošný zákaz se v Poslanecké sněmovně pokusila skupina poslanců v čele s Markem Bendou z ODS, ale neúspěšně. Parlamentem jejich návrh neprošel. V parlamentním studiu Českého rozhlasu vítám poslance, jehož jméno už v úvodu zaznělo, Marek Benda z Občanské demokratické strany v něm stráví příštích dvacet minut. Dobrý den.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Dobrý den vám i všem posluchačům.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Co bylo hlavním důvodem vaší snahy o zmírnění toho zákazu.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Protože se domnívám, že ten zákaz byl přehnaný, že jsme tady jako ve snaze chránit nekuřáky vytvořili příliš velký tlak na kuřáky, nezvyklý v Evropě. Evropa téměř všechny země, které mají zákaz kouření v restauracích a nejsou to úplně všechny země, tak mají nějaké výjimky. Buď mají právě kuřárny nebo mají, že některé typy zařízení, bary, hospody, malá zařízení mají nějakou výjimku, ale tady se prostě udělal plošný zákaz a já jsem to pokládal za chybu. Viděl jsem okamžitě v podstatě druhý den po vstoupení zákona v platnost a v účinnost, že začínají před hospodami postávat hloučky lidí. Vede to ke konfliktu na ulicích. Zlobí se spousta nekuřáků, kteří mají pocit, že co to je chytřejší nápad vyhnat lidi kouřit na ulici, ať už tam bydlí nebo tam jenom prochází. Takže jsme měli pocit, že by nějaké zmírnění bylo rozumné. Nijak jsem tím tak neboural tu původní koncepci a to jsem si byl vědom, že původní koncepce má většinou podporu tu původní koncepci ochrana nekuřáků před účinky tabákového kouře.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Vy jste určitě zaznamenal průzkum veřejného mínění, který provedla **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy s agenturou Ibsos, podle kterého ten zákaz podporuje 71 % lidí. Mezi kuřáky je ta podpora menší, ale i tak je nadpoloviční.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Prosím pěkně, abychom vždycky strašně závisí v těch průzkumech veřejného mínění, jaká otázka je položená, jakým způsobem je položená. Když položím otázku: Podporujete zákaz kouření v restauracích, dostanu vysoce většinou odpověď a to už jsem dostával v minulosti, a já to také nijak nezpochybňuju. A když položíte otázku: Jste pro, aby plošný zákaz kouření v restauracích byl zmírněn, dostanete většinou odpověď.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Takový průzkum nám rozdalo ministerstvo zdravotnictví. Ministerstvo zdravotnictví si na konci dubna v rámci prvního boje v první čtení s námi s těmi navrhovateli nechalo udělat, kde bylo 50 % lidí pro zmírnění a 47 procent lidí proti zmírnění, tak jenom, abychom věděli, co ta čísla znamenají a myslím si, že česká veřejnost má poměrně vysokou míru konsensu na tom, že je správné, když se v restauracích nekouří, a současně chápe problémy, které to způsobilo a byla by pro to, abychom nějakým způsobem zmírnili.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

A jaké problémy to způsobilo?

Jan MOLÁČEK, moderátor

Tak já jsem se je snažil tady dělat zejména ve větších městech, to znamená, že prostě lidé stojí na ulicích, mnohdy na chodnících, kde ten prostor není vytvořen. Tabákový kouř jde ven, to co vykládali příznivci zákona, že je zejména nutné chránit děti před nejen účinky, ale před příkladem kouření. Tak samozřejmě, pokud to bylo v hospodách, tak tam většinou děti nechodí. Pokud je to na ulicích, tak samozřejmě myslím, že ten příklad je mnohem horší a na řadě menších míst, kde jsou jen hospody, kam opravdu chodí ty lidi si dát pivo, a k tomu cigáro, jsou takhle zvyklí, ti starší pánové dvacet, třicet let, tak tam to vede u těch hospod. Mnozí nám to tak říkali a vzkazovali.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Je možné už po roce hodnotit dopady toho zákona. Vy jste říkal, že jste je hodnotil už druhý den, což asi úplně možné není, ale teď přeci jen rok už je v platnosti.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Je zajímavé, že ministerstvo zdravotnictví stále chodí s tím: Nejsme schopni vyhodnotit dopady zákona, počkejme pět let, pak něco řekneme, ale zato nám nosí jedno číslo za druhým, kolik zmizelo ischemických chorob, kolik máme méně hospitalizací. Jak poklesla spotřeba cigaret. Čísla naprosto vycucaná z prstu, ve kterých vůbec nejde odhadnout, jestli mají něco společného s kouřením nebo nemají.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Já bych to možná upřesnil. Tady například jsou čísla kliniky adiktologie 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy, která prováděla nějaké šetření mezi kuřáky. Podle jeho výsledků v průměru klesla spotřeba cigaret u jednoho kuřáka o tři kusy denně. Ale sami lékaři říkají, že to není nějaký definitivní výsledek, definitivní průzkum, že budou toto zkoumat dál. Myslíte si, vy že kuřáci kouří méně?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

To já samozřejmě úplně netuším. Za prvé, se objevily velmi masově v posledních třech letech ale posledním roce ještě intenzivněji, protože přišly s těmi tabákovými náhražkami, objevily se ty různé elektronické cigarety, které samozřejmě vedou, pokud na to lidé přišli, já patřím k těm z těch, kteří na to přešli a kteří nekouří už dneska běžné cigarety, aby nemohli být označováni za člověka, který je ve střetu zájmů. Tak pokud na to lidé přešli, tak to samozřejmě vede k tomu, že se to nepromítá v cigaretách současně. Spotřební daň, výběr spotřební daně z tabákových výrobků za loňský rok byl vyšší než za ten rok předchozí, takže pravděpodobně k poklesu prodeje nedošlo. Nevím, jak se mohlo stát, že lidé kouří méně, ale cigaret se prodává více.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Vy jste zmínil zavírání restaurací a hospod, zejména na venkově. Je možné s určitostí říci, že to je důsledek zákazu kouření. Nehraje tady roli, nehrají tady roli další faktory. Elektronická evidence tržeb a podobně.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Tak určitě těch faktorů je více. Ale prostě speciálně na těch menších městech, vesnicích ti lidé si spoustu vědí dělat, za prvé si tedy nejsem stoprocentně jist, jestli se ten zákaz dodržuje. Respektive už jsem při svých cestách po republice zažil radu míst, kde když člověk přijde a je místní, nebo ho někdo z místních představitelů, tak se úplně v klidu a zákaz, který přichází z Prahy kašle. Ale to je jiná věc. Samozřejmě, že je to a souvisí to s elektronickou evidencí tržeb a s dalšími věcmi, prostě ten tlak vytvářený speciálně na ty malé hospody, je velký a je to škoda pokaždé, když se na vesnici zavře krám, zavře hospoda, tak ta vesnice znovu a znovu začíná směřovat ke smrti. Pak se nám všichni stěhují do velkých měst. Ale to přece není cílem, jak dosáhnout stavu, že všichni budou bydlet ve velkých městech. My potřebujeme mít obydlenou krajinu.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Když tedy zákaz kouření ohrožuje hospody zejména na venkově, proč jste nenavrhli ho zmírnit nebo zrušit na venkově?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Protože my jsme prostě vybrali nějaké kritérium, kde jsme řekli: navrhujeme, aby to byly restaurace do 80 metrů čtverečních, ve kterých se nepodává jídlo, tam se může majitel rozhodnout. Samozřejmě, neznamená, že ta restaurace musí být automaticky kuřácká, ale majitel se může rozhodnout. Já věřím, že by to spousta majitelů neudělalo, protože například zjistilo, že by tam začali chodit noví lidé. Ale tuto volnost by měli a připadá mi to spravedlivější volnost, než říkat do 500 obyvatel nebo do 700 obyvatel, což je ještě malá ves a co je malá ves, která je složená ze tří vsí, které všechny jsou malinké a tak dále.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Vy jste mluvil o jedné části toho vašeho návrhu. Pojdme k té druhé. Vy jste navrhovali, aby větší podniky mohly mít kuřárny. Má smysl měnit neustále podmínky pro podnikání? Hospodští by teď stavěli kuřárny, za rok by někdo opět prosadil úplný zákaz, není nakonec nejrozumnější tu situaci skutečně nechat být tak jak je?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Nezapomeňme, že jsme do platnosti tohoto poměrně militantního zákona, který prosadila minulá koalice, že jsme měli stavebně udělané prostory pro kuřáky a nekuřáky. Mnozí hospodští to udělali, vložili do toho spoustu peněz, někdy to opravdu bylo odvětrané odizolované tak, že to nevytvářelo žádný problém. A těm jsme řekli:

Musíte to zrušit. Nikoho k ničemu nenutíme. To byla možnost varianta, stejně tak jako do těch 80 metrů možnost zřídit kuřárnu. Zase mám řadu příkladů z České republiky, kde ty kuřárny nějakým způsobem zřízeny byly, akorát se hovoří, že nejsou součástí toho zařízení, nebo něco podobného. Někdy ty úplně militantní zákony vedou bohužel k tomu, že jsou pak obcházeny. Celkově to nesmírně snižuje úctu k právu, k zákonům této země. My bychom potřebovali mít zákonů méně, jednodušší a ne tolik podmínek a tolik pravidel a tolik sankcí.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Jak byste zajistil, aby ten kouř z těch kuřáren neobtěžoval ostatní hosty a personál v té restauraci?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

To by bylo jednoduché kritérium. Kuřárny měly stejné parametry jako mají povolené kuřárny. To minulou vládní koalici ve stávajícím platném zákoně. Ve stávajícím platném zákoně jsou povoleny kuřárny na letišti, jsou povoleny kuřárny ve veřejných budovách. Jsou povoleny kuřárny, dokonce i v nákupních centrech, překvapivě. A ty mají nějaké parametry, musí být uzavřené, musí být odvětrávání. To samé se chtělo v restauracích, nechápu, proč když je to možné ve vládních budovách, tak proč by to nemělo být možné v restauracích.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Ale jak by tam obsluhoval personál?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Kuřárny by byly bez obsluhy. To jsme jasně dekladovali.

Jan MOLÁČEK, moderátor

To znamená, že by tam personál neměl vůbec vstup?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Vstup by tam měl, bez obsluhy, bez obsluhy, to přece neznamená, že tam nemáte vstup, ale že by se tam zákazníci museli vnést nápoje sami.

Jan MOLÁČEK, moderátor

A personál by tam pravděpodobně čas od času musel zajít, kdyby tam někdo vylil nápoj nebo něco podobného.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Zašel na cigáro, to já pokládám za pravděpodobné, že by tam personál občas chodil. Ale nemusel by tam pravidelně obsluhovat.

Jan MOLÁČEK, moderátor

A není to problém tedy pro vás, že by tam třeba musela servírka jít, která nekouří, nešla by tam na cigáro, jak říkáte, ale šla by tam uklidit třeba nějaký já nevím nepořádek?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Pokud povolujeme kuřárny někde jinde, a to je ve stávajícím platném zákoně, v jiných prostorách jsou povolené, tak se netvaříme, že kuřárna je neřešitelný problém, to je prostě plně umělý argument, ze kterým nám teď stačíc hodit profesor Vyzula a vykládat, jak ty chuděrky servírky tam nemůžou dojít utřít ani vylitý pivo, protože by je to smrtelně ohrozilo. Tak se ptám, proč oni sami prosadili kuřárnový prostor.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Vidíte vy nějaké pozitivní důsledky toho zákona?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Protikuřácké? Ne. Myslím, že to byla úplně zbytečná regulace projevující se v celé řadě oblastí. Že jsme mohli úplně klidně nechat trh fungovat tak jak fungoval. Upřímně řečeno jsme viděli všichni, že počet nekuřáckých restaurací dramaticky roste a snižuje se počet kuřáckých, prostě tak jak si to lidé přejí, tak tomu ti hospodští vyhovují. Pokládal jsem za úplně zbytečné takový zákon přijímat.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Co říkáte na to, že podle už jednou citovaného už zmíněného průzkumu si kuřáci v důsledku podobných opatření uvědomují víc a víc, že sobě škodí a jiné omezují. Není to správně, vytvářet atmosféru, ve které právě toto si kuřáci budou uvědomovat a sami třeba s tím zlozvykem přestanou nebo minimálně ho nebudou provozovat v přítomnosti jiných lidí?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Já myslím, že tohle je na každém individuálně. Já jsem v časech, kdy se ještě kouřilo v kancelářích a kdekoliv, tak a já jsem kouřil, tak kdokoli přišel, tak jsem se vždycky zeptal, jestli si mohu zapálit ve své kanceláři. Lidé říkali ne, tak jsem si samozřejmě nezapaloval. Myslím si, že je to hodně o lidské slušnosti. Představa toho, že zákony vychováváme občany této země, mi připadá svým způsobem velmi chybná, velmi nešťastná, a pokud na ni přistoupíme, máme nějaké meze a řekněme, společenský zákoník, co je trestní zákoník, co se opravdu nesmí, snaha vychovávat občany, to fakt za chvíli začneme zakazovat příliš slaná jídla, příliš sladká jídla, každý bude muset mít chytrou ledničku, jestli náhodou nejlí dokonce bych použil tentokrát to slovo nežere příliš moc.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Co říkáte na to, že i mezi kuřáky podle abych do třetice citoval ještě ten průzkum, který mám k dispozici i mezi kuřáky je pouze 44 % takových, kterým podle jejich odpovědí vadí, že si v restauraci nemohou zapálit.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

To je individuální věc každého, kam byl zvyklý chodit, jestli byl zvyklý chodit spíš s kamarády, kteří kouří nebo s manželkou a s dětmi, kteří nekouří a kde chce chodit v nekuřácké, tak je to samozřejmě individuální věc, kdo to má jak nastaveno.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Vaši předlohu původně podepsala, podpořila řada poslanců, kteří ji potom zamítli v tom hlasování na plénu sněmovny, zejména to byli poslanci z hnutí ANO, pokud se nepletu. Zklamalo vás to?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Ne, zejména to byli výlučně poslanci z klubu hnutí ANO, kde 20 poslanců původně návrh novely podepsalo, aby 18 z nich hlasovalo pak pro jeho zamítnutí, zklamal. Na rovinu říkám, zklamalo. Zklamal mě neuvěřitelně pan ministr Vojtěch, který ještě příběhne a chlubí se, jak dal na klubu závazné hlasování. To je totiž trochu věc i jako ústavní a poslaneckého slibu a takovýchhle otázek. Já jsem samozřejmě poměrně dlouho, zažil jsem závazná hlasování, ale to jsou závazná hlasování v situaci rozpočtu, důvěry vládě, takovýchhle otázek, ale v otázkách prostě do jisté míry náhledu na svět, více možná konzervativismu, otázkách víry a mravů, jak jsme vždycky říkali, prostě má být svoboda volnost a tady mě zklamalo opravdu, že hnutí ANO se chová tímhle způsobem jako strana jednoho muže, kde když se zavelí, tak všichni sklapnou podpadky a hlasují jako jeden muž proti svému vlastnímu podpisu. To se pak strašně špatně o čemkoliv vyjednává. To se pak strašně špatně cokoliv dohaduje, když víte, že stačí jedno hlasování, aby lidé, kteří vám před třemi měsíci návrh zákona podepsali a mnozí z nich aktivně vystupovali, že je správný, tak aby najednou své hlasování měnili.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Vy jste zmínil ústavnost tím zákonem se zabýval Ústavní soud na návrh senátorů. Nezrušil ho s výjimkou jedné pasáže, která se léty kouření netýkala. Považujete to za potvrzení, že ten zákon nenarušuje žádné ústavní svobody a právé občanů?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Já jsem nikdy netvrdil, já jsem také tu stížnost k soudu nedával. Myslím, že narušuje do jisté míry, ale Ústavní soud provedl nějaký text proporcionality, současně ale my jsme četli pečlivě rozhodnutí Ústavního soudu, tak tam jednoznačně řekl, není důvod z hlediska ústavnosti, abychom nějakou část zákona zrušili, ale současně naprosto na zákonodárcích, jestli zvolí tuto nebo jinou úpravu a jenom to není věc, otázka ústavních principů, ale otázka vhodnosti nebo nevhodnosti takové úpravy a výslovně tam ten Ústavní soud jmenoval, že pokud by zákonodárci zvolili jinou úpravu, ani ta nebude v rozporu.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Budete o zmírnění zákazů usilovat dál?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Já předpokládám, že ano, já to pokládám za opravdu poměrně zásadní otázku, opravdu v té oblasti jako vychovávání členů, jejich zákazu, upřímně řečeno, stávající předseda vlády, ještě když kandidoval před volbami, tak říkal: No, musíme to zvážit. Tu jeho slovenštinu, kterou já nedovedu napodobit. Ale musíme to zvážit, máme stížnosti z těch venkovských hospod. Pak připustí většinové a závazné hlasování svého klubu. Já myslím že za půl roku zase bude situace jiná a že se k tomu ještě vrátíme, ale nebudu to navrhopvat zítra nebo pozítří. To je jasný.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Ono to ale vypadá, že postupovat bude i snaha o omezování kouření. Uvažuje se o jeho zákazu v autě, pokud v něm cestují děti. Byl byste také proti?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

To je úvaha, která už tady byla, když se projednával ten minulý zákon, dnes schválený samozřejmě principiálně není proti, všichni chápeme a víme, neznám nikoho, kdo by si zapaloval v autě, když tam s ním jedou děti. Problém takovýchhle zákazů je, jak je budeme kontrolovat. Jak je budeme kontrolovat. To tedy bude koukat ta policie do toho automobilu dalekohledem nebo pak se bude ptát těch dětí, porušil tvůj tatínek, porušila tvoje maminka tenhle zákaz? Principiálně samozřejmě nikdo nemá nic proti zákazu kouření s dětma v autě. Ale míra jeho vymahatelnosti a toho, co by to případně mohlo dělat s celým postavením rodiny a vztahu uvnitř ní je podle mě velmi problematický.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Já se vás na závěr chci zeptat ještě na jiné téma. Vy jste často terčem různých poznámek, které se týkají vašeho dlouholetého působení v parlamentu.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Už jsem si na to poměrně zvykl.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Předpokládám, že si z nich nic neděláte, když je trusí vaši odpůrci. Ale jak to berete, když zazní od stranického a poslaneckého kolegy. Já tady mám na mysli jeden komentář vašeho kolegy poslance pana Václava Klause. Nevím, jestli jste ho četl a na co narážím.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Vím, na co narážíte. Je to starší komentář. Přemýšlel jsem, proč.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Já možná ocituji, aby posluchači, kteří to třeba načetli, pan Klaus napsal, navrhl tam nějaké opatření, aby do Poslanecké sněmovny se mohlo kandidovat až po nějaké době, když člověk má za sebou něco v životě a napsal: "To bychom pak ve sněmovně neměli Bohuslava Sobotku, Marka Bendu a různé dvacetileté aktivisty, kteří neví o reálném životě ani ťuk, sotva dostudovali školu, nikdy nepracovali, a od mládí vysírají v politice," omlouvám se za ten vulgarismus, ale citoval jsem přesně pana Václava Klause.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Já myslím, že tenhle ten jeho komentář směřoval zejména vůči některým pirátům, se kterými se nemá úplně rád. Proč musel zmiňovat mě, to byste se museli ptát jeho. Ale já jsem na to opravdu zvyklý, že se lidé zlobí, že jsem tady dlouho. Poslední tři volební období jsem vždy zvolen z nezvolitelného místa kandidátky preferenčními hlasy, takže opravdu nevím, co jim na to mám říct jiného, než když mě lidé nechtěli, tak tady nejsem.

Jan MOLÁČEK, moderátor

Nemluvili jste o tom spolu?

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Ne.

Jan MOLÁČEK, moderátor

To byla poslední odpověď poslance Občanské demokratické strany Marka Bendy, zakončila také poslední vydání Dvaceti minut Radiožurnálu v tomto týdnu. Zbývá poděkovat Marku Bendovi za jeho odpovědi.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Děkuji vám i všem, kteří to vydrželi poslouchat.

Jan MOLÁČEK, moderátor

A všem, kdo nás poslouchali, děkuji i já za zájem a pozornost. Krásný víkend všem přeje Jan Moláček.